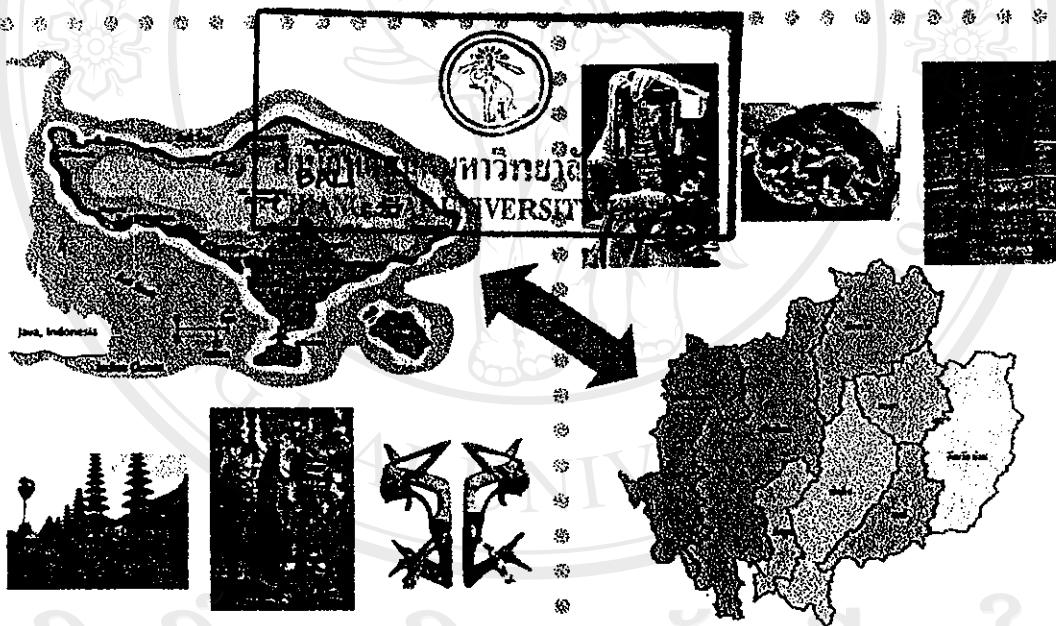

รายงานฉบับสมบูรณ์ (Final Report)

การเปรียบเทียบวัดกลุ่มหัตถอุตสาหกรรม ในเขตจังหวัดภาคเหนือตอนบนของประเทศไทย

โครงการพัฒนาขีดความสามารถและเตรียมความพร้อม
สำหรับการจัดสร้างเมืองหัตถกรรมและการท่องเที่ยว
ในเขตจังหวัดภาคเหนือตอนบน

เสนอ ... วิทยาลัยศิลปะ สื่อ และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
โดย คณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

ธันวาคม 2548

สารบัญ

	หน้า
บทที่ 1 กรอบแนวคิดในการศึกษา	1-1
บทที่ 2 ผลการศึกษาข้อมูลที่สำคัญ	2-1
บทที่ 3 ผลการเปรียบเทียบวัด	3-1
บทที่ 4 กลยุทธ์ในการแข่งขัน และ พัฒนา	4-1
บทที่ 5 สรุปผลการศึกษาวิจัย	5-1
ภาคผนวก	
ภาคผนวก ก ตารางสรุปข้อมูล 8 จังหวัด ภาคเหนือตอนบนของประเทศไทย	ก-1
ภาคผนวก ข สรุปข้อมูลย่าน/จุด ตาม 3 A	ข-1
ภาคผนวก ค ตารางให้คะแนนการเปรียบเทียบวัดจังหวัด กับ บาทลิ	ค-1
ภาคผนวก ง ตารางให้คะแนนการเปรียบเทียบวัดย่าน/จุด กับ อุบุด เซ็นเตอร์	ง-1
ภาคผนวก จ ตัวอย่างโครงการ กลุ่มจังหวัด จังหวัด และ จุด	จ-1
ภาคผนวก ฉ ประวัตินักวิจัย	ฉ-1

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

บทที่ 1

กรอบแนวคิดในการเปรียบเทียบวัด (Benchmarking) กลุ่มหัตถอุตสาหกรรม ในเขตจังหวัดภาคเหนือตอนบนของประเทศไทยเทียบกับบาห์ลี

โครงการพัฒนาขีดความสามารถและเตรียมความพร้อมสำหรับ
การจัดสร้างเมืองหัตถกรรมและการท่องเที่ยวในเขตจังหวัดภาคเหนือตอนบน

1. หลักการและเหตุผล

ประเทศไทยเป็นหนึ่งในประเทศที่มีสินค้าหัตถอุตสาหกรรมเป็นเอกลักษณ์ที่สร้างจุดขายที่โดดเด่น โดยเฉพาะในเขตภาคเหนือตอนบนที่มีความเป็นล้านนา อันเป็นเอกลักษณ์ที่มีความสวยงาม มีเสน่ห์ดึงดูด และสอดแทรกอยู่ในวิถีชีวิตของประชาชนในพื้นที่มาช้านาน โดยในปัจจุบันได้มีความพยายามในการพัฒนาสินค้าหัตถอุตสาหกรรมของไทยให้สอดคล้องกับยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดกลุ่มล้านนา และยุทธศาสตร์พัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศไทย

ในการพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันสินค้าหัตถกรรม สามารถดำเนินการได้หลากหลายวิธีการด้วยกันไม่ว่าจะเป็น การพัฒนาการออกแบบ สไตล์ และการกระจายสินค้า รวมทั้งการพัฒนาสถานที่ (Place) ในการวางขายสินค้าโดยเฉพาะสำหรับอุตสาหกรรมท่องเที่ยว และของที่ระลึก ซึ่งรัฐบาลมีความพยายามในการจัดทำตลาดขายสินค้าหัตถกรรมร่วมกับการท่องเที่ยวโดยใช้ทุนวัฒนธรรมท้องถิ่น เป็นจุดดึงดูดลูกค้าทั้งใน และต่างประเทศ

การเปรียบเทียบวัด (Benchmarking) เป็นวิธีการหนึ่งในการพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันโดยอาศัยการเปรียบเทียบวัดการดำเนินธุรกิจในด้านต่างๆ กับคู่แข่ง หรือผู้ที่อยู่ในธุรกิจเดียวกัน โดยทั่วไปมักจะทำการเปรียบเทียบกับผู้ที่ดีที่สุดที่สุดในธุรกิจที่เราอยู่ ซึ่งจะช่วยให้เราทราบถึงจุดอ่อนของเรา และแนวทางการพัฒนาจุดแข็งเพื่อให้สามารถแข่งขันให้ทัดเทียมหรือเหนือกว่าคู่แข่งที่เราเปรียบเทียบวัดด้วย

หากเปรียบเทียบความมีเอกลักษณ์ของหัตถอุตสาหกรรมที่มีความเป็นล้านนาในเขตภาคเหนือตอนบน (ประกอบไปด้วย 8 จังหวัด ดังนี้ เชียงใหม่ เชียงราย ลำปาง ลำพูน น่าน แพร่ พะเยา และแม่ฮ่องสอน) กับประเทศในเขตเอเชีย เราจะพบว่ายังมีพื้นที่หรือเมืองในบางประเทศที่มีเอกลักษณ์เป็นของตนเองทั้งในเชิงของศิลปะ และในเชิงของการทำธุรกิจในลักษณะของหัตถอุตสาหกรรมที่สามารถนำมาเปรียบเทียบกับประเทศไทยได้ โดยเฉพาะเมืองบาห์ลี ประเทศอินโดนีเซีย จึงเป็นที่มาของโครงการการเปรียบเทียบวัดกลุ่มหัตถอุตสาหกรรมตามโครงการพัฒนา

ขีดความสามารถและเตรียมความพร้อมสำหรับการจัดสร้างเมืองหัตถกรรมและการท่องเที่ยวในเขต
จังหวัดภาคเหนือตอนบน

2. การทบทวนข้อมูล และทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง

2.1 ข้อมูลเกี่ยวกับหัตถอุตสาหกรรม

ประเทศไทย จัดเป็นหนึ่งในประเทศที่มีวิสาหกิจขนาดกลาง และขนาดเล็ก (SMEs) อยู่เป็นจำนวนมาก จากตัวเลขสถิติในปี พ.ศ. 2542 ของสำนักงานนโยบายและแผนส่งเสริมอุตสาหกรรม ในภาคการผลิตอุตสาหกรรมของไทย จัดเป็น SMEs ถึง 89.36 เปอร์เซ็นต์ และเป็น SMEs ที่ดำเนินธุรกิจเกี่ยวกับหัตถอุตสาหกรรมอยู่เป็นจำนวนมาก คำว่าหัตถอุตสาหกรรมในที่นี้หมายถึง งานอุตสาหกรรมหัตถกรรมในครัวเรือนที่ทำกันอยู่ทั่วไปในท้องถิ่นชนบท และอุตสาหกรรมที่พัฒนาเป็นอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อม ที่มีการใช้เครื่องจักรและเทคโนโลยีสมัยใหม่เข้ามาช่วยในการผลิตบางขั้นตอนหรือเป็นส่วนใหญ่ เพื่อให้ได้สินค้าที่มีคุณภาพได้มาตรฐาน และปริมาณเพียงพอ กับความต้องการของตลาด (สำนักพัฒนาอุตสาหกรรมในครอบครัวและหัตถกรรม, 2546) ด้วยความโดดเด่นและเป็นเอกลักษณ์เฉพาะตัวของสินค้าหัตถอุตสาหกรรมไทย ทำให้การส่งออกสินค้าหัตถอุตสาหกรรมเป็นนโยบายหนึ่งที่รัฐให้ความสำคัญอันนำมาซึ่งการขยายตัวทางเศรษฐกิจในด้านต่างๆของประเทศ นอกจากนี้ยังมี โครงการ “หนึ่งตำบล หนึ่งผลิตภัณฑ์” (One Tambon One Product: OTOP) ซึ่งเป็นโครงการที่นำเอาภูมิปัญญาท้องถิ่นที่มีมาแต่ดั้งเดิมและใช้เองภายในชุมชนของตน มาทำให้เป็นธุรกิจเพื่อก่อให้เกิดรายได้ นำไปสู่การพึ่งพาตนเองและการมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น ในปัจจุบันมีสินค้า OTOP อยู่มากมายกว่า 25,000 รายการ และมีปริมาณยอดขายเฉพาะในช่วงเดือนตุลาคม 2545 – มิถุนายน 2546 รวมมูลค่ากว่า 2.3 หมื่นล้านบาท (ฝ่ายวิจัย ธนาคารกรุงศรีอยุธยา จำกัด (มหาชน), 2546) ซึ่งทำให้สินค้า OTOP กลายเป็นสินค้าสำคัญที่รัฐบาลมองเห็นศักยภาพที่จะผลักดันให้เป็นสินค้าส่งออกที่ทำเงินให้กับประเทศชาติ

ในการแบ่งประเภทสินค้าหัตถอุตสาหกรรมนั้น ได้มีการแบ่งตามลักษณะของการผลิตและวัตถุดิบ ออกเป็น 13 ประเภทใหญ่ๆ ได้แก่ ผ้าและผลิตภัณฑ์ผ้า ผลิตภัณฑ์จักสานไม้ไผ่และหวาย เครื่องรัก ผลิตภัณฑ์เส้นใยพืช เครื่องปั้นดินเผา เครื่องโลหะ เครื่องไม้ เครื่องหนัง อัญมณีและเครื่องจากเปลือกหอย ผลิตภัณฑ์จากเขาสัตว์ ผลิตภัณฑ์จากกระดูกสัตว์ เครื่องแก้ว ผลิตภัณฑ์หินและผลิตภัณฑ์เรซิน ในส่วนของสินค้า OTOP เองก็มีหลักเกณฑ์มาตรฐานของการคัดเลือก OTOP เช่นเดียวกัน โดยทำการแบ่งเป็น 2 กลุ่มคือ กลุ่มที่เป็นสินค้า และกลุ่มศิลปวัฒนธรรม สถานที่และบริการ ในกลุ่มของสินค้าก็สามารถแบ่งเป็นประเภทหลักๆ ได้อีก 6 ประเภทด้วยกันคือ (1) อาหาร (2) เครื่องดื่ม (3) ผ้าและเครื่องแต่งกาย (4) เครื่องใช้และ

เครื่องประดับตกแต่ง (5) ศิลปประดิษฐ์และของที่ระลึก (6) สมุนไพรที่ไม่ใช่อาหารและยา จะเห็นได้ว่าสินค้า OTOP ส่วนใหญ่ก็จัดอยู่ในกลุ่มของพวกหัตถอุตสาหกรรมเช่นเดียวกัน แต่อาจจะมียกเว้นในส่วน of สินค้าประเภทอาหาร และเครื่องดื่ม ซึ่งสินค้าหัตถอุตสาหกรรมเหล่านี้ถือเป็นสินค้าที่มีศักยภาพในการส่งออก ไปแข่งขันยังต่างประเทศ โดยที่ยังโอกาสทางการตลาดอยู่อีกมาก โดยเฉพาะในตลาดของประเทศญี่ปุ่น และสหรัฐอเมริกา การเปรียบเทียบวัดจึงเป็นแนวทางหนึ่งที่สามารถที่จะนำมาประยุกต์ใช้เพื่อประเมินสภาพในปัจจุบัน หาช่องว่างกับผู้ที่ดีที่สุด และพยายามลดช่องว่างนั้น

2.2 ข้อมูลเกี่ยวกับยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดกลุ่มล้านนา

1. สภาพทั่วไป

- มูลค่าผลผลิต 224,492 ล้านบาท สัดส่วนภาคบริการสูงสุด ร้อยละ 21.90 รองลงมา คือ อุตสาหกรรม ร้อยละ 16.17 อัตราการเติบโตเฉลี่ย 2537-2543 ร้อยละ 2.12

2. ศักยภาพการพัฒนาจังหวัด

- ที่ตั้งมีความพร้อมและเชื่อมโยงนานาชาติได้ทั้งทางบก น้ำ และอากาศ
- มีโครงสร้างบริการพื้นฐานทางเศรษฐกิจและสังคมพร้อม
- มีทรัพยากรธรรมชาติที่หลากหลาย
- ประชาชนมีทักษะในงานฝีมือและมีความเป็นมิตร
- มีศิลปวัฒนธรรมและเอกลักษณ์ล้านนาที่โดดเด่น

3. วิสัยทัศน์การพัฒนาจังหวัด

- ประตูกองการค้าสู่โลก โดดเด่น วัฒนธรรมล้านนา น่ายุทธทุกถิ่นที่

4. เป้าประสงค์

- แต่ละจังหวัดมีเศรษฐกิจและวัฒนธรรมโดดเด่น เกื้อกูลและเสริมศักยภาพซึ่งกันและกันได้
- เป็นฐานและประตูการค้าเชื่อมโยงกลุ่มอนุภาครุ่มน้ำโขงและเอเชียใต้
- โดดเด่นสาขาการบริการท่องเที่ยวหัตถกรรมและเกษตรปลอดภัย
- เป็นศูนย์กลางบริการสุขภาพอุตสาหกรรมซอฟต์แวร์และการค้าต่างประเทศ

5. ประเด็นยุทธศาสตร์และแนวทางการพัฒนาจังหวัด

- ยุทธศาสตร์เชิงรุก : สร้างฐานเศรษฐกิจใหม่
 - พัฒนา Hub เชียงใหม่เป็นศูนย์กลางท่องเที่ยว การค้า และการลงทุน
 - สร้างฐานเศรษฐกิจใหม่โดยใช้สถาบันการศึกษาสนับสนุนเชื่อมโยงเศรษฐกิจทั้งในและนอกกลุ่ม

- สร้างประตูสู่กลุ่มประเทศกลุ่มแม่น้ำโขง
- ยุทธศาสตร์ปรับตัว : เพิ่มมูลค่าฐานเศรษฐกิจเดิม
 - ยกกระดับมาตรฐานการผลิตและการบริการ ผู้สากล (หัตถกรรม ท่องเที่ยว เกษตร อุตสาหกรรม)
 - ปรับและรักษาฐานการผลิตให้อยู่ได้
 - พัฒนางจรท่องเที่ยวภายในกลุ่มและเชื่อมโยงสู่เพื่อนบ้าน
- ยุทธศาสตร์การพัฒนาที่ยั่งยืน : สนับสนุนทั้งฐานเศรษฐกิจเดิมและเศรษฐกิจใหม่ให้ยั่งยืน
 - ใช้เกษตรอินทรีย์รักษาฐานทรัพยากรธรรมชาติ
 - พัฒนาพื้นที่สูง
 - เร่งฟื้นฟูลุ่มน้ำต่างๆ

2.3 แนวคิด และทฤษฎีการเปรียบเทียบวัด (Benchmarking)

Benchmarking คือ วิธีการในการวัดและเปรียบเทียบ ผลิตภัณฑ์ บริการ และวิธีการปฏิบัติกับองค์กรที่สามารถทำได้ดีกว่าเพื่อนำผลของการเปรียบเทียบมาใช้ในการปรับปรุงองค์กร ของตนเอง เพื่อมุ่งสู่ความเป็นเลิศในธุรกิจ (บุญดี บุญญากิจ และ กมลวรรณ ศิริพานิช, 2545)

หรืออีกนัยหนึ่งคือเป็นกระบวนการของการวัดหรือการค้นหาเปรียบเทียบ เพื่อนำไปสู่การได้มาซึ่งวิธีปฏิบัติที่ดีที่สุด(Best Practices)ที่จะนำกลับมาประยุกต์ใช้ในการปรับปรุงองค์กรของตนเอง ผลที่ได้รับจากการทำ Benchmarking คือ ทำให้รู้ว่าใครเป็นผู้ปฏิบัติได้ดีที่สุดและเขามีวิธีการปฏิบัติอย่างไร

Best Practices คือ วิธีการปฏิบัติที่ทำให้องค์กรประสบความสำเร็จ หรืออาจกล่าวได้ว่าเป็นการปฏิบัติที่นำให้องค์กรสู่ความเป็นเลิศ คำว่า ดีที่สุด (Best) ของคำว่า Best Practices นี้เป็นคำที่ให้ความหมายในเชิงเทียบเคียง คือขึ้นอยู่กับสถานการณ์และเป้าหมายเป็นหลัก โดยคำว่าดีที่สุดในที่นี้อาจจะไม่ได้หมายถึงดีที่ สุดจริงๆ ขององค์กรทั้งหมด แต่อาจจะเฉพาะสำหรับองค์กรในองค์กรหนึ่งเท่านั้น เพราะแต่ละองค์กร มีวัฒนธรรม วิสัยทัศน์ สภาพธุรกิจ และปัจจัยภายในขององค์กรที่แตกต่างกันไป ดังนั้น Best Practices จึงไม่ได้จำกัดอยู่เพียงเรื่องๆ เดียว หรือกระบวนการใดกระบวนการหนึ่งเพียงอย่างเดียว แต่ขึ้นอยู่กับสิ่งที่ดีที่สุดในแต่ละองค์กรมองหา ดังนั้นการทำ Benchmarking ก็เพื่อที่จะค้นหาผู้ที่ปฏิบัติได้ดีที่สุดหรือ Best Practices นั้นเอง

เนื่องจาก Benchmarking เป็นกระบวนการเรียนรู้วิธีการปฏิบัติจากผู้อื่น ซึ่งเป็นการกระทำอย่างเปิดเผยเป็นระบบและมีวัตถุประสงค์ ไม่ใช่เพียงการลอกเลียนแบบ

แต่เป็นการนำวิธีการปฏิบัติที่เป็นเลิศที่ได้เรียนรู้มาประยุกต์ให้เหมาะสมกับตัวเราเอง ทั้งนี้ Benchmarking ไม่จำเป็นต้องทำเฉพาะกับคู่แข่งเท่านั้น เราสามารถที่จะทำกับใครก็ได้ที่มีวิธีการปฏิบัติที่ดีเลิศและเราต้องการที่จะเรียนรู้จากเขา บางคนอาจเข้าใจว่า Benchmarking นั้นเฉพาะที่การเปรียบเทียบตัววัด แต่อันที่จริงแล้ว การเปรียบเทียบตัววัดเป็นเพียงส่วนเดียวของการทำ Benchmarking เท่านั้น Benchmarking ที่แท้จริงเน้นการศึกษาวิธีการปฏิบัติที่ดีที่สุดจากผู้อื่น แล้วนำวิธีการปฏิบัตินั้นมาใช้ปรับปรุงตัวเอง ดังนั้นการทำ Benchmarking จึงเป็นการเปรียบเทียบทั้งในเชิงปริมาณและคุณภาพไปพร้อมๆ กัน

ขอบเขตของการทำ Benchmarking ไม่ได้จำกัดอยู่เพียงแค่การทำที่กระบวนการใด กระบวนการหนึ่งหรือระดับใดระดับหนึ่งเท่านั้น Benchmarkingสามารถนำไปใช้ได้ทั่วทุกที่ในองค์กรทั้งระดับกลยุทธ์และระดับปฏิบัติการ หรือ Benchmarking กระบวนการ โดยเปรียบเทียบที่ปัจจัยนำเข้า(Input)กระบวนการ(Process)หรือผลลัพธ์(Output)ของกระบวนการเราสามารถทำ Benchmarking ได้ทุกเรื่องแล้วแต่ว่าจะนำไปใช้ในเรื่องอะไร

ประเภทของ Benchmarking แบ่งอย่างชัดเจนและครอบคลุมได้ 2 วิธีคือ

1. แบ่งตามวัตถุประสงค์ของการทำ Benchmarking

การแบ่งตามวัตถุประสงค์ คือการแบ่งโดยคำนึงถึงลักษณะการทำ Benchmarking ว่ามีความต้องการที่จะเปรียบเทียบกับองค์กรอื่นหรือหน่วยงานอื่นในเรื่องอะไร ได้แก่

1.1. Performance Benchmarking หรือ Result Benchmarking

คือ การทำ Benchmarking โดยเฉพาะเปรียบเทียบผลของการปฏิบัติการ หรือ ตัวชี้วัดของเราและคู่แข่งเปรียบเทียบ เพื่อดูความสามารถในการปฏิบัติของกิจกรรม หรือผลลัพธ์การทำงานของกระบวนการต่างๆ ว่าเป็นอย่างไร เช่นเปรียบเทียบยอดขาย ความหลากหลายของผลิตภัณฑ์ และเปอร์เซ็นต์การเติบโตหรือการบริหารทรัพยากร เป็นต้น เป็นการทำให้ Benchmarking ในการเปรียบเทียบตัวเลข เพื่อบอกให้เราทราบว่า สถานการณ์ขององค์กรเป็นอย่างไร มีจุดอ่อนจุดแข็งตรงไหน ทำให้เราทราบว่าเราดีหรือด้อยกว่าผู้ที่เราเปรียบเทียบกับมากน้อยเพียงไร แต่ไม่ได้บอกถึงวิธีการว่าจะปรับปรุงได้อย่างไร และคนที่ดีกว่านั้นเขาทำได้อย่างไร

1.2. Process Benchmarking

คือ การทำ Benchmarking โดยการเปรียบเทียบกระบวนการทำงาน หรือวิธีการปฏิบัติงานระหว่างองค์กรเรากับองค์กรอื่น โดยเน้นการเรียนรู้วิธีการปฏิบัติที่ดีจากองค์กรอื่น เพื่อนำมาปรับปรุงองค์กรของตนเอง

1.3. Product Benchmarking หรือ Customer Satisfaction Benchmarking

คือ การเปรียบเทียบความพึงพอใจของลูกค้า ว่าลูกค้ามีความพึงพอใจสูงสุดในคุณลักษณะใดของสินค้า เช่น การออกแบบผลิตภัณฑ์ ตัวสินค้า หรือรูปแบบการให้บริการ เป็นต้น จากนั้นนำผลสรุปของความพึงพอใจของลูกค้าในประเด็นต่างๆ มาเปรียบเทียบกับระหว่างผลิตภัณฑ์หรือบริการของเรากับองค์กรอื่นที่เราไปทำ Benchmarking ว่ามีความแตกต่างกันอย่างไร

1.4. Strategy Benchmarking

คือ การทำ Benchmarking โดยศึกษาเปรียบเทียบกลยุทธ์ระหว่างองค์กรเรากับองค์กรที่ประสบความสำเร็จในด้านการวางกลยุทธ์ ซึ่งส่วนใหญ่จะเป็นองค์กรที่มีประวัติความอยู่รอดมาช้านาน หรือ ประสบความสำเร็จด้านธุรกิจอย่างต่อเนื่อง การทำ Strategy Benchmarking เป็นการทำให้ Benchmarking ระดับสูง

2. การแบ่งตามผู้ที่เราไปเปรียบเทียบกับ

เป็นการแบ่งตามผู้ที่เราไปเปรียบเทียบกับ โดยคำนึงถึงคู่เปรียบเทียบกับของเราว่า คู่เปรียบเทียบกับเราคือใคร

2.1. Internal Benchmarking

คือ การทำ Benchmarking เปรียบเทียบตัววัดหรือความสามารถในการปฏิบัติกับผู้ที่อยู่ภายในองค์กรเดียวกันหรือภายใต้กลุ่มบริษัทในเครือเดียวกัน

2.2. Competitive Benchmarking

คือ การทำ Benchmarking กับผู้ที่เป็คู่แข่ง (Competitor) ของเราโดยตรง

2.3. Industry Benchmarking

คือ การทำ Benchmarking โดยเปรียบเทียบกับผู้ที่อยู่ในอุตสาหกรรมเดียวกัน แต่ไม่ใช่ผู้ที่เป็นคู่แข่งกันโดยตรง

2.4. Generic Benchmarking หรือ Functional Benchmarking

คือ การทำ Benchmarking กับองค์กรใดก็ตาม ซึ่งมีความเป็นเลิศในกระบวนการทำงานนั้น ซึ่งองค์กรนั้นอาจมีธุรกิจที่แตกต่างกับเราโดยสิ้นเชิง

ขั้นตอนการทำ Benchmarking ประกอบด้วย 4 ขั้นตอนหลัก และ 10 ขั้นตอนย่อย ดังนี้

1. ขั้นตอนการวางแผน (Planning Stage) ประกอบไปด้วยขั้นตอนย่อยดังนี้

- (1) การกำหนดหัวข้อการทำ Benchmarking
- (2) การกำหนดผู้ที่เราต้องการไปเปรียบเทียบกับ
- (3) การกำหนดวิธีการเก็บข้อมูลและการเก็บข้อมูล

2. ขั้นตอนการวิเคราะห์ (Analysis Stage)

- (4) การวิเคราะห์หาช่วงห่างระหว่างตัวเรากับองค์กรที่เราไปเปรียบเทียบกับ
- (5) การคาดคะเนช่วงห่างที่จะเกิดขึ้นในอนาคต
3. ขั้นตอนการบูรณาการ (Integration Stage)
 - (6) การสื่อสารที่ได้รับจากการทำ Benchmarking ให้ผู้ที่เกี่ยวข้องทราบเพื่อสร้างการยอมรับ
 - (7) การตั้งเป้าหมายการดำเนินงาน
4. ขั้นตอนการปฏิบัติ (Action Stage)
 - (8) การจัดแผนดำเนินการ
 - (9) การนำแผนไปสู่การปฏิบัติ การควบคุมและกำกับดูแลให้ผลเป็นไปตามแผนที่วางไว้
 - (10) การสอบทวนผลโดยเทียบกับค่าเปรียบเทียบกับผู้ที่ดีที่สุด หรือ ผู้ที่เราเปรียบเทียบกับ

3. วัตถุประสงค์

3.1 เพื่อทำการเปรียบเทียบวัด (Benchmarking) กลุ่มหัตถอุตสาหกรรมในกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ในด้านการตลาดและ Logistics & Transportation เทียบกับบาหลิ

3.2 เพื่อนำผลการศึกษาส่งต่อให้ผู้ที่เกี่ยวข้องนำไปดำเนินการต่อภายใต้ โครงการพัฒนาขีดความสามารถและเตรียมความพร้อมสำหรับ การจัดสร้างเมืองหัตถกรรมและการท่องเที่ยวในเขตจังหวัดภาคเหนือตอนบน

4. ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

4.1 ได้ผลการเปรียบเทียบวัด (Benchmarking) กลุ่มหัตถอุตสาหกรรมในกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ในด้านการตลาด และ Supply chain, Logistics and Transportation เทียบกับบาหลิ

4.2 ได้ข้อมูลเชิงปริมาณระหว่างคู่เปรียบเทียบกับ ค่าเฉลี่ยของแต่ละรายการเปรียบเทียบ ค่าความแตกต่างของช่วงห่าง (Gap) ของแต่ละรายการเปรียบเทียบ และช่วงห่างที่จะเกิดขึ้นในอนาคต (Project Future Performance)

4.3 ได้ข้อมูลเชิงคุณภาพระหว่างคู่เปรียบเทียบกับ วิธีการปฏิบัติที่ดีที่สุด (Best Practices) และเคล็ดลับของความสำเร็จ (Enabler)

4.4 สามารถนำผลการศึกษาส่งต่อให้ผู้ที่เกี่ยวข้องนำไปดำเนินการภายใต้ โครงการพัฒนาขีดความสามารถและเตรียมความพร้อมสำหรับ การจัดสร้างเมืองหัตถกรรมและการท่องเที่ยวในเขตจังหวัดภาคเหนือตอนบน

5. ขอบเขตในการศึกษา

5.1 คณะผู้วิจัยได้กำหนดสินค้าหัตถกรรมอุตสาหกรรมที่จะทำการเปรียบเทียบเบื้องต้น 6 ประเภท ได้แก่ (1) ผลิตภัณฑ์จากการวาด (2) ผลิตภัณฑ์จากดินเหนียว (3) ผลิตภัณฑ์จากทอง (4) ผลิตภัณฑ์ จากเงิน (5) ผลิตภัณฑ์จากไม้ และ (6) ผลิตภัณฑ์จากหนังสัตว์ ซึ่งปรากฏในรายการผลิตภัณฑ์ที่มีชื่อเสียงของบาห์ลี และมีการผลิตใน 8 จังหวัดภาคเหนือตอนบนของประเทศไทย (www.balitourismauthority.net (ตุลาคม, 2548))

5.2 คณะผู้วิจัยจะทำการศึกษายเปรียบเทียบ (Benchmarking) ภายใต้ขอบเขตของ 8 จังหวัดภาคเหนือตอนบนของประเทศไทย ได้แก่ เชียงใหม่ เชียงราย ลำปาง ลำพูน น่าน แพร่ พะเยา และแม่ฮ่องสอน แล้วนำไปเปรียบเทียบกับสินค้าหัตถกรรมอุตสาหกรรมของบาห์ลี ประเทศอินโดนีเซีย

5.3 คณะผู้วิจัยจะทำการศึกษายเปรียบเทียบ (Benchmarking) ในด้านการตลาด และ Supply chain, Logistics and Transportation เป็นหลัก

6. กรอบแนวคิดในการศึกษา

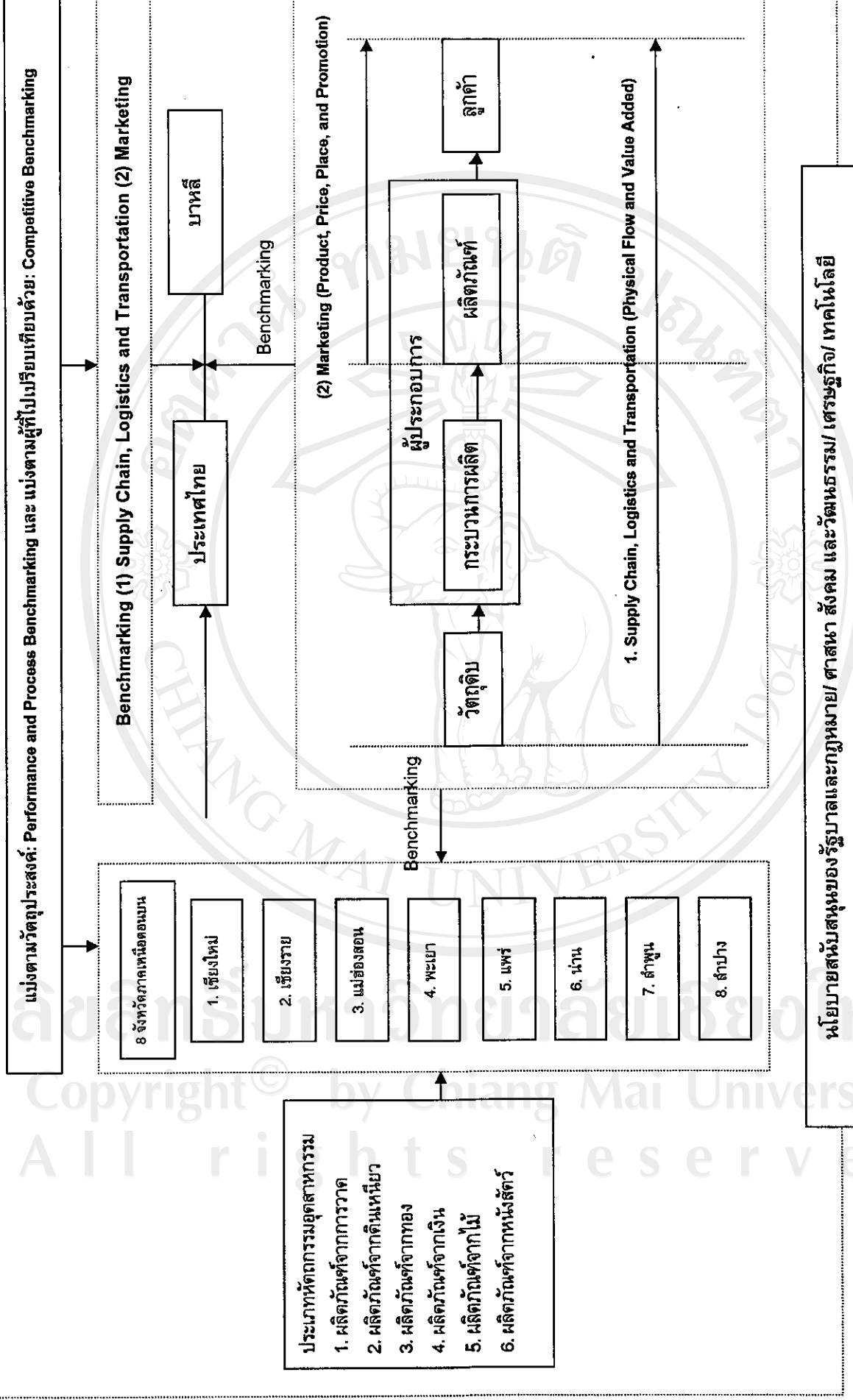
ประเภทของการเปรียบเทียบในการศึกษานี้ จะทำการเปรียบเทียบโดยแบ่งตามวัตถุประสงค์ของการทำ Benchmarking แบบ Performance Benchmarking และ Process Benchmarking และแบ่งตามผู้ที่เราไปเปรียบเทียบกับแบบ Competitive Benchmarking ดังนี้

เริ่มจาก Performance Benchmarking หรือ Result Benchmarking คือ การทำ Benchmarking โดยเฉพาะเปรียบเทียบผลของการปฏิบัติการ หรือ ตัวชี้วัดของเรา และคู่เปรียบเทียบ เพื่อดูความสามารถในการปฏิบัติของกิจกรรม หรือ ผลลัพธ์การทำงานของกระบวนการต่างๆ ว่าเป็นอย่างไร เช่นเปรียบเทียบ ยอดขาย ความหลากหลายของผลิตภัณฑ์ และเปอร์เซ็นต์การเติบโต หรือการบริหารทรัพยากร เป็นต้น นำไปสู่ตัวเลขที่บอกสถานการณ์ของเราเป็นอย่างไร จุดอ่อนจุดแข็ง ตรงไหน ทำให้เราทราบว่าเราดีหรือด้อยกว่าผู้ที่เราเปรียบเทียบกับมากน้อยเพียงไร แต่ไม่ได้บอก ถึงวิธีการว่าจะปรับปรุงได้อย่างไร และคนที่ดีกว่านั้นเขาทำได้อย่างไร ในการทำ Benchmarking แบบนี้เพื่อค้นหาตัวสุดยอด ผลิตภัณฑ์ก่อน แล้วจึงทำ Process Benchmarking คือ การทำ Benchmarking โดยการเปรียบเทียบกระบวนการทำงานหรือวิธีการปฏิบัติงานระหว่างเราและ

คู่เปรียบเทียบ โดยเน้นการเรียนรู้วิธีการปฏิบัติที่ดี เพื่อนำมาปรับปรุงตนเอง โดยจะทำ Performance Benchmarking และ Process Benchmarking เปรียบเทียบทั้งในเชิงปริมาณ และคุณภาพควบคู่กันไป ทั้งในระดับภาคเหนือตอนบนและระหว่างประเทศไทย และบาหลิ โดยในการศึกษานี้กำหนดให้คู่เปรียบเทียบเป็นคู่แข่ง (Competitor) ของเราโดยตรง จึงเรียกได้ว่าเป็น Competitive Benchmarking เมื่อแบ่งตามผู้ที่เราไปเปรียบเทียบกับ

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

รูปที่ 1 กรอบแนวคิดในการศึกษา Benchmarking

=====1-10

สำหรับแนวคิด ทฤษฎีที่ใช้ในการศึกษาประเด็นในการทำ Benchmarking นั้น ใช้ทฤษฎีเกี่ยวกับ Supply chain, Logistics and Transportation และทฤษฎีเกี่ยวกับ Marketing ดังนี้

คณะผู้วิจัยใช้แนวคิด ทฤษฎีต่างๆ ข้างต้นในการศึกษาดังนี้

(1) ใช้แนวคิด ทฤษฎีเกี่ยวกับ Supply chain, Logistics and Transportation ในการศึกษาตั้งแต่ปัจจัยนำเข้า (Input) คือวัตถุดิบ กระบวนการผลิต (Process) และผลลัพธ์ (Output) คือผลิตภัณฑ์ ตลอดทั้งกระบวนการ จนผลิตภัณฑ์ถูกนำส่งถึงมือลูกค้า เพื่อหาวิธีการไหลของวัตถุดิบและสินค้า (Physical Flow) ที่ดีที่สุด วิธีการสร้างมูลค่าเพิ่ม (Value Added) ที่ดีที่สุด และรวมทั้งตำแหน่งที่ตั้งทางภูมิศาสตร์ (Geographical mapping) ในระบบ Logistics and transportation

(2) ใช้แนวคิด ทฤษฎีเกี่ยวกับ Marketing ในการศึกษาตั้งแต่ผลิตภัณฑ์ ที่ออกจากกระบวนการ ผลิตจนผลิตภัณฑ์ถูกนำส่งถึงมือลูกค้า เพื่อหาวิธีการกำหนดตำแหน่งผลิตภัณฑ์ (Product Position) ที่ดีที่สุด วิธีการตั้งราคา (Price Setting) ที่ดีที่สุด วิธีการจำหน่ายสินค้า (Place Specification) ที่ดีที่สุด และวิธีการส่งเสริมการขาย (Promotion) ที่ดีที่สุด

ในการเปรียบเทียบและวิเคราะห์เชิงการแข่งขัน (Competitive Analysis) ของธุรกิจจะทำการวิเคราะห์ 2 ส่วนหลักด้วยกันคือการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายนอกองค์กร (External Environment Analysis) และการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายในขององค์กรเอง (Internal Environment Analysis) การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายนอกยังสามารถวิเคราะห์ได้ในหลายรูปแบบเพื่อให้ได้ข้อมูลที่ชัดเจน โดยเฉพาะธุรกิจที่ดำเนินการอยู่ในคนละประเทศนั้น เริ่มจากการวิเคราะห์ความได้เปรียบทางการแข่งขันระหว่างธุรกิจประเภทเดียวกันที่ดำเนินการอยู่ในแต่ละประเทศที่ต่างกัน ซึ่งมีปัจจัยของประเทศต่างๆ ที่มีผลต่อการเจริญเติบโตและการพัฒนาของธุรกิจในประเทศนั้นๆ โดยสามารถวิเคราะห์ปัจจัยดังกล่าวด้วย The National Competitive Advantage Model ของ Michael E. Porter ซึ่งแสดงถึงความพร้อม ความสามารถในการแข่งขัน ความเข้มแข็ง และการพัฒนาของธุรกิจในแต่ละประเทศ

นอกจากนั้นการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายนอกยังรวมถึงการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมในการแข่งขัน (Competitive forces) ของประเทศที่มีผลต่อธุรกิจหรืออุตสาหกรรมใดๆ เพื่อให้ทราบถึงโอกาสและอุปสรรค (opportunities and threats) ที่จะต้องประสบในการดำเนินธุรกิจ ซึ่งจะช่วยให้เห็นชัดเจนมากยิ่งขึ้นในเรื่องของการแข่งขันและการพัฒนาของธุรกิจ โดย Porter ได้พัฒนา Framework เพื่อใช้ในการวิเคราะห์ดังกล่าวซึ่งเรียกว่า Five Forces Model ในการวิเคราะห์ด้วย Five Forces Model ของ Michael E. Porter นั้นยังได้รับผลจากสภาพแวดล้อมภายนอกทั่วไปของประเทศที่มีผลต่อธุรกิจ ดังนั้นจึงจำเป็นที่จะต้องมีการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายนอกทั่วไปที่มากระทบกับ Five Forces Model โดยสามารถใช้การวิเคราะห์ PEST Analysis เข้ามาช่วยวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายนอกทั่วไปดังกล่าว

PEST Analysis ประกอบไปด้วยการวิเคราะห์สิ่งแวดล้อมทางกายภาพได้แก่ สิ่งแวดล้อมด้านการเมือง การปกครองและกฎหมาย (Political and Legal Environment), สิ่งแวดล้อมด้านเศรษฐกิจ (Economical Environment), สิ่งแวดล้อมด้านสังคมและวัฒนธรรม (Socio cultural Environment) และสิ่งแวดล้อมด้านเทคโนโลยี (Technological Environment) โดยที่สิ่งแวดล้อมเหล่านี้จะมีผลต่อการเปลี่ยนแปลงของปัจจัยต่างๆใน Five Forces Model

การวิเคราะห์ปัจจัยสุดท้ายคือการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายในองค์กรเอง ซึ่งจะแสดงถึงศักยภาพ จุดแข็งและจุดอ่อนภายในขององค์กรธุรกิจ (Strength and Weakness) ในการที่จะบรรลุตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายในองค์กรสามารถวิเคราะห์โดยใช้แบบจำลอง 7's ของ McKinsey ซึ่งประกอบไปด้วย

1. กลยุทธ์ (Strategy)
2. โครงสร้าง (Structure)
3. ระบบ (System)
4. รูปแบบ (Style)
5. บุคลากร (Staff)
6. ทักษะ (Skill)
7. ค่านิยมร่วม (Shared Value)

ตลอดจนศึกษาถึงองค์ประกอบของสิ่งแวดล้อมภายนอก 4 รายการ ที่มีผลกระทบต่อการผลิตและจำหน่ายสินค้าหัตถกรรมอุตสาหกรรมแต่ละประเภท ได้แก่ (1)นโยบายสนับสนุนของรัฐบาลและกฎหมาย (2)ศาสนา สังคม และวัฒนธรรม (3)เศรษฐกิจ และ (4)เทคโนโลยี อีกด้วย

7. ระยะเวลา ขั้นตอน และแผนการศึกษา

โครงการนี้จะใช้เวลาในการศึกษารวมทั้งสิ้น 3 เดือน โดยมีขั้นตอนในการศึกษาดังนี้

7.1 ทำ Secondary data survey ตามกรอบการทำ Benchmarking ที่มุ่งเน้นไปที่ด้านการตลาด และ Supply chain, Logistics and Transportation

7.2 ทำ Primary survey ตามกรอบที่กำหนดใน 8 จังหวัดภาคเหนือตอนบน

7.3 ดูงานต่างประเทศเพื่อการเก็บข้อมูลที่เป็นในการทำ Benchmarking

7.4 สรุปผลการทำ Benchmarking โดยการวิเคราะห์เชิงเปรียบเทียบ (Comparative analysis) เพื่อผลลัพธ์ทั้งในส่วน ของค่าเฉลี่ยของแต่ละรายการเปรียบเทียบ ค่าความแตกต่างของช่วงห่าง (Gap) ของแต่ละรายการเปรียบเทียบ และ ช่วงห่างที่จะเกิดขึ้นในอนาคต (Project Future Performance) ข้อมูลเชิงคุณภาพระหว่างคู่เปรียบเทียบเกี่ยวกับ วิธีการปฏิบัติที่ดีที่สุด (Best Practices) และ

เคล็ดลับของความสำเร็จ (Enabler) รวมทั้งตำแหน่งที่ตั้งทางภูมิศาสตร์ (Geographical mapping) ในระบบ Logistics and transportation

7.5 จัดสัมมนาเพื่อนำเสนอและยืนยันผลการศึกษา Benchmarking จาก Secondary & Primary data survey และการดูงาน รวมทั้งเติมเต็มข้อมูลที่ขาดหายไปจากตัวแทนผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย (key player) ในแต่ละจังหวัด

7.6 สรุปผลการศึกษา และนำผลการศึกษาที่ได้ให้แก่ทีมจัดทำ Media ดำเนินการต่อ

7.7 นำผลการทำ Benchmarking เข้าร่วมสัมมนาเพื่อการจัดทำตัวอย่างแผนการดำเนินงาน (Action plan) และตัวอย่างโครงการเพื่อพัฒนาขีดความสามารถและเตรียมความพร้อมสำหรับการจัดสร้างเมืองหัตถกรรมและการท่องเที่ยว สำหรับกลุ่ม 8 จังหวัดภาคเหนือตอนบน

7.8 จัดทำรายงานผลการศึกษานับสมบูรณ์

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

แผนการดำเนินการ

	กิจกรรม/การดำเนินงาน	เดือนที่		
		ตุลาคม 2548	พฤศจิกายน 2548	ธันวาคม 2548
1	ทำ Secondary data survey ตามกรอบการทำ Benchmarking ที่มุ่งเน้นไปที่ด้านการตลาด และ Supply chain, Logistics and Transportation	→		
2	ทำ Primary survey ในกลุ่ม 8 จังหวัดภาคเหนือตอนบน	→	→	
3	ดูงานต่างประเทศเพื่อเก็บข้อมูลที่เป็น		→	
4	สรุปผลการทำ Benchmarking โดยการวิเคราะห์เชิงเปรียบเทียบ (Comparative analysis)			→
5	จัดสัมมนาเพื่อนำเสนอและยืนยันผลการศึกษา Benchmarking กับตัวแทนผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง (key player) ในแต่ละจังหวัด			→
6	จัดทำรายงานผลการเปรียบเทียบวัดเบื้องต้น และส่งให้ฝ่าย Media			→
7	นำผลการทำ Benchmarking เข้าร่วมสัมมนาเพื่อการจัดทำตัวอย่างแผนการดำเนินงาน (Action plan) และตัวอย่างโครงการพัฒนานและเตรียมความพร้อม สำหรับกลุ่ม 8 จังหวัดภาคเหนือตอนบน			→
8	จัดทำรายงานผลการเปรียบเทียบวัดฉบับสมบูรณ์ (Final Report)			→

8. รายชื่อคณะทำงานผู้เชี่ยวชาญ

	ชื่อ-สกุล	สังกัด	ตำแหน่งใน โครงการ	ความเชี่ยวชาญ
1	ผศ.ดร.เสริมเกียรติ จอมจันทร์ยอง	คณบดีคณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่	หัวหน้า โครงการ	Project Management
2	ผศ.ดร.อภิชาติ ไสยาแดง	รองคณบดีฝ่ายวิชาการ คณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่	รองหัวหน้า โครงการ	Supply chain Management
3	ผศ.ดร.รุจิรัตน์ พัฒนถาบุตร	หัวหน้าสาขาการจัดการธุรกิจ ระหว่างประเทศ มหาวิทยาลัยพายัพ	นักวิจัย	Benchmarking
4	อ.ดร.ปิ่น เทียงบุรณธรรม	ภาควิชาวิศวกรรมโยธา คณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่	นักวิจัย	Logistics and Transportation
5	อ.ธัญญานุภาพ อานันทนะ	ภาควิชาวิศวกรรมอุตสาหการ คณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่	นักวิจัย	Supply Chain Management & Quality Assurance
6	อ.ก้องภู นิมนันท์	ภาควิชาการจัดการ คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่	นักวิจัย	International Business and Marketing

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

บทที่ 2

ผลการศึกษาข้อมูลที่สำคัญของกลุ่มหัตถอุตสาหกรรม ในเขตจังหวัดภาคเหนือตอนบนของประเทศไทย และบาหลิ

โครงการพัฒนาขีดความสามารถและเตรียมความพร้อมสำหรับ
การจัดสร้างเมืองหัตถกรรมและการท่องเที่ยวในเขตจังหวัดภาคเหนือตอนบน

1. กรอบแนวคิดในการศึกษาข้อมูลที่สำคัญเพื่อใช้ในการเปรียบเทียบวัด

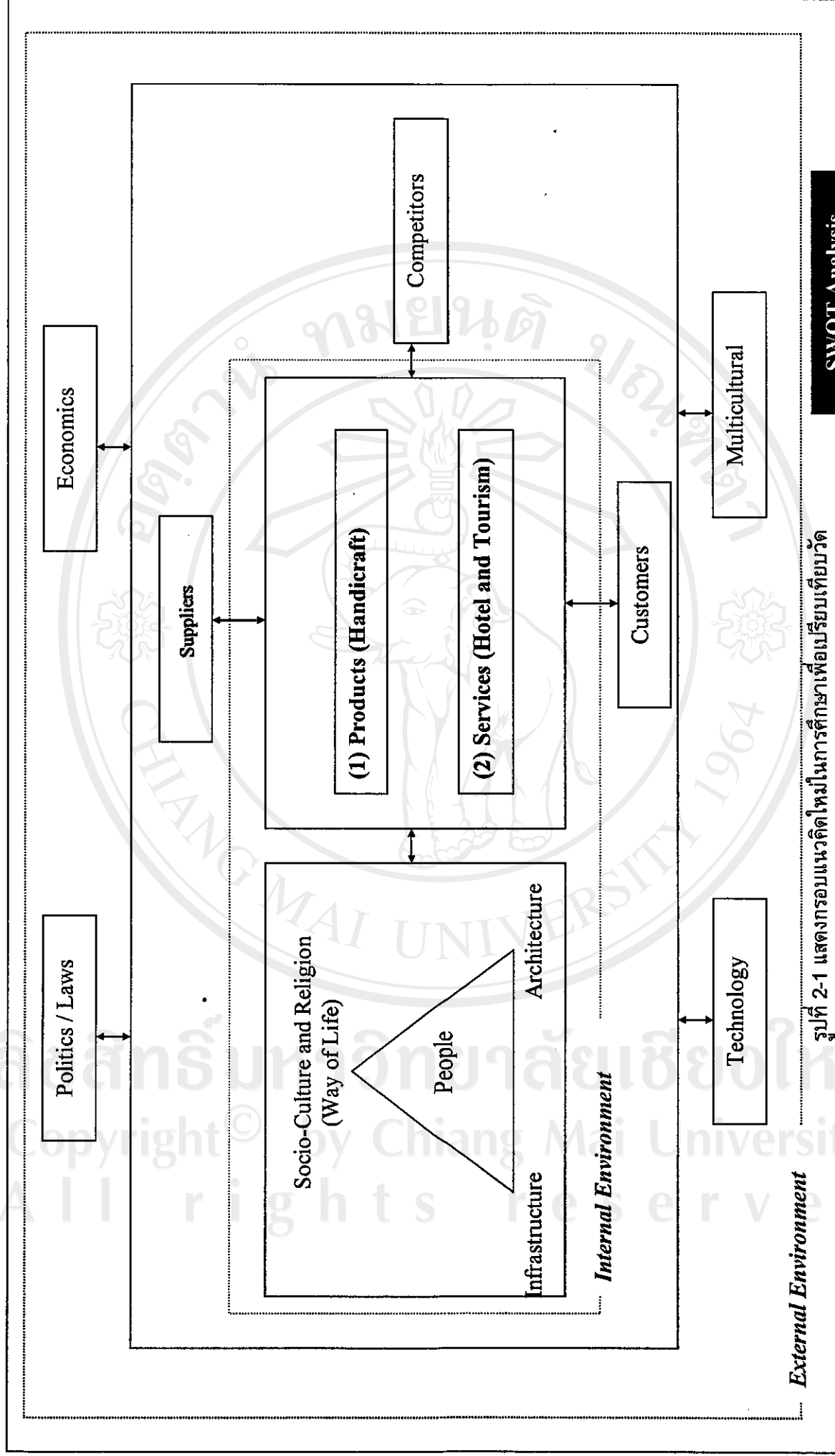
จากกรอบแนวคิดในการศึกษาโครงการที่ได้นำเสนอในบทที่ 1 ซึ่งเป็นกรอบแนวคิด
เดียวกับที่ได้นำเสนอในรายงานกรอบแนวคิดในการศึกษา (Inception Report) ที่ได้จัดส่งให้แก่
ผู้จัดการโครงการฯ ในขั้นตอนเริ่มต้นของการดำเนินงานนั้น โดยกรอบหลักในการประเมินที่ทาง
คณะวิจัยได้นำเสนอในบทที่ 1 นั้นจะให้มีการเปรียบเทียบวัดเป็นรายผลิตภัณฑ์ 6 ประเภท ได้แก่
(1)ผลิตภัณฑ์จากการวาด (2)ผลิตภัณฑ์จากดินเหนียว (3)ผลิตภัณฑ์จากทอง (4)ผลิตภัณฑ์จากเงิน
(5)ผลิตภัณฑ์จากไม้ และ (6)ผลิตภัณฑ์จากหนังสัตว์ ซึ่งเป็นผลิตภัณฑ์ที่มีชื่ออยู่ในรายการ
ผลิตภัณฑ์ที่มีชื่อเสียงของบาหลิ และมีการผลิตใน 8 จังหวัดภาคเหนือตอนบนของประเทศไทย
ได้แก่ เชียงใหม่ เชียงราย ลำปาง ลำพูน น่าน แพร่ พะเยา และแม่ฮ่องสอน

แต่เมื่อได้เริ่มดำเนินงานจริง ในการออกเก็บข้อมูลในพื้นที่ทั้ง 8 จังหวัด และทั้งในส่วนของ
บาหลิ คณะวิจัยพบว่าข้อมูลของผลิตภัณฑ์ดังกล่าวทั้ง 6 ประเภท มีอยู่ไม่สมบูรณ์เพียงพอที่จะนำมา
เปรียบเทียบโดยการอิงผลิตภัณฑ์เป็นหลักเพียงอย่างเดียว อีกทั้งจากการสำรวจเก็บข้อมูลโดยเฉพาะ
ในประเทศบาหลิ ทำให้คณะวิจัยพบว่าหัตถอุตสาหกรรม มีความสัมพันธ์กับเรื่องของวัฒนธรรม
ความเชื่อ วิถีชีวิต โดยการนำไปสู่เชิงพาณิชย์ต้องมีการอาศัยจุดขายร่วมในเรื่องการท่องเที่ยว
ประกอบกับการสนับสนุนจากภาครัฐ และเอกชนที่เกี่ยวข้องจึงจะทำให้หัตถอุตสาหกรรมที่การ
สร้างคุณค่าที่ดี และยั่งยืน ดังนั้นทางคณะวิจัยจึงได้ทำการปรับกรอบแนวคิดในการศึกษาให้
สอดคล้องกับสภาพความเป็นจริงที่ได้ศึกษาเก็บข้อมูลมาให้มากที่สุด โดยในกรอบแนวคิดของ
การศึกษาใหม่นี้ ได้มีการนำแนวคิดของตัวแบบเพชร (Diamond Model) ของ Michael E. Porter ซึ่ง
ประกอบไปด้วย 1.ปัจจัยด้านโครงสร้างพื้นฐานขององค์กร 2.ปัจจัยด้านความสามารถในการ
แข่งขัน 3.ปัจจัยด้านอุปสงค์ เช่น ความต้องการและทิศทางของตลาด ลูกค้าและพฤติกรรมการซื้อ
ของลูกค้า และ 4.ปัจจัยสนับสนุนอื่นๆที่เกี่ยวข้อง มาผนวกรวมกับ แนวคิดด้านการจัดการโซ่อุป
ทาน และการประเมินห่วงโซ่คุณค่าซึ่งเป็นการนำเอาการประเมินกิจกรรมที่มีความเชื่อมโยง
ต่อเนื่องเป็นห่วงโซ่ โดยสามารถที่จะทำการประเมินใน 2 มิติ คือ สิ่งแวดล้อมภายใน (Internal

Environment) และสิ่งแวดล้อมภายนอก (External Environment) ดังรายละเอียดกรอบแนวคิดในการศึกษาใหม่ในรูปที่ 2-1

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

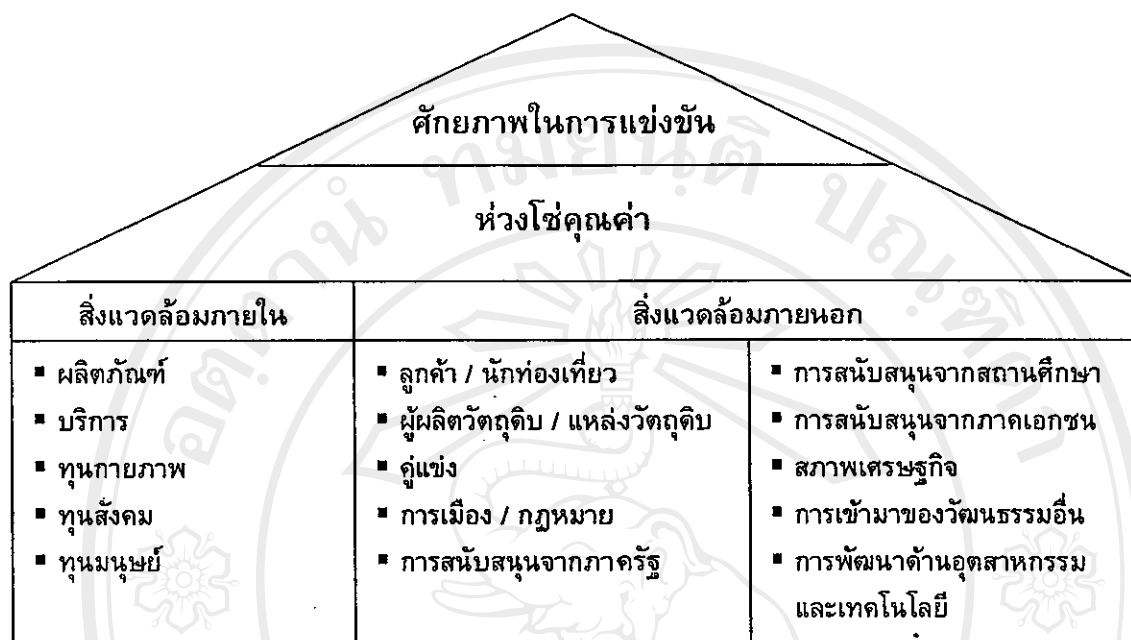
รูปที่ 2-1 แสดงกรอบแนวคิดใหม่ในการศึกษาเพื่อเปรียบเทียบวัด

จากรูปที่ 2-1 เนื่องด้วยผลิตภัณฑ์หัตถอุตสาหกรรมและการท่องเที่ยวเขตภาคเหนือตอนบนของประเทศไทยและบาหลิ มีความเหมือนและความแตกต่าง ที่ควรนำมาเปรียบเทียบเพื่อนำไปสู่การพัฒนาให้เกิดการลดจุดอ่อน สร้างจุดแข็ง ของแต่ละส่วนเปรียบเทียบภายใต้โอกาส และข้อจำกัดของประเทศไทย อันจะนำไปสู่การเกิดการพัฒนาขีดความสามารถ และการเตรียมความพร้อมในการจัดสร้างเมืองหัตถอุตสาหกรรม และการท่องเที่ยวในเขตภาคเหนือตอนบนของประเทศไทยต่อไป โดยอธิบายแนวความคิดในการเปรียบเทียบได้ดังนี้

ด้วยประชาชนในท้องถิ่นเป็นตัวผลักดันทำให้เกิดจุดสนใจแก่นักท่องเที่ยวต่อการดำรงชีวิตอันเกิดจากสังคม วัฒนธรรม และศาสนาของคนในท้องถิ่นนั้นๆ กอปรกับสถาปัตยกรรมอันเกิดจากวิถีประชาที่มีโครงสร้างชัดเจน รวมถึงความสอดรับของสิ่งอำนวยความสะดวกในด้านสาธารณูปโภคต่างๆ อาทิ การคมนาคม การประปา การไฟฟ้า ที่มีอยู่ในท้องถิ่น ก่อให้เกิดธุรกิจ 2 ประเภทใหญ่ๆ ที่มีแนวโน้มในการสร้างรายได้ให้กับคนในท้องถิ่น ได้แก่ (1) ธุรกิจการบริการด้านโรงแรมและการท่องเที่ยว และ (2) ธุรกิจผลิตและจำหน่ายสินค้าหัตถอุตสาหกรรม ที่มีความสอดคล้องกันอย่างลงตัวสำหรับในการใช้ชีวิตของนักท่องเที่ยวที่มีความประทับใจในการเลือกใช้บริการ และเลือกซื้อผลิตภัณฑ์ที่ตรงกับความต้องการ

ดังนั้นในการศึกษาเชิงเปรียบเทียบนี้ จึงทำการศึกษาโดยเน้นไปที่ธุรกิจ 2 ประเภทข้างต้นศึกษาโดยใช้ แบบวิเคราะห์จุดอ่อน จุดแข็ง โอกาส และข้อจำกัด (SWOT Analysis) ของสิ่งแวดล้อมภายใน และสิ่งแวดล้อมภายนอกของธุรกิจ เพื่อให้เกิดหมวดหมู่ของข้อมูลที่สามารถนำไปประกอบการสร้างแผนกลยุทธ์ และแผนปฏิบัติการ ได้อย่างชัดเจนของการสร้างเส้นทางการท่องเที่ยวควบคู่กับเส้นทางสินค้าหัตถอุตสาหกรรม (Handicraft - Hotel and Tourism Route) รวมไปถึงความจำเป็นของการทำศูนย์ข้อมูลสำหรับนักท่องเที่ยวแบบครบวงจรในเขตภาคเหนือตอนบนของประเทศไทย (One Stop Service for Handicraft - Hotel and Tourism Route in Upper Northern Part of Thailand)

จากกรอบแนวคิดในการศึกษาในรูปที่ 2-1 ดังที่อธิบายข้างต้น ผนวกกับแนวคิดการประเมินห่วงโซ่คุณค่า ทำให้สามารถกำหนดรายละเอียดของข้อมูลที่สำคัญที่จะนำมาใช้เพื่อการเปรียบเทียบวัดต่อไปดังรูปที่ 2-2 โดยในหัวข้อที่ 2 ของบทนี้จะเป็นการสรุปผลการศึกษาข้อมูลสำคัญตามประเด็นดังกล่าว เพื่อนำไปสู่ผลลัพธ์จากการเปรียบเทียบความแตกต่าง และความเหมือนในแต่ละประเด็นดังรูปที่ 2-2 นี้ จะทำให้ทราบว่าประเด็นใดเป็นจุดอ่อนที่ต้องได้รับการวางแผนพัฒนาให้ดีขึ้น ประเด็นใดเป็นจุดแข็งที่ต้องได้รับการพัฒนาให้เกิดความต่อเนื่องและดีขึ้นยิ่งกว่าโดยพัฒนาภายใต้โอกาสและข้อจำกัดของประเทศไทยในช่วงเวลานั้นๆ

รูปที่ 2-2 แสดงข้อมูลที่สำคัญที่จะนำมาใช้เพื่อการเปรียบเทียบวัดภายใต้แนวคิดการประเมินห่วงโซ่คุณค่า

2. ผลการศึกษาข้อมูลที่สำคัญของ 8 จังหวัดภาคเหนือตอนบน วัวลาย และบาหลิ

จากประเด็นข้อมูลที่สำคัญดังรูปที่ 2-2 ตามที่ได้กล่าวถึงไปแล้วนั้น ในส่วนของหัวข้อที่ 2 นี้ จะเป็นการสรุปผลการศึกษาข้อมูลที่สำคัญตามประเด็นดังกล่าว โดยจะมีการแบ่งข้อมูลออกตามจังหวัด และพื้นที่ที่น่าสนใจ ซึ่งจะมีการเรียงลำดับผลการศึกษาข้อมูลที่สำคัญ เป็น 8 จังหวัด (เชียงใหม่ เชียงราย ลำพูน ลำปาง น่าน แพร่ พะเยา และแม่ฮ่องสอน) 1 ชุมชน (ชุมชนวัวลาย จ. เชียงใหม่) และ 1 เมือง (เมืองบาหลิ ประเทศอินโดนีเซีย) รายละเอียดดังนี้

2.1 จังหวัดเชียงใหม่

"ดอยสุเทพเป็นศรี ประเพณีเป็นสง่า บุปผชาติล้วนงามตา งามล้ำค่านครพิงค์"

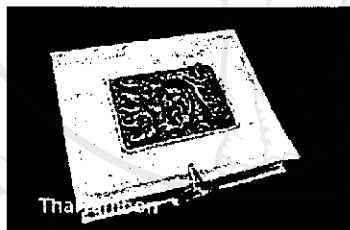
ข้อมูลทั่วไป

จังหวัดเชียงใหม่ส่วนใหญ่เป็นป่าละเมาะและภูเขา เนื้อที่ ประมาณ 20,107 ตารางกิโลเมตร มีที่ราบอยู่ตอนกลาง ตามสองฟากฝั่งแม่น้ำปิง

สิ่งแวดล้อมภายใน

ผลิตภัณฑ์

สินค้าหัตถอุตสาหกรรมที่เป็นที่นิยม และมีชื่อเสียงในจังหวัดเชียงใหม่ มีค่อนข้างที่จะหลากหลาย โดยเฉพาะ 1. ผลิตภัณฑ์จากกระดาษสา (ส่วนใหญ่มาจากบ้านดั้นเปา, บ้านดงป่าซาง) 2. ผลิตภัณฑ์จากดิน จำพวกเครื่องปั้นดินเผา 3. ผลิตภัณฑ์จากไม้ จำพวก เครื่องจักรสาน (จากบ้านป่าปง) ไม้แกะสลัก (จากบ้านถวาย, บ้านก๊วแลน้อย) 4. ผลิตภัณฑ์จากเครื่องเงิน (จากวัวลาย) และ 5 .ผลิตภัณฑ์จำพวกผ้า

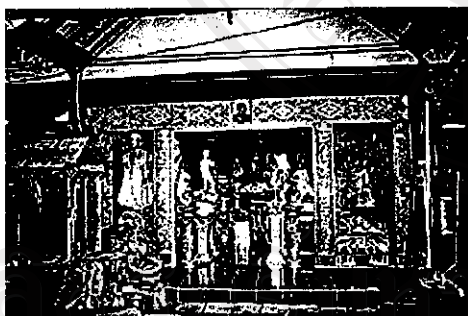
ภาพตัวอย่างผลิตภัณฑ์กระดาษสา

ภาพตัวอย่างผลิตภัณฑ์เครื่องปั้นดินเผา

ภาพแสดงตัวอย่างผลิตภัณฑ์เครื่องจักรสาน

ภาพแสดงผลิตภัณฑ์ไม้แกะสลัก

การบริการ

จังหวัดเชียงใหม่ นับเป็นแหล่งท่องเที่ยวของภาคเหนือที่เป็นที่นิยมมากแห่งหนึ่งของประเทศไทย ดังนั้นจึงมีธุรกิจบริการประเภทโรงแรมในพื้นที่อำเภอต่างๆ ของจังหวัดเชียงใหม่เป็นจำนวนมากค่อนข้างมาก ทั้งที่เป็นโรงแรมแบบทันสมัย โรงแรมแบบผสมผสานความเป็นล้านนา โรงแรมประเภทรีสอร์ท โดยรวมกันแล้วไม่ต่ำกว่า 100 แห่ง ดังนี้

นอกจากนั้นยังมีธุรกิจบริการที่เป็นบริษัททัวร์อีกเป็นจำนวนมาก ทั้งที่ให้บริการแก่นักท่องเที่ยวชาวไทย และนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศ โดยรวมแล้วในจังหวัดเชียงใหม่ มีบริษัททัวร์จำนวน 296 บริษัท

ในด้านการบริการที่เป็นจุดเด่นของจังหวัดเชียงใหม่ ได้แก่ สปา และนวดแผนไทย โดยในปัจจุบันประเทศไทยได้เน้นภาพลักษณ์ให้เป็นศูนย์กลางการท่องเที่ยวเพื่อสุขภาพ สถานบริการด้านสปาจึงได้รับความนิยมอย่างมากในปัจจุบัน เชียงใหม่ซึ่งเป็นเมืองท่องเที่ยวหลัก มีสถานบริการด้านนี้เกิดขึ้นหลายแห่ง

ทุนทางกายภาพ

แหล่งท่องเที่ยวธรรมชาติของจังหวัดเชียงใหม่ มีอยู่เป็นจำนวนมาก นับเป็นเสน่ห์ในการดึงดูดใจนักท่องเที่ยวทั้งชาวไทย และชาวต่างประเทศ เข้ามาเที่ยวชม โดยมีแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติที่สำคัญ ดังนี้ ดอยผ้าห่มปก, อุทยานแห่งชาติแม่สะง, ดอยอ่างขาง, โครงการหลวงห้วยลึก, ถ้ำเชียงดาว, ศูนย์ฝึกช้างเชียงดาว, อุทยานแห่งชาติห้วยน้ำดัง, โป่งเดือดป่าแป๋, เขื่อนแม่งัด, น้ำตกหมอกฟ้า, เขื่อนแม่งวง, อุทยานแห่งชาติดอยสุเทพ-ปุย, อุทยานแห่งชาติดอยอินทนนท์, น้ำตกแม่ปาน, น้ำตกแม่ยะ, อุทยานแห่งชาติฮอบบ์หลวง, เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าอมก๋อย โดยมีรายละเอียดพอสังเขปดังนี้

เชียงใหม่ไนท์ซาฟารี ดำเนินการภายใต้องค์การบริหารการพัฒนาพื้นที่พิเศษเพื่อการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน (องค์การมหาชน) ตั้งอยู่ในพื้นที่ของอุทยานแห่งชาติดอยสุเทพ-ปุย ในพื้นที่ตำบลแม่เหิระ ตำบลสุเทพ อำเภอเมือง และตำบลหนองควาย อำเภอหางดง จังหวัดเชียงใหม่

ศูนย์ธรรมชาติวิทยาห้วยดอยสุเทพเฉลิมพระเกียรติฯ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ เปิดนิทรรศการถาวร มหัศจรรย์ดอยสุเทพ ให้ศูนย์ธรรมชาติวิทยาศาสตร์ดอยสุเทพฯ เป็นศูนย์ข้อมูลความรู้เกี่ยวกับดอยสุเทพ ให้แก่นักเรียน นักศึกษา และประชาชน นักท่องเที่ยวที่จะเดินทางขึ้นไปเที่ยวบนดอยสุเทพ โดยมีความรู้เกี่ยวกับธรรมชาติและดอยสุเทพ เพื่อจะได้วางแผนและอนุรักษ์ทรัพยากรอันมีค่าต่อไป

สวนรุกขชาติห้วยแก้ว เป็นที่รวบรวมพันธุ์ไม้นานาชนิดไว้ศึกษา เป็นสถานที่ร่มรื่น เหมาะสำหรับเป็นที่พักผ่อนและยังมีส่วนสุขภาพสำหรับออกกำลังกาย ตั้งอยู่ถัดจากมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ทางขึ้นดอยสุเทพ

สวนสัตว์เชียงใหม่ ตั้งอยู่ที่ถนนห้วยแก้ว ใกล้กับสวนรุกขชาติ เป็นสวนสัตว์ขนาดใหญ่ ได้รับการจัดสภาพอย่างดี บริเวณกว้างขวาง มีบรรยากาศร่มรื่น และมีสัตว์อยู่มากกว่า 2,000 ชนิด ทั้งที่มีอยู่ในเมืองไทยและนำมาจากต่างประเทศ ภายในสวนสัตว์ยังมีอุทยานสัตว์น้ำ 700 ปี ศรีนครพิงค์ สวนนกเพนกวิน และสวนนกฟีนิกซ์ซึ่งเป็นนกขนาดเล็กที่มีสีสันสวยงามจนได้รับการขนานนามว่าเป็น อัญมณีบินได้ในเดือนพฤศจิกายน 2546 เปิดให้เข้าชมหมีแพนด้าจากประเทศจีน

อุทยานแห่งชาติดอยสุเทพ-ปุย มีพื้นที่ประมาณ 262.50 ตารางกิโลเมตร หรือ 163,162.50 ไร่ครอบคลุมท้องที่อำเภอแม่ริม อำเภอหางดง และอำเภอเมือง ประกอบด้วยป่าที่อุดมสมบูรณ์ ภูเขาที่สูงสลับซับซ้อน ดอยที่สำคัญ ได้แก่ ดอยสุเทพ ดอยบวกห้า และดอยปุย เป็นแหล่งกำเนิดของต้นน้ำลำธาร ทั้งมีสถานที่ศักดิ์สิทธิ์และสำคัญทางศาสนา และทางประวัติศาสตร์ การเดินทาง การเดินทางไปยังที่ทำการอุทยานฯ จากตัวเมืองเชียงใหม่ประมาณ 5 กิโลเมตร ตามถนนห้วยแก้ว-มหาวิทยาลัยเชียงใหม่-สวนสัตว์เชียงใหม่ ถึงวัดพระธาตุดอยสุเทพ จากนั้นเดินทางต่อไปอีกเล็กน้อยถึงทางแยกขวามือ มีป้ายบอกทางเข้าที่ทำการอุทยานแห่งชาติดอยสุเทพ-ปุย

กัวแม่ปาน ศูนย์บริการข้อมูลนกอินทนนท์ (ร้านลุงแดง) ตั้งอยู่กิโลเมตรที่ 31 หน่วยจัดการต้นน้ำแม่กลาง ให้บริการด้านข้อมูลนกในดอยอินทนนท์ เช่น สมุดบันทึกการพบนกในดอยอินทนนท์ ภาพวาดลายเส้นของนักดูนกท่านต่างๆ แผนที่เส้นทางดูนกดอยอินทนนท์ ภาพถ่าย สไลด์ เกี่ยวกับนก ฯลฯ ให้บริการทั้งชาวไทยและชาวต่างประเทศเป็นเส้นทางศึกษาธรรมชาติบนดอยอินทนนท์ ทางเข้าอยู่กิโลเมตรที่ 42 ด้านซ้ายมือ ระยะทางเดิน 3 กิโลเมตร เหมาะสำหรับนักท่องเที่ยวที่ต้องการสัมผัสธรรมชาติโดยแท้จริง ระหว่างทางเดินจะพบป่าดิบเขา (Hill Evergreen) ก่อนผ่านเข้าสู่ทุ่งหญ้าซึ่งเคยเป็นพื้นที่ป่าถูกทำลาย เพื่อเป็นการศึกษาลักษณะการเกิดผลกระทบต่อเนื่องบริเวณรอยต่อระหว่างพื้นที่ป่าสมบูรณ์กับพื้นที่ถูกทำลาย (edge effect) หลังจากนั้นทางเดินจะเลาะริมผามีไผ่หมอกปลิวผ่านตลอดเวลา สองข้างจะพบดอกกุหลาบพันปี หรือ Rhododendron (ไม้พุ่มหรือไม้ต้นขนาดเล็ก ขึ้นตามป่าในระดับสูง มีพันธุ์ดอกสีขาวและสีแดง เวลาออกดอกช่วงแรกมีลักษณะเหมือนปลีกล้วย ก่อนที่จะบานเต็มต้นในช่วงเดือนธันวาคม-กุมภาพันธ์ พบมากในแถบเทือกเขาหิมาลัยและเป็นไม้ประจำชาติของเนปาลด้วย) มองลงไปยังเบื้องล่างจะพบทัศนียภาพทั้งดงมาของอำเภอแม่แจ่ม

โครงการหลวงอินทนนท์ ตั้งอยู่ที่หมู่บ้านขุนกลาง ตำบลห้วยหลวง อำเภอจอมทอง เดินทางตามเส้นทางสู่ดอยอินทนนท์ ถึงบริเวณหลักกิโลเมตรที่ 31 ของทางหลวงหมายเลข 1009 มีทางแยกขวามือเป็นทางลูกรังเข้าสู่โครงการฯ อีกประมาณ 1 กิโลเมตร โครงการหลวงอินทนนท์ รับผิดชอบส่งเสริมอาชีพเกษตรกรรมให้แก่ชาวเขาเผ่ากะเหรี่ยงและชาวเขาเผ่ามั่วในพื้นที่ ผลิตผล

หลักของโครงการ คือ ไม้ดอกเมืองหนาวต่างๆ เช่น คาร์เนชั่น เบญจมาศ สแตติส ยิบโซ เป็นต้น นักท่องเที่ยวสามารถเที่ยวชมแปลงปลูกดอกไม้ ห้างทดลองทำการเพาะขยายพันธุ์ และยังสามารถแวะชมแปลงปลูกดอกไม้ของชาวเขาในหมู่บ้านซึ่งอยู่บริเวณปากทางเข้าโครงการฯ ได้ด้วย

ถ้ำบริจินดา เป็นถ้ำใหญ่อยู่ในเทือกเขาดอยอ่างกาหรือดอยอินทนนท์ ใกล้กับน้ำตกแม่กลาง ตั้งอยู่บริเวณกิโลเมตรที่ 8.5 ของทางหลวงหมายเลข 1009 จะเห็นทางแยกขวามือมีป้ายบอกทางไปถ้ำบริจินดา ภายในถ้ำมีความลึกหลายกิโลเมตร เพดานถ้ำมีหินงอกหินย้อย หรือชาวเหนือเรียกว่า นมผา สวยงามมาก มีพระพุทธรูปประดิษฐานอยู่ในถ้ำด้วย นอกจากนั้น ยังมีธารหิน เมื่อมีแสงสว่างมากระทบจะเกิดประกายระยิบระยับดังกากเพชรงามยิ่งนัก ลักษณะของถ้ำเป็นถ้ำทะลุสามารถมองเห็นภายในได้ถนัด เพราะมีอุโมงค์ซึ่งแสงสว่างลอดเข้ามา บริเวณปากถ้ำจะมีป้ายขนาดใหญ่ตั้งอยู่ อธิบายประวัติการค้นพบถ้ำนี้

น้ำตกแม่กลาง เป็นน้ำตกในอุทยานแห่งชาติดอยอินทนนท์ มีขนาดใหญ่ชั้นเดียว สูงประมาณ 100 เมตร ต้นน้ำอยู่บนดอยอินทนนท์ มีน้ำไหลตลอดปี มีความสวยงามตามธรรมชาติรอบๆ บริเวณร่มรื่นน่าพักผ่อน การเดินทาง จากทางแยกเข้าทางหลวง 1009 ไปอีก 8 กิโลเมตร แยกซ้าย 500 เมตร เป็นทางลาดยางตลอด

น้ำตกแม่เตี๊ยะ ตั้งอยู่ที่ตำบลดอยแก้ว อำเภอจอมทอง อยู่ในพื้นที่รับผิดชอบของอุทยานแห่งชาติออบหลวง น้ำตกแม่เตี๊ยะตั้งอยู่บริเวณกลางป่าลึก ตัวน้ำตกสูงประมาณ 80 เมตร กว้างประมาณ 15 เมตร น้ำตกมีทั้งหมด 4 ชั้น มีระยะทางประมาณ 5 กิโลเมตร มีน้ำตลอดปี ชาวสืบทอดใช้น้ำจากที่นี่ไปใช้ในการเกษตร เหมาะสำหรับการเป็นแหล่งศึกษารธรรมชาติ การเดินทาง จากเชียงใหม่ โดยรถยนต์ไปตามทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 108 ถึงอำเภอจอมทอง เลี้ยวขวาข้างที่ว่าการอำเภอหรือเลี้ยวขวาข้างวัดสบเตี๊ยะ มีระยะทางโดยรวม 15 กิโลเมตร หรือโดยสารรถประจำทางเชียงใหม่-จอมทอง จากนั้นต่อรถมอเตอร์ไซด์รับจ้าง

น้ำตกแม่ปาน ห่างจากที่ว่าการอำเภอแม่แจ่มประมาณ 16 กิโลเมตร แยกจากทางหลวงหมายเลข 1009 ตรงด้านตรงกิโลเมตรที่ 38 ไปตามเส้นทางสายอินทนนท์-แม่แจ่ม (ทางหลวงหมายเลข 1192) ประมาณ 6 กิโลเมตร จะมีป้ายบอกทางไปน้ำตกแยกเข้าไปอีก 9 กิโลเมตร เป็นทางลูกรังในช่วงหน้าฝนทางลำบากมากต้องใช้รถขับเคลื่อน 4 ล้อเท่านั้น และจากจุดจอดรถต้องเดินต่อไปอีกประมาณ 10 นาที จึงจะถึงตัวน้ำตก น้ำตกแม่ปานนับว่าเป็นน้ำตกที่สวยงามที่สุดของเชียงใหม่ ถือว่าได้ น้ำจะตกลงมาจากหน้าผาซึ่งสูงกว่า 100 เมตร เป็นทางยาว ถ้ามองดูแต่ไกลจะเห็นสายน้ำยาวสีขาวตัดกับสีเขียวของต้นไม้ทำให้ดูเด่น น้ำที่ตกลงมายังเบื้องล่างกระทบโขดหินแตกเป็นฟองกระจายไปทั่วบริเวณ เบื้องล่างมีแอ่งน้ำหลายแอ่งผู้มาพักผ่อนลงอาบเล่นได้

น้ำตกแม่ยะ เป็นน้ำตกในอุทยานแห่งชาติดอยอินทนนท์ มีขนาดใหญ่และสวยงามมากแห่งหนึ่ง เพราะน้ำซึ่งไหลลงมาจากหน้าผาที่สูงชัน 280 เมตร ลงมากระทบโขดหินเป็นชั้นๆ เหมือนม่าน แล้วลงไปรวมกันที่แอ่งน้ำเบื้องล่าง น้ำใสเย็นเหมาะสำหรับเป็นที่พักผ่อนหย่อนใจ อีกทั้ง

บริเวณรอบๆ น้ำตกเป็นป่าเขาอันสงบเงียบ และมีศูนย์ประชาสัมพันธ์นักท่องเที่ยวตั้งอยู่ด้วย บริเวณน้ำตกสะอาดและจัดการพื้นที่ได้กลมกลืนกับสภาพแวดล้อม การเดินทาง จากทางแยกเข้าทางหลวง 1009 ไปประมาณ 1 กิโลเมตร เลี้ยวซ้ายเข้าไป 14 กิโลเมตร และต้องเดินเท้าเข้าไปอีก 200 เมตร

น้ำตกวชิรธาร เป็นน้ำตกขนาดใหญ่ เดิมชื่อ ตาดฆ้องโยง ตัวน้ำตกอยู่สูงจากระดับน้ำทะเลประมาณ 750 เมตร น้ำจะดิ่งจากผาด้านบนตกลงสู่แอ่งน้ำเบื้องล่าง ในช่วงที่มีน้ำมากละอองน้ำจะสาดกระเซ็นไปทั่วบริเวณรู้สึกได้ถึงความเย็นและชุ่มชื้น สะพานไม้ที่ทอดยาวเข้าไปหาหน้าผานั้นจะเปียกชุ่มอยู่ตลอดเวลาในฤดูน้ำมากแต่หากเดินเข้าไปจนสุดจากจุดนั้นจะได้สัมผัสกับความงามของน้ำตกมากที่สุด การเดินทางจากเชิงดอยอินทนนท์ขึ้นไปถึงกิโลเมตรที่ 21 จะเห็นป้ายบอกทางแยกขวามือน้ำตก ลงไป 500 เมตร ถนนจะถึงที่ตัวน้ำตก อีกเส้นทางหนึ่งซึ่งเป็นเส้นทางเดิมอยู่เลยจากทางแยกแรกไปประมาณ 1 กิโลเมตร เลี้ยวขวาตามป้ายและเดินจากลานจอดรถลงไปอีก 351 เมตร หากใช้เส้นทางนี้จะสัมผัสกับความงามของธรรมชาติรอบด้านตลอดทางเดิน

น้ำตกสิริภูมิ เป็นน้ำตกซึ่งไหลมาจากหน้าผาสูงชัน เป็นทางยาวสวยงามมาก สามารถมองเห็นได้จากถนนขึ้นดอยอินทนนท์ตรงที่ทำการอุทยานฯ จะเห็นเป็นสายน้ำตกแผ่ไหลลงมาคู่กันแต่เดิมเรียกว่า เลาตี ตามชื่อของหมู่บ้านม้ง (แม้ว) เลาตี ซึ่งอยู่ใกล้ๆ น้ำตก น้ำตกสิริภูมิตั้งอยู่ตรงกิโลเมตรที่ 31 ของทางหลวงหมายเลข 1009 มีทางแยกขวามือเข้าไปอีกประมาณ 2 กิโลเมตร แต่รถไม่สามารถเข้าไปใกล้ตัวน้ำตกได้ นักท่องเที่ยวต้องเดินเท้าเข้าไปบริเวณด้านล่างของน้ำตก

น้ำตกห้วยทรายเหนือ เป็นน้ำตกขนาดกลาง มีน้ำไหลแรงตลอดปี และไหลจากหน้าผาสูงมาเป็นชั้นๆ ใช้เส้นทางเดียวกับน้ำตกแม่ปาน อยู่ห่างจากถนนสายดอยอินทนนท์ - แม่แจ่มประมาณ 21 กิโลเมตร และแยกซ้ายเข้าไปสภาพทางเป็นดินลูกรังช่วงหน้าฝนต้องใช้รถขับเคลื่อน 4 ล้อ

พระมหาธาตุพนมพัตถะ และพระมหาธาตุพนมสิริ ตั้งอยู่บนกิโลเมตรที่ 41.5 ทางด้านซ้ายมือ สร้างขึ้นโดยกองทัพพม่าร่วมกับพสกนิกรชาวไทย โดยพระมหาธาตุพนมพัตถะสร้างถวายพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว เนื่องในวโรกาสทรงเจริญพระชนมพรรษาครบ 5 รอบ เมื่อปี พ.ศ. 2530 และพระมหาธาตุพนมสิริ สร้างถวายสมเด็จพระนางเจ้าฯ พระบรมราชินีนาถ ในวโรกาสทรงเจริญพระชนมพรรษาครบ 5 รอบ เมื่อปี พ.ศ. 2535 พระมหาธาตุทั้ง 2 องค์นี้มีรูปทรงคล้ายคลึงกัน คือ ฐานเป็นรูป 12 เหลี่ยม มีระเบียงแก้วโดยรอบเป็น 2 ระดับ เป็นที่ประดิษฐานพระบรมสารีริกธาตุและพระพุทธรูปบูชา รอบบริเวณสามารถมองเห็นทิวทัศน์ของดอยอินทนนท์โดยรอบได้อย่างสวยงาม

ยอดดอยอินทนนท์ จุดสิ้นสุดของเส้นทางสายนี้ เป็นยอดดอยที่สูงที่สุดในประเทศไทย (2,599 เมตร) มีสภาพอากาศหนาวเย็นตลอดปี เป็นที่ตั้งของสถานีเรด้าของกองทัพอากาศไทยและเป็นที่ประดิษฐานสถูปเจ้าอินทวิชยานนท์ เจ้าเมืองเชียงใหม่องค์สุดท้ายซึ่งเล็งเห็นความสำคัญของ

ป่าไม้และหวงเหวนคอยหลวงเป็นอย่างมากต้องการที่จะอนุรักษ์ไว้จนชั่วลูกชั่วหลาน ท่านผูกพันกับที่นี่มากจึงสั่งว่าหากสิ้นพระชนม์ไปแล้วก็ขอให้แบ่งเอาอัฐิส่วนหนึ่งมาไว้ที่นี่

อ่างกาหลวง เส้นทางนี้ศึกษาธรรมชาติเส้นทางนี้สำรวจวางแผนและออกแบบเส้นทางเดินโดยคุณไมเคิล แมคมิลแลน วอลซ์ นักสัตววิทยาและอาสาสมัครชาวแคนาดาประจำอุทยานแห่งชาติคอยอินทนนท์ ซึ่งเป็นผู้หนึ่งที่ทำงานและทุ่มเทให้กับอินทนนท์ เขาได้เสียชีวิตที่นี่ด้วยโรคหัวใจ คดีข้อหนึ่งของคุณไมเคิลคือ รักโลกนี้เสมอไปทำงานเพื่อปกป้องแต่ต้องไม่ลืมหาความสุขจากมันด้วย

อุทยานแห่งชาติคอยอินทนนท์ แต่เดิมคอยอินทนนท์มีชื่อว่า คอยหลวง หรือ คอยอ่างกา คอยหลวง หมายถึงภูเขาที่มีขนาดใหญ่ ส่วนที่เรียกว่าคอยอ่างกานั้น มีเรื่องเล่าว่า ห่างจากคอยอินทนนท์ไปทางทิศตะวันตก 300 เมตร มีหนองน้ำอยู่แห่งหนึ่งลักษณะเหมือนอ่างน้ำ แต่ก่อนนี้มีฝูงกาไปเล่นน้ำกันมากมาย จึงเรียกว่า อ่างกา ต่อมาจึงรวมเรียกว่า คอยอ่างกา

อุทยานแห่งชาติคอยเวียงผา มีน้ำตกให้เที่ยวหลายแห่ง แต่ส่วนใหญ่เส้นทางยังไม่สะดวกนัก เนื่องจากยังอยู่ในระหว่างพัฒนาพื้นที่ น้ำตกที่เดินทางเข้าถึงสะดวกที่สุดคือ น้ำตกห้วยทรายขาว ซึ่งอยู่บริเวณเดียวกับที่ตั้งทำการอุทยานฯ เป็นน้ำตกขนาดเล็ก มีแอ่งน้ำให้นักท่องเที่ยวลงเล่นน้ำได้แต่ในช่วงฤดูแล้งน้ำจะน้อยมาก จะมีน้ำเยอะช่วงเดือนพฤษภาคมแต่น้ำจะขุ่น น้ำจะใสช่วงหลังฝน ชันบนของน้ำตกเป็นแอ่งน้ำและมีทรายอยู่เนื่องจากน้ำพัดเอาทรายมาจากการกัดกร่อนของหินทราย ชันบน อากาศบริเวณน้ำตกชั้นจนทำให้มีมอสจับอยู่ มีแหล่งท่องเที่ยวอื่นๆในอุทยานฯ ได้แก่ น้ำตกแม่ฝางหลวง น้ำตกคอยเวียงผา น้ำตกห้วยหาน และจุดชมวิวดอยเวียงผา อุทยานแห่งชาติคอยเวียงผามีพื้นที่ทั้งหมดประมาณ 583 ตารางกิโลเมตร สภาพป่าในพื้นที่ส่วนใหญ่ เป็นป่าดิบเขาและป่าเบญจพรรณ นอกจากนี้ยังมีป่าดิบแล้ง ป่าเต็งรัง และป่าสนเขา นกที่พบ เช่น นกกินปลี และนกพญาไฟ สัตว์ป่าที่พบส่วนใหญ่จะเป็นขนาดกลางและสัตว์ขนาดเล็ก ได้แก่ กระรอก กระต่าย หมูป่า อีเห็น เก้ง เลียงผา เสือไฟ แม่น หมิวาย เป็นต้น

น้ำตกบัวตอง และน้ำพุเจ็ดสี (น้ำพุเย็น น้ำตกเย็น) ตั้งอยู่บริเวณแยกกิโลเมตรที่ 42 สายเชียงใหม่ - พร้าว ตำบลห่อพระ อำเภอแม่แตง เป็นน้ำแร่ซึ่งมีแคลเซียมคาร์บอเนตพุ่งขึ้นมาจากพื้นดิน แล้วไหลเป็นลำธารและน้ำตกขนาดเล็ก มีพื้นดินที่ได้ลำธารแข็งสีขาวเป็นประกาย เพราะมีแคลเซียมคาร์บอเนตเคลือบอยู่ ดูแปลกตา

ป่าสนบ้านวัดจันทร์ ผืนดินแห่งนี้ชาวกะเหรี่ยง มูเส่คี (หมายถึง ดันน้ำแม่แจ่ม) ได้พึ่งพาอาศัยดำรงชีวิตมานับร้อยปี พวกเขาช่วยกันดูแลรักษาผืนดินผืนป่าแห่งนี้เป็นอย่างดีเหมือนเป็นสมาชิกครอบครัวเลยก็ว่าได้ ตามธรรมเนียมกะเหรี่ยงเมื่อมีเด็กเกิดใหม่จะนำสายสะดือของเด็กไปผูกไว้กับต้นไม้กำหนดว่าเป็นต้นไม้ของครอบครัวใครจะมาตัดไม่ได้

ล่องเรือยางแม่น้ำแม่แตง ทัวร์ล่องแก่งด้วยเรือยางมีมานานแล้วในภาคเหนือ มีการทำเป็นธุรกิจครั้งแรก เมื่อกว่า 15 ปีมาแล้วโดยการล่องในแม่น้ำปายซึ่งมีทิวทัศน์ที่สวยงามมาก สำหรับจังหวัดเชียงใหม่เริ่มมีการล่องแก่งเมื่อประมาณ 10 ปีมานี้เอง โดยเป็นโปรแกรมของบริษัท

ต่างประเทศ แต่ก็เป็นการท่องเที่ยวระยะสั้น เพียงไม่เกิน 40 นาทีเท่านั้น ช่วงเวลาที่เหมาะสมแก่การท่อง
แก่งตั้งแต่เดือน กรกฎาคม-สิงหาคม

สถานีวิจัยเกษตรที่สูงป่าเกี๊ยะคอยเชียงดาว เป็นหน่วยงานของคณะเกษตรศาสตร์
มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ อยู่ในทำเลที่มองเห็นเทือกคอยหลวงเชียงดาวได้อย่างชัดเจนและสวยงาม มี
นกหลายชนิดที่เห็นอยู่ตลอด เช่น นกเขียวก้านทองสีส้ม นกคัตใหญ่ นกไต่ไม้หน้าผากกำมะหยี่ นก
กระรอกทองแก้มขาว และ อีกหลายชนิด ช่วงฤดูหนาวจากที่พักในช่วงเช้าจะมองเห็นทะเลหมอก
หนา กลางคืนจะเห็นดาวเต็มท้องฟ้าและแสงระยิบระยับจากเมืองเชียงดาวช่วงฤดูหนาวจากที่พัก
ในช่วงเช้าจะมองเห็นทะเลหมอกหนา กลางคืนจะเห็นดาวเต็มท้องฟ้าและแสงระยิบระยับจากเมือง
เชียงดาว

ห้วยน้ำหรือคอยสามหมื่น ตั้งอยู่ในเขตท้องที่ตำบลเมืองคอง อำเภอเชียงดาว มีสถานที่
ท่องเที่ยวหลายแห่ง เช่น หมู่บ้านชาวเขาเผ่าลีซอ หัตถนิยภาพสวยงาม และชมการปลูกกาแฟและไม้
ผลเมืองหนาว มีที่พักและอาหารไว้บริการแก่นักท่องเที่ยว การเดินทางห่างจากตัวเมืองเชียงใหม่
ประมาณ 130 กิโลเมตร ใช้เส้นทางเชียงใหม่-ห้วยน้ำดัง และเลยเข้าไปทางห้วยน้ำดังอีก 21
กิโลเมตร ทางยังไม่ลาดยางใช้ได้เฉพาะฤดูแล้งเท่านั้น ใช้เวลาเดินทางประมาณ 4 ชั่วโมง มีบ้านพัก
แต่ต้องจองล่วงหน้าอย่างน้อย 2 เดือน ที่ส่วนอนุรักษ์ต้นน้ำ กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ บางเขน
กรุงเทพฯ

อุทยานแห่งชาติศรีลานนา จัดเป็นป่าต้นน้ำลำธารชั้นหนึ่ง ประกอบด้วยสัตว์ป่าและสภาพ
ป่าธรรมชาติอันอุดมสมบูรณ์ ครอบคลุมเนื้อที่ป่าแม่งัด ป่าแม่แดง และป่าเชียงดาว ในท้องที่อำเภอ
พร้าว อำเภอแม่แดง และอำเภอเชียงดาว รวมเนื้อที่ 652,000 ไร่ ลักษณะเป็นป่าดิบเขา ภูมิประเทศ
เป็นเทือกเขาสูงสลับซับซ้อนทอดตัวเป็นแนวเหนือใต้ เป็นแหล่งกำเนิดต้นน้ำลำธาร ไหลสู่แม่น้ำปิง

อุทยานแห่งชาติห้วยน้ำดัง มีพื้นที่ครอบคลุมอยู่ในท้องที่อำเภอแม่แดง จังหวัดเชียงใหม่
และอำเภอปาย จังหวัดแม่ฮ่องสอน รวมเนื้อที่ทั้งหมดประมาณ 179.5 ตารางกิโลเมตร หรือ
112,187.5 ไร่ ลักษณะภูมิประเทศเป็นเทือกเขาและภูเขาสูงสลับซับซ้อน ภูเขาที่สูงที่สุด คือ คอยช้าง
เป็นป่าต้นน้ำลำธาร มีลำห้วยน้อยใหญ่มากมาย ฤดูหนาวอากาศเย็น ลมแรง มีฝนตกชุกในเดือน
พฤษภาคม - ตุลาคม ฤดูร้อนอากาศเย็นสบาย อุณหภูมิสูงสุดประมาณ 34 องศาเซลเซียส

ศูนย์วิจัยเกษตรหลวงเชียงใหม่ (ขุนวาง) เป็นที่ตั้งของศูนย์วิจัยเกษตรหลวงเชียงใหม่ซึ่ง
อยู่ในวงล้อมของแนวเทือกเขาอินทนนท์ แม้ขุนวางจะอยู่ห่างจากถนนสายหลักถึง 16 กม.
อันทำให้การเดินทางมาที่นี่ จำเป็นต้องใช้พาหนะส่วนตัว หรือมิเช่นนั้นนักท่องเที่ยวก็จะต้องเหมา
รถจากปากทางของคอยอินทนนท์เพื่อเข้ามายังที่นี่แต่มิใช่อุปสรรคสำหรับนักท่องเที่ยวที่ต้องการจะ
มาพักผ่อนศึกษารธรรมชาติ หรือท่องเที่ยวทางการเกษตร ณ ที่แห่งนี้ เพราะขุนวางพร้อมจะต้อนรับ
นักท่องเที่ยวที่มาเยือนด้วยพันธุ์ไม้เมืองหนาวนานาชนิดที่พร้อมใจกันออกดอกบานสะพรั่งยาม
หน้าหนาว ออกผลเต็มต้นให้เด็ดชิมได้ในช่วงฤดูร้อน แล้วยังมีนกของเทือกเขาคอยอินทนนท์นานา

ชนิดให้ศึกษา รวมทั้งมีวิเทศน์ที่เชิงช่อแวดล้อมด้วยไม้ใหญ่เปลี่ยนสีต้นตามฤดูกาลโอบล้อมอยู่โดยรอบ

โครงการบ้านเล็กในป่าใหญ่ดอยคำ เนื่องจากสมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินีนาถเสด็จทอดพระเนตรพื้นที่บริเวณดอยคำและทรงมีพระราชดำริให้จัดทำโครงการบ้านเล็กในป่าใหญ่ โดยใช้หลักการ 3 อ.คือ อิ่ม อุ่น และอุดมการณ์ มีราษฎรที่เข้าร่วมโครงการทำหน้าที่เป็นยามรักษาชายแดน และแก้ไขปัญหาสุขภาพจิตในพื้นที่ และศึกษารูปแบบหรือแนวทางให้คนอยู่กับป่าได้อย่างกลมกลืนโดยไม่ทำลายป่า

ถ้ำโบราณ ตั้งอยู่ที่ บ้านกือชอแม่เตะ ต.เมืองแหง เป็นถ้ำของมนุษย์ยุคก่อนประวัติศาสตร์ หรือ ยุคหินกลางอายุประมาณ 5,000 ปี มีความลึกประมาณ 69 เมตร และพบขวานหินกะเทาะฝังอยู่บริเวณปากถ้ำและภายในถ้ำ รวม 8 อัน อายุประมาณ 4,000-5,000 ปี พบว่าอยู่ในยุคโคบินเนียน หรือ ยุคหินกลาง

ไร่ช้างขาว ตั้งอยู่ที่ 354 หมู่ 2 บ้านกองลม ต.เวียงแหง อยู่ห่างจากตัวเมืองเชียงใหม่ ประมาณ 150 กิโลเมตร ใช้เวลาเดินทางประมาณ 3 ชั่วโมง โดยรถยนต์ พื้นที่ของไร่ช้างขาวอยู่สูงจากระดับน้ำทะเลประมาณ 700 เมตร อากาศค่อนข้างเย็นสบายตลอดทั้งปี พืชที่ปลูกเป็นพืชผัก เช่น พริกชี้ฟ้า กระหล่ำม่วง ไม้ผล เช่น ส้มสายน้ำผึ้งและโชกุน ประมาณ 200 ไร่ (เฉพาะพริก) พริกที่ปลูกมีหลากหลายพันธุ์ตามความต้องการของท้องตลาด ซึ่งปัจจุบันทางไร่ได้พัฒนาการผลิตพริกสดเพื่อลดการใช้สารเคมีหรือการผลิตแบบชีวภาพและการผลิตที่ปลอดสารพิษเพื่อการส่งออกไปขายตลาดแถบยุโรป ซึ่งมีการตรวจสอบสารเคมีที่เข้มงวดมาก

บ่อน้ำพุร้อน ตามเส้นทางนี้มีบ่อน้ำพุร้อนอยู่สองแห่งตกแต่งสถานที่ด้วยสวนดอกไม้สวยงาม มีห้องอาบน้ำแร่ ที่พัก สถานที่กางเต็นท์ ร้านอาหาร ได้แก่ น้ำพุร้อนสันกำแพง อยู่ห่างจากตัวเมืองประมาณ 34 กิโลเมตร สามารถไปได้ 2 ทางด้วยกัน คือ เส้นทางเชียงใหม่ – สันกำแพง – สถานีเพาะพันธุ์กล้วยไม้สัก - น้ำพุร้อน (เส้นทางนี้จะผ่านถ้ำเมืองคอน ซึ่งอยู่ห่างจากน้ำพุร้อน 4 กิโลเมตร) หรือเส้นทางเชียงใหม่-สันกำแพง - หมู่บ้านออนหลวย - น้ำพุร้อน

ศูนย์ศึกษาการพัฒนาห้วยฮ่องไคร้ พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวฯ ได้มีพระราชดำริให้จัดตั้งศูนย์การพัฒนาห้วยฮ่องไคร้ เมื่อวันที่ 10 ธันวาคม 2525 เพื่อศึกษาด้านการพัฒนาป่าไม้และด้านการเกษตรที่เหมาะสมกับบริเวณต้นน้ำลำธารของภาคเหนือ ในศูนย์แห่งนี้ประกอบด้วย งานศึกษาและพัฒนาแหล่งน้ำ ปศุสัตว์และโคนม การประมง งานปลูกหญ้าแฝก และการดำเนินงานหมู่บ้านรอบบริเวณศูนย์ห้วยฮ่องไคร้ โดยจัดเป็นเขตต่างๆ นับเป็นสถานที่พักผ่อนหย่อนใจ และศึกษาเกี่ยวกับนิเวศน์วิทยาได้เป็นอย่างดี ผู้ที่สนใจเข้าชมได้ทุกวัน ระหว่างเวลา 8.30-16.30 น. และที่นี่ยังมีบ้านพักรับรอง หรือกางเต็นท์พักแรมได้แต่ต้องนำอุปกรณ์มาเองโดยติดต่อขออนุญาตล่วงหน้า การเดินทางใช้เส้นทางเชียงใหม่-เชียงใหม่ ประมาณ 23 กิโลเมตร และเลี้ยวขวาเข้าสู่ศูนย์อีกประมาณ 1 กิโลเมตร

โครงการหลวงห้วยผักไผ่ (ทุ่งเริง) ตั้งอยู่ที่บ้านแม่สะ ตำบลบ้านปง อำเภอหางดง บนเส้นทางสายหางดง-สะเมิง (ทางหลวงหมายเลข 1269) ระหว่างหลักกิโลเมตรที่ 15-16 หากไปทางหางดงจะอยู่ฝั่งซ้ายมือ แยกเข้าไปประมาณ 2.5 กิโลเมตร สามารถเดินทางจากเชียงใหม่ได้สองทาง คือ ตามทางสายเชียงใหม่-แมริม-สะเมิง-หางดง ระยะทาง 32 กิโลเมตร และเส้นทางสายเชียงใหม่-หางดง-สะเมิง ระยะทาง 43 กิโลเมตร พันธุ์ไม้ที่ปลูกคือ กุหลาบหนูที่จะปลูกกันทั้งปี และยังมีผักยอดชาโยเต้ ลูกฟิกแก้ว มะเขือม่วงก้านเขียว ถั่วแขก และมะระขาว เป็นต้น

อุทยานแห่งชาติออบขาน มีพื้นที่ทั้งหมดประมาณ 484 ตารางกิโลเมตร หรือ 302,500 ไร่ ครอบคลุมพื้นที่อำเภอต่างๆ ในจังหวัดเชียงใหม่ ได้แก่ สะเมิง หางดง แม่ว้าง และสันป่าตอง ลักษณะภูมิประเทศเป็นภูเขาหินปูนและหินอัคนี ประกอบด้วยป่าประเภทต่างๆ ได้แก่ ดิบเขา สนเขา ดิบแก้ง เบญจพรรณ และ เต็งรัง เป็นต้นก้านาคน้ำแม่ว้าง น้ำแม่วิน และน้ำแม่ขาน และที่นี่เป็นแหล่งที่พบเอื้องมณีไครรงค์แห่งเดียวในประเทศไทย ซึ่งจะบานในช่วงเดือนมกราคม

ทะเลสาบคอยเต่า อยู่ในเขตอำเภอคอยเต่า จังหวัดเชียงใหม่ เป็นพื้นที่น้ำท่วมถึงภายหลังการสร้างเขื่อนภูมิพล เป็นอ่างเก็บน้ำขนาดใหญ่ ซึ่งอยู่เหนือเขื่อนภูมิพล เคยใช้ในการเกษตรกรรม การประมงในบริเวณอ่างเก็บน้ำ หากมีน้ำมากพอ (โดยมากจะอยู่ในช่วงเดือนตุลาคม-เมษายน) จะมีบริการแพพัก ราคา 1,000-1,500 บาท และเรื่อนำเที่ยวไปยังเขื่อนภูมิพล จังหวัดตาก

การเดินทาง จากเชียงใหม่ใช้ทางหลวงหมายเลข 108 ไปยังอำเภอฮอด ระยะทาง 90 กิโลเมตร แล้วเลี้ยวซ้ายสู่ทางหลวงหมายเลข 1130 ไปยังทะเลสาบคอยเต่าอีก 35 กิโลเมตร รวมระยะทางจากจังหวัดเชียงใหม่ 125 กิโลเมตร

บ้านไร่ไผ่งาม เป็นหมู่บ้านผลิตผ้าฝ้ายทอมือแบบโบราณที่มีคุณภาพและมีชื่อเสียงของจังหวัดเชียงใหม่ ตั้งอยู่กิโลเมตรที่ 69-70 ตามเส้นทางเชียงใหม่-ฮอด และเลี้ยวซ้ายเข้าไปหมู่บ้านอีกประมาณ 1 กม. ทางเข้าหมู่บ้านร่มรื่นด้วยเงาไม้ไผ่สองข้างทาง ปัจจุบันกลุ่มแม่บ้านซึ่งได้รับการถ่ายทอดการผลิตผ้าฝ้ายทอมือย้อมสีธรรมชาติ จากคุณป้าแสงดา บัณฑิตศิริ ศิลปินแห่งชาติ รวมกลุ่มกันผลิตที่บ้านป่าแสงดา ซึ่งอยู่ติดกับลำน้ำปิง ปัจจุบันได้จัดทำเป็น พิพิธภัณฑ์ผ้าป่าดา เพื่อรำลึกถึงผลงานของท่าน และยังแสดงถึงวิถีความเป็นอยู่แบบพื้นบ้านในสมัยก่อนด้วย

สถานีทดลองปลูกพรรณไม้บ่อแก้ว(สวนสนบ่อแก้ว) ตามเส้นทางสายฮอด-แม่สะเรียง กิโลเมตรที่ 36 สถานีฯเป็นส่วนหนึ่งของโครงการสำรวจวัดดูดิบเพื่อทำเชื้อกระดาษ เป็นแปลงทดลองปลูกพืชจำพวกสน และยูคาลิปตัส ในเนื้อที่ทั้งหมด 2,072 ไร่ อากาศของที่นี่ชื้นและเย็นตลอดปี งามด้วยทิวสนที่ปลูกอย่างเป็นระเบียบงามตาจึงทำให้บริเวณสถานีกลายเป็นสถานที่ท่องเที่ยวที่ได้รับความนิยมแห่งหนึ่ง การเดินทาง หากไม่มีรถยนต์ส่วนตัวสามารถนั่งรถประจำทางสีฟ้าสายเชียงใหม่-ฮอด-คอยเต่ามาลงที่หน้าสถานีฯ

อุทยานแห่งชาติแม่โจ้ มีพื้นที่ประมาณ 990 ตารางกิโลเมตร ครอบคลุมพื้นที่ อ.ฮอด และ อ.แม่แจ่ม จ.เชียงใหม่ ภูมิประเทศส่วนใหญ่เป็นเทือกเขาสลับซับซ้อน โดยมีคอยกั้งไร่ม่วงเป็นยอด

เขาสูงสุด มีความสูง 1,715 เมตร จากระดับน้ำทะเล เทือกคอยเหล่านี้ปกคลุมด้วยป่าดิบเขา ป่าดิบแล้ง ป่าสนเขา ป่าเบญจพรรณ และป่าเต็งรัง เป็นแหล่งต้นน้ำของลำน้ำแม่แจ่มและลำน้ำแม่ลิด สำหรับสัตว์ป่ายังคงพบเลี้ยงผา เก้ง หมีควาย หมูป่า รวมทั้งนกนานาชนิด สถานที่ที่น่าสนใจในอุทยานฯ จุดชมทิวทัศน์ อยู่บริเวณที่ทำการอุทยานแห่งชาติ มองลงมายังหุบเขาเบื้องล่างจะเห็นนาข้าวขั้นบันไดของชาวเขาเผ่ากะเหรี่ยง เป็นเส้นคดเคี้ยวคล้ายแม่น้ำ โดยเฉพาะในช่วงฤดูฝนนาข้าวจะเขียวขจีชุ่มชื้น หากอากาศปลอดโปร่งจะมองเห็นยอดคอยอินทนนท์ ตอนเช้าหมอกจะหนามาก และอากาศเย็นตลอดปี น้ำตกแม่แอบ เป็นน้ำตกที่มีความสวยงามบรรยากาศโดยรอบร่มรื่นน่าเที่ยวชม

อุทยานแห่งชาติออบหลวง ออบหลวงเป็นสถานที่ท่องเที่ยวที่ธรรมชาติสร้างความสวยงามและน่ากลัวไว้ในจุดเดียวกัน กล่าวคือ เบื้องล่างเป็นแม่น้ำที่ไหลคดเคี้ยวผ่านช่องเขาขาดตรงออบหลวง ช่องเขานี้มีลักษณะเป็นหน้าผาสูงชันและแคบมาก บีบทางน้ำไหล ดังนั้น แม่น้ำตรงนี้จึงเชี่ยวจัด เสียงน้ำกระทบหน้าผาดังสนั่น รอบๆ บริเวณชายน้ำด้านหนึ่งคงเต็มไปด้วยพุ่มไม้หน่อใหญ่ ร่มรื่นอยู่ตลอดเวลาช้านาปี นอกจากนี้ยังมีสะพานเชื่อมช่องเขาขาดสำหรับนักท่องเที่ยวชื่นชมความงดงามของทัศนียภาพออบหลวง และภายในบริเวณอุทยานฯ มีการขุดค้นพบแหล่งโบราณคดียุคก่อนประวัติศาสตร์ด้วย ที่พักและสิ่งอำนวยความสะดวกทางอุทยานฯ มีสถานที่กางเต็นท์ และมีเต็นท์ให้เช่าพร้อมเครื่องนอน การเดินทางอยู่ห่างจากตัวเมืองเชียงใหม่ ตามทางหลวงหมายเลข 108 สายฮอด-แม่สะเรียง ตรงหลักกิโลเมตรที่ 17 รวมระยะทางประมาณ 105 กิโลเมตร สภาพทางลาดยางตลอด และช่วงระหว่างฮอดจนถึงออบหลวงนั้น ถนนจะเลียบขนานไปกับแม่น้ำแม่แจ่มหรือแม่น้ำสกกิน และวกไปเวียนมาตามไหล่เขา หากเดินทางโดยรถประจำทาง มีรถบัสสี่ล้อจอดที่ท่ารถตรงวงเวียนฮอด-แม่สะเรียง วิ่งทั้งหมด 3 เส้นทาง คือ ฮอด – แม่สะเรียง ฮอด-แม่แจ่ม ฮอด-อมก๋อย ซึ่งจะผ่านออบหลวงทั้งสามสาย

การแสดงช้าง เริ่มต้นด้วยการอาบน้ำให้ช้างในลำห้วยชะล้างถึงสกกปรกออก และเพื่อให้ช้างสนุกสนานเพลิดเพลินในการที่ได้ลงไปแช่น้ำ เมื่ออาบน้ำเสร็จแล้ว ความรู้จะนำช้างไปใส่เครื่องลากจูงไว้บนหลัง เพื่อลากจูงซึ่งอยู่ในปามาแสดงให้ชมด้วยวิธีการต่างๆ โดยจัดแสดงทุกวัน ในช่วงเช้า เวลาประมาณ 09.40 - 10.30 น. นอกจากนั้นยังมีกิจกรรมขี่ช้างและล่องแพตามความต้องการของนักท่องเที่ยว

โครงการหลวงห้วยลึก ตั้งอยู่ที่ ตำบลปิงโค้ง อำเภอเชียงดาว ไปตามเส้นทางสายเชียงใหม่-ฝาง ประมาณกิโลเมตรที่ 95 เลี้ยวขวาเข้าไปประมาณ 200 เมตร โครงการนี้ดำเนินการจัดพื้นที่ทำกินให้แก่ชาวเขาเผ่ามั่ว กะเหรี่ยง และคนเมืองในบริเวณพื้นที่ โดยทำการส่งเสริม วิจัย และเพาะพันธุ์ให้แก่เกษตรกร ผลิตผล ได้แก่ ผักจำพวกผักสลัด แคนตาลูป ฯลฯ ไม้ดอก เช่น เบญจมาศ พื้ตอก ฯลฯ ไม้ผล เช่น เสาวรส ทับทิม ฝรั่งคั้นน้ำ เป็นต้น ฤดูท่องเที่ยวของที่นี่จะอยู่ระหว่างเดือนพฤศจิกายน-มีนาคม เนื่องจากมีผลิตผลให้ชมและซื้อหาได้

คอยเชียงดาว อยู่ในเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าคอยเชียงดาว อำเภอเชียงดาว ยอดสูงสุดของคอยเชียงดาว เรียกว่า คอยหลวงเชียงดาว (เพี้ยนมาจากคำที่ชาวบ้านในละแวกเปรียบเทียบคอยนี้ว่าสูงเพียงดาว) มีลักษณะเป็นภูเขาหินปูนรูปกรวยคว่ำสูง 2,195 เมตร จากระดับน้ำทะเล นับเป็นยอดคอยที่สูงอันดับ 3 ของประเทศรองจากคอยอินทนนท์และผ้าห่มปก จากบนยอดคอยซึ่งเป็นที่ราบแคบๆ สามารถมองเห็นทัศนียภาพอันงดงามรอบด้าน คือ ทะเลหมอกด้านอำเภอเชียงดาว คอยสามพี่น้อง เทือกคอยเชียงดาว ตลอดจนถึงยอดคอยอินทนนท์อันโกลีปอากาศเย็น ลมแรง และสมบูรณ์ด้วยดอกไม้ป่าภูเขาที่หาชมได้ยากมากมายรวมทั้งนกและผีเสื้อด้วย

ถ้ำเชียงดาว อยู่ในเขตอำเภอเชียงดาว การเดินทาง จากเชียงใหม่ไปยังอำเภอเชียงดาว ระยะทาง 72 กิโลเมตร แล้วเลี้ยวซ้ายตรงทางแยกเข้าไปจนถึงถ้ำอีก 5 กิโลเมตร เป็นถนนลาดยางจนถึงบริเวณถ้ำ มีบริเวณจอดรถกว้างขวาง ทางเข้าถ้ำเป็นบันไดไม้หลังคามุงสังกะสี หน้าถ้ำมีธารน้ำไหลผ่านเต็มไปด้วยปลาหลายชนิด นักท่องเที่ยวสามารถให้อาหารปลาได้ หากต้องการชมบริเวณถ้ำ ติดต่อคนนำทางได้บริเวณหน้าถ้ำ

ป่าเกี๊ยะหรือแม่ตะมาน (เกี๊ยะเป็นคำเมืองแปลว่า ต้นสน) ตั้งอยู่ในเขตท้องที่อำเภอเชียงดาว ขึ้นอยู่กับส่วนอนุรักษ์ต้นน้ำ กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ จากหน่วยงานมองเห็นยอดคอยเชียงดาว และทะเลหมอกยามเช้า มีแปลงดอกไม้ และแปลงทดลองปลูกกาแฟ มีที่พักบริการแก่นักท่องเที่ยว แต่ควรเตรียมอาหาร ไปเอง การเดินทาง ใช้เส้นทางเชียงใหม่-ฝาง ประมาณ 67 กิโลเมตร เลี้ยวซ้ายเข้าหน่วยงานฯ อีกประมาณ 21 กิโลเมตรสภาพทางช่วงนี้ลำบากมากเป็นทางลูกรังและเป็นหลุมเป็นบ่อต้องใช้รถขับเคลื่อน 4 ล้อเท่านั้น

อุทยานแห่งชาติเชียงดาว ครอบคลุมพื้นที่ อ.เชียงดาว อ.เวียงแหง และ อ.ไชยปราการ พื้นที่ทั้งหมด 1,155 ตารางกิโลเมตร จึงเป็นแหล่งต้นน้ำลำธารที่สำคัญของแม่น้ำปิง

จุดชมวิวกว๊าน อยู่ทางด้านซ้ายมือก่อนถึงทางแยกซึ่งจะไปหมู่บ้านปะหล่องนอแลทางหนึ่ง และบ้านมูเซอขอบด้งทางหนึ่ง สามารถชมวิวดูทั้งพระอาทิตย์ขึ้นและตก หรือทะเลหมอกมองเห็นทิวเขารอบด้านและหากฟ้าเปิดจะมองเห็นสถานีเกษตรหลวงอ่างขางด้วย

คอยผ้าห่มปก อยู่ในเทือกแดนลาวที่ทอดตัวยาวมาตั้งแต่ตอนใต้ของขุนนางลงมาแบ่งชายแดนไทย - พม่าตั้งแต่เชียงรายจนถึงแม่ฮ่องสอนจึงไปจรดกับเทือกเขาถนนธงชัย คอยแห่งนี้มีความสูงเป็นอันดับที่ 2 ของประเทศ (2,297 เมตร) สูงตระหง่านเสียดฟ้ามีเมฆหมอกปกคลุมอยู่ตลอดเวลาจึงมีผู้เปรียบเปรยว่า ผ้าห่มปก การที่ขึ้นไปสัมผัสหมอกหนาวและไอน้ำที่นี้ นอกจากจะได้ชมทัศนียภาพอันสวยงามแล้ว ยังจะได้พบนกนานาชนิดที่อาศัยที่นี้เป็นทั้งที่พักพิงชั่วคราวและประจำ มีชนเผ่าหนึ่งอาศัยอยู่ที่นี่มานานกว่าครึ่งศตวรรษแล้วคือมูเซอ การจะเดินทางขึ้นสู่จุดยอดคอยผ้าห่มปกนั้นต้องเตรียมตัวอย่างดีเพราะต้องเดินป่าเป็นเขาอย่างสมบุกสมบัน และที่นี่ไม่มีสิ่งอำนวยความสะดวกใดๆ นักท่องเที่ยวต้องเตรียมไปเอง

โดยอ้างขาง บนเส้นทางหลวงหมายเลข 107 (เชียงใหม่-ฝาง) ประมาณกิโลเมตรที่ 137 จะมีทางแยกซ้ายมือเข้าบ้านยางที่ตลาดแม่ข่า เข้าไปอีกประมาณ 25 กิโลเมตร เป็นทางลาดยาง สูงและคดเคี้ยว ต้องใช้รถสภาพดีและมีกำลังสูง คนขับชำนาญ หรือจะหาเช่ารถสองแถวได้ที่ตลาดแม่ข่า อากาศบนดอยหนาวเย็นตลอดปีโดยเฉพาะในช่วงเดือนธันวาคม-มกราคม อากาศเย็นจนน้ำค้างกลายเป็นน้ำค้างแข็ง นักท่องเที่ยวจึงควรเตรียมเครื่องกันหนาวมาให้พร้อม เช่น หมวก ถุงมือ ถุงเท้า เสื้อกันหนาว

บ่อน้ำร้อนฝาง ตั้งอยู่ห่างจากอำเภอฝางไปทางทิศตะวันตกเฉียงเหนือ ประมาณ 8 กิโลเมตร ในเขตตำบลบ้านปิน น้ำร้อนเกิดจากหินแกรนิตที่มีความร้อนเกือบเดือด หรือเดือดระหว่าง 90°-100° เซลเซียส มีมากกว่า 50 แห่ง บ่อใหญ่มีไอน้ำพุ่งขึ้นสูงส่งกลิ่นกำมะถันกระจายไปทั่ว

สถานีเกษตรหลวงอ่างขาง เรื่องกำเนิดของสถานีฯ แห่งนี้เป็นเกร็ดประวัติเล่ากันต่อมาว่า ครั้งหนึ่งพระเจ้าอยู่หัวเสด็จทางเฮลิคอปเตอร์ผ่านยอดดอยแห่งนี้และทอดพระเนตรลงมาเห็นหลังคาบ้านคนอยู่กันเป็นหมู่บ้าน จึงมีพระดำรัสสั่งให้เครื่องลงจอด เมื่อเสด็จพระราชดำเนินลงมาทอดพระเนตรเห็นทุ่งดอกฝิ่น และหมู่บ้านตรงนั้นก็คือหมู่บ้านของชาวเขาเผ่ามูเซอซึ่งในสมัยนั้นชาวเขากลุ่มนี้ยังไว้เกล็ดักเปียยาว แต่งกายสีดำ สะพายดาบ พระองค์จึงมีพระราชมารัสที่จะแปลงทุ่งฝิ่นให้เป็นแปลงเกษตร สถานีฯจึงเกิดขึ้นเมื่อปี 2512 มีโครงการวิจัยผลไม้ ไม้ดอกเมืองหนาว งานสาธิตพืชไร่ พืชน้ำมัน โดยมุ่งที่จะหาผลิตผลที่มีคุณค่าพอที่จะทดแทนการปลูกฝิ่นของชาวเขา และทำการส่งเสริมพัฒนาอาชีพเกษตรกรแก่ชาวเขาในบริเวณใกล้เคียง สามารถชมแปลงทดลองปลูกไม้ผลเมืองหนาว ได้แก่ ทุเรียน บ๊วย พลัม สตรอเบอรี่ สาลี่ ราสเบอร์รี่ พลัม กีวี่ ลูกไทร เป็นต้น พืชผักเมืองหนาว เช่น แครอท ผักสลัดต่างๆ ฯลฯ แปลงไม้ดอก เช่น คาร์เนชั่น กุหลาบ แอสเตอร์ เบญจมาศ ฯลฯ มีการจำหน่ายผลิตผลที่ปลูกในบริเวณโครงการฯ ให้แก่นักท่องเที่ยวตามฤดูกาล ในสถานีฯ มีที่พัก และมีสถานที่กางเต็นท์บริการแก่นักท่องเที่ยว

สวนบอนไซ อยู่ในบริเวณสถานีฯ เป็นแหล่งรวบรวมพันธุ์ไม้เขตอบอุ่นและเขตหนาวทั้งในและต่างประเทศ ปลูก คัด แต่ง โดยใช้เทคนิคบอนไซ สวยงามน่าชม และในบริเวณเดียวกันก็มีสวนสมุนไพรด้วยฤดูท่องเที่ยวอยู่ระหว่างเดือนพฤศจิกายน – มกราคม

สถานีทดลองเกษตรที่สูงแม่จอนหลวง พืชพันธุ์ที่นำมาวิจัยที่นี่ต่างมีฤดูกาลติดดอก และพักตัวผลัดเปลี่ยนกันตลอดทั้งปี ไม่ว่าจะเป็นหุ่ยผักผ่อนจะเป็นช่วงเดือนไหน เมื่อมาที่นี่เป็นไม้เสียเที่ยว เพราะถึงจะพลาดชมความงามของดอกซากุระ นักท่องเที่ยวก็จะได้ชิมสตรอเบอรี่ปลอดสารพิษสดจากไร่แทน หรือ ถ้ามาไม่ทันช่วงที่อดิผล ก็จะได้เห็นความงามของดอกสาลี่สีขาว และไม้ดอกเมืองหนาวนานาพันธุ์พร้อมกับนั่งจิบชาทอดอารมณ์ ชมวิวบนยอดดอย ยิ่งบนดอยสูงอย่างที่นี่แม่จอนหลวงนี้มีการปรับแต่งพื้นที่แบบขั้นบันได ช่วยขยายมุมมองทัศนียภาพโดยรอบได้กว้างยิ่งขึ้น

สวนป่าแม่แจ่ม เป็นสวนป่าอีกแห่งหนึ่งขององค์การอุตสาหกรรมป่าไม้ ตั้งขึ้นเมื่อปี 2516 มีเนื้อที่ประมาณ 6,932 ไร่ ปัจจุบันสวนป่าแม่แจ่มได้รับการพัฒนาให้เป็นแหล่งท่องเที่ยว มีลำน้ำแม่

แจ่มที่ไหลผ่านในเขตสวนป่า เหมาะอย่างยิ่งสำหรับการล่องแพ, ปั่นจักรยานเสือภูเขา หรือทำกิจกรรมอื่นๆ สำหรับการพักผ่อนหย่อนใจ และทางสวนป่าได้จัดทำสิ่งอำนวยความสะดวกเพื่อรองรับผู้มาเยือน อย่างครบครัน มีแคมป์ไฟ และเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยคอยดูแลและอำนวยความสะดวกในยามค่ำคืน นอกจากนี้ทางสวนป่าแม่แจ่มยังสามารถที่จะให้ความรู้เกี่ยวกับการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้กับนักเรียน หรือประชาชนทั่วไปที่ต้องการหาความรู้ และยังสามารถจัดประชุม หรือสัมมนาของภาครัฐและเอกชนได้อีกด้วย

เขื่อนแม่จิดสมบูรณ์ชล อยู่ในความรับผิดชอบของอุทยานแห่งชาติศรีลานนา เป็นเขื่อนที่กรมชลประทานสร้างขึ้นเมื่อ พ.ศ. 2520 เสร็จในปี พ.ศ. 2528 ตั้งอยู่ที่หลักกม.ที่ 41 บนถนนสายเชียงใหม่-ฝาง (ทางหลวงหมายเลข 107) เลี้ยวขวาไปอีกประมาณ 11 กิโลเมตร อยู่ในเขตอำเภอแม่แตง มีที่พักและร้านอาหารบนเรือนแพไว้คอยบริการนักท่องเที่ยว

น้ำตกแม่สา แยกเข้าทางซ้ายมือตรงกิโลเมตรที่ 7 เข้าเขตวนอุทยาน น้ำตกแม่สาเป็นน้ำตกที่มีชื่อเสียงของอำเภอแม่ริม แบ่งเป็นชั้นๆ ขึ้นไปตามเชิงเขาถึง 8 ชั้น ปกคลุมด้วยต้นไม้ใหญ่ทั่วบริเวณ ทำให้สภาพอากาศร่มรื่นเย็นสบายตลอดปี เป็นสถานที่พักผ่อนที่ได้รับความนิยมมากทั้งชาวเชียงใหม่และนักท่องเที่ยวต่างถิ่น

น้ำตกหมอกฟ้า ตั้งอยู่บนถนนสายแม่มาลัย - ปาย กิโลเมตรที่ 20 แยกซ้ายเข้าไปเป็นทางลูกรังอีกประมาณ 2 กิโลเมตรจึงจะถึงน้ำตก เป็นน้ำตกชั้นเดียวที่มีขนาดไม่ใหญ่นัก แต่มีน้ำไหลตลอดทั้งปีและมีบรรยากาศร่มรื่นเหมาะแก่การพักผ่อนหย่อนใจ

โป่งเดือดป่าแป๋ อยู่ในท้องที่อำเภอแม่แตง ห่างจากเชียงใหม่ประมาณ 40 กิโลเมตร เป็นน้ำร้อนที่พุ่งขึ้นมาจากพื้นดินสูงเกือบ 4 เมตร นับว่าเป็นน้ำพุร้อนที่ใหญ่และสูงที่สุดในประเทศ รอบๆ บริเวณซึ่งเป็นป่าที่บอบช้ำไปทั่วกลืนก้ำมะถัน การเดินทาง ใช้ถนนสายแม่มาลัย - ปาย ไปประมาณ 35 กิโลเมตร แล้วเลี้ยวขวาเข้าไปอีกประมาณ 6.5 กิโลเมตร เป็นทางลาดยาง

พระตำหนักดาราภิรมย์ ตั้งอยู่ในบริเวณค่ายดาราภิรมย์ อ.แม่ริม รูปแบบตัวอาคารได้รับอิทธิพลจากสถาปัตยกรรมตะวันตก ซึ่งเดิมพระตำหนักดาราภิรมย์เป็นที่ประทับของพระราชชายาเจ้าดารารัศมี เจ้าจอมในพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ 5 พระราชชายาเจ้าดารารัศมีเป็นพระธิดาในพระเจ้าอินทวิชยานนท์ พระเจ้าหลวงเชียงใหม่องค์ที่ 7 ซึ่งปกครองระหว่าง พ.ศ. 2413-2440 เป็นเจ้าผู้ครองนครเชียงใหม่องค์สุดท้ายที่มีอำนาจปกครองบ้านเมืองตามแบบเดิมก่อนเมืองเชียงใหม่จะถูกผนวกเป็นส่วนหนึ่งของไทย ภายในพิพิธภัณฑ์ จัดแสดงสิ่งของเครื่องใช้ อันเกี่ยวเนื่องกับพระราชชายาฯ โดยให้มีสภาพใกล้เคียงกับอดีตมากที่สุด อาทิเช่น ห้องพักผ่อนพระอิริยาบถ จัดแสดงงานหัตถกรรม เครื่องเสวย ของใช้ส่วนพระองค์ และเครื่องดนตรี เป็นต้น เปิดให้เข้าชมวันอังคาร-วันอาทิตย์ ตั้งแต่เวลา 09.00-17.00 น. การเดินทาง ห่างไปจากเมืองเชียงใหม่ตามเส้นทาง 107 ติดกับที่ว่าการอำเภอแม่ริมจะมีทางแยกซ้ายเข้าไปยังค่ายดาราภิรมย์

ฟาร์มงูแม่สา ตั้งอยู่ประมาณกิโลเมตรที่ 3 เส้นทางสายแม่ริม - สะเมิง เป็นสถานที่รวบรวมพันธุ์งูที่มีในเมืองไทยและศึกษาด้านการขยายพันธุ์ มีการแสดงของงูและการรีดพิษงูให้นักท่องเที่ยวชมทุกวัน แบ่งเป็นรอบๆ แต่ละรอบใช้เวลาแสดงประมาณ 30 นาที

สวนกล้วยไม้และฟาร์มผีเสื้อ ตามเส้นทางนี้มีอยู่หลายแห่งที่เปิดให้นักท่องเที่ยวเข้าชม ได้รวบรวมพันธุ์กล้วยไม้ที่แปลกและหาดูได้ยากไว้ด้วย อาทิ สายน้ำผึ้งพิพิภรณ์กล้วยไม้ไทย ไปตามถนนสายเมริม - สะเมิง 2 กิโลเมตร และแยกซ้ายอีก 1 กิโลเมตร เป็นสวนกล้วยไม้ที่ใหญ่ที่สุดในเชียงใหม่ มีฟาร์มผีเสื้อ แมวไทย และสัตว์อื่นๆ ให้ชมด้วย

สวนพฤกษศาสตร์สมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ ตั้งอยู่ในพื้นที่จำนวน 3,500 ไร่ บริเวณชายเขตกุทยานแห่งชาติดอยสุเทพ - ปุย ท้องที่ตำบลแม่แรม อำเภอแม่ริม ทางเข้าอยู่ด้านซ้ายมือบริเวณหลักกิโลเมตรที่ 12 สายแม่ริม-สะเมิง สภาพโดยทั่วไปเป็นที่ราบและที่สูงสลับกันเป็นชั้นๆ ในระดับ 300-970 เมตร จัดทำเป็นสวนพฤกษศาสตร์ระดับนานาชาติ เพื่อเฉลิมพระเกียรติสมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินีนาถ ลักษณะการจัดสวนของที่นี่จะแบ่งพันธุ์ไม้ตามวงศ์และความเหมาะสมของสภาพพื้นที่ รวบรวมพันธุ์ไม้ทั้งในและต่างประเทศ เหมาะสำหรับผู้ที่ต้องการศึกษาเกี่ยวกับพันธุ์ไม้ สามารถขับรถเที่ยวชมรอบๆ ได้

คดยปทุมนี้ ตั้งอยู่ในเขตท้องที่ตำบลแม่สาว อำเภอแม่อาว ระยะทางห่างจากตัวเมือง เชียงใหม่ ประมาณ 174 กิโลเมตร ใช้เวลาเดินทางประมาณ 4 ชั่วโมง มีทัศนียภาพอันสวยงามรอบๆ หน่วยงานชนบธรรมเนียมของชาวเขาเผ่ามูเซอ ชมยอดดอยผ้าห่มปกที่สวยงาม แปลงคอกไม้ และ แปลงทดลองปลูกพืชเมืองหนาวพร้อมทั้งบ้านพักทั้งหมด 6 หลัง รับนักท่องเที่ยวได้ประมาณ 50 คน การเดินทาง ใช้เส้นทางเชียงใหม่-ฝาง ประมาณ 140 กิโลเมตร ฝาง-แม่อาว 9 กิโลเมตร แล้ว เลี้ยวซ้ายเข้าหน่วยงานอีก 14 กิโลเมตร

ท่าดอน-เชียงราย ท่าดอนเป็นหมู่บ้านหนึ่งในเขตอำเภอแม่อาว เป็นที่ซึ่งแม่น้ำกกไหลผ่านลงไปถึงตัวอำเภอเมือง จังหวัดเชียงราย แม่น้ำกกนี้เป็นแม่น้ำสายสำคัญในการคมนาคมระหว่าง 2 จังหวัด ปกติแล้วจะมีเรือหางยาวบริการรับส่งผู้โดยสารจากท่าดอนลงไปตามแม่น้ำกกจนถึงเชียงราย จะเห็นชีวิตความเป็นอยู่ของประชาชนที่อาศัยอยู่ริมสองฟากฝั่งแม่น้ำกก

นอกจากแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติที่มีจำนวนมากมาย ดังที่กล่าวไปแล้วนั้น เชียงใหม่ ยังมีแหล่งท่องเที่ยวทางศาสนา และวัฒนธรรม อีกเป็นจำนวนมาก ได้แก่ วัด พิพิธภัณฑสถาน อนุสาวรีย์ หอศิลป์ ศูนย์ศิลปะ ชุมชนโบราณ หอศิลป์วัฒนธรรม ฯลฯ แสดงรายละเอียดของแหล่งท่องเที่ยวทางศาสนาและวัฒนธรรมในพื้นที่ต่างๆ ของจังหวัดเชียงใหม่ได้ดังนี้

คุ้มเจ้าบุรีรัตน์(มหาอินทร์) ตั้งอยู่ที่ถนนพระปกเกล้าด้านที่ติดกับถนนราชดำเนิน ด.ศรีภูมิ
อ.เมือง เจ้าบุรีรัตน์เป็นตำแหน่งทางราชการ คุ้มเจ้าบุรีรัตน์หลังนี้คาดว่าสร้างขึ้นระหว่างปี พ.ศ.
๒๔๓๒-๒๔๓๖ ปัจจุบันตกเป็นของตระกูลกิติบุตรและทิพย์มณฑล ซึ่งมอบให้

ว่าสร้างขึ้นในสมัยใด แต่มีตำนานเล่าว่า เจดีย์คู่เต้านี้เป็นที่บรรจุอัฐิของเจ้าฟ้าสารวดี ซึ่งเป็นราชโอรสของพระเจ้าบุเรงนอง ซึ่งมาครองเมืองเชียงใหม่ในระหว่างปี พ.ศ. 2122-2150

วัดเจ็ดยอด ตั้งอยู่บนถนนซูเปอร์ไฮเวย์(เชียงใหม่-ลำปาง) ห่างจากตัวเมือง 4 กิโลเมตร เป็นวัดเก่าแก่วัดหนึ่งของจังหวัดเชียงใหม่ สร้างขึ้นเมื่อ พ.ศ.2020 โดยพระเจ้าติโลกราชกษัตริย์แห่งราชวงศ์มังราย

วัดเจดีย์หลวงวรวิหาร อยู่ถือนนพระปกเกล้า วัดนี้ตั้งอยู่ใจกลางเมืองเชียงใหม่พอดี ประดิษฐานเจดีย์ใหญ่ที่สุดในจังหวัดเชียงใหม่ สร้างขึ้นในรัชกาลพระเจ้าแสนเมืองมากษัตริย์องค์ที่ ๗ แห่งราชวงศ์มังราย (พ.ศ.๑๕๑๓-๑๕๕๔) ต่อมาพระยาติโลกราชโปรดให้ช่างขยายเจดีย์ให้สูงและกว้างกว่าเดิม แล้วเสร็จเมื่อปี พ.ศ. ๒๐๒๔ และอัญเชิญพระแก้วมรกตมาประดิษฐานระหว่าง พ.ศ. ๒๐๑๑-๒๐๕๑ นานถึง ๔๐ ปี ต่อมาในสมัยพระนางจิระประภา ได้เกิดแผ่นดินไหวเมื่อปี พ.ศ. ๒๐๘๘ ทำให้ยอดเจดีย์หักโค่นลง ปัจจุบันเจดีย์มีความสูงคงเหลือ ๔๐.๘ เมตร ฐานกว้างด้านละ ๖๐ เมตร

วัดช้างม่อย สร้างเมื่อ พ.ศ.๑๕๐๐ ชาวบ้านช้างม่อยที่อพยพมาจากเชียงแสนราวต้นรัตนโกสินทร์เป็นผู้สร้างขึ้น ภายในวัดมีหอไตรซึ่งเป็นตึกสองชั้นตกแต่งด้วยลายปูนปั้นและไม้ฉลุเป็นศิลปะผสมระหว่างจีนและพม่า ด้านนอกอาคารมีภาพวาดจิตรกรรมฝาผนังเรื่องพระเจ้าสิบชาติฝีมือช่างพื้นบ้าน ซึ่งยังคงสมบูรณ์อยู่

วัดเชียงมั่น อยู่ถนนราชกาสินัย อำเภอเมือง เป็นวัดที่เก่าแก่ที่สุดในตัวเมืองเชียงใหม่เมื่อพญามังรายสร้างเมืองเชียงใหม่เมื่อ พ.ศ. 1839 พระองค์ทรงยกพระตำหนักเชียงมั่น ถวายเป็นพระอารามให้ชื่อว่า วัดเชียงมั่น วัดนี้เป็นที่ประดิษฐานพระพุทธรูปสำคัญของเชียงใหม่ คือ พระเสด็จมณี หรือพระแก้วขาว ซึ่งเป็นที่เคารพศรัทธาของประชาชนชาวเชียงใหม่ มีสถาปัตยกรรมสำคัญ ได้แก่ เจดีย์สี่เหลี่ยมผสมทรงกลม ฐานช้างล้อม พระอุโบสถ และหอไตร และที่สำคัญคือ เจดีย์ทรงระฆังฐานสี่เหลี่ยม และมีช้างล้อมที่ฐานหมายความว่าคำจูนพระพุทธศาสนาไว้

วัดตำหนัก (วัดศิริมงคลจารย์หรือวัดสวนขวัญ) สร้างขึ้นเมื่อประมาณปี พ.ศ. 2050 ในสมัยพระเจ้าศิริธรรมจักรพรรดิราช (พระเมืองแก้ว) กษัตริย์องค์ที่ 13 แห่งราชวงศ์มังราย อาศรมแห่งนี้เป็นที่จำพรรษาของพระศิริมงคลจารย์ผู้นิพนธ์พระคัมภีร์ “มังคลัตถปิณี” ปัจจุบันนี้ชำรุดทรุดโทรมปรักหักพังลงแล้ว วัดนี้ตั้งอยู่เส้นทางหางดงระหว่างหลักกิโลเมตรที่ 7-8 ตรงข้ามสำนักงานขนส่งจังหวัดเชียงใหม่

วัดบุพพาราม ตั้งอยู่บนถนนท่าแพเยื้องกับวัดแสนฝาง อำเภอเมือง เป็นวัดคู่เมืองเชียงใหม่ พระเมืองแก้วโปรดให้สร้างเมื่อ พ.ศ. 2039 ได้รับการบูรณะเมื่อ พ.ศ. 2362 เจ้าหลวงธรรมลังกาโปรดให้สร้างวิหารหลังเล็กซึ่งเป็นเครื่องไม้ศิลปะล้านนา หน้าบันเป็นปูนปั้นประดับกระจกและลายสลักไม้อย่างงดงาม ส่วนวิหารหลังใหญ่หน้าบันมีลวดลายไม้แกะสลักแบบพม่า เป็นที่

ประดิษฐานพระพุทธรูปหล่อด้วยทองแดงล้วนหนัก 1 โทณ อายุ 400 ปีเศษ และพระพุทธรูปเชียงแสนหล่อด้วยสำริดอยู่ทางด้านซ้ายและขวาอีกหนึ่งคู่

วัดปราสาท ตั้งอยู่บนถนนอินทวโรรส อำเภอเมืองใกล้กับวัดพระสิงห์ วิหารภายในวัดมีลักษณะสถาปัตยกรรมแบบล้านนาดั้งเดิม ที่หน้าบันวิหารมีลวดลายปูนปั้นประดับกระฉอก และไม้แกะสลักรูปสิงห์ฝีมือประณีต ชุมปราสาทที่ประดิษฐานพระประธานเป็นศิลปะล้านนาโบราณที่หลงเหลืออยู่ไม่กี่แห่ง

วัดป่าเป้า ตั้งอยู่ที่ถนนมณีนพรัตน์ เป็นวัดเจ็วแห่งแรกในเมืองเชียงใหม่ สร้างขึ้นเมื่อประมาณ ปี พ.ศ.2426 ชาวเจ็ว หรือชาวไทยใหญ่ในสมัยนั้นจะอาศัยอยู่บริเวณย่านข้างเผือก ข่วงสิงห์ ข้างม่อ ย่าม และวังสิงห์คำ แต่เดิมบริเวณนี้มีต้นเปาเป็นจำนวนมาก วัดจึงได้ชื่อว่า วัดป่าเป้า ลักษณะของพระธาตุที่วัดป่าเปานี้เป็นแบบไทยใหญ่ และที่วัดได้จัดประเพณีปอยส่างลองเป็นประจำในเดือนเมษายนของทุกปี

วัดพระธาตุคอกย่ำ ตั้งอยู่ที่ ตำบลแม่เหียะ อำเภอเมือง เดินทางไปได้ตามเส้นทางเรียบคลองชลประทาน จะมีป้ายบอกข้ามคลองไปทางด.แม่เหียะ ตามประวัติ เมื่อ พ.ศ. 2509 ว่า ขณะนั้นวัดคอกย่ำเป็นวัดร้าง ต่อมากรุแตกชาวบ้านพบโบราณวัตถุหลายชิ้น เช่น พระรอดหลวง พระหินทรายปิดทององค์ใหญ่ พระสามหมอ (เนื้อดิน) ซึ่งนำมาประดิษฐานไว้ ณ วัดพระธาตุคอกย่ำ พระธาตุคอกยำนอกจากจะเป็นที่สักการบูชาของคนท้องถิ่นแล้ว ยังเป็นสัญลักษณ์อีกแห่งหนึ่งของการบินไทยที่ใช้กำหนดพื้นที่ทางสายตา ก่อนที่จะลงจอดที่สนามบิน

วัดพระธาตุคอกย่ำสุเทพราชวรวิหาร เดินทางตามถนนห้วยแก้ว ผ่านอนุสาวรีย์ครูบาศรีวิชัยไปตามทางคดเคี้ยวขึ้นเขา ระหว่างทางจะมองเห็นตัวเมืองเชียงใหม่อยู่เบื้องล่าง ระยะทางจากเชิงคอกย่ำถึงวัดประมาณ 11 กิโลเมตร ใช้เวลาประมาณครึ่งชั่วโมง วัดพระธาตุคอกย่ำสุเทพนี้เป็นปูชนียสถานคู่เมืองเชียงใหม่ นักท่องเที่ยวซึ่งเดินทางมาที่จังหวัดนี้จะต้องขึ้นไปนมัสการพระบรมธาตุกันทุกคน ถ้าหากใครไม่ได้ขึ้นไปนมัสการแล้ว ถือเสมือนว่ายังไม่ถึงเชียงใหม่ มีงานประเพณีสงกรานต์พระธาตุในวันเพ็ญวิสาขบูชาทุกปี

วัดพระสิงห์วรวิหาร อยู่ถนนสามล้าน ตำบลพระสิงห์ อำเภอเมือง พญาผายุกษัตริย์องค์ที่ 5 ในราชวงศ์มังรายโปรดเกล้าฯ ให้สร้างวัดนี้ขึ้น ในปีพ.ศ. 1888 พร้อมทั้งสร้างพระเจดีย์สูง 24 ศอก องค์หนึ่ง เพื่อใช้เป็นที่ยบรรจุอัฐิของพญาคำฟู พระราชบิดา มีพระพุทธรูปที่สำคัญอยู่องค์หนึ่งคือ พระพุทธสิหิงค์เป็นพระพุทธรูปปางมารวิชัยขัดสมาธิเพชร ตามประวัติเล่าว่าเจ้ามหาพรหมได้เชิญพระสิงห์มาจากเมืองกำแพงเพชรเพื่อถวายแด่พระเจ้าแสนเมืองมา แต่พอราชรถมาถึงวัดมีเหตุให้ต้องอัญเชิญประดิษฐานไว้ที่นี่ เมื่อถึงเทศกาลสงกรานต์ชาวเมืองจะอัญเชิญพระพุทธรูปองค์นี้แห่ไปตามถนนรอบเมืองเพื่อให้ประชาชนสรงน้ำโดยทั่วกัน ในวิหารลายคำซึ่งเป็นที่ประดิษฐานพระพุทธสิหิงค์ยังมีจิตรกรรมฝาผนังเรื่องสุพรรณหงส์ และสังข์ทองซึ่งพบเพียงที่นี่แห่งเดียว ยังมีศิลปกรรม

อื่นๆ ที่น่าสนใจ ได้แก่ พระอุโบสถตกแต่งแบบศิลปะล้านนา หอไตรประดับด้วยรูปปูนปั้นเทวดา และเจดีย์ทรงกลมแบบล้านนา

วัดพุกหงษ์ ตั้งอยู่บนถนนสามล้าน (ในซอยตรงข้ามกับซอยสามล้าน 7) ตำบลพระสิงห์ อำเภอเมือง สิ่งที่น่าสนใจ คือ วัดนี้มีเจดีย์โบราณซึ่งพบว่ามีเพียงสามวัดในเชียงใหม่ คือ วัดพุกหงษ์ วัดราแปง และวัดเจดีย์ปล่อง มีลักษณะเป็นทรงกลม ก่ออิฐถือปูนฐานเป็นสี่เหลี่ยมหนึ่งชั้นเหนือขึ้นไปเป็นฐานทรงกลมสามชั้น และมีองค์เจดีย์เป็นทรงกลมซ้อนกัน 7 ชั้นจากใหญ่ไปหาเล็ก โดยรอบเป็นซุ้มพระพุทธรูปรวม 52 ซุ้ม ตามประวัติเจดีย์นี้สร้างขึ้นเมื่อ พ.ศ. 2030 สมัยพระเจ้ายอดเชียงราย และได้รับการบูรณะสมัยพระเจ้าไชยเชษฐาธิราช พ.ศ. 2364 นอกจากนี้ที่วัดยังเก็บรักษาคัมภีร์ธรรมเก่าแก่เกี่ยวกับความเชื่อเรื่องผี และ มลศาสนา

วัดพันเตา ตั้งอยู่บนถนนพระปกเกล้า ติดกับวัดเจดีย์หลวง วิหารเดิมเป็นหอคำหรือห้องพระโรงหน้าของพระเจ้ามโหตรประเทศ เป็นอาคารเครื่องไม้แบบพื้นเมือง ซุ้มประตูประดับไม้แกะสลักรูปนกยูงอันเป็นสัญลักษณ์ของเจ้านายฝ่ายเหนือซึ่งมองคูวิจิตรและสง่างาม

วัดศรีสุพรรณ ตั้งอยู่ที่ ถนนวัวลาย ตำบลหายยา สร้างขึ้นเมื่อพุทธศักราช 2043 รัฐสมัยของพระเจ้าเมืองแก้ว กษัตริย์ในราชวงศ์มังราย และทำการผูก พันธสีมาพระอุโบสถ พุทธศักราช 2052 ใช้เป็นที่ทำสังฆกรรมของคณะสงฆ์ เป็นที่ประดิษฐานพระพุทธรูปปฏิหารย์ (พระเจ้า 500 ปี) ของวัดศรีสุพรรณมาโดยตลอด และอุโบสถหลังนี้ได้ชำรุดทรุดโทรมลงจนไม่เหลือเค้าโครงเดิม และจะได้มีการสร้างอุโบสถใหม่เป็นอุโบสถเงิน

วัดแสนฝาง ตั้งอยู่ที่ถนนท่าแพ เป็นวัดเก่าแก่วัดหนึ่งที่มีศิลปกรรมพม่าผสมอยู่ โดยเฉพาะเจดีย์ที่มีการตกแต่งลวดลายปูนปั้นวิจิตรงดงาม นอกจากนี้ยังมีกุฏิเจ้าอาวาสซึ่งสร้างมานานกว่า 100 ปี เป็นจุดที่น่าสนใจอีกด้วย ตามประวัติเล่าว่าพระเจ้าอินทวิชยานนท์ เจ้าผู้ครองนครเชียงใหม่ องค์ที่ 7 ให้หรือที่ประทับของพระเจ้ากาวิโรสุริยวงศ์ (เจ้าชีวิตฮ้าว) เจ้าผู้ครองนครเชียงใหม่ องค์ที่ 6 มาสร้างเมื่อปี พ.ศ. 2420 ครั้นสร้างเสร็จแล้วจึงโปรดให้มีการฉลองในปี พ.ศ. 2421

วัดอุปคุต ตั้งอยู่บนถนนท่าแพ ด้านสะพานนวรัฐ ลงจากสะพานผ่านสี่แยกมาประมาณ 10 เมตร จะพบวัดอยู่ทางด้านซ้ายมือ สิ่งที่น่าสนใจคือ ประเพณีใส่บาตรพระอุปคุต ชาวเหนือเชื่อว่าหากเดือนใดมีวันเพ็ญตรงกับวันพุธ หรือที่เรียกว่า “เป็งพุธ” พระอุปคุตจะปลอมเป็นเณรมาบิณฑบาตตอนเที่ยงคืน ชาวบ้านเชื่อว่าหากได้ใส่บาตรพระอุปคุตจะได้บุญมาก จึงมีประเพณีใส่บาตรตอนเที่ยงคืน

วัดอุโมงค์ ตั้งอยู่ที่ถนนสุเทพ อำเภอเมือง หากไปจากตลาดต้นพยอม วิ่งผ่านสี่แยกคลองชลประทานด้านหลังมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ประมาณ 500 เมตร เข้าซอยทางด้านซ้ายมือไปประมาณ 2 กิโลเมตร

เวียงกุมกาม เป็นเมืองโบราณที่พญามังราย (พ่อขุนเม็งราย) ทรงโปรดเกล้าฯ ให้สร้างขึ้นเมื่อ พ.ศ. 1829 โดยให้ขุดคูเวียงทั้ง 4 ด้าน ให้น้ำแม่ปิงให้ขังไว้ในคูเวียง โบราณสถานที่ปรากฏอยู่

ในเวียงกุมกาม และใกล้เคียง จากการสำรวจพบว่ามียู่ 20 แห่ง ทั้งที่เป็นซากโบราณสถาน และเป็นวัดที่มีพระสงฆ์อยู่ แต่ละแห่งอยู่กระจัดกระจายกัน มีอายุประมาณพุทธศตวรรษที่ 21-22 โบราณสถานที่สำคัญ ได้แก่ วัดเจดีย์เหลี่ยม วัดช้างค้ำ และซากเจดีย์ วัดน้อย วัดปู่เปี้ย วัดภูขาว วัดอีถ้าง วัดหัวหนอง และ วัดปู่ซัง

ศาลาชนารักษ์ 1 จังหวัดเชียงใหม่รวบรวมและจัดแสดงทรัพย์สินโบราณอันมีค่าประกอบด้วยเงินตราไทย เครื่องราชอิสริยาภรณ์ รวมทั้งเป็นศูนย์รับแลก-จ่ายแลกเหรียญกษาปณ์ และตรวจพิสูจน์เหรียญกษาปณ์ในภูมิภาคนั้นๆ ตลอดจนจำหน่ายผลิตภัณฑ์เกี่ยวกับเหรียญกษาปณ์และธนบัตรไทย

ศูนย์ศิลปการแสดงภาคสวนแก้ว ตั้งอยู่ในอุทยานการค้ากาดสวนแก้ว สร้างขึ้นโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้เป็นศูนย์กลางในการนำเสนอกิจกรรมทางศิลปะและวัฒนธรรม โรงละครกาดสวนแก้วเป็นโรงละครที่มีการออกแบบและใช้อุปกรณ์ทางเทคนิคที่ทันสมัย เปิดแสดงละครทั้งของไทยและต่างประเทศ

เสาอินทนิล หรือ เสาลักเมือง เป็นหลักเมืองเมื่อครั้งพ่อขุนเม็งรายมหาราชสร้างเมืองเชียงใหม่ เมื่อปี พ.ศ. 1839 ปัจจุบันนี้อยู่ตรงหน้าวัดเจดีย์หลวง เสาอินทนิลนี้ประดิษฐานอยู่ในวิหารจตุรมุขทรงไทยหลังเล็กๆ หลักอินทนิลนี้สร้างด้วยไม้ซุงต้นใหญ่ ฝังอยู่ใต้ดิน ทุกปีในเดือนพฤษภาคมจะมีงานเรียกว่า เข้าอินทนิล เป็นการฉลองหลักเมือง

หอศิลปวัฒนธรรมเชียงใหม่ ตั้งอยู่ที่ ถนนพระปกเกล้า ต.ศรีภูมิ (ใกล้กับวัดพระสิงห์) บริเวณที่ตั้งเคยเป็นสدةคือเมือง ตั้งแต่สมัยพระยาเม็งราย เป็นที่ตั้งของเสาอินทนิล หรือเสาลักเมือง ก่อนที่พระเจ้าติโลกราชจะโปรดให้ย้ายเสาอินทนิลไปไว้ที่วัดเจดีย์หลวง ที่ดินนี้เป็นมรดกตกทอดมาตั้งแต่สมัยพระเจ้ากาวิโรสุริยวงศ์ เจ้าผู้ครองนครเชียงใหม่องค์ที่ 6 จนถึงสมัยเจ้าดารารัศมี เมื่อมีการปฏิรูปการปกครองตามระบบเทศบาล ได้ประทานให้รัฐบาลตัวอาคารสร้างขึ้นเมื่อปี พ.ศ. 2467 เคยใช้เป็นศาลาว่าการมณฑลพายัพ และศาลากลางจังหวัดเชียงใหม่ หลังจากที่ย้ายไปใช้ศาลากลางหลังใหม่ เทศบาลนครเชียงใหม่จึงขอปรับปรุงอาคารเพื่อใช้เป็นพิพิธภัณฑสถานในปี พ.ศ. 2540 และได้รับรางวัลอาคารอนุรักษ์ดีเด่นในปี พ.ศ. 2542 ประเภทที่ทำการอาคารสาธารณะ จากสมาคมสถาปนิกสยามในพระบรมราชูปถัมภ์ภายในพิพิธภัณฑสถานจัดแสดงนิทรรศการเกี่ยวกับประวัติความเป็นมาของเมืองเชียงใหม่ และวิถีชีวิตวัฒนธรรมท้องถิ่น นับตั้งแต่ยุคก่อนประวัติศาสตร์มา และที่อาคารส่วนหลังจัดแบ่งเป็นห้องแสดงนิทรรศการหมุนเวียน

อนุสาวรีย์ครูบาศรีวิชัย ตั้งอยู่ตรงทางขึ้นดอยสุเทพ ก่อนถึงน้ำตกห้วยแก้ว ครูบาศรีวิชัยเป็นนักบุญแห่งล้านนาไทยผู้เป็นที่เคารพศรัทธาของชาวเชียงใหม่และประชาชนโดยทั่วไป ผู้ที่จะขึ้นไปดอยสุเทพมักจะแวะนมัสการอนุสาวรีย์ครูบาศรีวิชัยเพื่อความเป็นสิริมงคล ครูบาศรีวิชัยเป็นผู้ริเริ่มชักชวนให้ประชาชนชาวเหนือร่วมแรงร่วมใจกันสร้างถนนจากเชิงดอยขึ้นไปสู่วัดพระบรม

ธาตุคุดยสุเทพ โดยเริ่มลงมือ เมื่อวันที่ 9 พฤศจิกายน 2477 และแล้วเสร็จเมื่อปี พ.ศ. 2478 รวมระยะทางจากเชิงคุดยไปถึงวัดพระธาตุคุดยสุเทพ 10 กิโลเมตร

วัดพระธาตุคุดยน้อย ตั้งอยู่ที่ตำบลคุดยหล่อ อำเภอมองทอง ตามทางหลวงหมายเลข 108 ระหว่างกิโลเมตรที่ 43-44 หากมาจากเชียงใหม่จะอยู่ฝั่งซ้ายมือ ตามประวัติว่าสร้างโดยพระนางจามเทวี เมื่อปี พ.ศ. 1201 โบราณสถานและโบราณวัตถุที่พบ ได้แก่ พระบรมธาตุ โข่งพระ (กรุพระ) โบสถ์ วิหาร และพระพุทธรูปหินอ่อนแกะสลัก ทั้งองค์เล็กองค์ใหญ่มากมาย บริเวณวัดตั้งอยู่บนภูเขาติดลำน้ำปิง มองเห็นทิวทัศน์โดยรอบทุกทิศ มีบันไดนาถขึ้นไป 241 ขั้น

วัดคุดยแม่ปิง อยู่ห่างที่ 5 ตำบลแม่ปิง อำเภอพร้าว ห่างจากตัวเมืองตามเส้นทางสายเชียงใหม่ – แม่ใจ - พร้าว (ทางหลวงหมายเลข 1001) เป็นระยะทางประมาณ 75 กิโลเมตร วัดคุดยแม่ปิง เป็นวัดที่หลวงปู่แหวน สุจิณโณ เคยจำพรรษาตั้งแต่ปี พ.ศ. 2505 จนถึงมรณภาพในปี พ.ศ. 2528 ภายในวัดมีสิ่งที่น่าสนใจ คือ วิหารไม้ ภูมิหลวงปู่แหวน ภูมิไม้ที่เรียกว่า โรงย่างกิเลส หรือโรงไฟ และวิหารที่ประดิษฐานรูปเหมือนหลวงปู่แหวนท่าองค์จริง

พระสถูปเจดีย์สมเด็จพระนเรศวรมหาราชานุสรณ์ อยู่ที่บ้านเมืองงาย ประชาชนได้ร่วมกันสร้างขึ้นเพื่อเป็นอนุสรณ์ว่าพระองค์เคยเสด็จมาประทับแรมที่เมืองงายแห่งนี้ก่อนที่จะกรีธาทัพต่อไปยังเมืองอังวะของพม่า เป็นเจดีย์ฐาน 8 เหลี่ยม ที่ฐานด้านหนึ่งประดิษฐานพระบรมรูปของสมเด็จพระนเรศวรมหาราช แต่ละด้านของฐานเป็นแผ่นศิลาสลักเรื่องพระราชกรณียกิจของพระองค์ สลับกับแผ่นหินอ่อนที่เล่าพระราชประวัติ ประวัติการสร้างพระสถูป ด้านหลังเป็นค่ายหลวงจำลองที่ภายในประดิษฐานพระบรมรูปสมเด็จพระนเรศวรมหาราช สมเด็จพระเอกาทศรถ และสมเด็จพระสุพรรณกัลยา

พระบรมธาตุแสนไห อยู่ที่ตำบลเมืองแหง จากบ้านเมืองงายเข้ามา 55 กิโลเมตร เชื่อกันว่าสร้างมาตั้งแต่สมัยพุทธกาลแต่มาได้รับการบูรณะในพ.ศ. 2457 เป็นปฏิมากรรมผสมระหว่างพม่าและล้านนาไทย ซึ่งการก่อสร้างทับพระธาตุเดิมที่มีขนาดเล็ก โดยของใหม่มีสันถาร 8 เหลี่ยม สันนิษฐานว่าที่นี่มีความสัมพันธ์เกี่ยวเนื่องกับสมเด็จพระนเรศวรมหาราชเมื่อครั้งยกทัพไปยังเมืองอังวะของพม่า เมื่อปี พ.ศ. 2147 หลังจากประชุมพลที่เมืองงาย จึงเสด็จไปทางเมืองห่างหลวงซึ่งน่าจะเป็นเมืองแหงในปัจจุบันเพราะมีคูเมืองล้อมยาวกว่า 2 กิโลเมตร และเป็นเมืองเดียวที่อยู่ระหว่างเมืองงายกับเมืองอังวะของพม่า เชื่อว่าพระองค์น่าจะเสด็จมาพักทัพที่พระบรมธาตุแห่งนี้ และสร้างบ่อน้ำใช้ส่วนพระองค์และช้างศึกตรงบริเวณด้านหน้าเนินเขาที่ประดิษฐานพระบรมธาตุ ชาวบ้านเรียกว่าบ่อน้ำช้าง ประเพณีที่สำคัญของวัดนี้ คือ งานสงฆ์พระบรมธาตุ ในวันขึ้น 15 ค่ำ เดือน 6 ของทุกปี

วัดฟ้าเวียงอินทร์ ลักษณะสถาปัตยกรรมเป็นแบบไทยใหญ่ อยู่ที่บ้านหลักแต่งตรงชายแดนไทย - พม่าพอดีสมัยก่อนบริเวณบ้านหลักแต่งนี้ถือเป็นเขตอิทธิพลของขุนต่ำ อาณาเขตของวัดนี้จึงนับเป็นดินแดนเดียวกันแต่เมื่อขุนต่ำมอบตัวแก่รัฐบาลทหารพม่า ดินแดนวัดถูกแยกเป็นสองส่วน มี

เจดีย์สี่เหลี่ยมทองอร่ามอยู่ในแดนไทยและจะมองเห็นหลังคาโบสถ์สี่แฉกรไทยใหญ่อยู่ในฝั่งพม่า ด้านหลังเป็นศาลสมเด็จพระนเรศวรมหาราชชาวบ้านจะให้ความเคารพมาก และที่เชิงเขาด้านหลัง เป็นสุสานนายพลโมเฮงอดีตผู้นำชาวไทยใหญ่ที่นี่

อำเภอเวียงแหง เป็นเมืองที่อยู่ติดชายแดนไทยพม่า มีคนหลายเชื้อชาติอยู่ด้วยกันอย่างสันติ ทั้งชาวเขา ไทยใหญ่ จีนฮ่อ แต่ละกลุ่มต่างก็ยังคงดำรงชีวิตตามขนบธรรมเนียมเดิมของตนเอง ประกอบอาชีพเกษตรกรรม ส่วนใหญ่จะปลูกข้าว เพราะมีลักษณะภูมิประเทศเป็นที่ราบกว้างใหญ่ ใจกลางหุบเขา ชาวบ้านใช้ชีวิตอย่างเรียบง่ายเพราะความเจริญยังแพร่มาไม่มากนัก เนื่องจากการสัญจรไปมาต้องผ่านเส้นทางคดเคี้ยวสูงชันและขุนเขาหลายลูกกว่าจะเข้าถึงได้ ปัจจุบันยังมีถนนลาดยางตัดเข้าถึง จึงเหมือนเป็นการเปิดอำเภอนี้สู่โลกภายนอกอย่างแท้จริง

วัดป่าตึง ตั้งอยู่ในเขตตำบลออนใต้ อำเภอสันกำแพง เดิมเป็นวัดร้าง คู่กับวัดเชียงแสน ก่อนที่จะสร้างวัดนี้ขึ้นมาได้พบพระบรมสารีริกธาตุ และของมีค่ามากมายหลายอย่าง อาทิ วัตถุโบราณ พระพุทธรูป เครื่องถ้วยชามสังคโลก ซึ่งปัจจุบันเก็บอยู่ใน พิพิธภัณฑ์เครื่องถ้วยชาม ที่ตั้งอยู่ในบริเวณวัด ในศาลาการเปรียญเป็นที่ตั้งศพของเกจิอาจารย์ชื่อดัง คือหลวงปู่หล้าซึ่งไม่น่าเพื่อยให้ผู้ที่มิศรัทธาได้นับชา

เวียงท่ากาน เป็นเมืองเก่าแก่แห่งหนึ่งในสมัยทริภุชชัย เชื่อว่าเมืองนี้คงจะเริ่มสร้างขึ้นประมาณพุทธศตวรรษที่ 13 สมัยพระเจ้าอาทิตยราชกษัตริย์ผู้ครองแคว้นทริภุชชัยสืบต่อมาจนถึงสมัยพญามังรายช่วงก่อนสร้างเมืองเชียงใหม่ โบราณสถานที่สำคัญอยู่บริเวณกลางเมืองในเขตโรงเรียน วัดท่ากาน และวัดต้นกอก โบราณวัตถุที่พบ ได้แก่ พระพุทธรูปหินทราย พระพุทธรูปดินเผา พระพิมพ์จำนวนมาก ไหเคลือบสีน้ำตาลบรรจุกระดูก และเครื่องถ้วยจีนสมัยราชวงศ์หยวน (พ.ศ.1823-1911) ปัจจุบัน เวียงท่ากานอยู่ในเขตท้องที่บ้านท่ากาน ตำบลบ้านกลาง อำเภอสันป่าตอง ห่างจากเมืองเชียงใหม่ไปตามเส้นทางหลวงหมายเลข 108 ประมาณ 34 กิโลเมตร ผ่านอำเภอสันป่าตองแล้วเลี้ยวซ้ายที่บ้านทุ่งเลี้ยว เข้าไปอีกประมาณ 2 กิโลเมตร หรือโดยสารรถประจำทางสายโรงวัว-ท่าวังพร้าว คิวรถอยู่ข้างประตูเชียงใหม่

อำเภอสันกำแพง สันกำแพงเป็นอำเภอหนึ่งของจังหวัดเชียงใหม่ มีชื่อเสียงในด้านการทอผ้าไหมและผ้าฝ้าย อยู่ห่างจากตัวเมืองเชียงใหม่ไปทางทิศตะวันออก 13 กิโลเมตร นักท่องเที่ยวที่เดินทางไปเยือนเชียงใหม่ มักจะไปเที่ยวที่อำเภอสันกำแพง เพราะผ้าไหมและผ้าฝ้ายซึ่งทอมาจากอำเภอนี้ มีคุณภาพดี ราคาถูก เหมาะสำหรับเป็นของที่ระลึกแก่ญาติสนิทมิตรสหาย นอกจากนั้นยังมีโรงงานทอผ้าให้นักท่องเที่ยวได้ชมวิธีการทอ รวมทั้งการเลี้ยงตัวไหมให้ชมด้วย และระหว่างเส้นทางจากอำเภอเมืองถึงอำเภอสันกำแพง (ระยะทาง 13 กม.) ยังมีโรงงานและร้านค้าของที่ระลึกเป็นจำนวนมาก เช่น เครื่องไม้แกะสลัก เครื่องเงิน เครื่องเงิน เครื่องหนัง เครื่องปั้นดินเผา และผ้าฝ้าย ให้นักท่องเที่ยวได้ชมและเลือกซื้ออีกด้วย

บ้าน ๑๐๐ อัน ๑,๐๐๐ อย่าง (บ้านร้อยอันพันอย่าง) เป็นพิพิธภัณฑ์เอกชนที่รวบรวมงานแกะสลักไม้ ซึ่งส่วนใหญ่เป็นไม้สัก งานแต่ละชิ้นได้รับการแกะสลักอย่างวิจิตรบรรจง เช่น ไม้จี่เหล็กสลักภาพครุฑาครีวรัชย์ไม้จี่เหล็กเนื้อแข็งมากและแกะยากจนอาจทำให้เครื่องมือเสียได้ ผู้แกะใช้ไม้เนื้อนี้เพื่อเป็นสัญลักษณ์ที่ครุฑาครีวรัชย์ได้ต่อสู้ฝ่าฟันมา นอกจากนี้ยังมีไม้แกะพญาจ้าวคำซึ่งเป็นไม้หายาก ค่าเข้าชม 100 บาท นักศึกษามาเป็นคณะ คนละ 50 บาท นักเรียนมาเป็นคณะคนละ 10 บาท ชาวต่างชาติ 200 บาท รายละเอียดติดต่อ โทร. 0 5335 5819, 0 5382 2649

บ้านถวาย อยู่ห่างจากเมืองกุไปตามเส้นทางสายเชียงใหม่-ฮอด ประมาณหลักกิโลเมตรที่ 15 ถึงห้องสมุดประชาชนอำเภอหางดง จึงแยกซ้ายเข้าหมู่บ้าน มีโรงงานผลิตไม้แกะสลักเพื่อจำหน่ายทั้งปลีกและส่ง มีชื่อเสียงในการทำผลิตภัณฑ์เลียนแบบของเก่า ซึ่งนักท่องเที่ยวสามารถชมการผลิตและซื้อเป็นสินค้าที่ระลึกได้

วัดต้นแก้ว (วัดอินทราวาส) ตั้งอยู่ที่บ้านต้นแก้ว ต.หนองควาย อ.หางดงเป็นวัดเก่าแก่ที่มีลักษณะงดงามมาก สิ่งที่น่าสนใจ คือศาลาจัตุรมุขซึ่งพบเพียงหลังเดียวในภาคเหนือ นอกจากนี้ศิลปกรรมล้านนาคั้งเดิมภายในวัดนี้ยังจัดว่าเป็นต้นแบบที่สมบูรณ์และมีคุณค่ามาก สมาคมสถาปนิกสยามประกาศให้เป็นอาคารอนุรักษ์ดีเด่นเมื่อปี พ.ศ. 2532 การเดินทางใช้ทางหลวงสายหางดง-สะเมิง เมื่อเข้าเขตบ้านต้นแก้ว ให้สังเกตทางเข้าวัดทางด้านซ้ายมือ ประมาณ กิโลเมตรที่ 37 เข้าไปประมาณ 70 เมตร หากเดินทางโดยรถโดยสารประจำทางมีรถสองแถวสาย เชียงใหม่-หางดงลงบริเวณทางเข้าแยกสะเมิง แล้วต่อรถสายบ่อหลวงเข้าไป

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

ศูนย์วัฒนธรรมเชียงใหม่ ตั้งอยู่บนถนนสายเชียงใหม่-หางดง เป็นที่รวมศิลปะและวัฒนธรรมของล้านนา เป็นหมู่บ้านไทยไม้สักประตูหน้าต่างประดับด้วยไม้แกะสลักอย่างสวยงาม ภายในบริเวณมีพิพิธภัณฑ์ผ้าโบราณ "สบันงา" มีร้านขายของที่ระลึกอยู่หลายร้าน และมีหมู่บ้านชาวเขาให้เที่ยวชม ส่วนในตอนกลางคืนมีบริการอาหารเย็นแบบ "ขันโตก" ซึ่งประกอบด้วยอาหารเหนือ เช่น แกงฮังเล น้ำพริกฮอง แคหมู เป็นต้น โดยนักท่องเที่ยวจะรับประทานอาหารและชมการแสดงฟ้อนพื้นเมืองไปพร้อมๆ กันเมื่อเสร็จสิ้นการแสดงฟ้อนรำพื้นเมืองแล้ว นักท่องเที่ยวจะได้ชมการแสดงของชาวเขาเผ่ากะเหรี่ยง ม้ง (แม้ว) อีเก้อ มูเซอ เข่า และลีซอ อีกทั้งแต่ละเผ่ามีการแสดงที่ไม่เหมือนกัน โดยแสดงทุกวันตั้งแต่เวลา 19.00-22.00 น.

หมู่บ้านเครื่องปั้นดินเผาเมืองกุง ผลิตภัณฑ์มีหลายอย่างเช่น หม้อแกง หม้อน้ำ แจกัน โดยเฉพาะน้ำดิน (คนไทใส่น้ำที่ชาวเหนือนิยมนำไว้น้ำบ้านให้ผู้ผ่านไปมาได้ดื่มดับกระหาย) นั้นเป็นที่นิยมทั่วไปแก่คนที่พบเห็น ปัจจุบันได้มีการพัฒนากรรมวิธีในการผลิตและรูปแบบเครื่องปั้นดินเผาเพื่อให้ผลิตภัณฑ์มีสีสันสดชื่น แต่มีการทำเครื่องปั้นดินเผาในบางครัวเรือนเท่านั้น การเดินทางบ้านเมืองกุงอยู่ห่างจากตัวจังหวัดเชียงใหม่ ไปตามเส้นทางเชียงใหม่-หางดง ประมาณ 10 กิโลเมตร และระยะทางห่างจากถนนสายวงแหวน (ทางหลวงหมายเลข 11 สนามบิน) ประมาณ 6 กิโลเมตร โดยอยู่ก่อนถึงทางแยกตัดใหม่สายหางดง-สะเมิงเพียงเล็กน้อย

วัดพระธาตุศรีจอมทองวรวิหาร จากตัวเมืองเชียงใหม่มุ่งหน้าไปตามถนนสายเชียงใหม่-ฮอด 58 กิโลเมตร เป็นวัดสำคัญคู่เมืองจอมทองและเป็นที่เคารพสักการะของชาวเหนือโดยทั่วไป ประเพณีเด่นของวัดคือ การแห่ไม้ค้ำโพธิ์ ซึ่งเป็นประเพณีของชาวล้านนาที่ถือว่าการเอาไม้มาค้ำโพธิ์เป็นการสืบทอดพระพุทธศาสนา

การแสดงช้าง เริ่มต้นด้วยการอาบน้ำให้ช้างในลำห้วยชะล้างสิ่งสกปรกออก และเพื่อให้ช้างสนุกสนานเพลิดเพลินในการที่ได้ลงไปแช่น้ำ เมื่ออาบน้ำเสร็จแล้ว ความรู้จะนำช้างไปใส่เครื่องลากจูงไว้บนหลัง เพื่อลากขงซึ่งอยู่ในป่ามาแสดงให้ชมด้วยวิธีการต่างๆ โดยจัดแสดงทุกวัน ในช่วงเช้า เวลาประมาณ 09.40 - 10.30 น. นอกจากนั้นยังมีกิจกรรมขี่ช้างและล่องแพตามความต้องการของนักท่องเที่ยว

วัดกองกาน อยู่ห่างจากวัดพุทธเอ็นประมาณ 2 กิโลเมตร เป็นวัดสำคัญของชาวแม่แจ่ม เนื่องจากภายในวิหารมีพระเจ้าตนหลวงซึ่งเป็นพระพุทธรูปคู่บ้านคู่เมืองแม่แจ่ม ในช่วงเทศกาลสงกรานต์ชาวแม่แจ่มจะไปสรงน้ำองค์พระกันทุกปี พระเจ้าตนหลวงนี้เป็นแบบล้านนา และมีขนาดใหญ่ที่สุดในอำเภอแม่แจ่ม ตัววิหารเป็นไม้ และหลังคามุงเป็นเกล็ดแบบโบราณ

วัดกองแขก ตั้งอยู่ห่างจากตัวอำเภอแม่แจ่ม ประมาณ 7 กิโลเมตร บนถนนสายฮอด-แม่แจ่ม ชุมชนบ้านกองแขกนับเป็นชุมชนเก่าแก่อีกแห่งหนึ่งของแม่แจ่มซึ่งเป็นที่รวมของกลุ่มชาวบ้านที่อพยพมาจากที่ต่างๆ เช่น ชาวแม่พริกจังหวัดลำปาง ชาวเชียงแสนจากเชียงราย ชาวน่าน เชียงคำ เป็นต้น เมื่อมีชุมชนเกิดขึ้น การก่อสร้างวัด และศาสนสถานก็เกิดขึ้นตามมา โดยเฉพาะวิหารวัดกอง

แบกที่เก่าแก่ไม่น้อยกว่าร้อยปี เป็นฝีมือช่างชาวคำปางที่อพยพมาอยู่ด้วยกัน และที่สำคัญคือภาพจิตรกรรมฝาผนังสองของวิหารนั้น มีความแปลกเป็นเอกลักษณ์เฉพาะของชาวแม่แจ่มที่ได้ เพราะภาพแต่ละภาพนั้นจิตรกรได้ใส่อารมณ์วัดปลายกกันอย่างเรียบง่าย ไม่ว่าจะเป็นรูปพุทธประวัติ รูปเทวดาพ่อนร่า และรูปชาคต่างๆ

วัดป่าแดด ตั้งอยู่ที่ ต.ท่าผา สิ่งที่น่าสนใจ คือ ภาพจิตรกรรมฝาผนังภายในวิหาร ที่ค่อนข้างสมบูรณ์ วาดโดยช่างแต้มชาวไทยใหญ่ เป็นเรื่องพุทธประวัติ และชาคต่างๆ วิหารหลังนี้สร้างขึ้นพร้อมกับการสร้างวัด เมื่อ ประมาณปี พ.ศ. 2400

วัดพุทธเอ็น ตั้งอยู่ที่ตำบลช่างเคิ่ง อำเภอแม่แจ่ม ตามประวัติกล่าวว่า วัดพุทธเอ็นก่อสร้างในสมัยต้นรัตนโกสินทร์ เมื่อ 200 กว่าปีมาแล้ว มีโบราณสถานซึ่งขึ้นทะเบียนกับกรมศิลปากรแล้ว คือ “โบสถ์น้ำ” ลักษณะคือสร้างในสระสี่เหลี่ยมโดยปักเสาลงในน้ำล้อมรอบด้วยกำแพงศิลาแลงบริเวณรอบโบสถ์จนถึงกำแพง เรียกว่า “อุทกสีมา” มีความหมายเหมือนกับ “จันทสีมา” ของโบสถ์บนบก โบสถ์น้ำนี้ได้รับการขึ้นทะเบียนกับกรมศิลปากรแล้ว คติการบวชนในโบสถ์กลางน้ำนั้นถือว่าเป็นการบวชพระภิกษุสงฆ์ที่มีความบริสุทธิ์มากที่สุด ได้รับอิทธิพลมาจากฝ่ายลังกา ปัจจุบันการบวชกลางน้ำนี้ได้ยกเลิกไปหมดแล้ว บริเวณด้านหลังโบสถ์น้ำมีวิหารเก่าแก่ ซึ่งภายในมีภาพจิตรกรรมฝาผนังฝีมือช่างสกุลไทยใหญ่ ปัจจุบันหลงเหลือเพียงภาพเดียว เหนือประตูทางเข้าด้านหลัง

วัดยางหลวง ตั้งอยู่ที่ ต.ท่าผา เส้นทางเดียวกับวัดป่าแดด ไม่ไกลกันมาก ชาวกระเหรี่ยง หรือ “ยาง” เป็นผู้สร้างวัดนี้ขึ้นมา สันนิษฐานว่าสร้างขึ้นราวพุทธศตวรรษที่ 24 สิ่งที่น่าสนใจ คือ กู่ปราสาท หรือ กิจกูญ ซึ่งตั้งอยู่หลังพระประธานในวิหาร คนโบราณถือว่าเป็นประตูไปสู่สวรรค์ ลักษณะทางสถาปัตยกรรมของกิจกูญเป็นแบบพุกามจากพม่า ผสมกับล้านนาสกุลช่างเชียงใหม่

หมู่บ้านทอผ้าขึ้นดินจก อยู่ห่างจากตัวอำเภอแม่แจ่มไปประมาณ 3 กิโลเมตร ตำบลท่าผาเป็นตำบลที่ชาวบ้านนิยมทอผ้าขึ้นดินจกกันมาก ซึ่งทำกันถึง 150 ครอบครัว และแต่ละบ้านจะมีเครื่องทออยู่ได้ทุนบ้าน ขณะนี้ผลิตภัณฑ์พื้นเมืองชนิดนี้กำลังเป็นที่นิยมอย่างสูง เพราะมีความสวยงามและกวดยลายที่ออกมามีเอกลักษณ์เฉพาะราย้อมเขาเหมาะที่จะซื้อไว้เป็นที่ระลึกอำเภอแม่แจ่มเป็นอำเภอเล็กๆในหุบเขามีวัฒนธรรมที่งดงาม ตามประวัติกล่าวว่าที่อำเภอแม่แจ่มในสมัยก่อนเป็นถิ่นอาศัยของชาวลัวะ และต่อมามีชาวไต-ยวนเข้ามา คนแม่แจ่มในปัจจุบันเป็นผู้คนที่ย้ายมาอยู่ตั้งแต่สมัยลัวะ และยังมี ปกากญอ และมอญ ซึ่งเป็นชนกลุ่มน้อยในพื้นที่ การเดินทาง ไปอำเภอแม่แจ่ม ไปได้ 2 ทาง คือ 1) จากอุทยานแห่งชาติคอยอินทนนท์ ทางหลวงหมายเลข 1009 (สายจอมทอง-อินทนนท์) เมื่อถึงด่านตรวจอำเภอแม่แจ่ม กม.ที่ 38 แยกซ้ายไปประมาณ 22 กิโลเมตรจะถึงตัวอำเภอแม่แจ่ม 2) จากอำเภอสอดทางหลวงหมายเลข 108 และแยกขวาเข้าทาง 108 ระยะทางประมาณ 26 กิโลเมตร หรือหากเดินทางโดยรถโดยสารประจำทาง ใช้บริการจอมทอง-แม่แจ่ม รถวิ่งบริการระหว่างเวลา 08.00-18.00 น.

พระตำหนักคาราภิรมย์ ตั้งอยู่ในบริเวณค่ายดารารัศมี อ.แม่ริม รูปแบบตัวอาคารได้รับอิทธิพลจากสถาปัตยกรรมตะวันตก ซึ่งเดิมพระตำหนักคาราภิรมย์เป็นที่ประทับของพระราชชายาเจ้าดารารัศมี เจ้าจอมในพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ 5 พระราชชายาเจ้าดารารัศมีเป็นพระธิดาในพระเจ้าอินทวิชยานนท์ พระเจ้าหลวงเชียงใหม่องค์ที่ 7 ซึ่งปกครองระหว่าง พ.ศ. 2413-2440 เป็นเจ้าผู้ครองนครเชียงใหม่องค์สุดท้ายที่มีอำนาจปกครองบ้านเมืองตามแบบเดิม ก่อนเมืองเชียงใหม่จะถูกผนวกเป็นส่วนหนึ่งของไทย ภายในพิพิธภัณฑ์ จัดแสดงสิ่งของเครื่องใช้ อันเกี่ยวเนื่องกับพระราชชายาฯ โดยให้มีสภาพใกล้เคียงกับอดีตมากที่สุด อาทิเช่น ห้องพักก่อนพระอิริยาบถ จัดแสดงงานหัตถกรรม เครื่องเสวย ของใช้ส่วนพระองค์ และเครื่องดนตรี เป็นต้น เปิดให้เข้าชม วันอังคาร-วันอาทิตย์ ตั้งแต่เวลา 09.00-17.00 น. อัตราค่าเข้าชม ผู้ใหญ่ 20 บาท เด็ก/นักศึกษาในครอบครัว 10 บาท พระสงฆ์และนักเรียนในครอบครัวเข้าชมฟรี สอบถามรายละเอียดเพิ่มเติมได้ที่ โทร. 0 5329 9175 การเดินทาง ห่างไปจากเมืองเชียงใหม่ตามเส้นทาง 107 คิดกับที่ว่าการอำเภอแม่ริมจะมีทางแยกซ้ายเข้าไปยังค่ายดารารัศมี

วัดท่าตอน เป็นวัดที่ตั้งอยู่บนเนินเขาต่อเนื่องกันหลายลูก มีเนื้อที่กว่า 400 ไร่ อยู่ติดริมแม่น้ำกก เดิมเป็นวัดเก่าแก่สันนิษฐานได้จากวัตถุโบราณที่ค้นพบในบริเวณนี้ วัดท่าตอนยังเป็นสถานับการศึกษาสำหรับพระภิกษุ สามเณร และเยาวชน เป็นศูนย์บำบัดยาเสพติด และสงเคราะห์ชาวเขา เป็นวัดที่มีทิวทัศน์งดงาม และเนื่องในวโรกาสพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ทรงครองราชย์เป็นปีที่ 50 ทางวัดได้ริเริ่มโครงการก่อสร้างเจดีย์แก้วเฉลิมพระเกียรติไว้บนยอดเขา ด้านบนมีจุดชมวิวซึ่งจะมองเห็นชุมชนทุ่งนา และแม่น้ำกกไหลคดเคี้ยวอยู่เบื้องล่าง

จังหวัดเชียงใหม่ มีแหล่งผลิตสินค้าหัตถอุตสาหกรรมที่สำคัญได้แก่

1. บ้านดงป่าซาง ต.มะขุนทราย (กระดาษสา)
2. บ้านดั้นเปา ต.ดั้นเปา (กระดาษสา)
3. บ้านเหมืองกุง (เครื่องปั้นดินเผา)
4. บ้านป่าปง ต.ป่าปง (เครื่องจักรสาน)
5. บ้านถวาย ต.ขุนคอง (ไม้แกะสลัก)
6. บ้านก๊วแลน้อย (ไม้แกะสลัก)

ภาพที่ตั่งบ้านด้นเปา

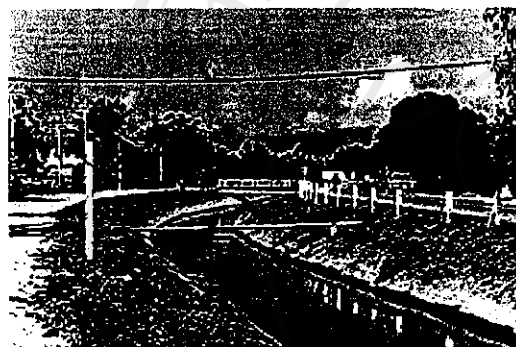
ภาพที่ตั่งบ้านดงป่าซาง

ภาพแสดงที่ตั่งบ้านเหมืองกุง

ภาพศูนย์การทอและฝักอาชีพศิลปหัตถกรรม และกลุ่มหัตถกรรมสองฝั่งคลองกลางหมู่บ้านถวาย

ภาพแสดงที่ตั้งบ้านกัวแลน้อย

จังหวัดเชียงใหม่มีแหล่งขายสินค้าหัตถอุตสาหกรรม จุดขายสินค้าหลักๆ จะขายตามแหล่งที่ผลิต และจะเป็นร้านขายอีกมากใน อ.เมือง และรอบนอก รวมกันแล้วไม่ต่ำกว่า 100 ราย

การคมนาคม และการเดินทางสู่จังหวัดเชียงใหม่ มีหลายวิธีการด้วยกัน ดังนี้
รถยนต์ จากกรุงเทพฯ ใช้ทางหลวงหมายเลข 1 (พหลโยธิน) แยกเข้าทางหลวงหมายเลข 32 (สายเอเชีย) ผ่านอยุธยา อ่างทอง นครสวรรค์ หลังจากนั้นใช้ทางหลวงหมายเลข 117 ไปยังพิษณุโลก ต่อด้วยทางหลวงหมายเลข 11 ผ่านลำปาง ลำพูน ถึงเชียงใหม่ ระยะทางประมาณ 695 กิโลเมตร อีกทางหนึ่งคือจากนครสวรรค์ ไปตามทางหลวงหมายเลข 1 ผ่านกำแพงเพชร ตาก และลำปาง ถึงเชียงใหม่ ระยะทางประมาณ 696 กิโลเมตร

รถประจำทาง มีรถประจำทางปรับอากาศสายกรุงเทพฯ-เชียงใหม่ ออกจากสถานีขนส่งสายเหนือ (หมอชิต 2) ถนนกำแพงเพชร 2 ทุกวันๆละหลายเที่ยว ใช้เวลาเดินทางประมาณ 10 ชั่วโมง

รถไฟ มีรถด่วน และรถเร็ว ออกจากสถานีรถไฟกรุงเทพ (หัวลำโพง) ทุกวัน

เครื่องบิน บริษัทการบินไทย จำกัด บินประจำระหว่างกรุงเทพฯ-เชียงใหม่ ทุกวัน ใช้เวลาเดินทางประมาณ 1 ชั่วโมง นอกจากนี้สายการบินภูเก็ตแอร์ บริการเที่ยวบิน เชียงใหม่-เชียงราย-อุดรธานีทุกวัน และสายการบินโอเรียนท์ไทย บริการเที่ยวบินกรุงเทพฯ-เชียงใหม่ สายการบินนกแอร์ เปิดบริการเที่ยวบินกรุงเทพฯ-เชียงใหม่ ทุกวัน นอกจากนี้บริษัท ไทยแอร์เอเชีย มีบริการเที่ยวบินระหว่าง กรุงเทพฯ-เชียงใหม่

ลักษณะสถาปัตยกรรมของจังหวัดเชียงใหม่เป็นศิลปะและวัฒนธรรมของอาณาจักรล้านนา

ทุนสังคม

วิถีชีวิตหลัก และความเชื่อ ของคนในจังหวัดส่วนมากจะประกอบอาชีพเกษตร ถึงร้อยละ 61.43 ของประชากรทั้งหมด และยังคงความเชื่อและปฏิบัติตามประเพณีดั้งเดิมสืบทอดกันมาจนถึงปัจจุบันอยู่

ประวัติศาสตร์ ขนบธรรมเนียม ประเพณี วัฒนธรรม ของคนในจังหวัด ภูมิหลัง จังหวัดเชียงใหม่ เมืองเชียงใหม่ มีชื่อที่ปรากฏในตำนานว่า "นพบุรีศรีนครพิงค์เชียงใหม่" เป็นราชธานีของอาณาจักรล้านนาไทยมาตั้งแต่พระยามังรายได้ทรงสร้างขึ้น เมื่อ พ.ศ.1839 ซึ่งมีอายุครบ 700 ปี ในปี พ.ศ.2539 และเมืองเชียงใหม่ได้มีวิวัฒนาการสืบเนื่องกันมาในประวัติศาสตร์ตลอดมา เชียงใหม่มีฐานะเป็นนครหลวงอิสระ ปกครองโดยกษัตริย์ราชวงศ์มังราย ประมาณ 261 ปี (ระหว่าง พ.ศ.1839-2100) ในปี พ.ศ.2101 เชียงใหม่ได้เสียเอกราชให้แก่กษัตริย์พม่าชื้อบุเรงนอง และได้ตกอยู่ภายใต้การปกครองของพม่านานร่วมสองร้อยปี จนถึงสมัยพระบาทสมเด็จพระเจ้าตากสินมหาราช และพระบาทสมเด็จพระพุทธยอดฟ้าจุฬาโลกมหาราช ได้ทรงช่วยเหลือล้านนาไทยภายใต้การนำของพระยากาวิละและพระยาจำป๋านในการทำสงครามขับไล่พม่าออกไปจากเชียงใหม่และเมืองเชียงแสนได้สำเร็จ พระบาทสมเด็จพระพุทธยอดฟ้าจุฬาโลกมหาราช สถาปนาพระยากาวิละเป็นเจ้าเมืองเชียงใหม่ ในฐานะเมืองประเทศราชของกรุงเทพมหานครและมีเชื้อสายของพระยากาวิละ ซึ่งเรียกว่า ตระกูลเจ้าเจ็ดตน ปกครองเมืองเชียงใหม่ เมืองลำพูนและลำปางสืบต่อมาจนกระทั่งในรัชสมัยของพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัวฯ ได้โปรดให้ปฏิรูปการปกครองหัวเมืองประเทศราชได้ยกเลิกการมีเมืองประเทศราชในภาคเหนือ จัดตั้งการปกครองแบบมณฑลเทศาภิบาล เรียกว่า มณฑลพายัพ และเมื่อปี พ.ศ.2476 พระบาทสมเด็จพระปกเกล้าเจ้าอยู่หัวได้ปรับปรุงการปกครองเป็นแบบจังหวัด เชียงใหม่จึงมีฐานะเป็นจังหวัดจนถึงปัจจุบัน

เลขหมู่.....
สำนักหอสมุด มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

ในส่วนของการเทศกาลงานประเพณี มีอยู่มากมาย อาทิเช่น

งานร่มบ่อสร้าง จัดขึ้นประมาณเดือนมกราคมของทุกปี ที่บริเวณศูนย์หัตถกรรมร่มบ่อสร้าง มีการแสดงและจำหน่ายผลิตภัณฑ์ต่างๆ ที่ทำจากกระดาษสา โดยเฉพาะร่มบ่อสร้าง มีการแสดงทางวัฒนธรรม ขบวนแห่ ประเพณีพื้นบ้าน และการประกวดต่างๆ

งานมหกรรมไม้ดอกไม้ประดับ จัดขึ้นเดือนกุมภาพันธ์ ในงานจัดให้มีการประกวดสวนหย่อมพันธุ์ไม้ดอกไม้ประดับ ภาคเช้าของงานจะจัดให้มีขบวนรถบุปผชาติ และนางงามบุปผชาติ แห่จากบริเวณหน้าสถานีรถไฟ ผ่านสะพานนวรัฐไปสู่สวนสาธารณะหนองบวกหาด

งานประเพณีสงกรานต์ จังหวัดเชียงใหม่ได้จัดงานประเพณีสงกรานต์ขึ้นเป็นประจำทุกปี ในระหว่างวันที่ 13-15 เมษายน โดยในวันที่ 13 จะเป็นวันมหาสงกรานต์ มีขบวนแห่พระพุทธสิหิงค์ และขบวนแห่นางสงกรานต์ โดยเริ่มจากวัดพระสิงห์วรมหาวิหาร แห่ไปรอบเมืองเชียงใหม่ แล้วมีพิธีสงฆ์หน้าพระ ก่อพระเจดีย์ทราย รดน้ำขอพรผู้ใหญ่ และเล่นสาดน้ำกัน

งานประเพณีขึ้นปี๋ จัดขึ้นในช่วงวันลอยกระทงของทุกปี เป็นงานประเพณีที่น่าสนใจยิ่งของ จังหวัดเชียงใหม่ จะมีการปล่อยโคมลอยเพื่อเป็นการบูชาพระธาตุจุฬามณีบนสรวงสวรรค์ มีการจุดดอกไม้ไฟ ประพาศกระทง ขบวนแห่นางนพมาศ ฯลฯ

ประเพณีเข้าอินทิล ช่วงเดือนพฤษภาคมถึงมิถุนายน ชาวเชียงใหม่จะร่วมกันประกอบพิธีบูชาอินทิล ซึ่งเป็นเสาหลักเมือง โดยนำดอกไม้ธูปเทียนมาใส่ขันหรือถาดกราบไหว้บูชาอินทิล

ประเพณีตานหัวพระเจ้า เป็นประเพณีการนำพินมาเผาเพื่อให้พระพุทธเจ้าได้ฝังไฟ จัดในเดือน 4 เหนือ (ประมาณเดือนมกราคม) จัดที่วัดยางหลวงหรือวัดป่าแดด อำเภอแม่แจ่มเท่านั้น

จุลกฐิน หลังจากผ่านเทศกาลออกพรรษาแล้วยังมีกฐินที่เรียกว่า จุลกฐิน หรือที่คนโบราณเรียกว่า “กฐินเล่น” ที่มีลักษณะพิเศษ คือ ไม่ใช่ถึงเวลาที่สามารถไปทอดที่วัดได้ หากแต่คิดจะร่วมจุลกฐินแล้ว ต้องเตรียมตัวก่อนเข้าพรรษาดำเนินไป โดยเริ่มตั้งแต่ ปลูกฝ้าย ดูแลรักษาให้งอกงามจนต้นฝ้ายโตแตกเป็นปุย พอถึงเมื่อถึงเวลาทอดกฐินสาวพรหมจรรย์ 6 นาง นุ่งขาว ห่มขาว ฟ้อนรำจากวิหารออกไปสู่ไร่ฝ้าย เพื่อเก็บมาให้ชาวบ้านช่วยกันติดฝ้ายจนพูน นำมานั้นเป็นหลอดเป็นเส้นใย แล้วทอข้อมสี่ให้เสร็จ ผึ่งแดดให้แห้ง รีดให้เรียบเพียงชั่วข้ามคืน ตอนบ่ายตั้งขบวนด้วยความเร่าร้อน ปลื้มใจที่ถวายกฐินเสร็จ จากนั้นแห่ผ่านทุ่งนา ด้วยกลองสะบัดชัย ตามด้วยการฟ้อนเจิง ศิลปะเก่าแก่ของพ่อเฒ่า มาถวายที่วัดยางหลวง วัดเก่าแก่ของ อ.แม่แจ่ม จ.เชียงใหม่

ในด้านของการรวมกลุ่มของคน ชุมชนท้องถิ่นหลัก และความเข้มแข็งของชุมชน ในจังหวัดเชียงใหม่ พบว่าการรวมกลุ่มของคนในชุมชนส่วนมากจะเป็นการรวมกลุ่มอาชีพ เช่นกลุ่มค้า

หอ,กลุ่มผู้สูงอายุ,กลุ่มเกษตรกร ซึ่งกลุ่มพวกนี้ก็จะขึ้นอยู่กับกิจกรรมหลักของชุมชนว่าเป็นอะไรก็จะ
รวมกลุ่มช่วยกัน ทำเพื่อเพิ่มรายได้ให้กับคนในครอบครัว

ทุนมนุษย์

จำนวนประชากร เชื้อชาติ ศาสนา และระดับการศึกษาของคนในจังหวัด

จำนวนประชากรทั้งหมด 1,536,624 คน

ชาย 785,268 คน

หญิง 751,357 คน

ข้อมูลจาก สำนักงานสถิติแห่งชาติ กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร
ไตรมาสที่ 1 : มกราคม - มีนาคม 2548

ตารางแสดง จำนวนประชากร จำแนกตามสถานภาพแรงงาน และเพศ จังหวัดเชียงใหม่ พ.ศ. 2548 : ไตรมาสที่ 2

สถานภาพแรงงาน	รวม	ชาย	หญิง	รวม	ชาย	หญิง
	จำนวน			ร้อยละ		
ยอดรวมประชากร	1,536,624	785,268	751,356	100.0	100.0	100.0
อายุ 15 ปีขึ้นไป	1,252,949	640,996	611,953	81.5	81.6	81.4
1. กำลังแรงงานรวม	921,882	510,825	411,057	60.0	65.1	54.7
1.1 กำลังแรงงานปัจจุบัน	917,965	510,825	407,141	59.7	65.1	54.2
1.1.1 ผู้มีงานทำ	893,792	496,157	397,634	58.2	63.2	52.9
1.1.2 ผู้ว่างงาน	24,174	14,667	9,506	1.6	1.9	1.3
1.2 กำลังแรงงานที่รอฤดูกาล	3,917	-	3,917	0.3	-	0.5
2. ผู้ไม่อยู่ในกำลังแรงงาน	331,067	130,171	200,896	21.5	16.6	26.7
2.1 ทำงานบ้าน	63,412	2,926	60,486	4.1	0.4	8.1
2.2 เรียนหนังสือ	96,945	40,185	56,760	6.3	5.1	7.6
2.3 อื่น ๆ	170,710	87,060	83,650	11.1	11.1	11.1
อายุต่ำกว่า 15 ปี	283,675	144,272	139,403	18.5	18.4	18.6

ที่มา: สรุปผลการสำรวจภาวะการทำงานของประชากร จังหวัดเชียงใหม่ ไตรมาสที่ 2 : เมษายน - มิถุนายน 2548 สำนักงานสถิติแห่งชาติ กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร

สถานศึกษาตั้งแต่ระดับประถม – อุดมศึกษาของจังหวัด

ก่อนประถมศึกษา 33.4 %

ประถมศึกษา 13.9 %

ม.ต้น 15.5 %

ม.ปลาย 10.7%

อุดมศึกษา 12.7 %

ลักษณะการจ้างงานในพื้นที่ และการเข้าไปทำงานในต่างจังหวัด ของจังหวัด

1. อาชีพเกษตรกรรม คิดเป็นร้อยละ 61.43 ของผู้ทำงานทั้งหมด ทั่วประเทศ

2. อาชีพด้านอุตสาหกรรม ร้อยละ 13.60

3.พาณิชยกรรม คิดเป็นร้อยละ 10.02

นอกจากนี้ก็ประกอบอาชีพอื่น ๆ ได้แก่

อุตสาหกรรมบริการ รับราชการ รัฐวิสาหกิจ การเมือง แพทย์ ทนายความ และอีกหลาย

สาขาอาชีพ ตลอดจนผู้ใช้ฝีมือแรงงาน

สิ่งแวดล้อมภายนอกจังหวัดเชียงใหม่

ผู้ผลิตวัตถุดิบ / แหล่งวัตถุดิบ

1.วัตถุดิบหลักของสินค้าหัตถอุตสาหกรรมหลักของจังหวัด

ได้แก่ ปอสา,ดินเหนียว,ไม้บง,หวาย,ไม้สัก,ไม้คำลา

2.แหล่งวัตถุดิบหลักของสินค้าหัตถอุตสาหกรรมหลักของจังหวัด

วัตถุดิบปอสา ซ้อมมาจากแม่ฮ่องสอน,ฮอด ส่วนวัตถุดิบชนิดอื่นๆจะซื้อจากในพื้นที่ใกล้เคียง

3.ภาพรวมของความเชื่อมโยงการเดินทาง และ เส้นทาง (Logistics) ของข้อผู้ผลิตสินค้า – ผู้ผลิต /

จำหน่ายวัตถุดิบ – แหล่งวัตถุดิบ

ส่วนมากวัตถุดิบจะมาจาก จ.เชียงใหม่บริเวณ ใกล้สถานที่ผลิตและถ้าไม่มีจะซื้อจากที่อื่น

เช่น ปอสาซื้อจาก แม่ฮ่องสอน,ฮอด

คู่แข่ง

คู่แข่งทางตรงจากจังหวัดอื่นๆ ของสินค้าหัตถอุตสาหกรรมหลักในจังหวัด

ได้แก่ ผ้าทอจาก จ.ลำปาง,จ.ลำพูน,เชียงราย,น่าน แต่ไม่มีผลมากนักเพราะว่าผ้าทอของแต่ละจังหวัดก็มีเอกลักษณ์ของแต่ละจังหวัดและท้องถิ่นของตัวเอง

คู่แข่งทางตรงจากจังหวัดอื่นๆ ในเรื่องแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติของจังหวัด

ได้แก่ จังหวัดลำพูน ,ลำปาง,เชียงราย,น่าน

คู่แข่งทางตรงจากจังหวัดอื่นๆ ในเรื่องแหล่งท่องเที่ยวทางศาสนา และวัฒนธรรมของจังหวัด

ได้แก่ จังหวัดลำพูน ,ลำปาง,เชียงราย,น่าน

การเมือง / กฎหมาย

รูปแบบการเมือง การปกครองท้องถิ่นในจังหวัด จังหวัดเชียงใหม่แบ่งการปกครองออกเป็น 22 อำเภอและ 2 กิ่งอำเภอ คือ อำเภอเมือง อำเภอหางดง อำเภอแม่แตง อำเภอสารภี อำเภอสันกำแพง อำเภอดอยสะเก็ด อำเภอเชียงดาว อำเภอสันทราย อำเภอฝาง อำเภอฮอด อำเภออมก๋อย อำเภอพร้าว อำเภอแมริม อำเภอสะเมิง อำเภอจอมทอง อำเภอแม่แจ่ม อำเภอสันป่าตอง อำเภอแม่สาย อำเภอดอยเต่า อำเภอเวียงแหง อำเภอไชยปราการ อำเภอแม่วาง กิ่งอำเภอแม่ฮอน และกิ่งอำเภอดอยหล่อ

การสนับสนุนจากภาครัฐ

นโยบายจากภาครัฐในการสนับสนุนด้านหัตถอุตสาหกรรม และท่องเที่ยวของจังหวัด

นโยบายสนับสนุนด้านอุตสาหกรรม

1. หนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์

นโยบายส่งเสริมการท่องเที่ยว

1. ส่งเสริมให้การท่องเที่ยวเป็นเครื่องมือสำคัญในการแก้ไขปัญหาเศรษฐกิจ
2. ส่งเสริมและพัฒนากิจการดำเนินงานด้านการตลาดเชิงรุก
3. ส่งเสริมให้เกิดความร่วมมือกับทุกฝ่ายทั้งระดับในประเทศและต่างประเทศ
4. มุ่งพัฒนาองค์กร ระบบบริหารจัดการ

แผนยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด

วิสัยทัศน์จังหวัด(Vision): “นครแห่งชีวิตและความมั่งคั่ง”

เป้าประสงค์ของจังหวัด (Goals):

1. เพิ่มมูลค่าการค้าการลงทุน

2. เพิ่มรายได้จากการท่องเที่ยว
3. เพิ่มยอดขายสินค้า OTOP ในกลุ่มจังหวัด
4. เพิ่มมูลค่าการส่งออกของสินค้าการเกษตรสำคัญ
5. พัฒนาและบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติ
6. พัฒนาศักยภาพทรัพยากรมนุษย์
7. การแก้ไขปัญหาความยากจน

1.ยุทธศาสตร์เชิงรุก: สร้างฐาน เศรษฐกิจใหม่

1.พัฒนาเป็นศูนย์กลางเศรษฐกิจเชื่อมโยงกับกลุ่มประเทศอนุภูมิภาคแม่น้ำโขง (GMS) และเอเชียใต้ (BIMSTEC)

2.สร้างฐานเศรษฐกิจใหม่บนพื้นฐานของวัฒนธรรมและความรู้ใหม่มุ่งสู่ Knowledge Based Economy

2.ยุทธศาสตร์ปรับตัว: เพื่อเพิ่มมูลค่าฐานเศรษฐกิจเดิม

1.สร้างงานหัตถกรรมที่มีเอกลักษณ์และความเป็นเลิศในระดับนานาชาติ สำหรับตลาดเฉพาะ (Niche Market) โดยการนำวัฒนธรรมล้านนามาสร้างเอกลักษณ์และเรื่องราว เพื่อเพิ่มมูลค่าให้กับสินค้า

2.เชื่อมโยงการท่องเที่ยวเพื่อเป็นพลังดึงดูดใหม่จากทรัพยากรท่องเที่ยว ทั้งภายในกลุ่มจังหวัดและเชื่อมโยงกับกลุ่มประเทศในอนุภูมิภาคแม่น้ำโขง

3.ปรับปรุงประสิทธิภาพการผลิตทางการเกษตร โดยสร้างความหลากหลายและการบริหารจัดการสมัยใหม่

3.ยุทธศาสตร์การพัฒนาที่ยั่งยืน : สนับสนุน ทั้งฐานเศรษฐกิจเดิมและเศรษฐกิจใหม่ให้ยั่งยืน

1.อนุรักษ์และฟื้นฟูวัฒนธรรมล้านนา โดยนำภูมิปัญญาท้องถิ่น มาสร้างความโดดเด่น และเชื่อมโยงสู่สากล

2.ดำรงความเป็นฐานทรัพยากรธรรมชาติ โดยฟื้นฟูและบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติอย่างยั่งยืน

3.สร้างความมั่นคงปลอดภัยในพื้นที่ชายแดนและความปลอดภัยในชีวิต และทรัพย์สินของประชาชนและนักท่องเที่ยว

4.พัฒนาทรัพยากรมนุษย์เพื่อเป็นฐานการพัฒนา โดยขยายโอกาสทางการศึกษาอย่างทั่วถึง โดยเฉพาะผู้ด้อยโอกาส และสร้างโอกาสในการเรียนรู้เฉพาะด้านและความรู้สมัยใหม่ เพื่อสร้างขีดความสามารถในการแข่งขันและสอดคล้องกับความต้องการในการพัฒนา

5.แก้ไขปัญหาความยากจน โดยใช้แนวพระราชดำริ “เศรษฐกิจพอเพียง” และ”เศรษฐกิจชุมชนพึ่งตนเอง” ร่วมกับมาตรการการดำเนินงานตามนโยบายแก้ไขปัญหาความยากจนที่รัฐบาลกำหนด

โครงการจากภาครัฐที่เคยดำเนินการ หรือกำลังดำเนินการที่สอดคล้องกับแผนยุทธศาสตร์ของจังหวัด ได้แก่ โครงการ 1 ตำบล 1 ผลิตภัณฑ์

สภาพเศรษฐกิจ

สภาพเศรษฐกิจ รายรับหลัก ตัวเลขทางการเงินที่สำคัญของจังหวัด และสถิติการ Ranking ด้านสภาพเศรษฐกิจ เทียบกันใน 8 จังหวัดภาคเหนือ

ข้อมูลปี 2547 ของจังหวัดเชียงใหม่ พบว่า ประชากรโดยเฉลี่ยมี รายได้ 12,586 บาทต่อเดือน มีรายจ่าย 11,121 บาทต่อเดือน และมีอัตราร้อยละต่อครัวเรือนที่เป็นหนี้ ร้อยละ 55.2

แสดงรายละเอียดดังตารางต่อไปนี้

- ตารางแสดงจำนวนครัวเรือน จำแนกตามรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 8 จังหวัดในภาคเหนือ และเขตการปกครอง พ.ศ. 2548
- ตารางแสดงรายได้ ค่าใช้จ่าย และภาวะหนี้สินของครัวเรือน จำแนกตามภาค และจังหวัด พ.ศ. 2539 2541 2543 2545 และ 2547
- ตารางแสดงจำนวนประชากรอายุ 15 ปีขึ้นไป ที่มีงานทำ จำแนกตามสถานภาพการทำงาน และเพศ จังหวัดเชียงใหม่ พ.ศ. 2548 : ไตรมาสที่ 1

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

ตารางแสดงจำนวนครัวเรือน จำแนกตามรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 8 จังหวัดในภาคเหนือ และเขตการปกครอง พ.ศ. 2548

จังหวัด	รวม	รายได้ของครัวเรือนเฉลี่ยต่อเดือน (บาท) Average Household Income per Month (Baht)							
		ต่ำกว่า 5,000	5,000-9,999	10,000-14,999	15,000-19,999	20,000-24,999	25,000-29,999	30,000-34,999	35,000-39,999
	Total	Less than 5,000	5,000-9,999	10,000-14,999	15,000-19,999	20,000-24,999	25,000-29,999	30,000-34,999	35,000-39,999
8 จ.ภาคเหนือ	1,632,265	764,712	485,609	174,023	73,002	49,927	19,151	19,657	8,415
เชียงใหม่	451,593	174,929	138,344	61,989	27,754	18,014	5,988	9,567	2,460
ลำพูน	124,844	41,188	40,978	24,975	8,007	4,348	908	891	920
ลำปาง	228,358	106,415	65,103	23,970	9,407	7,218	3,551	3,951	1,330
แพร่	155,320	60,877	55,559	18,652	8,899	4,244	1,021	966	1,600
น่าน	131,705	84,226	25,163	9,771	4,142	3,371	610	1,420	884
พะเยา	147,197	87,577	36,981	10,752	3,890	3,915	1,515	980	541
เชียงราย	337,065	170,150	113,811	21,139	9,776	7,873	4,899	1,295	640
แม่ฮ่องสอน	56,183	39,350	9,670	2,775	1,127	944	659	587	40

ที่มา: การสำรวจเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร (ครัวเรือน) ไตรมาสที่ 1 พ.ศ. 2548

ตารางแสดงรายได้ ค่าใช้จ่าย และภาวะหนี้สินของครัวเรือน จำแนกตามภาค และจังหวัด พ.ศ. 2539 2541 2543 2545 และ 2547

ภาค และจังหวัด	รายได้ (บาท / เดือน)					ค่าใช้จ่าย (บาท / เดือน)				
	2539	2541	2543	2545	2547	2539	2541	2543	2545	2547
เชียงใหม่	7,955	8,924	7,930	8,369	8,920	7,302	7,486	6,487	7,678	7,678
น่าน	9,806	10,349	9,243	9,582	12,586	9,040	8,600	7,477	8,465	8,465
พะเยา	6,913	7,387	7,334	8,130	10,751	6,663	6,450	6,699	7,009	7,009
แพร่	6,129	7,491	5,928	9,520	9,643	5,910	6,603	6,136	7,387	7,387
แม่ฮ่องสอน	8,261	8,522	9,366	10,048	11,333	5,418	6,532	7,960	8,005	8,005
ลำปาง	6,187	5,934	6,317	6,696	8,676	5,045	5,249	5,225	5,884	5,884
ลำพูน	8,208	14,177	9,735	9,759	10,576	6,708	9,884	7,712	6,925	6,925
	8,735	8,722	10,231	11,328	11,843	7,148	8,037	8,480	9,128	9,128

ที่มา: การสำรวจภาวะเศรษฐกิจและสังคมของครัวเรือน พ.ศ. 2539 2541 2543 2545 และ 2547

สำนักงานสถิติแห่งชาติ กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร

ตารางแสดงจำนวนประชากรอายุ 15 ปีขึ้นไป ที่มียานพาหนะ จำนวนตามสถานภาพการทำงาน และเพศ จังหวัดเชียงใหม่ พ.ศ. 2548 : ไตรมาสที่ 1

สถานะการทำงาน	รวม	ชาย	หญิง	ร้อยละ		
				รวม	ชาย	หญิง
รวม	883,270	499,212	384,058	100.0	100.0	100.0
1. นายจ้าง	37,434	29,854	7,580	4.2	6.0	2.0
2. ลูกจ้างรัฐบาล	82,885	54,314	28,572	9.4	10.9	7.4
3. ลูกจ้างเอกชน	376,917	195,862	181,055	42.7	39.2	47.1
4. ประกอบธุรกิจส่วนตัว	261,100	179,129	81,970	29.6	35.9	21.3
5. ช่วยธุรกิจในครัวเรือน	124,933	40,052	84,881	14.1	8.0	22.1
6. การรวมกลุ่ม	-	-	-	-	-	-

การเข้ามาของวัฒนธรรมอื่น

การเข้ามาของวัฒนธรรมตะวันตก ทำให้การแต่งตัวอาชีพหลักของชาวบ้านเปลี่ยนไปจากเดิม วัฒนธรรมและอาชีพเดิมๆส่วนมาจะเป็นคนสูงอายุทำและคนรุ่นใหม่จะออกไปทำงาน นอกหมู่บ้าน เช่น งานนิคม ทำให้วัฒนธรรมเดิมๆจะเริ่มหมดไปถ้าคนรุ่นหลังไม่ให้ความสนใจและหันไปทำงานอย่างอื่น

การพัฒนาด้านอุตสาหกรรมและเทคโนโลยี

การพัฒนาด้านอุตสาหกรรม และเทคโนโลยีของจังหวัด ตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน เมื่อพิจารณาจากโครงสร้างรายได้ของจังหวัดเชียงใหม่จะพบว่าสาขาอุตสาหกรรมมีความสำคัญ ซึ่งสามารถนำรายได้มาสู่จังหวัดเชียงใหม่เป็นอันดับสอง รองจากภาคบริการ

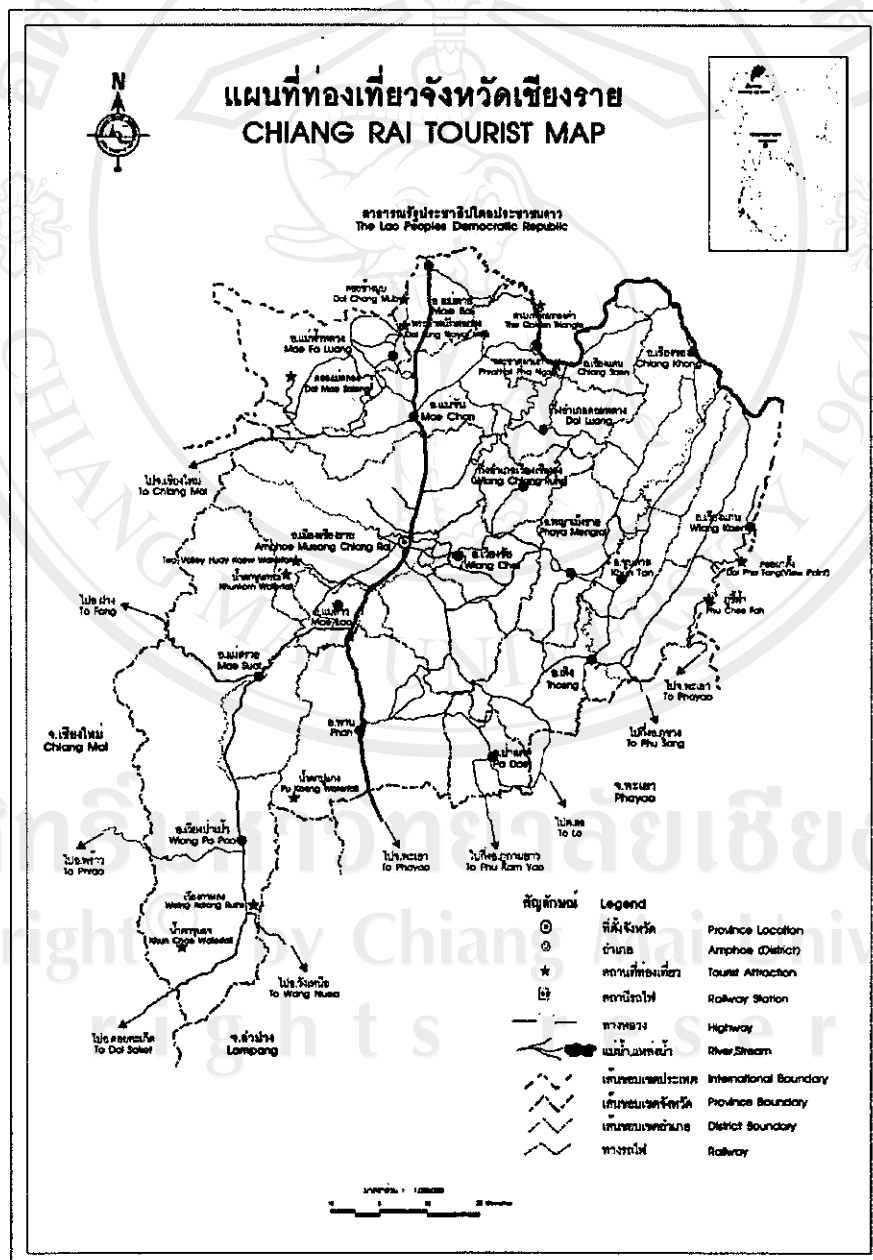
ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

2.2 จังหวัดเชียงราย

เหนือสุดในสยาม ชายแดนสามแผ่นดิน ถิ่นวัฒนธรรมล้านนา

ข้อมูลทั่วไป

เชียงราย เป็นจังหวัดที่อยู่เหนือสุดของประเทศไทย ห่างจากกรุงเทพฯ ๘๒๕ กิโลเมตร มีพื้นที่ประมาณ ๑๑,๖๘๘ ตารางกิโลเมตร ภูมิประเทศส่วนใหญ่เป็นภูเขา มีที่ราบอันอุดมสมบูรณ์ริมฝั่งแม่น้ำทลายสาย แบ่งการปกครองออกเป็น ๑๖ อำเภอ และ ๒ กิ่งอำเภอ คือ อำเภอเมือง อำเภอเชียงของ อำเภอพาน อำเภอแม่จัน อำเภอเชียงแสน อำเภอแม่สาย อำเภอแม่สรวย อำเภอเวียงป่าเป้า อำเภอป่าแดด อำเภอเวียงชัย อำเภอพญาเม็งราย อำเภอเทิง อำเภอเวียงแก่น อำเภอแม่ฟ้าหลวง อำเภอขุนตาล อำเภอแม่ลาว กิ่งอำเภอเวียงเชียงรุ้ง และกิ่งอำเภอดอยหลวง

สิ่งแวดล้อมภายใน

ผลิตภัณฑ์

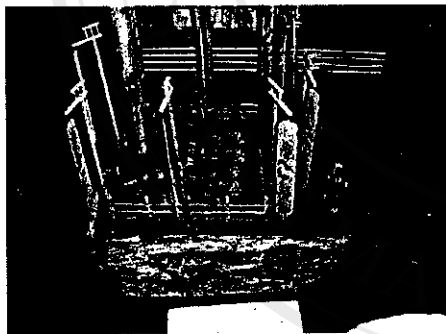
ผลิตภัณฑ์ที่มีชื่อเสียงในจังหวัดเชียงราย มีอยู่หลาย ประเภท 1. เครื่องปั้นดินเผา เวียงกาหลง 2. ผ้าทอมือลายต่างๆ 3. ไม้แกะสลัก

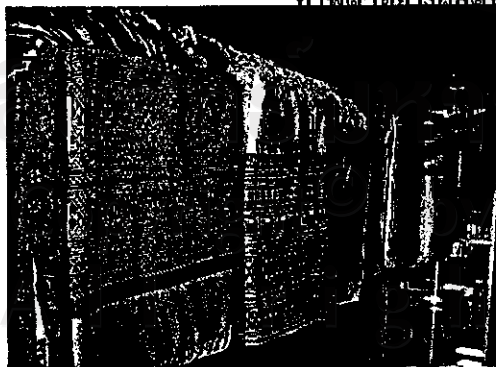
Thai Tambon

ภาพตัวอย่างผลิตภัณฑ์เครื่องปั้นดินเผาเวียงกาหลง

ภาพตัวอย่างผลิตภัณฑ์ไม้แกะสลัก บ้านแก้วแดง

ภาพตัวอย่างผลิตภัณฑ์ผ้าทอมือ

การบริการ

จังหวัดเชียงรายนับเป็นแหล่งท่องเที่ยวของภาคเหนือที่เป็นที่นิยมมากแห่งหนึ่งของประเทศไทย ดังนั้นจึงมีธุรกิจบริการประเภทโรงแรมในพื้นที่อำเภอต่างๆ ของจังหวัดเชียงใหม่เป็นจำนวนมากอันข้างมาก ทั้งที่เป็นโรงแรมแบบทันสมัย โรงแรมแบบผสมผสานความเป็นล้านนา โรงแรมประเภทรีสอร์ท โดยรวมกันแล้วไม่ต่ำกว่า 100 แห่ง

นอกจากนี้ยังมีธุรกิจบริการที่เป็นบริษัททัวร์อีกเป็นจำนวนมาก ทั้งที่ให้บริการแก่นักท่องเที่ยวชาวไทย และนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศ โดยรวมแล้วในจังหวัดเชียงราย มีบริษัททัวร์จำนวน 66 บริษัท

ทุนทางกายภาพ

แหล่งท่องเที่ยวธรรมชาติของจังหวัดเชียงราย มีอยู่เป็นจำนวนมาก นับเป็นเสน่ห์ในการดึงดูดใจนักท่องเที่ยวทั้งชาวไทย และชาวต่างประเทศ เข้ามาเที่ยวชม โดยมีรายละเอียดพอสังเขปดังนี้

วนอุทยานน้ำตกขุนกรณ์ อยู่บนเทือกเขาดอยช้าง ตำบลแม่กรณ์ ห่างจากตัวเมืองตามทางหลวงหมายเลข 1211 ประมาณ 18 กิโลเมตร เลี้ยวขวาเข้าไป 11 กิโลเมตร ตามทางหลวงหมายเลข 1208 หรือไปตามทางหลวงหมายเลข 1 สายเชียงราย-พะเยา ประมาณ 15 กิโลเมตร จะมีป้ายแยกขวาไปอีก 17 กิโลเมตร ถึงที่ทำการวนอุทยาน แล้วเดินเท้าไปยังตัวน้ำตกอีกประมาณ 30 นาที ระยะทาง 1,200 เมตร น้ำตกขุนกรณ์เป็นน้ำตกสวยที่สูงที่สุดของจังหวัดเชียงราย ชาวบ้านเรียกว่า “น้ำตกตาดหมอก” มีความสูงถึง 70 เมตร สองข้างทางที่เดินเข้าสู่ น้ำตกเป็นป่าเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่า

แม่น้ำกก เป็นแม่น้ำที่ไหลผ่านตัวเมืองเชียงราย มีความยาวรวมทั้งสิ้น 130 กิโลเมตร นักท่องเที่ยวสามารถเช่าเรือจากท่าเรือริมแม่น้ำในตัวเมืองเพื่อเที่ยวชมทัศนียภาพของแม่น้ำกก สองฟากฝั่งเป็นป่าเขาที่สวยงามตามธรรมชาติ นอกจากนี้ยังสามารถแวะชมหมู่บ้านชาวเขาเผ่าต่าง ๆ เช่น อีเก้อ ลีซอ กะเหรี่ยง หรือจะแวะปางช้างเพื่อนั่งช้างเที่ยวป่ารอบบริเวณนั้นก็ได้ อัตราค่าเช่าเรือ 450 บาท สามารถนั่งได้ 8 คน ใช้เวลาประมาณ 2 ชั่วโมง ติดต่อเช่าเรือได้ตั้งแต่เวลา 06.00 – 16.00 น.

ลานทองวิลเลจ ตั้งอยู่กิโลเมตรที่ 12 บนทางหลวงหมายเลข 1089 สายแม่จัน-ท่าตอน ห่างจากตัวเมืองเชียงราย 36 กิโลเมตร มีเนื้อที่กว่า 400 ไร่ จัดเป็นหมู่บ้านวัฒนธรรม เพื่อแสดงถึงวิถีชีวิตความเป็นอยู่ของคนบริเวณลุ่มแม่น้ำโขง ท่ามกลางบรรยากาศที่เป็นหุบเขา และลำห้วยขุนน้ำแม่จัน มีอุทยานไม้ดอกไม้ประดับนานาพันธุ์ ห้อมล้อมด้วยไร่นา และสวนดอกท้อ มีกิจกรรมที่น่าสนใจ ได้แก่ ชี่ช้า นั่งเกวียน มีการแสดงของช้าง การสาธิตต่าง ๆ เช่น การทำเครื่องเงิน เครื่องจักสาน การทำกระดาษสา การปั่นฝ้ายทอผ้า งานเย็บปักถักร้อยของชาวเขาเผ่าต่าง ๆ และสาธิตวิถี

ชงชาตามแบบฉบับของยูนนาน มีการแสดงศิลปวัฒนธรรมจากประเทศไทย ลาว จีน(ตอนใต้) พม่า เวียดนาม และกัมพูชา ระหว่างเวลา 12.00 -13.00 น. ค่าเข้าชม ชาวไทย/ ชาวต่างประเทศ 180 บาท (รวมอาหาร) และยังมีห้องซัฟฟี่ที่ใหญ่ที่สุดในโลก ขนาดเส้นผ่าศูนย์กลางถึง 5 เมตร ให้ชมอีกด้วย เปิดทุกวัน เวลา 08.00 -18.00 น.

คอยแม่สลอง เป็นที่ตั้งของหมู่บ้านสันติคีรี เดิมชื่อบ้านแม่สลองนอก เป็นชุมชนผู้อพยพจากกองพล ๙๓ ซึ่งอพยพจากประเทศพม่าเข้ามาในเขตไทย จำนวนสองกองพันคือ กองพันที่ 3 เข้ามาอยู่ที่อำเภอฝาง จังหวัดเชียงใหม่ และกองพันที่ 5 อยู่ที่บ้านแม่สลองนอก ตั้งแต่ปี 2504 ในช่วงเดือนธันวาคมถึงกุมภาพันธ์ ดอกนางพญาเสือโคร่ง ซึ่งเป็นซากุระพันธุ์ที่เล็กที่สุด สีชมพูอมขาว จะบานสะพรั่งตลอดแนวทางขึ้นคอยแม่สลอง เป็นพันธุ์ไม้ที่หายากได้ยากในเมืองไทย เพราะจะเจริญเติบโตอยู่แต่เฉพาะในภูมิอากาศหนาวจัดเท่านั้น การเดินทาง ใช้เส้นทางเชียงราย-แม่จัน เลี้ยวจากอำเภอแม่จันไป 1 กิโลเมตร จะมีทางแยกซ้ายไป 12 กิโลเมตร ถึงศูนย์พัฒนาและสงเคราะห์ชาวเขาเลยจากศูนย์ฯ ไป 11 กิโลเมตร เป็นหมู่บ้านผาเตื่อ ซึ่งเป็นจุดแวะชมและซื้อหัตถกรรมชาวเขา จากนั้นเดินทางจากบ้านเข้าถึงบ้านอีโก้สามแยก ทางขวาไปหมู่บ้านเทอดไทย ส่วนแยกซ้ายไปคอยแม่สลอง ระยะทาง 18 กิโลเมตร รวมระยะทางจากเชียงราย 42 กิโลเมตร เป็นทางลาดยางตลอดสาย และจากคอยแม่สลองมีถนนเชื่อมต่อไปถึงบ้านท่าตอน อำเภอฝาง จังหวัดเชียงใหม่ ระยะทาง 45 กิโลเมตร ในกรณีไม่ได้ขับรถมาเองให้ขึ้นรถประจำทางจากตัวเมืองเชียงรายไปต่อรถสองแถวที่ปากทางขึ้นคอยแม่สลอง

สวนแม่ฟ้าหลวง อยู่ด้านหน้าพระตำหนักคอยตุง มีเนื้อที่ประมาณ 10 ไร่ เป็นสวนไม้ดอกไม้ประดับนานาพรรณ มีดอกไม้เมืองหนาว อาทิ ดอกชัลเวีย พิทูเนีย บีโกเนีย กุหลาบ ดอกลำโพง ไม้มงคลต่าง ๆ นอกจากนั้นยังมีไม้ยืนต้นและซุ้มไม้เลื้อยอีกมากกว่า 70 ชนิด และยังมีรูปปั้นต่อเนื่อง ฝีมือปั้นของคุณมีเชียม ขิอินชอย มีศาลาชมวิวและร้านจำหน่ายสินค้าของที่ระลึก โดยมูลนิธิแม่ฟ้าหลวง สวนแม่ฟ้าหลวงสร้างโดยการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย เพื่อถวายสมเด็จพระศรีนครินทราบรมราชชนนี เปิดให้นักท่องเที่ยวเข้าชมทุกวัน ตั้งแต่เวลา 07.00-18.00 น. ค่าเข้าชม 80 บาท

ถ้ำผาจอม หมู่ที่ 1 ตำบลแม่สาย อยู่ห่างจากอำเภอแม่สายไปทางทิศเหนือประมาณ 1.5 กิโลเมตร ถ้ำผาจอมตั้งอยู่บนคอยอีกภูหนึ่ง ทางทิศตะวันตกของคอยเวา ติดกับแม่น้ำสาย เคยเป็นสถานที่ซึ่งพระภิกษุสงฆ์นั่งบำเพ็ญเพียรภาวนา เช่น พระอาจารย์มั่น ภูริทัตโต ปัจจุบันมีรูปปั้นของพระอาจารย์มั่น ภูริทัตโต ประดิษฐานไว้บนคอยด้วย ภายในถ้ำผาจอมมีหินงอกหินย้อยอยู่ตามผนังและเพดานถ้ำ สวยงามวิจิตรตระการตา

ถ้ำปุม ถ้ำปลา ถ้ำเสาหิน ภูยานาค ตั้งอยู่ที่คอยจ้อง หมู่ 11 ตำบลโป่งผา อำเภอแม่สาย ห่างจากอำเภอแม่สายไปทางทิศใต้ตามทางหลวงหมายเลข 110 ประมาณ 12 กิโลเมตร มีทางแยกเข้า

ไปอีกประมาณ 2 กิโลเมตร คอยจ้องเป็นภูเขาหินปูน จึงประกอบด้วย ถ้ำหินงอก หินย้อย และทางน้ำไหลมากมาย

ถ้ำปูน อยู่สูงขึ้นไปบนยอดเขา ต้องปีนขึ้นไป ภายในถ้ำมืดมาก ต้องมีผู้นำทางเที่ยวชม

ถ้ำปลา เป็นถ้ำหนึ่งที่มีน้ำไหลภายในถ้ำ เคยมีปลาชนิดต่าง ๆ ทั้งใหญ่่น้อยว่ายออกมาให้เห็นเป็นประจำ ภายในถ้ำยังมีพระพุทธรูปศิลปะพม่า สร้างขึ้นโดยพระภิกษุชาวพม่า ประชาชนทั่วไปเรียกว่า “พระทรงเครื่อง” เป็นที่เลื่อมใสของประชาชนในแถบนี้

ถ้ำเสาหินพญานาค อยู่ในบริเวณเดียวกัน เดิมต้องพายเรือข้ามน้ำเข้าไปชม ภายหลังได้สร้างทางเดินเชื่อมกับถ้ำปลา ระยะทาง 150 เมตร ภายในถ้ำมีหินงอก หินย้อย และยังเป็นสถานที่ปฏิบัติธรรมด้วย

ทะเลสาบเชียงแสน หรือหนองบงคาย อยู่ห่างจากตัวเมืองเชียงแสนตามทางหลวงหมายเลข 1016 สายเชียงแสน-แม่จัน ประมาณ 5 กิโลเมตร เลี้ยวซ้ายที่ กม.27 เข้าไปอีก 2 กิโลเมตร ในฤดูหนาวจะมีฝูงนกน้ำอพยพมาอาศัยที่ทะเลสาบแห่งนี้ และยังมีทิวทัศน์สวยงามมากเวลาพระอาทิตย์ตก

สบรวก หรือ ดินแดนแห่งสามเหลี่ยมทองคำ อยู่ห่างจากเชียงแสนไปทางทิศเหนือ 9 กิโลเมตร ตามถนนเลียบริมแม่น้ำโขง สบรวกเป็นบริเวณที่แม่น้ำโขงซึ่งกั้นดินแดนระหว่างประเทศไทยและประเทศลาว มาพบกับแม่น้ำรวกซึ่งกั้นดินแดนระหว่างประเทศไทยและประเทศพม่า จากจุดนี้นักท่องเที่ยวจะมองเห็นดินแดนที่เรียกกันว่า สามเหลี่ยมทองคำ ซึ่งเชื่อมดินแดน 3 ประเทศ คือ ไทย ลาว พม่า เข้าด้วยกัน ที่สบรวกมีบริการเรือให้เช่าเพื่อเดินทางไปชมทิวทัศน์บริเวณสามเหลี่ยมทองคำ ใช้เวลาเดินทาง 20 นาที และยังสามารถเช่าเรือจากสบรวกไปยังเชียงแสนและเชียงของได้ ใช้เวลาในการเดินทาง ประมาณ 40 นาที และ 1 ชั่วโมงครึ่งตามลำดับ

คอยผาตั้ง อยู่ในความดูแลของกองทัพอากาศที่ 3 เป็นจุดชมวิวไทย-ลาว และเที่ยวชมทะเลหมอกได้ตลอดปี ในเดือนธันวาคมถึงมกราคม มีดอกซากุระและดอกเสี้ยวบานสะพรั่งงดงามเป็นที่ดึงดูดของหมู่บ้านชาวจีนฮ่อ ม้ง และเย้า โดยเฉพาะจีนฮ่อนั้น อดีตเคยเป็นส่วนหนึ่งของกองพล 93 ซึ่งอพยพเข้ามาตั้งถิ่นฐานอยู่ที่คอยผาตั้งนี้ ปัจจุบันประกอบอาชีพทางการเกษตร ปลูกพืชเมืองหนาว เช่น บัวย ท้อ สาลี่ แอปเปิ้ล และชา การเดินทาง จากจังหวัดเชียงราย ใช้เส้นทางเชียงราย-เวียงชัย-พญาเม็งราย-บ้านด้า ทางหลวงหมายเลข 1233, 1173 และ 1152 ระยะทาง 52 กิโลเมตร บ้านด้า-บ้านท่าเจริญ ทางหลวงหมายเลข 1020 ระยะทาง 45 กิโลเมตร บ้านท่าเจริญ-เวียงแก่น-ปางหัด ทางหลวงหมายเลข 1155 ระยะทาง 17 กิโลเมตร และปางหัด-คอยผาตั้ง อีก 15 กิโลเมตร แล้วเดินเท้าต่อไปอีกประมาณ 1 กิโลเมตร จึงจะถึงจุดชมวิว 103 สภาพเส้นทางบางช่วงสูงชัน บนคอยผาตั้งมีที่พัก สถานที่กางเต็นท์และร้านอาหาร

ภูชี้ฟ้า เป็นจุดชมวิวทะเลหมอกและพระอาทิตย์ขึ้น อยู่ห่างจากดอยผาตั้ง 25 กิโลเมตร มีลักษณะเป็นยอดเขาที่แหลมชี้ขึ้นไปบนท้องฟ้า อยู่สูงจากระดับน้ำทะเลประมาณ 1,628 เมตร โดยมีหน้าผาเป็นแนวยาวยื่นไปทางฝั่งประเทศลาว บนยอดภูชี้ฟ้าเป็นทุ่งหญ้ากว้าง การเดินทาง ใช้เส้นทางเชียงราย-เทิง ระยะทาง 64 กิโลเมตร และจากเทิง-ปางคำ ระยะทาง 24 กิโลเมตร จากนั้นเป็นทางลูกรัง ถึงภูชี้ฟ้าระยะทาง 19 กิโลเมตร หรือใช้เส้นทางหมายเลข 1021 สายเทิง-เชียงคำ ระยะทาง 27 กิโลเมตร ก่อนถึงเชียงคำ 6 กิโลเมตร มีทางแยกไปวนอุทยานน้ำตกภูซาง ตามทางหลวงหมายเลข 1093 สายบ้านฮวก อีก 19 กิโลเมตร แล้วเดินทางต่อไปยังภูชี้ฟ้าอีก 30 กิโลเมตร (ควรใช้รถจี๊ปหรือกระบะ) แล้วเดินเท้าต่อไปจุดชมวิวอีกประมาณ 1,800 เมตร ทางเดินเท้ามีสภาพสูงชันมาก นอกจากนี้จากสถานีขนส่งเชียงรายมิตรโดยสารไปยังภูชี้ฟ้าและดอยผาตั้ง รอออกเวลา 12.30 น. รายละเอียดติดต่อ บริษัท สหกิจ จำกัด โทร. 0 5371 1654

อุทยานแห่งชาติดอยหลวง มีพื้นที่ครอบคลุมอำเภอแม่สรวย อำเภอพาน อำเภอเวียงป่าเป้า จังหวัดเชียงราย อำเภอวังเหนือ จังหวัดลำปาง และอำเภอแม่ใจ อำเภอเมือง จังหวัดพะเยา มีเนื้อที่ 731,250 ไร่ สภาพภูมิประเทศเป็นเขาสูง มีดอยหลวงเป็นยอดเขาที่สูงที่สุด ประกอบด้วยป่าเบญจพรรณ ป่าดิบชื้นและป่าเต็งรัง มีสัตว์ป่าและนกหลายชนิด การเดินทาง ใช้เส้นทางสายเชียงราย-พะเยา ไป 58 กิโลเมตร ถึงบ้านปูแงะ บริเวณ กม. ที่ 773 เลี้ยวขวาอีก 9 กิโลเมตร ถึงที่ทำการอุทยาน สถานที่ท่องเที่ยวซึ่งอยู่ใกล้ที่ทำการอุทยานได้แก่ น้ำตกปูแงะ เป็นน้ำตกขนาดใหญ่แห่งหนึ่งในจังหวัดเชียงราย น้ำไหลจากภูเขาสูงสลับซับซ้อนก่อให้เกิดชั้นน้ำตกที่สวยงามถึง 9 ชั้น บริเวณน้ำตกมีการทับถมของหินปูนที่ปนมากับน้ำ ทำให้เกิดหินงอกหินย้อยมากมาย อุทยานมีสถานที่ตั้งแคมป์และบริการเดินป่า สอบถามรายละเอียด โทร. 0 5360 9042 หรือ กรุงเทพฯ โทร. 0 2562 0760

บ่อน้ำร้อนธรรมชาติ อยู่ที่ตำบลแม่เจดีย์ใหม่ ถนนสายเชียงราย-เชียงใหม่ กม. ที่ 64-65 มีบ่อน้ำร้อนธรรมชาติ 3 บ่อ บริเวณบ่อน้ำร้อนมีชาวบ้านนำไข่มาขายเพื่อให้นักท่องเที่ยวทดสอบต้มในบ่อน้ำร้อน

อุทยานแห่งชาติขุนแจ เดินทางไปตามเส้นทางสายเชียงใหม่-เชียงราย บนทางหลวงหมายเลข ๑๑๘ จะถึงที่ทำการอุทยาน ซึ่งอยู่ริมทางบริเวณ กม. ที่ 55-56 อุทยานแห่งชาติขุนแจ ตั้งขึ้นเมื่อปี พ.ศ.2538 เป็นอุทยานที่มีความร่มรื่นสมบูรณ์ของป่า มีทรัพยากรธรรมชาติมากมาย มีสัตว์ป่าหลายชนิด ได้แก่ ชะมด หมูป่า เก้ง แม่น หมี ลิงลม นกต่าง ๆ เช่น นกแขวกแซวสีเทา เขียว รุ้ง นกคันทอง นกเขียวก้านทองปีกสีฟ้า เป็นต้น

สถานที่ที่น่าสนใจภายในอุทยาน ได้แก่

น้ำตกแม่โจ เป็นน้ำตกที่มีน้ำไหลตลอดปี มีทั้งหมด 7 ชั้น สูง 40 เมตร สามารถเดินทางโดยรถยนต์จากที่ทำการอุทยานถึงทางขึ้นน้ำตก(บ้านแม่โจ) ใช้เวลา 30-40 นาที ต่อจากนั้นเดินเท้าไปยังน้ำตก ใช้เวลาชมน้ำตกทั้ง 7 ชั้น ประมาณ 2 ชั่วโมง

น้ำตกขุนแจ เป็นน้ำตกที่สวยงาม มี 6 ชั้น บริเวณน้ำตกมีพื้นที่สำหรับปิกนิกและกางเต็นท์ ใช้เวลาเดินทางโดยรถยนต์จากที่ทำการอุทยานฯ 2 ชั่วโมง จากนั้นเดินเท้าต่ออีก 1 ชั่วโมง เพื่อไปยังน้ำตก

ดอยมด มีความหนาแน่นของป่าดิบชื้นระหว่างทางเดินขึ้นสู่ยอดดอยมด มีพืชขึ้นหลายชนิด เช่น กล้วยไม้ดิน เฟิร์น มอส และพืชอื่น ๆ ร่มรื่นและชุ่มชื้นอยู่ตลอดเวลา บนยอดดอยที่ระดับความสูง 1,700 เมตร มีป่าไม้อันอุดมสมบูรณ์ ดอยมดสามารถเดินป่าได้โดยใช้เวลา 2 วัน 1 คืน

ดอยลังกา มีความสูง 2,000 เมตร สูงเป็นอันดับ 5 ของประเทศไทย ทำให้มองเห็นทิวทัศน์อันงดงามของอุทยานแห่งชาติ มีเส้นทางเดินป่าใช้เวลาเดินป่า 4 วัน 3 คืน

นอกจากนี้จังหวัดเชียงรายยังมีสถานที่ท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมที่น่าสนใจอีกหลายแห่ง ได้แก่

อนุสาวรีย์พ่อขุนเม็งรายมหาราช ตั้งอยู่บริเวณทางแยกไปอำเภอแม่จัน พ่อขุนเม็งรายเป็นกษัตริย์องค์ที่ ๒๕ แห่งราชวงศ์ลาว เป็นโอรสของพญาลาวเม็ง และพระนางเทพคำขาย หรือพระนางอวมังจอมเมือง ประสูติเมื่อวันอาทิตย์ แรม 9 ค่ำ เดือนอ้าย ปีกุน พุทธศักราช 1782 และเสด็จสวรรคตที่เมืองเชียงใหม่ในปี พ.ศ.1854 พ่อขุนเม็งรายได้สร้างเมืองเชียงรายขึ้นบนดอยทองจากรากฐานเดิมที่เคยเป็นเมืองมาก่อน เมื่อปี พ.ศ.1805 ทรงเป็นปฐมกษัตริย์ แห่งราชวงศ์เม็งราย และรวบรวมบ้านเล็กเมืองน้อยเข้าเป็นอาณาจักรล้านนาไทยจนเจริญรุ่งเรืองถึงปัจจุบัน

กู่พระเจ้าเม็งราย ตั้งอยู่หน้าวัดจำเมือง บนดอยจำเมือง กู่นี้เป็นอนุสาวรีย์สำคัญแห่งหนึ่ง เพราะเป็นที่บรรจุอัฐิของพ่อขุนเม็งรายมหาราช ตามประวัติกล่าวว่าพระเจ้าไชยสงคราม ราชโอรสพระเจ้าเม็งราย เมื่อได้มอบราชสมบัติให้พระเจ้าแสนภูราชโอรสให้ขึ้นครองนครเชียงใหม่แล้ว พระองค์ได้นำอัฐิพระราชบิดามาประทับอยู่ที่เมืองเชียงราย และได้โปรดเกล้าฯ สร้างกู่บรรจุอัฐิของพระราชบิดาไว้ ณ ดอยจำเมืองแห่งนี้

วัดพระสิงห์ ถนนท่าหลวง ใกล้ศาลากลางจังหวัด เดิมเป็นที่ประดิษฐานพระพุทธสิหิงค์องค์ที่ประดิษฐานอยู่ ณ วิหารลายคำ วัดพระสิงห์ จังหวัดเชียงใหม่ในปัจจุบัน ตามประวัติเล่าว่า เจ้ามหาพรหมพระอนุชาของพระเจ้ากือนา กษัตริย์ผู้ครองนครเชียงใหม่ได้อัญเชิญพระพุทธสิหิงค์มาจากเมืองกำแพงเพชร พระเจ้ากือนาได้โปรดฯ ให้ประดิษฐานไว้ ณ เมืองเชียงใหม่ ต่อมาพระเจ้ามหาพรหมทูลขออัญเชิญพระพุทธสิหิงค์มาประดิษฐานไว้ที่เมืองเชียงรายเพื่อหล่อจำลอง แต่เมื่อสิ้นบุญพระเจ้ากือนาและพระเจ้าแสนเมือง ราชันดาของพระองค์ได้เสด็จขึ้นครองเมืองเชียงใหม่ เจ้ามหาพรหมคิดจะชิงราชสมบัติ จึงยกกองทัพจากเชียงรายไปประชิดเมืองเชียงใหม่ แต่เจ้าแสน

เมืองก็สามารถป้องกันเมืองได้อีก ทั้งยกทัพตีทัพเจ้ามหาพรหมมาถึงเชียงราย และครั้งนี้เองที่ทรง
อัญเชิญพระพุทธสิหิงค์คืนกลับไปประดิษฐานอยู่ที่วัดพระสิงห์เชียงใหม่สืบมา วัดพระสิงห์แห่งนี้
ยังมีรอยพระพุทธบาทจำลองบนแผ่นศิลา สันนิษฐานว่าสร้างในสมัยพระเจ้าเม็งรายมหาราช
นอกจากนั้นบานประตูยังออกแบบโดย คุณฉวลิย์ ดัชนี บอกเรื่องราวเกี่ยวกับดิน น้ำ ลม ไฟ
แกะสลักโดยฝีมือช่างชาวเชียงราย

วัดพระแก้ว ถนนไตรรัตน์ เป็นวัดที่ค้นพบพระแก้วมรกต หรือพระพุทธมหามณี
รัตนปฏิมากรที่ประดิษฐานอยู่ ณ วัดพระแก้ว กรุงเทพฯ ในปัจจุบัน ตามประวัติเล่าว่าเมื่อปี พ.ศ.
1897 ในสมัยพระเจ้าสามฝั่งแกนเป็นเจ้าเมืองเชียงใหม่ นั้น ฟ้าได้ผ่าเจดีย์ร้างองค์หนึ่ง และได้พบ
พระพุทธรูปปางมารวิชัยอยู่ภายในเจดีย์ ต่อมารักเกะเทาะออกจึงได้พบว่าเป็นพระพุทธรูปสี่แขน
สร้างด้วยหยก คือพระแก้วมรกตนั่นเอง ปัจจุบันวัดพระแก้วเชียงรายเป็นที่ประดิษฐานพระหยก ซึ่ง
สร้างขึ้นใหม่ในวโรกาสที่สมเด็จพระศรีนครินทราบรมราชชนนี มีพระชนมายุ ครบ 90 พรรษา

วัดพระธาตุคอกยทอง ถนนอาจอำนวย หลังศาลากลางจังหวัด บนคอกยจอมทองริมฝั่ง
แม่น้ำกก ตามตำนานเล่าว่าเป็นพระธาตุเก่าแก่มีมาก่อนที่พ่อขุนเม็งรายจะทรงสร้างเมืองเชียงราย
โดยเล่าว่าพระยาเรือนแก้วผู้ครองนครไชยนาญทรงสร้างขึ้นเมื่อปี พ.ศ. 1483 สันนิษฐานว่า เมื่อ
พ่อขุนเม็งรายทรงพบชัยภูมิที่สร้างเมืองเชียงรายจากคอกยจอมทองนั้น คงจะมีการบูรณะองค์พระ
ธาตุใหม่พร้อมๆ กับการสร้างเมืองเชียงราย

หอวัฒนธรรมนิทัศน์ อยู่ที่ศาลากลางหลังเดิม เป็นพิพิธภัณฑ์แสดงโบราณวัตถุ เอกสาร
ข้อมูลสำคัญทางประวัติศาสตร์ เรื่องราวความเป็นมาทั้งด้านวรรณกรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่นของ
จังหวัดเชียงรายและพระราชกรณียกิจสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวอานันทมหิดล เปิดให้เข้าชมทุกวันพุธ-อาทิตย์ ตั้งแต่เวลา
08.30 – 15.30 น. ค่าเข้าชม เด็ก นักเรียน นักศึกษา คนละ 5 บาท ผู้ใหญ่ 10 บาท

พิพิธภัณฑ์อุบคำ เลขที่ 81/1 ถนนหน้าค่าย ตำบลรอบเวียง ติดกับตลาดสดเด่นห้า เป็น
ศูนย์อนุรักษ์มรดกล้ำค่าของอาณาจักรล้านนาโบราณ ประกอบด้วยเครื่องใช้ในราชสำนักล้านนา
เครื่องใช้ในราชสำนักคุ้มเจ้าแพร่ เครื่องใช้ในราชสำนักคุ้มเจ้าเชียงใหม่ ผ้าโบราณอายุ 120 ปี เป็น
ชิ้นใหม่ตำจากราชสำนักมณฑล และที่สำคัญไม่ควรพลาดชมคือ บัลลังก์กษัตริย์เป็นทองอร่าม
อายุกว่า 200 ปี แสดงถึงความยิ่งใหญ่ในอดีต โดยมีอาจารย์จุลศักดิ์ สุริยไชย เป็นผู้รวบรวม ผู้สนใจ
สามารถเข้าชมได้ตั้งแต่เวลา 09.00 – 17.00 น. ค่าเข้าชม ชาวไทย ผู้ใหญ่ 100 บาท เด็ก 50 บาท ชาว
ต่างประเทศ ผู้ใหญ่ 200 บาท เด็ก 100 บาท พิพิธภัณฑ์นี้เป็นความตั้งใจของผู้รวบรวมที่จะเก็บของมี
ค่าสมัยล้านนาที่ไม่ได้อยู่ในแผ่นดินไทยให้กลับมาอยู่ในผืนแผ่นดินไทย และเก็บไว้ให้ลูกหลานได้
ศึกษาถึงความเป็นมาและความยิ่งใหญ่ของอาณาจักรล้านนาในอดีต ต้องการข้อมูลเพิ่มเติม
โทร. 0 5371 3349

พระตำหนักคอยดุง อยู่ห่างจากตัวเมืองเชียงราย 60 กิโลเมตร ตามทางหลวงหมายเลข 110 ไป 45 กิโลเมตร แล้วเลี้ยวซ้ายเข้าทางหลวง 1149 ไปประมาณ 15 กิโลเมตร เคยเป็นที่ประทับแปรพระราชฐานเพื่อทรงงานของสมเด็จพระศรีนครินทราบรมราชชนนี มีรูปทรงผสมผสานระหว่างศิลปะล้านนากับชาเลย์ของสวิส มีการแกะสลักไม้ตามกาแล เชิงชายและขอบหน้าต่างเป็นลวดลายต่าง ๆ โดยฝีมือช่างชาวเหนือ เปิดให้เข้าชมทุกวัน เวลา 07.00 – 18.00 น. ค่าเข้าชมพระตำหนัก 70 บาท มีเจ้าหน้าที่นำชมอธิบายความเป็นมาของพระตำหนัก พระตำหนักคอยดุงปิดในฤดูฝนคือ เดือนกรกฎาคม-กันยายนของทุกปี สอบถามรายละเอียดเพิ่มเติม โทร. 0 5376 7015-7

สถูปคอยช้างมูบ บนคอยช้างมูบ ริมถนนสายพระธาตุคอยดุง บ้านผาหมี ห่างจากทางแยกวัดน้อยคอยดุงประมาณ ๔ กิโลเมตร เป็นจุดชมวิวที่สูงที่สุดของคอยดุง มีพระสถูปช้างมูบ เป็นเจดีย์ขนาดเล็ก ตั้งอยู่บนก้อนหินขนาดใหญ่ มีลักษณะเหมือนช้างหมอบอยู่ สภาพโดยรอบเป็นต้นโพธิ์ใหญ่ และต้นสนซึ่งใช้ปลูกเพื่ออนุรักษ์ดินและต้นน้ำ

พระธาตุคอยดุง ตั้งอยู่บริเวณ กม. ที่ 17.5 บนทางหลวงหมายเลข 1149 เป็นที่บรรจุพระรากขวัญเบื้องซ้าย (กระดูกไหปลาร้า) ของพระพุทธเจ้า นำมาจากมัยยประเทศ นับเป็นครั้งแรกที่พระพุทธศาสนาลัทธิลังกาวงศ์ ได้มาประดิษฐานที่ล้านนาไทย เมื่อก่อสร้างพระสถูปบรรจุพระบรมสารีริกธาตุนี้ ได้ทำธงตะขาบ (ภาษาพื้นเมืองเรียกว่า ดุง) ใหญ่ยาวถึงพันวา ปักไว้บนยอดคอย ถ้าหากปลายธงปลิวไปไกลถึงเมืองไหน ก็จะกำหนดเป็นฐานพระสถูป เหตุนี้คอยจึงเป็นที่ประดิษฐานปฐมเจดีย์แห่งล้านนาไทย จึงปรากฏนามว่า คอยดุง พระธาตุคอยดุงเป็นปูชนียสถานที่สำคัญ เมื่อถึงเทศกาลนมัสการพระธาตุคอยดุงจะมีพุทธศาสนิกชนทั้งชาวไทยและเพื่อนบ้านจากประเทศใกล้เคียง เช่น ชาวเชียงรุ่งในรัฐฉาน สหภาพพม่า ชาวหลวงพระบาง เวียงจันทน์ เดินทางเข้ามานมัสการทุกปี

พิพิธภัณฑ์สถานแห่งชาติเชียงแสน เป็นแหล่งรวบรวมโบราณวัตถุที่ได้จากบริเวณเมืองโบราณเชียงแสนและพื้นที่ใกล้เคียง เช่น ลวดลายปูนปั้นฝีมือล้านนา พระพุทธรูปและศิลปจารึกจากเชียงแสนและจากจังหวัดพะเยา พร้อมทั้งให้ข้อมูลทางด้านวิชาการเกี่ยวกับแหล่งโบราณคดี การตั้งถิ่นฐานของชุมชน และประวัติการสร้างเมืองเชียงแสน นอกจากนี้ยังมีการจัดแสดงศิลปะพื้นบ้านของชาวไทยใหญ่ ไทยลื้อและชาวเขาเผ่าต่าง ๆ เช่น เครื่องเงิน เครื่องดนตรี เครื่องประดับ เป็นต้น เปิดวันพุธ-อาทิตย์ ยกเว้นวันจันทร์ อังคาร และวันหยุดนักขัตฤกษ์ ระหว่างเวลา 09.00-16.00 น. ค่าเข้าชมชาวไทย 10 บาท ชาวต่างประเทศ 30 บาท

วัดพระธาตุเจดีย์หลวง ตั้งอยู่ติดกับพิพิธภัณฑ์สถานแห่งชาติเชียงแสน สร้างโดยพระเจ้าแสนภูเมื่อประมาณกลางพุทธศตวรรษที่ 19 โบราณสถานประกอบด้วยเจดีย์ประธานทรงระฆังแบบล้านนา เป็นเจดีย์ใหญ่ที่สุดในเชียงแสน นอกจากนี้ยังมีพระวิหารที่เก่าแก่ซึ่งพังทลายเกือบหมดแล้ว และเจดีย์รายแบบต่างๆ 4 องค์

วัดพระเจ้าล้านทอง วัดนี้ตั้งอยู่ในเขตกำแพงเมือง เจ้าทองจั่ว ราชโอรสพระเจ้าติโลกราชเป็นผู้สร้างเมื่อ พ.ศ. 2032 ได้ทรงหล่อพระพุทธรูปองค์หนึ่งหนักล้านทอง (1,200 กิโลกรัม) ขนานนามว่า พระเจ้าล้านทอง เป็นพระประธาน ในวัดนี้ยังมีพระพุทธรูปอีกองค์หนึ่งได้มาจากวัดทองทิพย์ซึ่งเป็นวัดร้าง เรียกกันว่า พระเจ้าทองทิพย์ เป็นพระพุทธรูปทองเหลือง พระพักตร์งดงามมาก ลักษณะเป็นพระพุทธรูปสมัยสุโขทัย

วัดป่าสัก อยู่ห่างจากอำเภอเชียงแสนประมาณ 1 กิโลเมตร เขตตำบลเวียง พระเจ้าแสนภูทรงสร้างขึ้นเมื่อ พ.ศ. 1838 และให้ปลูกต้นสักล้อมกำแพงจำนวน 300 ต้น จึงได้ชื่อว่า “วัดป่าสัก” ทรงตั้งพระพุทธรูปพระยาจารย์เป็นสังฆราชเจ้าพรรษา ณ อารามแห่งนี้ ภายในวัดมีโบราณสถานที่สำคัญคือ เจดีย์ประธานทรงมณฑปยอดระฆัง ตกแต่งด้วยลวดลายปูนปั้นอันวิจิตร เป็นที่บรรจุพระบรมสารีริกธาตุ กระดูกาคู่ช้างขวาจากเมืองปาฏลีบุตร

วัดพระธาตุผาเงา อยู่ห่างจากอำเภอเชียงแสนไปตามเส้นทางเชียงแสน-เชียงของ ประมาณ 4 กิโลเมตร อยู่ตรงข้ามโรงเรียนสบคำ เป็นสถานที่ปฏิบัติธรรม มีเจดีย์ทรงระฆังขนาดเล็กตั้งอยู่บนหินก้อนใหญ่ วิหารปัจจุบันสร้างทับซากวิหารเดิม บนยอดเขาข้างหลังวัดเป็นที่ตั้งของพระบรมพุทธรูปนิมิตเจดีย์ เป็นจุดที่มองเห็นทิวทัศน์สวยงามได้โดยรอบ

วัดเจดีย์เจ็ดยอด อยู่เหนือวัดพระธาตุผาเงาขึ้นไปบนดอยประมาณ 1 กิโลเมตร ตัววัดหักพังหมดแล้ว เหลือแต่เพียงซากอิฐเก่าๆ แทบไม่เห็นรูปร่างเดิม อาจกล่าวได้ว่า วัดพระธาตุผาเงาและวัดเจดีย์เจ็ดยอดอยู่บนเขาลูกเดียวกัน มีบริเวณต่อเนื่องกันอย่างกว้างขวาง บริเวณรุ่มรื่นด้วยไม้ใหญ่ สมกับเป็นสถานปฏิบัติธรรม

วัดพระธาตุจอมกิตติ ตั้งอยู่บนถนนเลียบริมน้ำเชียงแสน-เชียงของ ตามพงสาวดารกล่าวว่า พระเจ้าฟ้างคราช โปรดเกล้าฯ ให้สร้าง เมื่อ พ.ศ.1483 สมัยเดียวกันกับการสร้างพระธาตุจอมทอง เพื่อบรรจุพระบรมสารีริกธาตุ เป็นเจดีย์ย่อมุมไม้สิบสองสมัยเชียงแสน ต่อมาพระเจ้าสุวรณคัมภีร์ได้บูรณะและปฏิสังขรณ์องค์พระธาตุใหม่

วัดสังฆาแก้วดอนตัน อยู่ถนนเลียบริมน้ำเชียงแสน-เชียงของ ใกล้วัดพระธาตุจอมกิตติ มีประวัติตามตำนานว่า สร้างโดยพระเจ้าลาวจกราช เมื่อต้นพุทธศตวรรษที่ 12 แต่หลักฐานที่พบแสดงว่ามีอายุอยู่ในช่วงไม่เกินพุทธศตวรรษที่ 21 กรมศิลปากรได้ขุดพบหลักฐานทางโบราณคดีที่สำคัญมากมาย โดยเฉพาะภาพชุดจิตรบนแผ่นอิฐเป็นเรื่องราวเกี่ยวกับทศชาติตอนเวสสันดรชาดก เช่น พระเวสสันดรเดินป่า ชูชกเฝ้าพระเวสสันดร เป็นต้น ลักษณะของภาพเป็นการเขียนลงบนอิฐก่อนการเผา ที่น่าสนใจคือ อิฐดังกล่าวถูกนำมาก่อเป็นผนังและฉาบปูนปิดทับ คงเนื่องจากความศรัทธาของชาวบ้านผู้สร้างวัดถวายมากกว่าจะจงใจให้คนมาชม นอกจากนี้ยังพบชิ้นส่วนจิตรกรรมฝาผนังที่หลุดพังมาจากผนังวิหาร มีสภาพแตกหักแต่ยังคงเหลือลักษณะของสีและตัวภาพซึ่งใช้สีขาวและสีแดงเพียง 2 สี นับได้ว่าเป็นการค้นพบที่สำคัญทางวิชาการอย่างยิ่ง

ในการเดินทางเข้าสู่จังหวัดเชียงรายนั้นสามารถเดินทางได้หลายทาง

รถยนต์ สามารถเดินทางเป็นวงรอบได้โดยใช้ทางหลวงหมายเลข 11 จากอำเภออินทร์บุรี จังหวัดสิงห์บุรี ผ่านตากฟ้า-วังทอง-พิษณุโลก-อุตรดิตถ์-เด่นชัย-แพร่-ร้องกวาง แยกซ้ายเข้าทางหลวงหมายเลข 103 ไปอำเภองาวแยกขวาเข้าทางหลวงหมายเลข 1 ผ่านพะเยาไปจังหวัดเชียงราย ระยะทาง 785 กิโลเมตร หากกลับใช้เส้นทางเชียงราย-เชียงใหม่ ผ่านอำเภอแม่สรวย-เวียงป่าเป้า-แม่กระจาน-ดอยสะเก็ด ทิวทัศน์สองข้างทางเป็นป่าเขาสวยงาม เมื่อเดินทางมาถึงเชียงใหม่แล้วจะมีทางหลวงหมายเลข 11 ผ่านลำพูนมาลำปาง บรรจบกับทางหลวงหมายเลข 1 เพื่อเดินทางกลับกรุงเทพฯ ได้

รถโดยสารประจำทาง มีรถโดยสารธรรมดาและรถโดยสารปรับอากาศ บ.ข.ส. และบริษัทเอกชน ออกจากสถานีขนส่งสายเหนือ ถนนกำแพงเพชร 2 ไปเชียงรายทุกวัน สอบถามรายละเอียดที่สถานีขนส่งสายเหนือ โทร. 0 2936 2852-66 www.transport.co.th

รถไฟ จากสถานีรถไฟกรุงเทพ มีรถไฟไปลงที่จังหวัดลำปางหรือเชียงใหม่ แล้วเดินทางต่อโดยรถยนต์ ไปจังหวัดเชียงราย สอบถามรายละเอียดได้ที่หน่วยบริการเดินทางสถานีรถไฟกรุงเทพ โทร. 0 2220 4334, 0 220 4444 สำรองตั๋วล่วงหน้า 3 วันขึ้นไป แต่ไม่เกิน 60 วัน หรือ www.railway.co.th

เครื่องบิน มีเที่ยวบินตรงเส้นทางกรุงเทพฯ-เชียงรายทุกวัน สอบถามรายละเอียดได้ที่

-แอร์ เอเชีย	โทร. 0 2515 9999	www.airasia.com
-โอเรียนท์ ไทย แอร์ไลน์	โทร. 1126, 0 2267 2999	www.onetwo-go.com
-การบินไทย	โทร. 1566, 0 2628 2000	www.thaiairways.com

ท่าอากาศยานเชียงราย โทร. 0 53๓๕ ๓๐๔๘

การเดินทางระหว่างจังหวัดเชียงรายกับจังหวัดใกล้เคียง

จากสถานีขนส่งเชียงราย มีรถโดยสารไปเชียงใหม่ พะเยา แพร่ น่าน ลำปาง แม่สอ ด พิชณุโลก พัทธนา นครราชสีมา นครพนม อุดรธานี และขอนแก่น ติดต่อสถานีขนส่งเชียงราย โทร. ๐ ๕๓๓๑ ๑๒๒๔

ทุนสังคม

ทุนมนุษย์

สิ่งแวดล้อมภายนอก

ลูกค้า / นักท่องเที่ยว

ปี 2545 ชาวไทย 661,370 คน ต่างประเทศ 352,576 คน

ปี 2546 ชาวไทย 708,794 คน ต่างประเทศ 280,195 คน

ปี 2547 ชาวไทย 792,961 คน ต่างประเทศ 279,911 คน

ผู้ผลิตวัตถุดิบ / แหล่งวัตถุดิบ

คู่แข่ง

คู่แข่งทางตรงจากจังหวัดอื่นๆ ของสินค้าหัตถอุตสาหกรรมหลักในจังหวัด

ได้แก่ ผ้าทอจาก จ.ลำปาง, จ.ลำพูน, เชียงใหม่, น่าน แต่ไม่มีผลมากนักเพราะว่าผ้าทอของแต่ละจังหวัดก็มีเอกลักษณ์ของแต่ละจังหวัดและท้องถิ่นของตัวเอง

คู่แข่งทางตรงจากจังหวัดอื่นๆ ในเรื่องแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติของจังหวัด

ได้แก่ จังหวัดลำพูน, ลำปาง, เชียงใหม่, น่าน

คู่แข่งทางตรงจากจังหวัดอื่นๆ ในเรื่องแหล่งท่องเที่ยวทางศาสนา และวัฒนธรรมของจังหวัด

ได้แก่ จังหวัดลำพูน, ลำปาง, เชียงใหม่, น่าน

การเมือง / กฎหมาย

การปกครองออกเป็น ๑๖ อำเภอ และ ๒ กิ่งอำเภอ คือ อำเภอเมือง อำเภอเชียงของ อำเภอพาน อำเภอแม่จัน อำเภอเชียงแสน อำเภอแม่สาย อำเภอแม่สรวย อำเภอเวียงป่าเป้า อำเภอป่าแดด อำเภอเวียงชัย อำเภอพญาเม็งราย อำเภอเทิง อำเภอเวียงแก่น อำเภอแม่ฟ้าหลวง อำเภอขุนตาล อำเภอแม่ลาว กิ่งอำเภอเวียงเชียงรุ้ง และกิ่งอำเภอดอยหลวง

การสนับสนุนจากภาครัฐ

ยุทธศาสตร์พัฒนาจังหวัด ประเด็นที่ 3 ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 3 สร้างความเข้มแข็งให้กับภาคเกษตร อุตสาหกรรม หัตถอุตสาหกรรม การท่องเที่ยว เพื่อเพิ่มมูลค่าให้กับฐานเศรษฐกิจเดิมอย่างยั่งยืนส่งเสริมและพัฒนาหัตถอุตสาหกรรมที่มีเอกลักษณ์ล้านนาให้มีความโดดเด่นเป็นที่ยอมรับในตลาดโลก

สภาพเศรษฐกิจ

เศรษฐกิจของจังหวัดเชียงรายอยู่ในอันดับที่ 13 จาก 17 จังหวัดของภาคเหนือ อันดับที่ 56 ของประเทศ อันดับที่ 3 ของ 8 จังหวัด GPP 43,586.4 ล้านบาท

การเข้ามาของวัฒนธรรมอื่น

ในเรื่องของการเข้ามาของวัฒนธรรมอื่นสู่จังหวัดเชียงรายนั้น ได้รับวัฒนธรรมจากต่างประเทศพอสมควร อันเป็นผลสืบเนื่องจากการพัฒนาประเทศ เช่นเดียวกับจังหวัดอื่นๆ ในประเทศไทย ทำให้มีการเปลี่ยนแปลงในวิถีชีวิตประจำวันไปพอสมควร อาทิเช่น การแต่งกาย การใช้จาย การใช้สินค้าต่างๆ นอกจากนั้นประเพณีวัฒนธรรมเก่าๆ บางอย่างมีโอกาที่จะหาดูได้ยากขึ้นเรื่อยๆ เนื่องจากไม่มีผู้สืบทอด

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

2.3 จังหวัดลำพูน

ข้อมูลทั่วไป

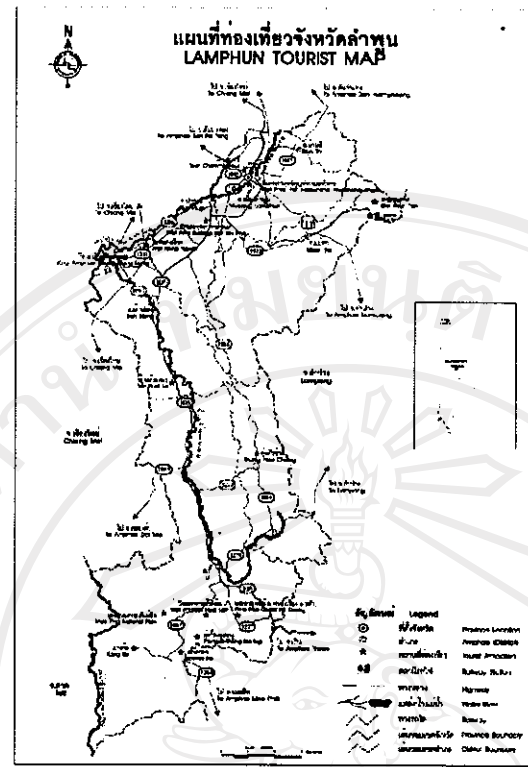
จังหวัดลำพูน ตั้งอยู่ทางภาคเหนือตอนบนของประเทศไทย อยู่ห่างจากกรุงเทพมหานคร ตามทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 11 (สายเอเชีย) เป็นระยะทาง 689 กิโลเมตร ตามทางหลวงแผ่นดิน สายพหลโยธิน เป็นระยะทาง 724 กิโลเมตร และตามทางรถไฟ 729 กิโลเมตร ตั้งอยู่ระหว่างเส้นรุ้ง ที่ 18 องศาเหนือ และเส้นแวงที่ 99 องศาตะวันออก อยู่ในกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน อยู่ห่างจาก จังหวัดเชียงใหม่เพียง 22 ก.ม. เป็นพื้นที่ ที่มีศักยภาพในการพัฒนาเป็นศูนย์กลางความเจริญของ ภาคเหนือตอนบน และอนุภูมิภาค กลุ่มน้ำโขง หรือพื้นที่สี่เหลี่ยมเศรษฐกิจร่วมกับ จังหวัดเชียงใหม่

จังหวัดลำพูนเป็นจังหวัดที่มีขนาดเล็กที่สุดของภาคเหนือมีพื้นที่ทั้งหมดประมาณ 4,505.882 ตร.กม. หรือประมาณ 2,815,675 ไร่ หรือคิดเป็นร้อยละ 4.85 ของพื้นที่ ภาคเหนือ ตอนบน บริเวณที่กว้างที่สุดประมาณ 43 กม. และยาวจากเหนือจดใต้ 136 กม.

ทิศเหนือ ติดต่อกับ อ.สารภี อ.สันกำแพง จ.เชียงใหม่ ทิศใต้ ติดต่อกับ อ.เถิน จ.ลำปาง และ อ.สามเงา จ.ตาก ทิศตะวันออก ติดต่อกับ อ.ห้างฉัตร อ.สบปราบ อ.เสริมงาม จ.ลำปาง ทิศตะวันตก ติดต่อกับ อ.ฮอด อ.จอมทอง อ.หางดง อ.สันป่าตอง จ.เชียงใหม่

ลักษณะภูมิอากาศ

จังหวัดลำพูนตั้งอยู่ในภาคเหนือ ซึ่งตามตำแหน่งที่ตั้งอยู่ในเขตร้อนที่ค่อนข้างไปทาง เขต อากาศอบอุ่น ในฤดูหนาวจึงมีอากาศเย็นค่อนข้างหนาว แต่เนื่องจากอยู่ลึกเข้าไปใน แผ่นดิน ห่างไกลจากทะเล จึงมีฤดูแล้งที่ยาวนานและอากาศจะร้อนถึงร้อนจัดในฤดูร้อน จังหวัดลำพูนมี สภาพภูมิอากาศแตกต่างกันอย่างเด่นชัด 3 ช่วงฤดู คือช่วงเดือนมีนาคม กับเมษายนมีอากาศร้อน ช่วงเดือนพฤษภาคมถึงเดือนตุลาคม จะมีฝนตกชุกเป็นฤดูฝน และช่วงเดือนพฤศจิกายนถึง เดือน กุมภาพันธ์มีอากาศหนาวเย็นเป็นฤดูหนาว ซึ่งฤดูหนาวและฤดูร้อนนั้น เป็นช่วงฤดูแล้ง ที่มี ระยะเวลาติดต่อกันประมาณ 6 เดือน ในช่วงฤดูฝนอีก 6 เดือน นั้น อากาศจะไม่ร้อนเท่ากับ ในฤดู ร้อน และไม่หนาวเย็นเท่า ฤดูหนาว คือมีอุณหภูมิปานกลางอยู่ระหว่างสองฤดูดังกล่าว

สิ่งแวดล้อมภายใน

ผลิตภัณฑ์

สินค้าหัตถอุตสาหกรรมหลักของจังหวัด ที่เป็นที่นิยม มีชื่อเสียง หรือเป็นสัญลักษณ์ของจังหวัด ได้แก่

1.ผลิตภัณฑ์จากผ้า

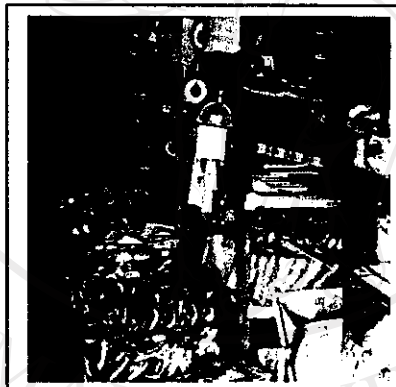
1.1.ผลิตภัณฑ์จากผ้าไหมทอมือ บ้านพระบาทห้วยต้ม ต.นาทราย

ภาพแสดงผลิตภัณฑ์จากผ้าไหมทอมือ บ้านพระบาทห้วยต้ม

1.2.ผลิตภัณฑ์จากผ้าฝ้ายทอมือ บ้านดอนหลวง, บ้านหนองเงือก ต.แม่แรง อ. ป่าซาง จ.ลำพูน

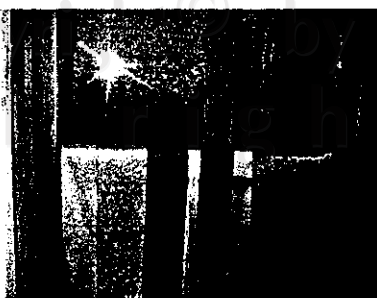
ผ้าฝ้ายทอมือบ้านหนองเงือก มีรูปแบบการทอและลวดลาย ตกทอดมาจากบรรพบุรุษ สืบสวงามเป็นธรรมชาติ นอกจากนี้ยังทำเป็นผลิตภัณฑ์ต่างๆ เช่น ผ้าปูโต๊ะ ผ้ารองจาน ผ้าเช็ดหน้า ฯลฯ หรือเป็นผลิตภัณฑ์ตกแต่งบ้าน เช่น ผ้า ม่าน และตุ้ง (ซึ่งใช้ในพิธีกรรมทางเหนือ)

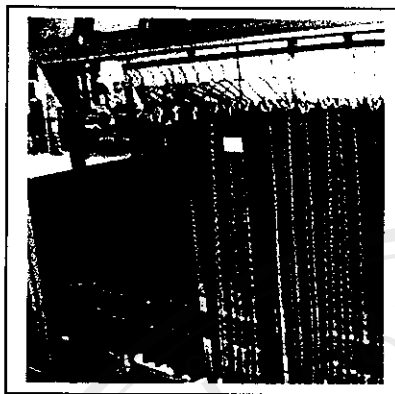
ภาพแสดงผลิตภัณฑ์
ผ้าฝ้ายทอมือ
แม่แรง

1.3.ผลิตภัณฑ์จากผ้าฝ้ายยกดอก บ้านแม่สารบ้านดอง,บ้านศรีเมืองยู้ ต.เวียงของ อ.เมือง จ.ลำพูน

ผ้าฝ้ายยกดอก เป็นศิลปะการทอที่ดีเป็นเอกลักษณ์ของลำพูน มีลวดลายเฉพาะแบบโบราณ แม้จะมีราคาสูง แต่ความงามของผืนผ้าไหมจากฝีมือหัตถกรรมท้องถิ่น ทำให้ผ้าฝ้ายยกดอกของลำพูน ยังได้รับความนิยมทั่วไป และส่งเป็นสินค้าออกต่างประเทศ

ภาพแสดงผลิตภัณฑ์จากผ้าฝ้ายยกดอก เวียงของ

ภาพแสดงผลิตภัณฑ์จากผ้าฝ้ายยกดอก เวียงยอง

2. ผลิตภัณฑ์จากไม้แกะสลัก

2.1. งานไม้แกะสลัก - บ้านหนองยางฟ้า ต.ทาทุ่งหลวง อ.แม่ทา จ.ลำพูน

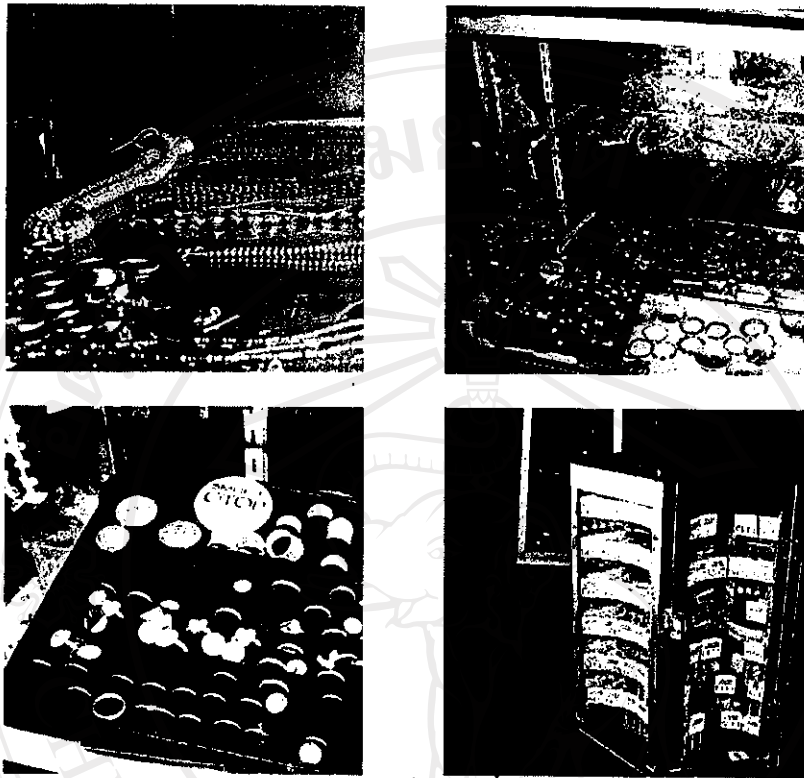
งานไม้แกะสลัก ที่เน้นให้เห็นลวดลายของเนื้อไม้จำปา แกะสลักเป็นรูปสัตว์ต่างๆ รูปตุ๊กตา เป็นภาชนะใช้สอยในครัวเรือน หรือของใช้ประดับตกแต่งบ้าน แหล่งผลิตอยู่ที่อำเภอแม่ทา ตาม ถนนสายท่าจักร-แม่ทา ซึ่งแต่ละบ้านล้วนประกอบอาชีพเป็นช่างแกะสลัก

ภาพแสดงผลิตภัณฑ์ไม้แกะสลัก ทาทุ่งหลวง

3. ผลิตภัณฑ์จากเครื่องเงิน

3.1. ผลิตภัณฑ์จากเครื่องเงิน - ต.นาทราย อ. ลี้ จ.ลำพูน

ภาพแสดงผลิตภัณฑ์จากเครื่องเงิน นาทราย

การบริการ

ในส่วนของการบริการประเภทโรงแรมของจังหวัดลำพูนนั้น โดยส่วนใหญ่เป็นโรงแรมประเภทสมัยใหม่ และรีสอร์ท โดยโรงแรมในจังหวัดลำพูนมี 15 แห่ง แบ่งเป็น อ.เมือง 7 แห่ง อ.แม่ทา 2 แห่ง อ.ลี้ 4 แห่ง อ.ป่าซาง 1 แห่ง อ.บ้านโฮ้ง 1 แห่ง

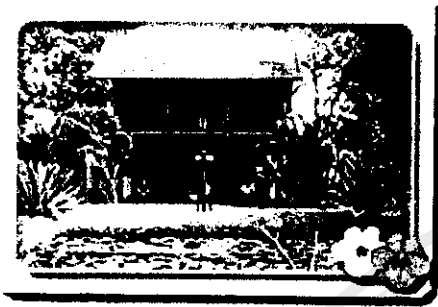
บริการทัวร์ Package ทัวร์เฉพาะจังหวัดลำพูนจะไม่มีส่วนมากจะเป็นรวม 3 จังหวัด เช่น ทัวร์ ครบรส 3 วัน 2 คืน เชียงใหม่ – ลำพูน – ลำปาง

ราคาท่านละ ...6320.....บาท/ท่าน (ราคานี้ไม่ต่ำกว่า 2 ท่าน) ทัวร์ส่วนตัว

ทุนทางกายภาพ

1.แหล่งท่องเที่ยวธรรมชาติ

แหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติในจังหวัดลำพูนที่มีชื่อเสียงได้แก่ถ้ำเอราวัณ ถ้ำหลวงผาเวียง อุทยานแห่งชาติดอยขุนตาล อุทยานแห่งชาติแม่ปิง

ถ้ำเอราวัณ

อุทยานแห่งชาติดอยขุนตาล

ในส่วนของแหล่งท่องเที่ยวทางศาสนา และวัฒนธรรมที่มีชื่อเสียงของจังหวัดลำพูนนั้น มีอยู่หลายแห่งด้วยกัน ได้แก่ ถ้ำช้าง-ถ้ำม้า พิพิธภัณฑ์สถานแห่งชาติหริภุญไชย วัดจามเทวี วัดพระธาตุหริภุญชัยวรมหาวิหาร วัดพระยืน วัดมหาวัน อนุสาวรีย์ศรีบูรพาศรีวิชัย อนุสาวรีย์พระนางจามเทวี อนุสาวรีย์สุทิวาภาณี วัดป่าเหียง วัดพระพุทธรูปบาทดากคำ วัดหนองเงือก หอศิลป์ อุทยานธรรมะ พระธาตุดอยห้างบาตร วัดพระธาตุดอยเวียง วัดศรีดอนชัย วัดพระเจ้าตนหลวง วัดพระเจ้าสะเลียมหวาน หมู่บ้านกะเหรี่ยงพัฒนาห้วยหละ วัดบ้านปาง วัดพระธาตุห้าดวง วัดพระบาทห้วยต้ม

ถ้ำช้าง-ถ้ำม้า

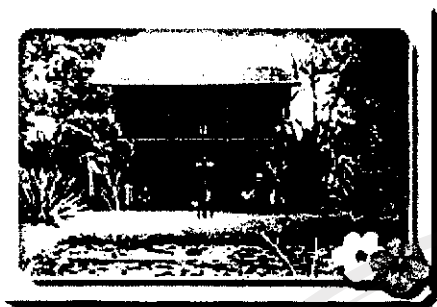
วัดจามเทวี

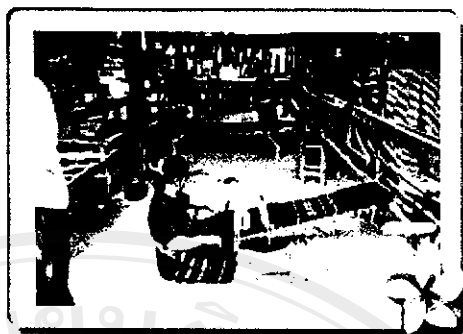
วัดพระธาตุหริภุญชัยวรมหาวิหาร

วัดพระยืน

หอศิลป์ อุทยานธรรมะ

หมู่บ้านกะเหรี่ยงพัฒนาห้วยหละ

แหล่งผลิตผลิตภัณฑ์ที่สำคัญของจังหวัดลำพูน มีดังนี้

1. หมู่บ้านหัตถกรรมผ้าฝ้ายเวียงยอง

อยู่บริเวณบ้านศรีเมืองยู ตำบลเวียงยอง เป็นหมู่บ้านผลิตผ้าฝ้ายโดยฝีมือชาวบ้าน ผ้าที่ผลิตจะเป็นผ้าฝ้ายและผ้าฝ้ายยกดอก รวมถึงผลิตภัณฑ์จากฝ้ายอื่น ๆ

2. แหล่งทอผ้าบ้านหนองเจือก

ตั้งอยู่บ้านหนองเจือก ตำบลแม่แรง เดินทางไปตามทางหลวงหมายเลข 106 บริเวณกิโลเมตรที่ 138 – 139 แล้วเลี้ยวเข้าไปประมาณ 3 กิโลเมตร บ้านหนองเจือกเป็นแหล่งผลิตผ้าฝ้ายทอมือ และสินค้าหัตถกรรมพื้นเมืองที่ทำจากผ้าฝ้าย เช่น ปลอกหมอน ม่าน ผ้าปูโต๊ะ เสื้อผ้า ราคาไม่แพง และยังผลิตส่งไปจำหน่ายยังแหล่งขายของที่ระลึกต่างๆ เช่น จังหวัดเชียงใหม่ เป็นต้น

3. หมู่บ้านแกะสลักอำเภอมะเภา

เดินทางไปตามถนนสายแม่ทา - ท่าจักร ประมาณ 15 กิโลเมตร บริเวณบ้านหนองยางไคล ตำบลทุ่งทาหลวง และบริเวณหมู่บ้านใกล้เคียง เป็นแหล่งผลิตไม้แกะสลักเป็นรูปแบบต่างๆ เช่น รูปคน รูปสัตว์ เครื่องใช้ภายในบ้าน เครื่องประดับบ้าน ของเล่นเด็ก เป็นอุตสาหกรรมภายในครัวเรือนส่งไปขายยังจังหวัดเชียงใหม่และใกล้เคียง

4. แหล่งทอผ้าและเครื่องเงินบ้านพระบาทห้วยต้ม

ตั้งอยู่หมู่ที่ 8 ตำบลนาทราย ห่างจากตัวอำเภอสันกำแพงประมาณ 10 กิโลเมตร แยกจากทางหลวงหมายเลข 106 บริเวณกิโลเมตรที่ 46 - 47 เข้าไปประมาณ 5 กิโลเมตร ชาวกระเหรี่ยงเหล่านั้นนอกจากจะทำไร่ทำสวนแล้ว ยังมีอาชีพเป็นช่างฝีมือ ทอผ้า ทำสร้อยคอ และเครื่องเงินเป็นอุตสาหกรรมครัวเรือน และทุกปีประมาณเดือนธันวาคมชาวกระเหรี่ยงจะจัดงานชุมนุมชาวกระเหรี่ยงและสืบสาน

วัฒนธรรม มีกิจกรรมน่าสนใจ อาทิ การแสดงทางวัฒนธรรมชาวดอย การแข่งขันกีฬาพื้นบ้านและ
ออกร้านจำหน่ายสินค้าฝีมือชาวกระเหรี่ยง บริเวณบ้านพระบาทห้วยต้ม

เป็นแหล่งขายสินค้าในหมู่บ้าน สิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ จึงใช้ร่วมกันในหมู่บ้าน
แหล่งท่องเที่ยวและเครื่องเงินบ้านพระบาทห้วยต้ม สาธารณูปโภคและสาธารณูปการยังไม่ครบจะ
เป็นลักษณะหมู่บ้านชาวกระเหรี่ยง

แหล่งจำหน่ายผลิตภัณฑ์ที่สำคัญของจังหวัดลำพูน มีดังนี้

- a. ตลาดป่าซาง อำเภอป่าซาง ซึ่งอยู่ห่างจากลำพูนไปตามเส้นทางสายลำพูน-ป่าซาง 11
กิโลเมตร เป็นที่รวมของสินค้าพื้นเมืองภาคเหนือ มีร้านขายของที่ระลึกอยู่ตลอดสองฟากถนน
- b. คุ่มดินแก้ว หลังพิพิธภัณฑสถานแห่งชาติหริภุญไชย ต. ในเมือง อ. เมืองลำพูน โทร.
(01) 511-0075 จำหน่ายสินค้าพื้นเมือง
- c. ร้านสุวริย์ ตั้งอยู่เลขที่ 250 ถนนป่าซาง-บ้านโอง ตำบลในเมือง อำเภอเมืองลำพูน
จังหวัดลำพูน โทร. 521106 จำหน่ายสินค้าพื้นเมือง
- d. บริษัท วี พี เอ็น คอร์เลชั่น จำกัด ตั้งอยู่ที่เลขที่ 190/1 ถนนลำพูน-ริมปิง ตำบลในเมือง
อำเภอเมืองลำพูน จังหวัดลำพูน โทร. 511457, 511419 จำหน่ายสินค้าประเภทดอกไม้ประดิษฐ์ ด้วย
กระดาษสา
- e. ร้านนันทนิยบาติก ตั้งอยู่เลขที่ 245 หมู่ที่ 1 ถนนลำพูน-ลี ตำบลป่าซาง อำเภอป่าซาง
จังหวัดลำพูน โทร. 521034 จำหน่ายสินค้าผลิตภัณฑ์ผ้าบาติก
- f. บ้านหนองเจือก ตั้งอยู่หมู่ที่ 5 ตำบลมะกอก อำเภอป่าซาง จังหวัดลำพูน จำหน่ายสินค้า
พื้นเมือง
- g. ร้านนันทขว้างลายคำ ตั้งอยู่เลขที่ 330/1 หมู่ที่ 1 ถนนลำพูน-ลี อำเภอป่าซาง จังหวัด
ลำพูน โทร. 521076, 521330 จำหน่ายสินค้าประเภทผ้าฝ้าย ผ้าพิมพ์ ผ้าบาติก

ในเรื่องของการขนส่ง และระบบการคมนาคมเพื่อเข้าสู่จังหวัดพะเยานั้น สามารถทำได้
หลายวิธีการด้วยกัน ดังนี้

1. ทางรถยนต์ออกเดินทางจากกรุงเทพฯ ไปตามทางหลวงหมายเลข 1 (พหลโยธิน) ผ่าน
ดอนเมือง รังสิต แยกซ้ายตรงกิโลเมตรที่ 32 ผ่านจังหวัดสิงห์บุรี จังหวัดชัยนาท เข้าจังหวัด
นครสวรรค์ แล้วแยกซ้ายเข้าทางหลวงหมายเลข 1 ผ่านจังหวัดกำแพงเพชร จังหวัดตาก ตรงเข้าสู่
จังหวัดลำปาง แยกซ้ายเข้าทางหลวงหมายเลข 11 เข้าจังหวัดลำพูน รวมระยะทาง 670 กม. ใช้เวลา
เดินทางประมาณ 8 ชั่วโมง

2. ทางรถประจำทางใช้เวลาเดินทางประมาณ 9 ชั่วโมง บริษัท ขนส่ง จำกัด มีรถประจำทาง
ทั้งธรรมดาและปรับอากาศบริการทุกวันจากสถานีขนส่งสายเหนือ ถนนกำแพงเพชร 2 สอบถาม
รายละเอียดเพิ่มเติมได้ที่ 936-3660, 936-3666 (ลำพูน) โทร. (053) 511-173

บริการรถปรับอากาศวีไอพี

บริษัทอินทราทัวร์ (ผ่านประตูน้ำ)

โทร. 208-0840, 208-0580 (ลำพูน) โทร. (053) 511-369

บริษัทสมบัติทัวร์

โทร. 282-3938, 281-4258 (ลำพูน) โทร. (053) 511-372

ผู้โดยสารต้องลงรถที่คอยติ และต่อรถสองแถวเข้าไปลำพูนประมาณ 5 กิโลเมตร

3. ทางรถไฟการรถไฟแห่งประเทศไทยมีรถไฟไปจังหวัดลำพูนทุกวัน รายละเอียดสอบถามได้ที่ โทร. 223-7010, 223-7020

4. ทางเครื่องบินโดยสารเครื่องบินสายกรุงเทพฯ-เชียงใหม่ แล้วต่อรถมาลำพูนอีกทอดหนึ่ง รายละเอียดสอบถามได้ที่ บริษัท การบินไทย จำกัด โทร. 280-0060, 628-2000 ส่วนรถประจำทางสายเชียงใหม่-ลำพูน มีบริการทุกวัน รถออกที่หน้าประตูเมืองเชียงใหม่ และปลายทางที่พิพิธภัณฑสถานแห่งชาติพระธาตุหริภุญชัย ใช้เวลาเดินทางประมาณ 30 นาที

ส่วนความเชื่อมโยงของการเดินทางโดยสารเครื่องบินสายกรุงเทพฯ-เชียงใหม่ แล้วต่อรถมาส่วนรถประจำทางสายเชียงใหม่-ลำพูน มีบริการทุกวัน รถออกที่หน้าประตูเมืองเชียงใหม่ และปลายทางที่พิพิธภัณฑสถานแห่งชาติพระธาตุหริภุญชัย ใช้เวลาเดินทางประมาณ 30 นาที

ลักษณะสถาปัตยกรรมศิลปะและวัฒนธรรมของอาณาจักรล้านนา

บทสรุป

ประวัติศาสตร์ ขนบธรรมเนียม ประเพณี วัฒนธรรม ของคนในจังหวัด

จังหวัดลำพูน เดิมชื่อเมืองหริภุญไชย เป็นเมืองโบราณ มีอายุประมาณ 1,343 ปี ตามพงศาวดารโยนกเล่าสืบต่อกันถึงการสร้างเมืองหริภุญไชย โดยท้าวสุทนต์ เป็นผู้เกณฑ์พวกเม็งคนบุตร หรือชนเชื้อชาติมอญมาสร้างเมืองนี้ขึ้น ในพื้นที่ระหว่างแม่น้ำสองสาย คือ แม่น้ำกวง และแม่น้ำปิง เมื่อมาสร้างเสร็จได้ส่งทูตไปเชิญ ราชธิดากษัตริย์เมืองละโว้พระนาม “จามเทวี” มาเป็นปฐมกษัตริย์ปกครองเมืองหริภุญไชย สืบราชวงศ์กษัตริย์ ต่อมาหลายพระองค์ จนกระทั่งถึงสมัยพระยาไชยาจึงได้เสียดการปกครองให้แก่พ่อขุนเม็งรายมหาราช ผู้รวบรวม แคว้นทางเหนือเข้าเป็นอาณาจักรล้านนา เมืองลำพูน ถึงแม้ว่า จะตกอยู่ภายใต้การปกครองของอาณาจักรล้านนา แต่ก็ได้เป็นผู้ถ่ายทอดมรดกทางศิลปและวัฒนธรรมให้แก่ผู้ที่เข้ามาปกครอง ดังปรากฏหลักฐานทั่วไปในเวียงกุมกาม เชียงใหม่และเชียงราย เมืองลำพูนจึงยังคงความสำคัญในทางศิลปะและวัฒนธรรมของอาณาจักรล้านนา จนกระทั่งสมัยสมเด็จพระเจ้าตากสินมหาราช เมืองลำพูนจึงได้เข้ามาอยู่ในราชอาณาจักรไทย มีผู้ครองนครสืบต่อกันมาจนถึงสมัยกรุงรัตนโกสินทร์ ต่อมาภายหลังการ

เปลี่ยนแปลงการปกครอง พ.ศ. 2475 เมื่อเข้าสู่ครองนครองค์สุดท้าย คือ พลตรีเจ้าจักรคำ ขจรศักดิ์ ถึงแก่พิราลัย เมืองลำพูนจึงเปลี่ยนเป็นจังหวัด มีผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นผู้ปกครอง สืบมาจนกระทั่งถึงปัจจุบัน

“เมืองโบราณหริภุญไชย” อาณาจักรอันรุ่งเรืองและเก่าแก่ที่สุดในภาคเหนือ แบ่งเป็น ๕ ยุค คือ

- ยุคก่อนประวัติศาสตร์
- ยุคประวัติศาสตร์แรกเริ่ม
- ยุคล้านนา
- ยุคต้นรัตนโกสินทร์
- ยุคการปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน

“ยุคก่อนประวัติศาสตร์” ประมาณ ๒,๐๐๐-๓,๐๐๐ ปี แหล่งโบราณคดีบ้านวังไฮ เป็นชุมชนโบราณยุคแรก ที่ปรากฏหลักฐาน ตั้งอยู่ริมฝั่งตะวันออกของแม่น้ำกวง ในเขต ต.เวียงของอ.เมืองลำพูน กลุ่มชนที่นี้คือเผ่าพันธุ์ดั้งเดิมที่อยู่อาศัยในดินแดนแถบนี้ก่อนที่จะรับวัฒนธรรมในรูปแบบใหม่ที่แผ่ขยายเข้ามาและผสมผสานกับวัฒนธรรมเดิม

“ยุคประวัติศาสตร์แรกเริ่ม” พุทธศตวรรษที่ ๑๓-๑๕ อาณาจักรหริภุญไชย ก่อตั้งขึ้นโดยได้รับแบบอย่าง วัฒนธรรมทวารวดี จากกลุ่มน้ำเจ้าพระยาในภาคกลางที่มีระเบียบแบบแผน ทั้งการปกครองศาสนา ศิลปวัฒนธรรม รุ่งเรืองในด้านการค้าเศรษฐกิจ มีกษัตริย์ปกครอง ที่ต้องทำนุบำรุงศาสนา และประชาชนศรัทธาพุทธศาสนาอย่างยิ่งมีปฐมกษัตริย์ คือ พระนางจามเทวี

ยุคล้านนา” พุทธศตวรรษที่ ๑๕-๒๑ พญามังราย ได้ย้าย ศูนย์กลางการปกครองไปเชียงใหม่ และให้เมืองหริภุญไชยเป็นศูนย์กลางของพุทธศาสนา ทำให้พุทธศาสนาประดิษฐานอย่างมั่นคงและต่อเนื่องในดินแดนหริภุญไชย

“ยุคต้นรัตนโกสินทร์” พุทธศตวรรษที่ ๒๔-๒๕ เป็นยุคเก็บผักใส่ซ้า เก็บข้าใส่เมือง ในช่วงที่พม่าครอบครอง ดินแดนล้านนา เกิดสงครามขึ้นบ่อยครั้ง ชาวเมืองพากันหลบหนีเข้าป่า ปกป้องบ้านเมืองร้างพญากาวิละ เจ้าเมืองเชียงใหม่ ได้แต่งตั้งน้องชาย คือ พระขานูริรัตน (คำฝั้น) มาครองเมืองลำพูนและได้อพยพผู้คนชาวอง มาสร้างบ้าน แบ่งเมืองใหม่โดยตั้งถิ่นฐานที่อยู่แถบ ริมน้ำกวง น้ำปิง และน้ำทาชาวองได้นำวัฒนธรรม ศิลปกรรม และงานช่างต่างๆ มาด้วย ยุคนี้บ้านเมืองสงบสุข ร่วมเย็น

“ยุคปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน” เป็นยุคแห่งการเปลี่ยนแปลงครั้งใหญ่ โดยยกเลิกการปกครองแบบ เจ้าผู้ครองนครมีการแต่งตั้งข้าหลวงประจำเมือง มาปกครองเมืองลำพูน รวมหัวเมืองที่อยู่ใกล้เคียงตั้งเป็นมณฑล มีข้าหลวงใหญ่ปกครองขึ้นตรงต่อสยามมีการสร้างทางรถไฟสายเหนือ

เทศกาลงานประเพณี

งานมหกรรมผ้าฝ้ายผ่านวณป่าซาง อำเภอป่าซางมีชื่อเสียงทางด้านการทอผ้าฝ้ายเนื้อดีและผ่านวณ มีการประดิษฐ์ผ่านวณผืนใหญ่ที่สุดในโลกอยู่ที่อำเภอป่าซาง งานนี้ผู้มาเยี่ยมชมจะสามารถเลือกซื้อผ้าและผลิตภัณฑ์จากผ้าได้จากผู้ผลิตโดยตรง

งานของดีศรีหริภุญชัย จัดงานเดือนกุมภาพันธ์กำหนดจัดงานเดือนกุมภาพันธ์ บริเวณวัดพระธาตุหริภุญชัยวรมหาวิหาร เป็นงานแสดงและจำหน่ายสินค้าผลิตภัณฑ์ทางการเกษตร และเกษตรแปรรูปนานาชนิด ซึ่งเกษตรกรและกลุ่มแม่บ้านของจังหวัดลำพูนเป็นผู้ผลิต ในงานมีขบวนแห่ของกลุ่มแม่บ้าน การแสดงทางศิลปวัฒนธรรม การประกวดเรือนชนบท การออกร้านขายสินค้าหัตถกรรมในราคาขอมเยา

งานประเพณีสงกรานต์ จัดงานระหว่างวันที่ 13-15 เมษายนจัดงานระหว่างวันที่ 13-15 เมษายนของทุกปี บริเวณเชิงสะพานท่าขามและเขตเทศบาลเมืองลำพูน โดยมีการดักบาตร สรงน้ำพระ และแห่พระรอดหลวง

ประเพณีสรงน้ำพระธาตุหริภุญชัย จัดขึ้นในวันเพ็ญเดือนหกของทุกปีจัดขึ้นในวันเพ็ญเดือนหกของทุกปี พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว จะพระราชทานน้ำสรงและเครื่องสักการะมาเพื่อประกอบพิธี รวมทั้งจังหวัดยังได้อัญเชิญน้ำพระพุทธมนต์ศักดิ์สิทธิ์จาก “คอยชะม้อ” เข้าร่วมสรงด้วย นอกจากนี้ชาวลำพูนแล้วยังมีชาวจังหวัดใกล้เคียงและนักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและชาวต่างประเทศ เข้าชมงานนี้อย่างหนาแน่น.

งานเทศกาลลำไย จัดช่วงเดือนสิงหาคมของทุกปีเป็นงานใหญ่ประจำปีของชาวจังหวัดลำพูน จัดช่วงเดือนสิงหาคมของทุกปี บริเวณสนามกีฬาจังหวัด ภายในงานจะมีขบวนแห่รถลำไยที่ประดับตกแต่งอย่างสวยงาม การประกวดธิดาลำไย และการออกร้านค้า ประกวดผลิตภัณฑ์ทางการเกษตร และจำหน่ายสินค้าพื้นเมือง

งานเจ้าแม่จามเทวี จัดในช่วงเดือนธันวาคมถึงต้นเดือนมกราคมเป็นงานที่จัดขึ้นหลังการเก็บเกี่ยวพืชผล ในงานจะมีการประกวด “นางสาวลำพูน” และ “ธิดาชาวยอง” จะจัดในช่วงเดือนธันวาคมถึงต้นเดือนมกราคม บริเวณสนามกีฬาจังหวัดลำพูน

3.การรวมกลุ่มของคน ชุมชนท้องถิ่นหลัก และความเข้มแข็งของชุมชน ใน จังหวัด

การรวมกลุ่มของคนในชุมชนส่วนมากจะเป็นการรวมกลุ่มอาชีพ เช่นกลุ่มผ้าทอ, กลุ่มผู้สูงอายุ, กลุ่มเกษตรกร ซึ่งกลุ่มพวกนี้ก็จะขึ้นอยู่กับกิจกรรมหลักของชุมชนว่าเป็นอะไร ก็จะรวมกลุ่มช่วยกัน ทำเพื่อเพิ่มรายได้ให้กับคนในครอบครัว

4.ความร่วมมือและรวมกลุ่มกันของผู้ที่เกี่ยวข้องภายในจังหวัดซึ่งประเมินจาก
ความเข้มแข็งของชุมชน
มีการให้การรวมกลุ่มกันดี

ทวนมนุษย์

1.จำนวนประชากร เชื้อชาติ ศาสนา และระดับการศึกษาของคนในจังหวัด

จำนวนประชากรทั้งหมด 449,440 คน

ชาย 228,717 คน

หญิง 220,723 คน

ที่มา - สำนักงานสถิติแห่งชาติ กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร
ไตรมาสที่ 1 : มกราคม - มีนาคม 2548

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

ตารางแสดงจำนวนประชากร จำแนกตามสถานภาพแรงงาน และเพศ

จังหวัดลำพูน พ.ศ. 2548 : ไตรมาสที่ 1

สถานภาพแรงงาน	รวม	ชาย	หญิง	รวม	ชาย	หญิง
	จำนวน			ร้อยละ		
ยอดรวมประชากร	449,440	228,717	220,723	100.0	100.0	100.0
อายุ 15 ปีขึ้นไป	365,516	187,393	178,123	81.3	81.9	80.7
1. กำลังแรงงานรวม	283,706	156,286	127,420	63.1	68.3	57.7
1.1 กำลังแรงงานปัจจุบัน	283,405	156,286	127,119	63.1	68.3	57.6
1.1.1 ผู้มีงานทำ	279,396	154,153	125,243	62.2	67.4	56.7
1.1.2 ผู้ว่างงาน	4,009	2,133	1,876	0.9	0.9	0.8
1.2 กำลังแรงงานที่รอฤดูกาล	301	-	301	0.1	-	0.1
2. ผู้ไม่อยู่ในกำลังแรงงาน	81,810	31,107	50,703	18.2	13.6	23.0
2.1 ทำงานบ้าน	18,841	817	18,024	4.2	0.4	8.2
2.2 เรียนหนังสือ	24,990	12,541	12,449	5.6	5.5	5.6
2.3 อื่น ๆ	37,979	17,748	20,230	8.5	7.8	9.2
อายุต่ำกว่า 15 ปี	83,924	41,324	42,600	18.7	18.1	19.3

ที่มา: สรุปผลการสำรวจภาวะการทำงานของประชากร จังหวัดลำพูน ไตรมาสที่ 1 : มกราคม - มีนาคม 2548
สำนักงานสถิติแห่งชาติ กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร

2.สถานศึกษาตั้งแต่ระดับประถม – อุดมศึกษาของจังหวัด

ก่อนประถมศึกษา	36.1%
ประถมศึกษา	14.8 %
ม.ต้น	14.4 %
ม.ปลาย	11.2 %
อุดมศึกษา	12.6 %

ตารางแสดงจำนวนประชากรอายุ 15 ปีขึ้นไป
จำแนกตามระดับการศึกษาที่สำเร็จ และเพศ จังหวัดลำพูน
พ.ศ. 2548 : ไตรมาสที่ 1

ระดับการศึกษาที่สำเร็จ	รวม	ชาย	หญิง	รวม	ชาย	หญิง
	จำนวน			ร้อยละ		
รวม	365,516	187,393	178,123	100.0	100.0	100.0
1. ไม่ได้เรียน	39,493	16,028	23,464	10.8	8.6	13.2
2. ก่อนประถมศึกษา	137,490	67,297	70,192	37.6	35.9	39.4
3. ระดับประถมศึกษา	46,231	24,352	21,880	12.6	13.0	12.3
4. ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น	52,079	27,979	24,100	14.2	14.9	13.5
5. ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย	53,535	30,616	22,919	14.6	16.3	12.9
5.1 สายสามัญ	40,268	22,185	18,083	11.0	11.8	10.2
5.2 สายอาชีวศึกษา	13,140	8,358	4,782	3.6	4.5	2.7
5.3 สายวิชาการศึกษา	127	73	54	--	--	--
6. ระดับอุดมศึกษา	36,624	21,057	15,568	10.0	11.3	8.7
6.1 สายวิชาการ	12,241	7,455	4,786	3.3	4.0	2.7
6.2 สายวิชาชีพ	16,125	8,961	7,165	4.4	4.8	4.0
6.3 สายวิชาการศึกษาระดับมหาวิทยาลัย	8,258	4,641	3,617	2.3	2.5	2.0
7. การศึกษาอื่น ๆ	-	-	-	-	-	-
8. ไม่ทราบ	64	64	-	-	-	-

-- ต่ำกว่าร้อยละ 0.1

ที่มา: สรุปผลการสำรวจภาวะการทำงานของประชากร จังหวัดลำพูน ไตรมาสที่ 1 : มกราคม - มีนาคม 2548

สำนักงานสถิติแห่งชาติ กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร

Copyright © by Chiang Mai University
 All rights reserved

3.ลักษณะการจ้างงานในพื้นที่ และการเข้าไปทำงานในต่างจังหวัด ของจังหวัด

ลักษณะของงอาชีพเรียงตามลำดับ

1. เกษตร 30.9%
2. ความสามารถทางฝีมือและธุรกิจการค้าที่เกี่ยวข้อง 17.9 %
3. การขายและบริการ 13.7%
4. งานโรงงาน 12.9 %

ตาราง 3 จำนวนประชากรอายุ 15 ปีขึ้นไป ที่มีงานทำ
จำแนกตามอาชีพ และเพศ จังหวัดลำพูน พ.ศ. 2548 : ไตรมาสที่ 1

อาชีพ	รวม	ชาย	หญิง	รวม	ชาย	หญิง
	จำนวน			ร้อยละ		
รวม	279,396	154,153	125,243	100.0	100.0	100.0
1. ผู้บัญญัติกฎหมาย ข้าราชการระดับอาวุโส และผู้จัดการ	12,648	9,866	2,783	4.5	6.4	2.2
2. ผู้ประกอบวิชาชีพด้านต่างๆ	6,949	3,121	3,828	2.5	2.0	3.1
3. ผู้ประกอบวิชาชีพทางเทคนิคสาขาต่างๆ และอาชีพที่เกี่ยวข้อง	9,855	5,666	4,189	3.5	3.7	3.3
4. เสมียน	5,605	2,052	3,553	2.0	1.3	2.8
5. พนักงานบริการ และพนักงานในร้านค้า และตลาด	33,243	11,020	22,223	11.9	7.1	17.7
6. ผู้ปฏิบัติงานที่มีฝีมือทางการเกษตร และการประมง	86,448	54,420	32,029	30.9	35.3	25.6
7. ผู้ปฏิบัติงานด้านความสามารถทางฝีมือ และธุรกิจการค้าที่เกี่ยวข้อง	50,145	31,511	18,634	17.9	20.4	14.9
8. ผู้ปฏิบัติการโรงงานและเครื่องจักร และผู้ปฏิบัติงานด้านการประกอบ	36,114	15,894	20,220	12.9	10.3	16.1
9. อาชีพขั้นพื้นฐานต่างๆ ในด้านการขาย และการให้บริการ	38,388	20,602	17,785	13.7	13.4	14.2
10. คนงานซึ่งมิได้จำแนกไว้ในหมวดอื่น	-	-	-	-	-	-

ที่มา: สรุปผลการสำรวจภาวะการทำงานของประชากร จังหวัดลำพูน ไตรมาสที่ 1 : มกราคม

- มีนาคม 2548

สำนักงานสถิติแห่งชาติ กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร
การสนับสนุนการฝึกอบรมจาก อบต., พัฒนาชุมชน, หน่วยงานของรัฐ

สิ่งแวดล้อมภายนอก

ลูกค้า / นักท่องเที่ยว

ผู้ผลิตวัตถุดิบ/แหล่งวัตถุดิบ

วัตถุดิบในการผลิตผ้าฝ้ายมีวัตถุดิบหลักคือด้ายผ้าฝ้าย, ผ้าฝ้าย, ไหม, ไม้ฉำฉา, ไม้ขนุน, ไม้มะม่วง
ผ้าฝ้ายจาก จ.เชียงใหม่หรือตัวเมืองลำพูน ผ้าไหม จากเพชรบูรณ์ ไหมจาก จ.ลำปาง จ.ตาก จ.เชียงใหม่
จ.แพร่ ด้ายผ้าฝ้ายจากร้านจินเฮงอวด จ.เชียงใหม่, ผ้าไหมจากเพชรบูรณ์, ไหมจาก จ.ลำปาง
จ.ตาก, จ.เชียงใหม่, จ.แพร่ ส่วนมากวัตถุดิบจะมาจาก จ.เชียงใหม่
เพราะว่าใกล้สามารถเดินทางใช้เวลาเพียง ครึ่งชั่วโมงถึง หรือประมาณ 30 กม.
ถ้าสินค้าจากเชียงใหม่ไม่พอก็จะรับจาก จ.ลำปาง 71 กม. จ.ตาก 244 กม. จ.แพร่ จ.เพชรบูรณ์

คู่แข่ง

คู่แข่งในเรื่องของผลิตภัณฑ์ที่มีชื่อเสียงของจังหวัดลำพูน อันได้แก่ ผ้าทอจากจ.ลำปาง, จ.เชียงใหม่
แต่ไม่มีผลมากนักเพราะว่าผ้าทอของแต่ละจังหวัดก็มีเอกลักษณ์
ของแต่ละจังหวัดและท้องถิ่นของตัวเอง

หากพิจารณาคู่แข่งในด้านแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาตินั้นมีความเป็นไปได้ในทุกจังหวัด
โดยเฉพาะจังหวัดที่อยู่ในเขตภาคเหนือตอนบน ซึ่งมีลักษณะภูมิประเทศที่คล้ายคลึงกัน จึงมี
ศักยภาพในเรื่องของแหล่งท่องเที่ยวตามธรรมชาติที่ไม่แตกต่างกันมากนัก แต่เอกลักษณ์ประจำ
จังหวัดที่ชัดเจนที่สุดของจังหวัดลำพูน คือ ลำไย ส่วนคู่แข่งในด้านของแหล่งท่องเที่ยวทางศาสนา
และวัฒนธรรมนั้น เรียกได้ว่ามีความเป็นไปได้ในทุกจังหวัด โดยเฉพาะจังหวัดที่อยู่ในเขต
ภาคเหนือตอนบน ซึ่งมีความเป็นล้านนาเหมือนกัน แต่มีความแตกต่างกันไปตามประวัติศาสตร์
ประเพณี และวัฒนธรรมของจังหวัดนั้นๆ ที่สามารถเป็นจุดขายให้แก่นักท่องเที่ยวได้เป็นอย่างดี

การเมือง / กฎหมาย

การเมือง การปกครอง และกฎหมายของจังหวัดลำพูน มีรูปแบบที่เป็นไปตามจังหวัดอื่นๆทั่วไปในกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน โดยมีการแบ่งการปกครองเป็น 7 อำเภอ 1 กิ่งอำเภอ 51 ตำบล 551 หมู่บ้าน 1 เมืองปกครองท้องถิ่น ดังนี้ องค์การบริหารส่วนจังหวัด 1 เทศบาลเมือง 12 เทศบาลตำบล 45 องค์การบริหารส่วนตำบล และ 2 สภาตำบล

การบริหารราชการ จังหวัดลำพูนมีหน่วยราชการต่าง ๆ ที่บริหารราชการในพื้นที่ประกอบด้วย

1. หน่วยงานการบริหารราชการส่วนกลางที่มาปฏิบัติงานในเขตพื้นที่ จังหวัดลำพูน รวมทั้งสิ้น 26 หน่วยงานหน่วยงานรัฐวิสาหกิจ 13 หน่วยงาน
2. หน่วยงานการบริหารราชการส่วนภูมิภาค เป็นส่วนราชการประจำจังหวัด ซึ่งกระทรวงทบวง กรม ต่าง ๆ ได้ส่งมาปฏิบัติราชการในจังหวัด รวมทั้งสิ้น 34 หน่วยงาน
3. หน่วยงานการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น ประกอบด้วย องค์การบริหาร ส่วนจังหวัด 1 แห่ง เทศบาลเมืองลำพูน 1 แห่ง เทศบาลตำบล 12 แห่ง และ องค์การบริหารส่วนตำบล 45 แห่ง

การเมือง ปัจจุบันการดำเนินการเกี่ยวกับการเลือกตั้งตามรัฐธรรมนูญ ปี พ.ศ. 2540 กฎหมายได้กำหนดให้เป็นหน้าที่ของคณะกรรมการการเลือกตั้ง ซึ่งได้มีการออกข้อกำหนดของคณะกรรมการการเลือกตั้งจัดให้มีการแบ่งเขตเลือกตั้งใหม่ จากเดิมจังหวัดลำพูนมีเขตเลือกตั้งเดียว โดยใช้พื้นที่จังหวัดทั้งหมดเป็นเขตเลือกตั้ง ปัจจุบันได้แบ่งเขตเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ออกเป็น 3 เขต แต่ละเขตมีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรได้เขตละ 1 คน มีผู้รับผิดชอบเกี่ยวกับการเลือกตั้ง คือ คณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดลำพูน จำนวน 5 คน ซึ่งมีสำนักงานตั้งอยู่ ณ ศาลาประชาคมจังหวัดลำพูน

การสนับสนุนจากภาครัฐ

1. นโยบายจากภาครัฐในการสนับสนุนด้านหัตถอุตสาหกรรม และท่องเที่ยวของ จังหวัด

นโยบายสนับสนุนด้านอุตสาหกรรม

1. หนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์

นโยบายส่งเสริมการท่องเที่ยว

1. ส่งเสริมให้การท่องเที่ยวเป็นเครื่องมือสำคัญในการแก้ไขปัญหาเศรษฐกิจ
2. ส่งเสริมและพัฒนาการดำเนินงานด้านการตลาดเชิงรุก

3. ส่งเสริมให้เกิดความร่วมมือกับทุกฝ่ายทั้งระดับในประเทศและต่างประเทศ
4. มุ่งพัฒนาองค์กร ระบบบริหารจัดการ

2. แผนยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด

ยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด

1. การพัฒนาการเกษตร
2. การพัฒนาอุตสาหกรรม
3. การพัฒนาสังคม วัฒนธรรมและการท่องเที่ยว
4. การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์

3. โครงการจากภาครัฐที่เคยดำเนินการหรือกำลังดำเนินการที่สอดคล้องกับ แผนยุทธศาสตร์ของจังหวัด

1 ตำบล 1 ผลิตภัณฑ์

4. ผลลัพธ์ที่เกิดขึ้นอย่างเป็นรูปธรรม

โครงการหมู่บ้านหัตถกรรมและโอท็อปเพื่อการท่องเที่ยวของจังหวัดลำพูน

ปีงบประมาณ 2548 จังหวัดลำพูน ได้จัดทำโครงการหมู่บ้านหัตถกรรม และ OTOP เพื่อการท่องเที่ยวตามแนวคิดของ ผู้ว่าราชการจังหวัด นายอุดม พัวสกุล วัตถุประสงค์หลักเพื่อให้เป็นแหล่งกระบวนการเรียนรู้ทางด้านภูมิปัญญาของคนในชุมชนให้มีการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง และยั่งยืนเป็นสถานที่หรือแหล่งท่องเที่ยวที่นักท่องเที่ยวสนใจเข้ามาท่องเที่ยว และซื้อสินค้าหัตถกรรม OTOP เป็นการเพิ่มรายได้ให้คนในท้องถิ่นได้จำหน่ายสินค้าเด่น เป็น ผ้าไหม ผ้าฝ้าย ทอยกดดอก และไม้แกะสลัก โดยจังหวัดลำพูนกำหนดหมู่บ้านเป้าหมายไว้ 4 แห่ง คือ บ้านเวียงของ อำเภอเมือง บ้านดอนหลวง, บ้านหนองเงือก อำเภอป่าซาง และบ้านท่าทุ่งหลวง อำเภอแม่ทา

กิจกรรมหลักในโครงการที่จะดำเนินการ ประกอบด้วย การปรับปรุงภูมิทัศน์ และเสริมสร้างความพร้อมของหมู่บ้าน, การปฏิสังขรณ์โบราณสถาน, สถานที่ท่องเที่ยว, การพัฒนาบุคลากรในพื้นที่ และการประชาสัมพันธ์ ซึ่งในเดือนกันยายน – พฤศจิกายน 2548 มีแผนพัฒนาบุคลากรผู้ผลิต ผู้ประกอบการ และสมาชิกเครือข่ายด้านการผลิต ด้านการตลาด การบรรจุภัณฑ์ และการมีจิตสำนึกในการเป็นเจ้าของบ้านที่ดี ซึ่งโครงการดังกล่าวสอดคล้องกับมาตรการสร้างเสถียรภาพทางเศรษฐกิจของรัฐบาลในการส่งเสริมสินค้าท้องถิ่นและการท่องเที่ยวของจังหวัดลำพูน

สภาพเศรษฐกิจ

สภาพเศรษฐกิจ รายรับหลัก ตัวเลขทางการเงินที่สำคัญของจังหวัด

และ สถิติการ Ranking ด้านสภาพเศรษฐกิจ เทียบกันใน 8 จังหวัดภาคเหนือ

ข้อมูลปี 2547 GPP 31,196 รายได้ 11,843 บาทต่อเดือน รายจ่าย 10,247 บาทต่อเดือน และ
อัตราร้อยละต่อครัวเรือนที่เป็นหนี้ ร้อยละ 77

รายได้ของครัวเรือนคิดเป็นบาทต่อเดือนของคนในจังหวัดในปี 2543,2545 ถ้าพูดจะเป็น
อันดับ 1 ใน 8 จังหวัดภาคเหนือ ปี2547 เป็นอันดับ 2 รองจากเชียงใหม่

แสดงรายละเอียดได้ดังตารางต่อไปนี้

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

ตาราง แสดงรายได้ ค่าใช้จ่าย และภาวะหนี้สินของครัวเรือน
จำแนกตามภาค และจังหวัด พ.ศ. 2539 2541 2543 2545 และ 2547

ภาค และจังหวัด	รายได้ (บาท / เดือน)					ค่าใช้จ่าย (บาท / เดือน)					อัตราร้อยละของครัวเรือนที่มีหนี้สิน				
	2539	2541	2543	2545	2547	2539	2541	2543	2545	2547	2539	2541	2543	2545	2547
เชียงราย	7,955	8,924	7,930	8,369	8,920	7,302	7,486	6,487	7,678	8,428	51.0	54.6	41.6	59.1	63.5
เชียงใหม่	9,806	10,349	9,243	9,582	12,586	9,040	8,600	7,477	8,465	11,121	46.7	50.4	53.0	55.2	67.3
น่าน	6,913	7,387	7,334	8,130	10,751	6,663	6,450	6,699	7,009	10,479	62.0	63.6	69.0	70.4	75.1
พะเยา	6,129	7,491	5,928	9,520	9,643	5,910	6,603	6,136	7,387	7,905	60.1	66.3	59.5	70.0	64.0
แพร่	8,261	8,522	9,366	10,048	11,333	5,418	6,532	7,960	8,005	9,480	53.2	64.7	62.8	66.8	68.0
แม่ฮ่องสอน	6,187	5,934	6,317	6,696	8,676	5,045	5,249	5,225	5,884	7,682	39.9	41.1	39.8	39.5	70.0
ลำปาง	8,208	14,177	9,735	9,759	10,576	6,708	9,884	7,712	6,925	8,660	35.2	57.8	50.0	44.6	61.8
ลำพูน	8,735	8,722	10,231	11,328	11,843	7,148	8,037	8,480	9,128	10,247	63.8	59.0	55.9	56.5	77.0

ที่มา: การสำรวจภาวะเศรษฐกิจและสังคมของครัวเรือน พ.ศ. 2539 2541 2543 2545 และ 2547

สำนักงานสถิติแห่งชาติ กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร

การเข้ามาของวัฒนธรรมอื่น

1. การเข้ามาของวัฒนธรรมของวัฒนธรรมอื่น ทั้งในประเทศและต่างชาติใน จังหวัด

ตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน การเข้ามาของวัฒนธรรมตะวันตกทำให้การแต่งตัวอาชีพหลักของชาวบ้านเปลี่ยนไปจากเดิม วัฒนธรรมและอาชีพเดิมๆส่วนมาจะเป็นคนสูงอายุทำ และคนรุ่นใหม่ๆ จะออก ไปทำงาน นอกหมู่บ้าน เช่นงานนิคม

2. ผลลัพธ์ที่เกิดขึ้นอย่างเป็นรูปธรรม

ทำวัฒนธรรมเดิมๆจะเริ่มหมดไปถ้าคนรุ่นหลังไม่ให้ความสนใจและหันไปทำงานอย่างอื่น

การพัฒนาด้านอุตสาหกรรมและเทคโนโลยี

1. การพัฒนาด้านอุตสาหกรรม และเทคโนโลยีของจังหวัด ตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน

ด้านการอุตสาหกรรม จังหวัดลำพูนมีจำนวนโรงงานอุตสาหกรรมทั้งหมด 833 โรงงาน เงินลงทุน 33,242 ล้านบาท การจ้างงานรวม 51,863 คน แยกเป็นนอกเขตนิคมอุตสาหกรรมภาคเหนือ จำนวน 765 โรงงาน มีเงินลงทุน 6,375 ล้านบาท มีคนงาน 14,923 คน รวมโรงงานที่ตั้งในพื้นที่สวนอุตสาหกรรมเอกชนในเครือสหพัฒน์อินเตอร์โฮลดิ้ง จำกัด จำนวน 9 โรงงาน เงินลงทุนประมาณ 1,131 ล้านบาท คนงาน 2,397 คน โรงงานที่ตั้งอยู่ในเขตนิคมอุตสาหกรรมภาคเหนือ ที่เปิดดำเนินการแล้ว 68 โรงงาน มีเงินลงทุนประมาณ 26,867 ล้านบาท และมีแรงงานประมาณ 36,940 คน มีมูลค่าการส่งออก (ปี 2543) 40,105 ล้านบาท

2. ผลลัพธ์ที่เกิดขึ้นอย่างเป็นรูปธรรม

เนื่องจากลำพูนเป็นจังหวัดที่มีโรงงานอุตสาหกรรมจึงทำให้รายได้ต่อเดือนโดยเฉลี่ยสูง

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

2.4 จังหวัดลำปาง

ข้อมูลทั่วไป

จังหวัดลำปางแบ่งออกเป็น 13 อำเภอ 100 ตำบล 917 หมู่บ้าน มีอาณาเขตทิศเหนือติดต่อ เชียงรายและพะเยา ทิศใต้ติดต่อกับสุโขทัย และตาก ทิศตะวันออกติดต่อแพร่ และทิศตะวันตกติดต่อ เชียงใหม่และลำพูน รวมเนื้อที่ทั้งหมด 12,533 ตารางกิโลเมตร ลำปางเป็นเมืองในหุบเขารูปแอ่ง กระทะ รายล้อมด้วยเทือกเขาสูงชัน บางส่วนหุบเป็นแนวหินแกรนิตบนเทือกเขา ผิบนํ้าด้าน ตะวันตก

เมืองลำปาง มีชื่อเรียกหลายชื่อเช่น ศรีดอนชัย ลัมกะกัมปะนคร เขलगันคร และกุกกุน นคร (นครไก่อ) คำว่า ลำปาง นั้นหมายถึงไม้ป้าง ตำนานเล่าว่าเป็นไม้ซ้าหลามที่ลี้ภัยภัยอันตราย หาบกระบองน้ำผึ้ง มะพร้าว มะตูม มาถวายพระพุทธเจ้าเมื่อครั้งเสด็จมายังบริเวณนี้ ก่อนจะปักไม้ เอาทางปลายลงเกิดเป็นต้นชะงาวที่เห็นอยู่ข้างวิหารหลวง วัดพระธาตุลำปางหลวง

ต้นชะงาวนี้มีลักษณะผิวด้านต่างจากไม้เนื้อแข็ง กิ่งก้านจะขี้ผึ้งดิน เป็นไม้มงคลประจำจังหวัด ลำปางที่มีอายุกว่า 2,500 ปีล่วงมาแล้ว ส่วนคำว่า เขलगันคร เป็นภาษาบาลี ปรากฏอยู่ในตำนาน ตั้งแต่สมัยพุทธศตวรรษที่ 13 คำว่า ละคร ซึ่งกลายมาจาก นคร จึงเป็นชื่อสามัญที่ใช้เรียกเมืองเขलगันคร ทั้งยังปรากฏ ใช้ในศิลาจารึกและพงศาวดารในรุ่นต่อมา ส่วนภาษาพูดจะออกเสียง ว่าละคอน มีความหมายเดียวกับคำว่าเมืองลคร หรือ เวียงละคอน

บางตำนานยังเล่าว่าเมื่อครั้งที่พระพุทธเจ้าเสด็จออก โปรดสัตว์มาจนถึงเมืองนี้ พระอินทร์ ได้ทราบก็เกรงว่าชาวเมือง จะตื่นไม้ทันทำบุญกับพระพุทธองค์ จึงแปลงกายเป็นไก่สีขาวขันปลุก ชาวเมืองให้ตื่นทันออกมาทำบุญตักบาตร ด้วยเหตุนี้เมืองลำปางจึงได้ชื่อว่า กุกกุนนคร อันหมายถึง เมืองไก่ขาว ไก่ขาวจึงเป็นสัญลักษณ์ของเมืองลำปาง

เวียงเมืองหรือเมืองเขलगันคร มีการพัฒนามาแล้วตั้งแต่สมัยอาณาจักรหริภุญไชยยังดำรงอยู่ เมืองเขलगันครนี้มีฐานะเป็นเมืองหลวงคู่แฝดของอาณาจักรหริภุญไชย มีผู้ปกครองสืบต่อกันมา ตลอด ก่อนที่จะมีการสถาปนา อาณาจักรล้านนาของพระยามังรายที่ตั้งอยู่บริเวณ กลุ่มแม่น้ำกกทาง ตอนเหนือในช่วงพุทธศตวรรษที่ 19 พระยามังรายขยายอิทธิพลยกทัพเข้ามามีอำนาจปกครอง หริภุญชัย ซึ่งอยู่ทางทิศ ตะวันตกเฉียงใต้อันมีเขलगันครเป็นเมืองที่อยู่ใกล้กัน ในที่สุดได้ยึดเมือง ทั้งสองไว้ได้และ มีการแต่งตั้งผู้ครองนครขึ้น เป็นการเปลี่ยนวงศ์ผู้ครองเมือง มาเป็นสายของพระ ยามังราย ระหว่างนั้นได้สร้างเมืองเขलगันครขึ้นใหม่ ในฐานะของเมืองหน้าด่าน ของอาณาจักร ล้านนาสืบมา

อาณาจักรล้านนาเจริญรุ่งเรืองอยู่ชั่วระยะเวลาหนึ่งก็อ่อนแอลง และถูกพม่ายึดอำนาจได้เมื่อปี พ.ศ. 2101 และตกเป็นเมืองขึ้นของพม่า รวมระยะเวลานานถึง 200 ปี แต่ในบางครั้งก็ตกอยู่ภายใต้

เมืองมณฑลเถียนหม่า ดังเช่นวิหารใหญ่วัดศรีรองเมือง เป็นต้น เป็นวิหารจำหลักไม้ทำยอดหลังคาซ้อนเป็นชั้นๆ มีลวดลายจำหลักไม้ที่นิยมในสมัยรัชกาลที่ 6 เรียกว่าเรือนไทย ติดลูกไม้ หรือที่ฝรั่งเรียกว่า แบบขนมปังขิง (Ginger Bread) คือไม้ฉลุที่ชายคา เป็นลายซ้อย ลูกไม้ช่องลมก็ฉลุรูปเป็นลายเช่นกันและยังมีลายลวดลายตามส่วนต่างๆ ของอาคารอีกมากมาย เช่น ทางขึ้นวิหารวัดศรีชุม ซึ่งเป็นศิลปะพม่า ผสมฝรั่งที่นิยมทำกันมากในภาคเหนือ

สถาปัตยกรรมแบบเชียงใหม่ ที่ลำปางจะเก่าแก่ยิ่งกว่าที่พบในเชียงใหม่ เพราะสถาปัตยกรรมไม้ในเชียงใหม่ส่วนใหญ่จะได้รับการปฏิสังขรณ์ขึ้น จากรูปแบบเดิมที่ชำรุดทรุดโทรม ส่วนที่ลำปางล้วนเป็นของเก่าทั้งสิ้น ดังเช่น วิหารน้ำแต้มที่วัดพระธาตุลำปางหลวง มีภาพเขียนปูนเก่าร่วมสมัยกับอยุธยา ประติมากรรมด้านหน้าวัดมีลวดลายปูนปั้นประดับเป็นศิลปะเชียงใหม่รุ่นเก่า ชุ่มประตูดุ๊กโล่หิน และประตูดุ๊กบ้านเวียง กลางเมืองเดินในลำปาง ก็เป็นศิลปะแบบเชียงใหม่เช่นกัน และยังมีประตูดุ๊กโล่แดง ซึ่งเป็นศิลปะดั้งเดิมของล้านนา

สถาปัตยกรรมแบบล้านนา พระวิหารหลวงวัดโล่หิน และวัดปางยางคก เป็นพระวิหารรุ่นเก่าขนาดย่อม ลักษณะโปร่งด้านหน้าและด้านข้าง ส่วนด้านหลังทึบ ประดิษฐานมณฑปหรือพระพุทธรูป เป็นวิหารเก่าแก่ของ ล้านนาที่กะทัดรัดแต่งงดงามน่าดูยิ่ง

สำหรับการเดินทางมาจังหวัดลำปางนั้นทำได้ง่าย มีทั้งทางรถยนต์ รถโดยสารประจำทาง รถไฟและเครื่องบิน ถนนหนทางภายในจังหวัดและที่เชื่อมต่อกับอำเภอต่างๆอยู่ในสภาพดี ถนนเชื่อมต่อไปยังจังหวัดอื่นอยู่ในสภาพดีเช่นกัน โดยจากลำปางสามารถเดินทางต่อไปยังจังหวัดอื่นๆ ในภาคเหนือตอนบน ลำพูน-เชียงใหม่, แพร่-น่าน, พะเยา-เชียงราย ได้สะดวก การเดินทางภายในจังหวัดมีรถประจำทางและรถรับจ้าง แต่วิธีที่สะดวกที่สุดคือการใช้รถยนต์ส่วนตัวเนื่องจากภายในจังหวัดยังไม่มีบริการขนส่งมวลชนที่แพร่หลาย การเข้าถึงสถานที่ต่างๆนอกอำเภอเมืองยังไม่สะดวกเท่าที่ควร ปัญหาประการหนึ่งคือการกระจายตัวของแหล่งท่องเที่ยวและแหล่งหัตถกรรมภายในจังหวัด มีระยะทางห่างกันมากพอสมควร การเดินทางจากแหล่งหนึ่งไปอีกแหล่งหนึ่งต้องใช้เวลาพอสมควร ดังนั้นการจัดเส้นทางท่องเที่ยวให้สอดคล้องกับแหล่งท่องเที่ยวและแหล่งหัตถอุตสาหกรรมจึงมีผลอย่างมากในการดึงดูดนักท่องเที่ยวเข้ามาในจังหวัด โดยใช้ระยะทางและเวลาที่เหมาะสม

ระบบขนส่งมวลชน
รถยนต์

จากกรุงเทพฯ ใช้ทางหลวงหมายเลข 1 ถึงกิโลเมตรที่ 52 แยกซ้ายเข้าทางหลวงหมายเลข 32 ผ่านสิงห์บุรี ชัยนาท เข้านครสวรรค์ แล้วแยกซ้ายเข้าทางหลวงหมายเลข 1 ผ่านกำแพงเพชร ดากระวังเข้าสู่จังหวัดลำปาง รวมระยะทางทั้งสิ้น 599 กิโลเมตร ใช้เวลาเดินทางประมาณ 7 ชั่วโมง หรือจะใช้เส้นทางสายใหม่จากพิษณุโลกเข้าด่านชัยและลำปางได้

รถโดยสารประจำทาง

บริษัท ขนส่ง จำกัด จัดบริการรถโดยสารธรรมดาและปรับอากาศ ไปลำปางทุกวัน และที่สถานีขนส่งลำปาง นอกจากนี้ ยังมีบริษัทเอกชนบริการรถประจำทางไป-กลับ ระหว่างกรุงเทพฯ-ลำปาง ได้แก่ บริษัท วิริยะทัวร์ กรุงเทพฯ และ บริษัทนิวิริยะทัวร์ กรุงเทพฯ และบริษัทอื่นๆ อาทิ บริษัทถาวรฟาร์ม

บริษัททันจิตต์ทัวร์, บริษัทสยามเฟิร์สท์, บริษัทสมบัติทัวร์

จากสถานีขนส่งลำปางที่ถนนพหลโยธินมีรถโดยสารธรรมดา และปรับอากาศไปยังจังหวัด เชียงราย แพร่ และน่าน นอกจากนี้ยังมีรถจากเชียงใหม่วิ่งผ่านลำปาง ไปยังทุกจังหวัดในภาคเหนือ และบางจังหวัดในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ เช่น ขอนแก่น อุรธานี อุบลราชธานี นครราชสีมา เป็นต้น

รถไฟ

การรถไฟแห่งประเทศไทย จัดบริการรถด่วน รถเร็วและรถธรรมดา ไป กลับกรุงเทพฯ-ลำปางทุกวัน โดยใช้เส้นทางหลักสายเหนือ กรุงเทพฯ-เชียงใหม่

เครื่องบิน

สายการบิน พีบีแอร์ บริการเที่ยวบิน กรุงเทพฯ-ลำปาง ไป-กลับ

ทุนสังคม และทุนมนุษย์

สำหรับการดำเนินชีวิต วิถีชีวิตหลักและความเชื่อของคนท้องถิ่น ยังคงความเชื่อและปฏิบัติตามประเพณีดั้งเดิมสืบทอดกันมาจนถึงปัจจุบันอยู่ แต่ก็ได้รับอิทธิพลของความเจริญและการเข้ามาของวัฒนธรรมตะวันตกทำให้การแต่งตัว อาชีพของชาวบ้านเปลี่ยนไปจากเดิม วัฒนธรรมและอาชีพเดิมๆส่วนมากจะเป็นคนสูงอายุทำและคนรุ่นใหม่ๆจะออกไปทำงานนอกหมู่บ้าน ในจังหวัดลำปางมีสถานศึกษาระดับประถมถึงอุดมศึกษาถึง 517 แห่ง ทำให้ประชาชนในจังหวัดมีความรู้อยู่ในระดับปานกลางถึงดี โดยลักษณะของอาชีพเรียงตามลำดับดังนี้ เกษตร 31.1 %, ความสามารถทางฝีมือและธุรกิจการค้าที่เกี่ยวข้อง 20.5 %, การขายและบริการ 14.9 %, พนักงานบริการ 12.2 % มีการรวมกลุ่มของคนในชุมชนโดยส่วนมากจะเป็นการรวมกลุ่มอาชีพ เช่นกลุ่มค้าทอ, กลุ่มผู้สูงอายุ, กลุ่มเกษตรกร ซึ่งกลุ่มพวกนี้ก็ขึ้นอยู่กับกิจกรรมหลักของชุมชนว่าเป็นอะไรก็จะรวมกลุ่มช่วยกันเพื่อเพิ่มรายได้ให้กับคนในชุมชน การนับถือศาสนาหลัก ประชาชนส่วนใหญ่ยังคงเป็นศาสนาพุทธถึง 98.87%

สภาพเศรษฐกิจ

ในส่วนภาพรวมทางเศรษฐกิจของจังหวัดลำปางนั้น จังหวัดลำปางมี GPP 25,116 ล้านบาท ประชาชนมีรายได้เฉลี่ย 10,576 บาทต่อเดือน รายจ่ายเฉลี่ย 8,660 บาทต่อเดือน และอัตราร้อยละต่อครัวเรือนที่เป็นหนี้ ร้อยละ 61.8 หากเปรียบเทียบรายได้เฉลี่ยของครัวเรือนคิดเป็นบาทต่อเดือนของคนในจังหวัด อยู่ในอันดับที่ 5 รองจาก จ. เชียงใหม่, ลำพูน, แพร่ และน่าน (ข้อมูลปี 2547)

การสนับสนุนจากภาครัฐ

ด้านการสนับสนุนจากภาครัฐของจังหวัดนั้น มีนโยบายจากภาครัฐในการสนับสนุนหัตถอุตสาหกรรม ได้แก่ โครงการหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ และนโยบายส่งเสริมการท่องเที่ยวของจังหวัด ได้แก่ การส่งเสริมให้การท่องเที่ยวเป็นเครื่องมือสำคัญในการแก้ไขปัญหาเศรษฐกิจ, การส่งเสริมและพัฒนากิจการดำเนินงานด้านการตลาดเชิงรุก, การส่งเสริมให้เกิดความร่วมมือกับทุกฝ่ายทั้งระดับในประเทศและต่างประเทศ และการมุ่งพัฒนาองค์กร ระบบบริหารจัดการ ในส่วนของแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด ได้มียุทธศาสตร์การสนับสนุนและส่งเสริม ดังนี้ การพัฒนาให้เป็นเมืองน่าอยู่, การพัฒนาให้เป็นเมืองน่าเที่ยวด้วยความเขียวขจีร่มรื่น สะอาด และสวยงาม, การพัฒนาให้เป็นผู้นำด้านชรามิก สำหรับชรามิกนั้นมีการจัดงานงานไทยแลนด์ชรามิกแฟร์ ครั้งที่ 1 และ ลำปางชรามิกแฟร์ ครั้งที่ 18 ซึ่งจัดขึ้นเป็นประจำทุกปี

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

2.5 จังหวัดน่าน

ข้อมูลทั่วไป

น่านมีพื้นที่ 11,472,076 ตารางกิโลเมตร หรือ ประมาณ 7 ล้านไร่เศษ อาณาเขตทิศเหนือ และทิศตะวันออกจดสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว ทิศใต้จดจังหวัดอุตรดิตถ์ ทิศตะวันตกจดจังหวัดแพร่ พะเยา และเชียงราย

ที่ตั้งและอาณาเขต

จังหวัดน่านเป็นจังหวัดชายแดนด้านตะวันออกของภาคเหนือ ตั้งอยู่ระหว่างเส้นรุ้งที่ 18 องศา 00 ลิปดา 45 ฟลิปดา ถึง 19 องศา 37 ลิปดา 53 ฟลิปดาเหนือและเส้นแวง ที่ 100 องศา 20 ลิปดา 34 ฟลิปดา ถึง 100 องศา 06 ลิปดา 29 ฟลิปดาตะวันออก ห่างจาก กรุงเทพมหานครตามเส้นทางรถยนต์ประมาณ 668 กิโลเมตร มีพื้นที่รวมทั้งสิ้น 7,170,045 ไร่ หรือ 11,472,076 ตารางกิโลเมตร คิดเป็นร้อยละ 2.23 ของพื้นที่ทั้งประเทศ มีอาณาเขตติดต่อกับประเทศ และจังหวัดใกล้เคียง ดังนี้

ทิศเหนือและทิศตะวันออก ติดต่อกับประเทศสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว มีความยาวตามแนวชายแดนประมาณ 277 กิโลเมตร ทิศตะวันตก ติดต่อกับจังหวัดพะเยา ทิศใต้ ติดต่อกับจังหวัดแพร่ และจังหวัดอุตรดิตถ์

ลักษณะภูมิประเทศ

สภาพพื้นที่โดยทั่วไปของจังหวัดน่าน ส่วนใหญ่ประกอบด้วยภูเขาและป่าไม้ ซึ่งมีความลาดชันเกินกว่า 30 องศา โดยมีเนื้อที่ประมาณ 85 เปอร์เซ็นต์ ของเนื้อที่จังหวัด มีลักษณะเป็นภูเขาถูกคลื่นลอนลาด และถูกคลื่นลอนชัน พื้นที่ราบลุ่มมีเป็นส่วนน้อย ได้แก่ ที่ราบกว้างใหญ่ อยู่ในกลุ่มน้ำน่าน - สว ตามลำน้ำน่าน และที่ราบลุ่มแคบ ๆ อยู่แถบอำเภอนาน้อยตอนใต้ อำเภอท่าวังผา อำเภอปัว อำเภอเชียงกลาง และอำเภอทุ่งช้าง

ความที่เป็นเมืองชายแดนแห่งล้านนาตะวันออกอันอุดมไปด้วยวัฒนธรรมที่หลอมรวมจากเทือกเขาสูงถึงพื้นราบทำให้เสน่ห์ของเมืองน่านยังยืนมาจนถึงทุกวันนี้ ประกอบกับลักษณะภูมิประเทศที่เป็นท้องทะเลแห่งขุนเขา อีกทั้งสายลมหนาวและสายหมอกที่พัดผ่านทุ่งข้าวสีเขียวน้ำฝน หรือ เหลืองทองพร้อมจะเก็บเกี่ยว ยังทำให้ผู้มาเยือนเก็บความประทับใจกลับไปด้วย ป้อมปราการธรรมชาติที่บดบังเมืองน่านจากคนต่างถิ่นก็คือเทือกเขาผีปันน้ำและหลวงพระบาง

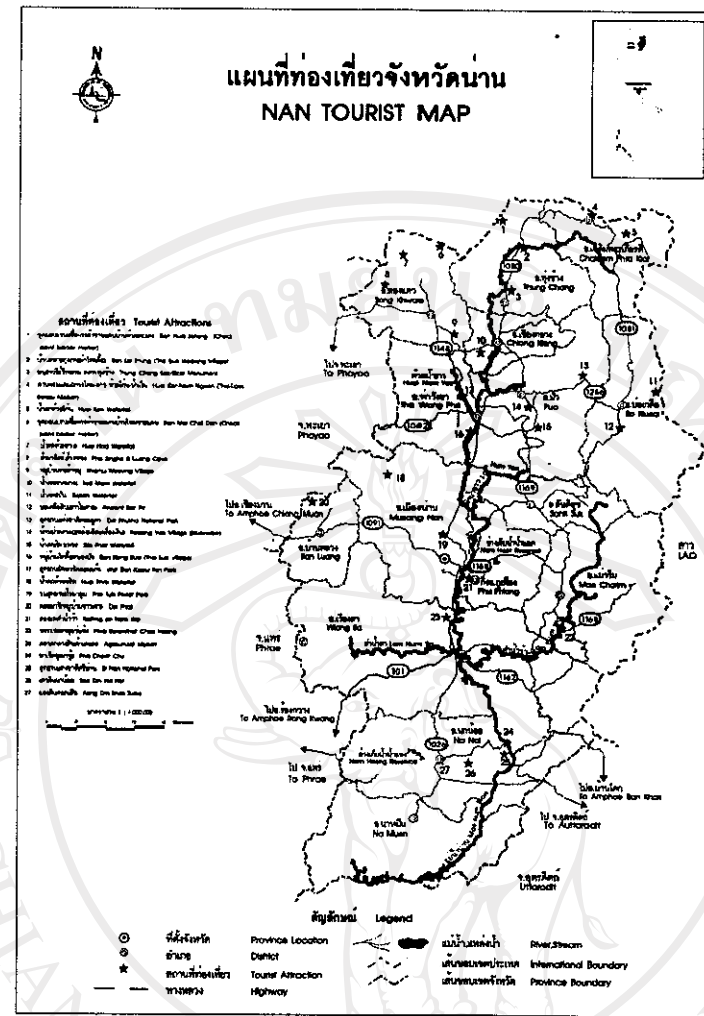
พื้นที่ป่าของเมืองน่านมีประมาณ 5 ล้านไร่ เมื่อเปรียบเทียบกับพื้นที่ทั้งจังหวัดประมาณ 7 ล้านไร่ ถือว่ามีความอุดมสมบูรณ์มาก ชาวบ้านเชื่อว่ามนุษย์เป็นส่วนหนึ่งของธรรมชาติจึงไม่สามารถฝืนกฎของธรรมชาติได้ พวกเขาจะไม่ตัดไม้ หรือถางป่าทำไร่ในพื้นที่ลุ่มน้ำ พวกเขาดูแลรักษาภูเขาและป่าไม้ด้วยความเคารพ ชาวเขาเผ่าต่างๆ เช่น ขมุ ลัวะ และเมี่ยน เชื่อว่ามีดวงวิญญาณที่รักษาป่า

พื้นที่ราบลุ่มแม่น้ำของจังหวัดน่านมีเพียง ร้อยละ 14 เท่านั้น จะกระจัดกระจายอยู่ตามหุบเขาในอำเภอต่างๆ ชุมชนตามที่ราบลุ่มเหล่านี้จะใช้ระบบการท่อน้ำท้องถิ่น ใช้ภูมิปัญญาชาวบ้านในการจัดการทรัพยากรน้ำเพื่อการเกษตร ทุกปีเครือข่ายชุมชนที่ใช้ระบบการประปาร่วมกัน โดยเฉพาะ ไทลื้อ ลาวพวน จะร่วมกันจัดงานสักการะดวงวิญญาณที่เฝ้าดูแลรักษาป่า

แม่น้ำที่เป็นเสมือนเส้นเลือดของชาวน่าน คือ แม่น่าน มีต้นกำเนิดจากดอยขุนน้ำน่าน ตำบลขุนน้ำ อำเภอบ่อเกลือ ซึ่งจะไหลขึ้นเหนือไปทางอำเภอทุ่งช้าง ก่อนจะไหลลงได้ ไปยังอำเภอบัว, ท่าวังผา, เมืองน่าน, เวียงสา หลังจากนั้นจะไหลลงไปยังจังหวัดอื่น คือ อุดรดิตถ์ พิษณุโลก และ พิจิตร จึงไปรวมกับแม่น้ำยมที่อำเภอยางตลาด จังหวัดนครสวรรค์ และแม่น้ำเจ้าพระยาที่ปากน้ำโพ นครสวรรค์ ร้อยละ 40 ของลำน้ำน่านนั้นหล่อเลี้ยงลำน้ำเจ้าพระยา

ความเกี่ยวข้องกันด้วยศรัทธาในพุทธศาสนา วัฒนธรรมประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่น และความหวงแหนในทรัพยากรธรรมชาติที่มีร่วมกันทำให้ชาวน่านมีเครือข่ายชุมชนที่เข้มแข็งเรียนรู้ที่จะอยู่กับความเปลี่ยนแปลงแต่ยังคงตระหนักถึงความเป็นตัวอยู่เสมอ อันจะนำไปสู่การพัฒนาอย่างยั่งยืน

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

สิ่งแวดล้อมภายใน

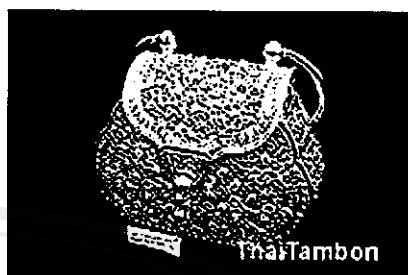
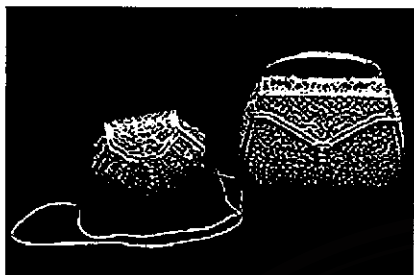
ผลิตภัณฑ์

สินค้าหัตถอุตสาหกรรมหลักของจังหวัด ที่เป็นที่นิยม มีชื่อเสียง หรือเป็นสัญลักษณ์ของจังหวัด ได้แก่

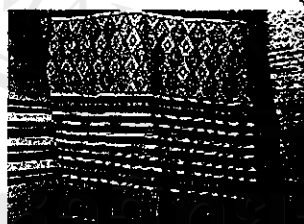
1. เครื่องเงิน ซึ่งเป็นผลงานของชาวไทยภูเขาเผ่าม้งหรือเผ่าเย้า ที่มีการสืบทอดฝีมือการทำเงิน

จากรุ่นสู่รุ่น มีการดัดแปลงเป็นเครื่องประดับ เครื่องใช้ต่างๆ

2. ผ้าทอพื้นเมือง ซึ่งเป็นผ้าทอที่ทอด้วยมือ มีสีสันสวยสดลายสวยงาม และมีเอกลักษณ์เฉพาะถิ่นจากฝีมือของชาวไทลื้อ

รูปแสดงผลิตภัณฑ์จากเครื่องเงิน

รูปแสดงผลิตภัณฑ์ผ้าทอพื้นเมือง

การบริการ

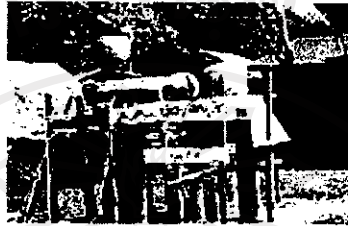
จังหวัดน่านมีโรงแรมอยู่หลายแห่งตามอำเภอต่างๆ มีหลายระดับ และหลายราคาให้นักท่องเที่ยวเลือกใช้บริการ สำหรับการท่องเที่ยว นักท่องเที่ยวสามารถติดต่อบริษัททัวร์ที่มีอยู่ในเขตอำเภอเมืองน่านได้ ประมาณ 9 แห่งที่ได้รับใบอนุญาต ให้นำเที่ยวทั้งแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ แหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรม

ทุนทางกายภาพ

แหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติที่มีชื่อเสียงของจังหวัดน่าน ได้แก่ อุทยานแห่งชาติดอยภูคา น้ำตกต้นตอง ถ้ำผาม้อง ถ้ำผาแดง บ่อเกลือบนภูเขาแห่งเดียวในโลก อุทยานแห่งชาติศรีน่าน แก่งหลวง เสาหิน(ฮ่อมจ้อม) อุทยานแห่งชาติแม่จริม ถ้ำน้ำว้า (ถ่องแก่ง)

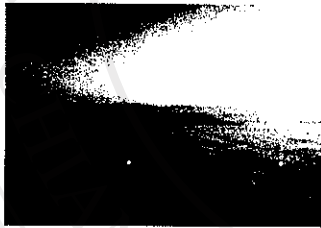
ถ้ำน้ำว้า (ถ่องแก่ง) อ.ปัว

บ่อเกลือบนภูเขาแห่งเดียวในโลก

อุทยานแห่งชาติดอยภูคา

ผาฮ่อม อ.น่าน้อย

เสาหินน่าน้อย(ฮ่อมจ้อม) อ.น่าน้อย

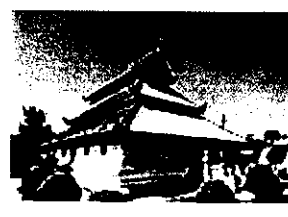
ในส่วนแหล่งท่องเที่ยวทางศาสนา และวัฒนธรรมที่มีชื่อเสียงของจังหวัดน่านมีหลายแห่งด้วยกัน ได้แก่ วัดพระธาตุช้างค้ำวรวิหาร วัดพระบรมธาตุแช่แห้ง วัดพญาวัด พิพิธภัณฑสถานแห่งชาติน่าน วัดหนองแดง วัดหนองบัว วิหารคันแหลง พระธาตุเบ็งสกัด วัดบุญยืน วัดภูมินทร์ วัดพระธาตุเขาน้อย พิพิธภัณฑสถานแห่งชาติน่าน ซึ่งแหล่งท่องเที่ยวโดยส่วนใหญ่จะเป็นวัด

วัดหนองบัว อ.ท่าวังผา

วัดหนองแดง อ.เชียงกลาง

วิหารต้นแหลง อ.ปัว

วัดภูมินทร์

พิพิธภัณฑสถานแห่งชาติน่าน

แหล่งผลิตผลิตภัณฑ์ที่สำคัญของจังหวัดน่าน มีดังนี้

1. เครื่องเงินแหล่งผลิตที่สำคัญ คือ กลุ่มเครื่องเงินสตรีชาวเขา 254 หมู่ 4 ถ.น่าน-พะเยา ต.ไชยสถาน อ.เมือง กลุ่มเครื่องเงินบ้านห้วยลี เลขที่ 104 หมู่ที่ 3 บ้านห้วยลี ต.สะเนียน อ.เมืองฯ
2. ผ้าทอพื้นเมือง แหล่งผลิตที่สำคัญ มีอยู่หลายกลุ่ม ได้แก่
กลุ่มทอผ้าบ้านใหม่ 31 หมู่ 8 ต.ส้าน อ.เวียง
กลุ่มทอผ้าบ้านไผ่งาม 15/1 หมู่ 1 บ้านไผ่งาม ต.ส้าน อ.เวียงสา
กลุ่มทอผ้าไทลื้อบ้านหนองบัว ต.ป่าคา อ.ท่าวังผา
กลุ่มทอผ้าบ้านนาคำ 106 หมู่ 1 บ้านนาคำ ต.ศิลาเพชร อ.ปัว
กลุ่มทอผ้าบ้านรัชดา 140 หมู่ 5 ต.เปือ อ.เชียงกลาง
กลุ่มทอผ้าบ้านทุ่งสน 27 หมู่ 4 บ.ทุ่งสน ต.งอบ อ.ทุ่งช้าง
กลุ่มทอผ้าไทลื้อ หมู่ 3 บ้านหลายทุ่ง ต.ปอน อ.ทุ่งช้าง

แหล่งจำหน่ายผลิตภัณฑ์ที่สำคัญของจังหวัด

1. เครื่องเงินมีการจำหน่ายภายในหมู่บ้านที่เป็นแหล่งผลิต
2. ผ้าทอพื้นเมืองมีการจำหน่ายภายในหมู่บ้านที่เป็นแหล่งผลิต

ในเรื่องของการขนส่ง และระบบการคมนาคมเพื่อเข้าสู่จังหวัดพะเยานั้น สามารถทำได้หลายวิธีการด้วยกัน ดังนี้

1. รถยนต์

จากกรุงเทพฯ ใช้ทางหลวงหมายเลข 32 มาจนถึงจังหวัดนครสวรรค์ จากนั้นใช้ทางหลวง

หมายเลข 117 มาจนถึงจังหวัดพิษณุโลกและใช้ทางหลวงหมายเลข 11 โดยจะผ่านจังหวัดอุตรดิตถ์ และอำเภอเด่นชัย (จังหวัดแพร่) จากเด่นชัยใช้ทางหลวงหมายเลข 101 ผ่านจังหวัดแพร่ไปจนถึงตัวจังหวัดน่าน รวมระยะทางประมาณ 668 กิโลเมตร

2. รถโดยสารประจำทาง

สถานีขนส่งสายเหนือ ถนนกำแพงเพชร 2 (หมอชิต 2) มีรถโดยสารประจำทางทั้งรถโดยสารธรรมดา และรถโดยสารปรับอากาศไปจังหวัดน่านทุกวัน ติดต่อ บริษัท ขนส่ง จำกัด โทร. 0 2936 2852-66 www.transport.co.th และมีบริษัทเอกชนหลายแห่งที่บริการเดินรถไปจังหวัดน่าน ติดต่อ แพร่ทัวร์ โทร. 0 2245 2369, 0 2245 1697 และ 0 2936 3720 สมบัติทัวร์ โทร. 02936 2495-6 และ 0 5471 0122 เจริญทัวร์ โทร. 0 5471 0362, 0 2936 0199

3. รถไฟ

จากสถานีรถไฟกรุงเทพฯ (หัวลำโพง) ไปลงที่อำเภอเด่นชัย จังหวัดแพร่ แล้วจึงต่อรถโดยสารประจำทางมาที่จังหวัดน่าน ระยะทาง 142 กิโลเมตร รายละเอียดติดต่อหน่วยบริการเดินทาง การรถไฟแห่งประเทศไทย โทร. 0 2223 7010, 0 2223 7020, 1690 www.railway.co.th

4. เครื่องบิน

บริษัท พีบีแอร์ บริการเที่ยวบิน กรุงเทพฯ-น่าน สำรองที่นั่ง โทร. 0 2261 0220-5 www.pbair.com

ทุนสังคม

หลักฐานสมัยก่อนประวัติศาสตร์ที่พบในบริเวณจังหวัดน่าน เช่น เครื่องมือหิน กลองสัมฤทธิ์ที่ใช้ประกอบพิธีศพสำหรับชาวเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ เป็นเครื่องยืนยันว่าดินแดนนี้มีมนุษย์มาตั้งถิ่นฐานตั้งแต่อ่อนสมัยประวัติศาสตร์ในช่วงปลายพุทธศตวรรษที่ 18 ขุนน่านและขุนฟองได้นำผู้คนอพยพจากตอนบนของแม่น้ำโขงมาตั้งถิ่นฐานยังที่ราบลุ่มตอนบนของแม่น้ำน่าน ใกล้กับเทือกเขาดอยภูคา และในปี พ.ศ. 1902 เจ้าพระยาการเมืองย้ายเมืองไปยังเวียงภูเพียงแช่แห้ง ฝั่งตะวันออกของแม่น้ำน่านซึ่งไม่ได้ใหญ่กว่าหรืออุดมสมบูรณ์กว่าเมืองปัวแต่ใกล้กับเมืองสุโขทัยมากขึ้น

ในปี พ.ศ. 1911 เจ้าพระยาผากองบุตรของเจ้าพระยาการเมืองได้ย้ายเมืองมายังฝั่งตะวันตกของแม่น้ำน่านซึ่งเป็นเมืองน่านในปัจจุบัน ตามศิลาจารึกหลักที่ 45 และ 46 ในปี พ.ศ. 1935 ปู่พระยา (เจ้าพระยาผากอง) และพระราชนัดดา (พระมหาธรรมราชาที่ 2 แห่งสุโขทัย) ได้ให้คำสาบานที่จะช่วยเหลือกันและกันในยามสงคราม ความสัมพันธ์ระหว่างน่านและสุโขทัยได้ดำเนินมาจนกระทั่งสุโขทัยผนวกเข้ากับอยุธยาในปี พ.ศ. 1981

เมืองน่านมีความสัมพันธ์ติดต่อกับนครรัฐเล็กๆ รอบบ้าน เช่น หลวงพระบาง ล้านช้าง และสิบสองปันนา รัฐเหล่านี้มีความร่วมมือทางการเมืองอย่างเข้มแข็ง ทำการค้าขายกันตามเส้นทางแม่น้ำโขงด้วยคาราวานเกวียน ก่อนหน้านี้น่านจะถูกผนวกเข้าเป็นส่วนหนึ่งของล้านนาทั้งสองดินแดนมีความสัมพันธ์กันผ่านการค้าวัวควาย และเมื่อเชียงใหม่ตกเป็นประเทศราชของพระเจ้าหงสาวดีบุเรงนองแห่งพม่า ในระหว่างปี พ.ศ.2096-2101 เจ้าพระยาพลเทพหรือชัย เจ้าเมืองน่านได้หลบหนีไปยังเมืองหลวงพระบาง และน่านตกอยู่ภายใต้การปกครองของพม่าจนกระทั่งสิ้นกรุงศรีอยุธยาในปี พ.ศ. 2310

ระหว่างปีพ.ศ. 2101 - 2317 น่านพยายามต่อสู้เพื่ออิสรภาพจากพม่าหลายครั้ง ในปี พ.ศ. 2246 ถือว่าเป็นช่วงเวลาทุกข์เข็ญ ผู้คนต้องหลบหนีสงครามเข้าป่า บางคนถูกจับเป็นเชลยในพม่าทั้งเมืองและวัดถูกเผาทำลายลง ในปี พ.ศ. 2331 เจ้าอัตถวรปัญโญ เจ้าหลวงเมืองน่าน หันมาแสวงามักคักรุงเทพฯ (ตรงกับสมัยรัชกาลที่ 1) เมื่อ พ.ศ.2333 น่านเริ่มนโยบาย "เก็บผักใส่ซ้า เก็บข้าใส่เมือง" มีการอพยพ ชาวไทลื้อจำนวนมากกลับสู่เมืองน่าน

ในสมัยรัชกาลที่ 5 กรุงเทพฯถูกคุกคามจากลัทธิล่าอาณานิคมของอังกฤษและฝรั่งเศสได้ก่อให้เกิดการปฏิรูปการปกครองหัวเมืองล้านนา เพื่อรวมศูนย์อำนาจที่ส่วนกลาง ตั้งแต่ พ.ศ.2435 รัฐบาลกลางกรุงเทพฯได้แต่งตั้งข้าหลวงเข้ามาแทนคณะขุนนางผู้ช่วยเจ้าผู้ครองนครในการบริหารกิจการบ้านเมือง

หลังจากเหตุการณ์ร.ศ.112 (พ.ศ.2436) ไทยต้องยอมเสียดินแดนฝั่งซ้ายแม่น้ำโขงแก่ฝรั่งเศส เมืองน่านจึงเพิ่มพูนความสำคัญมากขึ้นในฐานะเมืองหน้าด่านติดกับเมืองหลวงพระบางในลาวซึ่งเป็นของฝรั่งเศส ความสัมพันธ์ระหว่างเจ้าเมืองน่านกับกรุงเทพฯดำเนินไปด้วยดี รัชกาลที่ 5 โปรดเกล้าฯให้แต่งตั้งเจ้าสุริยพงษ์ผริตเดชเป็นพระเจ้าสุริยพงษ์ผริตเดชเพื่อตอบแทนคุณงามความดีที่น่านช่วยกรุงเทพฯในสงครามปราบกบฏที่เชียงตุง

นครเมืองน่านกลายเป็นจังหวัดหนึ่งของประเทศไทยอย่างสมบูรณ์ในสมัยรัชกาลที่ 7 หลังจากเจ้ามหาพรหมสุรธาดาเจ้าเมืองน่านองค์สุดท้ายถึงแก่กรรมในปีพ.ศ. 2474 จึงยกเลิกระบบการปกครองโดยเจ้าผู้ครองนครนับแต่นั้นเป็นต้นมา

วิถีชีวิตของคนในจังหวัดน่าน เรียบง่ายเนื่องจากอาชีพโดยส่วนใหญ่เป็นเกษตรกร และโดยส่วนมากนับถือศาสนาพุทธ ประชาชนมีการรวมกลุ่มอาชีพช่วยเหลือกันในการหารายได้ มีความ

เข้มแข็งภายในกลุ่มพอสมควร

จังหวัดน่านมีงานประเพณี วัฒนธรรมของจังหวัดค่อนข้างมาก และมีการจัดงานประจำปี ทุกปีตราบนานปัจจุบันนี้ ได้แก่

พิธีสืบชะตา

เป็นประเพณีโบราณ มักทำในโอกาสต่างๆ เช่นวันเกิดอายุครบรอบ ฟ้นจากการเจ็บป่วย การสืบชะตาถือเป็นการสร้างขวัญกำลังใจ และเป็นสิริมงคล ขับไล่สิ่งเลวร้ายให้ผ่านพ้นไป ต่อมา มีการประยุกต์พิธีสืบชะตากับการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ

ดนตรีพื้นบ้าน ปีน สะล้อ ซอด้วง

พ่อครูไชยลังกา เครือเสน ศิลปินแห่งชาติ สาขาศิลปะการแสดง (ดนตรีพื้นบ้าน) คือ ผู้เชี่ยวชาญปี่ (ซิง) และสะล้อและยังสามารประคณฐ์เครื่องดนตรี คำร้อง ทำนองเพลงซอปี่ฝ่าย ศิลปินแห่งชาติอีกท่านหนึ่งคือ พ่อครูคำผายนุปี ผู้ขับ “ซอด้วงน่าน” ที่เล่าถึงตำนานการสร้างบ้านแปงเมืองน่าน ตามเรื่องเล่าขานกันมาช้านานว่า ครั้งเมื่อพระยาการเมืองอพยพย้ายเมืองจากวรรณคร อำเภอบัว มาสร้างเมืองใหม่ที่ภูเพียงแช่แห้งนั้น ขบวนเสด็จแห่แห่นาใหญ่โตมาตามลำน้ำน่าน ผู้ติดตาม คือ ปู่คำมาและย่าคำปี่ ขับร้องโต้ตอบด้วยปฏึกาณกวี คลอปี่นและสะล้อเพื่อไม่ให้การเดินทางน่าเบื่อ

งานนมัสการพระธาตุเบ็งสกัด

นมัสการพระธาตุเบ็งสกัด อำเภอบัว

เทศกาลผ่อดอกชมพูกา

กุ่มกาพันธ์ - มีนาคมอุทยานแห่งชาติดอยกาคา

ประเพณีขึ้นบ่อน้ำทิพย์

วันมาฆะบูชาวนอุทยานถ้ำผาดูบ

งานประเพณีสงกรานต์และนมัสการสงน้ำพระเจ้าทองทิพย์

จัดขึ้นในวันที่ 13 เมษายนงานประเพณีนมัสการ สงน้ำพระเจ้าทองทิพย์ วัดสวนตาล

อำเภอมือง ช่วงเทศกาลสงกรานต์ 12-15 เมษายน

งานประเพณีหกเป็งไหว้สามหาราธุแช่แห้ง

จัดขึ้นระหว่างขึ้น 11-15 ค่ำ เดือน 4 หรือในวันเพ็ญเดือน 6 เหนือ ตรงกับวันเพ็ญเดือน 4

ภาคกลาง ประมาณปลายเดือนกุมภาพันธ์-มีนาคม)มีการจัดบ้องไฟถวายเป็นพุทธบูชา

งานสักการะเสาหลักเมือง

จัดขึ้นระหว่าง 17-19 เมษายนวัดมิ่งเมือง อำเภอมือง

งานประเพณีนมัสการพระธาตุเขาน้อย

ในวันเพ็ญเดือน 8 เหนือ (ตรงกับวันเพ็ญเดือน 6 ภาคกลาง ประมาณเดือน พฤษภาคม) มีงานนมัสการพระธาตุเจ้าน้อย และมีการจุดบั้งไฟถวายเป็นพุทธบูชา

งานตานก้วยสลาก งานแห่คว้านหรือคว้าน

ราวกลางเดือนตุลาคม หรือ ช่วงต้นเดือนพฤศจิกายนของทุกปีตานสลาก หรือก้วยสลาก เป็นประเพณีเก่าแก่ที่มีมาตั้งแต่ครั้งพุทธกาล สำหรับชาวเหนือถือว่าเป็นประเพณีทำบุญกลางบ้านที่ยิ่งใหญ่และสำคัญเป็นเอกลักษณ์ของท้องถิ่นพระภิกษุจะรับนิมนต์เพื่อมารับการถวายทานโดยการจับสลาก

งานแข่งเรือประเพณีคลองงาช้างลำจังหวัดน่าน

จะมีในราวกลางเดือนตุลาคม หรือต้นเดือนพฤศจิกายนทุกปีประเพณีแข่งเรือเป็นประเพณีที่สืบทอดกันมานานจัดในหน้าน้ำ ต่อมาในปี พ.ศ. 2479 ได้จัดให้มีการแข่งเรือในงานทอดกฐินสามัคคีสืบทอดมาจนถึงงานทอดกฐินพระราชทานในปัจจุบัน ราวกลางเดือนตุลาคม หรือ ช่วงต้นเดือนพฤศจิกายนของทุกปี โดยถือเอาวันเปิดสนามแข่งเรือตามวันถวายสลากภัตของวัดช้างค้ำวรวิหารซึ่งเป็นวัดหลวง และจะจัดงานถวายสลากภัตก่อนวันอื่น

งานแข่งเรือประเพณีของจังหวัดน่านจึงเป็นประเพณีคู่กับตานก้วยสลากของวัดช้างค้ำมาจนทุกวันนี้ ภายหลังทางจังหวัดได้ผนวกงานสมโภชงาช้างดำอันเป็นสมบัติล้ำค่าคู่บ้านคู่เมืองของจังหวัดน่านเข้าไปด้วย นอกจากนั้นยังมีงานแข่งเรือที่อำเภอเวียงสาในเทศกาลตานก้วยสลาก

เรือที่เข้าแข่งแต่ละลำใช้ไม้ซุงใหญ่ๆ เามาขุดเป็นเรือ เอกลักษณ์โดดเด่นของเรือแข่งเมืองน่าน คือ ที่หัวเรือแกะเป็นรูปพญานาค หางเรือเป็นหางพญานาคงอนสูง ด้วยคนเมืองน่านเชื่อว่าบรรพบุรุษของตนคือ เจ้าขุนนุ่น ขุนฟอง เกิดจากไข่พญานาคเป็นสัญลักษณ์แห่งความอุดมสมบูรณ์ ทั้งสองคนต่อเรือแข่งเป็นรูปพญานาคจึงถือเป็นการบูชาบุญคุณพญานาคผู้เป็นเจ้าแห่งน้ำและบรรพบุรุษของชาวเมืองน่าน

ประเภทการแข่งขัน มีทั้งเรือใหญ่ เรือกลาง และเรือเล็ก รวมทั้งประเพณีสวยงาม นอกจากนี้ยังมีการประกวดกองเชียร์อีกด้วย และหากมาในช่วงฤดูซ้อมก่อนมีการแข่งขัน ช่วงเย็นๆ จะเห็นชาวบ้าน นักเรียนจับกันเป็นกลุ่มอยู่ริมน้ำเพื่อดูการซ้อมเรือ เชียร์ทีมเรือและฝีพายที่เป็นคนท้องถิ่น เป็นวิถีชีวิตที่มีสีสัน และ เป็นกิจกรรมที่สร้างสรรค์ นับเป็นประเพณีที่น่าสนใจอย่างยิ่ง

งานประเพณีลอยกระทง

ขึ้น 15 ค่ำ เดือน 12อำเภอเมือง

เทศกาลส้มสีทองและงานกาชาดจังหวัดน่าน

จัดขึ้นในช่วงเดือนธันวาคมของทุกปี บางปีอาจจัดร่วมกับเทศกาลของดีเมืองน่าน จัด ณ สนามกีฬาจังหวัดน่าน อำเภอเมือง ส้มสีทองเป็นผลผลิตทางการเกษตรที่มีชื่อเสียงของจังหวัดน่าน

พันธุ์เดียวกับ ส้มเขียวหวาน แต่ส้มสีทองจะมีเปลือกสีเหลืองทองสวยงาม และรสชาติหวานหอม ร้อยกว่า เป็นเพราะอิทธิพลของดินฟ้าอากาศคืออุณหภูมิระหว่างกลางวันและกลางคืนต่างกัน 8 องศา เป็นเหตุให้สาร “คาร์ทีนอยฟิคเมนต์” ในเปลือกส้มเปลี่ยนจากสีเขียวเป็นสีทองดังกล่าว

กิจกรรมในงานที่น่าสนใจมีหลายอย่าง ได้แก่ การประกวดขบวนรถส้มสีทอง การออกร้าน นิทรรศการ การจำหน่ายสินค้าหัตถกรรมจากอำเภอต่างๆ และจากเมืองฮอน-หงสา สปป.ลาว การแสดงพื้นเมืองและมหรสพต่างๆ อีกมากมาย

งานแห่เทียนเข้าพรรษา

อาสาฬหบูชาวัดสวนตาล อำเภอเมือง

ทุนมนุษย์

น่านมีจำนวนประชากร 514,688 คน ประกอบด้วยหลายชนเผ่าได้แก่

ไทยวน เป็นคนกลุ่มใหญ่ของเมืองน่าน ตั้งบ้านเรือนบนที่ราบลุ่มริมแม่น้ำน่าน ประกอบอาชีพเกษตรกรรม นักวิชาการบางท่านสันนิษฐานว่าเป็นบรรพบุรุษของคนเมืองน่านที่อพยพมาจาก ล้านช้างฝั่งซ้ายแม่น้ำโขง

ไทลื้อ มีถิ่นฐานเดิมอยู่บริเวณชายแดนพื้นที่รอยต่อระหว่างสิบสองปันนาเชียงตุง ลาว และ ล้านนา อพยพเข้ามาในประเทศไทยหลายครั้ง ทั้งจากเหตุผลทางการเมือง การถูกกดขี่จากจีน และพม่า หรือหนีภัยสงครามช่วงเปลี่ยนแปลงการปกครองในจีน บ้างก็อพยพตามสายเครือญาติ และการค้าขาย วัฒนธรรมไทลื้อกับไทยวนมีความคล้ายคลึงกันทั้งภาษา ศาสนา การแต่งกาย อาหาร งานหัตถกรรม โดยเฉพาะวิถีการผลิตแบบ “เอ็ดนาเมืองกุ่ม” หรือทำนาดำ เอกลักษณะ วัฒนธรรมของชาวไทลื้อคือ ผ้าทอลายน้ำไหลและลายลือ โดยใช้เทคนิควิธีที่เรียกว่า “เกา” หรือ “ล้วง”

ลัวะ/ถิ่น เป็นกลุ่มที่ตั้งถิ่นฐานมาดั้งเดิม รวมทั้งที่อพยพมาจากเมืองไชยบุรี สปป.ลาว ส่วน คำว่า “ถิ่น” เป็นชื่อที่ทางการไทยเรียกกลุ่มชนดั้งเดิมกลุ่มนี้ในจังหวัดน่าน ลัวะมักตั้งบ้านเรือนบน พื้นที่สูงระหว่าง 2,500-3,000 ฟุตจากระดับน้ำทะเลปานกลาง บริเวณลำน้ำสาขาแม่น้ำน่าน เช่น น้ำวาง น้ำว้า และน้ำมาง ดำรงชีพด้วยการปลูกข้าวไร่ และหาของป่า มีฝีมือในการจักสานหญ้าสามเหลี่ยมเป็นภาชนะต่างๆ หลากๆหมู่บ้านยังคงความเชื่อดั้งเดิมที่ผสมผสานกับธรรมชาติ เช่น พิธี ฝีน้า ฝีไร่ และฝีบรพบุรุษ งานพิธีใหญ่ที่สุดในรอบปีได้แก่ พิธี “โสดด” (อ่าน สะ โสดด) หรือพิธี “ถิ่นดอกแดง” เพื่อเฉลิมฉลองผลผลิต และเพื่อเตรียมต้อนรับฤดูกาลผลิตใหม่ ปัจจุบันลัวะตั้งถิ่นฐานมากที่สุดในอำเภอเฉลิมพระเกียรติ รองลงมาคือ ที่อำเภอบ่อเกลือ ปัว ทุ่งช้าง และเชียงกลาง

ขมู สันนิษฐานว่าตั้งถิ่นฐานอยู่ตามหมู่บ้านชายแดนเมืองน่านและลาว เมื่อประมาณเกือบ 200 ปีก่อน สันนิษฐานว่าในปี พ.ศ.2373 ขมูถูกกวาดต้อนเพื่อเป็นกำลังในการสร้างกำแพงเมืองเก่าน่าน เจมส์ เอฟ แม็คคาร์ธี ได้สำรวจเพื่อทำแผนที่ทางภาคเหนือช่วงปี พ.ศ.2433-2436 กล่าวถึงขมูตามชายแดนเมืองน่านว่ามี 2 กลุ่ม คือ ขมู (ลาว เรียกว่า ข่า) หรือ "ข่าลาว" อยู่ใต้อำนาจหลวงพระบางและขมูที่อยู่ใต้อำนาจของน่าน เรียก "ข่าแคว้น" ชาวขมูได้ชื่อว่ามีฝีมือในการตีเหล็กเพื่อเป็นเครื่องมือ เช่น มีด ดาบ จอบ เสียม

ม้ง (แม้ว) ตำนานของชนเผ่ากล่าวว่า อพยพมาจากที่ราบสูงทิเบต ไชยบุรี และมองโกเลียสู่ประเทศจีน ลาว และไทย เชื่อว่าม้งอพยพมาเมืองน่านราว พ.ศ. 2433-2442 มีความสามารถในการค้า เลี้ยงสัตว์ ปลูกพืชเศรษฐกิจ เช่น ถั่วลิสง ถั่วฝักยาว และทำเครื่องเงิน ชาวม้งมีความเชื่อว่าโลหะเงินเป็นสัญลักษณ์ของความมั่งคั่ง และมงคลแก่ชีวิต

เย้า (เมี่ยน) ถิ่นเดิมอยู่แถบมณฑลยูนนาน สุนหน่า กวางสี กวางเจา และทางตะวันออกของประเทศจีน ตั้งบ้านเรือนอยู่สูงกว่าระดับน้ำทะเลกว่า 1,000 เมตร วัฒนธรรมของเมี่ยนจึงได้รับอิทธิพลจากจีน เช่น ภาษา การสืบสกุลทางฝ่ายสามี การใช้แซ่ ประเพณีปีใหม่ (ตรงกับเทศกาลตรุษจีน) สาวเมี่ยนมีฝีมือในการปักผ้า ปัจจุบันมีเมี่ยนอยู่มากที่สุดที่อำเภอเมือง

มลาบรี (ผีตอเหลือง) สันนิษฐานว่าเป็นเผ่าผสมชนชาติละว้าที่หนีร่นกลุ่มชนไทไปอยู่ตามป่าเขา ในแขวงไชยบุรี สปป.ลาว เมื่อประมาณ 800 กว่าปีมาแล้ว เดิมดำรงชีพด้วยการเก็บของป่าล่าสัตว์ไม่ตั้งถิ่นฐานเป็นหลักแหล่ง สร้างเพียงเพิงมุงใบตอง และจะย้ายถิ่นเมื่อใบตองเริ่มแห้งคือเปลี่ยนเป็นสีเหลือง ปัจจุบัน มลาบรีตั้งถิ่นฐานอยู่ที่อำเภอเวียงสา วัฒนธรรมถูกกลืนกลายไปหมดแล้ว

สถานศึกษาตั้งแต่ระดับประถม – อุดมศึกษามีทั้งหมด 41 แห่ง

ลักษณะการทำงานในพื้นที่โดยส่วนใหญ่ จะเป็นภาคเกษตร รองลงมาเป็นลูกจ้างรัฐบาล ทำงานส่วนตัว และธุรกิจครัวเรือนตามลำดับ

ลูกค้า / นักท่องเที่ยว

ผู้ผลิตวัตถุดิบ / แหล่งวัตถุดิบ

วัตถุดิบหลักของผลิตภัณฑ์ ส่วนมากจะเป็นการสั่งซื้อ หรือเดินทางไปซื้อมาจากต่างอำเภอ หรือต่างจังหวัด

คู่แข่ง

คู่แข่งในเรื่องของผลิตภัณฑ์ของจังหวัดน่าน อันได้แก่ ผ้าทอมือคู่แข่งจากจังหวัดอื่นๆ คือ ผ้าทอพื้นเมือง ซึ่งแต่ละจังหวัดจะมีผ้าทอที่เป็นเอกลักษณ์ของตนเอง หากพิจารณาคู่แข่งในด้านแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาตินั้นมีความเป็นไปได้ในทุกจังหวัด โดยเฉพาะจังหวัดที่อยู่ในเขตภาคเหนือตอนบน ซึ่งมีลักษณะภูมิประเทศที่คล้ายคลึงกัน จึงมีศักยภาพในเรื่องของแหล่งท่องเที่ยวตามธรรมชาติที่ไม่แตกต่างกันมากนัก แต่เอกลักษณ์ประจำจังหวัดที่ชัดเจนที่สุดของจังหวัดพะเยา คือ กว๊านพะเยา ส่วนคู่แข่งในด้านของแหล่งท่องเที่ยวทางศาสนาและวัฒนธรรมนั้น เรียกได้ว่ามีความเป็นไปได้ในทุกจังหวัด โดยเฉพาะจังหวัดที่อยู่ในเขตภาคเหนือตอนบน ซึ่งมีความเป็นล้านนาเหมือนกัน แต่มีความแตกต่างกันไปตามประวัติศาสตร์ ประเพณี และวัฒนธรรมของจังหวัดนั้นๆ ที่สามารถเป็นจุดขายให้นักท่องเที่ยวได้เป็นอย่างดี

การเมือง / กฎหมาย

การเมือง การปกครอง และกฎหมายของจังหวัดน่าน มีรูปแบบที่เป็นไปตามจังหวัดอื่นๆทั่วไปในกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน โดยมีการแบ่งการปกครองเป็น 14 อำเภอ 1 กิ่งอำเภอ 99 ตำบล 885 หมู่บ้าน

การสนับสนุนจากภาครัฐ

ยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 3
1 ตำบล 1 ผลิตภัณฑ์

การสนับสนุนจากสถาบันการศึกษา

การสนับสนุนจากภาคเอกชน

สภาพเศรษฐกิจ

พบว่าประชากรมีรายได้เฉลี่ยต่อหัว 29,022 บาทต่อปีเป็นอันดับที่ 58 ของประเทศ ผลิตภัณฑ์มวลรวม 12,769,632 ล้านบาท รายได้ส่วนใหญ่มาจาก สาขาการเกษตรมากที่สุดถึงร้อยละ 22.75 คิดเป็นมูลค่า 2,903,742 ล้านบาท รองลงมาเป็นการค้าส่ง และค้าปลีก ร้อยละ 22.24 คิดเป็น มูลค่า 2,840,889 ล้านบาท สาขาบริการร้อยละ 17.05 คิดเป็นมูลค่า 2,235,838 ล้านบาท

การเข้ามาของวัฒนธรรมอื่น

ในเรื่องของการเข้ามาของวัฒนธรรมอื่นสู่จังหวัดน่านนั้น ได้รับวัฒนธรรมจากต่างประเทศพอสมควร อันเป็นผลสืบเนื่องจากการพัฒนาประเทศ เช่นเดียวกับจังหวัดอื่นๆ ในประเทศไทย ทำให้มีการเปลี่ยนแปลงในวิถีชีวิตประจำวันไปพอสมควร อาทิเช่น การแต่งกาย การใช้จ่าย การใช้สินค้าต่างๆ นอกจากนั้นประเพณีวัฒนธรรมเก่าๆ บางอย่างมีโอกาที่จะหาได้ยากขึ้นเรื่อยๆ เนื่องจากไม่มีผู้สืบทอด

การพัฒนาทางด้านอุตสาหกรรมและเทคโนโลยี

ส่วนใหญ่เป็นอุตสาหกรรมขนาดเล็กย่อมประเภทแปรรูปผลผลิตทางการเกษตรในเบื้องต้น และอุตสาหกรรมในครัวเรือน ซึ่งใช้เงินลงทุนไม่สูงมากนัก อาทิ โรงบ่มใบยาสูบ โรงสีข้าว ผ้าทอพื้นเมือง การทำผลิตภัณฑ์จากหวาย การทำเครื่องเงิน กระดาษสา มีโรงงาน จำนวน 507 แห่ง เงินทุน 793,666,370 ล้านบาท มีการจ้างงาน 3,339 คน ในส่วนของผลผลิตส่งออก ไม่มีผลผลิตส่งออกไปต่างประเทศ เนื่องจากไม่มีอุตสาหกรรมส่งออก

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

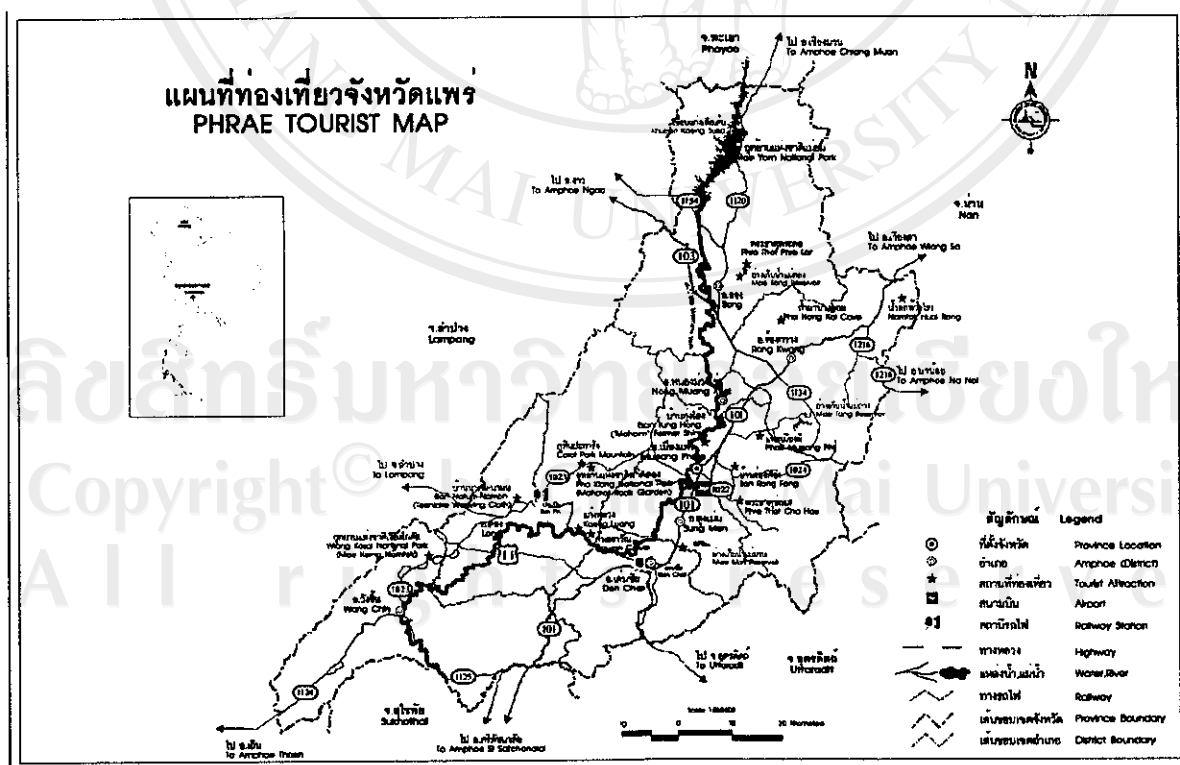
2.6 จังหวัดแพร่

“หม้อห้อม ไม่สั๊ก ถิ่นรักพระลอ ช่อแฮศรีเมือง ลือเลื่องแพะเมืองผี คนแพะน้ำใจงาม”

ข้อมูลทั่วไป

จังหวัดแพร่เป็นจังหวัดหนึ่งใน 17 จังหวัดภาคเหนือของประเทศไทย ตั้งอยู่ทางภาคเหนือตอนบน ฝั่งแม่น้ำยม ระหว่างเส้นรุ้งเหนือที่ 14.70 ถึง 18.44 องศา กับเส้นแวงตะวันตกที่ 99.58 ถึง 100.32 องศา อยู่สูงกว่าระดับน้ำทะเลประมาณ 155 เมตร อยู่ห่างจากกรุงเทพมหานคร ตามทางหลวงหมายเลข 11 และ 101 ประมาณ 555 กิโลเมตร มีเนื้อที่ประมาณ 6,538.6 ตารางกิโลเมตร หรือประมาณ 4,086,625 ไร่ อยู่ติดกับจังหวัดใกล้เคียง ทั้ง 4 ทิศ ได้แก่ ทิศเหนือติดกับจังหวัดพะเยา และลำปาง ทิศตะวันออกติดกับจังหวัดน่าน ทิศใต้ติดกับจังหวัดอุตรดิตถ์ และสุโขทัย ทิศตะวันตกติดกับจังหวัดลำปาง และสุโขทัย

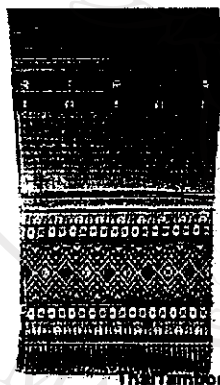
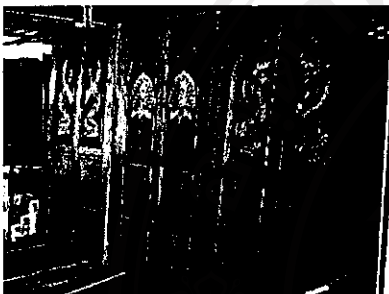
ลักษณะทางภูมิศาสตร์ของจังหวัดแพร่ มีลักษณะพื้นที่ของจังหวัดล้อมรอบด้วยภูเขาทั้ง 4 ทิศ มีที่ราบในหุบเขาอยู่ตอนกลางของจังหวัด ทำให้พื้นที่ส่วนใหญ่ประมาณร้อยละ 80 เป็นภูเขา และมีพื้นที่ราบเพียงร้อยละ 20 โดยลาดเอียงไปทางทิศใต้ตามแนวไหลของแม่น้ำยม คล้ายกัน กระทั่ง

สิ่งแวดล้อมภายใน

ผลิตภัณฑ์

จังหวัดแพร่มีสินค้าหัตถอุตสาหกรรมที่เป็นที่นิยม มีชื่อเสียง ได้แก่ สินค้าประเภทไม้แกะสลัก
ผ้าทอพื้นเมือง และผ้าหม้อห้อม

รูปแสดงตัวอย่างสินค้าหัตถอุตสาหกรรมของจังหวัดแพร่

การบริการ

ธุรกิจบริการประเภทโรงแรมของจังหวัดแพร่ มี 2 ลักษณะใหญ่ๆ ได้แก่ โรงแรมแบบทันสมัย ส่วนใหญ่ตั้งอยู่ในตัวเมือง และโรงแรมแบบรีสอร์ต ซึ่งมักจะตั้งอยู่ในพื้นที่ที่เป็นธรรมชาติหรือบริเวณอุทยาน โดยรวมแล้วมีโรงแรมอยู่ประมาณ 19 แห่ง อาทิเช่น โรงแรมนครแพร่ทาวเวอร์ กราคร แม่ขมพาเลส น้ำทอง ภูมิไทยการ์เด็น บุษราคัมเพลส หงส์ไพรบูลย์ บัวขาว ศิริวัฒนา สวัสดิการ หอฟ้า นครแพร่ บ้านเพื่อนผู้รีสอร์ต น้ำแรมการ์เด็น บ้านพักรับรองอุทยานแห่งชาติ

ดอยผาหลอง บ้านพักรับรองอุทยานแห่งชาติดอยผาหลอง บ้านพักรับรองอุทยานแห่งชาติเวียงโกศัย เป็นต้น

รูปแสดงตัวอย่างโรงแรมแบบต่างๆ ในจังหวัดแพร่

ทุนทางกายภาพ

จังหวัดแพร่ จัดได้ว่าเป็นหนึ่งจังหวัดในประเทศไทย ที่ยังคงมีทรัพยากรธรรมชาติอยู่ค่อนข้างมาก อันเป็นผลส่วนหนึ่งมาจากลักษณะภูมิประเทศที่เป็นภูเขาเป็นส่วนใหญ่ โดยเฉพาะป่าไม้ ของจังหวัดแพร่ซึ่งมีพื้นที่ทั้งหมดประมาณ 2,976,888 ไร่ คิดเป็นร้อยละ 72.30 ของเนื้อที่จังหวัด คงเหลือสภาพป่าที่เหลืออยู่ 2,810,975 ไร่ หรือคิดเป็นร้อยละ 69.30 ของพื้นที่จังหวัดเพิ่มขึ้นจากปี พ.ศ. 2538 จำนวน 542,255.31 ไร่ หรือ 867.61 ตร.กม.มีการจำแนกเขตการใช้ประโยชน์ทรัพยากรและที่ดินป่าไม้ (Zoning) ออกเป็น 3 เขต คือ (1) ป่าเพื่ออนุรักษ์ (โซน C) เนื้อที่ 1,746,046 ไร่ (2) ป่าเพื่อเศรษฐกิจ (โซน E) เนื้อที่ 1,202,117 ไร่ และ (3) ป่าเพื่อการเกษตร (โซน A) เนื้อที่ 28,725 ไร่ ในปี 2546 จังหวัดแพร่ มีการสัมปทานแร่ธาตุ และเปิดทำการ 12 แห่ง คนงาน 188 คน และมีรายได้ค่าภาคหลวงแร่ และค่าธรรมเนียมแร่ รวมจำนวน 4,674,147.55 บาท ในปี 2546 แร่ธาตุที่สำคัญ คือ หินปูนใช้ในอุตสาหกรรมก่อสร้าง ผลิตได้ 349,439 เมตริกตัน คิดเป็นมูลค่า 24,460,730.20 บาท นอกจากนี้ยังมีแร่ โคลโลไมต์ จำนวน 3,000 เมตริกตัน คิดเป็นมูลค่า 21,864,114.69 และ แร่แบไรท์ จำนวน 105,430 เมตริกตัน คิดเป็นมูลค่า 156,563,550 บาท

นอกจากนั้น จังหวัดแพร่ยังมีอุทยานแห่งชาติ จำนวนถึง 4 แห่ง ได้แก่ (1) อุทยานแห่งชาติเวียงโกศัย เนื้อที่ 256,250 ไร่ (9 ต.ค. 24) (2) อุทยานแห่งชาติแม่ยม เนื้อที่ 284,218.75 ไร่ (1 มี.ค. 29) (3) อุทยานแห่งชาติลำน้ำน่าน เนื้อที่ 624,468 ไร่ (30 ก.ย. 41) และ (4) อุทยานแห่งชาติดอยผาหลวง เนื้อที่ 112,500 ไร่ มีเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่า จำนวน 2 แห่ง ได้แก่ (1) เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าดอยหลวง เนื้อที่ 60,625 ไร่ (1 ต.ค. 27) และ (2) เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าลำน้ำน่านฝั่งขวา เนื้อที่ 146,875 ไร่ (11 ต.ค. 43) มีสวนรุกขชาติ มีจำนวน 3 แห่ง ได้แก่ (1) สวนรุกขชาติห่อแฮ เนื้อที่ 50 ไร่ (2) สวนรุกขชาติหัวโต เนื้อที่ 95 ไร่ และ (3) สวนรุกขชาติห้วยทรายขาว เนื้อที่ 39 ไร่ มีวนอุทยาน จำนวน 1 แห่ง คือ วนอุทยานแพะเมืองผี เนื้อที่ 500 ไร่ และมีสวนป่าเอกชน (ขึ้นทะเบียนตามพระราชบัญญัติสวนป่า พ.ศ. 2535) จำนวนเนื้อที่ 86,164-3-97 ไร่

แหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติของจังหวัดแพร่มีอยู่ค่อนข้างมาก เป็นไปตามลักษณะสภาพภูมิศาสตร์ที่เป็นภูเขา และมีป่าไม้จำนวนมาก สถานที่ท่องเที่ยวชื่อดังของจังหวัดแพร่ ได้แก่

น้ำตกแม่แคม หรือ น้ำตกสวนเขื่อน สภาพทั่วไปเป็นป่าเหมาะสำหรับผู้ที่ชอบการเดินป่า น้ำตกตาดหมอก หรือ น้ำตกแม่ค้อย เป็นน้ำตกขนาดใหญ่ มี 3 ชั้น สวยงามมาก แต่ต้องเดินทางเท้าเข้าไปอีกราว 1 กิโลเมตร

ถ้ำจำปู ปากถ้ำกว้างประมาณ 20 เมตร สูง 40 เมตร ลึก 40 เมตร ภายในเป็นห้องโถงใหญ่ ลักษณะคล้ายโรงละครกลางแจ้ง มีอุโมงค์เชื่อมไปยังมุมต่างๆ ติดต่อกันเป็นห้องโถงประมาณ 6 - 7 ห้อง ซึ่งแต่ละห้องมีความสวยงามที่แตกต่างกันออกไป มีหินงอกหินย้อยคล้ายเกล็ดแก้วระยิบระยับสวยงาม

ถ้ำนางคอย ตัวถ้ำอยู่บนหน้าผาสูง 50 เมตร เป็นอุโมงค์ลึกยาว 150 เมตร กว้าง 10 เมตร ลักษณะของถ้ำโค้งงอเป็นซอกสอกไปทางซ้าย และทางขวาเป็น 3 ตอนด้วยกัน ภายในถ้ำมีหินงอก หินย้อยลักษณะต่างๆ ทั้งที่เป็นเกล็ดหินประกายระยิบระยับ หรือเป็นชะง่อนหินยาวถึงพื้นถ้ำ สุดทางของถ้ำมีก้อนหินรูปร่างคล้ายหญิงสาวนั่งอุ้มลูกน้อยยรอคอยคนรัก ชาวบ้านเรียกหินก้อนนี้ว่า หินนางคอย ตามตำนานพื้นบ้านของถ้ำแห่งนี้ เบื้องหน้าของหินนางคอยมีหินย้อย ลักษณะคล้ายรูปหัวใจดูแปลกตาสวยงาม นอกจากนี้ภายในถ้ำยังมีพระพุทธรูปองค์หนึ่ง เป็นที่เคารพสักการะของชาวแพร่

น้ำตกห้วยโรง หรือ น้ำตกห้วยลง เป็นน้ำตกที่มีความสูง 2 ชั้น สภาพโดยรอบเป็นป่าโปร่งร่มรื่น

น้ำตกตาดขาววา เป็นน้ำตกที่ตกจากหน้าผาสูงสวยงามมาก อยู่ในเขตอำเภอร้องกวาง ทางคมนาคมเข้าไปยังถ้ำบากอยู่ และต้องเดินเท้าเข้าไปชม

แก่งหลวง เป็นบริเวณที่มีโขดหินใหญ่เรียงรายอยู่ในแม่น้ำยม ซึ่งเมื่อน้ำไหลมาปะทะจะเกิดฟองฝอยสาดกระเซ็นสวยงาม เหมาะสำหรับการจัดกิจกรรมนั่งแพ และล่องแก่ง

อุทยานแห่งชาติคอยผากลอง มีพื้นที่ทั้งสิ้น 112,500 ไร่ ลักษณะภูมิประเทศเป็นเทือกเขา และหน้าผาสูงเป็นแหล่งกำเนิดของลำธาร ลำห้วยไหลลงสู่แม่น้ำยม สภาพโดยทั่วไปเป็นป่าเบญจพรรณมีพันธุ์ไม้ที่สวยงาม เช่น จันทน์ผา กล้วยผา กล้วยไม้ดิน และสมุนไพรร สัตว์ป่าที่พบ เช่น เลียงผา หมี เก้ง ไก่ป่า หมูป่า ชะมด และนกชนิดต่างๆ สถานที่ที่น่าสนใจภายในเขตอุทยานฯ ได้แก่ ภูเขาหิน ซึ่งเกิดจากการยุบตัวของเปลือกโลก และการชะล้างพังทลายของหินที่ใช้เวลาหลายล้านปี มีลักษณะคล้ายปะการัง นอกจากนั้นยังมีสถานที่พักผ่อน และสถานที่กางเต็นท์ไว้สำหรับนักท่องเที่ยว

สวนหินมหาราช เป็นบริเวณกว้างโล่ง มีก้อนหินขนาดใหญ่วางเรียงอยู่ มีศาลาพักผ่อน สำหรับนักท่องเที่ยว และมีบริการบ้านพักรับรองไว้บริการนักท่องเที่ยว

ถ้ำเอราวัณ อยู่ในบริเวณใกล้เคียงกับแก่งหลวง เป็นถ้ำที่สวยงามที่สุดของจังหวัดแพร่ มีความลึกประมาณ 200 เมตร ภายในถ้ำมีห้องโถงกว้าง มีหินงอก หินย้อยอยู่ทั่วไปรูปร่างคล้ายช้างเอราวัณ และหญิงอุ้มท้องตามตำนานของถ้ำแห่งนี้

อุทยานแห่งชาติแม่ยม มีพื้นที่ครอบคลุมอยู่ในท้องที่ของอำเภอสอง จังหวัดแพร่ และอำเภองาว จังหวัดลำปาง มีพื้นที่ทั้งสิ้น 284,218 ไร่ ประกาศเป็นอุทยานแห่งชาติเมื่อวันที่ 1 มีนาคม 2529 ลักษณะภูมิประเทศเป็นเทือกเขาสูงสองฝั่งแม่น้ำยม พื้นที่ส่วนใหญ่เป็นป่าเบญจพรรณ

อุทยานลิลิตพระลอ ในเส้นทางไปพระธาตุพระลอสันนิษฐานว่าบริเวณนี้เคยเป็นเมืองสรองมาก่อนเพราะยังปรากฏเนินดินเป็นแนวกำแพงให้เห็น มีแม่น้ำกาหลงไหลผ่าน ปัจจุบันแม่น้ำนี้ได้ดินเนินไปแล้วจนเกือบไม่เหลือสภาพเดิม

อุทยานแห่งชาติเวียงโกศัย มีพื้นที่ครอบคลุมอยู่ในท้องที่ของอำเภอลอง อำเภอวังชิ้น จังหวัดแพร่ และอำเภอเงิน อำเภอสบปราบ อำเภอแม่ทะ จังหวัดลำปาง มีเนื้อที่ทั้งสิ้น 256,250 ไร่ ประกาศเป็นอุทยานแห่งชาติ เมื่อวันที่ 9 ตุลาคม 2524 ลักษณะภูมิประเทศเป็นภูเขาสูงชัน สลับซับซ้อน ปกคลุมด้วยป่าดงดิบเขา ป่าเบญจพรรณ และป่าเต็งรัง ตามยอดเขาสูงมีป่าสน และทุ่งหญ้า เป็นแหล่งกำเนิดของต้นน้ำ และลำห้วยหลายสาย เช่น แม่เก็ง แม่จอก แม่สิน นอกจากนี้ยังมี สัตว์ป่าหลายชนิด เช่น หมูป่า ไก่ป่า หมี อีเห็น เสือโคร่ง เสี่ยงผา และนกชนิดต่างๆ อุทยานฯ นี้อยู่ ห่างจากตัวจังหวัดประมาณ 68 กิโลเมตร

วนอุทยานแพะเมืองผี แพะเมืองผีอยู่บนเนื้อที่ประมาณ 500 ไร่ เกิดจากสภาพภูมิประเทศ ซึ่งเป็นดิน และหินทรายถูกกัดเซาะตามธรรมชาติเป็นรูปร่างลักษณะต่างๆ เช่น ดอกเห็ด หน้าผา ดูแล้วแปลกตา ชื่อ แพะเมืองผี น่าจะมาจากภาษาพื้นเมืองแพะ แปลว่า ป่าละเมาะ ส่วนคำว่า เมืองผี แปลว่า เงียบเหงา ว่างเปล่าอาจเกิดจากสภาพภูมิประเทศที่ดูเร้นลับน่ากลัว สถานที่แห่งนี้ประกาศเป็น วนอุทยานเมื่อวันที่ 2 มีนาคม 2524

อุทยานแห่งชาติดอยผาหลวง อ.ลอง

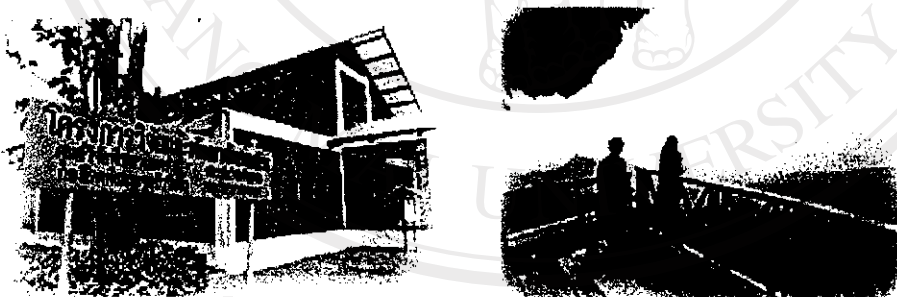
อุทยานแห่งชาติแม่ยม อ.สอง

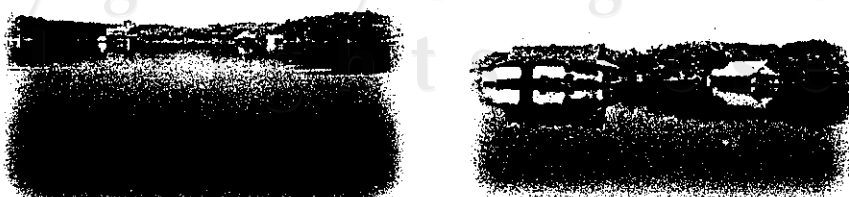
อุทยานแห่งชาติเวียงโกศัย ในพื้นที่ อ.ลอง อ.วังชิ้น อ.เถิน และ อ.สบปราบ

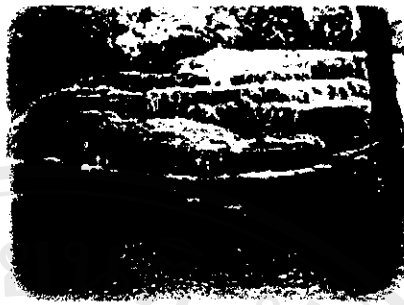
วนอุทยานแพะเมืองผี อ.เมือง

ศูนย์วิจัยพืชสวนแพร่ อ.เมือง

อ่างเก็บน้ำแม่ถาง อ.ร้องกวาง

น้ำตกห้วยโรง หรือน้ำตกห้วยลง อ.ร้องกวาง

แก่งหลวง อ.ลอง

ภูเขาหินปะการัง อ.ลอง

น้ำตกตาดขาววา

ในด้านของแหล่งท่องเที่ยวทางศาสนา และวัฒนธรรมของจังหวัดแพร่ ด้วยตัวเมืองแพร่ นั้นมีขนาดเล็กทำให้วัดวาอาราม และแหล่งท่องเที่ยวแต่ละแห่งไม่ห่างไกลกันมากนัก ถนนสายใหญ่มีไม่มากนัก เหมาะแก่การปั่นจักรยานเที่ยวเมือง แหล่งท่องเที่ยวที่มีชื่อเสียงได้แก่

วัดสระบ่อแก้ว อยู่ริมคูเมือง สร้างขึ้นสมัยเดียวกับวัดจอมสวรรค์ เดิมชื่อ วัดจองกลาง เป็นวัดศิลปะแบบพม่าที่สวยงามแปลกตา ทั้งศาลาการเปรียญ โบสถ์ และเจดีย์ มีพระพุทธรูปหินอ่อนทรงเครื่องแบบพม่า สร้างอย่างสวยงามวิจิตรพิสดารมาก วัดแห่งนี้ยังเป็นที่จำพรรษาของพระสงฆ์พม่าที่เดินทางเข้ามาศึกษาพระธรรมวินัยในประเทศไทย

วัดหลวง เป็นวัดเก่าแก่คู่บ้านคูเมืองของจังหวัดสร้างขึ้นพร้อมกับการสร้างเมืองแพร่ วัดนี้ได้รับการบูรณะซ่อมแซมหลายยุคหลายสมัย

วัดจอมสวรรค์ เป็นวัดไทยใหญ่ สร้างแบบสถาปัตยกรรมพม่า หลังคาซ้อนลดหลั่นเป็นชั้นประดับประดาตลอดชายคา อารามเป็นไม้สัก ใช้เป็นทั้งโบสถ์ วิหาร และกุฏิ ภายในอารามแสดงให้เห็นฝีมือการตกแต่งอย่างวิจิตรบรรจง เพดาน และเสาถ้ำไม้ประดับกระจกสีงดงาม โบราณวัตถุภายในวัด ได้แก่ หลวงพ่อสาน เป็นพระพุทธรูปที่สร้างโดยใช้ไม้ไผ่สานเป็นองค์ลงรักปิดทอง พระพุทธรูปปางช้าง ซึ่งเป็นศิลปะแบบพม่า คัมภีร์งาช้าง หรือคัมภีร์ปาติโมกข์ โดยนางาช้างมาบดแล้วอัดเป็นแผ่นบาง ๆ เขียนลงรักแดง จารึกเป็นอักษรพม่า และยังมี นุชบก ลวดลายวิจิตรงดงามประดิษฐานพระพุทธรูปหินอ่อน

วัดพระธาตุจอมแจ้ง สร้างเมื่อ พ.ศ. 1331 ไม่ปรากฏชื่อผู้สร้าง องค์พระธาตุจอมแจ้งสีทองสูง 29 เมตร ฐานกว้าง 10 เมตร เดิมเรียกว่า พระธาตุจวนแจ้งเนื่องจากสมัยที่พระพุทธองค์เสด็จถึงสถานที่นี้จวนสว่างพอดี ต่อมาเพี้ยนเป็นจอมแจ้ง เชื่อกันว่าสถานที่แห่งนี้เป็นที่บรรจุพระเกศาของพระพุทธเจ้า ที่นี้มีศาลาเรียกว่าพิพิธภัณฑศาลาแดง หรือพิพิธภัณฑของจังหวัด รวบรวมสิ่งของโบราณที่หาได้ยาก

วัดพระธาตุช่อแฮ เป็นปูชนียสถานอันศักดิ์สิทธิ์คู่บ้านคูเมืองแพร่ ตามตำนานกล่าวว่าสร้างขึ้นเมื่อ พ.ศ. 1879 - 1881 ในสมัยพระมหาธรรมราชาธิราช (ลิไท) โดยขุนลัวะอ้ายก้อม พระธาตุช่อแฮเป็นเจดีย์ที่ประดิษฐานพระเกศาธาตุ และพระบรมสารีริกธาตุพระสอกระชายของพระพุทธเจ้า เป็นเจดีย์ทรงแปดเหลี่ยม ยอดมุงไม้สิบสอง ศิลปะเชียงแสน สูง 33 เมตร ฐานสี่เหลี่ยมกว้างด้านละ 11 เมตร สร้างด้วยอิฐ โบกปูนหุ้มด้วยแผ่นทองเหลืองลงรักปิดทอง

วัดพระนอน อยู่ใกล้วัดหลวงบนถนนพระนอนเหนือ มีพระอุโบสถแบบเชียงแสนคือไม่มีหน้าต่างแต่ทำเป็นช่องรับแสงแทน ส่วนหน้าบันแกะสลักอย่างงดงามเป็นลายก้านขด มีภาพรามเกียรติ์ประกอบ ส่วนวิหารตกแต่งชายคาด้วยไม้ฉลุโดยรอบ ภายในประดิษฐานพระพุทธรูปปางลีลาไสยาสน์ เป็นพระพุทธรูปปูนปั้นยาว 9 เมตร ลงรักปิดทองตลอดองค์

วัดพระบาทมิ่งเมืองวรวิหาร สร้างขึ้นราว พ.ศ. 2498 โดยรวมวัดโบราณ 2 แห่งเข้าด้วยกัน คือ วัดพระบาท และวัดมิ่งเมือง ปัจจุบันวัดนี้เป็นที่ประดิษฐานของ พระพุทธโกศัยศิริชัยมหาศากยมุนีพระคู่บ้านคู่เมืองของจังหวัด และมีพระเจดีย์มิ่งเมืองซึ่งเป็นเจดีย์เก่าแก่มีรอยพระพุทธบาทจำลองอยู่ภายใน และเป็นที่ตั้งของมูลนิธิราชขอบอนุสรณ์เพื่อระลึกถึง ราชขอบหรือนายโชติ แพร่พันธุ์ นักเขียนผู้ล่วงลับไปแล้วซึ่งเป็นทายาทเจ้าเมืองแพร่คนสุดท้าย

หมู่บ้านทุ่งไธสง เป็นแหล่งผลิต และจำหน่ายผลิตภัณฑ์ผ้าไหมฮ่อมดั้งเดิมของจังหวัดแพร่

หลักเมืองจังหวัดแพร่ ตั้งอยู่บนถนนคุ้มเดิมย่านกลางเมือง เป็นหลักใหม่สร้างตามนโยบายมหาไทย ปี 2535 ตั้งอยู่คู่กับหลักศิลาจารึกเก่าที่กล่าวถึงการสร้างวัดศรีบุญเรือง สมัยรามคำแหงมหาราช ซึ่งในปัจจุบันวัดนี้ไม่มีแล้วกลายเป็นที่ตั้งเรือนจำจังหวัด อักษรบนจารึกเป็นภาษาไทยอาหม

อนุสาวรีย์พระยาไชยบูรณ์ ห่างจากศาลากลางจังหวัดแพร่ ประมาณ 4 กิโลเมตร ริมทางหลวงแผ่นดินสาย 101 พระยาไชยบูรณ์เป็นข้าหลวงเมืองแพร่ รับราชการระหว่าง พ.ศ. 2440 - 2445 ในปี พ.ศ. 2445 พวกเงี้ยวในเมืองแพร่ก่อการกบฏ ท่านถูกพวกเงี้ยวฆ่าตาย เนื่องจากไม่ยอมลงนามยกเมืองแพร่ให้ พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัวรัชกาลที่ 5 ทรงโปรดเกล้าฯ ให้ส่งกองทหารมาปราบพวกเงี้ยว แล้วสร้างอนุสาวรีย์ให้กับพระยาไชยบูรณ์เป็นอนุสรณ์ และเลื่อนบรรดาศักดิ์เป็นพระยาราชฤทธานันทพหลภักดี

คุ้มเจ้าหลวง อยู่ที่ถนนคุ้มเดิม ปัจจุบันคือจวนผู้ว่าราชการจังหวัดแพร่ สร้างขึ้นในปี พ.ศ. 2435 โดยเจ้าหลวงพิริยชัยเทพวงศ์ คุ้มแห่งนี้เป็นอาคารที่หรูหราสง่างาม และโอ่โถง คือมีประตูหน้าต่างทั้งหมด 72 บาน งดงามด้วยลวดลายฉลุไม้อยู่ด้านบนบันได และชายคาน้ำ รอบตัวอาคารประดับด้วยลวดลายไม้แกะฉลุ ตัวอาคารสร้างด้วยอิฐถือปูนทั้ง 2 ชั้น ไม่มีการฝังเสาเข็มแต่ใช้ไม้ซุงท่อนเป็นไม้เนื้อแข็ง เช่น ไม้ประดู่รองรับฐานเสาทั้งหลัง ห้องกลางเป็นห้องที่ประดับแสงสว่างส่องเข้าไปไม่ได้ ใช้เป็นที่คุมขังทาส บริวารที่ทำผิดร้ายแรง ส่วนห้องทางปีกซ้าย และขวามีช่องพอให้แสงส่องเข้าไปได้บ้าง ใช้เป็นที่คุมขังผู้มีความผิดชั้นลหุโทษ คุ้มเจ้าหลวงเคยใช้เป็นที่ประทับแรมของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว และสมเด็จพระนางเจ้าพระบรมราชินีนาถ เมื่อคราวที่เสด็จมาเยี่ยมเยียนราษฎรจังหวัดแพร่ ในระหว่างวันที่ 15 - 17 มีนาคม 2501 และได้รับพระราชทานรางวัลจากสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาสยามบรมราชกุมารีให้เป็นสถาปัตยกรรมดีเด่นประเภทอาคารสถาบัน และสาธารณะ เมื่อวันที่ 2 กรกฎาคม 2536 เปิดให้นักท่องเที่ยวเข้าชม โดยต้องทำหนังสือขออนุญาตเข้าชมล่วงหน้า ถึงผู้ว่าราชการจังหวัดแพร่ หรือติดต่อทางโทรศัพท์แจ้งล่วงหน้าได้ที่ สำนักงานจังหวัดแพร่

บ้านวงศ์บุรี เป็นบ้านของเจ้าพรหมเจ้าสุนันดา วงศ์บุรี ผู้สืบเชื้อสายมาจากอดีตเจ้าเมืองแพร่ สร้างขึ้นเมื่อปี พ.ศ. 2440 โดยช่างชาวจีนจากมณฑลกลวงตุง เป็นบ้านแบบยุโรปประยุกต์ หลังคาสูง

ทรงปั้นหยา 2 ชั้น ฐานก่ออิฐถือปูน สูงจากพื้น 1 เมตร มีลวดลายเกว๋วไม้แกะสลักประดับตัวบ้านอยู่ทั่วไป เช่น หน้าจั่ว ช่องลม ชายน้ำ ประตู หน้าต่าง ภายในบ้านตกแต่งด้วยสิ่งของเครื่องใช้เก่าแก่ของตระกูลที่ถ่ายทอดกันมาหลายชั่วอายุ ได้แก่ เครื่องเรือน เครื่องเงิน เครื่องปั้นดินเผา เอกสารที่สำคัญ เช่น เอกสารการซื้อขายทาส บ้านวงศ์บุรีได้รับรางวัลอนุรักษ์ดีเด่น ปี 2536 ของสมาคมสถาปนิกสยามในพระบรมราชูปถัมภ์ ใช้เป็นสถานที่ถ่ายทำภาพยนตร์เรื่องหยุดโลกเพื่อเธอ, เจ้านาง และตีพิมพ์ในหนังสือต่างๆ เปิดให้เข้าชมทุกวัน ตั้งแต่เวลา 08.00 – 17.00 น.

บ้านประทัยใจ (บ้านเสาร้อยต้น) สร้างสำเร็จเมื่อปี พ.ศ. 2519 เป็นบ้านไม้สักทั้งหลัง โดยใช้ไม้สักท่อนขนาดใหญ่ ตั้งเป็นเสาบ้านรวม 130 ต้น แต่ละเสามีอายุประมาณ 300 ปี แกะสลักอย่างประณีตวิจิตรบรรจง ตัวบ้านเป็นแบบทรงไทยประยุกต์ มีเนื้อที่ถึง 1 ไร่เศษ เปิดให้เข้าชมทุกวัน ตั้งแต่เวลา 08.00 - 17.00 น.

พิพิธภัณฑ์พื้นบ้าน อยู่ในบริเวณเดียวกับสวนอาหารบ้านฝ้าย ถนนยันตรกิจโกศล เป็นสถานที่จำลองชีวิตความเป็นอยู่ในรูปแบบอาคารบ้านเรือน และของใช้ในครัวเรือนของชาวเมืองเมื่อราว 100 กว่าปีมาแล้ว เปิดให้เข้าชมทุกวัน ตั้งแต่เวลา 10.00 – 22.00 น.

วัดพระหลวงธาตุเนิ้ง อยู่ที่ตำบลคอนมุด มีเจดีย์เก่าศิลปะสุโขทัย ชาวบ้านเรียกว่า ธาตุเนิ้ง มีความหมายว่า เอียง เป็นโบราณสถานที่สำคัญแห่งหนึ่ง

ตลาดหัวดง อยู่ห่างจากตัวเมืองไปทางทิศใต้ประมาณ 7 กิโลเมตร ถนนสายแพร่ - สูงเม่น เส้นทางหลวงหมายเลข 101 เป็นแหล่งรวมผลิตภัณฑ์ที่ทำจากไม้ และหวาย เช่น เฟอร์นิเจอร์ และของใช้ในครัวเรือนต่าง ๆ

วัดพระธาตุสุโทนมงคลคีรี ห่างจากอำเภอเด่นชัย 3 กิโลเมตร สิ่งที่น่าสนใจภายในวัด คือ ศาลาพิพิธภัณฑ์สร้างด้วยไม้สักทองทั้งหลังรูปทรงล้านนา ภายในจัดแสดงโบราณวัตถุมีค่าของหัวเมืองฝ้ายเหนือไว้มากมาย เช่น พระพุทธรูปต่างๆ เครื่องเงิน เครื่องดนตรีล้านนา อาวุธโบราณ รูปภาพเจ้านายฝ้ายเหนือ และภาพเหตุการณ์ในอดีตต่างๆ

พระธาตุปูแะ ห่างจากอำเภอร้องกวาง 20 กิโลเมตร มีงานนมัสการพระธาตุ หรืองานขึ้นพระธาตุตรงกับวันขึ้น 11 - 15 ค่ำ เดือน 3 ของทุกปี

วัดพระธาตุศรีดอนคำ หรือวัดห้วยอ้อ อยู่เลขที่ว่าการอำเภอลองไปเล็กน้อย ห่างจากตัวเมืองแพร่ 45 กิโลเมตร ตามทางหลวงหมายเลข 1023 เป็นพระธาตุเก่าแก่ขนาดใหญ่ ภายในบรรจุพระบรมสารีริกธาตุของพระพุทธเจ้า สร้างขึ้นเมื่อประมาณ พ.ศ. 1078 คราวพระนางจามเทวีเสด็จจากเมืองละโว้ไปเมืองหริภุญชัย พระธาตุแห่งนี้ได้รับการบูรณะหลายครั้ง ปัจจุบันมีฐานเป็นปูนส่วนบนประดับด้วยแผ่นโลหะสีทอง นอกจากนี้ยังเป็นแหล่งรวบรวมตำนานพระพุทธรูป และมีพระพุทธรูปศิลปะพม่า ที่ทำจากไม้เรียกว่า พระเจ้าพว้าได้ตลอดจนคัมภีร์ต่างๆ ซึ่งเก็บไว้ในหอไตรของวัด

หมู่บ้านทอผ้าตีนจก ผ้าตีนจกของอำเภอทอง เป็นงานฝีมือที่มีลวดลายเป็นเอกลักษณ์ของตัวเอง มีความประณีตสวยงาม ทอด้วยผ้าไหม และผ้าฝ้าย โดยเน้นสีดำแดงเป็นที่รู้จักกันอย่างแพร่หลาย มีแหล่งผลิตอยู่ที่บ้านนาคุ้ม บ้านหัวทุ่ง บ้านนามน

พระราชอุพระลอ อยู่ที่ตำบลบ้านกลาง ห่างจากตัวจังหวัดไปทางเหนือประมาณ 45 กิโลเมตรการเดินทางไปตามเส้นทางหลวงหมายเลข 101 ประมาณ 24 กิโลเมตร แยกซ้ายเข้าสู่ทางหลวงหมายเลข 103 อีกราว 18 กิโลเมตร แล้วเลี้ยวขวาสู่อำเภอสองใช้เส้นทางหมายเลข 1154 จากนั้นเลี้ยวซ้ายไปอีก 3 กิโลเมตรถึงพระราชอุพระลอ (พระราชอุหินกัม) เป็นพระธาตุที่มีอายุเก่าแก่ประมาณ 400 ปี มีสถาปัตยกรรมของพระอุ พระเพื่อน พระแพง และมีการสร้างอนุสาวรีย์ของพระอุ พระเพื่อน พระแพงหันหน้าไปทางแม่น้ำกาหลง (แม่น้ำสอง) โดยกรมศิลปากร เป็นอนุสรณ์สถานของนครแมนสรวง และเมืองสรวงที่จงใจให้น้อมรำลึกถึงความรักอมตะของพระอุ และพระเพื่อน พระแพง โดยรอบบริเวณตกแต่งเป็นสวนสาธารณะร่มรื่นสวยงาม

พิพิธภัณฑ์เงินตราสยามเวียงสรอง อยู่บนเส้นทางหลวงหมายเลข 103 ตรงหลักกิโลเมตรที่ 14 ห่างจากตัวเมืองแพร่ประมาณ 39 กิโลเมตร มีพื้นที่กว่า 10 ไร่ เป็นอาคารทรงไทยประยุกต์ของครอบครัวอุปถัมภ์ ที่เก็บรวบรวมเงินตรา และเหรียญกษาปณ์ต่างๆ ของไทยตลอดจนเงินสกุลอื่นๆ ตั้งแต่สมัยทวารวดี ศรีวิชัย สุโขทัย อยุธยา และรัตนโกสินทร์ จนถึงปัจจุบันที่หายากไว้มากมาย นอกจากนี้ยังมีสิ่งของเครื่องใช้วัตถุโบราณ เช่น ถ้วยชามสังคโลก และเอกสารต่างๆ ในสมัยรัชกาลที่ 5 จัดแสดงเพื่อให้นักท่องเที่ยว และประชาชนทั่วไป ได้เข้าชมทุกวัน ตั้งแต่เวลา 08.30 – 16.00 น.

นอกจากแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ และทางศาสนา วัฒนธรรมแล้ว จังหวัดแพร่ยังมีแหล่งผลิต และจำหน่ายสินค้าหัตถอุตสาหกรรมงานหัตถกรรมพื้นบ้าน อีกพอสมควร ดังนี้

เสื้อม่อฮ่อม (บ้านโฮ้ง) เป็นหัตถกรรมพื้นบ้านที่มีชื่อเสียงของจังหวัดแพร่ นับเป็นสินค้าที่มีคุณภาพจากแหล่งคุณภาพทั้งในด้านการทอ การย้อม ฝีมือการตัดเย็บ และได้รับความนิยมจากคนทั่วไป แหล่งผลิตใหญ่อยู่บริเวณบ้านทุ่งโฮ้ง ถนนยันตรกิจโกศล อำเภอเมือง ห่างจากตัวเมืองประมาณ 4 กิโลเมตร ใช้เส้นทางหลวงหมายเลข 101 ถนนสายแพร่-น่าน

หมู่บ้านโป่งศรี เส้นทางเดียวกับบ้านร่องฟอง เป็นหมู่บ้านซื้อขายแลกเปลี่ยนวัตถุเก่าแก่ ทั้งที่เป็นของมีค่า และเครื่องใช้ในชีวิตประจำวันที่เป็นของเก่า เช่น เฟอร์นิเจอร์จากลื้อเกวียน นอกจากนั้นยังจำหน่ายผลิตภัณฑ์เครื่องเงินโบราณ และมีโรงงานผลิตผ้าบาติกด้วย

หัตถกรรมหุ่นไม้ แกะสลักเป็นรูปมังกร และรูปสัตว์ต่างๆ หลากรูปแบบ เหมาะสำหรับนำไปตกแต่งบ้านเรือนอย่างภูมิฐาน แหล่งผลิตอยู่ที่บ้านแม่ยางหลวง บ้านแม่ยางเปรี้ยว อำเภอร้องกวาง

ชุดกีฬาผ้าร่ม และเสื้อกันหนาว (บ้านร่องฟอง) ตัดเย็บประณีตออกแบบสีล้นหลากสี มีราคาไม่แพง แหล่งผลิตอยู่ที่บ้านร่องฟอง อำเภอเมือง

ดอกไม้แห้งปรุกลั่น งานฝีมือพื้นบ้านที่นิยมในท้องตลาด โดยการนำดอกไม้มาตากแห้ง และอบกลิ่นหอมตามธรรมชาติ ใส่ในภาชนะสวยงาม เหมาะสำหรับตกแต่งบ้าน หรือมอบเป็นของขวัญระลึก แหล่งผลิตอยู่ที่บ้านฝ้าย อำเภอเมือง และ อำเภอวังชิ้น

ผ้าตีนจก หัตถกรรมพื้นบ้านที่มีความสวยงามมีรูปแบบการทอที่ประณีต มีลวดลายเป็นเอกลักษณ์เฉพาะตัว นอกจากนำมาตัดเย็บเป็นเสื้อผ้าแล้วปัจจุบันนิยมนำมาทำผลิตภัณฑ์เครื่องใช้ เช่น กระเป๋ากีฬา เครื่องประดับตกแต่งบ้าน แหล่งผลิตสำคัญอยู่ที่ อำเภอลอง อำเภอวังชิ้น และ อำเภอเด่นชัย

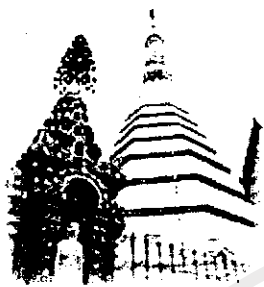
ผ้าไหมบาติก ผลิตโดยการนำผ้าไหมชั้นดีมาเขียนลายระบายสีด้วยฝีมือของช่างผู้ชำนาญ ผืนผ้างดงามด้วยลวดลาย และสีสันอันกลมกลืน เป็นสินค้าที่มีความโดดเด่นน่าซื้อหา แหล่งผลิตอยู่ที่ตำบลเหมืองหม้อ

ผลิตภัณฑ์แปรรูปจากไม้ และหวาย (ตลาดหัวดง) เช่น เฟอร์นิเจอร์ และของใช้ในครัวเรือน ต่างๆ มีแหล่งจำหน่ายอยู่บริเวณ ตลาดหัวดง อยู่ห่างจากตัวเมืองแพร่ไปทางทิศใต้ประมาณ 9 กิโลเมตร ถนนสายแพร่-สูงเม่น เส้นทางหลวงหมายเลข 101

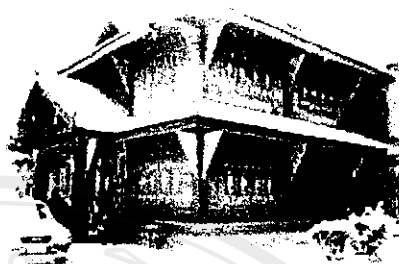
ผลิตภัณฑ์จักสานเถาวัลย์ โดยนำเอาเถาวัลย์มาประดิษฐ์สานเป็นเครื่องใช้ในครัวเรือน และของใช้ประดับบ้านเป็นที่นิยมอยู่ทั่วไป แหล่งผลิตอยู่ที่บ้านวังชิ้น

ผลิตภัณฑ์ที่ทำจากลื้อเกวียน ตั้งอยู่ที่สวนไซทอง หมู่ 10 ตำบลแม่จัน อำเภอเด่นชัย เป็นผลิตภัณฑ์ที่ทำจากลื้อเกวียนเก่ามาแปรรูปเป็นเฟอร์นิเจอร์ชนิดต่าง ๆ เช่น โคมไฟ จิงช้า แก้วอีสามขา โซฟาเกวียน ไม้ที่ใช้ทำได้แก่ ไม้สัก ไม้ประดู่ ไม้มะค่า และลื้อเกวียนเก่าที่มีคุณภาพดี และนอกจากนั้นภายในสวนไซทองยังมีลื้อเกวียนเก่า ไหมหมักเมี่ยง (ชาวบ้านนำมาหมักไว้เพื่อเคี้ยว ทำให้ไม่ง่วง และขยันทำงาน) เครื่องใช้ไม้สอยที่ทำจากไม้ในอดีตที่สะสมรวบรวมไว้ เปิดให้เข้าชมทุกวัน ระหว่างเวลา 08.00-16.00

ผลิตภัณฑ์ผ้าคันมือ งานหัตถกรรมที่เน้นฝีมือการประดิษฐ์ นำผ้ามาต่อกัน बुด้วยฟองน้ำ และคันทับด้วยมือทั้งผืน ทำให้ลวดลายบนผ้าดูเด่นชัดลวดลายแต่ละผืนจะไม่ซ้ำกัน ผลิตภัณฑ์จะมีทั้งผ้าปูโต๊ะ ผ้าคลุมเตียง ปลอกหมอน หรือแม้กระทั่งผืนผ้าที่ประดิษฐ์ขึ้นเพื่อใช้ประดับตกแต่งผนัง อาคารบ้านเรือน แหล่งผลิตอยู่ที่บ้านป่าแดง อำเภอเมืองแพร่ และ อำเภอร้องกวาง

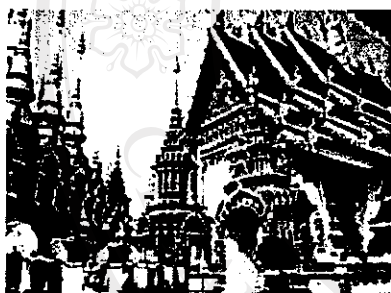
วัดพระธาตุช่อแฮ อ.เมือง

วัดพระบาทมิ่งเมืองวรวิหาร อ.เมือง

วัดพระนอน อ.เด่นชัย

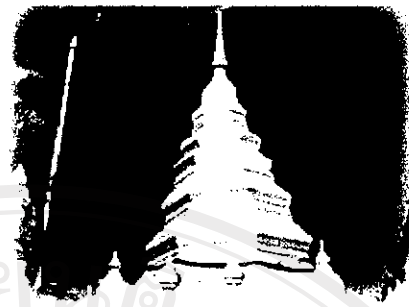
วัดพระธาตุสุโทนมงคลคีรี

บ้านประทัยใจ (บ้านเสาร้อยต้น)

วัดพระธาตุพระลอ

วัดพระธาตุปูแจ อ.ร้องกวาง

วัดพระธาตุคอกยั้ง

หลักเมืองจังหวัดแพร่

วัดจำผาดั้ง อ.เด่นชัย

ในเรื่องของการขนส่ง และระบบการคมนาคมเพื่อเข้าสู่จังหวัดพะเยานั้น สามารถทำได้หลายวิธีการด้วยกัน ดังนี้

1. รถยนต์ จังหวัดแพร่อยู่ห่างจากกรุงเทพฯ ประมาณ 555 กิโลเมตร ใช้เส้นทางหลวงหมายเลข 1 แล้วแยกเข้าทางหลวงหมายเลข 11 ที่อำเภอตากฟ้า จังหวัดนครสวรรค์ ผ่านจังหวัดพิจิตร พิษณุโลก อุตรดิตถ์ และเข้าสู่ตัวจังหวัดแพร่
2. รถโดยสารประจำทาง มีรถโดยสารประจำทางทั้งรถธรรมดา และปรับอากาศบริการทุกวัน จากตัวจังหวัดแพร่มีรถประจำทางไปยังจังหวัดต่างๆ เช่น เชียงราย นครสวรรค์ นครราชสีมา ขอนแก่น นครพนม ระยอง เป็นต้น

3. รถไฟ การรถไฟแห่งประเทศไทย มีบริการรถไฟจากกรุงเทพฯ ไปยัง อ.เด่นชัยทุกวัน จากนั้นต้องต่อรถประจำทางเข้าตัวเมืองแพร่ ซึ่งอยู่ห่างจากเด่นชัยประมาณ 20 กิโลเมตร
4. เครื่องบิน สายการบิน แอร์อันดามัน มีบริการเที่ยวระหว่าง กรุงเทพฯ และแพร่ ทุกวัน

ทุนสังคม

ประวัติศาสตร์ของจังหวัดแพร่ ในอดีตตั้งอยู่ทางภาคเหนือบนฝั่งแม่น้ำยม เป็นนครแห่งวรรณกรรมอมตะลิลิตพระลอที่รู้จักกันทั่วไป แพร่เริ่มก่อตั้งเป็นเมืองมาตั้งแต่ประมาณพุทธศตวรรษที่ 12 หลังจากตั้งเมืองเชียงใหม่เป็นราชธานีแล้ว ตามศิลาจารึกของพ่อขุนรามคำแหงกล่าวว่า แพร่เคยเป็นเมืองหนึ่งในอาณาจักรสุโขทัย มีชื่อเรียกกันหลายชื่อว่า พลนคร เมืองพล เมืองแพล ในสมัยที่ขอมมีอำนาจระหว่าง

ปีพ.ศ. 1470-1560 พระนางจามเทวีเข้าครอบครองในเขตลานนาไทยได้เปลี่ยนชื่อเป็น โกศยานคร หรือ เวียงโกศย ซึ่งแปลว่าผ้าแพร แล้วมาเปลี่ยนเป็นเมืองแพร่ในสมัยใดไม่ปรากฏหลักฐาน ชาวถ้ำน่านนิยมออกเสียงเป็น "เมืองแป้"

ในรัชสมัยพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัวรัชกาลที่ 5 แห่งกรุงรัตนโกสินทร์ ได้เปลี่ยนการปกครองจากผู้เจ้าครองนครเป็นเทศาภิบาลในปี พ.ศ. 2440 และได้โปรดเกล้าให้พระยาไชยบูรณ์ (ทองอยู่ สุวรรณบุตร) ไปเป็นข้าหลวงกำกับการปกครองเมืองแพร่เป็นคนแรก ต่อมาในปี พ.ศ. 2445 พวกเงี้ยวที่อาศัยอยู่ในเมืองแพร่ได้ก่อความวุ่นวายขึ้น ได้บุกยึดสถานที่ราชการที่สำคัญ เช่น ศาลากลางจังหวัด ไพรณิย์ เป็นต้น และได้ปล้นเงินคลังของจังหวัด ตลอดจนปล้นนักโทษออกจากเรือนจำซึ่ง

พระยาไชยบูรณ์ได้ทำการต่อสู้ปกป้อง จากพวกเงี้ยวอย่างเต็มความสามารถ แต่ก็ถูกพวกเงี้ยวจับตัวได้และบังคับให้ลงนามยกเมืองให้ ซึ่งพระยาไชยบูรณ์ไม่ยอม พวกเงี้ยวจึงได้นำตัวไปตัดศีรษะที่บ้านร้องกาศ ความทราบถึงพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัวรัชกาลที่ 5 จึงได้โปรดเกล้าฯ ให้เจ้าพระยาสุรศักดิ์มนตรี (เจิม แสงชูโต) นำทัพหลวง และกองทัพจากเมืองใกล้เคียงทำการปราบปรามพวกเงี้ยวได้อย่างราบคาบ

สำหรับงานขนบธรรมเนียม ประเพณี และวัฒนธรรมของจังหวัดแพร่ มีดังนี้

นมัสการพระธาตุช่อแฮเมืองแพร่แห่ตุงหลวง จัดงานบริเวณวัดพระธาตุช่อแฮ จัดขึ้นระหว่างวันขึ้น 9-15 ค่ำ เดือนสี่ มีการแห่ผ้าขึ้นไปห่มองค์พระธาตุ มีขบวนแห่แบบล้านนา โดยผู้ร่วมงานทุกคนจะแต่งกายแบบพื้นเมืองล้านนา มีมหรสพสมโภชทุกคืน รุ่งเช้าวันขึ้น 15 ค่ำ จะมีการทำบุญตักบาตร กลางคืนมีการเวียนเทียนรอบองค์พระธาตุ และพระวิหาร

งานแอ่วสงกรานต์น้ำใจเมืองแป้ นุ่งม่อฮ่อมแต่งงามตา จัดงานบริเวณศูนย์หัตถกรรมเวียงโกศัย ระหว่างวันที่ 13-17 เมษายน ของทุกปี ในงานจะมีการแต่งกายด้วยชุดม่อฮ่อมล้อมวงกินขันโตก และเล่นสงกรานต์กัน

ประเพณีฮอดน้ำคำหัว กำหนดให้มีขึ้นกลางเดือน 7 เหนือ เดือน 5 ได้ นับเวลาตามระบบสุริยคติตรงกับวันที่ 15 เมษายน ของทุกปี

งานเทศกาลลอยกระทง เฝ้าเทียนเล่นไฟพะเนียงเวียงโกศัย จัดขึ้นในวันขึ้น 15 ค่ำ เดือน 12 บริเวณทำน้ำศรีชุม ภายในงานมีการจัดงานล้อมวงกินขันโตกแต่งกายด้วยชุดม่อฮ่อม

งานเทศกาลหม้อห้อมล้อมสะโตกและสงกรานต์จังหวัดแพร่ จัดงานบริเวณสวนสุขภาพเฉลิมพระเกียรติ ร.9 ระหว่างวันที่ 14 - 16 เมษายน ของทุกปี

งานเทศกาลแห่เทียนพรรษา จัดขึ้นในวันที่ 15 ค่ำ เดือน 8 (เดือน 10 เหนือ) ของทุกปีในทูลอำเภอ

ประเพณีกินสลาก จัดขึ้นระหว่างวันขึ้น 15 ค่ำ เดือน 12 เหนือ เดือน 10 ได้ ถึง วันแรม 15 ค่ำ เดือนเกียงเหนือ เดือน 12 ได้ (เดือนเกียง คือ เดือนอ้ายหรือเดือนที่ 1) ค่ำ ภายในเวลา 45 วัน

ประเพณีนับถือผีปญา ประกอบพิธีในเดือน 5 เหนือ (เดือน 3 ได้) ขึ้น 5 ค่ำ หรือ เดือน 6 เหนือ (เดือน 4 ได้) ระหว่างขึ้น 6 - 12 ค่ำ

ประเพณีกำฟ้าของชาวไทยพวนบ้านทุ่งโฮ้ง วันแรกของพิธีตรงกับ วันขึ้น 3 ค่ำ (เดือน 5 เหนือ)

การละเล่นพื้นบ้าน เช่น การเล่นสะบ้า เล่นตีกบ เล่นงูกินหาง เล่นหมากเก็บ เล่นม้าก้านกล้วย เป็นต้น

ประเพณี "ส่งตะวันรับขวัญปีใหม่และวันขนมเส้นเมืองแพร่" จัดขึ้นระหว่าง วันที่ 31 ธันวาคม ถึงวันที่ 2 มกราคม ของทุกปี ณ บริเวณสวนสุขภาพเฉลิมพระเกียรติ ร.9

ทูลมนุษย

ประชากรจังหวัดแพร่ ณ วันที่ 31 ธันวาคม 2546 มีจำนวนรวมทั้งสิ้น 422,208 คน เป็นชาย 236,869 คน หญิง 245,339 คน สำหรับอำเภอที่มีประชากรมากที่สุด คือ อำเภอเมือง มีจำนวน 126,197 คน รองลงมา ได้แก่ อำเภอสูงเม่น มีจำนวน 82,063 คน และอำเภอลอง มีจำนวน 58,995 คน

ในช่วงปี 2542 - 2546 มีแนวโน้มของประชากรลดลง คิดเป็นอัตราร้อยละ 0.42 กล่าวคือ ในปี 2546 มีจำนวนประชากร 482,208 คน (หมายเหตุ: จำนวนประชากรในที่นี้ไม่รวมประชากรสัญชาติไทยที่ไม่ระบุปีเกิดและไม่รวมประชากรที่ไม่มีสัญชาติ)

สถานศึกษาของจังหวัดแพร่ มีดังนี้ โรงเรียนนารีนรัตน์ พริยาลัย ห้วยม้าวิทยาคม ถิ่นโอกาส
วิทยา ท่าข้ามวิทยาคม มหาวิทยาลัยรามคำแหง มหาวิทยาลัยจุฬาลงกรณ์ราชวิทยาลัย วิทยาเขตแพร่
(มหาวิทยาลัยสงฆ์) มหาวิทยาลัยแม่โจ้ วิทยาเขตแพร่ ฯลฯ

ลักษณะการจ้างงานโดยส่วนใหญ่ จะเป็นภาคเกษตรกรรม รองลงมาเป็นลูกจ้างรัฐบาล
ทำงานส่วนตัว และธุรกิจครัวเรือนตามลำดับ

สิ่งแวดล้อมภายนอก

ลูกค้า / นักท่องเที่ยว

ผู้ผลิตวัตถุดิบ / แหล่งวัตถุดิบ

สำหรับผ้าทอพื้นเมือง วัตถุดิบหลัก ส่วนมากจะเป็นการสั่งซื้อ หรือเดินทางไปซื้อ มาจาก
ต่างอำเภอ หรือต่างจังหวัด

คู่แข่ง

การเมือง / กฎหมาย

จังหวัดแพร่ แบ่งการปกครองออกเป็น 8 อำเภอ 78 ตำบล 691 หมู่บ้าน 1 องค์การบริหาร
ส่วนจังหวัด 1 เทศบาลเมือง 12 เทศบาลตำบล 73 องค์การ รูปแบบการเมือง การปกครองของ
จังหวัดมีรูปแบบเหมือนกับจังหวัดอื่นๆ ทั่วไปในประเทศไทย

การสนับสนุนจากภาครัฐ

มีการพัฒนาศักยภาพ

การสนับสนุนจากสถาบันการศึกษา

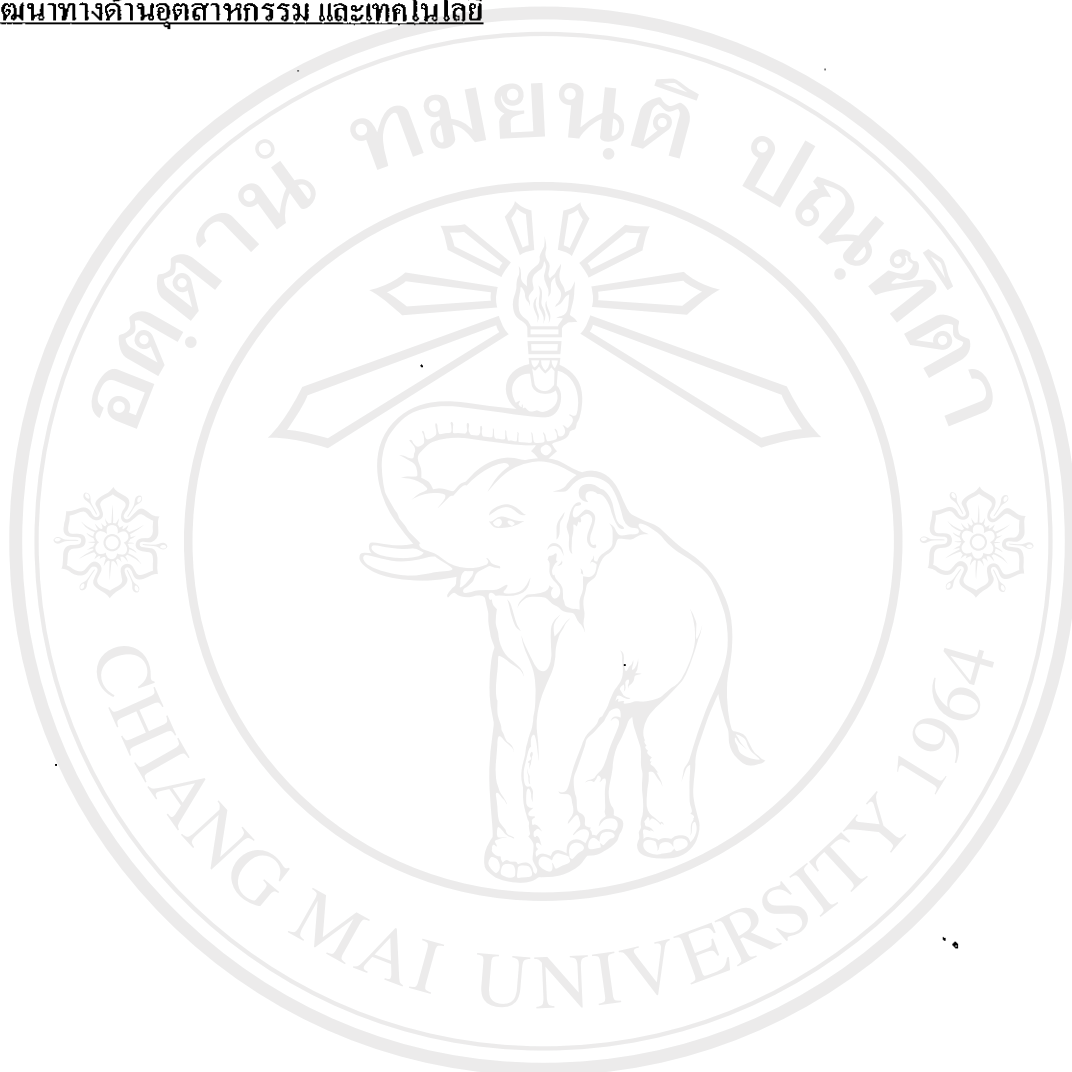
การสนับสนุนจากภาคเอกชน

สภาพเศรษฐกิจ

การเข้ามาของวัฒนธรรมอื่น

ได้รับอิทธิพลจากประเทศเพื่อนบ้าน เช่น พม่า เป็นต้น ทำให้วิถีชีวิตความเป็นไทยมีการเปลี่ยนแปลงแบบผสมผสาน

การพัฒนาทางด้านอุตสาหกรรม และเทคโนโลยี

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

2.7 จังหวัดพะเยา

ข้อมูลทั่วไป

จังหวัดพะเยา เป็นจังหวัดชายแดน ตั้งอยู่ทางภาคเหนือตอนบนของประเทศไทย มีเขตระหว่าง เส้นรุ้งที่ 18 องศา 44 ลิปดาเหนือ ถึง 19 องศา 44 ลิปดาเหนือ และเส้นแวงที่ 99 องศา 40 ลิปดาตะวันออก ถึง 100 องศา 40 ลิปดาตะวันออก โดยมีอาณาเขตติดต่อดังนี้

ทิศเหนือ ติดเขต อ.พาน อ.ป่าแดด อ.เทิง จังหวัดเชียงราย ทิศใต้ ติดเขต อ.งาว จ.ลำปาง และ อ.สอง จ.แพร่ ทิศตะวันออก ติดเขต แขวงไชยบุรี สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว และ อ.ท่าวังผา อ.บ้านหลวง อ.สองแคว จ. น่าน ทิศตะวันตก ติดเขต อ.งาว อ.วังเหนือ จ.ลำปาง

ลักษณะภูมิประเทศของจังหวัดพะเยา สภาพพื้นที่ส่วนใหญ่เป็นที่ราบสูงและภูเขา มีระดับความสูงตั้งแต่ 300-1,500 เมตร จากระดับน้ำทะเล มีเทือกเขาอยู่ทางทิศตะวันตก ตะวันออก เฉียงเหนือ ตะวันออกเฉียงใต้และตอนกลางของพื้นที่จังหวัด มีเนื้อที่ประมาณ 6,335.06 ตารางกิโลเมตร หรือ 3,959,412 ไร่ มีพื้นที่ขนาดใหญ่ เป็นลำดับที่ 15 ของภาคเหนือ และมีพื้นที่ป่าไม้ (จากภาพถ่ายดาวเทียม ปี 2542) ประมาณ 1,503,174 ไร่ หรือร้อยละ 37.96 ของพื้นที่จังหวัด

สภาพเป็นป่าดงดิบและป่าไม้เบญจพรรณ ไม้ที่สำคัญ ได้แก่ ไม้สัก ไม้ประดู่ ไม้มะค่า ไม้ชิงชัน ไม้ยาง ไม้เต็ง ไม้รัง ฯลฯ จังหวัดพะเยามีพื้นที่อยู่ทั้งในที่ลุ่มน้ำโขงและลุ่มน้ำเจ้าพระยา ส่วนที่อยู่ในลุ่มน้ำโขง คือพื้นที่อำเภอเมือง อ.ดอกคำใต้ อ.จุน อ.ปง (บางส่วน) อ.เชียงคำ และ อ.แม่ใจ ส่วนที่อยู่ลุ่มน้ำเจ้าพระยา คือ อ.ปง และ อ.เชียงม่วน ซึ่งเป็นต้นกำเนิดของแม่น้ำยม

เทือกเขาที่สำคัญ ได้แก่ ดอยภูลังกา ดอยสันปันน้ำ ดอยแม่สูก ดอยขุนแม่แฝก ดอยขุนแม่คำ ดอยขุนแม่ด้อม

ลักษณะภูมิอากาศ แบ่งออกได้เป็น 3 ฤดู คือ (1) ฤดูร้อน อยู่ระหว่างเดือนมีนาคม ถึงเดือนพฤษภาคม อากาศร้อนจัดในเดือนพฤษภาคม (2) ฤดูฝน อยู่ระหว่างเดือนพฤษภาคม ถึงเดือนตุลาคม ฝนตกหนาแน่นในเดือนพฤษภาคม ฝนตกตลอดปีประมาณ 1,043.9 มม. (3) ฤดูหนาว อยู่ระหว่างเดือนพฤศจิกายน ถึงเดือนกุมภาพันธ์ อากาศหนาวจัดในเดือนพฤศจิกายน และ มกราคม อุณหภูมิต่ำสุดวัดได้ 10.8 องศาเซลเซียสในเดือนธันวาคม

รูปแสดงตัวอย่างผลิตภัณฑ์จากผักตบชวา

การบริการ

ในส่วนของการบริการประเภทโรงแรมของจังหวัดพะเยานั้น โดยส่วนใหญ่เป็นโรงแรมประเภทสมัยใหม่ และรีสอร์ท โดยโรงแรมในจังหวัดพะเยามี 38 แห่ง แบ่งเป็น อ.เมือง 17 แห่ง อ.จุน 2 แห่ง อ.เชียงคำ 8 แห่ง อ.ดอกคำใต้ 2 แห่ง อ.ปง 4 แห่ง กิ่ง อ.ภูซาง 3 แห่ง และ อ.เชียงม่วน 2 แห่ง

ทุนทางกายภาพ

แหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติในจังหวัดพะเยาที่มีชื่อเสียง ได้แก่ ถ้ำผาน้ำทิพย์ ถ้ำผาน้ำทิพย์ หนองเล็งทราย น้ำตกจำปาทอง น้ำตกภูซาง น้ำตกผาแดง น้ำตกภูถ้ำกา น้ำตกธารสวรรค์ วนอุทยานบ้านถ้ำ

อ่างเก็บน้ำแม่ปืม ถ้ำผากูด ผังด้า วนอุทยานแห่งชาติดอยหลวง วนอุทยานแห่งชาติดอยภูนาง วนอุทยานแห่งชาติภูซาง

อุทยานแห่งชาติแม่ปืม (ดอยงาม)

วนอุทยานแห่งชาติดอยภูลังกา

อุทยานแห่งชาติดอยภูนาง

กว๊านพะเยา

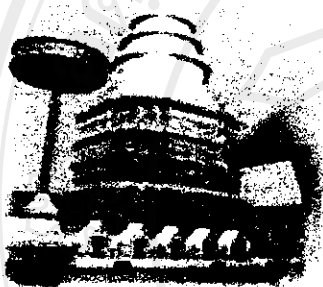
ในส่วนของแหล่งท่องเที่ยวทางศาสนา และวัฒนธรรมที่มีชื่อเสียงของจังหวัดพะเยานั้น มีอยู่หลายแห่งด้วยกัน ได้แก่ วัดศรีโคมคำ (วัดพระเจ้าตนหลวง) หอวัฒนธรรมนิทัศน์ วัดอนาลโยทิพยาราม วัดป่าแดงบุญนาค วัดราชคฤห์ เวียงลอ วัดศรีจอมเรือง วัดนันทาราม วัดท่าฟ้าใต้ วัดพระเจ้านั่งดิน วัดศรีสุพรรณ วัดพระธาตุดอยยววก วัดศรีปิงเมือง หมู่บ้านไทลื้อ หมู่บ้านชาวเขาเผ่าเข้าปางปูเลาะ

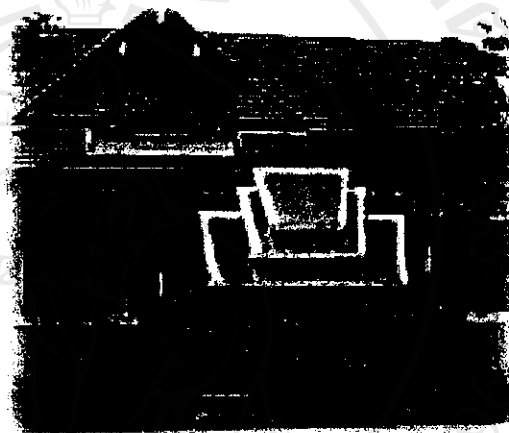
วัดศรีโคมคำ (วัดพระเจ้าตนหลวง) อ.เมือง

วัดอนาลโยทิพยาราม (คอยบุษราคัม) อ.เมือง

วัดพระธาตุจอมทอง อ.เมือง

หอวัฒนธรรมนิทัศน์ อ.เมือง

วัดนันดาราม อ.เชียงคำ

วัดพระเจ้านั่งดิน อ.เชียงคำ

วัดพระธาตุสบแวน อ.เชียงคำ

แหล่งผลิตผลิตภัณฑ์ที่สำคัญของจังหวัดพะเยา มีดังนี้

1. ผ้าทอไหมมัดหมี่แหล่งผลิตที่สำคัญอยู่ที่ กลุ่มทอผ้าที่กระตุกบ้านทุ่งมอก 13 หมู่ 2 บ้านทุ่งมอก ต.เชียงบาน อ.เชียงคำ
2. ผลิตภัณฑ์จากผักตบชวา กลุ่มจักสานผักตบชวา บ้านสันป่าม่วง ต.สันป่าม่วง บ้านคำ บ้านห้วยเคียน ต.บ้านคำ บ้านแม่ใส ต.แม่ใส ภายใน อ.เมือง

แหล่งจำหน่ายผลิตภัณฑ์ที่สำคัญของจังหวัดพะเยา มีดังนี้

2. ผ้าทอไทลื้อ มีการจำหน่ายภายในหมู่บ้าน และมีการส่งมาขายภายใน อ.เมือง ที่ร้านฝ้ายคำ
3. ผลิตภัณฑ์จากผักตบชวาจะมีศูนย์ขายตั้งอยู่ภายในหมู่บ้าน ยกตัวอย่างเช่น ศูนย์จำหน่ายผลิตภัณฑ์ผักตบชวาสันป่าม่วง ตั้งอยู่ภายในหมู่บ้านสันป่าม่วง

นอกจากนั้นยังมีแหล่งผลิตสินค้าที่มีศักยภาพในการจัดให้เป็นสถานที่ท่องเที่ยว ได้แก่

1. หมู่บ้านทำครกและโม้หิน บ้านจั่ว ตำบลบ้านสาง ห่างจากตัวเมืองประมาณ 20 กิโลเมตร ใช้เส้นทางเดียวกับทางไปวัดอนาลโย เป็นถนนรอบกว๊านพะเยา รถยนต์สามารถเข้าถึงได้ทุกฤดูกาล ชาวบ้านมีอาชีพเสริมหลังการทำนาคือการ ทำครก โม้หิน ใบเสมา และลูกนิมิต เป็นต้น โดยทำเป็นอุตสาหกรรมภายในครอบครัว และส่งไปขายในตัวเมืองพะเยา
2. ศูนย์อุตสาหกรรมอัญมณี ตั้งอยู่ริมถนนพหลโยธิน กม.ที่ 723 ตำบลแม่กา ห่างจากตัวเมือง 14 กิโลเมตร จัดตั้งขึ้นเพื่อเป็นศูนย์กลางการอบรมอาชีพด้านอุตสาหกรรมสาขาอัญมณีและเครื่องประดับ ให้แก่เยาวชน ราษฎรในจังหวัดพะเยาและจังหวัดใกล้เคียง ให้บริการข้อมูลเกี่ยวกับอุตสาหกรรมอัญมณี ศึกษาดูงานการเจียรไนพลอย ทำเครื่องประดับเงิน จัดแสดงและจำหน่ายอัญมณีเครื่องประดับ และสินค้าหัตถกรรม 1 ตำบล 1 ผลิตภัณฑ์ รวมทั้งของดีเมืองพะเยา

ในเรื่องของการขนส่ง และระบบการคมนาคมเพื่อเข้าสู่จังหวัดพะเยานั้น สามารถทำได้หลายวิธีการด้วยกัน ดังนี้

1. รถยนต์ สามารถเดินทางได้หลายเส้นทาง

เส้นทางที่ 1 ใช้ทางหลวงหมายเลข 32 (สายเอเชีย) ผ่านจังหวัดพระนครศรีอยุธยา อ่างทอง สิงห์บุรี นครสวรรค์ เข้าสู่ทางหลวงหมายเลข 1 ที่นครสวรรค์ ผ่านอำเภอคลองขลุง จังหวัดกำแพงเพชร ตาก ผ่านอำเภอเถิน อำเภอสบปราบ อำเภองาว จังหวัดลำปาง เข้าสู่ตัวเมืองพะเยา ระยะทาง 969 กิโลเมตร

เส้นทางที่ 2 ใช้ทางหลวงหมายเลข 32 (สายเอเชีย) ผ่านจังหวัดพระนครศรีอยุธยา อ่างทอง สิงห์บุรี นครสวรรค์ เลี้ยวขวาเข้าสู่ทางหลวงหมายเลข 117 จนถึงพิษณุโลก แยกซ้ายเข้าสู่ทางหลวงหมายเลข 12 ไปจนถึงสุโขทัย เลี้ยวขวาไปตามทางหลวงหมายเลข 101 ผ่านอำเภอเด่นชัย จังหวัดแพร่ เลี้ยวซ้ายเข้าสู่ทางหลวงหมายเลข 103

ผ่านอำเภอร่องขาว เข้าสู่ทางหลวงหมายเลข 1 ผ่านอำเภองาว เข้าสู่ตัวเมืองพะเยา ระยะทาง 782 กิโลเมตร

เส้นทางที่ 3 สามารถเดินทางเป็นวงรอบได้โดยใช้เส้นทางกรุงเทพฯ - นครสวรรค์ - พิษณุโลก - สุโขทัย - ศรีสะเกษ - แพร่ - ร่องขาว - พะเยา ระยะทาง 782 กิโลเมตร หากกลับใช้เส้นทางพะเยา - เชียงราย - แม่สรวย - เวียงป่าเป้า - ดอยสะเก็ด - เชียงใหม่ - ลำปาง - ตาก - กรุงเทพฯ ระยะทาง 966 กิโลเมตร ใช้เวลาเดินทางประมาณ 9 ชั่วโมง

2. รถโดยสารประจำทาง ทั้งที่เป็นรถโดยสารปรับอากาศและรถธรรมดาจากสถานีขนส่งสายเหนือ โดยเฉพาะจากเชียงใหม่มีรถโดยสารประจำทางทั้งธรรมดา และปรับอากาศ ไป-กลับพะเยาทุกวัน ตั้งแต่ 06.00-17.30 น.
3. รถไฟ จากสถานีรถไฟหัวลำโพงสามารถนั่งรถไฟสายเหนือลงที่ลำปาง หรือเชียงใหม่ แล้วต่อรถโดยสารไปจังหวัดพะเยา
4. เครื่องบิน บริษัท การบินไทย จำกัด ไม่มีเครื่องบินบินตรงไปจังหวัดพะเยา ต้องใช้เที่ยวบินกรุงเทพฯ - เชียงราย หรือกรุงเทพฯ - แพร่ จากนั้นต้องเช่าเหมารถมายังจังหวัดพะเยา

ในเรื่องของการขนส่ง และระบบการคมนาคมภายในจังหวัดพะเยานั้น ใช้เส้นทางคมนาคมทางบกเป็นหลัก โดยมีเส้นทางคมนาคมติดต่อกับจังหวัดใกล้เคียง กรุงเทพฯ และระหว่างอำเภอต่างๆ

นอกจากนั้น การติดต่อสื่อสารผ่านทางไปรษณีย์ก็เป็นอีกทางหนึ่งที่สามารถทำได้ค่อนข้างสะดวก โดยภายในจังหวัดพะเยา มีที่ทำการไปรษณีย์รวม 8 แห่งด้วยกัน

ทุนสังคม

ประวัติศาสตร์ของจังหวัดพะเยานั้นมีความน่าสนใจพอสมควร พะเยาเป็นเมืองประวัติศาสตร์เดิมชื่อ “เมืองภูพานยาว” หรือ “พยาว” เคยมีเอกราชสมบูรณ์ มีกษัตริย์ปกครองสืบราชสันตติวงศ์มาปรากฏตามตำนานเมืองพะเยาดังนี้

พุทธศักราช 1602 (จุลศักราช 421) พ่อขุนเงินหรือลาวเงินกษัตริย์ผู้ครองนครเงินยางเชียงแสนได้ให้ขุนจอมธรรมโอรสองค์ที่ 2 ให้ปกครองเมืองภูพานยาวซึ่งเป็นหัวเมืองฝ่ายใต้ขุนจอมธรรมครองเมืองภูพานยาวได้ 24 ปี ก็สิ้นพระชนม์ขุนเจืองโอรสได้ขึ้นครองราชย์แทนในขณะครองเมืองได้รวบรวมกำลังไปช่วยเมืองนครเงินยาง ของขุนชินผู้เป็นลุงจนรอดพ้นจากการรุกรานของแควหรือญวนได้สำเร็จ ขุนชินทรงโสมนัสยิ่งนักจึงยกธิดาชื่อ พระนางอัวคำ สอนให้และสละราชสมบัติให้แก่ขุนเจืองเมื่อขุนเจืองได้ครองเมืองเงินยางแล้วจึงให้โอรสชื่อว่า “ลาวเงินเรือง” ขึ้นครองเมืองพะเยาแทนท้าวลาวเงินเรืองครองเมืองพะเยาได้ 17 ปีก็สิ้นพระชนม์

ขุนแดงโอรสครองราชย์ต่อมาเป็นเวลา 7 ปี ขุนทองซึ่งเป็นน้ำก็แย่งราชสมบัติและได้ครองเมืองพะเยาประมาณ 20 ปีและมีผู้ครองราชย์สืบต่อมาจนถึงพระยาจำเมือง กษัตริย์เมืองพะเยาองค์ที่ 9 ซึ่งเป็นราชบุตรของพ่อขุนมิ่งเมือง เมื่อพระชนมายุได้ 16 ชันษา พระบิดาส่งไปศึกษาที่สำนักสุกกันตฤณีเมืองลพบุรี จึงได้รู้จักกับพระร่วงแห่งกรุงสุโขทัยโดยได้ศึกษาศิลปศาสตร์จากอาจารย์เดียวกันและทรงเป็นสหายกันตั้งแต่นั้นมา เมื่อเรียนจบก็เสด็จกลับเมืองพะเยาปีพุทธศักราช 1310 พ่อขุนมิ่งเมืองพระราชบิดาสืบพระชนม์ จึงได้ขึ้นครองราชย์แทน ต่อมาพ่อขุนมิ่งราชได้ยกทัพมาประชิดเมืองพะเยา พ่อขุนจำเมืองสั่งให้ไพร่พลอยู่ในความสงบและได้ให้เสนาอำมาตย์ออกต้อนรับโดยดี พระองค์ได้ยกเมืองชายแดนบางเมืองให้แก่พ่อขุนมิ่งราชเพื่อเป็นการสงบศึกและทั้งสองพระองค์ยังได้ทำสัญญาเป็นมิตรต่อกันตลอดไป

พระยาร่วงซึ่งเป็นสหายสนิทได้เสด็จมาเยี่ยมเยือนพ่อขุนจำเมืองเป็นประจำทุกปี และได้มีโอกาสรู้จักพ่อขุนมิ่งราชทั้งสามพระองค์ทรงเป็นพระสหายสนิทกันมาก ถึงกับได้หันหลังพิงกันพร้อมกับทำสัตยปฏิญาณ แก่กัน ณ ริมฝั่งแม่น้ำกู่ (แม่น้ำอิง) ว่าจะไม่ผูกเวรแก่กันจะเป็นมิตรสหายที่ดีต่อกันและได้กรีดโลหิตออกรวมกันในขันผสมน้ำดื่มพร้อมกัน เมื่อปีพุทธศักราช 1816 พ่อขุนจำเมืองสืบพระชนม์ถึง ขุนคำแดงและขุนคำลือได้สืบราชสมบัติต่อมาตามลำดับ

ในสมัยขุนคำลือนี่เองที่เมืองพะเยาต้องเสียเอกราชไปพระยาคำฟู แห่งนครชัยบุรีศรีเชียงใหม่ได้ร่วมกับพระยาขาวเมืองน่านยกทัพมาตีเมืองพะเยาพระยาคำฟูตีเมืองพะเยาได้ก่อนและได้เกิดขัดใจกับพระยาขาวทำให้เกิดการสู้รบพระยาคำฟูเสียที่ยิงยกทัพกลับเชียงใหม่ พะเยาจึงได้รวมอยู่กับอาณาจักรล้านนาตั้งแต่นั้นมา พุทธศักราช 2346 พระบาทสมเด็จพระนั่งเกล้าเจ้าอยู่หัวได้ให้เมืองพะเยาเป็นเมืองขึ้นของนครลำปาง หลังจากนั้นก็ได้มีผู้ครองเมืองพะเยาต่อมาอีกหลายท่านจนถึงปีพุทธศักราช 2457 ได้ยุบเลิกตำแหน่งเจ้าผู้ครองเมืองแล้วใช้ตำแหน่งนายอำเภอแทนพะเยาจึงมีฐานะเป็นอำเภอพะเยา ต่อมาเมื่อวันที่ 28 สิงหาคม พ.ศ. 2520 พะเยาจึงได้รับการยกฐานะจากอำเภอพะเยา ขึ้นเป็นจังหวัดพะเยา

วิถีชีวิตของคนในจังหวัดพะเยา เรียบง่ายเนื่องจากอาชีพโดยส่วนใหญ่เป็นเกษตรกร และโดยส่วนมากนับถือศาสนาพุทธ ประชาชนในจังหวัดพะเยามีการรวมกลุ่มอาชีพช่วยเหลือกันในการหารายได้ มีความเข้มแข็งภายในกลุ่มพอสมควร

พะเยาเป็นอีกจังหวัดหนึ่ง ที่มีงานประเพณี วัฒนธรรมของจังหวัดค่อนข้างมาก และมีการจัดงานประจำปี ทุกปีทราบจนปัจจุบันนี้ ได้แก่

งานสืบสานตำนานไทลื้อ จัดทุกวันเสาร์-อาทิตย์ สัปดาห์ที่ 2 ณ วัดพระธาตุสบแวน อำเภอเชียงคำ กิจกรรมจะมีขบวนแห่ การสาธิตศิลปวัฒนธรรมไทลื้อ นิทรรศการ

งานบวงสรวงพ่อขุนงำเมือง จัดวันที่ 5 มีนาคม ณ ลานอนุสาวรีย์พ่อขุนงำเมือง หน้ากว๊านพะเยา ในงานมีขบวนแห่เครื่องราชสักการะที่สวยงามยิ่งใหญ่มาก

งานเทศกาลถิ่นจี่และของดีเมืองพะเยา จัดขึ้นที่กว๊านพะเยา กิจกรรมมีขบวนแห่ถิ่นจี่
ประกวดผลิตผลการเกษตร

งานเปิดโลกอุตสาหกรรมอัญมณี และของดีเมืองพะเยา ครั้งที่ 3 จัดระหว่างวันที่ 1-5
กุมภาพันธ์ ณ ศูนย์อุตสาหกรรมอัญมณี ตำบลแม่กา อำเภอเมือง ในงานมีการแสดงการผลิต
เครื่องประดับเงิน ทองคำ การเจียรไนเพชร

งานประเพณีนมัสการพระเจ้าตนหลวงเดือนแปดเป็ง จัดวันที่ 15 พฤษภาคม จัดที่วัดศรีโคม
คำ อำเภอเมือง ในงานมีประเพณีแห่คว้าน

งานกาชาด และงานฤดูหนาว จัดประมาณปลายเดือนธันวาคม-ต้นเดือนมกราคม ณ บริเวณ
สนามข้างสถานีขนส่ง จังหวัดพะเยา กิจกรรมจะมีการออกร้านของหน่วยงานราชการ การแสดงทาง
วัฒนธรรมและการประกวดต่างๆ

งานประเพณีปู่จากพญานาค (บูชาพระลอ) จัดบริเวณโบราณสถานเวียงลอ บ้านห้วยจี่
อำเภอจุน ในงานมีกิจกรรมพิธีไหว้บรรพบุรุษของเวียงลอ ขบวนแห่และงานแสดงแสงสีเสียง การ
แสดงทางวัฒนธรรม

วันดอกคำใต้บาน จัดในอำเภอดอกคำใต้ ระหว่างวันที่ 13-14 กุมภาพันธ์ กิจกรรมจะเป็น
การแข่งขันงานหัตถกรรม และจำหน่ายของที่ระลึก

งานเทศกาลถิ่นจี่และของดีแม่ใจ จัดในอำเภอแม่ใจ จะมีขบวนแห่ถิ่นจี่ ประกวดและ
จำหน่าย
ทุนมนุษย์

จำนวนประชากร ปี 2547 มีทั้งสิ้น 488,343 คน เป็นชาย 241,051 คน เป็นหญิง 247,292 คน
ประชากรชายคิดเป็นร้อยละ 49.36 ประชากรหญิงคิดเป็นร้อยละ 50.64 ของประชากรทั้งจังหวัด
ประชากรอาศัยอยู่ในเขตเทศบาลเมือง 19,324 คน หรือร้อยละ 3.96 ประชากรอาศัยอยู่ในเขต
เทศบาลตำบล 89,228 คน หรือร้อยละ 18.27 ประชากรอาศัยอยู่นอกเขตเทศบาล 379,791 คน หรือ
ร้อยละ 77.77

มีชาวเขาอาศัยอยู่กระจัดกระจายตามบริเวณเทือกเขาสูง ได้แก่ เผ่าเย้า เผ่าแม้ว เผ่าลีซอ และ
ลื้อ จำนวน 46 หมู่บ้าน 2,574 ครัวเรือน โดยกระจายอยู่ตามอำเภอต่างๆ เช่น อ.ปง อ.เชียงคำ อ.เชียง
ม่วน อ.แม่ใจ อ.ภูกามยาว อ.ดอกคำใต้ และอ.เมือง

ในปีการศึกษา 2546 จังหวัดพะเยา มีสถานศึกษาจำนวนทั้งสิ้น 347 แห่ง
อาชีพหลักโดยทั่วไป เกษตรกรทำนา จังหวัดพะเยามีพื้นที่เพาะปลูกข้าวทั้งสิ้น ประมาณ
79,511 ไร่ มีผลผลิตข้าวรวมประมาณ 431,643 ตัน มีเนื้อที่เพาะปลูกพืชไร่ ประมาณ 330,707 ไร่ มี
ผลผลิตประมาณ 278,406 ตัน มีเนื้อที่ปลูกพืชผัก ประมาณ 35,903 ไร่ มีผลผลิตประมาณ 37,808
ตัน มีเนื้อที่ปลูกไม้ผลและไม้ยืนต้น ประมาณ 116,167 ไร่ มีผลผลิตประมาณ 70,250 ตันพืช

เศรษฐกิจที่สำคัญ คือ ข้าว ข้าวโพดเลี้ยงสัตว์ ถั่วเขียวฝีม้วน หอมแดง กระเทียม ขิง ยาสูบ ลินจี้ มะม่วง มะขาม ลำไย

ด้านการปศุสัตว์ จังหวัดพะเยามีสัตว์ที่เลี้ยงมากที่สุด ได้แก่ ไก่ โค สุกร เป็ด และกระบือ แหล่งประมงที่สำคัญ คือ กว๊านพะเยา อ่างเก็บน้ำแม่ปืม อ่างเก็บน้ำแม่กา โดยมีศูนย์พัฒนาและวิจัย ประมงน้ำจืดพะเยา เป็นหน่วยงานที่เพาะพันธุ์ปลาชนิดต่าง ๆ พันธุ์ปลาที่สำคัญ ได้แก่ ปลานิล ปลา ยี่สกเทศ ปลาดูเผียน ปลาลิ้น ปลาเฉา

สิ่งแวดล้อมภายนอก

ลูกค้า / นักท่องเที่ยว

ผู้ผลิตวัตถุดิบ / แหล่งวัตถุดิบ

วัตถุดิบในการผลิตผ้าทอไทลื้อ มีวัตถุดิบหลัก คือ ฝ้าย ไยสังเคราะห์,ดิน มีการสั่งซื้อมาจาก ต่างจังหวัด แหล่งที่ทำการสั่งซื้อเป็นประจำคือ ผ้าฝ้ายจากจังหวัดเชียงใหม่ และใยสังเคราะห์จาก กรุงเทพฯ ส่วนผลิตภัณฑ์จากผักตบชวา มีวัตถุดิบหลักคือ ผักตบชวา ห่วงไม้ สีย้อม ฝ้าย ส่วนมาก นำวัตถุดิบมาจากกว๊านพะเยา ในส่วนของผักตบชวาจะมีการสั่งซื้อจากหมู่บ้านหรืออำเภอใกล้เคียง หรือหากต้องการจำนวนมากจะมีการสั่งซื้อจากต่างจังหวัด

คู่แข่ง

คู่แข่งในเรื่องของผลิตภัณฑ์ที่มีชื่อเสียงของจังหวัดพะเยา อันได้แก่ ผ้าทอไทลื้อมีคู่แข่งจาก จังหวัดอื่นๆ คือ ผ้าทอพื้นเมือง ซึ่งแต่ละจังหวัดจะมีผ้าทอที่เป็นเอกลักษณ์ของตนเอง หากพิจารณา คู่แข่งในด้านแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาตินั้นมีความเป็นไปได้ในทุกจังหวัด โดยเฉพาะจังหวัดที่อยู่ในเขตภาคเหนือตอนบน ซึ่งมีลักษณะภูมิประเทศที่คล้ายคลึงกัน จึงมีศักยภาพในเรื่องของแหล่งท่องเที่ยวตามธรรมชาติที่ไม่แตกต่างกันมากนัก แต่เอกลักษณ์ประจำจังหวัดที่ชัดเจนที่สุดของ จังหวัดพะเยา คือ กว๊านพะเยา ส่วนคู่แข่งในด้านของแหล่งท่องเที่ยวทางศาสนาและวัฒนธรรมนั้น เรียกได้ว่ามีความเป็นไปได้ในทุกจังหวัด โดยเฉพาะจังหวัดที่อยู่ในเขตภาคเหนือตอนบน ซึ่งมีความ เป็นล้านนาเหมือนกัน แต่มีความแตกต่างกันไปตามประวัติศาสตร์ ประเพณี และวัฒนธรรมของ จังหวัดนั้นๆ ที่สามารถเป็นจุดขายให้แก่ักท่องเที่ยวได้เป็นอย่างดี

การเมือง / กฎหมาย

การเมือง การปกครอง และกฎหมายของจังหวัดพะเยา มีรูปแบบที่เป็นไปตามจังหวัดอื่นๆ ทั่วไปในกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน โดยมีการแบ่งการปกครองเป็น 7 อำเภอ 2 กิ่งอำเภอ คือ อ.

เมืองพะเยา อ.เชียงคำ อ.เชียงม่วน อ.ปง อ.ดอกคำใต้ อ.จุน อ.แม่ใจ กิ่งอ.ภูซาง และกิ่งอ.ภูพานยาว แบ่งเป็น 68 ตำบล 795 หมู่บ้าน มีองค์กรปกครองท้องถิ่น ดังนี้ องค์การบริหารส่วนจังหวัด 1 แห่ง เทศบาลเมือง 1 แห่ง เทศบาลตำบล 11 แห่ง องค์การบริหารส่วนตำบล 59 แห่ง

การสนับสนุนจากภาครัฐ

ยุทธศาสตร์ที่ 2 แผนงานที่ 2.2

1 ตำบล 1 ผลิตภัณฑ์

การสนับสนุนจากสถาบันการศึกษา

การสนับสนุนจากภาคเอกชน

สภาพเศรษฐกิจ

มูลค่าผลิตภัณฑ์จังหวัดพะเยา ตามราคาตลาด พ.ศ. 2545 (เป็นตัวเลขเบื้องต้น) จากข้อมูลของสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจ และสังคมแห่งชาติ มูลค่าผลิตภัณฑ์จังหวัดพะเยา เป็นเงิน 15,049 ล้านบาท และมีรายได้เฉลี่ยต่อหัว 29,741 บาทต่อปี นับเป็นรายได้เฉลี่ยต่อหัว ลำดับที่ 17 ของภาค ลำดับที่ 61 ของประเทศ

สาขาที่มูลค่าผลิตภัณฑ์จังหวัดมากที่สุดคือ สาขาการเกษตรกรรม การล่าสัตว์ และการป่าไม้ มีมูลค่าผลิตภัณฑ์ 3,980 ล้านบาท สาขาที่มูลค่าผลิตภัณฑ์จังหวัดรองลงมาคือ สาขาการขนส่งและการขายปลีก การซ่อมแซมยานยนต์ มีมูลค่าผลิตภัณฑ์ 3,214 ล้านบาท สาขาการบริหารราชการแผ่นดิน และการป้องกันประเทศ รวมทั้งประกันภัยสังคมภาคบังคับ มีมูลค่าผลิตภัณฑ์ 1,626 ล้านบาท สาขาการศึกษา มีมูลค่าผลิตภัณฑ์ 1,462 ล้านบาท และสาขาที่มูลค่าผลิตภัณฑ์จังหวัดที่น้อยที่สุดคือ สาขาถูกจ้างในครัวเรือนส่วนบุคคล มีมูลค่าผลิตภัณฑ์ 12 ล้านบาท

การเข้ามาของวัฒนธรรมอื่น

ในเรื่องของการเข้ามาของวัฒนธรรมอื่นสู่จังหวัดพะเยานั้น ได้รับวัฒนธรรมจากต่างประเทศพอสมควร อันเป็นผลสืบเนื่องจากการพัฒนาประเทศ เช่นเดียวกับจังหวัดอื่นๆ ในประเทศไทย ทำให้มีการเปลี่ยนแปลงในวิถีชีวิตประจำวันไปพอสมควร อาทิเช่น การแต่งกาย การใช้จาย การใช้สินค้าต่างๆ นอกจากนั้นประเพณีวัฒนธรรมเก่าๆ บางอย่างมีโอกาที่จะหาได้ยากขึ้นเรื่อยๆ เนื่องจากไม่มีผู้สืบทอด

2.8 จังหวัดแม่ฮ่องสอน

ข้อมูลทั่วไป

แม่ฮ่องสอน ตั้งอยู่ทางภาคเหนือไปทางทิศตะวันตกเฉียงเหนือของประเทศไทย มีพื้นที่ประมาณ 12,681.259 ตารางกิโลเมตร หรือประมาณ 7,925,812.5 ไร่ ซึ่งใหญ่เป็นอันดับ 3 ของภาคเหนือ และเป็นอันดับ 7 ของประเทศ มีความยาวจากเหนือจรดใต้ประมาณ 250 กิโลเมตร และกว้างประมาณ 95 กิโลเมตร

ที่ตั้งและอาณาเขต

แม่ฮ่องสอน ตั้งอยู่ทางภาคเหนือไปทางทิศตะวันตกเฉียงเหนือของประเทศไทย ระหว่างเส้นรุ้ง (ละติจูด) ที่ 17 องศา 38 ลิปดา - 19 องศา 48 ลิปดาเหนือ และเส้นแวง (ลองจิจูด) ที่ 97 องศา 20 ลิปดา - 98 องศา 39 ลิปดาตะวันออก ซึ่งห่างจากกรุงเทพมหานครมากที่สุดในภาคเหนือ มีระยะทางประมาณ 924 กิโลเมตร มีพื้นที่ประมาณ 12,681.259 ตารางกิโลเมตร หรือประมาณ 7,925,812.5 ไร่ ซึ่งใหญ่เป็นอันดับ 3 ของภาคเหนือ และเป็นอันดับ 7 ของประเทศ มีความยาวจากเหนือจรดใต้ประมาณ 250 กิโลเมตร และกว้างประมาณ 95 กิโลเมตร

ทิศเหนือและทิศตะวันตก ติดต่อกับประเทศสหภาพพม่า รวม 3 รัฐ คือ รัฐฉานตอนใต้ รัฐคะยา และรัฐคอกทูเล โดยมีเทือกเขาถนนธงชัยตะวันตก แม่น้ำสาละวิน และแม่น้ำเมย เป็นแนวพรมแดนกั้นระหว่างประเทศ

ทิศใต้ ติดต่อกับอำเภอท่าสองยาง จ.ตาก โดยมีแม่น้ำยวม และแม่น้ำเงา เป็นแนวเขตจังหวัด

ทิศตะวันออก ติดต่อกับ อ.เวียงแหง อ.เชียงดาว อ.แม่แตง อ.แม่แจ่ม อ.ฮอด และอ.อมก๋อย จ.เชียงใหม่ โดยมีเทือกเขาถนนธงชัยกลาง และเทือกเขาถนนธงชัยตะวันออกเป็นแนวเขตจังหวัด

แม่ฮ่องสอนในมุมมองปัจจุบันและการท่องเที่ยว

"แม่ฮ่องสอน" หรือ "เมืองสามหมอก" เป็นจังหวัดที่สามารถดึงดูดนักท่องเที่ยวให้เข้ามาสัมผัสและธรรมชาติได้เป็นอย่างดี แม้ว่าเส้นทางที่จะเข้ามาสู่จังหวัดจะยาวไกลตลอดด้วยจำนวนโค้งถึง 1,864 โค้ง แต่สิ่งที่น่าสนใจและนักเดินทางรอคอย คือ ความเป็นธรรมชาติท่ามกลางขุนเขาอันกว้างใหญ่อุดมสมบูรณ์ ป่าไม้เขียวขจี สีสันสดสวยของดอกบัวตอง และความโอบอ้อมอารี ความมีน้ำใจของคนในพื้นที่

ด้วยทัศนียภาพที่สวยงามและวัฒนธรรมที่หลากหลาย ช่วยดึงดูดให้นักท่องเที่ยวเข้ามาเยือนจังหวัดแม่ฮ่องสอนเพิ่มมากขึ้นในแต่ละปีจังหวัดโดยจังหวัดแม่ฮ่องสอนมีโรงแรม รีสอร์ท และ เกสต์เฮาส์ อยู่ตามอำเภอต่างๆมีหลายระดับ และรายราคาให้นักท่องเที่ยวเลือกใช้บริการ ซึ่งสามารถเลือกพักได้ตามรูปแบบที่ต้องการทั้งโรงแรม เกสต์เฮ้าส์ หรือเดินท์เช่า

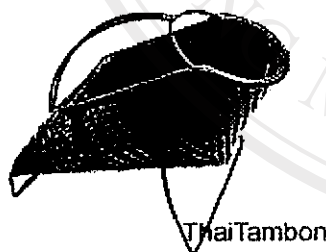
สิ่งแวดล้อมภายใน

ผลิตภัณฑ์ การบริการ และแหล่งวัตถุดิบ

จากข้อมูลหัตถอุตสาหกรรมในจังหวัดแม่ฮ่องสอนพบว่า สินค้าและผลิตภัณฑ์หนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ จะเป็นผลิตภัณฑ์ที่แปรรูป หรือรังสรรค์มาจากความเป็นพื้นถิ่น ไม่ว่าจะเป็น product champion ของจังหวัดแม่ฮ่องสอน ที่ปัจจุบัน ได้รับรางวัล 5 ดาว จากภูเก็ตสปา (ได้รับรางวัลในปี 2547)

แต่ในปี 2548 เครื่องจักสานสำหรับตกแต่งและเป็นเครื่องใช้ได้ถูกคัดเลือกให้เป็นสินค้าติดอันดับ 5 ดาว ของ top ของสินค้าทั้งหมด รองลงมายังคงเป็นสินค้าที่มาจากความสามารถเฉพาะตัวของกลุ่มบุคคลในท้องถิ่นเช่นกัน นั่นคือ เสื้อ ผ้าทอ งานฝีมือ เครื่องใช้เครื่องตกแต่งบ้าน จากงานหัตถกรรม รวมถึงสินค้าทางด้านการเกษตร ซึ่ง แม่ฮ่องสอนมีวัตถุดิบประเภท กาแฟ และการปลูกชามากที่สุด

สินค้าที่รับเลือกให้ติดอันดับ 5 ดาวในปี 2548 กลุ่มจักสานบ้าน เลโคะ ตำบลสบเมย อำเภอ สบเมย จังหวัดแม่ฮ่องสอน

ที่ใส่ขวดไวน์/เครื่องดื่ม

ภูเก็ตสปา โดยใช้วัตถุดิบจากท้องถิ่น เคยได้รับเลือกให้เป็น สินค้า 5 ดาว ของแม่ฮ่องสอน ในปี 2547

ภูเก็ตสปา

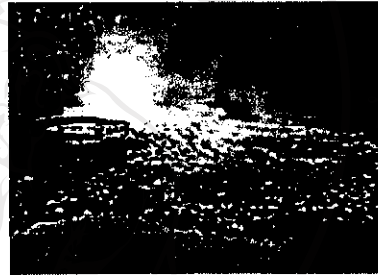
ทุนกายภาพ

ในส่วนของแหล่งท่องเที่ยวในจังหวัดแม่ฮ่องสอนมีมากมาย แบ่งออกเป็น

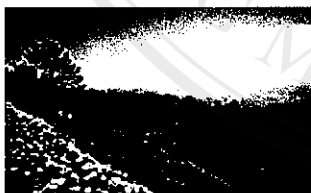
1. แหล่งท่องเที่ยวตามธรรมชาติ ได้แก่ อุทยานแห่งชาติน้ำตกแม่สุรินทร์ น้ำตกควาตึงส์ วนอุทยานถ้ำปลา หุบผาดองแม่อุคอ หุบผาดองแม่เหาะ น้ำตกชู้ซ่า บ่อน้ำร้อนแม่หุ น้ำสวยใจห้วยน้ำดัง ถ้ำแม่ตะนา ถ้ำน้ำลอด วนอุทยานน้ำตกผาเตื่อ บ่อน้ำร้อนผาบ่องและเขื่อนพลังน้ำผาบ่อง น้ำตกห้วยปู่ลึง น้ำแม่วนาป่าแปก น้ำตกหมอบเป่ง น้ำตกแม่เย็น กองแลน น้ำพุร้อนเมืองแปง น้ำพุร้อนโป่งร้อน ห้วยจอกหลวง น้ำตกแม่ขุมหลวง ถ้ำแม่สุ ล่องแก่งแม่เงา น้ำตกแม่ริด ถ้ำผาเผือก ถ้ำผีแมน ถ้ำน้ำบ่อผี ถ้ำผามอญ ถ้ำผาแดง ถ้ำปางคำ ถ้ำน้ำถาง ถ้ำน้ำตกชู้ซ่า ถ้ำแก้วโกมล

น้ำตกผาเตื่อ

น้ำพุร้อนเมืองแปง

อุทยานแห่งชาติห้วยน้ำดัง

วนอุทยานถ้ำปลา

2. แหล่งท่องเที่ยวทางประเพณีและวัฒนธรรม ได้แก่ หมู่บ้านสบสอย หมู่บ้านกะเหรี่ยงพะ
มะลอ พระตำหนักปางตอง บ้านในสอยเรือนประทับแรม โป่งแดง บ้านแม้วไมโครเวฟแม่
สามแลบ บ้านน้ำเพียงดิน บ้านรักไทย (แม่ออ) บ้านพะโข่โหล่ บ้านกะเหรี่ยงแม่ปิง บ้าน
ละว้า (ลัวะ) บ้านกะเหรี่ยงห้วยห้อม บ้านกะเหรี่ยงแม่สะก๊วะ บ้านสวงาม แม่แม่ลามาหลวง

แหล่งผลิตภัณฑ์ของแม่ฮ่องสอน มีดังต่อไปนี้

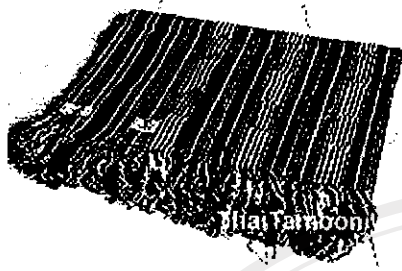
1. เครื่องจักสานแหล่งผลิตที่สำคัญ มีอยู่หลายแห่ง ได้แก่

- เครื่องจักสานบ้านเลโค๊ะ อ.สบเมย
- กลุ่มจักสานบ้านเลโค๊ะ ต.สบเมย อ.สบเมย

2. กลุ่มผ้าทอ แหล่งผลิตที่สำคัญ มีหลายแห่ง ได้แก่

- กลุ่มเสื้อไตกล้า ต.เมืองปอน อ.ขุนยวม
- กลุ่มทอผ้าบ้านห้วยหอม ต.ห้วยหอม อ.แม่ลาน้อย
- กลุ่มอาชีพสตรีทอผ้ายี่ธรรมชาติบ้านแม่ปิง ต.แม่ฮี้ อ.ปาย
- ผลิตภัณฑ์ผ้าทอบ้านกะเหรี่ยง เช่น ผ้าคลุมเตียง, เสื้อ, กระเป๋า บ้านป่าปู้ ต.ผาบ่อง อ.เมือง
- ผ้าทอชนกะ บ้านห้วยหอม
- ผ้าทอบ้านแม่ปิง อ.ปาย
- เสื้อผ้าไตบ้านเมืองปอน
- กลุ่มผ้าทอมือยี่ธรรมชาติ(ด่ากัญะ) ต.ผาบ่อง อ.เมือง

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

ผ้าทอลายจก

ผ้าทอย้อมสีธรรมชาติ

รูปแสดงผลิตภัณฑ์ผ้าทอมือ

ผ้าทอกะเหรี่ยง

ผ้าไตกลยา

การเดินทาง

ส่วนเส้นทางอื่นๆ ทางบริษัทการบินไทย บริการเที่ยวบินระหว่าง เชียงใหม่-แม่ฮ่องสอน ทุกวัน
ๆ ละ 5 เที่ยวบิน (จำนวนเที่ยวบินอาจมีการเปลี่ยนแปลง) นอกจากนี้ยังมีบริการ โดยรถประจำทาง
เส้นทางสายเชียงใหม่-แม่สะเรียง-แม่ฮ่องสอน การเดินทางสู่จังหวัดแม่ฮ่องสอนโดยรถส่วนตัว

สามารถเดินทางได้ 3 เส้นทาง คือ

1. ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 108 จากเชียงใหม่ผ่าน อ.ฮอด , อ.แม่สะเรียง , อ.เมืองแม่ฮ่องสอน
ระยะทางประมาณ 350 กิโลเมตร ใช้เวลาเดินทางประมาณ 7 ชั่วโมง ซึ่งจะต้องใช้ความระมัดระวัง
เป็นพิเศษเพราะสภาพถนนลาดชันและมีโค้งจำนวนมากถึง 1,864 โค้ง

นี่คือเส้นทางที่สำคัญแม้ว่าจะเป็นเส้นทางที่ลำบาก แต่เมื่อมาถึงนักท่องเที่ยว หรือผู้เดินทางที่
เดินทางโดยรถยนต์สามารถติดต่อขอรับประกาศนียบัตรจากนายอำเภอเมือง จ.แม่ฮ่องสอน นี้ได้
คือจุดค้าของที่ จ.แม่ฮ่องสอนนำมาเป็นจุดเด่น (ข้อมูลจากเที่ยวทั่วไทยไปกับนายอำเภอ : รายการ ที่นี้
ประเทศไทย)

2. ทางหลวงจังหวัดหมายเลข 1095 จากเชียงใหม่ผ่าน อ.แม่แตง , อ.ป่าเย็บ ถึง อ.เมืองแม่ฮ่องสอน ระยะทางประมาณ 245 กิโลเมตร ใช้เวลาเดินทางประมาณ 5 ชั่วโมง สภาพถนนลาดชันกว่าเส้นทางแรก

3. ทางหลวงหมายเลข 1085 จาก อ.แม่สลด จ.ตาก , อ.สบเมย , อ.แม่สะเรียง , อ.เมืองแม่ฮ่องสอน ระยะทางประมาณ 394 กิโลเมตร ใช้เวลาเดินทางประมาณ 7 ชั่วโมง

4. บมจ. การบินไทย มีบริการเที่ยวบินระหว่างกรุงเทพฯ-เชียงใหม่-แม่ฮ่องสอน ทุกวัน สอบถามรายละเอียดเพิ่มเติมได้ที่ โทร. 1566, 0 2280 0060, 0 2628 2000 สำนักงานเชียงใหม่ โทร. 0 5321 0043-5, 0 5321 1044-7 สำนักงานแม่ฮ่องสอน โทร. 0 5361 1297, 0 5361 1194 www.thaiairways.com

ส่วนการเดินทางภายในจังหวัดแม่ฮ่องสอน จะมีรถบริการให้เข้า ทั้งจักรยาน จักรยานยนต์ รถยนต์ ซึ่งจะมีเฉพาะแหล่งท่องเที่ยวใหญ่ๆ และใกล้กับที่พักที่ดี รถคู่ปรับอากาศพร้อมคนขับ(ไม่รวมน้ำมัน) เหลือวันละ 1,500 บาท ฟรี น้ำมัน หากใช้รถในเขตอ.เมืองแม่ฮ่องสอน แดนนอกเขตอ.เมืองจะต้องต่อราคากันอีกครั้งหนึ่ง ส่วนการเดินทางภายใน

ส่วนการเดินทางระหว่างอำเภอ ใช้รถประจำทางท้องถิ่น

ด้วยภูมิทัศน์ของจังหวัดแม่ฮ่องสอน ทำให้การเดินทางเน้นหนักที่รถยนต์ส่วนบุคคล ประกอบกับการกระจายตัวและแหล่งท่องเที่ยวที่ดึงดูดนักท่องเที่ยวมักเป็น แหล่งท่องเที่ยวธรรมชาติ ดังนั้นเส้นทางจึงเป็นทั้งปัญหาและความท้าทายสำหรับนักท่องเที่ยว ส่วนการเดินทางระหว่างอำเภอ ตัวอำเภอหนึ่งต้องใช้ความระมัดระวังและเวลาในการเดินทางมาก ดังนั้นนี่คือปัจจัยหรือตัวแปรประการหนึ่งที่ทำให้การท่องเที่ยวในจังหวัดแม่ฮ่องสอนไม่สามารถกระจายตัวได้ในระยะเวลาที่สั้น (สำหรับนักท่องเที่ยวที่มีระยะเวลาท่องเที่ยวสั้นๆ)

ดังนั้นการจัดแหล่งจำหน่ายหัตถอุตสาหกรรมที่เหมาะสมและมีภูมิทัศน์ที่ดีคาดว่า จะช่วยสนับสนุนให้ผลิตภัณฑ์ได้รับความนิยมจากนักท่องเที่ยวมากขึ้น เพราะสามารถเที่ยวและซื้อของที่ระลึกได้ในจุดเดียวกัน

บทสังคม

จังหวัดแม่ฮ่องสอนมีงานประเพณี วัฒนธรรมที่น่าสนใจและมีการจัดเป็นประจำทุกปี จนถึงปัจจุบันนี้ ได้แก่

งานเมืองสามหมอก

จัดขึ้นทุกปีระหว่างวันที่ 1-7 กุมภาพันธ์ มีการออกร้านจากหน่วยงานราชการ เอกชนและองค์กรต่างๆ เพื่อเผยแพร่ผลงานของแต่ละหน่วยงานรวมทั้งการแสดงมหรสพรื่นเริงเพื่อเปิดโอกาสให้ประชาชนในท้องถิ่นได้รับความเพลิดเพลินกับกิจกรรมต่างๆ ในงานหลังจากที่ได้ตรากตรำการทำงานมาตลอดปี นอกจากนี้ ในงานยังจัดให้มีการแสดงของชาวเขาเผ่าต่างๆ ในจังหวัดแม่ฮ่องสอนเพื่อให้งานมีความน่าสนใจมากยิ่งขึ้น

งานประเพณีปอยส่างลอง หรืองานบวชลูกแก้ว

ตามแบบฉบับของชาวไทยใหญ่ ซึ่งถือว่าการบรรพชาสามเณรได้กุศลแรงกว่าบวชพระ จึงมักจัดกันอย่างยิ่งใหญ่ ระหว่างเดือนมีนาคม- พฤษภาคม เด็กที่จะบรรพชาเรียกว่า “ส่างลอง” เมื่อกำหนดจัดงานก็จะโกนผมแต่ไม่โกนคิ้ว(พระภิกษุพม่าไม่โกนคิ้ว) แล้วแต่งกายอย่างสวยงามด้วยเครื่องประดับอันมีค่า เช่น สวมสายสร้อย กำไล แหวน และใช้ผ้าโพกศีรษะแบบพม่า สวมถุงเท้าขาว นุ่งโสร่ง ทาแป้งขาว เขียนคิ้วทาปาก แล้วพาไปขี้ม้า ถ้าไม่มีม้าก็จะขี่คอคน ซึ่งเรียกว่า “พี่เลี้ยง” หรือ “ตะแปส่างลอง” แล้วแห่ไปตามถนนสายต่างๆ มีกลดทองหรือ “ทีคำ” แบบพม่ากั่นกั่นแฉด ปัจจุบันประเพณีได้มีการกำหนดรูปแบบให้เป็นการบรรพชาสามเณรแบบสามัคคี คือ จัดให้มีการบรรพชาส่างลองเป็นจำนวนมากในคราวเดียวกันทุกปีในช่วงต้นๆ เดือนเมษายนของทุกปีทำให้ประเพณีปอยส่างลองจังหวัดแม่ฮ่องสอนมีความยิ่งใหญ่และงดงามเป็นที่น่าสนใจของนักท่องเที่ยว

งานประเพณีจองพารา (งานปอยเหลินสิบเอ็ด)

คือประเพณีส่วนหนึ่งในงานเทศกาลออกพรรษา คำว่า “จองพารา” เป็นภาษาไทยใหญ่ แปลว่า “ปราสาทพระ” การบูชาจองพารา คือการสร้างปราสาทเพื่อคอยรับเสด็จพระพุทธเจ้าที่จะเสด็จลงมาจกสวรรค์ชั้นดาวดึงส์ เทศกาลนี้จัดขึ้นระหว่างวันขึ้น 15 ค่ำ เดือน 11 ถึงวันแรม 8 ค่ำ เดือน 11 หรือในราวเดือนตุลาคม กิจกรรมภายในงานชาวบ้านจะช่วยกันสร้างปราสาทจำลองที่เรียกว่า จองพารา ประดับไว้ตามบริเวณวัดและบ้านเรือนและแห่ขบวนรูปสัตว์ต่างๆ เพื่อแสดงความยินดีที่พระพุทธเจ้าเสด็จกลับมา ในวันขึ้น 13 ค่ำ จะมีตลาดนัดออกพรรษาหรือกาตหู่ โดยมี การจุดตะเกียงและเทียนในตลาดตั้งแต่กลางคืนจนถึงรุ่งเช้า เพื่อให้ชาวบ้านได้จับจ่ายซื้อของเตรียมงานไฟ สำหรับวันขึ้น 14 ค่ำเป็นวันดา หรือวันจัดเตรียมของที่ใช้ทำบุญออกพรรษา โดยเฉพาะการเตรียมจองพารา เช่น กระจาดเงิน กระจาดทอง และในวันขึ้น 15 ค่ำ อันเป็นวันออกพรรษานั้น

ตั้งแต่เข้าสู่ชุมชนพร้อมใจกันไปทำบุญตามวัด บางวัดจัดให้มีการตักบาตรเทโว ส่วนในตอนเย็นจะนำดอกไม้ธูปเทียนและขนมข้าวต้มไปขอขมาบิดามารดาและญาติผู้ใหญ่

งานเทศกาลดอกบัวตอง

จัดขึ้นประมาณเดือนพฤศจิกายนของทุกปี “ดอกบัวตอง” เป็นดอกไม้ป่าสีเหลืองคล้ายดอกทานตะวันแต่ขนาดเล็กกว่ามักขึ้นอยู่ตามป่าเขาสูงทางตอนเหนือของประเทศไทยในจังหวัดแม่ฮ่องสอนจะมีมากที่บริเวณบ้านแม่เหาะ อำเภอแม่สะเรียง และดอยแม่อูคอ อำเภอขุนยวม เมื่อถึงระยะที่ดอกบัวตองบานตามริมเส้นทางตลอดจนภูเขาที่สลับซับซ้อนกันอยู่นั้นจะเป็นสีเหลืองสว่างไสวไปด้วยสีของดอกบัวตองดูงดงามมาก จังหวัดแม่ฮ่องสอนจึงได้จัดงานเทศกาลบัวตองบานขึ้นเพื่อเป็นการชมความงามของธรรมชาติ และชมวัฒนธรรมประเพณีของชาวไต และชาวไทยภูเขา โดยจะจัดที่บริเวณอำเภอขุนยวมในงานมีการละเล่นและมหรสพทั้งของพื้นเมืองและร่วมสมัยมีการประกวดธิดาบัวตอง การแสดงศิลปวัฒนธรรมชาวไทยภูเขา การแสดงสินค้าพื้นเมือง การแข่งขันกีฬาชาวคอย ฯลฯ ตลอดจนนิทรรศการต่างๆ และการนำเที่ยวชมดอกบัวตองบนดอยแม่อูคอ

นอกจากนี้ ยังมีการแสดงอื่นๆ อีกหลายชุด ได้แก่ “ฟ้อนดาบ” หรือที่เรียกว่า ฟ้อนก้ำแลว “ฟ้อนไต” เป็นการฟ้อนต้อนรับผู้มาเยือน รำหม่อง “ส่วยยี่” เป็นการรำออกทำทางคล้ายพม่า และ “มอเงิง” เป็นการรำประกอบเสียงกลองมอเงิง

ประเพณีลอยกระทง

หรืองานเหลืงสิบสอง จัดขึ้นในวันเพ็ญเดือนสิบสอง โดยชาวบ้านจะจัดทำกระทงเล็กๆ ไปลอยตามแม่น้ำ มีการประกวดกระทงใหญ่ที่หนองจองคำ ซึ่งเป็นหนองน้ำสาธารณะกลางเมือง มีการแสดงมหรสพรื่นเริง ตามบ้านเรือนจะมีการจุดประทีปโคมไฟสว่างไสว นอกจากนี้ยังมีการลอยกระทงสวรรค์ โดยนำกระทงที่จุดประทีปโคมไฟแล้วผูกติดกับลูกโป่งลอยขึ้นไปในอากาศ พิธีนี้จัดขึ้นที่วัดพระธาตุคอกยงมู

นอกจากนี้ ยังมีศิลปะที่น่าสนใจของชาวไตคือศิลปะการแสดงและดนตรีซึ่งแตกต่างจากของล้านนา และมักจะนำเข้ามาร่วมในงานบุญงานแห่ต่างๆ อยู่เสมอ อาทิ “ฟ้อนกิ่งกะหล่ำ” หรือ ฟ้อนกินรี ซึ่งได้รับความนิยมที่สุด ผู้แสดงจะได้ฝึกใส่หางบินรำรำ นอกจากนี้ยังมีการฟ้อนตัวสัตว์ต่างๆ ที่มีความเชื่อว่าอาศัยอยู่ที่ป่าหิมพานต์ เช่น ฟ้อนนก ฟ้อนผีเสื้อ ฟ้อนม้า เป็นต้น

“ฟ็อนโต” เป็นการแสดงที่นิยมกันอีกชุดหนึ่ง ตัวโตนันเชื่อกันว่าเป็นสัตว์ป่าในหิมพานต์ชนิดหนึ่ง มีเขาคัลยาวและมียาวคล้ายจามรี มีลักษณะร้ายรำคล้ายการเชิดสิงโตของจีน

ประเพณีสิบสองมณล่องผ่องโต

ประเพณีล่องกระทงไทยใหญ่ เป็นประเพณีเก่าแก่ของชาวไตซึ่งเป็นชุมชนดั้งเดิมของจังหวัดแม่ฮ่องสอน โดยมีคติความเชื่อว่าเป็นการจัดขึ้นเพื่อเป็นพุทธบูชา และบูชาพระอุปคุต 8 องค์ หรือพระอรหันต์ตามความเชื่อของชาวไตโบราณ ซึ่งเชื่อว่าพระอรหันต์ทั้ง 8 องค์นี้มี 4 องค์ที่มรณภาพแล้ว ส่วนที่เหลืออีก 4 องค์ยังคงปฏิบัติธรรมอยู่ในกลางมหานพ และทุกวันเพ็ญเดือน 12 พระอรหันต์ทั้ง 4 จะเวียนขึ้นมาโปรดสัตว์และเผยแผ่พระพุทธศาสนา โดยชาวไตจะถวายอุปัชฌาย์ต่าง ๆ อันเป็นประเพณีสืบต่อจากประเพณีของพาราซึ่งทำถวายพระพุทธเจ้า โดยจะบูชาพระอุปคุตและลอยสิ่งของเครื่องใช้ต่าง ๆ ลงในลำน้ำเพื่อเป็นการให้ทานและถวายเป็นพุทธบูชา

ทุนมนุษย์

ความหลากหลายของคนชนชาติชาวแม่ฮ่องสอนเป็นสิ่งที่ไม่ควรมองข้าม ส่วนใหญ่ของจังหวัด ชาวไทยใหญ่เรียกตัวเองว่า “ไตโหลง” เรียกสั้น ๆ ว่า “ไต” ผลที่ได้คือ มีคนเหล่านี้มีอิทธิพลต่อวัฒนธรรมหลายแห่ง มีกลิ่นอายศิลปะไทยใหญ่ผสมผสานกับศิลปะพม่า ชาวไทยใหญ่จะมีภาษาพูดเป็นของตนเองเรียกว่า “ก่าไต” เวลาพูดภาษาไต เรียกว่า “อุบไต” คล้ายคลึงกับภาษาไทย ส่วนภาษาเขียนตัวอักษรไทยเรียกว่า “ลิกไต” มีใช้กันมาตั้งแต่สมัยโบราณลักษณะกลมป้อมคล้ายตัวอักษรมอญและพม่า

อิทธิพลต่อการแต่งกายจะเห็นได้ชัดโดยเฉพาะผู้หญิง นิยมนุ่งผ้าซิ่นเป็นสีพื้นไม่มีการต่อชายผ้าซิ่นทอหรือปักลายอย่างซิ่นตีนจก เสื้อเป็นแบบที่ชาวพม่าใส่ คือ สวมเสื้อด้านหน้าจะป้ายจากด้านซ้ายมาติดกระดุมด้านขวา ผู้ชายนิยมสวมกางเกงแบบเตี่ยวโย้ง หรือ เตี่ยวสะดอ เสื้อคอกลมแบบต่อแขนยาว ติดกระดุมผ้าด้านหน้าแบบเสื้อคนจีนมีของประจำกาย คือ ย่าม และดาบเงิน ไม่ว่าชายหรือหญิงเวลาออกนอกบ้าน มักพกผ้าหรือสวมหมวก ที่เรียกว่า “ก๊ิบไต” เป็นหมวกปีกกว้าง ยอดแหลมคล้ายหมวกเวียตนาม

นอกจากนี้ยังมีชนชาวไทยภูเขา โดยชาวไทยภูเขาจะอยู่ในทุกอำเภอ มีทั้งหมด 576 กลุ่มบ้าน ประกอบด้วยเผ่าต่าง ๆ ดังนี้

กะเหรี่ยง กะเหรี่ยงในแม่ฮ่องสอนมีสองกลุ่ม คือ กะเหรี่ยงโปว์ (กะเหรี่ยงภูเขา) พบมากที่ อ.แม่สะเรียง , อ.สบเมย กับกะเหรี่ยงสะกอ(กะเหรี่ยงน้ำ) พบอยู่ทุกอำเภอ ซึ่งมีวัฒนธรรมและภาษาที่แตกต่างกันในบางส่วน มูเซอ แบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม คือ มูเซอแดง และมูเซอดำ ลีซอ พบได้ใน อ. ปาย และ อ.ปางมะผ้า ลัวะ ตั้งชุมชนเป็นแนวยาวไปตามสันเขา พบได้มากที่เขตรอยต่อ อ.แม่ลาน้อย กับ อ.แม่แจ่ม จ.เชียงใหม่

ม้งหรือมิ่ง ชาวเขาที่มีประชากรน้อยที่สุดในแม่ฮ่องสอนแต่มีอยู่ทุกอำเภอ แบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม คือ ม้งขาวและม้งลาย เรียกจาก สีกระโปรงของผู้หญิงชาวม้งนั่นเอง

ปาดอง หรือกะเหรี่ยงคอยาว มีอยู่ที่บ้านในสอย บ้านน้ำเพียงดิน และบ้านห้วยเสือเฒ่า ในเขตอำเภอเมือง ซึ่งกลายเป็นสัญลักษณ์ของจังหวัดแม่ฮ่องสอนอีกด้วย จีนฮ่อ อยู่ที่ อ.ปาย , อ.ปางมะผ้า และ อ.เมือง บางตั้งเป็นชุมชนถาวรมีเฉพาะชาวจีนฮ่อเท่านั้น เช่น หมู่บ้านสันติสุข อ.ปาย และ หมู่บ้านแม่ออ อ.เมือง

ถึงเหล่าล้วนแล้วแต่ส่งผลกระทบต่อประเพณี และวัฒนธรรมความเป็นอยู่ของคนในจังหวัดแม่ฮ่องสอนด้วย โดยจะพบว่าในจังหวัดแม่ฮ่องสอนมีการแสดงศิลปวัฒนธรรมพื้นบ้าน ที่เป็นไปตามขนบชาติและการสืบทอดไม่ว่าจะเป็น 1. ก้ำ 2. รำไต 3. ก้ำแถว หรือการฟ้อนดาบ 4. กิ่งกะหล่ำ หรือรำกินรี 5. จ้าไต (ลิเกไทยใหญ่) 6. เฮ็ดความ 7. ก้ำลายหรือลายก้ำ

และยังส่งผลกระทบต่อขนบธรรมเนียมประเพณีวัฒนธรรมที่สำคัญที่นิยมปฏิบัติสืบทอดกันมาแต่โบราณจนถึงปัจจุบัน คือ 1. งานประเพณีปอยส่างลองหรืองานบวชถูกแกวเป็นประเพณีบวชสามเณรเพื่อให้บุตรหลานได้มี โอกาสศึกษาพระธรรมคำสั่งสอนของพระพุทธเจ้างานนี้จัดให้มีขึ้นช่วงเดือนมีนาคม - เมษายน ช่วงปีคเหอมฤดูร้อน 2. งานประเพณีจองพาราประเพณีส่วนหนึ่งในงานเทศกาลออกพรรษาเทศกาลนี้จัดให้มีขึ้นระหว่างวันขึ้น 15 ค่ำ เดือน 11 ถึงวันแรม 8 ค่ำ เดือน 11 (ปอยเหลินสิบเอ็ด) 3. ประเพณีลอยกระทงจัดขึ้นในวันเพ็ญเดือนสิบสอง

4. ปอยจำติ (งานบั้งไฟและก่อเจดีย์ทราย) เทศกาลเดือนหก

ลูกค้า นักท่องเที่ยว

สรุปข้อมูลผู้มาท่องเที่ยวปี 2547 จำนวนนักท่องเที่ยวคนไทย 313,409 คน ต่างประเทศ 12,340 คน

ผู้ผลิตวัตถุดิบ/แหล่งวัตถุดิบ

- วัดดูดิบหลักของสินค้าหัตถอุตสาหกรรมหลักของจังหวัด

- เครื่องจักสาน บ้านเลโ๊ะะ วัดดูดิบหลักคือ ไม้ไผ่
- ผ้าทอบ้านกะเหรี่ยง วัดดูดิบหลักคือ ผ้าฝ้าย
- ผ้าทอชนแะะ วัดดูดิบหลัก คือ ชนแะะ และผ้าฝ้าย
- เสื้อไต่ วัดดูดิบหลักคือ ผ้ากะเหรี่ยง,ผ้า
- ผ้าทอบ้านแม่ปิง วัดดูดิบคือ ผ้าฝ้าย

- แหล่งวัดดูดิบหลักของสินค้าหัตถอุตสาหกรรม

- เครื่องจักสานบ้านเลโ๊ะะ แหล่งวัดดูดิบหลัก คือ ไม้ไผ่ซึ่งหาได้ภายในท้องถิ่น
- ผ้าทอบ้านกะเหรี่ยง ผ้าฝ้ายโดยส่วนใหญ่ ซื้อมาจากจังหวัดเชียงใหม่
- ผ้าทอชนแะะ ชนแะะนำชนมาจากพระตำหนักบัวทอง และมีการเลี้ยงแะะเองจำนวน 23 ตัว และผ้าฝ้าย
- เสื้อไต่ ผ้าฝ้ายซื้อมาจากจังหวัดเชียงใหม่ และผ้าทอกะเหรี่ยง
- ผ้าทอบ้านแม่ปิง ผ้าฝ้ายซื้อมาจากจังหวัดเชียงใหม่

คู่แข่ง

คู่แข่งทางตรงจากจังหวัดอื่นๆ ของสินค้าหัตถอุตสาหกรรมหลักในจังหวัดในกลุ่มของเครื่องจักสานนั้นมีคู่แข่งที่สำคัญ คือเครื่องจักสานผัดบขาวของจังหวัดลำพูน ส่วนในกลุ่มของผ้าทอพื้นเมือง จะมีคู่แข่งเกือบทุกจังหวัดเพราะในแต่ละพื้นที่ต่างก็มีผ้าทอพื้นเมืองของตัวเองอยู่ในส่วนคู่แข่งทางตรงจากจังหวัดอื่นๆ ในเรื่องแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติของจังหวัดด้วยลักษณะภูมิประเทศที่คล้ายกัน ทำให้สถานที่ท่องเที่ยวธรรมชาติจะคล้ายกันเป็นส่วนมากโดยเฉพาะในจังหวัดเชียงใหม่ จะมีลักษณะประเพณีและวัฒนธรรมที่คล้ายคลึงกัน

การเมือง/กฎหมาย

จังหวัดแม่ฮ่องสอน แบ่งเขตการปกครองออกเป็น 7 อำเภอ คือ อำเภอเมือง อำเภอแม่สะเรียง อำเภอปาย อำเภอขุนยวม อำเภอแม่ลาน้อย อำเภอสบเมยและอำเภอปางมะผ้า มี 44 ตำบล (ไม่รวมตำบลจองคำ ซึ่งอยู่ในเขตเทศบาลเมืองแม่ฮ่องสอน) มี 415 หมู่บ้าน มีองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น 48 แห่ง

การสนับสนุนจากภาครัฐ

ตามนโยบายยุทธศาสตร์การพัฒนากลุ่มจังหวัด 19 กลุ่ม 75 จังหวัด กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน(เชียงใหม่ เชียงราย แม่ฮ่องสอน พะเยา ลำพูน ลำปาง น่าน แพร่) เป้าประสงค์ของจังหวัดแม่ฮ่องสอน โดยผู้ว่าราชการจังหวัดแม่ฮ่องสอน กำหนดให้มีการพัฒนาโดยมุ่งเน้นผลคือ

เพิ่มรายได้จากการท่องเที่ยว เพิ่มมูลค่าการค้าการลงทุนด้านชายแดนกับประเทศเพื่อนบ้าน เพิ่มศักยภาพทรัพยากรมนุษย์ เพิ่มขีดจำหน่ายสินค้า OTOP ของจังหวัด เพิ่มรายได้ให้แก่ครัวเรือนที่ยากจนอย่างต่อเนื่อง ไม่ต่ำกว่า 20,000 บาท/คน/ปี พัฒนาและบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติ

ยุทธศาสตร์ของจังหวัดแม่ฮ่องสอนมุ่งไปที่ ยุทธศาสตร์ด้านการท่องเที่ยว ยุทธศาสตร์ด้านการเกษตร

ยุทธศาสตร์ด้านการลงทุนและพัฒนาอุตสาหกรรม (OTOP) ยุทธศาสตร์ด้านการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ ยุทธศาสตร์ด้านความมั่นคงชายแดน

ทั้งนี้ยังไม่รวมถึงการแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้า อาทิ

การระบายกระเทียมตามมาตรการแทรกแซงราคากระเทียมปี 2547/48 จังหวัดแม่ฮ่องสอน (ข้อมูล ณ วันที่ 27 กันยายน 2548) สหกรณ์การเกษตรจังหวัดแม่ฮ่องสอน ได้รับซื้อกระเทียมจากเกษตรกร จำนวน 11,066.442 ตัน มูลค่า 184.39 ล้านบาท

อุทกภัยในจังหวัดแม่ฮ่องสอน ในเขตพื้นที่อำเภอปาย และอำเภอปางมะผ้า ซึ่งทำให้เกิดผลเสียหายต่อเกษตรกร ได้มีการประกันราคาและให้การช่วยเหลือเกษตรกรและสหกรณ์ที่เกี่ยวข้อง โดยเรื่องทั้งหมดให้สิ้น ณ วันที่ 31 สิงหาคม 2548 ที่ผ่านมา

การสนับสนุนจากสถาบันการศึกษา

การสนับสนุนจากเอกชน

มีความพยายามจากภาครัฐและองค์กรที่เกี่ยวข้องในการสนับสนุนให้มีการลงทุนในจังหวัดแม่ฮ่องสอน ในด้านต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นเรื่องของระบบขนส่งมวลชน โรงแรม ร้านอาหาร แต่ในด้านหัตถอุตสาหกรรม ยังไม่ได้รับความสนใจจากนักลงทุนที่จะเข้ามาออกแบบหรือพัฒนามากนัก ยังคงรูปแบบการต่อยอดสินค้า คือนำสินค้ามาแปรรูปอีกครั้งหนึ่ง

สภาพเศรษฐกิจ

GPP ปี 2546 อยู่ที่ 6,946 ล้านบาท รายได้เฉลี่ยต่อหัว 29,467 บาท มาจาก เกษตรกรรม 26.25 % ค่าปลีก-ค้าส่ง 18.73 % อุตสาหกรรม 3.15 % โรงแรม/ภัตตาคาร 1.75 .% ก่อสร้าง 5.64 % อื่นๆ 29.83 % ค่าแรงขั้นต่ำอยู่ที่ 141 บาท/วัน –

การส่งออก เพิ่มขึ้นร้อยละ 498.64 เป็น 903.84 ล้านบาท สินค้าที่ส่งออกที่สำคัญ ได้แก่ ยานพาหนะเก่า อุปกรณ์และส่วนประกอบ ผงชูรส น้ำมันพืช รองเท้า-ตะขัง สินค้าอุปโภคบริโภค การนำเข้า ลดลง ร้อยละ 4.54 เป็น 280.28 ล้านบาท สินค้านำเข้าที่สำคัญ ได้แก่ โค กระบือมีชีวิต พืชผลทางการเกษตร ได้แก่ พริกแห้ง , เปลือกไม้ก๊อ

การเข้ามาของวัฒนธรรมอื่น

ในส่วนการเข้ามาของวัฒนธรรมอื่นสู่จังหวัดแม่ฮ่องสอนนั้น ได้รับวัฒนธรรมจากประเทศเพื่อนบ้านใกล้เคียงอันเป็นผลมาจากจังหวัดแม่ฮ่องสอนอยู่ติดชายแดนพม่ามีการติดต่อค้าขายกับระหว่างประเทศ และการเข้ามาท่องเที่ยวของชาวต่างประเทศ ทำให้มีการเปลี่ยนแปลงหลายๆด้าน เช่น การแต่งกาย การใช้จ่าย

การพัฒนาทางด้านอุตสาหกรรมและเทคโนโลยี

การพัฒนาอุตสาหกรรมและเทคโนโลยีของจังหวัดแม่ฮ่องสอน

การพัฒนาอุตสาหกรรมเกี่ยวกับจังหวัดแม่ฮ่องสอน มุ่งเน้นในเรื่องของอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว ส่วนอุตสาหกรรมประเภทอื่นๆ ยังไม่ได้รับความสนใจ หากเปรียบเทียบกับสถิติการส่งออก ของ กรมการค้าพบว่าสินค้าที่ผลิตได้ภายในจังหวัดแม่ฮ่องสอน ยังไม่ตรงกับความต้องการมากนัก แต่จะ สอดคล้องในด้านของหัตถอุตสาหกรรมทางด้าน ผลิตภัณฑ์เครื่องใช้ในครัวเรือนทำด้วยไม้ น ซึ่ง หากมีการนำเทคโนโลยีที่เกี่ยวข้อง อาทิ เครื่องอบความร้อนเพื่อลดความชื้นในไม้ หรือ เครื่องจัก ดอกหรือย่อยส่วนของไม้ หรือ เครื่องขัดเงาไม้ ฯลฯ มาช่วย คาดว่าจะสามารถลดกระบวนการผลิต และลดเวลาในการผลิตทำให้ได้ผลิตภัณฑ์ในมาตรฐานเดียวกันมากยิ่งขึ้น

สินค้าหัตถกรรมเป็นสินค้าประเภทหนึ่งที่สามารถทำรายได้แก่ประเทศเป็นมูลค่าสูง ผลิตภัณฑ์ หัตถกรรมที่สามารถส่งออกได้เป็นมูลค่าสูง และมีแนวโน้มการส่งออกสูงขึ้นมีอยู่มากชนิดด้วยกัน

1. เพชรพลอยเจียรไนหรือเพชรพลอยร่วน เป็นสินค้าหัตถกรรมส่งออกชั้นแนวหน้าของไทย ประเภทหนึ่ง เพราะมีมูลค่าการส่งออกสูงขึ้น เป็นลำดับ กล่าวคือ จากมูลค่าในปี พ.ศ.2535 เพิ่มขึ้น ถึง 26,267.9 ล้านบาท ในปี พ.ศ.2537 ตลาดส่งออกที่สำคัญคือ สหรัฐอเมริกา ญี่ปุ่น เบลเยี่ยม สวิตเซอร์แลนด์ และฮ่องกง เป็นต้น
2. เครื่องประดับ เป็นสินค้าหัตถกรรมที่มีความสำคัญอันดับสองรอง จากเพชรพลอยเจียรไน สินค้าเครื่องประดับที่ส่งออกของไทยประกอบด้วยเครื่องประดับทอง เครื่องประดับเงิน และ เครื่องประดับจากโลหะมีค่าชนิดอื่นๆ เช่น ทองคำขาว เป็นต้น มูลค่าการส่งออกเครื่องประดับมี มูลค่าสูงขึ้นอย่างต่อเนื่อง กล่าวคือจากมูลค่า 16,038.9 ล้านบาทในปี พ.ศ.2535 เพิ่มขึ้นถึง 18,502.1 ล้านบาทในปี พ.ศ.2537 ตลาดส่งออกที่สำคัญคือ สหรัฐอเมริกา ญี่ปุ่น เยอรมัน และสวิตเซอร์แลนด์ เป็นต้น
3. ดอกไม้ใบไม้ประดิษฐ์ และต้นไม้ประดิษฐ์ ที่ผลิตเพื่อการส่งออกของไทย ประกอบด้วย ดอกไม้ ประดิษฐ์จากผ้าโพลีเอสเตอร์ ผ้าไหม ผ้าซาติน และอื่นๆ มีผู้ผลิตทั้งที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุน และไม่ได้รับการส่งเสริมการลงทุน เป็นจำนวนมาก ทำการผลิตทั้งในรูปอุตสาหกรรม ครัวเรือน และโรงงานอุตสาหกรรม มูลค่าการส่งออกในอดีตสูงขึ้นอย่างต่อเนื่อง คือ จากมูลค่า 2,396.5 ล้าน บาท ในปี พ.ศ.2538 เพิ่มขึ้นเป็น 2,511.5 ล้านบาท ในปี พ.ศ.2537 ผู้ผลิตของไทยก็ได้พยายาม ปรับปรุงวิธีการผลิต และพัฒนารูปแบบและคุณภาพให้ดีขึ้นอยู่เสมอ ตลาดส่งออกที่สำคัญคือ สหรัฐอเมริกา เยอรมัน ญี่ปุ่น แคนาดา และฝรั่งเศส เป็นต้น

ก. ผลิตภัณฑ์เครื่องใช้ในครัวเรือนทำด้วยไม้ เช่น จาน ชาม ถาด เขียง ช้อนส้อม เป็นต้น ผลิตภัณฑ์ เครื่องใช้ในครัวเรือนทำด้วยไม้ นับเป็นผลิตภัณฑ์ที่ได้รับความนิยมสูงประเภทหนึ่งในต่างประเทศ

การผลิตสินค้าประเภทนี้โดยทั่วไปจะมีทั้งการผลิตในรูปอุตสาหกรรมครัวเรือนและอุตสาหกรรมโรงงาน มีแหล่งผลิตที่สำคัญในภาคเหนือและภาคกลาง แต่ก่อนผลิตภัณฑ์ประเภทนี้ จะผลิตจากไม้สัก แต่ในระยะหลังเมื่อไม้สักขาดแคลนผู้ผลิตก็หันมาใช้ไม้ชนิดอื่นทดแทนกันมากขึ้น ในด้านการส่งออกสูงขึ้นเป็นลำดับกล่าวคือ จากมูลค่า 1,873.2 ล้านบาท ในปี พ.ศ.2535 เพิ่มขึ้นเป็น 2,458.3 ล้านบาท ในปี พ.ศ.2537 ตลาดส่งออกที่สำคัญคือ สหรัฐอเมริกา เยอรมนี ญี่ปุ่น สหราชอาณาจักร และอิตาลี เป็นต้น

5. เครื่องใช้ในการเดินทางทำด้วยหนังแท้ หนังเทียม ผ้าและอื่นๆ สินค้าในกลุ่มนี้ประกอบด้วย กระเป๋าถือ กระเป๋าเดินทาง กระเป๋าใส่เอกสาร เป็นต้น การผลิตสินค้าประเภทนี้มีการผลิตในรูปอุตสาหกรรมในครัวเรือนและอุตสาหกรรมโรงงาน การส่งออกสินค้าประเภทนี้เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องกล่าวคือ จากมูลค่า 7,782.2 ล้านบาทในปี พ.ศ.2535 เพิ่มขึ้นเป็น 10,547.2 ล้านบาทในปี พ.ศ.2537 ตลาดส่งออกที่สำคัญคือ สหรัฐอเมริกา ญี่ปุ่น เยอรมนี สวิตเซอร์แลนด์ และฝรั่งเศส เป็นต้น

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

2.9 วิวลาย

ชุมชนหัตถกรรมเครื่องเงิน เครื่องเงิน และ แผ่นภาพอลูมิเนียมคุณภาพ

“ บ้านวิวลาย ”

ณ ถนนวิวลาย อ.เมือง จ.เชียงใหม่

บ้านวิวลาย แหล่งรวมช่างฝีมือทำเครื่องเงินสืบทอดกันมาเป็นเวลาหลายร้อยปี ลวดลาย
อันวิจิตร ฝีมือปราณีต ละเอียดย่อย ได้กลายเป็นเสน่ห์และเอกลักษณ์ของเครื่องเงิน เครื่องเงิน
และแผ่นภาพอลูมิเนียมคุณภาพจากบ้านวิวลายอันเลื่องชื่อ ประกอบด้วย 3 ชุมชนหลัก
บนถนนวิวลาย แขวงเมืองราย ตามที่ตั้งของวัดในชุมชน ได้แก่ ชุมชนหมื่นสาร ชุมชนศรีสุพรรณ
และชุมชนนันทาราม และแต่ละชุมชนมีความถนัดและความชำนาญในการผลิตผลิตภัณฑ์ดังนี้

1. ชุมชนหมื่นสาร

ผลิตผลิตภัณฑ์เครื่องเงิน มีร้านเครื่องเงินในชุมชนประมาณ 2-3 ร้าน
และมีบ้านช่างประมาณ 6-7 ราย

2. ชุมชนศรีสุพรรณ

เดิมถนัดด้านช่างหล่อ ต่อมาผลิตผลิตภัณฑ์แผ่นภาพอลูมิเนียมคุณภาพ
มีศูนย์กลางการผลิตของชุมชนที่วัดศรีสุพรรณ และมีบ้านช่างประมาณ 3-4 ราย

3. ชุมชนนันทาราม

ผลิตผลิตภัณฑ์เครื่องเงิน มีศูนย์กลางการผลิตของชุมชนที่วัดนันทาราม
และมีบ้านช่างซึ่งเป็นร้านจำหน่ายด้วยประมาณ 2 ราย

ประวัติความเป็นมา

เครื่องเงินและแผ่นภาพอลูมิเนียมคุณภาพ

ตามตำนานกล่าวกันว่า ในสมัยพระเจ้ากาวิละ พ.ศ.2342 ได้อพยพผู้คนดั้งเดิม
จากเมืองเชียงรุ่ง หรือ สิบสองปันนา ซึ่งอยู่ทางตอนใต้ของประเทศไทยเข้ามาตั้งชุมชน บ้านวิวลาย
หมื่นสาร และผู้คนเหล่านี้เป็นผู้มีความรู้ความสามารถในด้านการแกะสลักเครื่องเงิน ดังนั้นชุมชน
บ้านวิวลายจึงเป็นแหล่งรวมสุดยอดช่างฝีมือในการผลิตเครื่องเงิน และได้ถ่ายทอดความรู้ภูมิ
ปัญญานี้ สืบทอดกันมาสู่ชนรุ่นลูกหลานจนถึงปัจจุบัน

¹ คุณเกษรา สุขณเวศ, กรรมการชุมชนหัตถกรรมเครื่องเงิน เครื่องเงิน และ แผ่นภาพอลูมิเนียมคุณภาพ ณ ถนนวิวลาย อ.เมือง
จ.เชียงใหม่, ธันวาคม 2548.

² แผ่นพับงานสืบสานหัตถกรรมเครื่องเงินและแผ่นภาพอลูมิเนียมคุณภาพ บ้านวิวลาย, ตุลาคม 2548.

เครื่องเงินบ้านว้าลายในปัจจุบันได้มีการพัฒนาปรับปรุงกลายให้สวยงามวิจิตรปราณีต และเพิ่มรูปแบบให้มีความหลากหลายยิ่งขึ้น เพื่อให้สอดคล้องตามยุคสมัยโลกาภิวัตน์ การอนุรักษ์สืบทอดภูมิปัญญาอันทรงคุณค่าแต่ดั้งเดิมควบคู่ไปกับการพัฒนารูปแบบเครื่องเงินบ้านว้าลายให้โดดเด่นขึ้นไปอีก จึงเป็นภารกิจสำคัญของชาวบ้านว้าลายในวันนี้ เพื่อสืบทอดให้คนรุ่นหลังได้สานต่อให้คงอยู่สืบนานเท่านาน และที่ชุมชนวัดศรีสุพรรณ ได้พัฒนาผลิตภัณฑ์แผ่นภาพภูมิเนี่ยมคุณลายขึ้นจากทักษะการทำเครื่องเงินอีกด้วย

เครื่องเงิน³

ประมาณต้นพุทธศตวรรษที่ 23 หรือ รัชสมัยพระเจ้าพระยาภาวดีแห่งราชวงศ์เจ้าเจ็ดตน ผู้ครองนครเชียงใหม่ ได้ทำการฟื้นฟูเมืองเชียงใหม่ขึ้นจากการปกครองของประเทศพม่า ในยุคต้นรัตนโกสินทร์ได้นำไพร่พลไปเชื้อเชิญกลุ่มคนที่พูดภาษาไทยด้วยกันจากรัฐฉานและสิบสองปันนามาขอขานพลเมืองที่ล้มหายตายจากไปเนื่องจากการทำสงครามกับพม่า ซึ่งทางภาคเหนือเรียกว่า “เก็บผักใส่ซ้า เก็บข้าใส่เมือง” ชาวไทเงินที่มีฝีมือในการผลิตเครื่องเงินเจ้าพระยาภาวดีจึงเชื้อเชิญให้มาอยู่ด้วยกัน ตั้งถิ่นฐานอยู่ที่หมู่บ้านนันทาราม อำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ ตั้งแต่นั้นเป็นต้นมา

การผลิตเครื่องเงินในหมู่บ้านนันทาราม ได้เริ่มผลิตตั้งแต่สมัยเจ้าพระยาภาวดี เป็นเครื่องใช้ไม้อ้อยของเจ้านายฝ่ายเหนือ และขุนนางชั้นผู้ใหญ่ เช่น พานใส่ดอกไม้เพื่อบูชาพระตะกุ่มลายทอง หีบใส่ผ้า เชี่ยนหมาก ขัน ขันโศก จากความสวยงามและความคงทนของผลิตภัณฑ์ ผู้ที่พบเห็นได้ขอซื้อ หรือ แลกเปลี่ยนของใช้กัน จนกลายมาเป็นการผลิตเพื่อเป็นสินค้าส่งขายในชุมชนและต่างถิ่น และสืบทอดมาจนถึงปัจจุบัน

โครงการถนนคนเดินว้าลาย

ถนนว้าลายได้ชื่อว่าเป็นถนนเศรษฐกิจหัตถกรรมที่ จังหวัดเชียงใหม่และเทศบาลนครเชียงใหม่ ได้เล็งเห็นความสำคัญ จึงได้ส่งเสริมและสนับสนุนให้ถนนว้าลายเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญอีกแห่งหนึ่งของจังหวัดเชียงใหม่ โครงการถนนคนเดินว้าลาย ทุกวันเสาร์ที่ถนนว้าลาย จึงเป็นอีกหนึ่งโครงการเพื่อส่งเสริมและสืบสานตำนานหัตถกรรมเครื่องเงินแห่ง “บ้านว้าลาย” ให้คงอยู่สืบไป

³ร้านประเทืองเครื่องเงิน, 101 ถ.นันทาราม ต.หายยา อ.เมือง จ.เชียงใหม่, ธันวาคม 2548.

ประวัติความเป็นมาของถนนคนเดินวัวลาย

เนื่องด้วย คุณนพวงศ์ รัฐผไท สมาชิกสภาเทศบาลนครเชียงใหม่ หนึ่งในสมาชิกชุมชนหมื่นสาร ร่วมกับผู้นำ 3 ชุมชนหลักในพื้นที่ถนนวัวลาย ได้แก่ ชุมชนหมื่นสาร ชุมชนศรีสุพรรณ และชุมชนนันทาราม มีความต้องการฟื้นฟูหัตถกรรมพื้นบ้าน จึงร่วมกันจัดงาน “กาดมั่ว คั่วเงิน คั่วฮัก คั่วทาง” ปลายปี พ.ศ.2545 ต่อ ต้นปี พ.ศ.2546 ดังนี้

ครั้งที่ 1 เดือน พฤศจิกายน 2545 ณ วันศรีสุพรรณ

ครั้งที่ 2 เดือน ธันวาคม 2545 ณ วัดหมื่นสาร

ครั้งที่ 3 เดือน มกราคม 2546 ณ วัดนันทาราม

เป็นการจัดงานในสัปดาห์สุดท้ายของเดือน เดือนละ 1 ครั้ง ครั้งละ 3 วัน คือ วันศุกร์-วันเสาร์-วันอาทิตย์

จากผลความสำเร็จของงานดังกล่าว จึงได้พัฒนาเป็นโครงการ “ถนนคนเดินวัวลาย” ซึ่งได้รับงบประมาณสนับสนุนจากเทศบาลนครเชียงใหม่ ครั้งละ 10 สัปดาห์ ต่อเนื่องกันมา ตั้งแต่เดือนพฤศจิกายน 2547 - เดือน ตุลาคม 2548 เป็นเวลา 1 ปี โดยมีการบริหารจัดการให้มีการปิดถนนวัวลายเพื่อจำหน่ายสินค้าหัตถกรรมทุกวันเสาร์ เวลา 16.00–23.00 น. โดยไม่มีการเรียกเก็บค่าใช้จ่ายค่าแผงจากผู้จำหน่ายสินค้าหัตถกรรม มีเพียงการเรียกเก็บค่าไฟฟ้าเฉลี่ยตลอด 10 บาท ต่อครั้ง ซึ่งได้รับความร่วมมือจากชุมชน และความสนใจจากประชาชนทั่วไป รวมถึงนักท่องเที่ยวเป็นอย่างดี ราคาสินค้าที่จำหน่ายเป็นราคาปกติที่พบในตลาดโดยทั่วไป

และในช่วงปลายเดือนตุลาคม เทศบาลนครเชียงใหม่ ร่วมกับ สำนักงานพัฒนาชุมชนอำเภอเมือง จ.เชียงใหม่ ร่วมกันจัดงานสืบสานงานหัตถกรรมเครื่องเงินและแผ่นภาพอูมูนิเยมคุณลายขึ้น เพื่ออนุรักษ์และส่งเสริมภูมิปัญญาท้องถิ่นในเรื่องดังกล่าว โดยในงานมีการจัดสาธิตและฝึกอบรมความรู้เรื่องการทำเครื่องเงิน ณ วัดศรีสุพรรณ รวมถึงการจัดการประกวดงานหัตถกรรมเครื่องเงินและแผ่นภาพอูมูนิเยมคุณลาย นิทรรศการงานหัตถกรรมเครื่องเงินของดีบ้านวัวลาย การจำหน่ายสินค้าหัตถกรรมบนถนนคนเดินวัวลาย และการแสดงพื้นเมืองต่างๆ ร่วมด้วย

ถนนคนเดินวัวลายในปัจจุบัน เป็นความร่วมมือในการจำหน่ายสินค้าตลอดเส้นทางถนนจากแหล่งต่างๆ แบ่งตามการบริหารจัดการได้ดังนี้

1. บริหารจัดการการจำหน่ายผลิตภัณฑ์โดยกรรมการชุมชน

- (1) ผลิตภัณฑ์เครื่องเงินจาก ชุมชนหมื่นสาร
- (2) ผลิตภัณฑ์แผ่นภาพอูมูนิเยมคุณลาย จากชุมชนศรีสุพรรณ
- (3) ผลิตภัณฑ์เครื่องเงิน จากชุมชนนันทาราม
- (4) ผลิตภัณฑ์เครื่องเงิน จากชุมชนธาตุคำ (ชุมชนติดกับ 3 ชุมชนหลัก)

2. บริหารจัดการการจำหน่ายผลิตภัณฑ์โดยเทศบาล

ในกรณีที่ต้องการผู้จำหน่ายผลิตภัณฑ์เพิ่มจากที่มีอยู่ในชุมชนโดยคัดสรรจากในพื้นที่แขวงเมืองรายและนอกพื้นที่แขวงเมืองรายตามลำดับและในเดือนพฤศจิกายน 2548 เทศบาลและกรรมการชุมชนมีการพัฒนาการบริหารจัดการโดยเน้นให้ชุมชนบริหารจัดการด้วยตนเองจึงเกิดการจัดสรรพื้นที่จำหน่ายสินค้าใหม่ยังให้เกิดความไม่พอใจแก่ผู้จำหน่ายสินค้าบางรายจนเกิดการทำหนังสือพร้อมรายชื่อผู้จำหน่ายสินค้าเสนอไปยังผู้ว่าราชการจังหวัดเพื่อสืบสวนข้อเท็จจริงในด้านการบริหารจัดการอยู่ในปัจจุบัน⁴

ในการนี้มีข้อสังเกตว่า ผู้จำหน่ายสินค้าที่ทำเรื่องร้องเรียนไปยังจังหวัดนั้นมีความเป็นไปได้ว่ามีได้เป็นผู้ที่อยู่ในชุมชน แต่เป็นพ่อค้าเร่อาชีพที่เสียผลประโยชน์

จุดอ่อน จุดแข็ง โอกาส และข้อจำกัด ของถนนคนเดินวัวลาย

1. จุดอ่อน

- การบริหารจัดการการเปลี่ยนแปลงด้านพื้นที่จำหน่ายสินค้าบนถนนวัวลายที่ทำให้เกิดความขัดแย้ง ระหว่างผู้จำหน่ายในและนอกชุมชน
- กรรมการชุมชนไม่มีอำนาจในการตัดสินใจในการแก้ปัญหาด้วยตนเอง

2. จุดแข็ง

- เป็นการบริหารจัดการที่เกิดจากความต้องการของชุมชน และชุมชนมีส่วนร่วม

3. โอกาส

- การส่งเสริมจากเทศบาลนครเชียงใหม่ และ จังหวัดเชียงใหม่

4. ข้อจำกัด

- จังหวัดเชียงใหม่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจในการแก้ปัญหาที่เกิดจากความขัดแย้งในการบริหารจัดการภายในชุมชน

⁴หนังสือราชการจาก นายกองเอก วิลาส ภูจิตมนพงศ์ รองผู้ว่าราชการจังหวัด รักษาการแทนผู้ว่าราชการจังหวัด ถึง นายกเทศมนตรีนครเชียงใหม่ เรื่อง การจัดการถนนคนเดินวัวลายโดยไม่เป็นธรรมของเทศบาล, ที่ ชม.0016.3/38623 ลงวันที่ 30 พฤศจิกายน 2548.

2.9 บาห์ลี

บาห์ลี

ข้อมูลทั่วไป

บาห์ลี เป็นเกาะหนึ่งเกาะในจำนวนทั้งหมด 17,508 เกาะของอินโดนีเซีย อยู่ในชุดหมู่เกาะซุนดาน้อย ประกอบด้วยเกาะเล็ก ๆ ที่ตั้งอยู่ทางตะวันออกของเกาะชวา มีเกาะบาห์ลี ลอมบอก ซุมบาวา ซุมบา ฟลอเรส และติมอร์ บาห์ลีเป็นหนึ่งใน 27 จังหวัดของสาธารณรัฐอินโดนีเซีย แต่ละจังหวัดมีผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นผู้ปกครอง ผู้ว่าราชการจังหวัดบาห์ลีพำนักอยู่ในเมืองเดนปะซาร์ บาห์ลีแบ่งออกได้เป็น 8 คาบูปะเตน (Kabupaten หรือเขต)

เกาะบาห์ลีตั้งอยู่ใกล้ตอนกลางของหมู่เกาะอินโดนีเซีย ทิศตะวันตกติดทะเลชวา ทิศตะวันออกติดกับช่องแคบลอมบอกซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของนุซาดงกะราทิสเหนือติดกับเกาะเบอร์เนียว และ ทิศใต้ติดกับออสเตรเลีย เกาะบาห์ลีมีพื้นที่ 5,620 ตร.กม. บาห์ลีเป็นเกาะขนาดเล็ก แต่มีสภาพภูมิประเทศที่หลากหลาย ทางใต้มีพืชพรรณเขตร้อน ทางตอนกลางเป็นที่สูง ทางตะวันออกเฉียงใต้มีการทำนาขั้นบันไดบนพื้นที่อันอุดมสมบูรณ์ ทางใต้มีความแห้งแล้งอย่างมาก ทางตะวันตกส่วนใหญ่เป็นป่าดิบชื้น และทางตะวันออกเป็นพื้นที่ก้นดงแห้งแล้งซึ่งไม่เหมาะที่จะเป็นพื้นที่อาศัย

สภาพความเป็นปัจจุบันของเกาะบาห์ลีได้รับอิทธิพลจากหลายปัจจัย สืบเนื่องจากความเป็นอยู่อาศัยในแบบท้องถิ่นดั้งเดิม ที่มีชนพื้นเมืองอาศัยอยู่ก่อนแล้ว จากนั้นได้มีการค้นพบเกาะนี้โดยนักเดินทางที่ติดต่อกับชายฝั่งของชาวตะวันตกที่ข้ามทะเลเข้ามาค้าขายกับฝั่งตะวันออก (ในยุค 2500-2001 B.C.)

ในศตวรรษที่ 15 อินโดนีเซียเริ่มเป็นที่สนใจของชาวยุโรปเนื่องจากเป็นแหล่งเครื่องเทศ ชาวโปรตุเกสและเริ่มเป็นที่รู้จักมากขึ้นของชนชาติจีน ยุโรป เวียดนาม หรือ ออสเตรเลีย ทำให้เกิดการผสมปนเปื้อนที่หลั่งไหลเข้ามาอย่างลงตัวของวัฒนธรรมต่างๆ และวัฒนธรรมหนึ่งที่สำคัญในช่วงศตวรรษที่ 10 อินเดียเข้ามาตั้งถิ่นฐานและส่งผลกระทบต่อปัจจุบัน คือ ศาสนาฮินดู ต่อจากนั้นได้มีการรวบรวมเกาะบาห์ลีจากเกาะจาวาที่เป็นเกาะหนึ่งในแทบเดียวกัน ในยุคศตวรรษที่ 12 โดยประมาณ และการเป็นส่วนหนึ่งของจักรวรรดิของจาวา นั้นส่งผลกระทบต่อวัฒนธรรมเกี่ยวกับการเดินเรือ การเขียน และ งานศิลปะถึงทุกวันนี้

สเปนได้เริ่มเข้ามาในภูมิภาคในช่วงต้นคริสต์ศตวรรษที่ 16 และ โปรตุเกสได้ยึดครองติมอร์ตะวันออกเป็นอาณานิคม การจัดตั้งบริษัท ดัทช์ อีส อินเดีย หรือ Vereniging Oost Indische Compagnie-VOC ใน พ.ศ. 2145 เป็นจุดเริ่มต้นของการเข้าปกครองอินโดนีเซียในฐานะอาณานิคมของดัทช์ ในช่วงแรก บริษัท VOC ใช้วิธีเข้าไปมีอิทธิพลเหนือผู้ปกครองท้องถิ่น ต่อมา ใน พ.ศ. 2342 หลังจาก รัฐบาลฮอลันดาเข้าควบคุมกิจการบริษัท VOC รัฐบาลฮอลันดาก็ได้เข้าปกครองอินโดนีเซียในรูปแบบอาณานิคม

ใน ศตวรรษที่ 17 เริ่มมีการรวมประเทศเกิดขึ้น และก้าวเข้าสู่ยุคของการค้าทาสโดยมีชาวต่างชาติเข้ามามีบทบาท จากนั้นในศตวรรษที่ 19 โดยประมาณ ได้มีการต่อสู้เพื่อแย่งชิงผลประโยชน์ทางทรัพยากร และในยุคศตวรรษที่ 20 ชาวต่างชาติได้เข้ามามีบทบาทให้พวกคนท้องถิ่นมากยิ่งขึ้น เกาะบาห์ลีจึงเป็นส่วนหนึ่งในอาณานิคมของชาวต่างชาติ ก่อให้เกิดการจัดกลุ่มชนชั้นในบาห์ลีและแบ่งออกเป็นหลายกลุ่ม ตามหลักศาสนา สังคม คนพื้นถิ่นที่เคยอาศัยอยู่เดิมถูกกดขี่และถูกบังคับให้ทำงานหนักมากขึ้น จนก่อให้เกิดการปฏิวัติ

ในช่วงต้นคริสต์ศตวรรษที่ 20 เกิดกระแสชาตินิยม ในอินโดนีเซียต่อต้านการปกครองของเจ้าอาณานิคม ใน พ.ศ. 2485 ญี่ปุ่นมีชัยชนะเหนือบริติชดัตช์อีสต์อินเดียน และได้เข้าปกครองอินโดนีเซียระยะหนึ่ง หลังจากที่ญี่ปุ่นแพ้สงคราม กลุ่มชาตินิยม นำโดย ซูการ์โนและฮัตตา ได้ประกาศอิสรภาพให้แก่อินโดนีเซีย ในวันที่ 17 สิงหาคม พ.ศ. 2488 อย่างไรก็ตาม ยังมีการต่อสู้กันระหว่างอินโดนีเซียกับดัตช์ ซึ่งพยายามกลับมาปกครองอินโดนีเซียในฐานะเจ้าอาณานิคม จนกระทั่ง 27 ธันวาคม 2488 ดัตช์จึงได้ยอมมอบเอกราชให้แก่อินโดนีเซียอย่างสมบูรณ์

อินโดนีเซียได้ขยายเขตแดนของประเทศ 3 ครั้ง ได้แก่ เมื่อ 1 พฤษภาคม 2506 ภายหลังจาก Dutch New Guinea หรือ Irian Jaya ในปัจจุบันได้รับเอกราช อินโดนีเซียได้ประกาศผนวกดินแดนในเดือนกันยายน 2512 ต่อมา ในปี 2518-2519 อินโดนีเซียได้นำเข้ายึดครองและผนวกดินแดนติมอร์ตะวันออก ซึ่งเคยเป็นอาณานิคมของโปรตุเกส และได้ประกาศผนวกดินแดนเข้าเป็นส่วนหนึ่งของสาธารณรัฐอินโดนีเซีย ในเดือนกรกฎาคม 2519 แต่ประชาคมระหว่างประเทศไม่ยอมรับการอ้างสิทธิเหนือติมอร์ตะวันออกของอินโดนีเซีย จนทำให้สหประชาชาติได้เข้ามามีบทบาทดำเนินการให้ติมอร์ตะวันออก (สาธารณรัฐประชาธิปไตยติมอร์เลสเต) กลายเป็นประเทศอิสระ เมื่อ 20 พฤษภาคม 2545

ในเดือนเมษายน 2525 นานาชาติได้ประกาศให้การยอมรับการอ้างอธิปไตยเหนือพื้นที่ทะเล ซึ่งเชื่อมเกาะต่างๆ ของอินโดนีเซียเข้าด้วยกัน ทำให้อินโดนีเซียสามารถประกาศ ให้พื้นที่ทะเลเป็นเขตเศรษฐกิจจำเพาะของประเทศได้ในปี 2526 แต่อย่างไรก็ตาม เกาะบาห์ลีนับว่าเป็นเกาะที่ได้รับการวางแผนนโยบายทางการบริหารไว้ชัดเจน โดยกำหนดให้เป็นเมืองแห่งการท่องเที่ยวด้วยทัศนียภาพและภูมิทัศน์ที่งดงามได้เปรียบ ยังไม่รวมถึงความแตกต่างทางวัฒนธรรมที่ผสมกลมกลืน นี่คือนิยามอันมีค่าในภาคพื้นเอเชียที่ถูกวางแผนและยังคงส่งผลถึงทุกวันนี้

แม้ว่าในช่วงศตวรรษเดียวกันประมาณ ค.ศ. 1917 จะเกิดมหัศจรรย์แผ่นดินไหวและภูเขาไฟ ทำให้วัดต่างๆ พังไปมากมาย แต่ด้วยวัฒนธรรมที่เข้มแข็งทำให้ยังเป็นแม่เหล็กดึงดูดคนผู้มั่งคั่งและแสวงหาความสนุกสนานกับการท่องเที่ยวได้จากทั่วโลกเหมือนเช่นเคย

ในยุคสงครามโลกญี่ปุ่นได้เข้ามาครอบครองเกาะแห่งนี้ต่อจากชาวต่างชาติ และมีการปฏิวัติโดยซูการ์โน ทำให้มีการรวมตัวเป็นอินโดนีเซียขึ้นมา บาห์ลิจึงปรับให้เป็นยุคใหม่แห่งการท่องเที่ยว

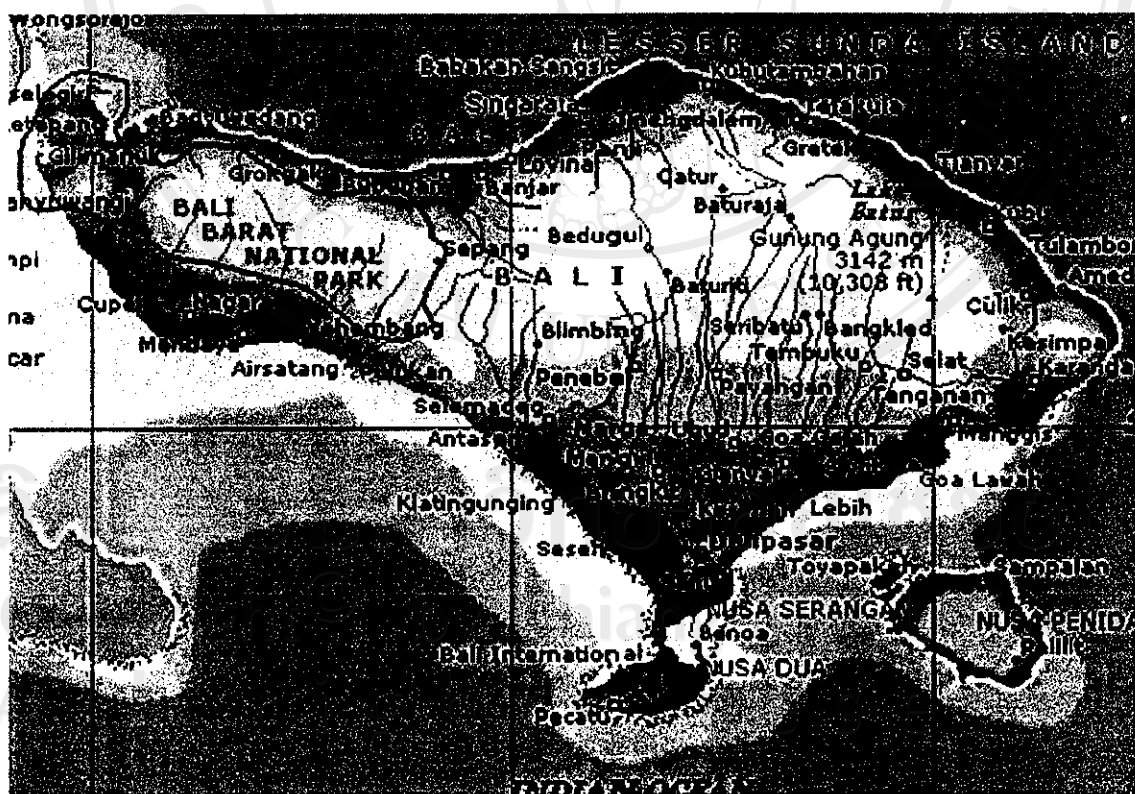
โดยมีรัฐบาลภายใต้การนำของซูการ์โนได้วางรากฐานการท่องเที่ยวของบาห์ลี และทำให้เกาะแห่งนี้ เป็นสวรรค์ของนักเดินทางด้วยความคิดที่ภายใต้พื้นฐานทิวทัศน์เกาะ หนึ่งในสถานท่องเที่ยวของโลกที่ทุกคนต้องได้เยือน

ใน ค.ศ.1970 นับเป็นยุคทองของเกาะบาห์ลี เพราะเป็นปีที่การท่องเที่ยวของเกาะบาห์ลี เติบโตอย่างรวดเร็ว ทำให้อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวที่มุ่งเน้นและชูประเด็นวัฒนธรรมของบาห์ลี เป็นแหล่งดึงดูดสำคัญและส่งผลกระทบต่ออุตสาหกรรมและยังจำกัดการเติบโตบางส่วน of เกาะไว้

แต่ด้วยเหตุผลทางการเมือง ประกอบกับการฟื้นฟูทางเศรษฐกิจ เพื่อเร่งรัดให้เกาะบาห์ลี ก้าวสู่เป้าหมายที่ตั้งไว้ รัฐบาลในยุค ค.ศ 1997 ได้เชิญชวนนักท่องเที่ยวให้มาลงทุนในอุตสาหกรรม ท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมมากยิ่งขึ้น โดยยึดหลักวัฒนธรรมบาห์ลีเป็นพื้นฐาน สิ่งที่เห็นได้ชัดคือ โรงแรมและสถานที่อำนวยความสะดวกที่ได้มาตรฐานทัดเทียมนานาชาติ

ยุคใหม่ของการท่องเที่ยวที่มุ่งเน้นปริมาณ ส่งผลให้เกาะบาห์ลีสามารถสร้างมูลค่าเพิ่มทาง เศรษฐกิจจากการท่องเที่ยวได้มากกว่าอาชีพเกษตรกรรม ซึ่งเป็นอาชีพเดิมของชนในท้องถิ่น

คนบาห์ลีแท้ๆ ซื่อสัตย์ ใจดี ยิ้มง่าย เชื่อในเรื่องวรรณกรรมบาปบุญ มีปัญหาเรื่องขโมย เรื่อง โกง เป็นเพราะ คนจากเกาะอื่นที่มามีมาหาถิ่นที่บาห์ลี

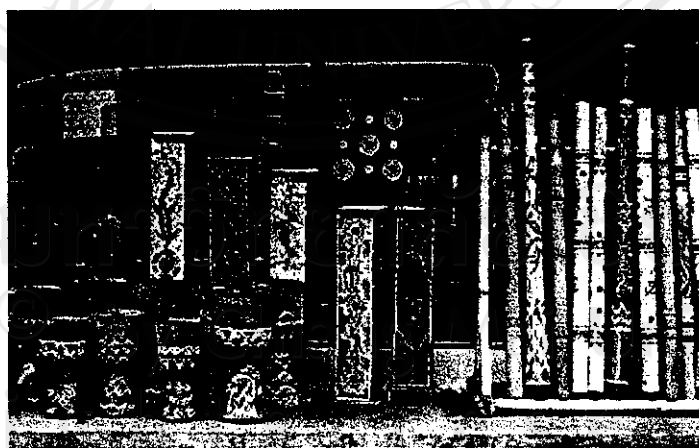
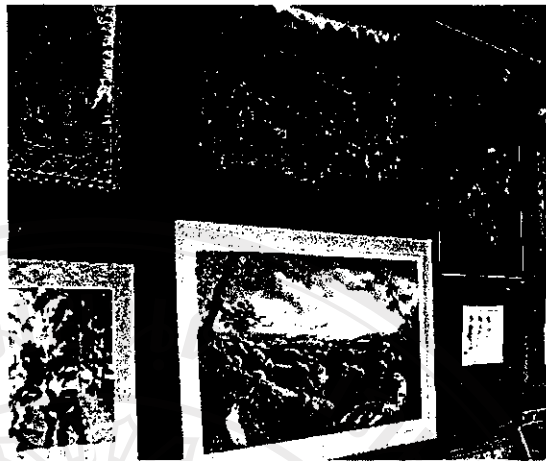
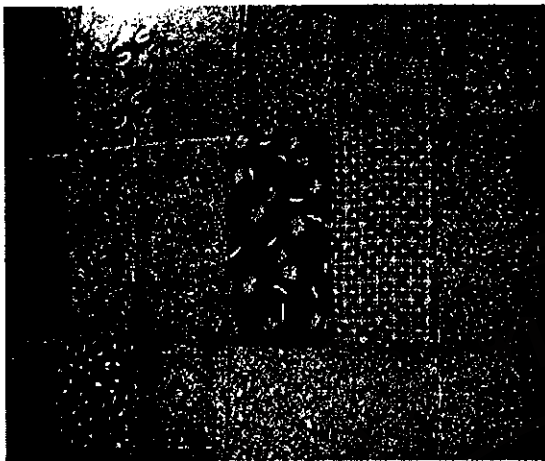

สิ่งแวดล้อมภายใน

ผลิตภัณฑ์ การบริการ และแหล่งวัตถุดิบ

สินค้า ของเกาะบาหลิ ระบุออกเป็น สินค้าด้านหัตถกรรม ซึ่งสินค้าหลักๆ สามารถแบ่งได้ เป็น เครื่องเงิน ผ้าบาติก ไม้แกะสลัก และเครื่องจักรสาน ภาพวาด อัญมณี หินแกะสลัก และเซรามิค ความหลากหลายของสินค้า พบว่าสินค้าประเภทต่างๆที่อยู่ในบาหลิมีความหลากหลายในระดับที่ ปานกลาง ถ้าเทียบกับประเทศไทยซึ่งมีจำนวนของความหลากหลายที่สูงมากกว่า หัตถอุตสาหกรรม หลายๆประเภทเกิดขึ้นมาที่บาหลินี้หลังจากที่บาหลิได้กลายเป็นแหล่งท่องเที่ยวแล้ว เมื่อประมาณ 15-20 ปีที่ผ่านมา ไม่ได้เป็นอุตสาหกรรมที่มีมาแต่ดั้งเดิมและบางอย่างก็ไม่ได้ผลิตที่บาหลิเลย เช่น ผ้าบาติก ซึ่งมีการผลิตที่ชวาลแล้วส่งมาขายที่นี่

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

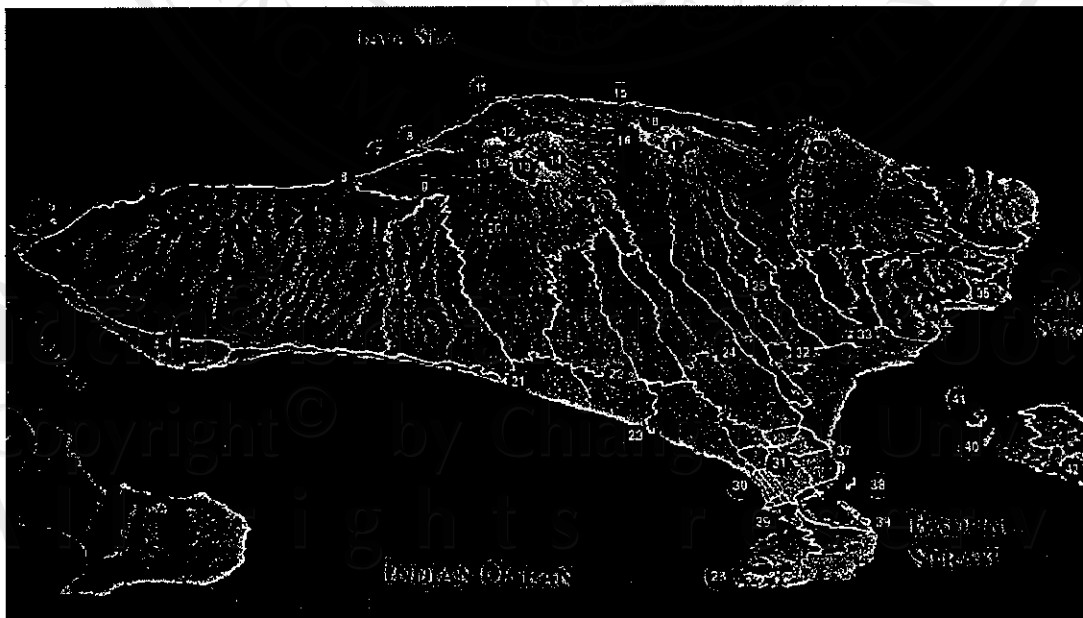

รูปแสดงตัวอย่างสินค้าของบาห์ลี

ทุนกายภาพ

สถานที่ท่องเที่ยวและแหล่งช้อปปิ้ง

บาหลิเป็นพื้นที่ท่องเที่ยวสำหรับทุกคน เด็ก ผู้ใหญ่และคู่ฮันนีมูน บาหลิมีวัฒนธรรมที่เข้มแข็ง และยังเป็นพื้นที่ที่มากด้วยความสนุก มีธรรมชาติสวยงามโดดเด่นด้วยเอกลักษณ์ที่จะหาไม่ได้จากที่อื่น บาหลิมีที่ท่องเที่ยวเยอะมาก ทุกมุมของบาหลิมีสิ่งที่น่าสนใจมากมาย รอบๆเกาะยังมีที่ค้ำน้ำ ที่เล่นเซิร์ฟสำหรับนักท่องเที่ยวหนุ่มสาวก็มีล่องแก่ง มีเดินป่า ไต่เขา มาเที่ยวบาหลิทุกคนมีกิจกรรมทำได้ตลอด ฝ่ายชายไปเล่นกอล์ฟ ฝ่ายหญิงไปช้อปปิ้งหรือเข้าสปา ลูกๆก็ไปเล่นน้ำ จะไปเที่ยวบาหลิช่วงไหนของปีก็ได้ เพราะแม้แต่น้ำฝนแต่ฝนไม่ได้ตกตลอดวัน มักตกตอนเช้า 2 – 3 ชม. แล้วก็หยุด เป็นเพราะความได้เปรียบทางภูมิศาสตร์นั่นเอง บาหลิเป็นเกาะขนาดเล็ก แต่มีสภาพภูมิประเทศที่หลากหลาย ทางใต้มีพีชพรรณเขตร้อน ทางตอนกลางเป็นที่สูง ทางตะวันออกเฉียงใต้มีการทำนาขั้นบันไดบนพื้นที่อันอุดมสมบูรณ์ ทางใต้มีความแห้งแล้งอย่างมาก ทางตะวันตกส่วนใหญ่เป็นป่าดิบพรก และทางตะวันออกเป็นพื้นที่กันดารแห้งแล้งซึ่งไม่เหมาะที่จะเป็นที่อาศัย ซึ่งจุดเด่นของบาหลิที่มีแหล่งท่องเที่ยวหลากหลายประเภท เช่น ภูเขาไฟ ทะเลสาป ชายหาด ทะเล วัด และ พระราชวัง อยู่กระจายตัวทั่วไป แต่สามารถมีความเชื่อมโยงและใกล้ นักท่องเที่ยวสามารถที่จะเดินทางจากการท่องเที่ยวภูเขาสู่ทะเลได้ในช่วงเวลา 1 วัน รวมทั้งบาหลิมีลักษณะของสภาพภูมิประเทศที่หลากหลายทำให้เป็นที่น่าสนใจของนักท่องเที่ยวเป็นอย่างมากอีกทั้งยังมีความเป็นธรรมชาติ รวมถึงการดำเนินชีวิตแบบดั้งเดิมก็ยังมีอยู่ให้เห็นโดยทั่วไป

ภาพแสดงจุดท่องเที่ยวที่น่าสนใจ

ช่วงเดือนสิงหาคมกับช่วงคริสต์มาสและปีใหม่นักท่องเที่ยวจะเยอะ แต่อย่างไรก็ตาม ทางเกาะบาหลิมีสถานที่พักผ่อนที่มากเพียงพอจะรองรับนักท่องเที่ยวได้อย่างสบาย ๆ

ภูต๋า เลเกียน และเซมินยัก อดีตเคยเป็นสามหมู่บ้านที่ห่างกัน ปัจจุบันเชื่อมติดด้วยถนนสายข้อปั้งที่มีร้านขายของตั้งเรียงรายสุดสายตาเปิดจึกถึงเที่ยงคืน และมีศูนย์การค้าใหญ่ภูต๋าเซ็นเตอร์ ห้างสรรพสินค้ามาตาฮารี สวนน้ำวอเตอร์บอมบ์ รวมทั้งฮาร์ว็อคโฮเต็ล สินค้า: ผ้าอิกัด ผ้าซุมบ้า ถาดไม้ซุด แมวไม้ทาสี

นูชาดูอา (Nusa Dua) คือที่ตั้งปลายทางสุดของเกาะบาหลิ เป็นแหล่งพักผ่อน สันทนาการ และเล่นกอล์ฟ โดยพัฒนาจากที่รกร้างริมทะเลจนกลายเป็นแหล่งรวมของโรงแรมระดับห้าดาว ศูนย์ประชุม และ บาหลีกอล์ฟแอนด์คันทรีคลับ รวมทั้งแหล่งช้อปปิ้งและตลาด นอกจากนี้การบริการแบบบาหลิที่นุ่มนวลเป็นมิตรและอิมเมี่ยม ยิ่งสร้างเสน่ห์ให้กับบาหลิมากยิ่งขึ้น สถาปัตยกรรมแบบบาหลิ หนึ่งในความสบายที่สัมผัสได้ ใช้บริการได้ทั้งหญิงและชาย ความโดดเด่นที่ทำให้สถาปัตยกรรมแบบบาหลิเป็นที่น่าสนใจคือ การนำเอาสมุนไพรแบบบาหลิ – ลูลูร์ (Lulur) มาใช้

การเที่ยววัดต่างๆ ในช่วงที่มีพิธีกรรมเป็นสิ่งที่ไม่ควรพลาด เพราะสามารถรักษาและคงดำรงวัฒนธรรมประเพณี ความเชื่อ ความศรัทธา ไว้ได้ไม่สูญหาย เป็นเอกลักษณ์และความน่าชื่นชม บาหลิ มีหมู่บ้านหัตถกรรม วัด โบราณสถาน และอื่นๆ ที่น่าสนใจอีกมากมายที่ควรไปชม อยู่ด้านในตัวเกาะ อาทิเช่น

ถ้ำช้างหรือถ้ำควา (Goa Gajah) ที่ปากถ้ำเป็นหินสลักรูปหน้ายักษ์อ้าปากกว้าง ช้างในมีรูปพระคเณศวร์และลึงค์สามแห่ง แทนเทพสามองค์คือ ศิวะ นารายณ์ และวิษณุ

เทมปิกเซริง (Tempaksering) มีสถานที่ศักดิ์สิทธิ์และมีความสำคัญอยู่สองแห่งคือ วัดเตียร์ดาอัมปิล (Tirta Empul) และบ่อน้ำศักดิ์สิทธิ์ใสสะอาดที่ผุดขึ้นมาจากใต้ดิน คนบาหลิเชื่อว่าถ้าได้มาอาบน้ำที่นี่จะเป็นสิริมงคลและขับไล่สิ่งชั่วร้ายออกไปจากร่าง อีกแห่งคือ ภูเขาแกวี่ (Gunung Gawi) ที่ฝั่งพระศพโบราณตั้งแต่ 8-900 ปีก่อน

เลยไปทางตะวันออก จะมุ่งสู่เบซากิ (Besakih) ซึ่งเป็นวัดที่มีความสำคัญที่สุด และถือว่าศักดิ์สิทธิ์ที่สุดเหนือวัดทั้งปวง วัดเบซากิ มีอาณาบริเวณกว้างใหญ่ไพศาล ประกอบด้วยวัดใหญ่น้อยรวมอยู่ด้วยกันถึง 22 วัด

ถ้าขึ้นเหนือไปยังภูเขาบาตู จะได้ชมวิวดูสวยของภูเขาและทะเลสาบที่คั่นตามนี้ หากลองทางได้ปลายสุดตั้ง ใกล้ในซาตูอา มีวัดอุตูวาตู อยู่ริมผาซึ่งมีความสวยงามมากในช่วงเวลาที่พระอาทิตย์ใกล้ตกดิน เช่นเดียวกับวัดทานาลอต ซึ่งจะพิเศษสุดเวลาน้ำขึ้นท่วมทราย คดให้ก้อนหินใหญ่ที่ตั้งวัดกลายเป็นเกาะเล็กๆริมทะเล เป็นต้น

คินตะมะนี (Kintamani)

เป็นอำเภอบนภูเขา ซึ่งได้ชื่อมาจากเมืองโบราณ คินตะมะนีอยู่ที่มีความสูง 1,500 เมตร มีภูเขาไฟปะทุที่ยังคงมีร่องรอยของการระเบิดในอดีต ภูเขาไฟลูกนี้เป็นภูเขาไฟที่ยังคงมีชีวิต การปะทุของภูเขาไฟลูกนี้ครั้งล่าสุดเมื่อปี 1994 แต่การปะทุครั้งใหญ่เกิดขึ้นครั้งสุดท้ายในปี 1926 และมีหมู่บ้านที่สวยงามบนปากปล่องภูเขาไฟ และมีทะเลสาบที่งดงามดูเป็นสีฟ้าใสราวกับแก้ว แต่บางครั้งกลับดูเป็นสีเงินเหมือนลาบปรอท จัดเป็นจุดชมวิวที่สวยงามแห่งหนึ่งของบาหลี

เทมปักสิริงค์ (Tampaksiring)

มีตรึงเอมปลู่น้ำพุศักดิ์สิทธิ์เป็นที่เคารพสักการะในหมู่ชาวบาหลี ผู้คนเชื่อกันว่าน้ำพุนี้มีคุณสมบัติในการรักษาโรคต่างๆ ทุกปีผู้คนจากทั่วทุกสารทิศจะเดินทางมาที่นี่เพื่อชำระล้างมลทินในบ่อน้ำบริสุทธิ์ ก่อนอาบน้ำจะทำการบูชาขอคุณเทพเจ้าแห่งน้ำพุ ที่แท่นบูชาและกรูณาจำไว้ว่าห้ามถ่ายรูปชาวบาหลีขณะอาบน้ำถือเป็นเรื่องที่หยาบคายมากๆ ทุกวันพระจันทร์เต็มดวงในเดือนตุลาคม ชาวบ้านจากหมู่บ้านมุนะคะยา จะเดินทางมาที่นี่พร้อมกับหิ้งศักดิ์สิทธิ์จากวัดปราชะเกนัน เพื่อประกอบพิธีชำระล้างหิน

เบดุกัล (Bedugul)

เบดุกัลตั้งอยู่ที่ระดับความสูง 1,300 เมตร จากระดับน้ำทะเลเป็นแหล่งที่พักตากอากาศ มีทะเลสาบที่สงบเงียบและถูกปกคลุมด้วยม่านหมอก เป็นทะเลสาบปากปล่องภูเขาไฟภูเขาไฟบราตัน เป็นแหล่งน้ำที่มีความสำคัญสำหรับไร่นาในแถบนี้ จึงมีพิธีบูชาเดวิดะเนนา มีสนามกอล์ฟ 18 หลุม ที่ดีที่สุดแห่งหนึ่งในโลก วัดที่มีชื่อเสียงที่สุด ได้แก่ วัดปราชะนาห์ลอต (Pura Tanah Lot) วัดแห่งนี้ตั้งอยู่บนโขดหินใหญ่ยื่นออกไปในน้ำดูทะลุทะลวงเห็นเป็นเงาสีดำ สวยที่สุดยามพระอาทิตย์ตกดิน ทะนาห์ลอต แปลว่า ผืนดินในท้องทะเล

ภูเขาไฟปะทุทางเหนือของเกาะ

วัดทานาลอตบนภูเขาใกล้ทะเลสาบ

ชายหาคนเกาะบาหลิ

วัดปราตนะลลิตที่ดิดทะเลที่ตะบะนัน

แหล่งชอปปิงของฝากที่อุบล

อีกฝั่งถนนท้องเที่ยวที่อุบล

การทำนาที่ยังมีให้เห็น

สภาพท้องนาอันสมบูรณ์แถวบาหลิตอนกลาง

จุดขายของตามแหล่งท่องเที่ยว

บรรยากาศภายในโรงแรมของบาหลิแถบนา

ตัว

แหล่งท่องเที่ยวในยามค่ำคืนแถวคูดา

ภาพที่เห็นได้ทั่วทุกแห่งในบาห์ลี

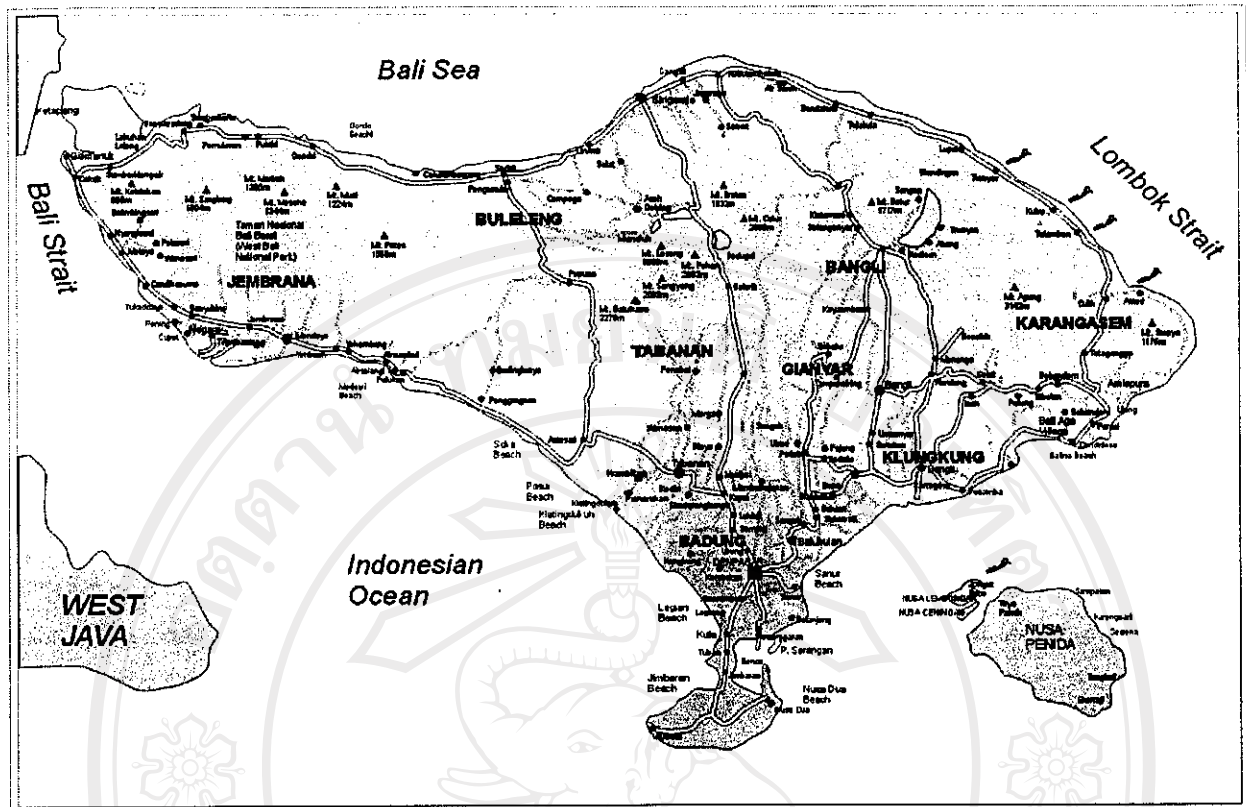
การขนส่งและระบบคมนาคม

การเดินทางสามารถเดินทางไปยังบาห์ลีได้ด้วย ทางอากาศ ทางบก และทางทางเรือ โดยทางอากาศจะมาถึงที่ Ngurah Rai International Airport ซึ่งตั้งอยู่บนแหลมคูบันทางตอนใต้ของเกาะ ปัจจุบันมีสายการบินที่ให้บริการ 26 สายการบิน จากนั้นสามารถที่จะต่อแท็กซี่เข้าเมืองได้ ในขณะที่ทางบกสามารถเดินทางด้วยรถไฟ ซึ่งใช้เวลา 15 ชั่วโมงจึงจะไปถึงบันชวันก็ สำหรับรถประจำทางจากฮ็อกกาการ์ตากินเวลาประมาณ 15 ชั่วโมง ซึ่งต้องไปต่อทางน้ำด้วยการใช้เรือเฟอร์รี่ซึ่งใช้เวลาประมาณ 25 นาทีแต่อาจจะต้องใช้เวลาในการรอขึ้นเรือที่นาน และเดินทางบกต่อไปยังเคนปะซาร์อีกประมาณ 4 ชั่วโมง ระบบการขนส่งสาธารณะบนเกาะยังค่อนข้างจะไม่มีคุณภาพ และไม่เหมาะกับนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศ ซึ่งการเดินทางภายในเกาะจะใช้รถขนาดเล็กซึ่งต้องไปขึ้นที่สถานีขนส่ง การเดินทางของนักท่องเที่ยวส่วนใหญ่ต้องพึ่งพาอาศัยของทางบริษัททัวร์ ถนนในบาห์ลีเป็นถนนที่ค่อนข้างแคบ เพราะเป็นถนนที่อยู่บนเกาะ แต่ก็สามารถที่จะเชื่อมโยง ดังแสดงในแผนที่ต่อไปนี้

ภาพแสดงสถานีขนส่งบนเกาะบาห์ลี

ทุนสังคม และทุนมนุษย์

มีอัตราการเพิ่มประชากรน้อยกว่า 1.54% (2545) จำนวนประชากรในเมืองสำคัญ จาการ์ตา ประชากร 10 ล้านคน สุราบายา 2.5 ล้านคน บันดุง 2.3 ล้านคน เมดาน 2.1 ล้านคน เกาะบาห์ลี 3.0 ล้านคน ภาษาและสำเนียงพูดมากกว่า 350 ภาษา และมีภาษาบาหะซาร์ เป็นภาษาประจำชาติ ศาสนา : ฮินดู พุทธ อิสลาม คริสต์นิกายโปรเตสแตนต์ และคาทอลิก เวลา : เร็วกว่าประเทศไทย 1 ชั่วโมง

มี ภาษาประจำชาติ ได้แก่ ภาษาอินโดนีเซีย หรือ Bahasa Indonesia ส่วนประชากรมีระดับการศึกษา ร้อยละ 90 ของประชากรสามารถอ่านออกเขียนได้ อินโดนีเซียมีมหาวิทยาลัยของรัฐ 49 แห่ง และของเอกชนกว่า 950 แห่ง

คนส่วนใหญ่จะใช้ภาษาบาห์ลีชั้นสูงเพื่อไม่ให้รู้ฐานะทางสังคมที่แท้จริง แต่ในระดับเพื่อนกันก็จะใช้ภาษาพื้นถิ่น ภาษาอินโดนีเซียสอนในโรงเรียน ภาษาถิ่นเดิมค่อยๆ หายไป ภาษาเขียนถูกบันทึกไว้ในใบตาล

วัฒนธรรมและขนบธรรมเนียม

ชาวบาห์ลีมีความเป็นมิตรและน้ำใจไมตรีสูงมาก และยังคงเป็นผู้ที่มีประเพณีเป็นหัวใจของการดำรงชีวิต นักท่องเที่ยวควรให้ความเคารพต่อประเพณีและทัศนคติของชาวบาห์ลี ข้อควรปฏิบัติ คือ ห้ามใช้มือข้างซ้ายในการให้หรือรับของ และชี้นิ้ว (เนื่องจากมือข้างซ้ายใช้สำหรับทำกิจกรรมในห้องน้ำ) ห้ามกระดิกนิ้ว หากต้องการซื้อสินค้าใดๆ ควรตกลงราคาให้แน่นอนก่อนซื้อ ไม่ควร

ต่อรองหากไม่ต้องการซื้อ และควรต่อรองราคาครั้งต่อครั้ง และดูท่าทีของผู้ขายเพื่อต่อรองราคาต่อไป ควรเก็บเงินก้อนใหญ่ที่มีติดตัวให้มีติด ไม่ควรใส่ชุดว่ายน้ำนอกบริเวณสระว่ายน้ำและชายหาด ควรถอดรองเท้าวางไว้บริเวณข้างบันไดก่อนเข้าบ้าน

หากต้องเข้าเขตสถานที่ราชการต้องสวมรองเท้า มีปลอก หากใส่กระโปรงควรเป็นแบบสุภาพ และหากนักท่องเที่ยวจะเข้าวัด ต้องไม่สวมกางเกงขาสั้น จะต้องมียาคาเคอ และผู้หญิงต้องไม่อยู่ในช่วงมีประจำเดือน เนื่องจากชาวบาหลีมีความเชื่อว่าผืนดินศักดิ์สิทธิ์ไม่ควรได้รับมลทินจากโลหิต เมื่อมีขบวนพิธีแห่ ชาวบ้านมักคุกเข่าให้ความเคารพควรหลบออกมาทางด้านข้างหรือด้านหลังไม่ควรขึ้นกลางหมู่ชนที่กำลังคุกเข่า

Barong Dance

เป็นการแสดงการต่อสู้ระหว่างความดีกับความชั่ว บารองเป็นตัวแทนแห่งความดี ลักษณะครึ่งคนครึ่งสิงห์ ส่วนร่างกายเป็นแม่คฝ้ายธรรมชาติ มีผู้แสดงประกอบเป็นสมุนของบารองซึ่งจะถูกมนต์ชั่วร้ายของรังคาให้หันมาทำร้ายกันเอง ในละครเรื่องนี้ รังคาไม่ถูกทำลายจนสิ้นไปเพราะชาวบาหลีมีความเชื่อในความสมดุลของพลังเชิงบวกและพลังเชิงลบหากรังคาสิ้นชีวิตลงพลังชีวิตครึ่งหนึ่งก็จะสูญหายไป

สภาพเศรษฐกิจ

เศรษฐกิจ ในอดีตการเกษตรกรรมคืออาชีพหลักของชาวบาหลี แต่ในปัจจุบันนี้การท่องเที่ยวเป็นแหล่งรายได้ใหญ่ที่สุดของเกาะ รายได้จากการเกษตรหลักๆ ของชาวบาหลีคือ การทำสวนมะพร้าว (เพื่อทำน้ำมันมะพร้าวแห้ง) การเลี้ยงปศุสัตว์และหมู

สินค้าส่งออกนอกเหนือจากการท่องเที่ยวที่ทำรายได้ให้กับประเทศ ได้แก่ น้ำมัน ปิโตรเลียมและผลิตภัณฑ์จากปิโตรเลียม แร่ธาตุ ถ่านหิน ผลิตภัณฑ์จากไม้ กระดาษ น้ำมันปาล์ม กาแฟ ยาสูบ โกโก้ เครื่องเทศ ยางและผลิตภัณฑ์ ปลาและปลาหมึกแช่เย็นและแช่แข็ง สิ่งทอ เครื่องจักร เครื่องใช้ไฟฟ้า คอมพิวเตอร์และส่วนประกอบ อุปกรณ์สื่อสาร โทรคมนาคม เคมีภัณฑ์ เฟอร์นิเจอร์

สินค้านำเข้าที่สำคัญ ได้แก่ น้ำมัน เหล็ก ห่อเหล็กและผลิตภัณฑ์เหล็ก สิ่งทอ เคมีภัณฑ์ อะไหล่รถยนต์และรถจักรยานยนต์ เครื่องจักรเครื่องกล เครื่องพิมพ์ เชื้อกระดาษ ไฮโดรคาร์บอน เรือและอุปกรณ์ พลาสติกและผลิตภัณฑ์ เครื่องจักร เครื่องใช้ไฟฟ้า แป้งข้าวสาลี ข้าว เป็นต้น

ประเทศที่ส่งสินค้าออก ญี่ปุ่น สิงคโปร์ สหรัฐฯ เกาหลีใต้ ฮองกง , ประเทศที่นำสินค้าเข้า ญี่ปุ่น สิงคโปร์ สหรัฐฯ เกาหลีใต้ จีน ออสเตรเลีย

การสนับสนุนจากภาครัฐ

สภาพเศรษฐกิจที่ผ่านมาของบาห์ลีได้รับผลกระทบจากเหตุการณ์ระเบิด ส่งผลให้นักท่องเที่ยวจำนวนหนึ่งที่มีเป้าหมายจากบาห์ลีลงเอยเข้ามาท่องเที่ยวในประเทศไทยแทน โดยมีภูเก็ตเป็นแหล่งท่องเที่ยวเป้าหมายอันดับ 1 เนื่องจากภูเก็ตเป็นแหล่งท่องเที่ยวชายทะเลที่สวยงามไม่แพ้บาห์ลีและมีค่าใช้จ่ายที่ใกล้เคียงกัน นอกจากนี้ ยังมีกระบี่ พังงา สมุย หัวหิน และพัทยาที่ได้รับความนิยมจากนักท่องเที่ยวต่างชาติ

แต่อย่างไรก็ตาม ในปี 2547 ที่ผ่านมา หลังภัยพิบัติคลื่นยักษ์สึนามิถล่มที่เกาะสุมาตรา ทำให้การท่องเที่ยวของอินโดนีเซียชะงักลงในช่วงแรก แต่ขณะนี้การท่องเที่ยวยังคงฟื้นตัว โดยเฉพาะเกาะบาห์ลีมีนักท่องเที่ยวต่างชาติเดินทางมาท่องเที่ยวจำนวน 700,000 คน เพิ่มขึ้น 6% เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปี 2547 เนื่องจากเกาะบาห์ลีไม่ได้รับผลกระทบจากคลื่นยักษ์สึนามิที่เกิดขึ้นเมื่อปลายปีที่ผ่านมา

ข้อมูลจากศูนย์วิจัยกสิกรไทยได้คาดการณ์ว่า การที่ไทยและอินโดนีเซียมีความสัมพันธ์ที่ใกล้ชิดกัน ดังนั้นเศรษฐกิจอินโดนีเซียที่ชะงักลงจะกระทบต่อไทย ดังนี้

การค้าระหว่างไทย-อินโดนีเซีย - อินโดนีเซียนับว่าเป็นคู่ค้าที่สำคัญของไทย โดยเป็นตลาดส่งออกสำคัญของไทยอันดับที่ 7 ขณะที่ไทยนำเข้าจากอินโดนีเซียมากเป็นอันดับที่ 10 การคาดคะเนว่าเศรษฐกิจอินโดนีเซียมีแนวโน้มชะลอตัว อาจส่งผลกระทบต่อส่งออกสินค้าไทยไปอินโดนีเซียให้ชะงักลงในช่วงครึ่งปีหลัง 2548 ทั้งๆ ที่ในช่วง 5 เดือนแรกของปี 2548 อินโดนีเซียเป็นประเทศในกลุ่มอาเซียนที่ไทยส่งออกเพิ่มขึ้นมากที่สุด โดยการส่งออกของไทยไปอินโดนีเซียขยายตัว 47.1% มีมูลค่า 1,732.6 ล้านดอลลาร์สหรัฐ ส่วนไทยนำเข้าจากอินโดนีเซียขยายตัวถึง 67.3% มีมูลค่า 1,398.4 ล้านดอลลาร์สหรัฐ ส่งผลให้ไทยเกินดุลการค้ากับอินโดนีเซีย 334.2 ล้านดอลลาร์สหรัฐ

การท่องเที่ยวไทย-อินโดนีเซีย - สถานการณ์ราคาน้ำมันแพงที่ประเทศไทยและ อินโดนีเซียเผชิญอยู่ในขณะนี้ คาดว่าจะบั่นทอนการท่องเที่ยวระหว่างไทยกับอินโดนีเซียในปีนี้ โดยปรากฏว่าในเดือนมกราคม 2548 การเดินทางท่องเที่ยวไป-มาระหว่างไทยกับอินโดนีเซียลดลง นักท่องเที่ยวจากอินโดนีเซียเดินทางมาไทยมีจำนวน 11,590 คน ลดลง 31.23% เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปี 2547 ส่วนนักท่องเที่ยวไทยเดินทางไปอินโดนีเซียมีจำนวน 1,170 คน ลดลง 9.8% เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปี 2547

การลงทุนไทย-อินโดนีเซีย - ไทยและอินโดนีเซียมีการลงทุนระหว่างกันค่อนข้างน้อย และคาดการณ์ว่าท่ามกลางสถานการณ์ราคาน้ำมันแพงคงจะไม่เป็นผลดีต่อบรรยากาศการลงทุนในต่างประเทศ การลงทุนระหว่างไทยกับอินโดนีเซียมีแนวโน้มชะงักงันต่อไป

บทที่ 3

ผลการเปรียบเทียบวัด (Benchmarking) กลุ่มหัตถอุตสาหกรรม ในเขตจังหวัดภาคเหนือตอนบนของประเทศไทย และบาหลี

โครงการพัฒนาขีดความสามารถและเตรียมความพร้อมสำหรับการ
การจัดสร้างเมืองหัตถกรรมและการท่องเที่ยวในเขตจังหวัดภาคเหนือตอนบน

1. โครงสร้างของผลการเปรียบเทียบวัด

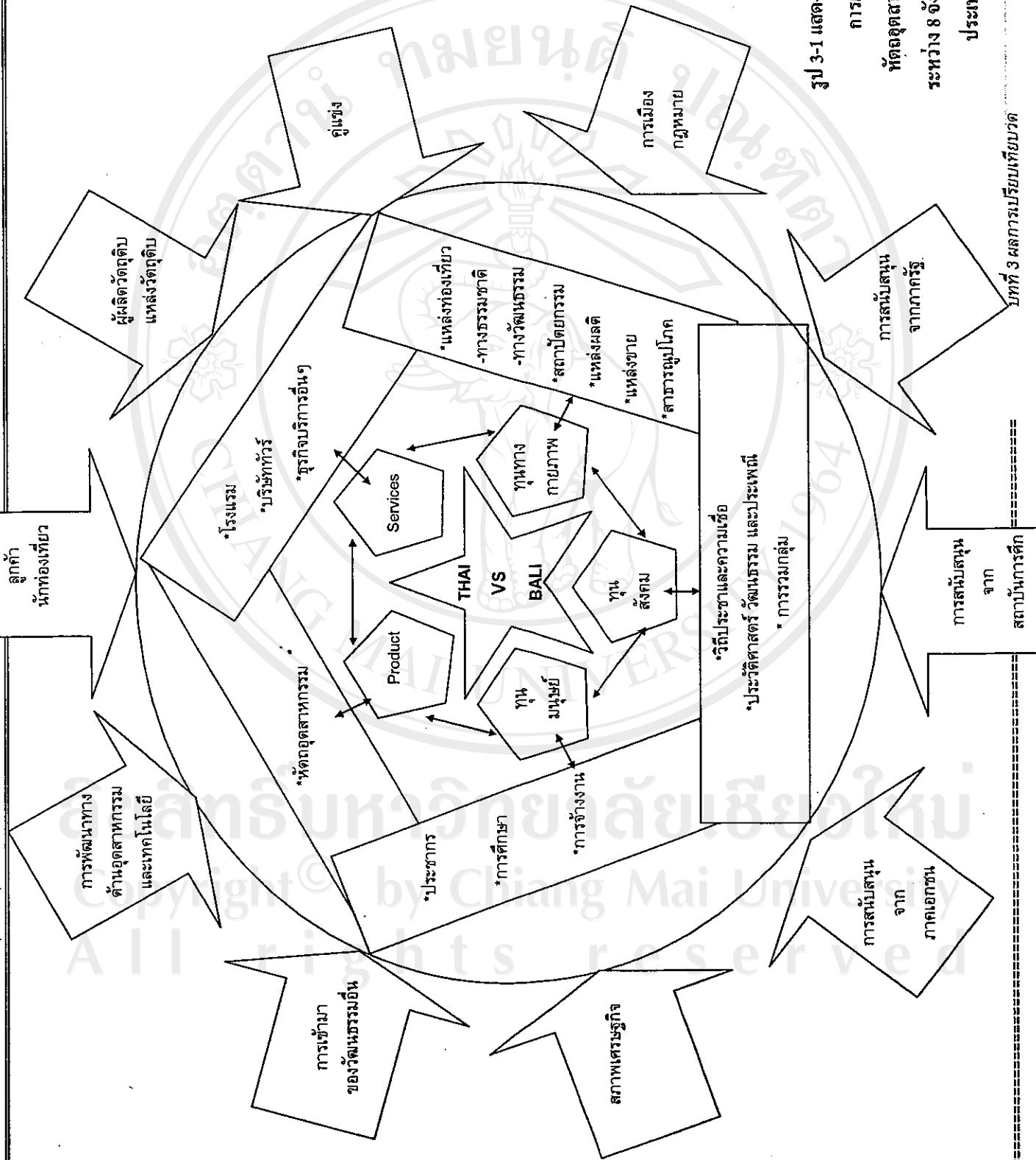
ในบทนี้จะเป็นการนำผลการศึกษาข้อมูลที่สำคัญที่ได้ศึกษา รวบรวมมาจากบทที่ 2 มาทำการเปรียบเทียบวัด (Benchmarking) ตามกรอบแนวคิดความสัมพันธ์ของปัจจัยที่มีผลในการสร้างศักยภาพในการแข่งขัน โดยในการเปรียบเทียบวัดนี้ ได้ทำการเปรียบเทียบทั้งที่เป็นเชิงคุณภาพ (Qualitative) และเชิงปริมาณ (Quantitative) โดยการให้คะแนนตามประเด็นที่สำคัญ ภายใต้น้าหนักของแต่ละประเด็นที่เท่ากัน เพื่อให้เกิดการเปรียบเทียบในแต่ละประเด็นที่สำคัญ ได้อย่างครอบคลุมและอยู่บนพื้นฐานเดียวกัน โดยแผนภาพแนวความคิดการเปรียบเทียบวัดเป็นดังรูปที่ 3-1

โดยผลลัพธ์ที่ได้จากการเปรียบเทียบวัด มีดังนี้

1. แผนภาพใยแมงมุม (Spider Chart) ที่ใช้แสดงผลการเปรียบเทียบวัดใน 2 ระดับ
 - 1.1 เปรียบเทียบวัดภาพรวม 8 จังหวัด เทียบกับบาหลี และ แต่ละจังหวัด เทียบกับบาหลี
 - 1.2 เปรียบเทียบวัด แหล่งขายสินค้า / ย่าน / จุด ของแต่ละจังหวัด เทียบกับอนุดของบาหลี
2. ผลการวิเคราะห์ SWOT ของแต่ละจังหวัด เมื่อเทียบกับบาหลี อันเป็นผลที่ได้จากการเปรียบเทียบวัดกับบาหลี ในข้อ 1.1

หมายเหตุ: คู่มือคะแนนการเปรียบเทียบวัดในภาคผนวก ก และภาคผนวก ง

โดยผลลัพธ์ที่ได้จากการเปรียบเทียบวัดทั้งหมดในบทที่ 3 นี้ จะถูกนำไปใช้ประกอบการพิจารณาจัดทำข้อเสนอแผนกลยุทธ์ในการแข่งขัน และพัฒนา รวมทั้งดั่งอย่างโครงการเพื่อการแข่งขัน และพัฒนาที่จะนำเสนอในบทที่ 4 ต่อไป

รูป 3-1 แสดงแผนภาพแนวความคิด

การเปรียบเทียบวัด
หัตถอุตสาหกรรมเชิงท่องเที่ยว
ระหว่าง 8 จังหวัดภาคเหนือตอนบน
ประเทศไทยและบาห์ลี

2. ผลการเปรียบเทียบวัด และ SWOT Analysis

2.1 ภาพรวม 8 จังหวัด เทียบกับบาหลี และ แต่ละจังหวัดเทียบกับบาหลี

แบ่งประเด็นการเปรียบเทียบวัดเป็นสิ่งแวดล้อมภายใน และสิ่งแวดล้อมภายนอก ตามกรอบแนวคิดการประเมินห่วงโซ่คุณค่าดังที่ได้สรุปข้อมูลในบทที่ 2 โดยมีรายละเอียด ดังนี้

1.สิ่งแวดล้อมภายใน

Product

- 1.1 สินค้าหัตถอุตสาหกรรมหลักของจังหวัด ที่เป็นที่นิยม มีชื่อเสียง หรือเป็นสัญลักษณ์ของจังหวัด พร้อมรูปภาพประกอบ ประวัติ เรื่องราวของผลิตภัณฑ์นั้นๆ (ควรแจกแจงเป็นกลุ่มสินค้า เช่น ไม้ ผ้า หิน เครื่องเงิน)

Service

- 2.1 โรงแรมที่มีในจังหวัด แบ่งเป็นประเภทโรงแรมต่างๆ (Modern หรือ บูติก) ระดับดาวของโรงแรม รูปภาพประกอบ ราคาเข้าพัก และการบริการที่เป็นจุดเด่น
- 2.2 บริษัททัวร์ที่มีทั้งหมดในจังหวัด ราคา / package การท่องเที่ยวที่จัดให้ลูกค้า
- 2.3 การบริการที่เป็นจุดเด่น เอกลักษณ์ของจังหวัด เช่น SPA นวดแผนไทย

ทุนทางกายภาพ

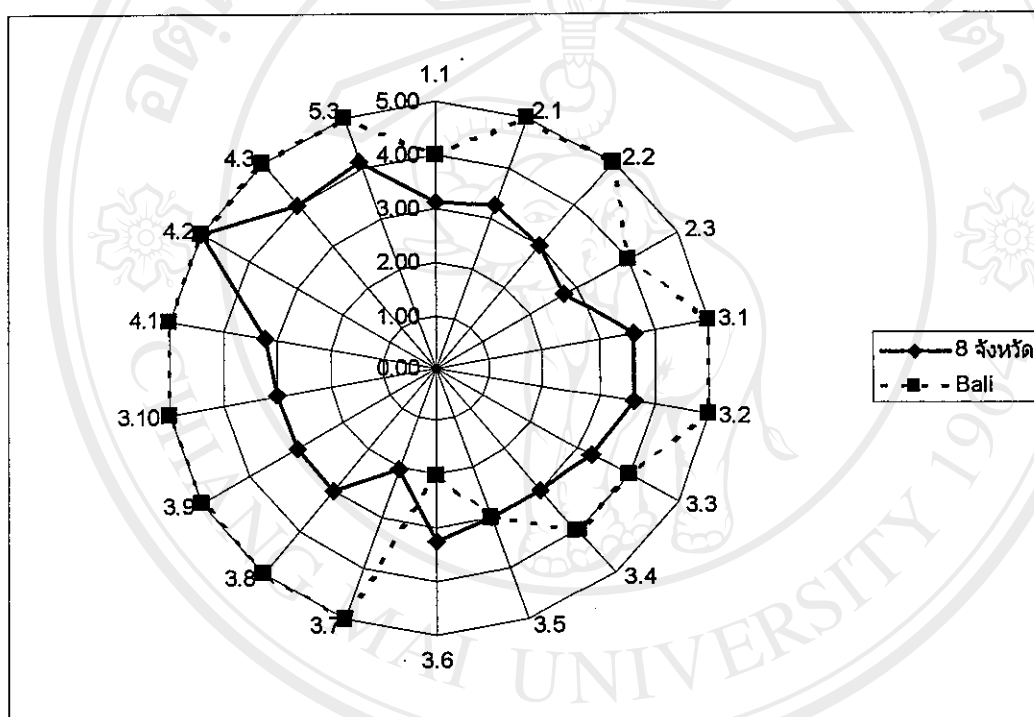
- 3.1 แหล่งท่องเที่ยวธรรมชาติที่มีทั้งหมดในจังหวัด พร้อม Map รูปภาพ และรายละเอียดประกอบ
- 3.2 แหล่งท่องเที่ยวทางศาสนา และวัฒนธรรมที่มีทั้งหมดในจังหวัด พร้อม Map รูปภาพ และรายละเอียดประกอบ
- 3.3 แหล่งผลิตสินค้าหัตถอุตสาหกรรมหลักที่มีทั้งหมดในจังหวัด พร้อม Map รูปภาพ และรายละเอียดประกอบ
- 3.4 แหล่งขายสินค้าหัตถอุตสาหกรรมหลักที่มีทั้งหมดในจังหวัด พร้อม Map รูปภาพ และรายละเอียดประกอบ
- 3.5 ภาพรวมของความเชื่อมโยงการเดินทาง และเส้นทาง (Logistics) ของข้อ 2.1 - 3.1 - 3.2 - 3.3 - 3.4
- 3.6 โครงสร้างพื้นฐานด้านการเดินทางทางบก
- 3.7 โครงสร้างพื้นฐานด้านการเดินทางทางอากาศ
- 3.8 ความเชื่อมโยงด้านแหล่งท่องเที่ยวและธุรกิจบริการ
- 3.9 การมองในมุมของการ Zoning ของข้อ 2.1 - 3.1 - 3.2 - 3.3 - 3.4
- 3.10 ลักษณะสถาปัตยกรรมหลักของจังหวัดที่เป็นเอกลักษณ์ พร้อมประวัติ ที่มา รูปภาพประกอบ

ทุนสังคม

- 4.1 วิธีชีวิตหลัก และความเชื่อ ของคนในจังหวัด
- 4.2 ประวัติศาสตร์ ขนบธรรมเนียม ประเพณี วัฒนธรรม ของคนในจังหวัด
- 4.3 การรวมกลุ่มของคน ชุมชนท้องถิ่นหลัก และความเข้มแข็งของชุมชน ในจังหวัด

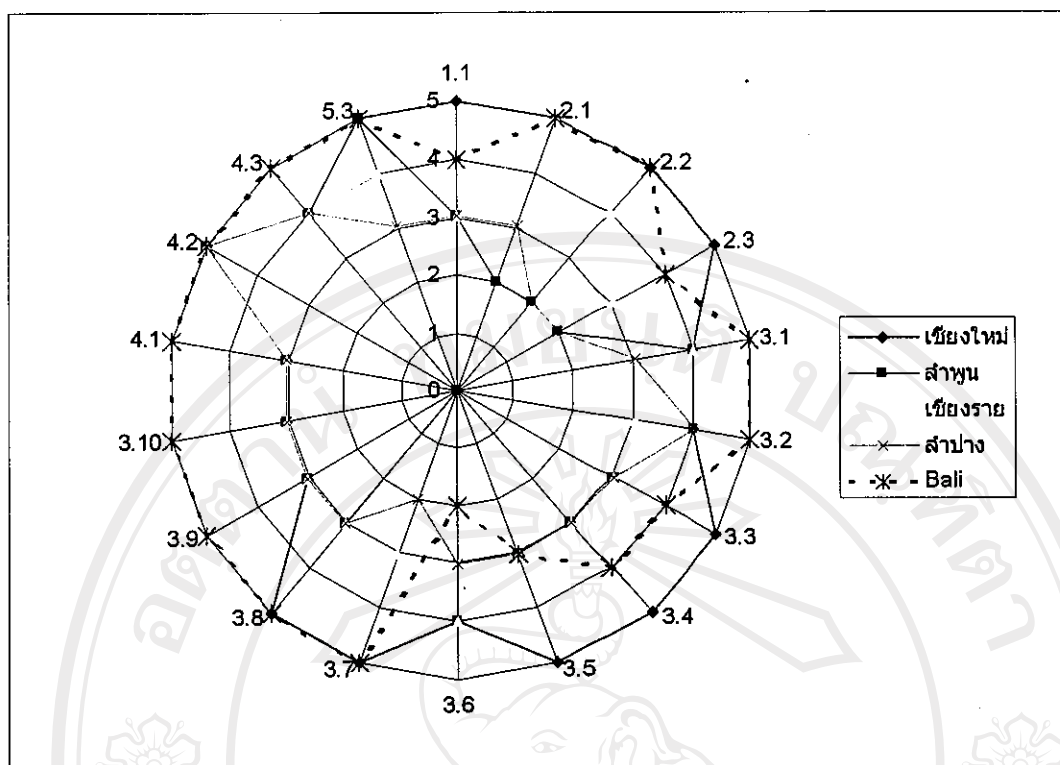
ทุนมนุษย์

- 5.1 จำนวนประชากรในจังหวัด
- 5.2 ระดับการศึกษา
- 5.3 สัดส่วนการจ้างงานด้านความสามารถ ฝีมือและธุรกิจที่เกี่ยวข้อง

รูปที่ 3-2 แสดงผลการเปรียบเทียบวัดในด้านสิ่งแวดล้อมภายใน ของภาพรวม 8 จังหวัด กับบาห์ลี

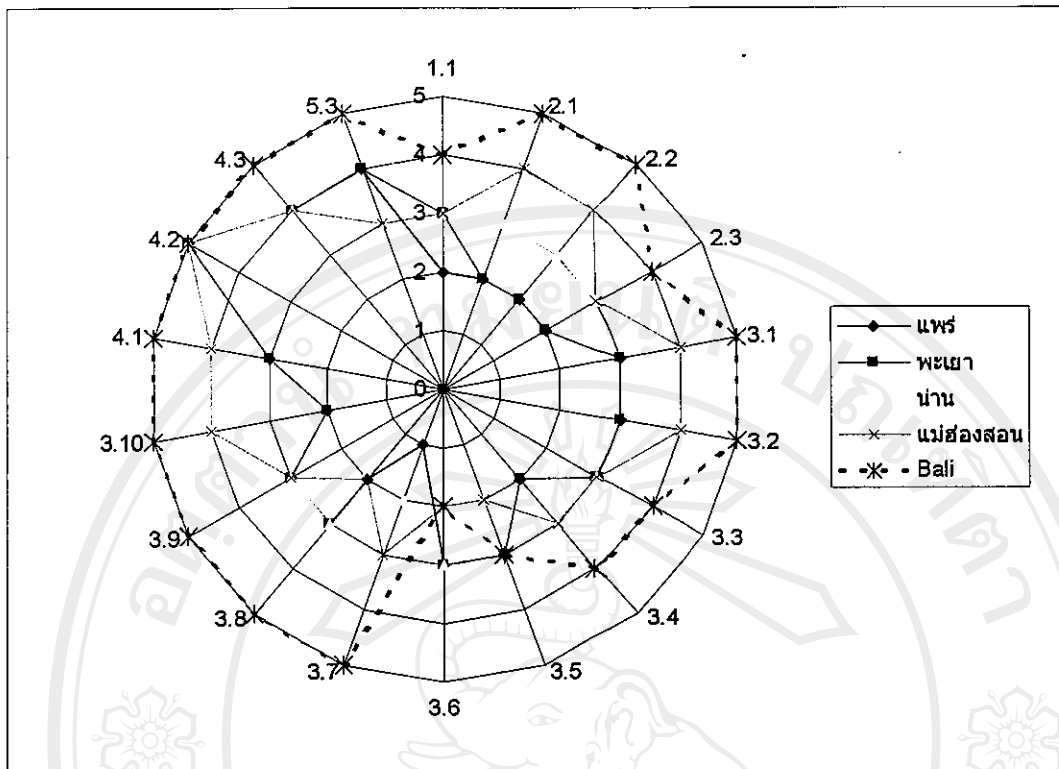
จากรูปที่ 3-2 จะเห็นได้ว่าผลการเปรียบเทียบวัดในด้านสิ่งแวดล้อมภายใน ของภาพรวม 8 จังหวัด กับบาห์ลีนั้น มีเพียงข้อ 3.6 ในเรื่องของโครงสร้างพื้นฐานด้านการเดินทางทางบกเท่านั้นที่เมื่อเปรียบเทียบวัดแล้ว ภาพรวม 8 จังหวัดได้รับคะแนนมากบาห์ลี และมีข้อหนึ่งซึ่งได้ผลการเปรียบเทียบวัดที่เท่ากัน ได้แก่ข้อ 4.2 เรื่องของประวัติศาสตร์ ขนบธรรมเนียม ประเพณี วัฒนธรรม นอกเหนือจากนั้น ผลการเปรียบเทียบวัดในด้านสิ่งแวดล้อมภายใน ด้านอื่นๆของภาพรวม 8 จังหวัด ที่ได้รับยังน้อยกว่าของบาห์ลี

รูปที่ 3-3 แสดงผลการเปรียบเทียบวัดในด้านสิ่งแวดล้อมภายในของจังหวัดเชียงใหม่ ลำพูน เชียงราย และลำปาง กับบาห์ลี

จากรูปที่ 3-3 ผลการเปรียบเทียบวัดในด้านสิ่งแวดล้อมภายในของจังหวัดเชียงใหม่ ลำพูน เชียงราย และลำปาง กับบาห์ลีนั้น จะเห็นได้ว่าส่วนใหญ่มีเพียงจังหวัดเชียงใหม่ที่ได้ผลการเปรียบเทียบวัดบางข้อที่ได้รับคะแนนมากกว่าของบาห์ลี ได้แก่ ข้อ 1.1, 2.3, 3.3, 3.4, 3.5 และ 3.6 ในด้านสินค้าหัตถอุตสาหกรรมหลัก, การบริการที่เป็นจุดเด่น เอกลักษณ์, แหล่งผลิตสินค้าหัตถอุตสาหกรรมหลัก, แหล่งขายสินค้าหัตถอุตสาหกรรมหลัก, ภาพรวมของความเชื่อมโยงการเดินทาง และเส้นทางระหว่างแหล่งท่องเที่ยวกับแหล่งผลิตและแหล่งจำหน่ายสินค้าหัตถอุตสาหกรรม มีเพียงข้อ 3.6 ในเรื่องโครงสร้างพื้นฐานด้านการเดินทางทางบกเท่านั้นที่เมื่อเปรียบเทียบวัดแล้ว จังหวัดเชียงใหม่ ลำพูน เชียงราย และลำปาง ดีกว่าของบาห์ลี

โดยมีบางประเด็นในบางจังหวัดที่ได้คะแนนเท่ากับบาห์ลี อาทิข้อ 2.1 ในเรื่องของ โรงแรม ที่พักและการบริการ ของจังหวัดเชียงใหม่และเชียงราย และข้อ 2.2, 3.7, 3.8 ด้านการ ให้บริการท่องเที่ยว, โครงสร้างพื้นฐานด้านการเดินทางทางอากาศ และความเชื่อมโยงด้านแหล่งท่องเที่ยวและธุรกิจบริการ ของจังหวัดเชียงใหม่ และมีเพียงเรื่องเดียวที่ทุกจังหวัดได้ผลการ เปรียบเทียบวัดเท่ากับของบาห์ลี คือ ข้อ 4.2 เรื่องของประวัติศาสตร์ ขนบธรรมเนียม ประเพณี วัฒนธรรม นอกจากนั้นโดยส่วนใหญ่แล้วผลการเปรียบเทียบวัดในด้านสิ่งแวดล้อมภายในของ บาห์ลีจะได้เปรียบกว่าของจังหวัดเชียงใหม่ ลำพูน เชียงราย และลำปาง

รูปที่ 3-4 แสดงผลการเปรียบเทียบวัดในด้านสิ่งแวดล้อมภายในของจังหวัดแพร่ พะเยา น่าน แม่ฮ่องสอน กับบาห์ลี

จากรูปที่ 3-4 ผลการเปรียบเทียบวัดในด้านสิ่งแวดล้อมภายในของจังหวัดแพร่ พะเยา น่าน แม่ฮ่องสอน กับบาห์ลี แสดงให้เห็นว่าโดยส่วนใหญ่แล้วผลการเปรียบเทียบวัดในด้านสิ่งแวดล้อมภายในของบาห์ลีจะได้เปรียบกว่าของจังหวัดแพร่ พะเยา น่าน แม่ฮ่องสอน มีเพียงข้อ 3.6 ด้านโครงสร้างพื้นฐานด้านการเดินทางทางบกเท่านั้นที่ได้ผลการเปรียบเทียบวัดมากกว่าของบาห์ลี ยกเว้นของจังหวัดแม่ฮ่องสอนที่ได้รับคะแนนเท่ากัน

อีกทั้งมีบางประเด็นในบางจังหวัดที่ได้คะแนนเท่ากับบาห์ลี ได้แก่ข้อ 3.5 ในด้านภาพรวมของความเชื่อมโยงการเดินทาง และเส้นทางระหว่างแหล่งท่องเที่ยวกับแหล่งผลิตและแหล่งจำหน่ายสินค้าหัตถอุตสาหกรรมของจังหวัดแพร่และพะเยาที่ได้คะแนนเท่ากับบาห์ลี และข้อ 5.3 สัดส่วนการจ้างงานด้านความสามารถ ฝีมือและธุรกิจที่เกี่ยวข้อง โดยจังหวัดน่านได้รับการเปรียบเทียบวัดเท่ากับของบาห์ลี ทั้งนี้มีเพียงประเด็นเดียวในเรื่องของประวัติศาสตร์ ขนบธรรมเนียม ประเพณี วัฒนธรรม (ข้อ 4.2) ที่ทุกจังหวัดได้ผลการเปรียบเทียบวัดเท่ากับบาห์ลี

2. สิ่งแวดล้อมภายนอก

ลูกค้า/นักท่องเที่ยว

- 1.1 กลุ่มลูกค้า / นักท่องเที่ยวหลัก ปริมาณที่เข้ามาเยือนหลัง 3 ปีที่เข้ามาในจังหวัด ทั้งคนไทย และต่างชาติ

ผู้ผลิตวัตถุดิบ/แหล่งวัตถุดิบ

- 2.1 การใช้วัตถุดิบหลักในพื้นที่ของสินค้าหัตถอุตสาหกรรมหลักของจังหวัด
- 2.2 ภาพรวมของความเชื่อมโยงการเดินทาง และเส้นทาง (Logistics) ของผู้ผลิตสินค้า – ผู้ผลิต / จำหน่ายวัตถุดิบ – แหล่งวัตถุดิบ

คู่แข่ง

- 3.1 คู่แข่งทางตรงจากจังหวัดอื่นๆ ของสินค้าหัตถอุตสาหกรรมหลักในจังหวัด
- 3.2 คู่แข่งทางตรงจากจังหวัดอื่นๆ ในเรื่องแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติของจังหวัด
- 3.3 คู่แข่งทางตรงจากจังหวัดอื่นๆ ในเรื่องแหล่งท่องเที่ยวทางศาสนา และวัฒนธรรมของจังหวัด

สภาพเศรษฐกิจ

- 5.1 สภาพเศรษฐกิจ รายรับหลัก ตัวเลขทางการเงินที่สำคัญของจังหวัด (GPP)
- 5.2 สถิติการ Ranking ด้านสภาพเศรษฐกิจ เทียบกับใน 8 จังหวัดภาคเหนือ

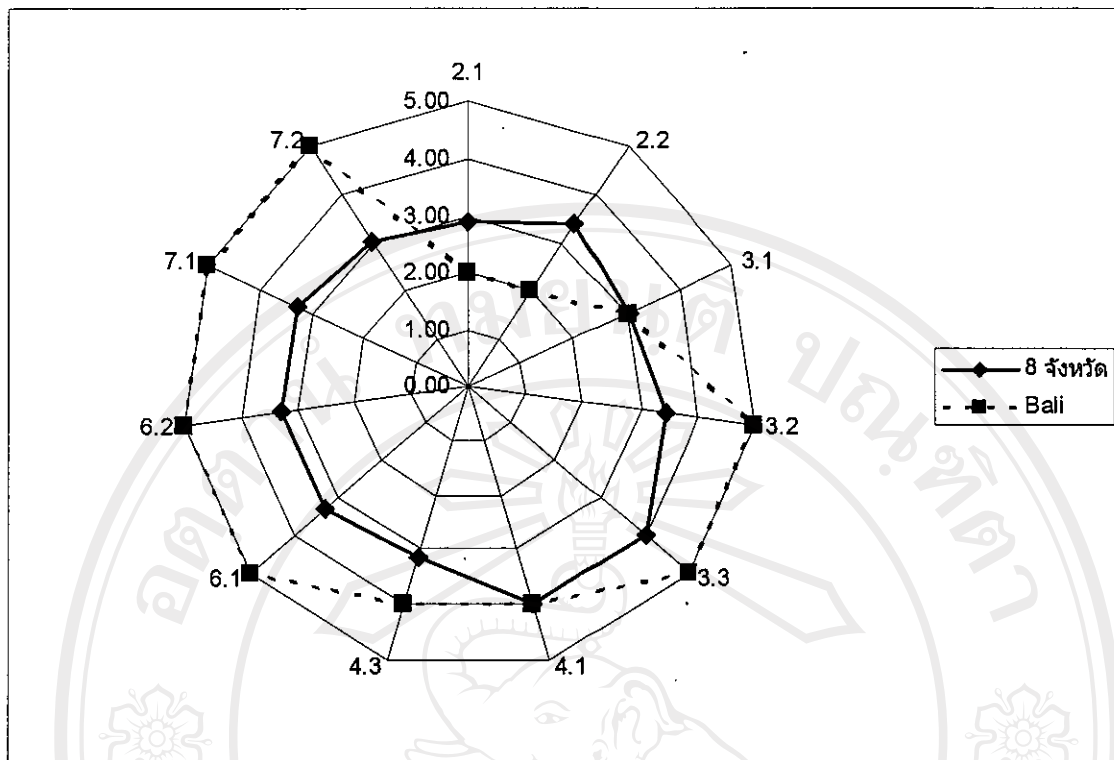
การเข้ามาของวัฒนธรรมอื่น

- 6.1 การรักษาวัฒนธรรมจากการเข้ามาของวัฒนธรรมอื่น ทั้งในประเทศ และต่างชาติในจังหวัด ตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน
- 6.2 ผลลัพธ์ที่เกิดขึ้นอย่างเป็นรูปธรรมจากข้อ 6.1

การพัฒนาด้านอุตสาหกรรมและเทคโนโลยี

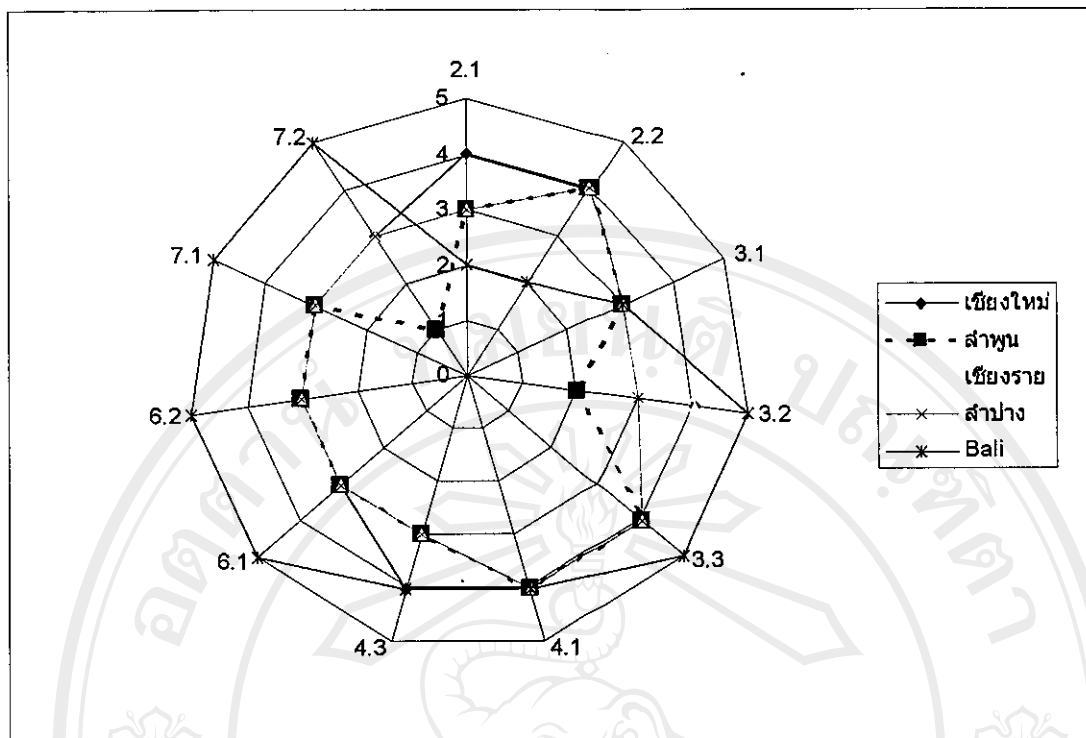
- 7.1 การป้องกันการพัฒนาด้านอุตสาหกรรม และเทคโนโลยีของจังหวัด ตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน
- 7.2 ผลลัพธ์ที่เกิดขึ้นอย่างเป็นรูปธรรมจากข้อ 7.1

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

รูปที่ 3-5 แสดงผลการเปรียบเทียบวัดในด้านสิ่งแวดล้อมภายนอกของภาพรวม 8 จังหวัด กับบาห์ลี

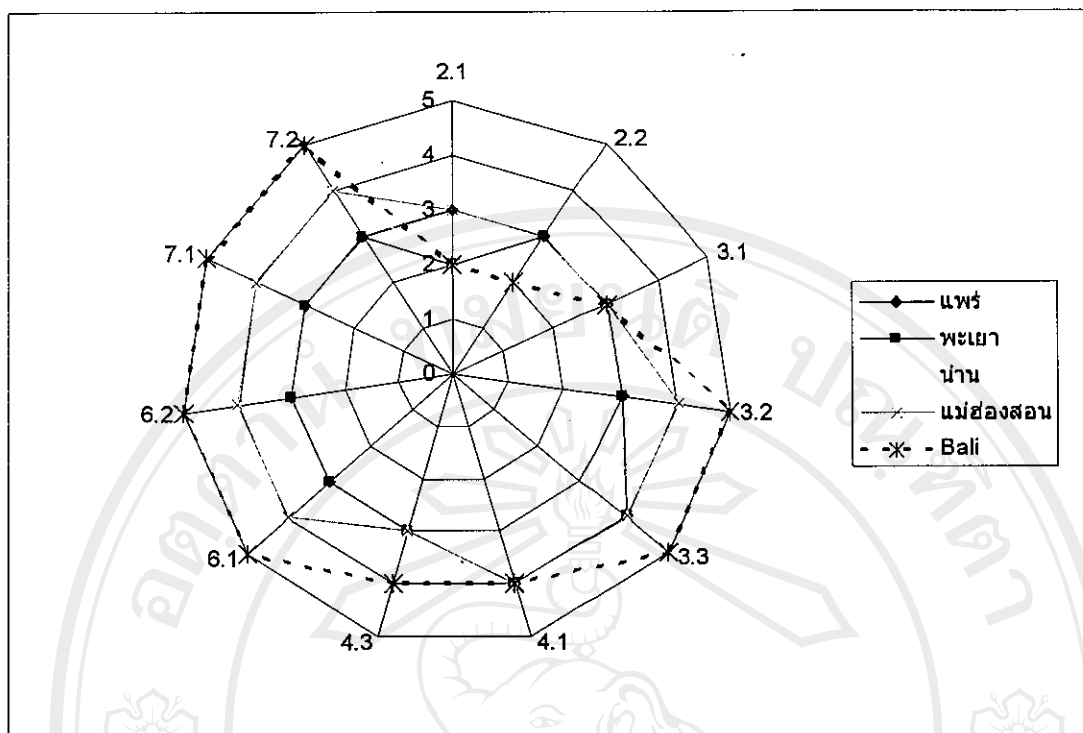
จากรูปที่ 3-5 ผลการเปรียบเทียบวัดในด้านสิ่งแวดล้อมภายนอกของภาพรวม 8 จังหวัด กับบาห์ลี จะเห็นได้ว่าโดยส่วนใหญ่แล้วในภาพรวมของ 8 จังหวัดยังด้อยกว่าของบาห์ลี มีเพียงข้อ 2.1 และ 2.2 ในเรื่องของการใช้วัตถุดิบหลักในพื้นที่ของสินค้าหัตถอุตสาหกรรมหลักของสินค้าหัตถอุตสาหกรรมหลักของจังหวัดและภาพรวมของความเชื่อมโยงการเดินทาง และเส้นทาง (Logistics) ของผู้ผลิตสินค้า-ผู้ผลิต / จำหน่ายวัตถุดิบ - แหล่งวัตถุดิบเท่านั้น ที่ได้รับผลการเปรียบเทียบวัดในภาพรวม 8 จังหวัดมากกว่าบาห์ลี และข้อที่ 3.1 และ 4.1 ด้านคู่แข่งทางตรงจากจังหวัดอื่นๆ ของสินค้าหัตถอุตสาหกรรมหลักในจังหวัด และนโยบายจากภาครัฐในการสนับสนุนด้านหัตถอุตสาหกรรม และการท่องเที่ยวของจังหวัดซึ่งได้รับคะแนนการเปรียบเทียบวัดของภาพรวม 8 จังหวัดเท่ากับกับบาห์ลี นอกจากนั้นผลการเปรียบเทียบวัดในด้านสิ่งแวดล้อมภายนอกด้านอื่นๆ บาห์ลีได้รับคะแนนที่มากกว่า

รูปที่ 3-6 แสดงผลการเปรียบเทียบวัดในด้านสิ่งแวดล้อมภายนอกของจังหวัดเชียงใหม่ ลำพูน เชียงราย และลำปาง กับบาห์ลี

จากรูปที่ 3-6 ผลการเปรียบเทียบวัดในด้านสิ่งแวดล้อมภายนอกของจังหวัดเชียงใหม่ ลำพูน เชียงราย และลำปาง กับบาห์ลีแสดงให้เห็นว่าในด้านการใช้วัตถุดิบหลักในพื้นที่ของสินค้าหัตถอุตสาหกรรมหลักและภาพรวมของความเชื่อมโยงการเดินทาง และเส้นทาง (Logistics) ของผู้ผลิต สินค้า-ผู้ผลิต / จำหน่ายวัตถุดิบ - แหล่งวัตถุดิบ (ข้อ 2.1 และ 2.2) จังหวัดเชียงใหม่ ลำพูน เชียงราย และลำปางมีศักยภาพที่สูงกว่าบาห์ลี อีกทั้งการสนับสนุนจากภาครัฐ (ข้อ 4.1) ก็ได้รับการสนับสนุนอย่างดี หากแต่ยังด้อยในเรื่องของการแข่งขัน (ข้อ 3.2 และ 3.3) การรักษาวัฒนธรรมจากการเข้ามาของวัฒนธรรมอื่น (ข้อ 6.1) รวมทั้งการป้องกันการพัฒนาด้านอุตสาหกรรม และเทคโนโลยี (ข้อ 7.1) เมื่อเทียบกับบาห์ลี

Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

รูปที่ 3-7 แสดงผลการเปรียบเทียบวัดในด้านสิ่งแวดล้อมภายนอกของจังหวัดแพร่ พะเยา น่าน แม่ฮ่องสอน กับบาห์ลี

จากรูปที่ 3-7 ผลการเปรียบเทียบวัดในด้านสิ่งแวดล้อมภายนอกของจังหวัดแพร่ พะเยา น่าน แม่ฮ่องสอน กับบาห์ลีจะเห็นได้ว่าในข้อ 2.1 ด้านการใช้วัตถุดิบหลักในพื้นที่ของสินค้าหัตถอุตสาหกรรมหลักจังหวัดแพร่และแม่ฮ่องสอนมีความได้เปรียบกว่า ในขณะที่จังหวัดพะเยาและน่านก็ไม่ได้ด้อยไปกว่าบาห์ลี การสนับสนุนจากภาครัฐ(ข้อ 4.1)ก็ดำเนินไปด้วยดี มีการสนับสนุนอย่างต่อเนื่อง หากยังมีด้านการแข่งขัน (ข้อ3.1และ3.2) การรักษาวัฒนธรรมจากการเข้ามาของวัฒนธรรมอื่น (ข้อ 6.1) รวมทั้งการป้องกันการพัฒนาด้านอุตสาหกรรม และเทคโนโลยี (ข้อ 7.1) เมื่อเทียบกับบาห์ลีแล้ว จังหวัดแพร่ พะเยา น่าน แม่ฮ่องสอนยังต้องมีการปรับปรุงให้ดีขึ้น

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

2.2 SWOT Analysis ของภาพรวม 8 จังหวัด และ แต่ละจังหวัดเทียบกับบาหลิ

ในหัวข้อนี้เป็นการนำผลที่ได้จากการเปรียบเทียบวัดในแต่ละประเด็นทั้งด้านสิ่งแวดล้อมภายใน และสิ่งแวดล้อมภายนอก โดยนำเสนอออกมาในรูปของ SWOT Analysis ซึ่งผลที่ได้จากการเปรียบเทียบวัดจะมีช่วงห่าง (Gap) ของประเทศไทยทั้งในส่วนที่เป็นภาพรวมของ 8 จังหวัด และ ส่วนที่เป็นของแต่ละจังหวัด เมื่อเทียบกับบาหลิ ซึ่งช่วงห่างนี้ในกรณีของสิ่งแวดล้อมภายในมี 2 รูปแบบ คือ ช่วงห่างที่แสดงถึงว่าบาหลิดีกว่าประเทศไทยในประเด็นนั้นๆ (Weakness) และช่วงห่างที่แสดงถึงว่าประเทศไทยดีกว่าบาหลิ (Strength) ส่วนช่วงห่างในด้านสิ่งแวดล้อมภายนอกจะแสดงถึงโอกาส (Opportunity) และภัยคุกคามหรือข้อจำกัด (Threat) ของประเทศไทย ซึ่งผลของการวิเคราะห์นี้ จะถูกนำไปใช้ในการกำหนดกลยุทธ์ แผนพัฒนา และโครงการในการเพิ่มศักยภาพในการแข่งขันของกลุ่มหัตถอุตสาหกรรมและการท่องเที่ยวในเขตจังหวัดภาคเหนือตอนบนของประเทศไทยต่อไปในบทที่ 4

2.2.1 SWOT Analysis ของภาพรวม 8 จังหวัด

สิ่งแวดล้อมภายใน

1.Product

จุดแข็ง (Strength)

- ผลิตภัณฑ์มีความหลากหลาย มีที่มา มีเอกลักษณ์ถิ่นนา และราคาสมเหตุสมผลกับคุณภาพ

จุดอ่อน (Weakness)

- คุณภาพผลิตภัณฑ์มีหลายระดับ การนำเสนอต่อผู้บริโภคในด้านคุณภาพของผลิตภัณฑ์ประเภทเดียวกันยังไม่มี ความชัดเจนของระบบการตั้งราคา การจำหน่าย ทำให้ผู้บริโภคเกิดความเข้าใจผิดในด้านคุณภาพผลิตภัณฑ์ได้
- การนำเสนอด้าน Packaging ของผลิตภัณฑ์ยังไม่ดีเท่าที่ควร
- การนำเสนอที่มาของผลิตภัณฑ์เพื่อให้เห็นคุณค่ายังไม่ดีเท่าที่ควร
- การออกแบบผลิตภัณฑ์เพื่อสนองตอบความต้องการของผู้บริโภคยังไม่ครอบคลุม
- มาตรฐานการผลิตยังไม่มี ความคงที่ของระดับฝีมือ เมื่อถูกคำสั่งซื้อจำนวนมาก
- ขาดการกำหนด Brand ที่ชัดเจนของสินค้าในแต่ละประเภท
- การบริการหลังการขายไม่เป็นระบบที่ให้ความเชื่อมั่นกับผู้บริโภค

2.Service

จุดแข็ง (Strength)

- มีโรงแรมหลายระดับให้ผู้บริโภคได้เลือกใช้

- มีเครือข่ายการให้บริการที่เชื่อมโยงในประเทศและระหว่างประเทศ ทำให้สามารถสร้าง Package Tour ที่มีคุณภาพ ได้มาตรฐาน ในราคาสมเหตุสมผล
- ผู้ให้บริการและผู้ขายมีความจริงใจในการให้บริการ

จุดอ่อน (Weakness)

- มาตรฐานการบริการของผู้ให้บริการบางแห่ง ยังไม่ถึงระดับมาตรฐาน ทำให้อาจกลายเป็นความตัวแทนที่ไม่ดีของการได้รับบริการโดยภาพรวม เช่น ไกด์เถื่อน เกสท์เฮาส์ที่ไม่ได้จดทะเบียนตามกฎหมาย เป็นต้น
- แหล่งจำหน่ายไม่มีความน่าสนใจ บางแหล่งอยู่ไกลมาแล้วรอบข้างก็ไม่มีสิ่งที่น่าสนใจแต่อย่างใด
- ขาดการตลาดเชิงรุก ในการสร้างความต้องการการใช้บริการอย่างต่อเนื่องของผู้บริโภค ส่วนใหญ่จะรอฤดูกาลท่องเที่ยว
- ไม่มีการบริการที่เป็นจุดเด่น และเอกลักษณ์ของจังหวัดนำเสนอได้อย่างเด่นชัด

3.ทุนทางกายภาพ

จุดแข็ง (Strength)

- มีสภาพภูมิประเทศ ภูมิอากาศที่สวยงาม
- มีแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติและแหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมที่สวยงามและหลากหลายมากกว่าบาหลี
- มีสนามบินนานาชาติ ในบางจังหวัดที่สามารถพัฒนาเพื่อรองรับการเป็น Hub ของภูมิภาค
- มีระบบสาธารณูปโภคที่ครบถ้วน ทั้งถึงพื้นที่ที่เป็นส่วนใหญ่
- มีระบบการคมนาคมที่สะดวกและเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยวได้ไม่ลำบาก
- มีสถานที่จำหน่ายและผลิตสินค้าที่สามารถเข้าถึงได้ง่าย
- มีสถาปัตยกรรมล้านนาที่โดดเด่น สำหรับบางจังหวัด

จุดอ่อน (Weakness)

- แหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติและวัฒนธรรมบางแห่งไม่ได้รับการดูแลเท่าที่ควรจากผู้เกี่ยวข้อง
- แหล่งท่องเที่ยวในแต่ละแหล่งอยู่ห่างกัน ถ้าเทียบกับบาหลี
- ระบบการคมนาคมแบบขนส่งมวลชนยังไม่ทั่วถึง โดยเฉพาะการเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว โดยระบบขนส่งมวลชนและความร่วมมือของระบบขนส่งในพื้นที่
- สนามบินอยู่ในระหว่างการพัฒนา ทำให้ไม่สามารถรองรับนักท่องเที่ยวได้อย่างเต็มที่ และบางจังหวัดไม่มีการเดินทางด้วยเครื่องบิน
- ระบบรถไฟ ยังเป็นระบบรางเดียว ทำให้นักท่องเที่ยวไม่ได้รับการสะดวกในการเดินทางด้าน ความตรงต่อเวลา

- แหล่ง OTOP ยังนำเสนอเพียงการผลิตและการจำหน่ายในร้านค้าธรรมดา การนำเสนอด้านสถาปัตยกรรมในแหล่ง OTOP ยังไม่ดีเท่าที่ควร
- การมองในมุมของการ Zoning ของ 8 จังหวัดภาคเหนือทำได้ไม่ดี
- ลักษณะสถาปัตยกรรมหลักของจังหวัดไม่เป็นเอกลักษณ์ กล่าวคือ มีสถาปัตยกรรมเฉพาะจุดเท่านั้น ไม่ได้กระจายกันอยู่ทั่วไป ดังเช่น บาหลี

4.ทุนสังคม

จุดแข็ง (Strength)

- มีวัฒนธรรม ประเพณี ภาษา เป็นของตนเอง และการส่งผ่านจากรุ่นสู่รุ่น

จุดอ่อน (Weakness)

- คนในพื้นที่รับวัฒนธรรมตะวันตกเข้ามา โดยขาดการผสมผสานกับวัฒนธรรมเดิม
- ครอบครัวเปลี่ยนไปเป็นครอบครัวเดี่ยวมากขึ้น ความผูกพันในครอบครัวขยายลดลง ทำให้การสืบทอดในบางประเพณี วัฒนธรรมขาดช่วง
- ปัญหาสังคมโตตามสภาพสังคมเมือง เช่น อาชญากรรม อบายมุข ยาเสพติด เป็นต้น
- สภาพสังคมรู้จักคนนอกบ้าน แต่ไม่รู้จักคนข้างบ้านขาดการเอาใจใส่สังคมที่ตนเองอยู่
- วิถีชีวิตหลัก และความเชื่อ ของคนในจังหวัด ไม่เข้มแข็งเหมือนในอดีต

5.ทุนมนุษย์

จุดแข็ง (Strength)

- การส่งผ่านวัฒนธรรมสู่ความเป็นช่างฝีมือทางศิลปหัตถกรรมจากรุ่นสู่รุ่น
- มีฝีมือแรงงานที่มีคุณภาพด้านศิลปหัตถกรรม แต่มีการพัฒนาเพียงบางส่วนไปสู่การเป็นหัตถอุตสาหกรรมเพื่อรองรับการสั่งซื้อจำนวนมาก
- มีสถาบันอุดมศึกษาจำนวนมาก และหลากหลายทั้งหลักสูตรภาษาไทยและนานาชาติ
- มีประชากรที่มีคุณภาพ มีการแลกเปลี่ยนเชิงสหวิทยาการ ระหว่างคนไทยและชาวต่างประเทศ ในระบบการศึกษาและองค์กรเอกชน

จุดอ่อน (Weakness)

- มีฝีมือแรงงานที่มีคุณภาพด้านศิลปหัตถกรรม แต่มีการพัฒนาเพียงบางส่วนไปสู่การเป็นหัตถอุตสาหกรรมเพื่อรองรับการสั่งซื้อจำนวนมาก
- หน่วยงานเรียนรู้ตลอดชีวิตเพื่อพัฒนาทุนมนุษย์ยังไม่ครอบคลุม

สิ่งแวดล้อมภายนอก

1.ลูกค้า/นักท่องเที่ยว

โอกาส (Opportunity)

- มีนักท่องเที่ยวชาวไทยและต่างประเทศให้ความสนใจ และมาท่องเที่ยวเป็นจำนวนมาก

ภัยคุกคามหรือข้อจำกัด (Threat)

- นักท่องเที่ยวบางกลุ่มกำลังการซื้อน้อยและเข้ามาเชิงทำลาย เช่น ใช้บริการทางเพศ ทารุณเด็กและสตรี มั่วสุมยาเสพติด เป็นต้น
- การท่องเที่ยวยังขึ้นอยู่กับฤดูกาลท่องเที่ยว

2. ผู้ผลิตวัตถุดิบ/แหล่งวัตถุดิบ

โอกาส (Opportunity)

- สำหรับผลิตภัณฑ์บางประเภท แหล่งวัตถุดิบส่วนใหญ่ที่ใช้ในการผลิตนำมาจากในพื้นที่ และพื้นที่ใกล้เคียง

ภัยคุกคามหรือข้อจำกัด (Threat)

- วัตถุดิบสำหรับสำหรับผลิตภัณฑ์บางประเภท ต้องอาศัยซื้อจากส่วนกลาง เช่น ด้าน ผ้าหม้อฮ่อม ทองคำ เป็นต้น
- วัตถุดิบบางอย่างถูกกำหนดราคาโดยประเทศหรือท้องถิ่นอื่น เช่น ด้าย ทองคำ เงิน เป็นต้น

3. คู่แข่ง

โอกาส (Opportunity)

- คู่แข่งเช่น บาหลิประสบกับภาวะการคุกคามจากผู้ก่อการร้าย ทำให้นักท่องเที่ยวหันมาเที่ยวที่ภูเก็ต ภาคใต้ของไทย ในขณะที่เดียวกันทางภาคใต้ก็ประสบเหตุสึนามิ ทำให้นักท่องเที่ยวโดยเฉพาะนักท่องเที่ยวในประเทศมาเที่ยวภาคเหนือมากขึ้น

ภัยคุกคามหรือข้อจำกัด (Threat)

- คู่แข่งที่สำคัญ ในระดับประเทศ ได้แก่ บาหลิ (ผลิตภัณฑ์) และ มาเลเซีย (การบริการ)
- คู่แข่งมีการสร้างจุดแข็งและ Brand ที่ชัดเจน

4. การสนับสนุนจากรัฐ

โอกาส (Opportunity)

- ได้รับการสนับสนุนงบประมาณจากรัฐบาลในการพัฒนาจำนวนมาก
- ได้รับการสนับสนุนจากรัฐในการจัดงาน และเป็นศูนย์กลางระดับโลก

ภัยคุกคามหรือข้อจำกัด (Threat)

- ระบบการสนับสนุนจากรัฐในการเข้าถึงประชาชนยังมีขั้นตอนมาก

5. สภาพเศรษฐกิจ

โอกาส (Opportunity)

- สภาพเศรษฐกิจ รายได้หลักคือ (1)เกษตรกรรม (2)ธุรกิจท่องเที่ยวและบริการ

ภัยคุกคามหรือข้อจำกัด (Threat)

- เสริมธุรกิจขึ้นอยู่กับฤดูกาล ที่สอดคล้องกับการเกษตรและการท่องเที่ยว

6. การเข้ามาของวัฒนธรรมอื่น

โอกาส (Opportunity)

- การมีโอกาสนในการเข้าใจวัฒนธรรมที่แตกต่าง

ภัยคุกคามหรือข้อจำกัด (Threat)

- ส่วนใหญ่จะเป็นการรับวัฒนธรรมทางเดียว มากกว่าการผสมผสานทางวัฒนธรรม
ที่ลงตัวระหว่างวัฒนธรรมท้องถิ่นและวัฒนธรรมต่างชาติโดยเฉพาะวัฒนธรรมตะวันตก

7. การพัฒนาด้านอุตสาหกรรมและเทคโนโลยี

โอกาส (Opportunity)

- เป็นเมืองอนุรักษ์เพื่อการท่องเที่ยว จึงไม่มีโรงงานอุตสาหกรรม

ภัยคุกคามหรือข้อจำกัด (Threat)

- รายได้หลักจึงมาจากการเกษตรและการท่องเที่ยวซึ่งต้องขึ้นอยู่กับฤดูกาล
- มีการใช้ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศเข้ามาช่วยในการทำธุรกิจมากขึ้น

2.2.2 SWOT Analysis ของจังหวัดเชียงใหม่

สิ่งแวดล้อมภายใน

1.Product

จุดแข็ง (Strength)

- ผลิตภัณฑ์มีความหลากหลาย มีที่มา มีเอกลักษณ์ล้านนา และราคาสมเหตุสมผลกับคุณภาพ

จุดอ่อน (Weakness)

- คุณภาพผลิตภัณฑ์มีหลายระดับ การนำเสนอต่อผู้บริโภคในด้านคุณภาพของ
ผลิตภัณฑ์ประเภทเดียวกันยังไม่มีมาตรฐานของระบบการตั้งราคา การจำหน่าย
ทำให้ผู้บริโภคเกิดความเข้าใจผิดในด้านคุณภาพผลิตภัณฑ์ได้
- การนำเสนอด้าน Packaging ของผลิตภัณฑ์ยังไม่ดีเท่าที่ควร
- การนำเสนอที่มาของผลิตภัณฑ์เพื่อให้เพิ่มคุณค่ายังไม่ดีเท่าที่ควร
- การออกแบบผลิตภัณฑ์เพื่อสนองตอบความต้องการของผู้บริโภคยังไม่ครอบคลุม
- มาตรฐานการผลิตยังไม่มีมาตรฐานที่ของระดับฝีมือ เมื่อลูกค้าสั่งซื้อจำนวนมาก
- ขาดการกำหนด Brand ที่ชัดเจนของสินค้าในแต่ละประเภท
- การบริการหลังการขายไม่เป็นระบบที่ให้ความเชื่อมั่นกับผู้บริโภค

2.Service

จุดแข็ง (Strength)

- มีโรงแรมหลายระดับให้ผู้บริโภคได้เลือกใช้
- มีเครือข่ายการให้บริการที่เชื่อมโยงในประเทศและระหว่างประเทศ ทำให้สามารถสร้าง Package Tour ที่มีคุณภาพ ได้มาตรฐาน ในราคาสมเหตุสมผล

จุดอ่อน (Weakness)

- มาตรฐานการบริการของผู้ให้บริการบางแห่ง ยังไม่ถึงระดับมาตรฐาน ทำให้อาจกลายเป็นความตัวแทนที่ไม่ดีของการได้รับบริการโดยภาพรวม เช่น ไกด์เถื่อน เกสต์เฮาส์ที่ไม่ได้จดทะเบียนตามกฎหมาย เป็นต้น
- ขาดการตลาดเชิงรุก ในการสร้างความต้องการการใช้บริการอย่างต่อเนื่องของผู้บริโภค ส่วนใหญ่จะรอฤดูกาลท่องเที่ยว

3.ทุนทางกายภาพ

จุดแข็ง (Strength)

- มีสภาพภูมิประเทศ ภูมิอากาศที่สวยงาม
- มีแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติและแหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมที่สวยงามและหลากหลาย
- มีสนามบินนานาชาติ ที่สามารถพัฒนาเพื่อรองรับการเป็น Hub ของภูมิภาค
- มีระบบสาธารณูปโภคที่ครบถ้วน ทั่วถึงพื้นที่เป็นส่วนใหญ่
- มีระบบการคมนาคมที่สะดวกและเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยวได้ไม่ลำบาก
- มีสถานที่จำหน่ายและผลิตสินค้าที่สามารถเข้าถึงได้ง่าย
- มีสถาปัตยกรรมล้านนาที่โดดเด่น

จุดอ่อน (Weakness)

- เกิดมลภาวะทางอากาศ ด้านควันพิษและฝุ่น
- แหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติและวัฒนธรรมบางแห่งไม่ได้รับการดูแลเท่าที่ควรจากผู้เกี่ยวข้อง
- ระบบการคมนาคมแบบขนส่งมวลชนยังไม่ทั่วถึง โดยเฉพาะการเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว โดยระบบขนส่งมวลชนและความร่วมมือของระบบขนส่งในพื้นที่
- สนามบินอยู่ในระหว่างการพัฒนา ทำให้ไม่สามารถรองรับนักท่องเที่ยวได้อย่างเต็มที่
- ระบบรถไฟ ยังเป็นระบบรางเดี่ยว ทำให้นักท่องเที่ยวไม่ได้รับการสะดวกในการเดินทางด้าน ความตรงต่อเวลา
- ระบบการป้องกันอุทกภัยในฤดูฝนที่มีน้ำหลาก ยังไม่ดีเท่าที่ควร ทำให้เศรษฐกิจของจังหวัดได้รับความเสียหายจากภาวะน้ำท่วม
- แหล่ง OTOP ยังนำเสนอเพียงการผลิตและการจำหน่ายในร้านค้าธรรมดา การนำเสนอด้านสถาปัตยกรรมในแหล่ง OTOP ยังไม่ดีเท่าที่ควร

4.ทุนสังคม

จุดแข็ง (Strength)

- Asia Best City โหวกให้เชียงใหม่ออยู่ในอันดับที่ 13 ในการเป็นเมืองที่ดีที่สุดสำหรับการลงทุน การท่องเที่ยว และเป็นเมืองน่าอยู่
- มีวัฒนธรรม ประเพณี ภาษา เป็นของตนเอง และการส่งผ่านจากรุ่นสู่รุ่น

จุดอ่อน (Weakness)

- คนในพื้นที่รับวัฒนธรรมตะวันตกเข้ามา โดยขาดการผสมผสานกับวัฒนธรรมเดิม
- ครอบครัวเปลี่ยนไปเป็นครอบครัวเดี่ยวมากขึ้น ความผูกพันในครอบครัวขยายลดลง ทำให้การสืบทอดในบางประเพณี วัฒนธรรมขาดช่วง
- ปัญหาสังคมโตตามสภาพสังคมเมือง เช่น อาชญากรรม อบายมุข ยาเสพติด เป็นต้น
- สภาพสังคมรู้จักคนนอกบ้าน แต่ไม่รู้จักคนข้างบ้าน ขาดการเอาใจใส่สังคมที่ตนเองอยู่

5.ทุนมนุษย์

จุดแข็ง (Strength)

- การส่งผ่านวัฒนธรรมสู่ความเป็นช่างฝีมือทางศิลปหัตถกรรมจากรุ่นสู่รุ่น
- มีฝีมือแรงงานที่มีคุณภาพด้านศิลปหัตถกรรม แต่มีการพัฒนาเพียงบางส่วนไปสู่การเป็นหัตถอุตสาหกรรมเพื่อรองรับการสั่งซื้อจำนวนมาก
- มีสถาบันอุดมศึกษาจำนวนมาก และหลากหลายทั้งหลักสูตรภาษาไทยและนานาชาติ
- มีประชากรที่มีคุณภาพ มีการแลกเปลี่ยนเชิงสหวิทยาการ ระหว่างคนไทยและชาวต่างประเทศ ในระบบการศึกษาและองค์กรเอกชน

จุดอ่อน (Weakness)

- มีฝีมือแรงงานที่มีคุณภาพด้านศิลปหัตถกรรม แต่มีการพัฒนาเพียงบางส่วนไปสู่การเป็นหัตถอุตสาหกรรมเพื่อรองรับการสั่งซื้อจำนวนมาก
- หน่วยการเรียนรู้ตลอดชีวิตเพื่อพัฒนาทุนมนุษย์ยังไม่ครอบคลุม

สิ่งแวดล้อมภายนอก

1.ลูกค้า/นักท่องเที่ยว

โอกาส (Opportunity)

- มีนักท่องเที่ยวชาวไทยและต่างประเทศให้ความสนใจ และมาท่องเที่ยวเป็นจำนวนมาก

ภัยคุกคามหรือข้อจำกัด (Threat)

- นักท่องเที่ยวบางกลุ่มกำลังการซื้อน้อยและเข้ามาเชิงทำลาย เช่น ใช้บริการทางเพศ ทารุณเด็กและสตรี มั่วสุมยาเสพติด เป็นต้น
- การท่องเที่ยวยังขึ้นอยู่กับฤดูกาลท่องเที่ยว

2. ผู้ผลิตวัตถุดิบ/แหล่งวัตถุดิบ

โอกาส (Opportunity)

- แหล่งวัตถุดิบส่วนใหญ่ที่ใช้ในการผลิตนำมาจากในพื้นที่และพื้นที่ใกล้เคียง

ภัยคุกคามหรือข้อจำกัด (Threat)

- วัตถุดิบบางอย่างถูกกำหนดราคาโดยประเทศหรือท้องถิ่นอื่น เช่น ทองคำ เงิน เป็นต้น

3. คู่แข่ง

โอกาส (Opportunity)

- คู่แข่งเช่น บาหลี่ประสบกับภาวะการฉกฉวยจากผู้ก่อการร้าย ทำให้นักท่องเที่ยวหันมาเที่ยวที่ภูเก็ต ภาคใต้ของไทย ในขณะที่เดียวกันทางภาคใต้ก็ประสบเหตุสึนามิ ทำให้นักท่องเที่ยวโดยเฉพาะนักท่องเที่ยวในประเทศมาเที่ยวเชียงใหม่มากขึ้น
- เป็นผู้นำทางการแข่งขันในระดับจังหวัด (8 จังหวัดภาคเหนือตอนบน)

ภัยคุกคามหรือข้อจำกัด (Threat)

- คู่แข่งที่สำคัญ ในระดับประเทศ ได้แก่ บาหลี่ (ผลิตภัณฑ์) และ มาเลเซีย (การบริการ)
- คู่แข่งมีการสร้างจุดแข็งและ Brand ที่ชัดเจน

4. การสนับสนุนจากภาครัฐ

โอกาส (Opportunity)

- ได้รับการสนับสนุนงบประมาณจากรัฐบาลในการพัฒนาจำนวนมาก
- ได้รับการสนับสนุนจากรัฐในการจัดงาน และเป็นศูนย์กลางระดับโลก

ภัยคุกคามหรือข้อจำกัด (Threat)

- ระบบการสนับสนุนจากรัฐในการเข้าถึงประชาชนยังมีขั้นตอนมาก

5. สภาพเศรษฐกิจ

โอกาส (Opportunity)

- สภาพเศรษฐกิจ รายได้หลักคือ (1)เกษตรกรรม (2)ธุรกิจท่องเที่ยวและบริการ

ภัยคุกคามหรือข้อจำกัด (Threat)

- เศรษฐกิจขึ้นอยู่กับฤดูกาล ที่สอดคล้องกับการเกษตรและการท่องเที่ยว

6. การเข้ามาของวัฒนธรรมอื่น

โอกาส (Opportunity)

- การมีโอกาสดำเนินการเข้าวัฒนธรรมที่แตกต่าง

ภัยคุกคามหรือข้อจำกัด (Threat)

- ส่วนใหญ่จะเป็นการรับวัฒนธรรมทางเดียว มากกว่าการผสมผสานทางวัฒนธรรม
ที่ลงตัวของวัฒนธรรมท้องถิ่นและวัฒนธรรมต่างชาติโดยเฉพาะวัฒนธรรมตะวันตก

7. การพัฒนาด้านอุตสาหกรรมและเทคโนโลยี

โอกาส (Opportunity)

- เป็นเมืองอนุรักษ์เพื่อการท่องเที่ยว จึงไม่มีโรงงานอุตสาหกรรม

ภัยคุกคามหรือข้อจำกัด (Threat)

- รายได้หลักจึงมาจากการเกษตรและการท่องเที่ยวซึ่งต้องขึ้นอยู่กับฤดูกาล
- มีการใช้ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศเข้ามาช่วยในการทำธุรกิจมากขึ้น

2.2.3 SWOT Analysis ของจังหวัดลำพูน

สิ่งแวดล้อมภายใน

1.Product

จุดแข็ง (Strength)

- ผลิตภัณฑ์มีความหลากหลาย มีที่มา มีเอกลักษณ์ถิ่นนา และราคาสมเหตุสมผลกับคุณภาพ

จุดอ่อน (Weakness)

- คุณภาพผลิตภัณฑ์มีหลายระดับ การนำเสนอต่อผู้บริโภคในด้านคุณภาพของผลิตภัณฑ์ประเภทเดียวกันยังไม่มีมาตรฐานชัดเจนของระบบการตั้งราคา การจำหน่ายทำให้ผู้บริโภคเกิดความเข้าใจผิดในด้านคุณภาพผลิตภัณฑ์ได้
- การนำเสนอด้าน Packaging ของผลิตภัณฑ์ยังไม่ดีเท่าที่ควร
- การนำเสนอที่มาของผลิตภัณฑ์เพื่อให้เพิ่มคุณค่ายังไม่ดีเท่าที่ควร
- การออกแบบผลิตภัณฑ์เพื่อสนองตอบความต้องการของผู้บริโภคยังไม่ครอบคลุม
- มาตรฐานการผลิตยังไม่มีมาตรฐานที่ของระดับฝีมือ เมื่อลูกค้าสั่งซื้อจำนวนมาก
- ขาดการกำหนด Brand ที่ชัดเจนของสินค้าในแต่ละประเภท
- การบริการหลังการขายไม่เป็นระบบที่ให้ความเชื่อมั่นกับผู้บริโภค

2.Service

จุดแข็ง (Strength)

- มีโรงแรมหลายระดับให้ผู้บริโภคได้เลือกใช่มากขึ้น

จุดอ่อน (Weakness)

- มาตรฐานการบริการของผู้ให้บริการบางแห่ง ยังไม่ถึงระดับมาตรฐาน
ทำให้อาจกลายเป็นความเสียหายที่ไม่ดีของการได้รับบริการโดยภาพรวม เช่น ใกล้เคียง
เกสต์เฮาส์ที่ไม่ได้จดทะเบียนตามกฎหมาย เป็นต้น

- ขาดการตลาดเชิงรุก ในการสร้างความต้องการการใช้บริการอย่างต่อเนื่องของผู้บริโภค ส่วนใหญ่จะรอฤดูกาลท่องเที่ยว
- ขาดการวาง Position ของตนเองที่ชัดเจน ยังทำในรูปแบบอิงเชิงใหม่
- การประชาสัมพันธ์แหล่งท่องเที่ยวยังไม่ครอบคลุม และดึงดูดนักท่องเที่ยว

3.ทุนทางกายภาพ

จุดแข็ง (Strength)

- มีสภาพภูมิประเทศ ภูมิอากาศที่สวยงาม
- มีแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติและแหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมที่สวยงามและหลากหลายพอสมควร
- มีระบบสาธารณูปโภคที่ครบถ้วน ทั้งถึงตามสภาพพื้นที่
- มีความแตกต่างระหว่างเมืองและอำเภอรอบนอกชัดเจน
- มีระบบการคมนาคมที่สะดวกและเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยวได้ไม่ลำบาก
- มีสถานที่จำหน่ายและผลิตสินค้าที่สามารถเข้าถึงได้ง่าย
- มีสถาปัตยกรรมด้านนาที่โดดเด่น

จุดอ่อน (Weakness)

- แหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติและวัฒนธรรมบางแห่งไม่ได้รับการดูแลรักษาที่ควรจากผู้เกี่ยวข้อง
- ระบบการคมนาคมแบบขนส่งมวลชนยังไม่ทั่วถึง โดยเฉพาะการเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว โดยระบบขนส่งมวลชนและความร่วมมือของระบบขนส่งในพื้นที่
- ใช้สนามบินร่วมกับจังหวัดเชียงใหม่
- ระบบรถไฟ ยังเป็นระบบรางเดียว ทำให้นักท่องเที่ยวไม่ได้รับการสะดวกในการเดินทางด้าน ความตรงต่อเวลา
- แหล่ง OTOP ยังนำเสนอเพียงการผลิตและการจำหน่ายในร้านค้าธรรมดา การนำเสนอด้านสถาปัตยกรรมในแหล่ง OTOP ยังไม่ดีเท่าที่ควร
- แหล่งให้บริการด้านการท่องเที่ยวยังมีจำนวนไม่มากและไม่หลากหลาย

4.ทุนสังคม

จุดแข็ง (Strength)

- มีวัฒนธรรม ประเพณี ภาษา เป็นของตนเอง และการส่งผ่านจากรุ่นสู่รุ่น
- ชุมชนมีความเข้มแข็ง พร้อมรับการพัฒนาและการเปลี่ยนแปลง

จุดอ่อน (Weakness)

- คนในพื้นที่รับวัฒนธรรมตะวันตกเข้ามา โดยขาดการผสมผสานกับวัฒนธรรมเดิม

- ครอบครัวเปลี่ยนไปเป็นครอบครัวเดี่ยวมากขึ้น ความผูกพันในครอบครัวขยายลดลง ทำให้การสืบทอดในบางประเพณี วัฒนธรรมขาดช่วง
- ปัญหาสังคมโตตามสภาพสังคมเมือง เช่น อาชญากรรม อบายมุข ยาเสพติด เป็นต้น

5.ทุณมณูษย์

จุดแข็ง (Strength)

- การส่งผ่านวัฒนธรรมสู่ความเป็นช่างฝีมือทางศิลปหัตถกรรมจากรุ่นสู่รุ่น
 - มีฝีมือแรงงานที่มีคุณภาพด้านศิลปหัตถกรรม
- แต่มีการพัฒนาเพียงบางส่วนไปสู่การเป็นหัตถอุตสาหกรรมเพื่อรองรับการสั่งซื้อจำนวนมาก

จุดอ่อน (Weakness)

- มีฝีมือแรงงานที่มีคุณภาพด้านศิลปหัตถกรรม
- แต่มีการพัฒนาเพียงบางส่วนไปสู่การเป็นหัตถอุตสาหกรรมเพื่อรองรับการสั่งซื้อจำนวนมาก
- หน่วยการเรียนรู้ตลอดชีวิตเพื่อพัฒนาทุนมนุษย์ยังไม่ครอบคลุม
- ส่วนใหญ่ นิยมเข้ามารับการศึกษาในสถาบันการศึกษาระดับอุดมศึกษาในจังหวัดเชียงใหม่

สิ่งแวดล้อมภายนอก

1.ลูกค้้า/นักท่องเทียะว

โอกาส (Opportunity)

- มีนักท่องเที่ยวชาวไทยและต่างประเทศให้ความสนใจและมาท่องเที่ยว

ภัยคุกคามหรือข้อจำกัด (Threat)

- นักท่องเที่ยวบางกลุ่มกำลังการซื้อน้อยและเข้ามาเชิงทำลาะย เช่น ใช้บริการทางเพศ ทารุณเด็กและสตรี มั่วสุมยาเสพติด เป็นต้น
- การท่องเที่ยวยังขึ้นอยู่กับฤดูกาลท่องเที่ยว
- นักท่องเที่ยวยังมีค่านิยมเห็นล้าพุนเป็นทางผ่านของการท่องเที่ยวมากกว่าเที่ยวแบบเฉพาะเจาะจง

2. ผู้ผลิตวัดฤติบ/แหล่งวัดฤติบ

โอกาส (Opportunity)

- แหล่งวัดฤติบส่วนใหญ่ที่ใช้ในการผลิตนำมาจากในพื้นที่และพื้นที่ใกล้เคียง

ภัยคุกคามหรือข้อจำกัด (Threat)

- วัดฤติบบางอย่างถูกกำหนดราคาโดยประเทศหรือท้องถิ่นอื่น เช่น ทองคำ เงิน เป็นต้น

3. คู่แข่ง

โอกาส (Opportunity)

- คู่แข่งเช่น บาหลีประสบกับภาวะการฉ้อโกงจากผู้ก่อการร้าย
ทำให้นักท่องเที่ยวหันมาเที่ยวที่ภูเก็ต ภาคใต้ของไทย
ในขณะที่เดียวกันทางภาคใต้ก็ประสบเหตุสึนามิ
ทำให้นักท่องเที่ยวโดยเฉพาะนักท่องเที่ยวในประเทศมาเที่ยวเชียงใหม่มากขึ้น
ทำให้ลำพูนมีโอกาสที่นักท่องเที่ยวจะให้ความสนใจมากขึ้น
- เป็นจังหวัดที่ติดกับจังหวัดเชียงใหม่ ทำให้สามารถใช้ทรัพยากรและสาธารณูปโภคพื้นฐาน
บางอย่างร่วมกันได้

ภัยคุกคามหรือข้อจำกัด (Threat)

- คู่แข่งที่สำคัญ ในระดับประเทศ ได้แก่ บาหลี (ผลิตภัณฑ์) และ มาเลเซีย (การบริการ)
- คู่แข่งมีการสร้างจุดแข็งและ Brand ที่ชัดเจน

4. การสนับสนุนจากภาครัฐ

โอกาส (Opportunity)

- ได้รับการสนับสนุนงบประมาณจากรัฐบาลในการพัฒนา อาทิเช่น แหล่ง OTOP

ภัยคุกคามหรือข้อจำกัด (Threat)

- ระบบการสนับสนุนจากรัฐในการเข้าถึงประชาชนยังมีขั้นตอนมาก

5. สภาพเศรษฐกิจ

โอกาส (Opportunity)

- สภาพเศรษฐกิจ รายได้หลักคือ (1)เกษตรกรรม (2)รับจ้างในโรงงานอุตสาหกรรม

ภัยคุกคามหรือข้อจำกัด (Threat)

- เศรษฐกิจขึ้นอยู่กับฤดูกาลที่สอดคล้องกับการเกษตร และการจ้างงานในนิคมอุตสาหกรรม

6. การเข้ามาของวัฒนธรรมอื่น

โอกาส (Opportunity)

- การมีโอกาสด้านการเข้าใจวัฒนธรรมที่แตกต่าง

ภัยคุกคามหรือข้อจำกัด (Threat)

- ส่วนใหญ่จะเป็นการรับวัฒนธรรมทางเดียว มากกว่าการผสมผสานทางวัฒนธรรม
ที่ลงตัวระหว่างวัฒนธรรมท้องถิ่นและวัฒนธรรมต่างชาติโดยเฉพาะวัฒนธรรมตะวันตก

7. การพัฒนาด้านอุตสาหกรรมและเทคโนโลยี

โอกาส (Opportunity)

- เป็นเมืองนิคมอุตสาหกรรม เป็นแหล่งลงทุนของบริษัทในและต่างประเทศ

ทำให้เกิดการจ้างงานประชากรในพื้นที่

ภัยคุกคามหรือข้อจำกัด (Threat)

- ประสบกับมลภาวะทางอุตสาหกรรม

2.2.4 SWOT Analysis ของจังหวัดเชียงราย

สิ่งแวดล้อมภายใน

1.Product

จุดแข็ง (Strength)

- ผลิตภัณฑ์มีความหลากหลาย มีที่มา มีเอกลักษณ์ล้ำนา และราคาสมเหตุสมผลกับคุณภาพ

จุดอ่อน (Weakness)

- คุณภาพผลิตภัณฑ์มีหลายระดับการนำเสนอต่อผู้บริโภคในด้านคุณภาพของผลิตภัณฑ์ประเภทเดียวกันยังไม่มีมาตรฐานของระบบการตั้งราคา การจำหน่ายทำให้ผู้บริโภคเกิดความเข้าใจผิดในด้านคุณภาพผลิตภัณฑ์ได้
- การนำเสนอด้าน Packaging ของผลิตภัณฑ์ยังไม่ดีเท่าที่ควร
- การนำเสนอที่มาของผลิตภัณฑ์เพื่อให้เพิ่มคุณค่ายังไม่ดีเท่าที่ควร
- การออกแบบผลิตภัณฑ์เพื่อสนองตอบความต้องการของผู้บริโภคยังไม่ครอบคลุม
- มาตรฐานการผลิตยังไม่มีมาตรฐานของระดับฝีมือ เมื่อลูกค้าสั่งซื้อจำนวนมาก
- ขาดการกำหนด Brand ที่ชัดเจนของสินค้าในแต่ละประเภท

2.Service

จุดแข็ง (Strength)

- มีโรงแรมหลายระดับให้ผู้บริโภคได้เลือกใช้
- Package Tour มีความหลากหลาย และมีบริษัททัวร์ให้บริการเป็นจำนวนมาก ราคาเหมาะสม
- มีโรงแรม และการบริการในด้านต่างๆ ใกล้แหล่งท่องเที่ยว

จุดอ่อน (Weakness)

- มาตรฐานการบริการของผู้ให้บริการบางแห่ง ยังไม่ถึงระดับมาตรฐาน ทำให้อาจกลายเป็นความด้อยที่ไม่ดีของการได้รับบริการโดยภาพรวม เช่น ไกด์เถื่อน เกสท์เฮาส์ที่ไม่ได้จดทะเบียนตามกฎหมาย เป็นต้น
- ขาดการตลาดเชิงรุก ในการสร้างความต้องการการใช้บริการอย่างต่อเนื่องของผู้บริโภค ส่วนใหญ่จะรอฤดูกาลท่องเที่ยว

3.ทุนทางกายภาพ

จุดแข็ง (Strength)

- มีสภาพภูมิประเทศ ภูมิอากาศที่สวยงาม

- มีแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติและแหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมที่สวยงามและหลากหลาย
- มีสถาปัตยกรรมล้านนาที่โดดเด่น
- มีอาณาเขตติดต่อกับประเทศเพื่อนบ้าน ซึ่งสามารถเดินทางเข้าไปเยี่ยมชมได้

จุดอ่อน (Weakness)

- แหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติและวัฒนธรรมบางแห่งไม่ได้รับการดูแลเท่าที่ควรจากผู้เกี่ยวข้อง
- ระบบการคมนาคมแบบขนส่งมวลชนยังไม่ทั่วถึง โดยเฉพาะการเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยวโดยระบบขนส่งมวลชนและความร่วมมือของระบบขนส่งในพื้นที่
- สนามบินอยู่ในระหว่างการพัฒนา ทำให้ไม่สามารถรองรับนักท่องเที่ยวได้อย่างเต็มที่
- การเดินทางเข้าสู่จังหวัดหากไม่ใช้เส้นทางจากจังหวัดที่เป็นจังหวัดใหญ่ จะมีเฉพาะการเดินทางทางบกซึ่งใช้เวลาเดินทางนาน
- แหล่งขายสินค้า OTOP ส่วนมากจะตั้งอยู่ในหมู่บ้านที่ผลิตมากกว่าที่จะมีการนำสินค้าไปขาย ณ ศูนย์ขายสินค้า หรือตามจุดท่องเที่ยวต่างๆ

4. ทุนสังคม

จุดแข็ง (Strength)

- มีวัฒนธรรม ประเพณี ภาษา เป็นของตนเอง และการส่งผ่านจากรุ่นสู่รุ่น
- มีสภาพชุมชนที่เข้มแข็ง สามารถเตรียมรับสถานการณ์การเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ ได้

จุดอ่อน (Weakness)

- คนในพื้นที่รับวัฒนธรรมตะวันตกเข้ามา โดยขาดการผสมผสานกับวัฒนธรรมเดิม
- ปัญหาสังคมโตตามสภาพสังคมเมือง เช่น อาชญากรรม อบายมุข ยาเสพติด เป็นต้น
- สภาพสังคมรู้จักคนนอกบ้าน แต่ไม่รู้จักคนข้างบ้าน ขาดการเอาใจใส่สังคมที่ตนเองอยู่

5. ทุนมนุษย์

จุดแข็ง (Strength)

- การส่งผ่านวัฒนธรรมสู่ความเป็นช่างฝีมือทางศิลปหัตถกรรมจากรุ่นสู่รุ่น
- มีสถาบันการศึกษาดังมากขึ้น และหลากหลายทั้งหลักสูตรภาษาไทยและนานาชาติ

จุดอ่อน (Weakness)

- มีฝีมือแรงงานที่มีคุณภาพด้านศิลปหัตถกรรม แต่มีการพัฒนาเพียงบางส่วน ไปสู่การเป็นหัตถอุตสาหกรรมเพื่อรองรับการสั่งซื้อจำนวนมาก
- หน่วยงานเรียนรู้ตลอดชีวิตเพื่อพัฒนาทุนมนุษย์ยังไม่ครอบคลุม
- การก้าวเข้ามาทดแทนฝีมือแรงงานยังไม่มีมาตรการอย่างเป็นระบบ ทำให้ในอนาคตอาจขาดแคลนฝีมือแรงงาน

สิ่งแวดล้อมภายนอก

1. ลูกค้านักท่องเที่ยว

โอกาส (Opportunity)

- มีนักท่องเที่ยวชาวไทยและต่างประเทศให้ความสนใจ และมาท่องเที่ยวเป็นจำนวนมาก (เป็นอันดับ 2 ของกลุ่มจังหวัดล้านนา รองจากจังหวัดเชียงใหม่)

ภัยคุกคามหรือข้อจำกัด (Threat)

- นักท่องเที่ยวบางกลุ่มกำลังการซื้อน้อยและเข้ามาเชิงทำลาย เช่น ใช้บริการทางเพศ ทารุณเด็กและสตรี มั่วสุมยาเสพติด เป็นต้น
- การท่องเที่ยวในบางพื้นที่ยังขึ้นอยู่กับฤดูกาลท่องเที่ยว ยกตัวอย่างเช่น ฤดูฟ้า และพายุ

2. ผู้ผลิตวัตถุดิบ/แหล่งวัตถุดิบ

โอกาส (Opportunity)

- แหล่งวัตถุดิบส่วนใหญ่ที่ใช้ในการผลิตนำมาจากในพื้นที่และพื้นที่ใกล้เคียง
- มีการผลิตวัตถุดิบใช้เองในบางชนิด

ภัยคุกคามหรือข้อจำกัด (Threat)

- วัตถุดิบบางอย่างต้องนำมาจากท้องถิ่นอื่น ทำให้ถูกกำหนดราคา ซึ่งไม่สามารถต่อรองได้มากเท่าที่ควร

3. คู่แข่ง

โอกาส (Opportunity)

- มีสถานที่ท่องเที่ยวที่เป็นเอกลักษณ์ และแตกต่างกับทางจังหวัดอื่นๆ ทำให้สามารถดึงดูดนักท่องเที่ยวจากจังหวัดอื่นได้

ภัยคุกคามหรือข้อจำกัด (Threat)

- คู่แข่งที่สำคัญ ในระดับประเทศ ได้แก่ บาหลี่ (ผลิตภัณฑ์) และ มาเลเซีย (การบริการ)
- คู่แข่งมีการสร้างจุดแข็งและ Brand ที่ชัดเจน

4. การสนับสนุนจากรัฐ

โอกาส (Opportunity)

- ได้รับการสนับสนุนงบประมาณจากรัฐบาลในการพัฒนาจำนวนมาก
- มีการสนับสนุนจากรัฐบาลให้เป็นศูนย์กลางการพัฒนาเศรษฐกิจระหว่าง 4 ประเทศ คือ ไทย จีน พม่า และลาว

ภัยคุกคามหรือข้อจำกัด (Threat)

- ระบบการสนับสนุนจากรัฐในการเข้าถึงประชาชนยังมีขั้นตอนมาก

5. สภาพเศรษฐกิจ

โอกาส (Opportunity)

- สภาพเศรษฐกิจ รายได้หลักคือ (1)เกษตรกรรม (2)ธุรกิจท่องเที่ยวและบริการ (มี GPP เป็นอันดับ 3 ของกลุ่มจังหวัดล้านนา รองจากจังหวัดเชียงใหม่และลำพูน)

ภัยคุกคามหรือข้อจำกัด (Threat)

- เศรษฐกิจขึ้นอยู่กับฤดูกาล ที่สอดคล้องกับการเกษตรและการท่องเที่ยว

6. การเข้ามาของวัฒนธรรมอื่น

โอกาส (Opportunity)

- การมีโอกาในการเข้าใจวัฒนธรรมที่แตกต่าง

ภัยคุกคามหรือข้อจำกัด (Threat)

- ส่วนใหญ่จะเป็นการรับวัฒนธรรมทางเดียว มากกว่าการผสมผสานทางวัฒนธรรมที่ลงตัวของวัฒนธรรมท้องถิ่นและวัฒนธรรมต่างชาติโดยเฉพาะวัฒนธรรมตะวันตก

7. การพัฒนาด้านอุตสาหกรรมและเทคโนโลยี

โอกาส (Opportunity)

- เป็นเมืองอนุรักษ์เพื่อการท่องเที่ยว จึงไม่มีโรงงานอุตสาหกรรม

ภัยคุกคามหรือข้อจำกัด (Threat)

- รายได้หลักจึงมาจากการเกษตรและการท่องเที่ยวซึ่งต้องขึ้นอยู่กับฤดูกาล
- มีการใช้ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศเข้ามาช่วยในการทำธุรกิจมากขึ้น

2.2.5 SWOT Analysis ของจังหวัดลำปาง

สิ่งแวดล้อมภายใน

1.Product

จุดแข็ง (Strength)

- ผลิตภัณฑ์มีความหลากหลาย มีที่มา มีเอกลักษณ์ และราคาสมเหตุสมผลกับคุณภาพ

จุดอ่อน (Weakness)

- คุณภาพผลิตภัณฑ์มีหลายระดับ การนำเสนอต่อผู้บริโภคในด้านคุณภาพของผลิตภัณฑ์ประเภทเดียวกันในแต่ละระดับยังไม่มีมาตรฐานชัดเจน
- การนำเสนอด้าน Packaging ของผลิตภัณฑ์ยังไม่ดีเท่าที่ควร
- การนำเสนอที่มาของผลิตภัณฑ์เพื่อเพิ่มคุณค่ายังไม่ดีเท่าที่ควร
- การออกแบบผลิตภัณฑ์เพื่อสนองตอบความต้องการของผู้บริโภคยังไม่ครอบคลุมและไม่ดึงดูดความสนใจเท่าที่ควร
- การนำเสนอผลิตภัณฑ์รูปแบบใหม่ๆยังไม่ดีเท่าที่ควร

- มาตรฐานการผลิตยังไม่มีคุณภาพของระดับฝีมือ
- กำไรการผลิตยังไม่เพียงพอ เมื่อถูกค้าส่งซื้อจำนวนมาก
- ขาดการสร้าง Brand ที่ชัดเจนของสินค้าในแต่ละประเภท
- การนำเสนอผลิตภัณฑ์และการจัดวางสินค้า ยังไม่ดึงดูดใจ

2. Service

จุดแข็ง (Strength)

- มีโรงแรมหลายระดับให้ผู้บริโภคได้เลือกใช้
- มีเครือข่ายการให้บริการที่เชื่อมโยงทั้งในประเทศและระหว่างประเทศ ทำให้สามารถสร้าง Package Tour ที่มีคุณภาพ ได้มาตรฐาน ในราคาสมเหตุสมผล

จุดอ่อน (Weakness)

- มาตรฐานการบริการของผู้ให้บริการบางแห่ง ยังไม่ถึงระดับมาตรฐาน ทำให้อาจกลายเป็นความด้อยแทนที่ไม่ดีของการได้รับบริการโดยภาพรวม
- ขาดการตลาดเชิงรุก ในการสร้างความต้องการการใช้บริการอย่างต่อเนื่องของผู้บริโภค ซึ่งส่วนใหญ่จะรอฤดูกาลท่องเที่ยว
- ความรู้ที่ใช้ในการติดต่อสื่อสารกับลูกค้าโดยเฉพาะเรื่องของภาษาต่างประเทศยังไม่ดีเท่าที่ควร
- ยังไม่มีบริการที่เป็นจุดเด่นที่ชัดเจนของจังหวัด
- บริษัทนำเที่ยวยังไม่ได้นำเสนอแหล่งท่องเที่ยวด้านหัตถกรรมเท่าที่ควร

3. ทนทางกายภาพ

จุดแข็ง (Strength)

- มีสภาพภูมิประเทศ ภูมิอากาศที่สวยงาม
- มีแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติและแหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมที่สวยงามและหลากหลาย
- มีระบบสาธารณูปโภคที่ครบถ้วน ทั่วถึงพื้นที่เป็นส่วนใหญ่
- มีระบบการคมนาคมที่สะดวกและเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยวได้ไม่ลำบาก
- มีสถานที่จำหน่ายและผลิตสินค้าหลากหลายประเภท
- มีสถาปัตยกรรมที่โดดเด่นในแหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรม

จุดอ่อน (Weakness)

- แหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติและวัฒนธรรมบางแห่งไม่ได้รับการดูแลและการจัดการที่ดีเท่าที่ควร
- การเชื่อมโยงแหล่งท่องเที่ยวกับแหล่งผลิตและจำหน่ายสินค้าหัตถกรรมยังต้องใช้เวลามากในการเดินทาง
- การอำนวยความสะดวกในแหล่งท่องเที่ยวต่างๆยังไม่ดีเท่าที่ควร

- ระบบการคมนาคมแบบขนส่งมวลชนยังไม่ทั่วถึง โดยเฉพาะการเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว โดยระบบขนส่งมวลชนและความร่วมมือของระบบขนส่งในพื้นที่
- สนามบินไม่ได้รับรองนักท่องเที่ยวอย่างเต็มที่ เนื่องจากจำนวนเที่ยวบินที่มีจำนวนน้อย
- ระบบรถไฟ ยังเป็นระบบรางเดี่ยว ทำให้นักท่องเที่ยวไม่ได้รับการสะดวกในการเดินทาง รวมทั้งไม่มีความตรงต่อเวลา
- การจัดทำป้ายนำทางยังไม่ชัดเจนและไม่เพียงพอที่จะนำนักท่องเที่ยวไปสู่สถานที่ต่างๆ
- แหล่ง OTOP ยังนำเสนอเพียงการผลิตและการจำหน่ายในร้านค้าธรรมดา การนำเสนอด้านสถาปัตยกรรมในแหล่ง OTOP ยังไม่ดีเท่าที่ควร

4.ทุนสังคม

จุดแข็ง (Strength)

- มีประวัติศาสตร์ ขนบธรรมเนียม ประเพณี วัฒนธรรมและภาษา ที่เป็นเอกลักษณ์เฉพาะของจังหวัด อีกทั้งมีการส่งผ่านจากรุ่นสู่รุ่น
- การรวมกลุ่มในสังคมย่อยที่ค่อนข้างเข้มแข็ง ช่วยเหลือเกื้อกูลกัน

จุดอ่อน (Weakness)

- คนในพื้นที่รับวัฒนธรรมตะวันตกเข้ามา โดยขาดการผสมผสานกับวัฒนธรรมเดิม ทำให้วิถีชีวิตและความเชื่อแบบดั้งเดิมเริ่มเลือนหายไป
- ครอบครัวเปลี่ยนไปเป็นครอบครัวเดี่ยวมากขึ้น ความผูกพันในครอบครัวขยายลดลง ทำให้การสืบทอดในบางประเพณี วัฒนธรรมขาดช่วง
- ปัญหาดังกล่าวที่มากขึ้นตามสภาพการเติบโตของสังคมเมือง เช่น อาชญากรรม อบายมุข ยาเสพติด เป็นต้น

5.ทุนมนุษย์

จุดแข็ง (Strength)

- การส่งผ่านวัฒนธรรมสู่ความเป็นช่างฝีมือทางศิลปหัตถกรรมจากรุ่นสู่รุ่น
- มีฝีมือแรงงานที่มีคุณภาพด้านศิลปหัตถกรรม สามารถผลิตสินค้าที่เป็นเอกลักษณ์
- มีสถาบันอุดมศึกษาจำนวนมาก และหลากหลายทั้งหลักสูตร
- มีประชากรที่ได้รับการศึกษาและมีคุณภาพ

จุดอ่อน (Weakness)

- มีฝีมือแรงงานที่มีคุณภาพด้านศิลปหัตถกรรม แต่มีการพัฒนาเพียงบางส่วนไปสู่การเป็นหัตถอุตสาหกรรมเพื่อรองรับการสั่งซื้อจำนวนมาก
- หน่วยการเรียนรู้ตลอดชีวิตเพื่อพัฒนาทุนมนุษย์ยังไม่ครอบคลุม

สิ่งแวดล้อมภายนอก

1. ลูกค้า/นักท่องเที่ยว

โอกาส (Opportunity)

- มีนักท่องเที่ยวชาวไทยและต่างประเทศให้ความสนใจ และมาท่องเที่ยวเป็นจำนวนมาก ค่อนข้างมาก (เป็นอันดับ 3 ของกลุ่มจังหวัดล้านนา รองจากเชียงใหม่และเชียงราย)

ภัยคุกคามหรือข้อจำกัด (Threat)

- นักท่องเที่ยวบางกลุ่มกำลังการซื้อน้อยและเข้ามาเชิงทำลาย เช่น ใช้บริการทางเพศ ทารุณเด็กและสตรี มั่วสุมยาเสพติด เป็นต้น
- การท่องเที่ยวยังขึ้นอยู่กับฤดูกาลท่องเที่ยว

2. ผู้ผลิตวัตถุดิบ/แหล่งวัตถุดิบ

โอกาส (Opportunity)

- แหล่งวัตถุดิบส่วนใหญ่ที่ใช้ในการผลิตนำมาจากในพื้นที่และพื้นที่ใกล้เคียง
- มีการผลิตวัตถุดิบบางชนิดขึ้นใช้เองในพื้นที่
- การขนส่งวัตถุดิบจากผู้ผลิตหรือแหล่งวัตถุดิบ ทำได้ค่อนข้างสะดวกเนื่องจากการคมนาคมที่สะดวกสบายและระยะทางไม่ไกล

ภัยคุกคามหรือข้อจำกัด (Threat)

- วัตถุดิบบางอย่างต้องนำมาจากท้องถิ่นอื่น ทำให้ถูกกำหนดราคาซึ่งต่อรองได้ลำบากและ วัตถุดิบบางอย่างเป็นวัตถุดิบตามฤดูกาล

3. คู่แข่ง

โอกาส (Opportunity)

- มีแหล่งท่องเที่ยวทั้งทางธรรมชาติและวัฒนธรรมที่เป็นเอกลักษณ์เฉพาะ ไม่ซ้ำกับจังหวัดอื่นๆ ทำให้สามารถดึงดูดนักท่องเที่ยวได้

ภัยคุกคามหรือข้อจำกัด (Threat)

- คู่แข่งที่สำคัญ ในระดับประเทศ ได้แก่ บาหลี (ผลิตภัณฑ์) และสิงคโปร์ มาเลเซีย (การบริการ)
- คู่แข่งในระดับประเทศมีการสร้างจุดแข็งและ Brand ที่ชัดเจน
- สินค้าหัตถกรรมบางอย่างที่มีการผลิตในหลายจังหวัด ซึ่งมีรูปแบบคล้ายคลึงกัน

4. การสนับสนุนจากภาครัฐ

โอกาส (Opportunity)

- ได้รับการสนับสนุนทั้งด้านนโยบายและงบประมาณจากรัฐบาลในการพัฒนาจำนวนมาก

- ได้รับการสนับสนุนจากรัฐในการจัดงาน และเป็นศูนย์กลางโดยเฉพาะในเรื่องของผลิตภัณฑ์เซรามิก

ภัยคุกคามหรือข้อจำกัด (Threat)

- ระบบการสนับสนุนจากรัฐในการเข้าถึงประชาชนยังมีขั้นตอนมากและใช้เวลานาน

5. สภาพเศรษฐกิจ

โอกาส (Opportunity)

- สภาพเศรษฐกิจ รายได้หลักคือ (1)เกษตรกรรม (2)ธุรกิจท่องเที่ยวและบริการ (มี GPP เป็นอันดับ 4 ของกลุ่มจังหวัดล้านนา รองจากจังหวัดเชียงใหม่ ลำพูนและเชียงราย)

ภัยคุกคามหรือข้อจำกัด (Threat)

- เศรษฐกิจขึ้นอยู่กับฤดูกาล ที่สอดคล้องกับการเกษตรและการท่องเที่ยว

6. การเข้ามาของวัฒนธรรมอื่น

โอกาส (Opportunity)

- การมีโอกาสนในการเรียนรู้และเข้าใจวัฒนธรรมอื่นๆที่แตกต่างกัน

ภัยคุกคามหรือข้อจำกัด (Threat)

- ส่วนใหญ่จะเป็นการรับวัฒนธรรมทางเดียว มากกว่าการผสมผสานทางวัฒนธรรมที่ลงตัวของวัฒนธรรมท้องถิ่นและวัฒนธรรมต่างชาติโดยเฉพาะวัฒนธรรมตะวันตก

7. การพัฒนาด้านอุตสาหกรรมและเทคโนโลยี

โอกาส (Opportunity)

- มีการควบคุมและป้องกันการพัฒนาด้านอุตสาหกรรม และเทคโนโลยีของจังหวัด ที่ค่อนข้างดี จึงไม่มีโรงงานอุตสาหกรรมในเขตพื้นที่เมือง
- แหล่งทรัพยากรของอุตสาหกรรมอยู่ในพื้นที่ที่ค่อนข้างห่างไกล จึงเป็นผลดีที่ทำให้มีโรงงานอุตสาหกรรมไปตั้งอยู่ใกล้แหล่งวัตถุดิบ

ภัยคุกคามหรือข้อจำกัด (Threat)

- รายได้หลักมาจากการเกษตรและการท่องเที่ยวซึ่งต้องขึ้นอยู่กับฤดูกาล
- ควรมีการใช้ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศเข้ามาช่วยในการทำธุรกิจให้มากขึ้น

2.2.6 SWOT Analysis ของจังหวัดแพร่

สิ่งแวดล้อมภายใน

1.Product

จุดแข็ง (Strength)

- ผลิตภัณฑ์บางประเภทมีความหลากหลาย มีที่มา มีเอกลักษณ์ด้านนา และราคาสมเหตุสมผลกับคุณภาพ เช่น ผ้าทอ

จุดอ่อน (Weakness)

- คุณภาพผลิตภัณฑ์มีแต่ระดับล่าง การนำเสนอต่อผู้บริโภคมีแต่สินค้าประเภทเดียวกันเช่น ผลิตภัณฑ์จากไม้
- โดยการใช้วัตถุดิบของสินค้าจากโรงงานที่กรุงเทพทำให้คุณค่าของสินค้าด้าน ศิลปหัตถกรรมด้อยคุณค่าลงไป เช่น ผลิตภัณฑ์จากผ้าหม้อฮ่อม
- การนำเสนอที่มาของผลิตภัณฑ์เพื่อให้เพิ่มคุณค่ายังไม่ดีเท่าที่ควร
- การนำเสนอด้าน Packaging ของผลิตภัณฑ์ยังไม่ดีเท่าที่ควร
- มาตรฐานการผลิตยังไม่มี ความคงที่ของระดับฝีมือ เมื่อลูกค้าสั่งซื้อจำนวนมาก

2.Service

จุดแข็ง (Strength)

- ผู้ให้บริการและผู้ขายมีความจริงใจในการให้บริการ

จุดอ่อน (Weakness)

- แหล่งจำหน่ายไม่มีความน่าสนใจ บางแหล่งอยู่ไกลมาแล้วรอบข้างก็ไม่มีสิ่งที่น่าสนใจแต่อย่างใด เช่น กลุ่มแม่บ้านทอผ้า
- ขาดการตลาดเชิงรุก ในการสร้างความต้องการการใช้บริการอย่างต่อเนื่องของผู้บริโภค ส่วนใหญ่จะรอฤดูกาลท่องเที่ยว

3.ทุนทางกายภาพ

จุดแข็ง (Strength)

- มีสภาพภูมิประเทศ ภูมิอากาศที่สวยงาม
- มีแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติและแหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมที่สวยงามและหลากหลาย
- มีระบบสาธารณูปโภคที่ครบถ้วน ทั้งถึงพื้นที่เป็นส่วนใหญ่
- มีระบบการคมนาคมที่สะดวกและเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยวได้ไม่ลำบาก

จุดอ่อน (Weakness)

- ระบบการคมนาคมแบบขนส่งมวลชนยังไม่ทั่วถึง โดยเฉพาะการเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว โดยระบบขนส่งมวลชนและความร่วมมือของระบบขนส่งในพื้นที่
- แหล่ง OTOP ยังนำเสนอเพียงการผลิตและการจำหน่ายในร้านค้าธรรมดา การนำเสนอด้านสถาปัตยกรรมในแหล่ง OTOP ยังไม่ดีเท่าที่ควร
- แหล่งท่องเที่ยวของจังหวัด อยู่ไกลจากจังหวัดอื่นๆ และ ไม่มีสายการบินให้บริการ
- แหล่ง OTOP ยังนำเสนอเพียงการผลิตและการจำหน่ายในร้านค้าธรรมดา และอยู่ในรูปของร้านค้าที่เป็นร้านๆ การนำเสนอด้านสถาปัตยกรรมในแหล่ง OTOP ยังไม่ดีเท่าที่ควร

4.ทุนสังคม

จุดแข็ง (Strength)

- มีวัฒนธรรม ประเพณี ภาษา เป็นของตนเอง และการส่งผ่านจากรุ่นสู่รุ่น

จุดอ่อน (Weakness)

- คนในพื้นที่รับวัฒนธรรมตะวันตกเข้ามา โดยขาดการผสมผสานกับวัฒนธรรมเดิม
- ครอบครัวเปลี่ยนไปเป็นครอบครัวเดี่ยวมากขึ้น ความผูกพันในครอบครัวขยายลดลง ทำให้การสืบทอดในบางประเพณี วัฒนธรรมขาดช่วง
- แรงงานด้านหัตถกรรม หันไปทำงานประเภทอื่นๆที่มีรายได้ที่มั่นคงกว่า
- ปัญหาสังคมโตตามสภาพสังคมเมือง เช่น อาชญากรรม อบายมุข ยาเสพติด เป็นต้น

5.ทุนมนุษย์

จุดแข็ง (Strength)

- การส่งผ่านวัฒนธรรมสู่ความเป็นช่างฝีมือทางศิลปหัตถกรรมจากรุ่นสู่รุ่น
 - มีฝีมือแรงงานที่มีคุณภาพด้านศิลปหัตถกรรม
- แต่มีการพัฒนาเพียงบางส่วนไปสู่การเป็นหัตถอุตสาหกรรมเพื่อรองรับการสั่งซื้อจำนวนมาก

จุดอ่อน (Weakness)

- มีฝีมือแรงงานที่มีคุณภาพด้านศิลปหัตถกรรม
- แต่มีการพัฒนาเพียงบางส่วนไปสู่การเป็นหัตถอุตสาหกรรมเพื่อรองรับการสั่งซื้อจำนวนมาก
- หน่วยการเรียนรู้ตลอดชีวิตเพื่อพัฒนาทุนมนุษย์ยังไม่ครอบคลุม

สิ่งแวดล้อมภายนอก

1.ลูกค้า/นักท่องเที่ยว

โอกาส (Opportunity)

- มีนักท่องเที่ยวชาวไทยและต่างประเทศให้ความสนใจ และมาท่องเที่ยวเป็นจำนวนมาก

ภัยคุกคามหรือข้อจำกัด (Threat)

- การท่องเที่ยวยังขึ้นอยู่กับฤดูกาลท่องเที่ยว

2. ผู้ผลิตวัตถุดิบ/แหล่งวัตถุดิบ

โอกาส (Opportunity)

- สำหรับผลิตภัณฑ์จากไม้ สามารถใช้วัตถุดิบในพื้นที่ได้

ภัยคุกคามหรือข้อจำกัด (Threat)

- วัตถุดิบหลายอย่างต้องสั่งจากต่างจังหวัด เช่น เชียงใหม่ และ กรุงเทพฯ

- วัดคุณภาพบางอย่างถูกกำหนดราคาโดยประเทศหรือท้องถิ่นอื่น เช่น ผ้าหม้อฮ่อม ด้ายสำหรับทอผ้า เป็นต้น

3. คู่แข่ง

โอกาส (Opportunity)

- คู่แข่งเช่น บาหลิประสบกับภาวะการคุกคามจากผู้ก่อการร้าย ทำให้นักท่องเที่ยวหันมาเที่ยวที่ภูเก็ต ภาคใต้ของไทย ในขณะที่เดียวกันทางภาคใต้ก็ประสบเหตุสึนามิ ทำให้นักท่องเที่ยวโดยเฉพาะนักท่องเที่ยวในประเทศมาเที่ยวภาคเหนือมากขึ้น

ภัยคุกคามหรือข้อจำกัด (Threat)

- คู่แข่งที่สำคัญ ในระดับประเทศ ได้แก่ บาหลิ (ผลิตภัณฑ์) และ มาเลเซีย (การบริการ)
- คู่แข่งมีการสร้างจุดแข็งและ Brand ที่ชัดเจน

4. การสนับสนุนจากรัฐ

โอกาส (Opportunity)

-

ภัยคุกคามหรือข้อจำกัด (Threat)

- ระบบการสนับสนุนจากรัฐในการเข้าถึงประชาชนยังมีขั้นตอนมาก

5. สภาพเศรษฐกิจ

โอกาส (Opportunity)

- สภาพเศรษฐกิจ รายได้หลักคือ (1)เกษตรกรรม (2)ธุรกิจท่องเที่ยวและบริการ

ภัยคุกคามหรือข้อจำกัด (Threat)

- เศรษฐกิจขึ้นอยู่กับฤดูกาล ที่สอดคล้องกับการเกษตรและการท่องเที่ยว

6. การเข้ามาของวัฒนธรรมอื่น

โอกาส (Opportunity)

- การมีโอกาสนในการเข้าใจวัฒนธรรมที่แตกต่าง

ภัยคุกคามหรือข้อจำกัด (Threat)

- ส่วนใหญ่จะเป็นการรับวัฒนธรรมทางเดียว มากกว่าการผสมผสานทางวัฒนธรรม ที่ลงตัวของวัฒนธรรมท้องถิ่นและวัฒนธรรมต่างชาติโดยเฉพาะวัฒนธรรมตะวันตก

7. การพัฒนาด้านอุตสาหกรรมและเทคโนโลยี

โอกาส (Opportunity)

-

ภัยคุกคามหรือข้อจำกัด (Threat)

- รายได้หลักจึงมาจากการเกษตรและการท่องเที่ยวซึ่งต้องขึ้นอยู่กับฤดูกาล

2.2.7 SWOT Analysis ของจังหวัดพะเยา

สิ่งแวดล้อมภายใน

1.Product

จุดแข็ง (Strength)

- ผลิตภัณฑ์มีความหลากหลายในชนิดของสินค้า เช่น ผ้า ที่มีที่มา มีเอกลักษณ์ล้านนา และราคาสมเหตุสมผลกับคุณภาพ
- สินค้าราคาถูก มีคุณภาพ และความสวยงาม

จุดอ่อน (Weakness)

- คุณภาพผลิตภัณฑ์มีหลายระดับ การนำเสนอต่อผู้บริโภคในด้านคุณภาพของผลิตภัณฑ์ประเภทเดียวกันยังไม่มีมาตรฐานของระบบการตั้งราคา การจำหน่าย ทำให้ผู้บริโภคเกิดความเข้าใจผิดในด้านคุณภาพผลิตภัณฑ์ได้
- การนำเสนอด้าน Packaging ของผลิตภัณฑ์ยังไม่ดีเท่าที่ควร
- การนำเสนอที่มาของผลิตภัณฑ์เพื่อให้เพิ่มคุณค่ายังไม่ดีเท่าที่ควร
- ขาดการกำหนด Brand ที่ชัดเจนของสินค้าในแต่ละประเภท
- การบริการหลังการขายไม่เป็นระบบที่ให้ความเชื่อมั่นกับผู้บริโภค
- ยังไม่มีความหลากหลายในชนิดของสินค้า มีเฉพาะ ผ้า และ อัญมณีเท่านั้นที่โดดเด่น

2.Service

จุดแข็ง (Strength)

- มีเครือข่ายการให้บริการที่เชื่อมโยงในประเทศ เช่น เชียงราย ลำปาง แพร่ และ เชียงใหม่ ได้ทำให้สามารถสร้าง Package Tour ที่มีคุณภาพ ได้มาตรฐาน ในราคาสมเหตุสมผล

จุดอ่อน (Weakness)

- มาตรฐานการบริการของผู้ให้บริการบางแห่ง ยังไม่ถึงระดับมาตรฐาน ทำให้อาจกลายเป็นความตัวแทนที่ไม่ดีของการได้รับบริการโดยภาพรวม เช่น ไกด์เถื่อน เกสต์เฮาส์ที่ไม่ได้จดทะเบียนตามกฎหมาย เป็นต้น
- ขาดการตลาดเชิงรุก ในการสร้างความต้องการการใช้บริการอย่างต่อเนื่องของผู้บริโภค ส่วนใหญ่จะรอฤดูกาลท่องเที่ยว ทำให้นักท่องเที่ยวชาวต่างชาติไม่ได้มาเที่ยวในจังหวัดมากเท่าที่ควร
- โรงแรมยังไม่มีระดับสูง จะมีแต่ระดับกลางถึงต่ำ

3.ทุนทางกายภาพ

จุดแข็ง (Strength)

- มีสภาพภูมิประเทศ ภูมิอากาศที่สวยงาม
- มีแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติเช่น ถ้ำนพเพชราที่เป็นเอกลักษณ์อีกทั้งยังมีแหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมที่สวยงาม
- มีระบบสาธารณูปโภคที่ครบถ้วน ทั่วถึงพื้นที่เป็นส่วนใหญ่
- มีระบบการคมนาคมที่สะดวกและเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยวได้ไม่ลำบาก

จุดอ่อน (Weakness)

- แหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติและวัฒนธรรมบางแห่งไม่ได้รับการดูแลเท่าที่ควรจากผู้เกี่ยวข้อง เช่น ถ้ำนพเพชรา ที่การบริหารจัดการเพื่อการพัฒนาให้เป็นแหล่งท่องเที่ยว ยังทำได้ไม่ดีเท่าที่ควร
- ระบบการคมนาคมแบบขนส่งมวลชนยังไม่ทั่วถึง โดยเฉพาะการเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว โดยระบบขนส่งมวลชนและความร่วมมือของระบบขนส่งในพื้นที่
- ไม่สามารถเดินทางมาที่พะเยาได้ด้วยทางเครื่องบิน
- แหล่ง OTOP ยังนำเสนอเพียงการผลิตและการจำหน่ายในร้านค้าธรรมดา และอยู่ในรูปของร้านค้าที่เป็นร้านๆ การนำเสนอด้านสถาปัตยกรรมในแหล่ง OTOP ยังไม่ดีเท่าที่ควร

4.ทุนสังคม

จุดแข็ง (Strength)

- มีวัฒนธรรม ประเพณี ภาษา เป็นของตนเอง และการส่งผ่านจากรุ่นสู่รุ่น

จุดอ่อน (Weakness)

- คนในพื้นที่รับวัฒนธรรมตะวันตกเข้ามา โดยขาดการผสมผสานกับวัฒนธรรมเดิม
- ครอบครัวเปลี่ยนไปเป็นครอบครัวเดี่ยวมากขึ้น ความผูกพันในครอบครัวขยายลดลง ทำให้การสืบทอดในบางประเพณี วัฒนธรรมขาดช่วง
- ปัญหาสังคมโตตามสภาพสังคมเมือง เช่น อาชญากรรม อบายมุข ยาเสพติด เป็นต้น

5.ทุนมนุษย์

จุดแข็ง (Strength)

- การส่งผ่านวัฒนธรรมสู่ความเป็นช่างฝีมือทางศิลปหัตถกรรมจากรุ่นสู่รุ่น
- มีศูนย์ที่ให้ความรู้และสนับสนุนด้านศิลปหัตถกรรม เช่น ศูนย์อัญมณีเฉลิมพระเกียรติ

จุดอ่อน (Weakness)

- มีฝีมือแรงงานที่มีคุณภาพด้านศิลปหัตถกรรม แต่มีการพัฒนาเพียงบางส่วนไปสู่การเป็นหัตถอุตสาหกรรมเพื่อรองรับการสั่งซื้อจำนวนมาก
- จำนวนแรงงานด้านศิลปหัตถกรรม นับวันจะมีจำนวนที่น้อยลง เพราะไปมุ่งทำอาชีพอื่นๆ ที่มีรายได้ที่แน่นอนและมั่นคงกว่า

- หน่วยการเรียนรู้ตลอดชีวิตเพื่อพัฒนาทุนมนุษย์ยังไม่ครอบคลุม

สิ่งแวดล้อมภายนอก

1. ลูกค้า/นักท่องเที่ยว

โอกาส (Opportunity)

- มีนักท่องเที่ยวชาวไทยและต่างประเทศให้ความสนใจ และมาท่องเที่ยวเป็นจำนวนมาก

ภัยคุกคามหรือข้อจำกัด (Threat)

- นักท่องเที่ยวบางกลุ่มกำลังการซื้อน้อยและเข้ามาเชิงทำลาย เช่น ใช้บริการทางเพศ ทารุณเด็กและสตรี มั่วสุมยาเสพติด เป็นต้น
- การท่องเที่ยวยังขึ้นอยู่กับฤดูกาลท่องเที่ยว

2. ผู้ผลิตวัตถุดิบ/แหล่งวัตถุดิบ

โอกาส (Opportunity)

- แหล่งวัตถุดิบส่วนใหญ่ที่ใช้ในการผลิตนำมาจากในพื้นที่และพื้นที่ใกล้เคียง

ภัยคุกคามหรือข้อจำกัด (Threat)

- วัตถุดิบบางอย่างถูกกำหนดราคาโดยประเทศหรือท้องถิ่นอื่น เช่น ค้ายดิบ ผ้าไหม และ แร่อัญมณีที่ยังไม่ได้รับการควบคุม เป็นต้น

3. คู่แข่ง

โอกาส (Opportunity)

- คู่แข่งเช่น บาหลิประสบกับภาวะการคุกคามจากผู้ก่อการร้าย ทำให้นักท่องเที่ยวหันมาเที่ยวที่ภูเก็ต ภาคใต้ของไทย ในขณะที่เดียวกันทางภาคใต้ก็ประสบเหตุสึนามิ ทำให้นักท่องเที่ยวโดยเฉพาะนักท่องเที่ยวในประเทศมาเที่ยวเชียงใหม่มากขึ้น

- เมืองมีความเป็นเอกลักษณ์ ทำให้มีความน่าสนใจในตัว

ภัยคุกคามหรือข้อจำกัด (Threat)

- คู่แข่งที่สำคัญ ในระดับประเทศ ได้แก่ บาหลิ (ผลิตภัณฑ์) และ มาเลเซีย (การบริการ)
- คู่แข่งมีการสร้างจุดแข็งและ Brand ที่ชัดเจน

4. การสนับสนุนจากรัฐ

โอกาส (Opportunity)

- ได้รับการสนับสนุนงบประมาณจากรัฐบาลในการพัฒนาจำนวนมาก

ข้อจำกัด

- ระบบการสนับสนุนจากรัฐในการเข้าถึงประชาชนยังมีขั้นตอนมาก

5. สภาพเศรษฐกิจ

โอกาส (Opportunity)

- สภาพเศรษฐกิจ รายได้หลักคือ (1)เกษตรกรรม (2)ธุรกิจท่องเที่ยวและบริการ

ภัยคุกคามหรือข้อจำกัด (Threat)

- เศรษฐกิจขึ้นอยู่กับฤดูกาล ที่สอดคล้องกับการเกษตรและการท่องเที่ยว

6. การเข้ามาของวัฒนธรรมอื่น

โอกาส (Opportunity)

- การมีโอกาสนำเข้าวัฒนธรรมที่แตกต่าง

ภัยคุกคามหรือข้อจำกัด (Threat)

- ส่วนใหญ่จะเป็นการรับวัฒนธรรมทางเดียว มากกว่าการผสมผสานทางวัฒนธรรม ที่ลงตัวของวัฒนธรรมท้องถิ่นและวัฒนธรรมต่างชาติโดยเฉพาะวัฒนธรรมตะวันตก

7. การพัฒนาด้านอุตสาหกรรมและเทคโนโลยี

โอกาส (Opportunity)

- เป็นเมืองอนุรักษ์เพื่อการท่องเที่ยว จึงไม่มีโรงงานอุตสาหกรรม

ภัยคุกคามหรือข้อจำกัด (Threat)

- รายได้หลักจึงมาจากการเกษตรและการท่องเที่ยวซึ่งต้องขึ้นอยู่กับฤดูกาล

2.2.8 SWOT Analysis ของจังหวัดน่าน

สิ่งแวดล้อมภายใน

1. Product

จุดแข็ง (Strength)

- ผลิตภัณฑ์มีเอกลักษณ์เฉพาะตัว ราคาเหมาะสมกับคุณภาพ
- มีการนำเสนอเรื่องราวของชุมชนผ่านทางผลิตภัณฑ์ ทำให้มูลค่าและคุณค่าของสินค้าเพิ่มขึ้น

จุดอ่อน (Weakness)

- ขาดการนำเสนอด้าน packaging
- ขาดการกำหนดแบรนด์
- การออกแบบผลิตภัณฑ์ยังไม่ครอบคลุมความต้องการของผู้บริโภค
- ไม่สามารถผลิตแบบ mass production ได้

2. Service

จุดแข็ง (Strength)

- มีโรงแรมและที่พักหลายระดับกระจายตัวอยู่ตามแต่ละอำเภอ

จุดอ่อน (Weakness)

- ขาดการตลาดเชิงรุก ส่วนใหญ่จะรอฤดูกาลท่องเที่ยว
- จำนวนบริษัททัวร์มีน้อย

3. ทูนาทางกายภาพ

จุดแข็ง (Strength)

- แหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติยังคงความเป็นธรรมชาติไว้มาก
- แหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมมีความเป็นเอกลักษณ์
- มีสถาปัตยกรรมไทลื้อที่โดดเด่น
- มีสนามบินพาณิชย์
- มีระบบสาธารณูปโภคที่ครบถ้วน

จุดอ่อน (Weakness)

- การเดินทางมายังจังหวัดน่านโดยรถยนต์ส่วนตัวหรือรถโดยสารใช้เวลานาน
- สนามบินมีขนาดเล็ก
- ระบบขนส่งมวลชนยังไม่ทั่วถึง
- สถานที่จำหน่ายสินค้ากระจายตัวอยู่ในแต่ละอำเภอ ทำให้ใช้เวลามากในการเดินทางไปจับจ่ายสินค้า
- สถานที่ขายสินค้า OTOP บางแห่งยังไม่ได้รับการดูแลให้การสนับสนุนเท่าที่ควร

4. ทูนาสังคม

จุดแข็ง (Strength)

- ยังคงสภาพสังคมชนบท และสังคมเกษตรที่มีเสน่ห์

จุดอ่อน (Weakness)

- ปัญหาการโยกย้ายถิ่นฐานไปยังเมืองใหญ่
- ดัชนีอันดับจังหวัดยากจนที่สุดของประเทศไทย

5. ทูนามนุษย์

จุดแข็ง (Strength)

- การถ่ายทอดองค์ความรู้ในด้านการฝีมือทางศิลปหัตถกรรมจากรุ่นสู่รุ่น
- มีฝีมือแรงงานที่มีคุณภาพด้านหัตถอุตสาหกรรม

จุดอ่อน (Weakness)

- หน่วยการเรียนรู้ตลอดชีวิตเพื่อการพัฒนาทุนมนุษย์ยังไม่ครอบคลุม
- มีฝีมือแรงงานที่มีคุณภาพแต่ยังไม่ได้รับการพัฒนาอย่างเต็มที่

สิ่งแวดล้อมภายนอก

1. ลูกค้า/นักท่องเที่ยว

โอกาส (Opportunity)

- นักท่องเที่ยวทั้งไทยและเทศให้ความสนใจในการเดินทางไปท่องเที่ยว

ภัยคุกคามหรือข้อจำกัด (Threat)

- นักท่องเที่ยวส่วนมากจะเดินทางมาเที่ยวเฉพาะช่วงเทศกาล

2. ผู้ผลิตวัตถุดิบ/แหล่งวัตถุดิบ

โอกาส (Opportunity)

ภัยคุกคามหรือข้อจำกัด (Threat)

- แหล่งวัตถุดิบมาจากต่างอำเภอ หรือต่างจังหวัด

3. คู่แข่ง

โอกาส (Opportunity)

- เป็นจังหวัดที่ติดกับประเทศลาว ทำให้มีนักท่องเที่ยวมาเที่ยวมาก

ภัยคุกคามหรือข้อจำกัด (Threat)

- คู่แข่งที่สำคัญได้แก่จังหวัดในกลุ่มล้านนาที่มีแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติและผลิตภัณฑ์ที่คล้ายคลึงกัน
- คู่แข่งมีการสร้างแบรนด์ที่ชัดเจน

4. การสนับสนุนจากภาครัฐ

โอกาส (Opportunity)

- ได้รับการสนับสนุนจากภาครัฐในการพัฒนาทั้งด้านการท่องเที่ยวและหัตถอุตสาหกรรม

ภัยคุกคามหรือข้อจำกัด (Threat)

- การสนับสนุนจากหน่วยงานราชการและภาครัฐยังไม่ทั่วถึงและมีขั้นตอนซับซ้อนวุ่นวาย

5. สถานเศรษฐกิจ

โอกาส (Opportunity)

- รายได้หลักคือเกษตรกรรม

ภัยคุกคามหรือข้อจำกัด (Threat)

- รายได้ขึ้นอยู่กับฤดูกาล

6. การเข้ามาของวัฒนธรรมอื่น

โอกาส (Opportunity)

- วัฒนธรรมที่เข้ามาส่วนใหญ่มักจะเป็นพม่า จึงมีการผสมผสานวัฒนธรรมได้ง่าย

ภัยคุกคามหรือข้อจำกัด (Threat)

- โอกาสจำกัดในการเข้าใจวัฒนธรรมต่างชาติ

7. การพัฒนาด้านอุตสาหกรรมและเทคโนโลยี

โอกาส (Opportunity)

- ไม่มีโรงงานอุตสาหกรรม

ภัยคุกคามหรือข้อจำกัด (Threat)

- รายได้หลักมาจากการเกษตรที่ขึ้นอยู่กับฤดูกาล

2.2.9 SWOT Analysis ของจังหวัดแม่ฮ่องสอน

สิ่งแวดล้อมภายใน

1.Product

จุดแข็ง (Strength)

- ผลิตภัณฑ์มีความหลากหลาย มีที่มา มีเอกลักษณ์ของชนเผ่า ราคาสมเหตุสมผลกับคุณภาพ

จุดอ่อน (Weakness)

- คุณภาพผลิตภัณฑ์มีหลายระดับ และหลายทางเลือก ผู้บริโภคมีผลิตภัณฑ์ชนิดเดียวกันให้เลือกหลายด้าน ไม่ว่าจะเป็นในเรื่องของคุณภาพ แหล่งผลิต แหล่งจำหน่าย ทำให้สินค้าของชุมชนในแต่ละแห่งไม่สามารถแยกความชัดเจนสินค้า จนนำมาจัดระบบการตั้งราคาจำหน่ายได้ ส่งผลให้ให้ผู้บริโภคเกิดความเข้าใจผิดในด้านคุณภาพผลิตภัณฑ์
- การนำเสนอด้าน Packaging ของผลิตภัณฑ์ยังไม่ได้ได้รับการส่งเสริมเท่าที่ควร
- การสร้างมูลค่าเพิ่มของผลิตภัณฑ์ยังไม่ได้ได้รับการส่งเสริมเท่าที่ควร
- ผลิตภัณฑ์ที่ผลิตยังไม่สามารถตอบสนองความต้องการ โดยเฉพาะการนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ และยังไม่ครอบคลุมเนื่องจากมุ่งเป้าประสงค์เป็นของฝาก หรือของที่ระลึก
- มาตรฐานฝีมือในการผลิตสินค้ายังไม่คงที่ เมื่อประสบปัญหาถูกคำสั่งซื้อจำนวนมาก
- ขาดการกำหนด Brand ที่เด่นชัดของสินค้าและผู้ผลิต ทำให้ขาดภาพจำในสินค้าแต่ละประเภท

2.Service

จุดแข็ง (Strength)

- มีโรงแรมหลายระดับให้ผู้บริโภคได้เลือกใช้มากขึ้น

จุดอ่อน (Weakness)

- มาตรฐานการให้บริการของห้องพักและผู้ให้บริการบางแห่ง ยังไม่ถึงระดับมาตรฐาน ทำให้อาจกลายเป็นความด้อยที่ไม่ดีของการให้บริการโดยภาพรวม เช่น โรงแรมที่ห้องพักที่ไม่สะอาด ไร้อากาศ เกสท์เฮาส์ที่ไม่ได้จดทะเบียนตามกฎหมาย เป็นต้น
- ขาดการวางกลยุทธ์ทางการตลาด ทำให้การท่องเที่ยว หรือการพักผ่อนเป็นเพียงฤดูกาลเท่านั้น และไม่สามารถสร้างความต้องการต่อเนื่องของผู้ใช้บริการ ได้
- ขาดการวาง Position ของตนเองที่ชัดเจน ทำให้การท่องเที่ยวยังกระจุกตัวอยู่แต่ในแหล่งท่องเที่ยวเดิมที่มีชื่อเสียงอยู่แล้ว ส่วนที่ท่องเที่ยวใหม่ยังไม่ได้รับการประชาสัมพันธ์เท่าที่ควร
- การบริการสำหรับจุดท่องเที่ยว จากจุดหนึ่ง ไปยังอีกจุดหนึ่งมีระยะทางไกล การบริการตรงจุดนี้จึงกลายเป็นเรื่องของผลประโยชน์กำไร มากกว่าการสร้างความปลอดภัยให้กับนักท่องเที่ยว

3.ทุนทางกายภาพ

จุดแข็ง (Strength)

- มีสภาพภูมิประเทศ ภูมิอากาศที่สวยงาม
- มีแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติและแหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมที่สวยงามและหลากหลาย เป็นต้นทุนสำคัญที่ดึงดูดนักท่องเที่ยวทั้งไทยและต่างประเทศได้เป็นอย่างดี
- มีความแตกต่างระหว่างเมืองและอำเภอรอบนอกชัดเจน และชนเผ่าอย่างเห็นได้ชัด มีเอกลักษณ์

จุดอ่อน (Weakness)

- แหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติและวัฒนธรรมบางแห่งขาดการส่งเสริมและนำเสนอต่อนักท่องเที่ยว
- ระบบการคมนาคมแบบขนส่งมวลชนยังไม่ทั่วถึง เส้นทางในจังหวัดแม่ฮ่องสอนมีความอันตรายสำหรับผู้ไม่ชำนาญทาง
- สินค้ามีจำหน่ายตามจุดต่างๆ ที่ทางภาครัฐจัดไว้ให้ หรือตามแหล่งท่องเที่ยว ซึ่งไม่ดึงดูดนักท่องเที่ยว ผู้ผลิตรายย่อยยังต้องอิงผู้ผลิตรายใหญ่ทั้งรูปแบบ การจัดการ และการจำหน่าย
- แหล่งให้บริการด้านการท่องเที่ยวกระจุกกระจายอยู่ไกล เพราะต้องใช้เวลาและระยะทางในการเดินทาง หากนักท่องเที่ยวมีเวลาจำกัดทำให้แหล่งบริการ สินค้าในจุดที่ไกลออกไปไม่ได้รับการสนับสนุนหรือนำเสนอ
- ระบบสาธารณูปโภคในบางจุดไม่ทั่วถึง ไฟฟ้ายังใช้ระบบปั่นไฟ ทำให้มีกำหนดเปิดปิดเป็นเวลา

4.ทุนสังคม

จุดแข็ง (Strength)

- มีวัฒนธรรม ประเพณี ภาษา เป็นของตนเอง มีเอกลักษณ์น่าศึกษา
- ชุมชนมีการร่วมกลุ่มในการดำเนินกิจการโฮมสเตย์มากขึ้น เพื่อส่งเสริมให้มีการเรียนรู้และท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์และวัฒนธรรม

จุดอ่อน (Weakness)

- คนในพื้นที่รับวัฒนธรรมตะวันตกเข้ามา โดยขาดการผสมผสานกับวัฒนธรรมเดิม
- มีคนต่างชาติเข้ามาพัก หลายคนแปรสภาพจากนักท่องเที่ยวเป็นผู้อยู่อาศัยและเปิดดำเนินงานทางด้านการบริการเอง ซึ่งขาดการกำหนดมาตรฐานที่อิงกับวัฒนธรรมเดิม
- สภาพสังคมเปลี่ยนแปลงไป มีค่านิยมที่รับจากคนเมืองหลวง และค่านิยมจากชาวต่างชาติมากขึ้นทำให้ช่องว่างทางสังคมเห็นเด่นชัด
- ปัญหาสังคมโตตามสภาพสังคมเมือง เช่น อาชญากรรม อบายมุข ยาเสพติด เป็นต้น

5. ทุนมนุษย์

จุดแข็ง (Strength)

- การส่งผ่านวัฒนธรรมสู่ความเป็นช่างฝีมือทางศิลปหัตถกรรมจากรุ่นสู่รุ่น
- มีฝีมือแรงงานที่มีคุณภาพด้านศิลปหัตถกรรม

จุดอ่อน (Weakness)

- มีฝีมือแรงงานที่มีคุณภาพด้านศิลปหัตถกรรม แต่ขาดทักษะในด้านการออกแบบ สร้างสรรค์ หรือการพัฒนาไปสู่การเป็นหัตถอุตสาหกรรมขนาดใหญ่ เพื่อรองรับการสั่งซื้อจำนวนมาก
- หน่วยการเรียนรู้ตลอดชีวิตเพื่อพัฒนาทุนมนุษย์ยังไม่ครอบคลุม
- ส่วนใหญ่ นิยมเข้ามารับการศึกษาในสถาบันการศึกษาระดับอุดมศึกษาแล้วไม่กลับไปพัฒนาท้องถิ่นของตนเอง เข้าสู่ระบบธุรกิจอุตสาหกรรมหลัก

สิ่งแวดล้อมภายนอก

1. ลูกค้านักท่องเที่ยว

โอกาส (Opportunity)

- มีนักท่องเที่ยวชาวไทยและต่างประเทศให้ความสนใจและมาท่องเที่ยว

ภัยคุกคามหรือข้อจำกัด (Threat)

- นักท่องเที่ยวบางกลุ่มกำลังการซื้อน้อย
- นักท่องเที่ยวบางกลุ่มยังเข้ามาเพื่อทำลาย เช่น ใช้บริการทางเพศ ทารุณเด็กและสตรี มั่วสุมยาเสพติด เป็นต้น
- การท่องเที่ยวยังขึ้นอยู่กับฤดูกาลท่องเที่ยว

2. ผู้ผลิตวัตถุดิบ/แหล่งวัตถุดิบ

โอกาส (Opportunity)

- แหล่งวัตถุดิบส่วนใหญ่ที่ใช้ในการผลิตนำมาจากในพื้นที่และพื้นที่ใกล้เคียง

ภัยคุกคามหรือข้อจำกัด (Threat)

- วัตถุดิบบางอย่างถูกกำหนดราคาโดยประเทศหรือท้องถิ่นอื่น เช่น ทองคำ เงิน เป็นต้น

3. คู่แข่ง

โอกาส (Opportunity)

- คู่แข่งเช่น จังหวัดท่องเที่ยวทางใต้ของไทย เพราะมีสถานการณ์ทางใต้ประกอบกับธรรมชาติที่ยังไม่สามารถสร้างความมั่นใจบางส่วนให้กับนักท่องเที่ยวในต่างประเทศ บาหลิประสบกับภาวะการคุกคามจากผู้ก่อการร้ายทำให้นักท่องเที่ยวให้ความสนใจเกี่ยวกับการท่องเที่ยวทางภาคเหนือมากยิ่งขึ้น
- เป็นจังหวัดที่ติดกับทางประเทศพม่า ทำให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวที่จะเปิดไปสู่ประเทศต่อไปได้อีก นั้หมายถึงจตุรรองรับสำคัญนักท่องเที่ยวใหญ่ ๆ บางแห่ง สามารถพัฒนาและส่งเสริมการใช้ทรัพยากรและสาธารณูปโภคพื้นฐานให้อยู่ในระดับมาตรฐานที่ดี

ภัยคุกคามหรือข้อจำกัด (Threat)

- คู่แข่งที่สำคัญ ในระดับประเทศ ได้แก่ บาหลิ (ผลิตภัณฑ์) และ มาเลเซีย (การบริการ) พม่า (ค่าเงิน-ค่าครองชีพ)
- คู่แข่งมีการสร้างจุดแข็งและ Brand ที่ชัดเจน มีราคาต่อรองและความแตกต่างสำหรับค่าเงินกับสินค้าที่เห็นได้ชัด

4. การสนับสนุนจากภาครัฐ

โอกาส (Opportunity)

- ได้รับการสนับสนุนงบประมาณจากรัฐบาลในการพัฒนา อาทิเช่น แหล่ง OTOP

ภัยคุกคามหรือข้อจำกัด (Threat)

- ระบบการสนับสนุนจากรัฐในการเข้าถึงประชาชนยังมีขั้นตอนมาก

5. สภาพเศรษฐกิจ

โอกาส (Opportunity)

- สภาพเศรษฐกิจ รายได้หลักคือ (1)เกษตรกรรม (2) แหล่งท่องเที่ยว

ภัยคุกคามหรือข้อจำกัด (Threat)

- เศรษฐกิจขึ้นอยู่กับฤดูกาล

6. การเข้ามาของวัฒนธรรมอื่น

โอกาส (Opportunity)

- การมีโอกาสนในการเข้าใจวัฒนธรรมที่แตกต่าง

ภัยคุกคามหรือข้อจำกัด (Threat)

- ส่วนใหญ่จะเป็นการรับวัฒนธรรมทางเดียว มากกว่าการผสมผสานทางวัฒนธรรม โดยเฉพาะวัฒนธรรมตะวันตก ที่หลั่งไหลเข้ามาเป็นจำนวนมาก

7. การพัฒนาด้านอุตสาหกรรมและเทคโนโลยี

โอกาส (Opportunity)

- เน้นหนักในเรื่องของอุตสาหกรรมเกษตร และอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว

ภัยคุกคามหรือข้อจำกัด (Threat)

- ประสบกับมลภาวะทางด้านเกษตรกรรม

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

2.3 ผลการเปรียบเทียบวัด แหล่งขายสินค้า / ย่าน / จุด ของแต่ละจังหวัด เทียบกับอนุวัดของบาหลิ

ในการเปรียบเทียบส่วนนี้จะใช้หลักในการเปรียบเทียบประเด็นตามกรอบของ 3A อันได้แก่ Attraction, Aspiration และ Accessibility โดยมีรายละเอียดดังนี้

1. ด้านความดึงดูดใจ (Attraction) ของแหล่งขายสินค้านั้นๆ

1.1 สินค้า

- ความหลากหลายของสินค้าที่มีขาย
- คุณภาพในตัวสินค้า
- ราคาสินค้า

1.2 สถาปัตยกรรม

- ความสวยงามของแหล่งขายสินค้า

1.3 ลักษณะของพื้นที่ และแหล่งขายสินค้านั้นๆ

1.4 แหล่งท่องเที่ยวหรือสถานที่ที่น่าสนใจในบริเวณใกล้เคียง

- แสดงรายชื่อ, ระยะทาง, ความเชื่อมโยงเส้นทาง

2. ด้านความริเริ่ม (Aspiration) ของแหล่งขายสินค้านั้นๆ

2.1 สิ่งอำนวยความสะดวกของแหล่งขายสินค้า

- ร้านอาหาร, ร้านกาแฟ, สถานที่พักผ่อน ที่มีอยู่ในบริเวณแหล่งขายสินค้า
- ห้องสุขา
- เจ้าหน้าที่หรือพนักงานที่รับผิดชอบในพื้นที่
- การบริการอื่นๆ

2.2 การจัด Zoning และ Layout ในพื้นที่

- สรุปรายละเอียดการจัดโซนนิ่งของพื้นที่ ที่มีแหล่งขายสินค้านั้นๆ ในจังหวัดนั้นๆ
- ความสวยงาม ลงตัว ของการจัดสถานที่ และบริเวณใกล้เคียงโดยรอบ
- ความสะดวกในการเดินเที่ยวชม และจับจ่ายใช้สอย
- ความปลอดภัยในการเดินเที่ยวชม และจับจ่ายใช้สอย

2.3 การจัดการ และการจัดระเบียบ

- ความเป็นระเบียบเรียบร้อยของสถานที่
- ความสะอาดของสถานที่
- บรรยากาศในสถานที่ และบริเวณใกล้เคียงโดยรอบ
- ลักษณะการจัดร้านและการจัดวางสินค้าที่ดึงดูดให้เที่ยวชม และจับจ่ายใช้สอย

3. ด้านการเข้าถึงได้ (Accessibility)

3.1 ความง่ายหรือความสะดวกในการเข้าถึงได้ของพื้นที่แหล่งขายสินค้า

3.2 สภาพภูมิทัศน์ หรือบรรยากาศระหว่างทางเข้าสู่พื้นที่แหล่งขายสินค้า

3.3 ระยะเวลาในการเข้าถึงสถานที่

3.4 ระบบขนส่งมวลชนในพื้นที่

- มี/ไม่มี

- ราคา

- คุณภาพ

3.5 ถนน

- ขนาดของถนน

- ความเชื่อมโยงกับถนนสายอื่นๆ

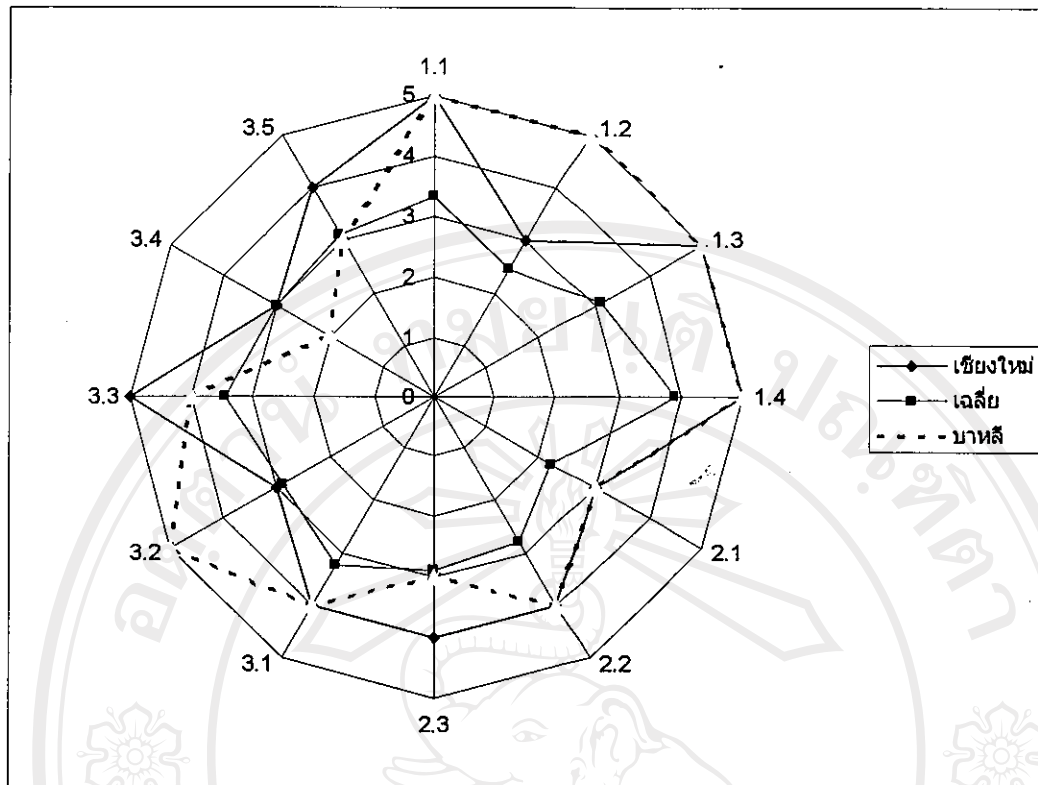
- จุดจอดรถ

โดยมีแหล่งขายสินค้า / ย่าน / จุด ที่เป็นตัวแทน* ของแต่ละจังหวัดดังนี้

1. จังหวัดเชียงใหม่	บ้านถวาย และ วัวลาย
2. จังหวัดลำพูน	บ้านดอนหลวง
3. จังหวัดเชียงราย	บ้านท่าผาตอง
4. จังหวัดลำปาง	บ้านศาลาเม็ง
5. จังหวัดแพร่	กลุ่มไม้แกะสลัก
6. จังหวัดพะเยา	ร้านฝ้ายคำ
7. จังหวัดน่าน	ชมพูกา
8. จังหวัดแม่ฮ่องสอน	หมู่บ้านเลโคะ

หมายเหตุ: * ตัวแทนของแต่ละจังหวัดได้มาจากการเสนอของจังหวัด และการพิจารณานำมาเป็นตัวอย่างโดยคณะวิจัย

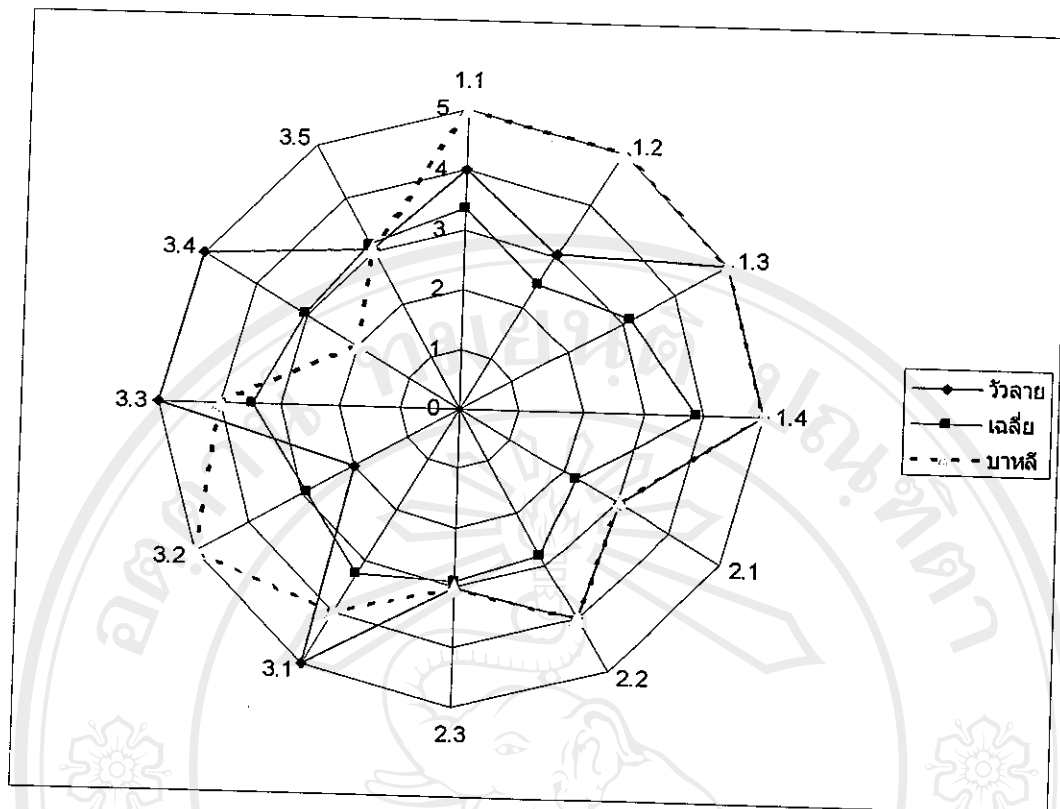
ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

รูปที่ 3-8 แสดงผลการเปรียบเทียบวัด บ้านถวาย จังหวัดเชียงใหม่ กับอุบลของบาหลิ

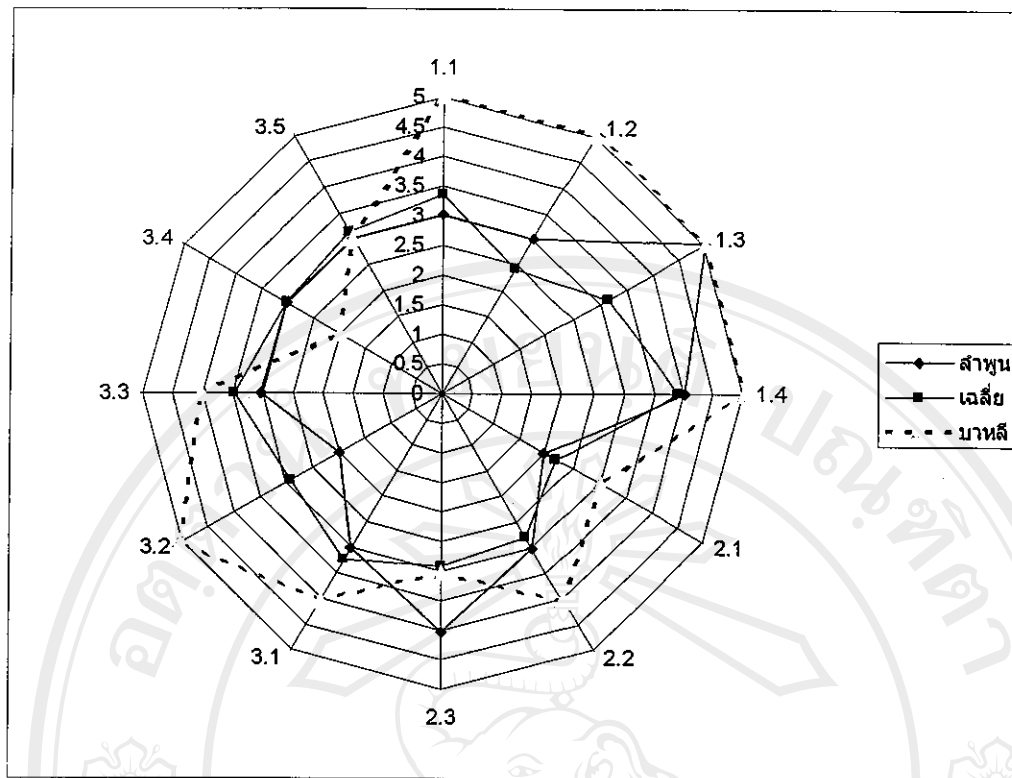
จากรูปที่ 3-8 ผลการเปรียบเทียบวัด บ้านถวาย จังหวัดเชียงใหม่ กับอุบลของบาหลิ แสดงให้เห็นว่าศักยภาพของบ้านถวาย จังหวัดเชียงใหม่ มีใกล้เคียงกับเมืองอุบล ของบาหลิ จะมีเพียงแต่ด้านสถาปัตยกรรม (ข้อ 1.2) สภาพภูมิทัศน์ หรือบรรยากาศระหว่างทางเข้าสู่พื้นที่แหล่งขายสินค้า (ข้อ 3.2) และการจัดสิ่งอำนวยความสะดวกของแหล่งขายสินค้า (ข้อ 2.1) ที่ยังด้อยกว่าของอุบลบาหลิ ทั้งนี้บ้านถวาย จังหวัดเชียงใหม่ยังมีจุดเด่นในเรื่องของสินค้า (ข้อ 1.1) การจัดระเบียบในพื้นที่ (ข้อ 2.3) สามารถเข้าถึงได้ง่าย ใช้ระยะเวลาในการเข้าถึงน้อย (ข้อ 3.1, 3.3) และมีสถานที่ท่องเที่ยวที่น่าสนใจอื่นๆใกล้เคียง โดยใช้เวลาเดินทางไม่มากนัก (ข้อ 1.4)

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

รูปที่ 3-9 แสดงผลการเปรียบเทียบวัด วาลาย จังหวัดเชียงใหม่ กับอุบลของบาหลี่

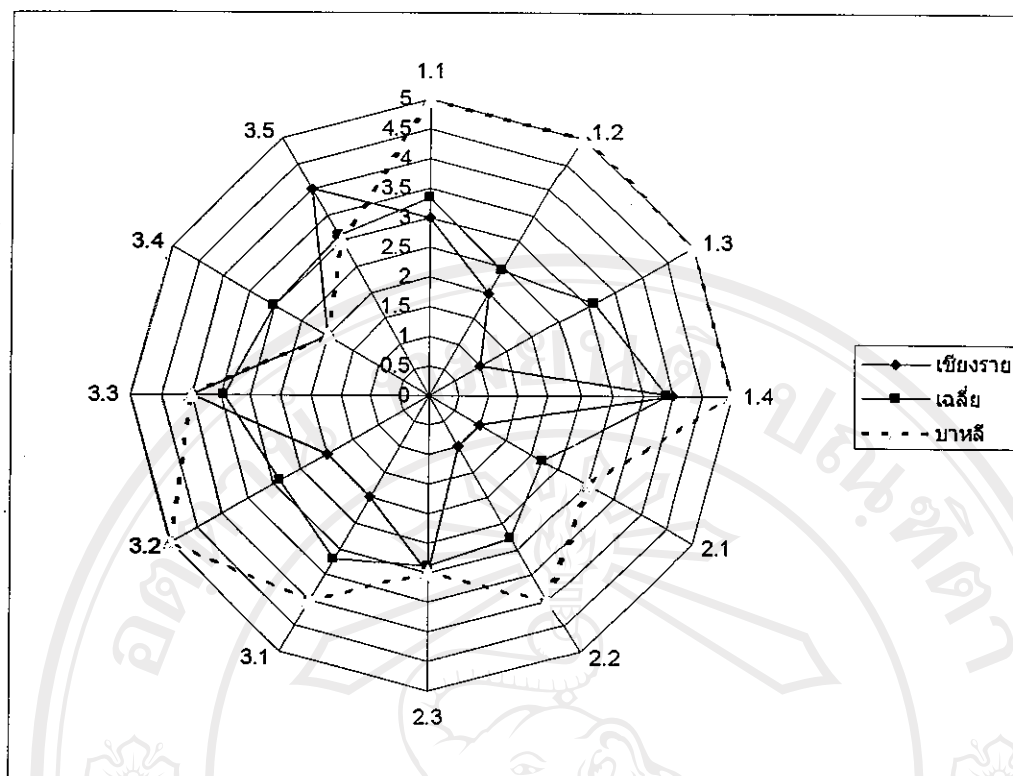
จากรูปที่ 3-9 ผลการเปรียบเทียบวัด วาลาย จังหวัดเชียงใหม่ กับอุบลของบาหลี่ จะเห็นว่า วัดวาลาย จังหวัดเชียงใหม่มีความโดดเด่นในด้านของลักษณะของพื้นที่ และแหล่งขายสินค้าซึ่งเป็นย่านขายสินค้า (ข้อ 1.3) อีกทั้งมีแหล่งท่องเที่ยวอื่นๆที่น่าสนใจในบริเวณใกล้เคียง (ข้อ 1.4) สามารถเข้าถึงได้ง่ายและใช้เวลาไม่มาก (ข้อ 3.1,3.3) รวมทั้งมีระบบขนส่งมวลชนที่เข้าถึงพื้นที่ได้อย่างสะดวกสบาย (ข้อ 3.4) ในบางประเด็นที่มีคะแนนการเปรียบเทียบวัดเท่ากับอุบลแต่ยังคงต้องมีการพัฒนาต่อไปได้แก่การจัดระเบียบพื้นที่ (ข้อ 2.3) และเรื่องของการถนนหนทาง (ข้อ 3.5) ในส่วนสินค้า (ข้อ 1.1) ของวัดวาลายนี้นั้นยังไม่หลากหลายมากนักเนื่องจากเน้นเฉพาะเครื่องเงิน นอกจากนี้ยังมีส่วนอื่นอีกที่ต้องมีการพัฒนาเพื่อให้ดียิ่งขึ้น อาทิ ด้านสถาปัตยกรรม (ข้อ 1.2) สิ่งอำนวยความสะดวกของแหล่งขายสินค้า (ข้อ 2.1) รวมถึงสภาพภูมิทัศน์หรือบรรยากาศระหว่างทางเข้าสู่แหล่งขายสินค้า ซึ่งได้ผลการเปรียบเทียบวัดต่ำกว่าอุบลของบาหลี่

รูปที่ 3-10 แสดงผลการเปรียบเทียบวัด บ้านคอนหลวง จังหวัดลำพูน กับอุบุดของบาหลิ

จากรูปที่ 3-10 ผลการเปรียบเทียบวัด บ้านคอนหลวง จังหวัดลำพูน กับอุบุดของบาหลิ นั้น บ้านคอนหลวง จังหวัดลำพูน ถือว่าเป็นย่านขายสินค้า (ข้อ 1.3) และสามารถบ่งชี้ได้ว่าโดยประเด็นส่วนใหญ่จากการเปรียบเทียบวัดนั้นบ้านคอนหลวง จังหวัดลำพูนยังต้องได้รับการพัฒนา เนื่องจากยังมีจุดด้อยกว่าอุบุดของบาหลิ มีเพียงสองประเด็นจากการเปรียบเทียบวัดเท่านั้นคือการจัดการและการจัดระเบียบ (ข้อ 2.3)และระบบขนส่งมวลชนในพื้นที่(ข้อ 3.4) ที่บ้านคอนหลวง จังหวัดลำพูนได้คะแนนมากกว่าอุบุดของบาหลิ อีกทั้งเรื่องของถนนที่จะเข้าสู่พื้นที่ (ข้อ 3.5) ที่ได้คะแนนเท่ากัน ทั้งนี้ก็ยังไม่ดีพอ จำเป็นต้องมีการพัฒนาต่อไป

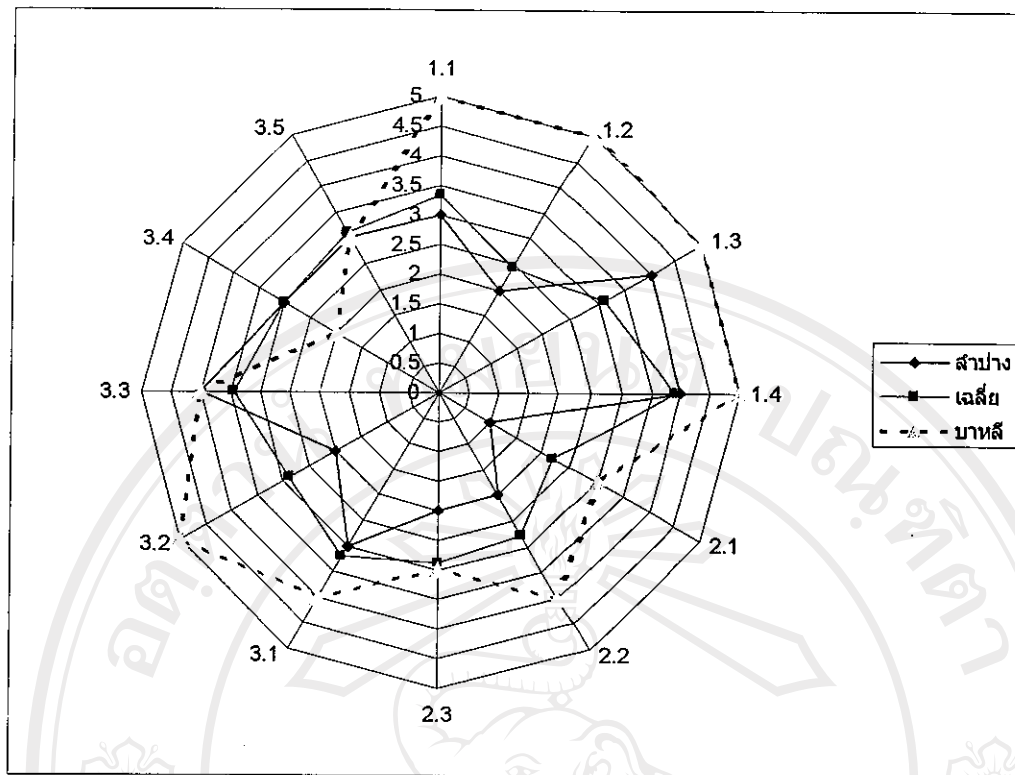
ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

รูปที่ 3-11 แสดงผลการเปรียบเทียบวัด บ้านถ้ำผาตอง จังหวัดเชียงใหม่ กับอันดับของบาห์ลี

จากรูปที่ 3-11 ผลการเปรียบเทียบวัด บ้านถ้ำผาตอง จังหวัดเชียงใหม่ กับอันดับของบาห์ลี แสดงให้เห็นว่า มีเพียงประเด็นเดียวจากการเปรียบเทียบวัดซึ่งบ้านถ้ำผาตอง จังหวัดเชียงใหม่นั้น ได้เปรียบอันดับของบาห์ลี คือระบบและสภาพของถนน (ข้อ 3.5) ส่วนการจัดการและการจัดระเบียบ (ข้อ 2.3) ระยะเวลาในการเข้าถึงสถานที่ (ข้อ 3.3) และระบบขนส่งมวลชนในพื้นที่นั้นแม้จะได้รับคะแนนเท่ากัน แต่ยังคงอยู่ในข่ายที่ต้องได้รับการปรับปรุง รวมทั้งประเด็นอื่นๆที่ต้องได้รับการปรับปรุง พัฒนาเนื่องจากผลการเปรียบเทียบวัดที่ได้ของบ้านถ้ำผาตอง จังหวัดเชียงใหม่ต่ำกว่าอันดับของบาห์ลี

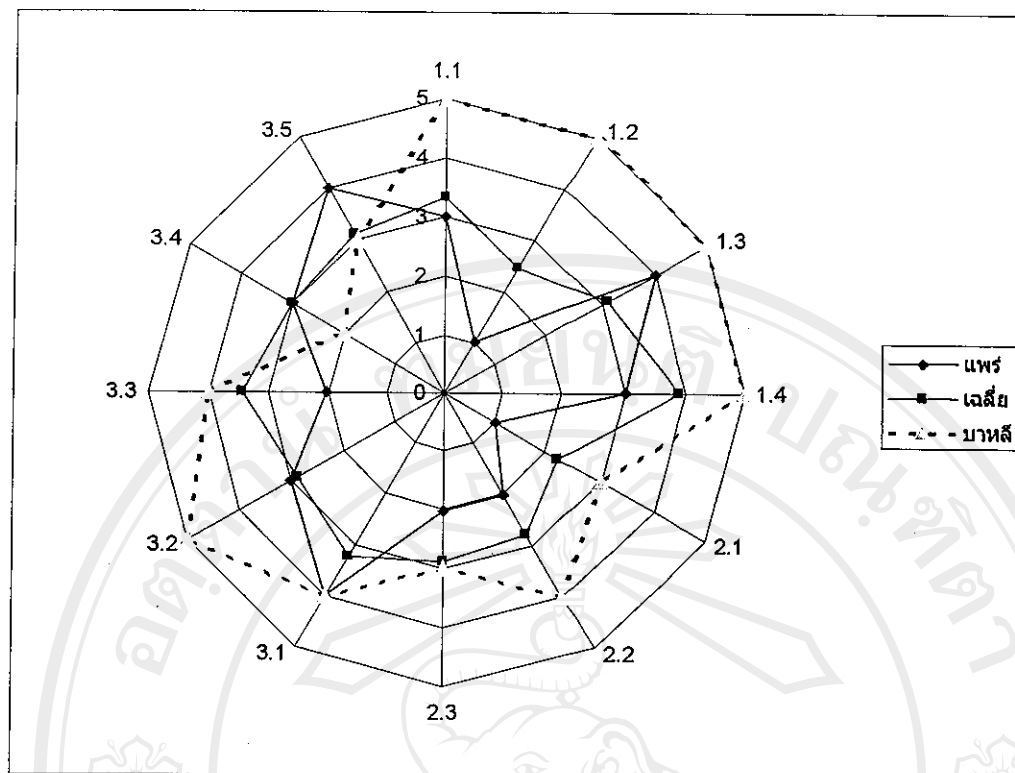
ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

รูปที่ 3-12 แสดงผลการเปรียบเทียบวัด บ้านศาลาเม็ง จังหวัดลำปาง กับอุบุดของบาหลิ

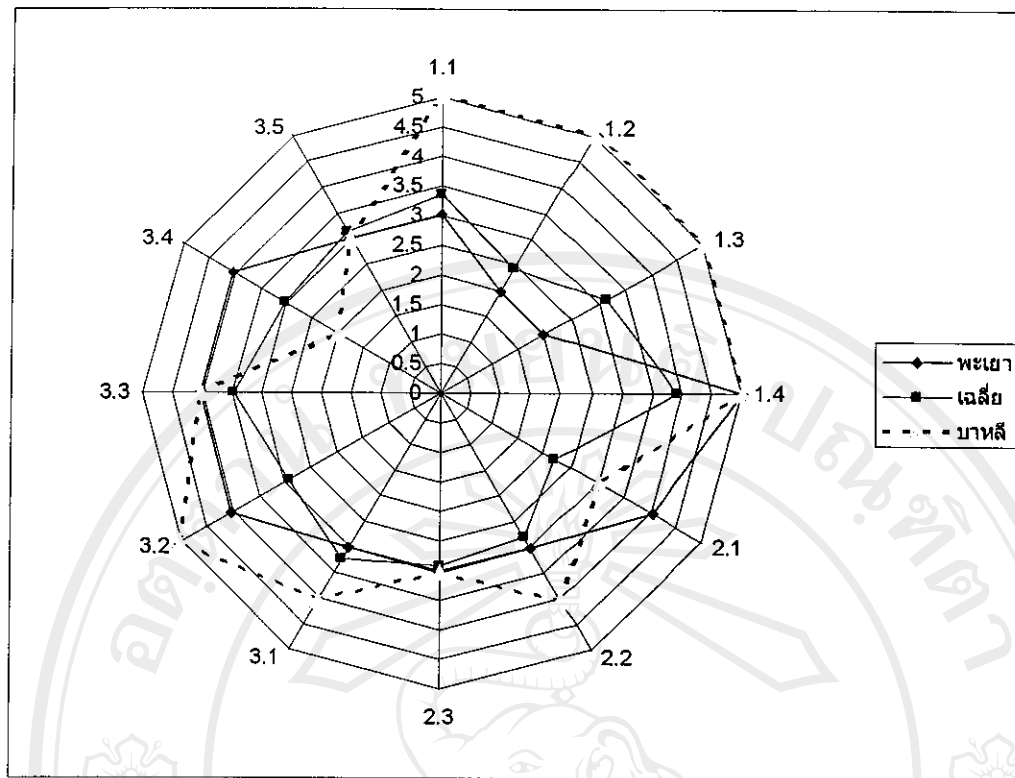
จากรูปที่ 3-12 ผลการเปรียบเทียบวัด บ้านศาลาเม็ง จังหวัดลำปาง กับอุบุดของบาหลิ จะเห็นว่าไม่มีข้อไหนเลยที่บ้านศาลาเม็ง จังหวัดลำปางได้คะแนนสูงกว่าอุบุดของบาหลิ ดังนั้นควรจะต้องมีการปรับปรุงในทุกประเด็น แม้จะมีบางประเด็นที่ได้รับผลการเปรียบเทียบวัดเท่ากัน คือ ระยะเวลาในการเข้าถึงสถานที่ (ข้อ 3.3) และด้านของถนนและความเชื่อมโยง (ข้อ 3.5) ก็ควรได้รับการปรับปรุงให้ดียิ่งขึ้น

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

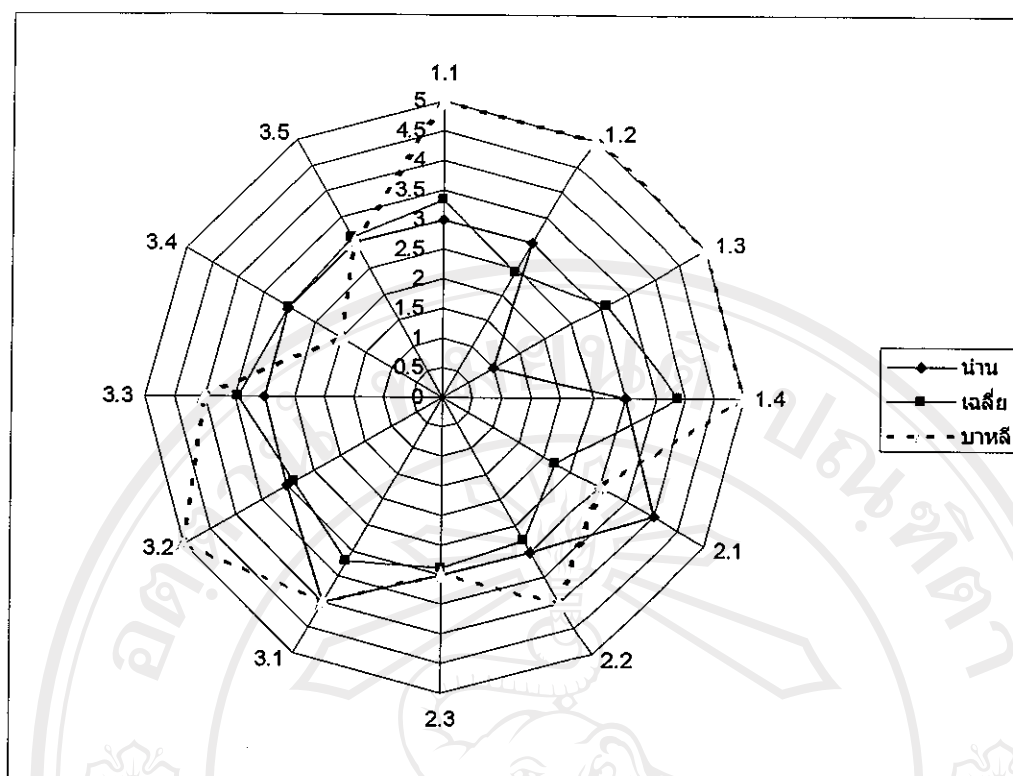
รูปที่ 3-13 แสดงผลการเปรียบเทียบวัด กลุ่มไม้แกะสลัก จังหวัดแพร่ กับอุบลของบาห์ลี

จากรูปที่ 3-13 ผลการเปรียบเทียบวัด กลุ่มไม้แกะสลัก จังหวัดแพร่ กับอุบลของบาห์ลี สามารถแสดงได้ว่า กลุ่มไม้แกะสลัก จังหวัดแพร่ มีความได้เปรียบในด้านของระบบขนส่งมวลชนในพื้นที่ (ข้อ 3.4) และเรื่องของการขนส่งทาง (ข้อ 3.5) อีกทั้งยังสามารถเข้าถึงพื้นที่แหล่งขายสินค้าได้สะดวก (ข้อ 3.1) ซึ่งสามารถเปรียบเทียบวัดได้เทียบเท่ากับอุบลของบาห์ลี แต่ในประเด็นอื่น ไม่ว่าจะเป็นเรื่องสินค้า (ข้อ 1.1) สถาปัตยกรรม (ข้อ 1.2) สิ่งอำนวยความสะดวกของแหล่งขายสินค้า (ข้อ 2.1) การจัด Zoning และ Layout ในพื้นที่ การจัดการและการจัดระเบียบ (ข้อ 2.3) และสภาพภูมิทัศน์ (ข้อ 3.2) ยังต้องได้รับการปรับปรุง เนื่องจากยังมีศักยภาพต่ำกว่าเมื่อทำการเปรียบเทียบวัดกับอุบลของบาห์ลี

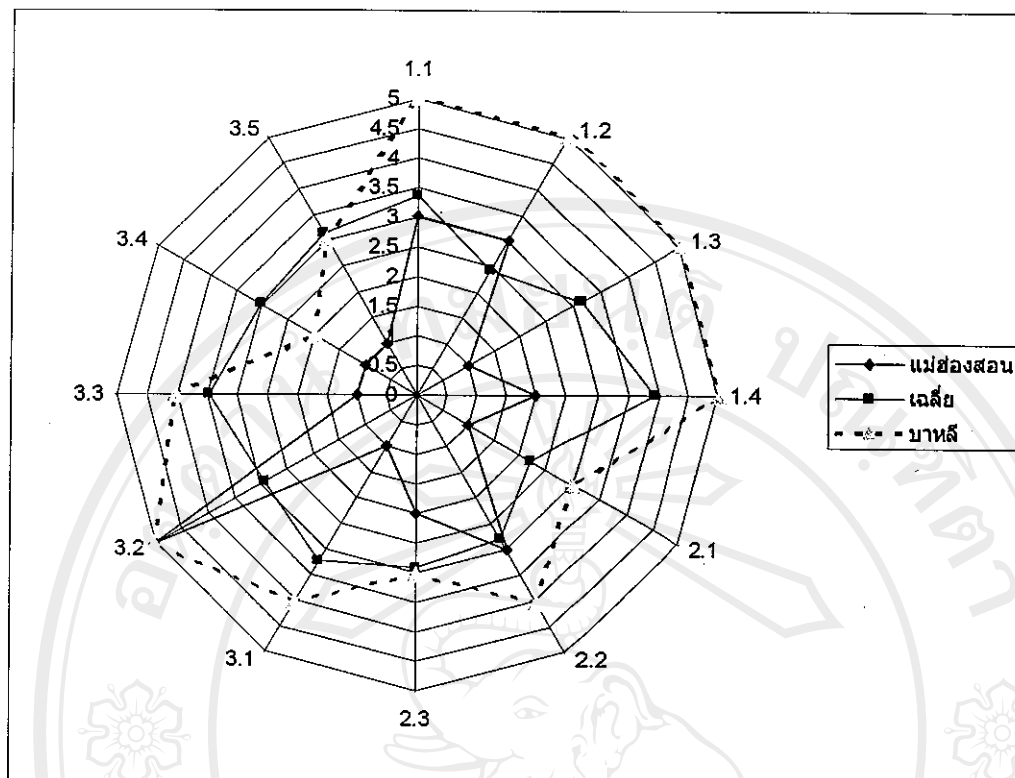
รูปที่ 3-14 แสดงผลการเปรียบเทียบวัด ร้านฝ้ายคำ จังหวัดพะเยา กับอันดับของบาห์ลี

จากรูปที่ 3-14 ผลการเปรียบเทียบวัด ร้านฝ้ายคำ จังหวัดพะเยา กับอันดับของบาห์ลี จะพบว่า ร้านฝ้ายคำ จังหวัดพะเยา มีจุดเด่นที่เหนือกว่าอันดับของบาห์ลี ในประเด็นที่ทำการเปรียบเทียบวัด คือ สิ่งอำนวยความสะดวกของแหล่งขายสินค้า (ข้อ 2.1) และมีระบบขนส่งมวลชนในพื้นที่ที่ดีกว่า (ข้อ 3.4) อีกทั้งบางประเด็นที่ได้ผลการเปรียบเทียบวัดเท่ากันในด้านต่างๆ อาทิ มีแหล่งท่องเที่ยวหรือสถานที่ที่น่าสนใจในบริเวณใกล้เคียง (ข้อ 1.4) การจัดการและการจัดระเบียบ (ข้อ 2.3) ระยะเวลาในการเข้าถึงสถานที่ (ข้อ 3.3) ความเชื่อมโยงและสภาพของถนน (ข้อ 3.5) ทั้งนี้ในประเด็นต่างๆที่กล่าวมาควรจะได้รับการพิจารณาเพื่อปรับปรุงให้ดียิ่งขึ้น ส่วนประเด็นอื่นๆที่มีผลการเปรียบเทียบวัดต่ำกว่าอันดับของบาห์ลีและควรได้รับการปรับปรุงได้แก่ เรื่องสินค้า (ข้อ 1.1) สถาปัตยกรรม (ข้อ 1.2) การพัฒนาพื้นที่และแหล่งขายสินค้า (ข้อ 1.3) รวมทั้งการจัด Zoning และ Layout ในพื้นที่ (ข้อ 2.2) และสภาพภูมิทัศน์ (ข้อ 3.2)

รูปที่ 3-15 แสดงผลการเปรียบเทียบวัด ชุมพุกา จังหวัดน่าน กับอุบลของบาห์ลี

จากรูปที่ 3-15 ผลการเปรียบเทียบวัด ชุมพุกา จังหวัดน่าน กับอุบลของบาห์ลี แสดงให้เห็นว่าชุมพุกา จังหวัดน่าน ควรจะได้รับการพัฒนาในเกือบทุกประเด็นของการเปรียบเทียบวัด โดยเฉพาะอย่างยิ่งในเรื่องของการพัฒนาลักษณะของพื้นที่และแหล่งขายสินค้า (ข้อ 1.3) โดยมีข้อที่โดดเด่นกว่าอุบลของบาห์ลี คือ สิ่งอำนวยความสะดวกของแหล่งขายสินค้า (ข้อ 2.1)และระบบขนส่งมวลชนในพื้นที่ที่มีประสิทธิภาพมากกว่า แต่ยังมีประเด็นอื่นๆอีกที่ควรได้รับการปรับปรุงเนื่องจากได้รับผลการเปรียบเทียบวัดต่ำกว่าอุบลของบาห์ลี อาทิ ด้านสินค้า (ข้อ 1.1) สถาปัตยกรรม (ข้อ 1.2) การจัด Zoning และ Layout ในพื้นที่ (ข้อ 2.2) รวมทั้งสภาพภูมิทัศน์หรือบรรยากาศระหว่างทางเข้าสู่พื้นที่แหล่งขายสินค้า (ข้อ 3.2)

รูปที่ 3-16 แสดงผลการเปรียบเทียบวัด หมู่บ้านเลโคะ จังหวัดแม่ฮ่องสอน กับอุบุดของบาหลิ

จากรูปที่ 3-16 ผลการเปรียบเทียบวัด หมู่บ้านเลโคะ จังหวัดแม่ฮ่องสอน กับอุบุดของบาหลิ จะเห็นได้ว่าหมู่บ้านเลโคะ จังหวัดแม่ฮ่องสอนนั้นมีความโดดเด่นเป็นอย่างมากในด้านของสภาพภูมิทัศน์หรือบรรยากาศระหว่างทางเข้าสู่พื้นที่แหล่งขายสินค้า (ข้อ 3.2) เนื่องจากสภาพโดยรอบที่เป็นภูเขาและป่าไม้ แต่ในประเด็นอื่นๆจะต้องได้รับการพัฒนาและปรับปรุงอย่างมาก เนื่องจากผลการเปรียบเทียบวัดที่ได้ต่ำกว่าอุบุดของบาหลิทั้งสิ้น อีกทั้งคะแนนการเปรียบเทียบวัดที่ได้รับยังไม่มากนักอีกด้วย

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

บทที่ 4

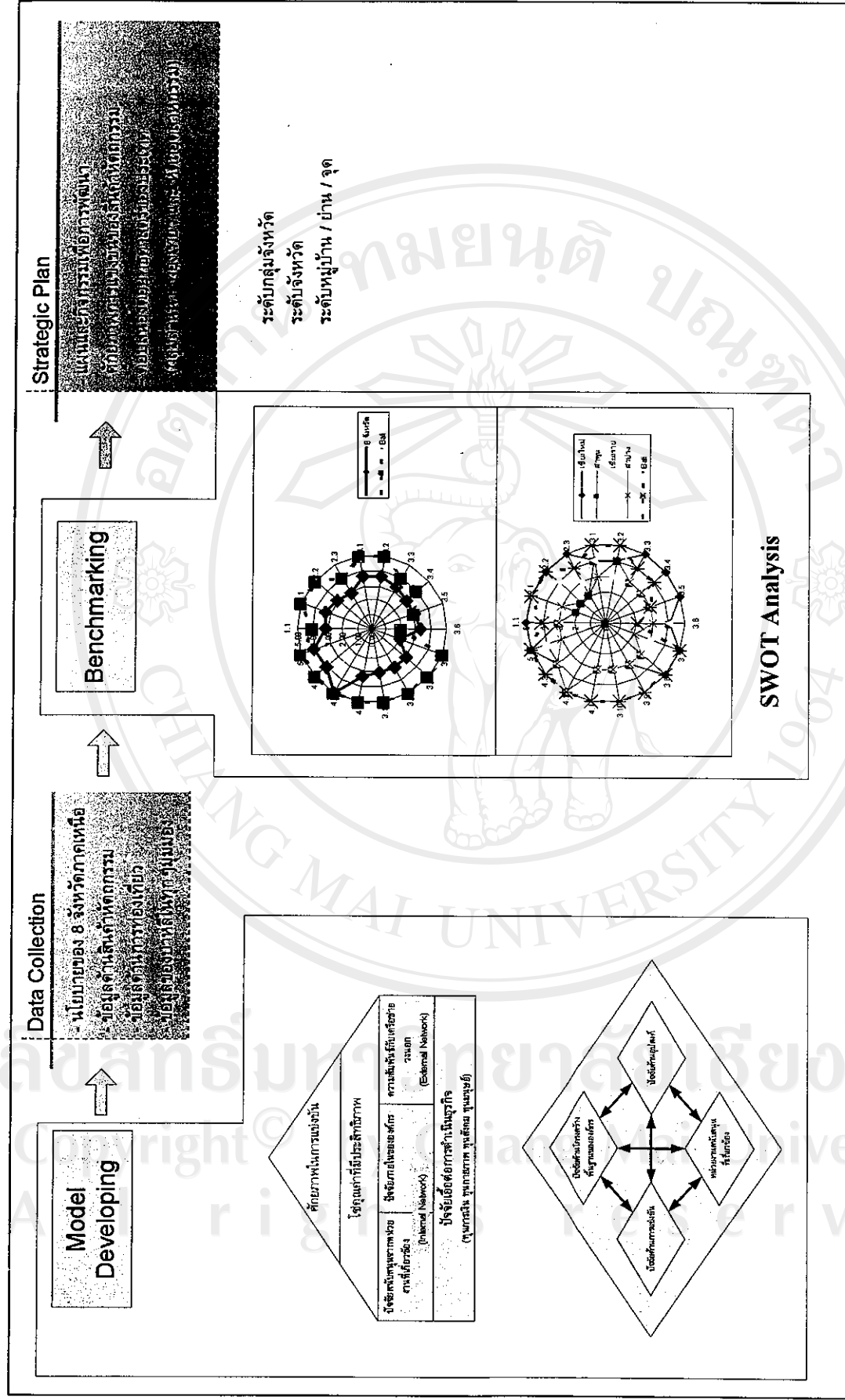
กลยุทธ์ แผนพัฒนา และตัวอย่างโครงการในการเพิ่มศักยภาพในการแข่งขัน ของกลุ่มหัตถอุตสาหกรรม และการท่องเที่ยว ในเขตจังหวัดภาคเหนือตอนบนของประเทศไทย

โครงการพัฒนาขีดความสามารถและเตรียมความพร้อมสำหรับ
การจัดสร้างเมืองหัตถกรรมและการท่องเที่ยวในเขตจังหวัดภาคเหนือตอนบน

1. กรอบแนวคิดในการสร้างกลยุทธ์ แผนพัฒนา และตัวอย่างโครงการในการเพิ่มศักยภาพในการแข่งขันของกลุ่มหัตถอุตสาหกรรมและการท่องเที่ยวในเขตจังหวัดภาคเหนือตอนบนของประเทศไทย

จากผลการศึกษาข้อมูลที่สำคัญตามกรอบการศึกษาในบทที่ 2 และผลการเปรียบเทียบวัด และ SWOT Analysis ในบทที่ 3 จะนำไปสู่การจัดทำกลยุทธ์ แผนพัฒนา และตัวอย่างโครงการในการเพิ่มศักยภาพในการแข่งขันของประเทศไทย ที่ตอบสนองต่อยุทธศาสตร์ของประเทศ และของกลุ่มล้านนาในด้านของการท่องเที่ยวและหัตถกรรม ดังรูปที่ 4-1

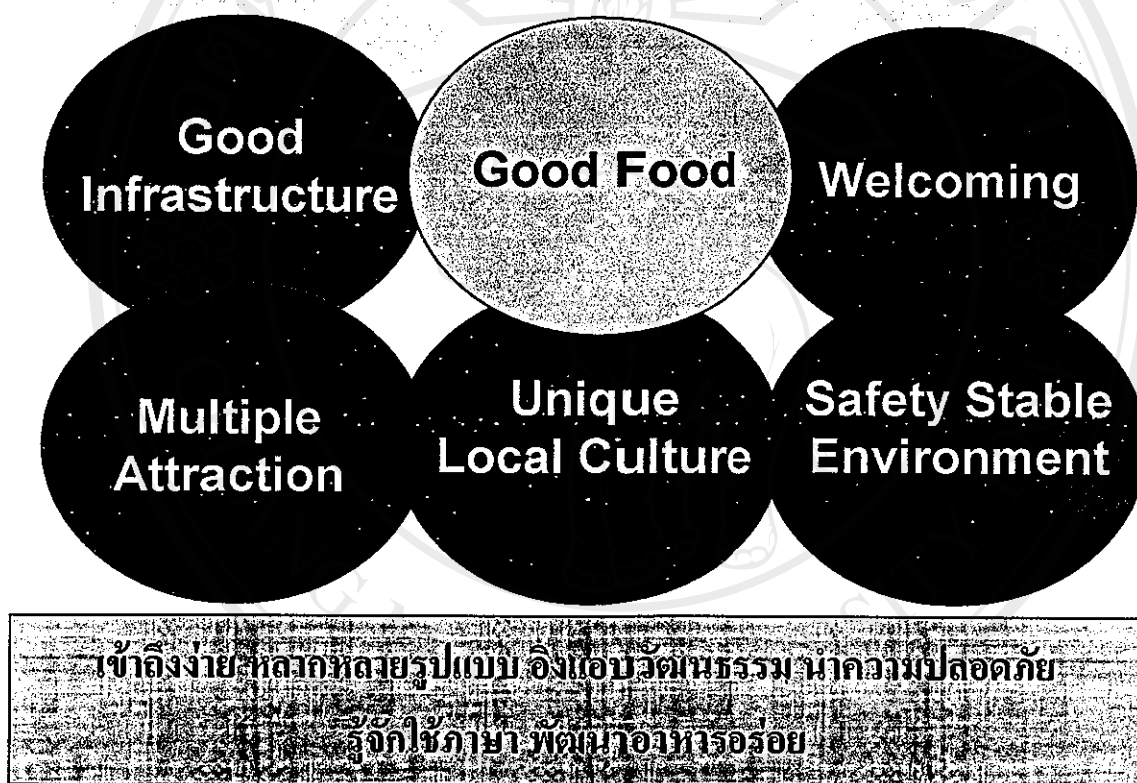
ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

รูปที่ 4-1 แสดงกรอบแนวคิดในการสร้างกลยุทธ์ แผนพัฒนา และตัวอย่างโครงการ

2. กลยุทธ์ในการเพิ่มศักยภาพในการแข่งขันของกลุ่มหัตถอุตสาหกรรม และการท่องเที่ยว

จากผลการศึกษา และผลการเปรียบเทียบวัด พบว่าการดำเนินธุรกิจหัตถอุตสาหกรรม มีความจำเป็นต้องพึ่งพาธุรกิจด้านการท่องเที่ยว ควบคู่กันไปด้วยอย่างเหมาะสม ดังนั้นในการพัฒนากลยุทธ์ในการเพิ่มศักยภาพในการแข่งขัน ทางคณะวิจัยได้มีแนวคิดในการนำหลักการของการเป็น Tourism Capital of Asia (ดร.สุวิทย์ เมษินทรีย์, THAILAND STAND-UP, 2548) โดยพิจารณาจากปัจจัย 6 ประการของคุณสมบัติการเป็น Tourism Capital of Asia โดยการสำรวจ จากนักท่องเที่ยว ผู้บริโภค และ End User แล้วนำมากำหนดเป็นกลยุทธ์ที่ผู้ปฏิบัติเข้าใจ และนำไปใช้ได้ง่าย โดยความร่วมมือระหว่าง 4 ส่วน คือ ชุมชน ภาครัฐ เอกชน และ ปัญญาชน ดังรูปที่ 4-2

รูปที่ 4-2 แสดงปัจจัย 6 ประการของการเป็น Tourism Capital of Asia

จากรูปที่ 4-2 ที่แสดงถึงปัจจัยทั้ง 6 ประการในการเป็น Tourism Capital of Asia ทางคณะวิจัยได้นำปัจจัย 6 ประการนี้ ไปเป็นพื้นฐานส่วนหนึ่งในการวางแผนการพัฒนา และตัวอย่างโครงการ โดยมีรายละเอียดของข้อเสนอแนะในแต่ละปัจจัยเพื่อความสะดวกต่อการพัฒนาแผน และตัวอย่างโครงการ ดังรายละเอียดต่อไปนี้

1. Good Infrastructure (เข้าถึงง่าย)

มีโครงสร้างพื้นฐานที่ดีและไม่มีปัญหาในการเข้าถึง

TACTIC: จัดการการเชื่อมต่อระหว่างระบบขนส่งมวลชนและระบบขนส่งท้องถิ่นให้เข้าถึงแหล่ง OTOP และ แหล่งท่องเที่ยวได้โดยสะดวก

TACTIC: เครือข่ายข้อมูลด้านธุรกิจ การท่องเที่ยว และแหล่ง OTOP ตามความสะดวกของการใช้บริการของนักธุรกิจหรือนักท่องเที่ยวในการติดต่อ เช่น

(1)การสร้างเครือข่ายด้านข้อมูลในส่วนของจังหวัดกับอำเภอในการให้ข้อมูลเชิงธุรกิจ

(2)การสร้างเครือข่ายด้านในส่วนของการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย ณ ตัวจังหวัดกับ

แหล่งท่องเที่ยวและแหล่ง OTOP

TACTIC: นำการตลาดมาสร้างภาพลักษณ์ของจังหวัดให้เป็นที่รู้จักอย่างเป็นระบบมากขึ้น

TACTIC: สร้าง Mascot ของจังหวัดให้เป็นที่จดจำได้ง่ายและสามารถนำมาทำเป็นส่วนหนึ่งของสินค้า หรือทำเป็นของที่ระลึกได้ง่าย ควรมีความน่ารัก มีความหมาย และเป็นกลาง ใช้ได้กับทุกวัฒนธรรม ทุกสังคม และทุกศาสนา

2. Multiple Attraction (หลากหลายรูปแบบ)

มีความน่าสนใจ สนองตอบความต้องการที่หลากหลายได้

TACTIC: พัฒนารวมการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์และการท่องเที่ยวเชิงหัตถกรรมเข้าด้วยกันอย่างเป็นระบบ ในหลักการ

(1)เน้นการนำเสนอความเป็นเอกลักษณ์ทางวัฒนธรรมล้านนาพร้อมผสมผสานอย่างสร้างสรรค์กับวัฒนธรรมตะวันตกอย่างลงตัว

(2)เน้นการนำเสนอความแปลก คุณภาพ และที่มาของสถานที่หรือผลิตภัณฑ์

3. Unique Local Culture (อิงแอบวัฒนธรรม)

แสดงถึงวัฒนธรรมท้องถิ่นอันเป็นเอกลักษณ์และมีความเป็นมาในเชิงประวัติศาสตร์

TACTIC: พัฒนา OTOP ให้เป็น Cultural Product โดยการสร้างวิถีคิด และช่างฝีมือ

TACTIC: สร้างทักษะการใช้ภาษาท้องถิ่นในชุมชน โดยเฉพาะผู้ที่ต้องให้บริการนักท่องเที่ยว

TACTIC: อนุรักษ์การแต่งกายแบบล้านนา โดยเฉพาะในจุดให้บริการทางการท่องเที่ยวหรือแหล่ง OTOP

TACTIC: พัฒนาหรือสร้างการแสดงแบบล้านนาที่ถ่ายทอดถึงที่มาหรือศิลปะ ในจุดของแหล่งท่องเที่ยวและแหล่ง OTOP ที่เหมาะสม

TACTIC: พัฒนาหรือสร้างแหล่ง OTOP ให้มีสถาปัตยกรรมล้านนาที่สวยงาม เป็นที่ประทับใจแก่นักท่องเที่ยวและนักท่องเที่ยวสามารถบันทึกภาพไปได้มากกว่าแหล่งผลิตหรือร้านขายของธรรมดา

ซึ่งจะเป็นการส่งเสริมศักยภาพของพื้นที่ด้านการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมและหัตถกรรมที่มีประสิทธิภาพได้อีกทางหนึ่ง

4.Safety Stable Environment (นำความปลอดภัย)

สร้างให้รู้สึกถึงความปลอดภัยในการใช้ชีวิตในการเป็น Place to Visit, Place to Buy, Place to Shop, Place to work, Place to learn และ Place to live

TACTIC: สร้างบทบาทในการเป็น Hub ของการท่องเที่ยวและ OTOP ของ 8 จังหวัดภาคเหนือ เป็นเครือข่าย Local Link - Global Reach ด้านนโยบาย กลยุทธ์ การปฏิบัติ และรวมถึงการสร้างสถานที่ที่เป็นแหล่งรวมข้อมูลการท่องเที่ยวและ OTOP ของ 8 จังหวัดภาคเหนือ

TACTIC: พัฒนาระบบการรักษาความปลอดภัยโดยชุมชนร่วมกับตำรวจมวลชนสัมพันธ์ในพื้นที่

5.Welcoming (รู้จักใช้ภาษา)

ใช้ภาษาพูดและภาษากายที่เหมาะสมกับวัฒนธรรมที่แตกต่าง

TACTIC: ภาษาพูด - พัฒนาทักษะการใช้ภาษาต่างประเทศเช่น การใช้ภาษาอังกฤษหรือภาษาอื่นในการให้บริการ (ยึดหยุ่นตามจำนวนนักท่องเที่ยวของประเทศนั้นๆที่นิยมมาใช้บริการในพื้นที่)

TACTIC: ภาษากาย - พัฒนาทักษะการแสดงออกถึงความมีไมตรีจิตในการบริการอย่างเข้าใจถึงวัฒนธรรมที่แตกต่าง

TACTIC: ภาษาเขียน - พัฒนาความสามารถในการนำเสนอรายละเอียดของสินค้าและบริการต่างๆ โดยใช้ภาษาเขียนที่ถูกต้อง ชัดเจน และเหมาะสม พร้อมนำเสนอราคาให้ผู้บริโภคทราบอย่างชัดเจน และสมเหตุสมผลก่อนการบริโภค

6.Good Food (พัฒนาอาหารอร่อย)

อาหารอร่อย คุณภาพของวัตถุดิบดี และสะอาด

TACTIC: นำเสนอการรับประทานอาหารท้องถิ่นหรืออาหารไทย เข้าไปเป็นส่วนหนึ่งของโปรแกรมการท่องเที่ยว

TACTIC: จัดเทศกาลอาหารท้องถิ่น อาหารไทย และอาหารนานาชาติ

TACTIC: จัดโปรแกรมการท่องเที่ยวกับการทำอาหารท้องถิ่นและอาหารไทย เป็น Package Tour

TACTIC: พัฒนาอาหารท้องถิ่นและอาหารไทยเป็นอาหารสำเร็จรูปพร้อมรับประทานมากขึ้น

TACTIC: ทำการตลาดร้านอาหารท้องถิ่น อาหารไทยและอาหารนานาชาติในจังหวัดอย่างเป็นระบบ เช่น สร้าง Mascot อาหารท้องถิ่น และ อาหารไทย ให้เป็นที่จดจำได้ง่าย มีความน่ารัก มีความหมาย และเป็นกลางใช้ได้กับทุกวัฒนธรรมทุกสังคมและทุกศาสนาและให้ทางจังหวัดหรือองค์กรที่รับผิดชอบเป็นดำเนินการประเมินผลและอนุญาตให้ร้านอาหารที่ถึง

ระดับมาตรฐานด้านความอร่อยและสะอาดสามารถใช้ Mascot นี้ได้

นอกจากนี้ร้านค้าที่ร่วมโครงการจะได้รับการโฆษณาชื่อ - ที่อยู่ - หมายเลขโทรศัพท์ ฟรี โดยถูกบันทึกในแหล่งข้อมูลกลางของ จังหวัด - อำเภอ หรือ ททท. - แหล่งท่องเที่ยว - แหล่ง OTOP

3. แผนพัฒนาเพื่อเพิ่มศักยภาพในการแข่งขันของกลุ่มหัตถอุตสาหกรรม และการท่องเที่ยวใน กลุ่มจังหวัดล้านนา

จากกลยุทธ์ในการเพิ่มศักยภาพในการแข่งขันของกลุ่มหัตถอุตสาหกรรม และการท่องเที่ยวในหัวข้อที่ 2 ทางคณะวิจัยได้วางกรอบของแผนการพัฒนามีความจำเป็นในการเพิ่มศักยภาพในการแข่งขัน ในหลายประการด้วยกัน ภายใต้ระยะเวลาในการพัฒนาประมาณ 4 ปี ตั้งแต่ ปี พ.ศ. 2549 จนถึง ปี พ.ศ. 2552 ซึ่งจะเป็นการเตรียมความพร้อมเพื่อรองรับกับแผนงานโครงการ World Craft Expo 2009 และโครงการ Lanna High Point ตามยุทธศาสตร์การท่องเที่ยวและหัตถกรรมภาคเหนือตอนบน

โดยแผนงานหลักดังกล่าว ควรที่จะต้องครอบคลุมในประเด็นทั้ง 6 ข้อกลยุทธ์ที่วางไว้ตามกรอบของปัจจัยในการ Tourism Capital of Asia โดยมีรายละเอียดของแผนงานหลัก ดังนี้

1. แผนงานด้านการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน และการคมนาคมขนส่ง

เพื่อให้สามารถรองรับนักท่องเที่ยว เสริมสร้างความหลากหลายของแหล่งดึงดูดต่างๆ อำนวยความสะดวก และทำให้เข้าถึงได้ง่าย โดยยังคงอยู่บนพื้นฐานของสภาพปฏิกิริยาล้านนา และธรรมชาติที่เป็นจุดเด่นของกลุ่มจังหวัดล้านนา

2. แผนงานด้านการพัฒนาบุคลากร และการบริหารจัดการ

เพื่อให้บุคลากรของกลุ่มจังหวัดล้านนา สามารถให้บริการแก่นักท่องเที่ยวได้อย่างมีคุณภาพ สร้างความประทับใจ ในเอกลักษณ์ของความเป็นไทย และความเป็นล้านนา รวมทั้งการสร้างระบบการบริหารจัดการที่มีมาตรฐาน ผสมผสานเทคโนโลยี อำนวยความสะดวกสมัยใหม่ เข้ากับความเป็นวัฒนธรรมล้านนา สร้างความเชื่อมั่นในด้านความปลอดภัย และให้บุคลากรสามารถอยู่ได้ด้วยตนเอง โดยมีการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง และอย่างยั่งยืน

3. แผนงานด้านการพัฒนาตัวสินค้าหัตถกรรม และแหล่งท่องเที่ยว

เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่ม และรายได้ให้กับผู้ประกอบการ และประเทศไทย โดยการพัฒนาต้องดำเนินการอย่างมีทิศทาง ตามองค์ความรู้พื้นฐาน ประวัติศาสตร์ และการผสมผสานวัฒนธรรมอย่างเหมาะสม

4. แผนงานด้านการพัฒนาองค์ความรู้ ประวัติศาสตร์ และวัฒนธรรมของกลุ่มล้านนา

เพื่อเสริมสร้างจุดดึงดูด (Magnet) ที่เป็นเอกลักษณ์ให้มีความเข้มแข็ง เป็นจุดเด่น มีความหลากหลาย และพัฒนาเพื่อสร้างความยั่งยืนขององค์ความรู้พื้นถิ่น ประวัติศาสตร์ และวัฒนธรรมล้านนาอย่างเหมาะสม อีกทั้งยังเป็นการนำไปสู่การสร้างมูลค่าเพิ่มของสินค้าหัตถกรรม และแหล่งท่องเที่ยวตามองค์ความรู้ ประวัติศาสตร์ และวัฒนธรรมที่ได้ถูกพัฒนาขึ้น

4. ตัวอย่างโครงการในการเพิ่มศักยภาพในการแข่งขัน

จากกลยุทธ์ และแผนพัฒนาเพื่อเพิ่มศักยภาพในหัวข้อที่กล่าวมาข้างต้น คณะวิจัยได้ทำการเสนอตัวอย่างโครงการเพื่อการพัฒนาที่สามารถนำไปดำเนินการได้อย่างเป็นรูปธรรม และมีความสอดคล้องกับโครงการ / กิจกรรมของแผนงานโครงการ World Craft Expo 2009 และโครงการ Lanna High Point โดยแบ่งระดับของตัวอย่างโครงการเป็น 3 ระดับ ได้แก่ระดับของกลุ่มจังหวัด ระดับจังหวัด และระดับหมู่บ้าน / ย่าน / จุด โดยมีตัวอย่างของโครงการดังนี้

ตัวอย่างโครงการพัฒนา ระดับกลุ่มจังหวัด

- โครงการจัดการความรู้เชิงประวัติศาสตร์และวัฒนธรรม สำหรับกลุ่ม 8 จังหวัดภาคเหนือตอนบน (Historical & Cultural Knowledge Management: H&CKM)
- โครงการบูรณาการแผนพัฒนาหัตถกรรมเพื่อเพิ่มศักยภาพในการแข่งขันและการเป็นเมืองหัตถกรรมของกลุ่ม 8 จังหวัดภาคเหนือตอนบน (Integration Master Plan for the city of Craftsmanship)
- โครงการจัดทำฐานข้อมูลท่องเที่ยวและหัตถกรรมที่สมบูรณ์แบบของกลุ่ม 8 จังหวัดภาคเหนือตอนบนเพื่อเชื่อมโยงกับการเป็นเมืองหัตถกรรม (Smart Database for Northern Tourism and Handicraft)
- โครงการวิจัยและพัฒนาสินค้าจากภูมิปัญญาท้องถิ่นสู่สากล
- โครงการจัดการฝึกอบรมบุคลากรให้มีความรู้พื้นฐาน และศักยภาพด้านต่างๆ

ตัวอย่างโครงการพัฒนา ระดับจังหวัด

- โครงการจัดตั้งศูนย์หัตถกรรมและการท่องเที่ยวประจำจังหวัด (Handicraft And Tourism Center)
- โครงการพัฒนาปัจจัยพื้นฐานเพื่อการท่องเที่ยวประจำจังหวัด

- โครงการจัดตั้งศูนย์ประชาสัมพันธ์ (Information Center) ประจำจังหวัด

ตัวอย่างโครงการพัฒนา ระดับหมู่บ้าน/ย่าน/จุด

- โครงการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเป็น “Ceramic And Tourism Center of Lampang” อย่างครบวงจร
- โครงการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเป็น “Wood Handicraft Tourism Center of Chiangmai” อย่างครบวงจร
- โครงการศูนย์ผลิตและจำหน่ายเครื่องเงิน เครื่องเงิน และแผ่นอูมิเนียมคุณลาย
- โครงการศูนย์ท่องเที่ยวเชิงหัตถกรรมผ้าฝ้ายทอมือ
- โครงการปรับแต่งภูมิทัศน์ถนนหัตถกรรมไม้และการแต่งหน้าร้าน

หมายเหตุ: รายละเอียดของโครงการทั้ง 3 ระดับ ดังภาคผนวก จ

ทั้งนี้ความสัมพันธ์ระหว่างตัวอย่างโครงการทั้ง 3 ระดับ แผนงานพัฒนา และจังหวัดทั้ง 8 จังหวัดในกลุ่มจังหวัดล้านนา เป็นดังตารางที่ 4-1

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

	Northern Tourism and Handicraft)																
ระดับจังหวัด																	
	4. โครงการวิจัยและพัฒนาสินค้าจากภูมิปัญญาท้องถิ่นสู่สากล																○
	5. โครงการการจัดการฝึกอบรมบุคลากรให้มีความรู้พื้นฐาน และศักยภาพด้านต่างๆ																○
	1. โครงการจัดตั้งศูนย์หัตถกรรม และการท่องเที่ยว ประจำจังหวัด (Handicraft and Tourism Center)																○
	2. โครงการพัฒนาปัจจัยพื้นฐานเพื่อการท่องเที่ยวประจำจังหวัด																○
ระดับจุด	3. โครงการจัดตั้งศูนย์ประชาสัมพันธ์ (Information Center) ประจำจังหวัด																○
	1. พัฒนาแหล่งท่องเที่ยว "Ceramic and Tourism Center of Lampang" อย่างครบวงจร																○

--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--

บทที่ 5

สรุปผลการศึกษาวิจัยการเปรียบเทียบวัด (Benchmarking) กลุ่มหัตถอุตสาหกรรม ในเขตจังหวัดภาคเหนือตอนบนของประเทศไทยเทียบกับบาห์ลี

โครงการพัฒนาขีดความสามารถและเตรียมความพร้อมสำหรับ การจัดสร้างเมืองหัตถกรรมและการท่องเที่ยวในเขตจังหวัดภาคเหนือตอนบน

การศึกษาวิจัยนี้เป็นหนึ่งในโครงการพัฒนาขีดความสามารถ และเตรียมความพร้อมสำหรับการจัดสร้างเมืองหัตถกรรม และการท่องเที่ยวในเขตจังหวัดภาคเหนือตอนบน โดยทำการศึกษาเชิงเปรียบเทียบวัด (Benchmarking) ถึงปัจจัยแห่งความสำเร็จของเกาะบาห์ลี ประเทศอินโดนีเซีย และ 8 จังหวัดภาคเหนือตอนบนของประเทศไทย อันประกอบไปด้วย เชียงใหม่ เชียงราย ลำปาง ลำพูน น่าน แพร่ พะเยา และแม่ฮ่องสอน ในด้านการสร้างมูลค่าเพิ่ม หัตถกรรม และ การท่องเที่ยว เนื่องจากทั้งสองกลุ่มนี้มีต้นทุนทางวัฒนธรรม และหัตถกรรมใกล้เคียงกันเพื่อเป็นข้อมูลในการพัฒนา 8 จังหวัดภาคเหนือตอนบนของประเทศไทย ไปสู่การพัฒนาที่ยั่งยืน

ในปัจจุบันเกาะบาห์ลี ประเทศอินโดนีเซีย ได้รับการกล่าวขานว่า เป็น “Tourist Mega” หรือเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่อยู่ในอันดับต้นๆ ของโลก เมื่อใช้เกาะบาห์ลีเป็นตัวตั้งเพื่อใช้เป็นกรณีศึกษาเปรียบเทียบ จะพบว่าองค์ประกอบในภาพรวมของเกาะบาห์ลีและกลุ่ม 8 จังหวัดภาคเหนือมีความใกล้เคียงกัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งการกำหนดนโยบายจากภาครัฐ ที่ประสงค์จะเห็นกลุ่ม 8 จังหวัดภาคเหนือในอนาคตอันใกล้นี้ เป็นสถานที่สำคัญในการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม ซึ่งในประเด็นเดียวกันนี้สำหรับเกาะบาห์ลีจัดว่า ประสบความสำเร็จอย่างงดงามในการดำเนินธุรกิจทางด้านการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม และยังคงครอบคลุมไปถึงหัตถกรรม และการท่องเที่ยวอย่างครบวงจร

เมื่อพิจารณาอย่างถี่ถ้วนพบว่า เกาะบาห์ลีเป็นเส้นเลือดใหญ่ทางเศรษฐกิจเส้นหนึ่งของประเทศอินโดนีเซีย รายได้ของประเทศมาจากการท่องเที่ยว และการจำหน่ายสินค้าหัตถกรรมภายในเกาะบาห์ลี ความสำเร็จนี้ไม่ได้อยู่บนพื้นฐานของคำว่า การสร้างรายได้เพียงอย่างเดียว แต่เป็นสำเร็จที่ประจักษ์ต่อสายตาตลาดโลกคือ สักยภาพที่สามารถเพิ่มมูลค่าให้กับสินค้า และแหล่งท่องเที่ยว พร้อมๆ กับการรักษาความยั่งยืนทางด้านขนบธรรมเนียมประเพณีวัฒนธรรม ไว้ได้อย่างลงตัว

กรอบแนวคิดในการศึกษาวิจัย

โดยกรอบแนวคิด ทฤษฎีที่ใช้ในการศึกษาประเด็นในการทำ Benchmarking นั้น ประกอบไปด้วยทฤษฎี ที่เกี่ยวกับ Supply chain, Logistics and Transportation และทฤษฎีเกี่ยวกับ Marketing อันได้แก่การศึกษาตั้งแต่ผลิตภัณฑ์ ที่ออกจาก กระบวนการ ผลิตจนผลิตภัณฑ์ถูกนำส่งถึงมือลูกค้า เพื่อหาวิธีการกำหนดตำแหน่งผลิตภัณฑ์ (Product Position) ที่ดีที่สุด วิธีการตั้งราคา (Price Setting) ที่ดีที่สุด วิธีการจำหน่ายสินค้า (Place Specification) ที่ดีที่สุด และวิธีการส่งเสริมการขาย (Promotion) ที่ดีที่สุด ซึ่งในการในการเปรียบเทียบและวิเคราะห์เชิงการแข่งขัน (Competitive Analysis) ของธุรกิจจะทำการวิเคราะห์ 2 ส่วนหลักด้วยกันคือการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายนอกองค์กร (External Environment Analysis) และการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายในขององค์กรเอง (Internal Environment Analysis)

การวิเคราะห์ เริ่มจากการวิเคราะห์ความได้เปรียบทางการแข่งขันระหว่างธุรกิจประเภทเดียวกันที่ดำเนินการอยู่ในแต่ละประเทศที่ต่างกัน ซึ่งมีปัจจัยของประเทศต่างๆ ที่มีผลต่อการเจริญเติบโตและการพัฒนาของธุรกิจในประเทศนั้นๆ โดยสามารถวิเคราะห์ปัจจัยดังกล่าวด้วย The National Competitive Advantage Model ของ Michael E. Porter ซึ่งแสดงถึงความพร้อม ความสามารถในการแข่งขัน ความเข้มแข็งและการพัฒนาของธุรกิจในแต่ละประเทศ นอกจากนั้นการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายนอกยังรวมถึงการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมในการแข่งขัน (Competitive forces) ของประเทศที่มีผลต่อธุรกิจหรืออุตสาหกรรมใดๆ เพื่อให้ทราบถึงโอกาสและอุปสรรค (opportunities and threats) ที่จะต้องประสบในการดำเนินธุรกิจ ซึ่งจะช่วยให้เห็นชัดเจนมากยิ่งขึ้นในเรื่องของการแข่งขันและการพัฒนาของธุรกิจ

ซึ่งผลลัพธ์จากการทำวิจัยเรื่องนี้จะประกอบไปด้วย (1) ผลการเปรียบเทียบวัด (Benchmarking) กลุ่มหัตถอุตสาหกรรมในกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ในด้านการตลาด และ Supply chain, Logistics and Transportation เทียบกับบาหลิ (2) ข้อมูลเชิงปริมาณระหว่างคู่เปรียบเทียบเกี่ยวกับ ค่าเฉลี่ยของแต่ละรายการเปรียบเทียบค่าความแตกต่างของช่วงห่าง (Gap) ของแต่ละรายการเปรียบเทียบ และช่วงห่างที่จะเกิดขึ้นในอนาคต (Project Future Performance) (3) ข้อมูลเชิงคุณภาพระหว่าง คู่เปรียบเทียบเกี่ยวกับ วิธีการปฏิบัติที่ดีที่สุด (Best Practices) และเคล็ดลับของความสำเร็จ (Enabler) และ (4) สามารถนำผลการศึกษาส่งต่อให้ผู้ที่เกี่ยวข้องนำไปดำเนินการภายใต้ โครงการ พัฒนาขีดความสามารถ และเตรียมความพร้อมสำหรับ การจัดสร้างเมืองหัตถกรรมและ การท่องเที่ยวในเขตจังหวัดภาคเหนือตอนบน

สรุปผลการเปรียบเทียบวัด

ผลที่ได้จากการเปรียบเทียบวัด มีดังนี้

1. แผนภาพใยแมงมุม (Spider Chart) ที่ใช้แสดงผลการเปรียบเทียบวัดใน 2 ระดับ
 - 1.1 เปรียบเทียบวัดภาพรวม 8 จังหวัด เทียบกับบาห์ลี และ แต่ละจังหวัด เทียบกับบาห์ลี
 - 1.2 เปรียบเทียบวัด แหล่งขายสินค้า / ย่าน / จุด ของแต่ละจังหวัด เทียบกับอุปคของบาห์ลี
2. ผลการวิเคราะห์ SWOT ของแต่ละจังหวัด เมื่อเทียบกับบาห์ลี อันเป็นผลที่ได้จากการเปรียบเทียบวัดกับบาห์ลี ในข้อ 1.1

โดยผลการเปรียบเทียบวัดในด้านสิ่งแวดล้อมภายในของภาพรวม 8 จังหวัด เทียบกับบาห์ลีนั้น มีเพียงเรื่องของโครงสร้างพื้นฐานด้านการเดินทางทางบกเท่านั้นที่เมื่อเปรียบเทียบแล้ว ภาพรวม 8 จังหวัดได้รับคะแนนมากกว่าบาห์ลี และมีข้อหนึ่งซึ่งได้ผลการเปรียบเทียบวัดที่เท่ากัน ได้แก่เรื่องของประวัติศาสตร์ ขนบธรรมเนียม ประเพณี วัฒนธรรม นอกเหนือจากนั้นคะแนนผลการเปรียบเทียบวัดในด้านสิ่งแวดล้อมภายใน ด้านอื่นๆ ของภาพรวม 8 จังหวัด ที่ได้รับยังน้อยกว่าของบาห์ลี

ส่วนผลการเปรียบเทียบวัดในด้านสิ่งแวดล้อมภายนอกของภาพรวม 8 จังหวัด กับบาห์ลี พบว่า โดยส่วนใหญ่แล้วในภาพรวมของ 8 จังหวัดยังด้อยกว่าของบาห์ลี มีเพียงเรื่องของการใช้วัตถุดิบหลักในพื้นที่ของสินค้าหัตถอุตสาหกรรมหลักของจังหวัด และภาพรวมของความเชื่อมโยงการเดินทาง และเส้นทาง (Logistics) ของผู้ผลิตสินค้า-ผู้ผลิต / จำหน่ายวัตถุดิบ - แหล่งวัตถุดิบเท่านั้น ที่ได้รับผลการเปรียบเทียบวัดในภาพรวม 8 จังหวัดมากกว่าบาห์ลี และด้านคู่แข่งทางตรงจากจังหวัดอื่นๆ ของสินค้าหัตถอุตสาหกรรมหลักในจังหวัด และนโยบายจากภาครัฐในการสนับสนุนด้านหัตถอุตสาหกรรม และการท่องเที่ยวของจังหวัดซึ่งได้รับคะแนนการเปรียบเทียบวัดของภาพรวม 8 จังหวัดเท่ากันกับบาห์ลี นอกจากนี้ผลการเปรียบเทียบวัดในด้านสิ่งแวดล้อมภายนอกด้านอื่นๆ นั้น บาห์ลียังคงได้รับคะแนนที่มากกว่า

ปัจจัยความสำเร็จของบาห์ลี

การที่แหล่งท่องเที่ยวแห่งหนึ่งจะประสบความสำเร็จในการแข่งขันระดับโลกได้นั้น ไม่ได้ตั้งอยู่บนพื้นฐานเพียงแค่จุดดึงดูดเล็กๆ หรือมีสถานที่ดีๆ เพียงแห่งสองแห่งในพื้นที่นั้นแต่เป็นการผสมผสานในมิติต่างๆ อย่างลงตัว ในที่นี้คือ ความน่าสนใจของแหล่งท่องเที่ยวต่างๆ ผสมรวมกับการเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว และยังเกี่ยวเนื่องกับจังหวะเวลาในการเข้าไปท่องเที่ยว ตลอดจนค่าใช้จ่ายที่ต้องจ่ายไปในการท่องเที่ยวแต่ละครั้ง

เกาะบาหลิจึงกลายเป็นคำตอบที่ดี หรือเป็นคำตอบแรก ที่จะตอบสนองหรือสร้างความพึงพอใจให้กับนักท่องเที่ยวมาเป็นเวลานาน จุดแข็งสำคัญของบาหลิคือ การมีทรัพยากรธรรมชาติที่สวยงาม หลากหลาย ไม่ว่าจะเป็นทะเล ชายหาดที่เงียบสงบ ภูเขา มีป่าดิบชื้น ส่วนประกอบต่างๆ เหล่านี้ที่เป็นแม่เหล็กสำคัญในการดึงดูดนักท่องเที่ยวโดยเฉพาะอย่างยิ่งนักท่องเที่ยวจากชาติตะวันตก ซึ่งขาดแคลนทรัพยากรเหล่านี้

นอกจากนี้ มนต์เสน่ห์เกาะบาหลิที่สามารถสะกดผู้มาเยือนได้ คือ ทุนทางสังคมที่หลากหลาย หรือ วัฒนธรรมที่ประกอบกันนั่นเอง วัฒนธรรมของเกาะบาหลิมีความเป็นอัตลักษณ์ กระแสทางทุนนิยม หรือกระแสความเจริญทางโลกตะวันตกที่พุ่ง และแพร่หลายหลายตั้งแต่ยุคสมัยล่าอาณานิคม ยังไม่สามารถสลัดถอนคุณค่าที่มีดั้งเดิมของชนชาติในเกาะบาหลิให้จืดจางลงไปได้

ศาสนาหลักของชาวบาหลิ คือศาสนาฮินดู ซึ่งมีคติความเชื่อต่อเทพเจ้า ซึ่งชนชาติบาหลิจะนำความเชื่อเหล่านี้มาเป็นส่วนหนึ่งในการดำเนินชีวิตด้านต่างๆ อย่างเหนียวแน่น ความเชื่อหลักของชาวบาหลิประกอบไปด้วย แก่นหลัก 3 ประการ คือ

1. สิ่งแวดล้อม ป่าไม้ พื้นดิน ที่เขาใช้ชีวิตอยู่
2. จิตวิญญาณ ที่เป็นหัวใจหลักในการร้อยความเชื่อและศรัทธาไว้ด้วยกัน
3. การรักษาคนและรักษาชุมชน เพราะนี่คือพื้นฐานสำคัญของการรวมกลุ่มและรักษาสมดุลของ 2 ประการแรกที่ได้กล่าวมาแล้ว

แก่นทั้ง 3 นี้เป็นหัวใจหลัก คนบาหลิเชื่อว่าการบำรุงแก่นทั้ง 3 เป็นความจำเป็นที่จะทำให้ชีวิตปกติสุข ที่คนบาหลิให้ความสำคัญและรักษาสมดุลทั้ง 3 ด้านไว้อย่างครบถ้วน ดังนั้นชุมชนของเขาจึงเป็นชุมชนที่เข้มแข็งและเหนียวแน่น และเมื่อวิเคราะห์การแบ่งชุมชนของคนชนชาติบาหลิแล้วพบว่าทั้งหมดตั้งอยู่บนพื้นฐานของการจัดสรรทรัพยากรน้ำ ดังนั้นในหนึ่งหมู่บ้านจึงอาจอยู่หลายชุมชนก็ได้ และแต่ละชุมชนมีวัดเป็นจุดศูนย์กลางของจิตวิญญาณให้กับคนในชุมชน การบูชาเทพเจ้าเป็นสิ่งจำเป็นสำคัญของชีวิตประจำวัน

งานศิลปหัตถกรรมต่างๆ ของชาวบาหลิแต่เดิมนั้นเป็นกิจกรรมหรือวิถีชีวิต ที่ตอบสนองแก่นหลักทั้ง 3 ประการที่ได้กล่าวมาแล้วข้างต้นมากกว่าการตั้งเป้าอยู่บนกิจกรรมเพื่อการค้า ดังนั้นเมื่อนักท่องเที่ยวเข้าไปสัมผัสกับชาวบาหลิบนเกาะ และเมื่อได้สัมผัสและเห็นวิถีชีวิตแล้วจึงไม่ใช่เรื่องแปลกอะไรที่ ชาวบาหลิกล่าวขานว่า ชาวบาหลิทุกคนเป็นศิลปิน

นอกจากเกาะบาหลิจะมีแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติที่สวยงามแล้ว สถาปัตยกรรมต่างๆ บนเกาะบาหลิล้วนแล้วแต่อยู่บนรากฐานวัฒนธรรมของบาหลิ มีเอกลักษณ์เฉพาะตัวจนสามารถสร้างภาพที่ติดตาตรึงใจให้กับผู้ที่แวะเวียนได้ตลอดเวลา แม้ว่ากาลเวลาจะเปลี่ยนแปลงไปแต่สถาปัตยกรรม

ของเกาะบาทลียังผนวกรูปแบบเดิมไว้ได้อย่างเหนียวแน่น อาคารที่รองรับนักท่องเที่ยวเป็นอีกหนึ่งความประทับใจที่นักท่องเที่ยวสามารถพบเจอได้ในเกาะแห่งนี้ เพราะเป็นการออกแบบที่ตั้งอยู่บนวัฒนธรรมท้องถิ่น และผสานกลมกลืนกับธรรมชาติไม่แปลกแยกแต่ลงตัวอย่างนุ่มนวล

จุดเด่นอีกประการหนึ่งของบาทลือคือ ระยะเวลาในการเดินทาง เนื่องจากบาทลือตั้งอยู่ในพื้นที่ที่เป็นเกาะ ดังนั้นแหล่งท่องเที่ยวแต่ละแห่งรวมตัวกันอย่างชัดเจนภายในพื้นที่จำกัดแห่งนี้

ปัจจัยความสำเร็จของเกาะบาทลือทุกวันนี้ขึ้นอยู่กับ นโยบายที่รัฐบาลได้เข้ามาร่วมมีบทบาททั้งโดยตรงและทางอ้อม ผลักดันให้เกาะบาทลือเป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม มีการจัดแบ่งพื้นที่ มีการออกกฎหมายควบคุม ฯลฯ ทั้งนี้ความสำเร็จของนโยบายต่างๆ ที่ได้วางรากฐานไว้มาจากการกำหนดโดยพิจารณาจากพื้นฐาน รากแก้วภูมิปัญญาของคนในท้องถิ่นเป็นประการสำคัญ และจะไม่สามารถประสบความสำเร็จได้หากชุมชนในพื้นที่ไม่มีความเข้มแข็งเป็นพื้นฐานหลัก ซึ่งทำให้การเดินทางพัฒนาเป็นไปอย่างมีระบบและยั่งยืน

ประเด็นต่างๆ เหล่านี้ ทำให้บาทลือสามารถก้าวขึ้นมาเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญแห่งหนึ่งของโลก ที่มีศักยภาพในการรักษาแก่นแท้ของอัตลักษณ์ไว้ได้อย่างสง่างาม

ย้อนกลับมาในอีกด้านหนึ่ง เมื่อพิจารณากลุ่ม 8 จังหวัดภาคเหนือ ซึ่งตอบสนองนโยบายที่ต้องการเปลี่ยนทุนทางสังคมที่มีอยู่ ให้มีมูลค่าเพิ่มทางเศรษฐกิจมากขึ้นและยั่งยืน โครงการที่สอดคล้องกับนโยบายนี้คือ “โครงการหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์” ซึ่งสามารถนำไปพัฒนาและต่อยอดโครงการหลักอื่นๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น ไม่ว่าจะเป็น โครงการนิทรรศการงานศิลปหัตถกรรมระดับโลก, โครงการหมู่บ้านหัตถกรรม เป็นต้น และหากต้องการให้กลุ่ม 8 จังหวัดภาคเหนือตอนบนก้าวสู่ความสำเร็จได้อย่างเกาะบาทลือ ต้องกลับมาที่หัวใจหลักคือ ความเป็นอัตลักษณ์ที่เฉพาะตัวของชุมชนในท้องถิ่น ซึ่งไม่ควรลอกแบบการดำเนินการหรือระบบการจัดการของบาทลือมาจัดใช้กับ 8 จังหวัดภาคเหนือตอนบนนี้ได้ จึงควรจักให้มีการพิจารณาจากพื้นฐานความเป็นจริงและเอกลักษณ์เฉพาะตัวพัฒนาสู่ นโยบายและระบบการจัดการเพื่อความเหมาะสมต่อไป

แม้ว่าภาพโดยรวมของกลุ่ม 8 จังหวัดภาคเหนือตอนบน จะมีความคล้ายกันกับเกาะบาทลือก็ตาม แต่จากการศึกษาวิจัยนี้พบว่า กลุ่ม 8 จังหวัดภาคเหนือของไทยมีส่วนแตกต่างกับเกาะบาทลืออยู่หลายประการ บางส่วนเป็นจุดอ่อน บางส่วนก็เป็นจุดแข็ง ในมิติต่างๆ

ทรัพยากรธรรมชาติ กลุ่ม 8 จังหวัดภาคเหนือตอนบนของไทย มีทรัพยากรธรรมชาติที่ไม่ค่อยไปกว่าเกาะบาทลือนัก มีเอกลักษณ์ที่น่าสนใจและมีความหลากหลาย นี่คือการได้เปรียบในความหลากหลายของจังหวัดทั้ง 8 แต่ยังคงขาดในด้านการพัฒนาคุณภาพของทรัพยากรเพื่อสร้างจุดสนใจให้ยั่งยืน เกาะบาทลือมีการดูแลรักษาได้ดีกว่า เพราะความร่วมมือในการสร้างระบบการจัดการที่ดีมี

ประสิทธิภาพ ซึ่งความสำเร็จในความเข้มแข็งนี้ไม่ได้อยู่ที่ยุทธศาสตร์ในการกำหนดนโยบายจากภาครัฐเพียงอย่างเดียว แต่ส่วนที่ผลักดันให้ทุกสรรพสิ่งขับเคลื่อนไปได้คือ ความเข้มแข็งของชุมชนในการจัดสรรและดูแลตนเอง

แหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรม กลุ่ม 8 จังหวัดภาคเหนือตอนบนกับเกาะบาหลีมีความคล้ายกัน เรามีความได้เปรียบในเรื่องของความหลากหลายของชนชาติ แต่เราอ่อนแอกว่าในเรื่องของการจัดการกับความหลากหลายนี้ ให้สามารถพัฒนาไปสู่แหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมที่ยั่งยืนอย่างถาวรให้กับชุมชนได้

สถานที่พักอาศัย ซึ่งนับว่าเป็นปัจจัยหลักของการท่องเที่ยว สำหรับเกาะบาหลีได้กำหนดนโยบายในการผลักดันให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรม รัฐบาลและชนในเกาะบาหลีมีการเตรียมพร้อมในเรื่องนี้เป็นอย่างดีและเป็นการดำเนินการที่ยาวนาน จึงเป็นที่ยอมรับกันว่า สถานที่พักโรงแรม เป็นจุดดึงดูดนักท่องเที่ยวสำคัญประการหนึ่ง เป็นตัวส่งเสริมสำคัญที่นักท่องเที่ยวเลือกที่จะมาเยี่ยมชมเกาะบาหลี นอกเหนือจากปัจจัยหลักประการอื่นๆ เพราะสถาปัตยกรรมในการผสมผสานระหว่างศิลปะดั้งเดิมศิลปะแนวใหม่นั้นเป็นไปอย่างกลมกลืน ซึ่งสถานที่พักอาศัยต่างๆ เหล่านี้ต่างได้รับการลงทุนจากชาวต่างชาติที่เข้ามาแข่งขันเพื่อเพิ่มคุณภาพการบริการ ภายใต้การควบคุมดูแลของภาครัฐ

การเข้าถึงได้ เกาะบาหลีมีสนามบินนานาชาติ เป็นประตูหลัก ส่วนกลุ่ม 8 จังหวัดภาคเหนือนักท่องเที่ยวสามารถเดินทางได้มากกว่า 1 เส้นทาง ประเด็นนี้เป็นตัวแปรสำคัญประการหนึ่งที่สร้างความต่างระหว่างเกาะบาหลี และกลุ่ม 8 จังหวัดภาคเหนือ เกาะบาหลีสามารถเข้าถึงได้ง่าย ใช้ระบบการเดินทางด้วยเครื่องบิน, รถแท็กซี่ และรถเช่า ส่วนกลุ่ม 8 จังหวัดภาคเหนือตอนบน การเดินทางจากจังหวัดหนึ่งสู่จังหวัดหนึ่งเป็นการเดินทางโดยใช้ถนนเป็นหลัก แต่กลุ่ม 8 จังหวัดภาคเหนือตอนบนนั้นมีระยะทางที่ค่อนข้างไกล แหล่งท่องเที่ยวหลักๆ ของแต่ละจังหวัดกระจายตัวกัน ทำให้นักท่องเที่ยวไม่สามารถเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยวสำคัญต่างๆ ในกลุ่ม 8 จังหวัดนี้ได้อย่างสะดวกสบาย

แต่อย่างไรก็ตาม หากพิจารณาประเด็นนี้แล้ว พบว่า หากวิเคราะห์อย่างถี่ถ้วนแล้วจะพบว่า จุดอ่อนในการกระจายตัวของสถานที่ท่องเที่ยวในแต่ละแห่งของจังหวัดทั้ง 8 นี้ห่างไกลกันก็ตามที่แต่เนิ่นนี้เป็นความท้าทายต่อการกำหนดวางแผนทางการตลาดและระบบการจัดการที่จะสามารถดึงดูดนักท่องเที่ยวได้อีกเป็นจำนวนมาก โดยอิงพื้นฐานความเป็นจริงของสภาพภูมิประเทศ และนี่เป็นการจัดการวางรากฐานสำคัญที่จะนำไปสู่การพัฒนาไปยังโครงการก้าวต่อไปได้

แหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรม กลุ่ม 8 จังหวัดภาคเหนือตอนบนของประเทศไทย มีความหลากหลายทางวัฒนธรรมที่มากกว่า แต่เราขาดในเรื่องของการคงไว้ซึ่งวัฒนธรรมที่เข้มแข็ง เพราะ

ทรัพยากรหลักในการรักษาวัฒนธรรมนี้คือ ตัวบุคลากรที่อยู่ในชุมชน เพราะนโยบายที่ผ่านมาเราสนับสนุนให้คนออกนอกพื้นที่ สร้างแรงงานตอบสนองระบบทุนนิยม หรือกระแสหลักมากกว่ากระแสรอง ตรงจุดนี้เองที่ทำให้เกิดภาวะการขาดช่วงการสืบสานวัฒนธรรม ในขณะที่บาหลีมีความเข้มแข็งและใส่ใจในเรื่องนี้มาโดยตลอด นี่คือหัวใจสำคัญของทุกองค์การพหุในการขับเคลื่อนความยั่งยืนให้เกิดขึ้น การผลักดันให้คนชุมชนเข้มแข็งได้จึงเป็นสิ่งสำคัญอย่างยิ่งและเป็นลำดับแรกๆ ในการพัฒนาเพิ่มมูลค่าเพิ่ม เพราะนี่คือต้นกำเนิดแห่งวิถีและการรักษาวัฒนธรรมต่างๆที่มีอยู่ให้สืบไป

ตัวผลิตภัณฑ์ หรือ หัตถอุตสาหกรรมระหว่างเกาะบาหลี และ กลุ่ม 8 จังหวัดภาคเหนือตอนบน มีความคล้ายคลึงกัน เพราะในอดีตของเกาะบาหลีและกลุ่ม 8 จังหวัดภาคเหนือตอนบนมีหัตถกรรมเพื่อใช้สอยในครัวเรือน ในชีวิตประจำวัน และมีไว้เพื่อแสดงเอกลักษณ์ของแต่ละชุมชน โดยมุ่งเน้นที่จะผลิตขึ้นตั้งแต่กระบวนการแรกจนถึงกระบวนการสุดท้าย แต่ในปัจจุบัน เมื่อระบบการขนส่งดีขึ้น การเคลื่อนย้ายทรัพยากรจากที่อื่นๆ เพื่อนำมาเป็นต้นทุนการผลิตมีให้เห็นกันมากขึ้นตามไป ด้วยเช่นกัน

อาทิ ชาวบาหลีขนย้ายไม้จากแหล่งอื่นๆ เข้ามาในการผลิตสินค้าโดยใช้แรงงานมีฝีมือคุณภาพในการเพิ่มมูลค่าของทรัพยากรนั้นๆ และนี่เป็นเหตุที่เกิดขึ้นเหมือนกันกับกลุ่ม 8 จังหวัดภาคเหนือด้วยเช่นกัน เช่น ที่จังหวัดแม่ฮ่องสอน คนในจังหวัดซื้อผ้าฝ้ายจากจังหวัดเชียงใหม่มาผลิตสินค้า และวางจำหน่ายภายในจังหวัดแม่ฮ่องสอน ไม่ได้ทอผ้าหรือผลิตขึ้นมาเองเหมือนอย่างที่เคยทำให้อึด

ส่วนประเภทของสินค้าระหว่างกลุ่ม 8 จังหวัดภาคเหนือและเกาะบาหลีนั้นไม่แตกต่างกันมากนัก เพราะมีทั้งงานผ้า งานไม้ งานเครื่องเงิน เครื่องปั้นดินเผา งานจักสาน งานแกะสลักหิน ซึ่งกลุ่ม 8 จังหวัดภาคเหนือก็มีเช่นกัน ส่วนที่แตกต่างกันก็คือ ตัววัสดุ การออกแบบ และมีมือของแรงงาน

แต่อย่างไรก็ดี ผลิตภัณฑ์ทางหัตถกรรมไม่ใช่ประเด็นหลักที่ทำให้บาหลีประสบความสำเร็จ แต่ผลิตภัณฑ์ทางหัตถกรรมเป็นผลพลอยได้ที่เกิดจากการเติบโตของอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว ในอดีตทั้ง 8 จังหวัดภาคเหนือ และชาวบาหลีทำหัตถอุตสาหกรรมเพื่อการยังชีพหรือค้าขายในวงจำกัด ดังนั้นการผลิตสินค้าเหล่านี้เพื่อกระโจนเข้าสู่การแข่งขันในตลาดโลกเป็นไปได้ยาก แต่การเติบโตของอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวเป็นตัวกระตุ้นหลักที่ทำให้หัตถอุตสาหกรรมที่ซ่อนตัวอยู่ในแต่ละท้องถิ่นได้เผยโฉมสู่ตลาดโลก เพราะนักท่องเที่ยวจากต่างชาติเป็นปัจจัยหลักของการเปิดตลาดทางการค้า การลงทุน เพราะนักท่องเที่ยวต่างชาติมักจะสามารถสังเกตเห็นคุณค่าและศักยภาพของสินค้า และนำไปพัฒนาคุณภาพสินค้าที่มีอยู่แล้วให้มีมูลค่าสูงขึ้นได้ไม่ยาก

ดังนั้นการสั่งซื้อสินค้าในจำนวนน้อยของนักท่องเที่ยวจึงเป็นใบเบิกทางที่จะทำให้สินค้าเหล่านี้สามารถก้าวสู่การเปิดตลาดในกลุ่มประเทศที่มีกำลังซื้อสูงได้ ซึ่งจะมีส่วนต่างทางมูลค่าทางการเงิน

สามารถเพิ่มมูลค่าของผลิตภัณฑ์ได้ สำหรับประเทศไทยมีการลงทุนจากนักท่องเที่ยว ที่นำหัตถกรรมไปขายยังตลาดสากลมีให้เห็นบ้าง แต่ยังไม่เห็นผลมากนัก จะพบว่ามีงานดีไซน์สินค้าเข้ามาให้เห็นมากขึ้น มีระบบการจัดการและการจัดสรรองค์ความรู้เกี่ยวกับการพัฒนาผลิตภัณฑ์มาประมวลผลใช้ในหลายแห่ง

กลยุทธ์ แผนพัฒนา และตัวอย่างโครงการเพื่อเพิ่มศักยภาพในการแข่งขัน

จากผลการศึกษา และผลการเปรียบเทียบวัด พบว่าการดำเนินธุรกิจหัตถอุตสาหกรรม มีความจำเป็นต้องพึ่งพาธุรกิจด้านการท่องเที่ยวควบคู่กันไปด้วยอย่างเหมาะสม ดังนั้นในการพัฒนากลยุทธ์ในการเพิ่มศักยภาพในการแข่งขัน ทางคณะวิจัยได้มีแนวคิดในการนำหลักการของการเป็น Tourism Capital of Asia (ดร.สุวิทย์ เมษินทรีย์, THAILAND STAND-UP, 2548 (โดยพิจารณาจากปัจจัย 6 ประการของคุณสมบัติการเป็น Tourism Capital of Asia โดยการสำรวจ จากนักท่องเที่ยว ผู้บริโภค และ End User แล้วนำมากำหนดเป็นกลยุทธ์ที่ผู้ปฏิบัติเข้าใจ และนำไปใช้ได้จริง โดยความร่วมมือระหว่าง 4 ส่วน คือ ชุมชน ภาครัฐ เอกชน และ ปัญญาชน โดยปัจจัยทั้ง 6 ประการมีดังนี้

1. Good Infrastructure (เข้าถึงง่าย)
2. Multiple Attraction (หลากหลายรูปแบบ)
3. Unique Local Culture (อิงแอบวัฒนธรรม)
4. Safety Stable Environment (นำความปลอดภัย)
5. Welcoming (รู้จักใช้ภาษา)
6. Good Food (พัฒนาอาหารอร่อย)

จากกลยุทธ์ในการเพิ่มศักยภาพในการแข่งขันของกลุ่มหัตถอุตสาหกรรม และการท่องเที่ยวดังกล่าว ทางคณะวิจัยได้วางกรอบของแผนการพัฒนาที่มีความจำเป็นในการเพิ่มศักยภาพในการแข่งขันในหลายประการด้วยกัน ภายใต้ระยะเวลาในการพัฒนาประมาณ 4 ปี ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2549 จนถึงปี พ.ศ. 2552 ซึ่งจะเป็นการเตรียมความพร้อมเพื่อรองรับกับแผนงานโครงการ World Craft Expo 2009 และโครงการ Lanna High Point ตามยุทธศาสตร์การท่องเที่ยวและหัตถกรรมภาคเหนือตอนบน โดยมีรายละเอียดของแผนงานหลัก ดังนี้

1. แผนงานด้านการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน และการคมนาคมขนส่ง

เพื่อให้สามารถรองรับนักท่องเที่ยว เสริมสร้างความหลากหลายของแหล่งดึงดูดต่างๆ อำนวยความสะดวก และทำให้เข้าถึงได้ง่าย โดยยังคงอยู่บนพื้นฐานของสภาพปศุกรรมล้านนา และธรรมชาติที่เป็นจุดเด่นของกลุ่มจังหวัดล้านนา

2. แผนงานด้านการพัฒนาบุคลากร และการบริหารจัดการ

เพื่อให้บุคลากรของกลุ่มจังหวัดล้านนา สามารถให้บริการแก่นักท่องเที่ยวได้อย่างมีคุณภาพ สร้างความประทับใจ ในเอกลักษณ์ของความเป็นไทย และความเป็นล้านนา รวมทั้งการสร้างระบบการบริหารจัดการที่มีมาตรฐาน ผสมผสานเทคโนโลยีอำนวยความสะดวกสมัยใหม่ เข้ากับความเป็นวัฒนธรรมล้านนา สร้างความเชื่อมั่นในด้านความปลอดภัย และให้บุคลากรสามารถอยู่ได้ด้วยตนเอง โดยมีการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง และอย่างยั่งยืน

3. แผนงานด้านการพัฒนาตัวสินค้าหัตถกรรม และแหล่งท่องเที่ยว

เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่ม และรายได้ให้กับผู้ประกอบการ และประเทศไทย โดยการพัฒนานี้ต้องดำเนินการอย่างมีทิศทาง ตามองค์ความรู้พื้นถิ่น ประวัติศาสตร์ และการผสมผสานวัฒนธรรมอย่างเหมาะสม

4. แผนงานด้านการพัฒนาองค์ความรู้ ประวัติศาสตร์ และวัฒนธรรมของกลุ่มล้านนา

เพื่อเสริมสร้างจุดดึงดูด (Magnet) ที่เป็นเอกลักษณ์ให้มีความเข้มแข็ง เป็นจุดเด่น มีความหลากหลาย และพัฒนาเพื่อสร้างความยั่งยืนขององค์ความรู้พื้นถิ่น ประวัติศาสตร์ และวัฒนธรรมล้านนาอย่างเหมาะสม อีกทั้งยังเป็นการนำไปสู่การสร้างมูลค่าเพิ่มของสินค้าหัตถกรรม และแหล่งท่องเที่ยวตามองค์ความรู้ ประวัติศาสตร์ และวัฒนธรรมที่ได้ถูกพัฒนาขึ้น

จากกลยุทธ์ และแผนพัฒนาเพื่อเพิ่มศักยภาพในหัวข้อที่กล่าวมาข้างต้น คณะวิจัยได้ทำการเสนอตัวอย่างโครงการเพื่อการพัฒนาที่สามารถนำไปดำเนินการได้อย่างเป็นรูปธรรม และมีความสอดคล้องกับโครงการ / กิจกรรมของแผนงานโครงการ World Craft Expo 2009 และโครงการ Lanna High Point โดยแบ่งระดับของตัวอย่างโครงการเป็น 3 ระดับ ได้แก่ระดับของกลุ่มจังหวัด ระดับจังหวัด และระดับหมู่บ้าน / ย่าน / จุด โดยมีตัวอย่างของโครงการดังนี้

ตัวอย่างโครงการพัฒนา ระดับกลุ่มจังหวัด

- โครงการการจัดการความรู้เชิงประวัติศาสตร์และวัฒนธรรม สำหรับกลุ่ม 8 จังหวัดภาคเหนือตอนบน (Historical & Cultural Knowledge Management: H&CKM)
- โครงการบูรณาการแผนพัฒนาหัตถกรรมเพื่อเพิ่มศักยภาพในการแข่งขันและการเป็นเมืองหัตถกรรมของกลุ่ม 8 จังหวัดภาคเหนือตอนบน (Integration Master Plan for the city of Craftsmanship)

- โครงการจัดทำฐานข้อมูลท่องเที่ยวและหัตถกรรมที่สมบูรณ์แบบของกลุ่ม 8 จังหวัดภาคเหนือตอนบนเพื่อเชื่อมโยงกับการเป็นเมืองหัตถกรรม) Smart Database for Northern Tourism and Handicraft)
- โครงการวิจัยและพัฒนาสินค้าจากภูมิปัญญาท้องถิ่นสู่สากล
- โครงการการจัดการฝึกอบรมบุคลากรให้มีความรู้พื้นฐาน และศักยภาพด้านต่างๆ

ตัวอย่างโครงการพัฒนา ระดับจังหวัด

- โครงการจัดตั้งศูนย์หัตถกรรมและการท่องเที่ยวประจำจังหวัด) Handicraft And Tourism Center)
- โครงการพัฒนาปัจจัยพื้นฐานเพื่อการท่องเที่ยวประจำจังหวัด
- โครงการจัดตั้งศูนย์ประชาสัมพันธ์) Information Center (ประจำจังหวัด

ตัวอย่างโครงการพัฒนา ระดับหมู่บ้าน/ย่าน/จุด

- โครงการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเป็น “Ceramic And Tourism Center of Lampang” อย่างครบวงจร
- โครงการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเป็น “Wood Handicraft Tourism Center of Chiangmai” อย่างครบวงจร
- โครงการศูนย์ผลิตและจำหน่ายเครื่องเงิน เครื่องเงิน และแผ่นอูมิเนียมคุณภาพ
- โครงการศูนย์ท่องเที่ยวเชิงหัตถกรรมผ้าฝ้ายทอมือ
- โครงการปรับแต่งภูมิทัศน์ถนนหัตถกรรมไม้และการแต่งหน้าร้าน

บทสรุป

อุตสาหกรรมการท่องเที่ยว และหัตถอุตสาหกรรมเป็นสองเส้นทางที่ควบคู่กันไป ไม่สามารถแยกออกจากกันได้ หากผลักดันให้อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวแกนหลัก และหัตถอุตสาหกรรมเป็นตัวเสริม จะเป็นการรองรับเหตุ และผลอย่างลงตัวซึ่งกันและกัน ดังนั้นหัตถอุตสาหกรรมไม่สามารถแยกคิดเชิงเดียวได้แต่ต้องคิด และปรับกระบวนการทัศนควบคู่กันไปกับอุตสาหกรรมท่องเที่ยวอย่างเป็นระบบแต่อย่างไรก็ตาม ต้องคำนึงเสมอว่าวัฒนธรรมเป็นต้นกำเนิดสำคัญของความสำเร็จทั้งหมด การปลูกฝังและสนับสนุนให้คนในท้องถิ่นมีความรักและหวงแหนในวัฒนธรรมพื้นถิ่น พร้อมๆ กับให้บุคลากรเหล่านี้กลับเข้ามาประกอบหัตถอุตสาหกรรมอย่างยั่งยืนได้เป็นหลักสำคัญของทั้งหมด โดยกำหนดให้มี

การเชื่อมโยงระหว่างท้องถิ่นและตลาดโลก พร้อมๆ กับการให้คุณค่าความสำคัญคนในท้องถิ่นและคนภายนอกในทรัพยากรแหล่งเดียวกันนี้ เป็นสิ่งที่ต้องทำความเข้าใจกันอย่างกลมกลืน จักทำให้กลุ่ม 8 จังหวัดภาคเหนือตอนบนก้าวสู่ตลาดการแข่งขันทั้งในอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว และหัตถอุตสาหกรรมได้อย่างสมบูรณ์ และยั่งยืนต่อไป

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

**ภาคผนวก ฎ
ประวัติ ประสพการณ์
ของคณะทำงาน**

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

**Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved**

1. ชื่อ นายเสริมเกียรติ จอมจันทร์ยอง อายุ 50 ปี
2. ที่อยู่ ภาควิชาวิศวกรรมอุตสาหการ คณะวิศวกรรมศาสตร์
มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ 50200
โทรศัพท์ 053-944125 โทรสาร 053-892377

3. วุฒิการศึกษา

- 3.1 ปริญญาตรี วิศวกรรมศาสตรบัณฑิต (วศ.บ.ไฟฟ้า) จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย พ.ศ. 2520
- 3.2 ปริญญาโท Master of Engineering (Industrial Engineering) Lamar University, Texas, USA พ.ศ. 2523
- 3.3 ปริญญาเอก Doctor of Engineering (Manufacturing Engineering) Musashi Institute of Technology, Japan พ.ศ. 2534

4. อาชีพ 2525 - ปัจจุบัน ผู้ช่วยศาสตราจารย์ภาควิชาวิศวกรรมอุตสาหการ คณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
(วิชาที่สอน Energy System, Quality Control, Quality Assurance, Production Management, Corrosion ฯลฯ)

5. ประสบการณ์การทำงาน/ฝึกอบรม

- 1) พ.ศ. 2521 วิศวกรไฟฟ้า การไฟฟ้าส่วนภูมิภาค รับผิดชอบด้านขยายและปรับปรุงระบบจำหน่ายไฟฟ้าแรงสูง-แรงต่ำ
- 2) พ.ศ. 2528 ฝึกอบรมเรื่อง "Renewable Energy" ณ ประเทศอิตาลี 6 เดือน
- 3) พ.ศ. 2531 ประชุมสัมมนาและเสนอผลงานวิจัย ของสมาคมการกัดกร่อนของวัสดุ ณ ประเทศสิงคโปร์
- 4) พ.ศ. 2537 ประชุมสัมมนาและเสนอผลงานวิจัยในการประชุม American Society of Electro Finishing (ASEF) ณ ประเทศสหรัฐอเมริกา
- 5) พ.ศ. 2538 เสนอผลงานวิจัยเรื่อง "การวางแผนพัฒนาการใช้พลังงานของเมืองเชียงใหม่" ณ เมืองบันดูล ประเทศอินโดนีเซีย
- 6) พ.ศ. 2539 นักวิจัยรับเชิญเรื่อง "Degradation of Material" ประเทศญี่ปุ่น 3 เดือน โดยทุนวิจัย Jica Japan
- 7) พ.ศ. 2540 ประชุมสัมมนาและเสนอผลงานวิจัยในการประชุม Surface Finishing ณ เมือง Birmingham ประเทศอังกฤษ
- 8) พ.ศ. 2543 นักวิจัยระยะสั้นเรื่อง "Image Analyzer of Corrosion Area" ประเทศญี่ปุ่น

เป็นระยะเวลา 1 เดือน 15 วัน โดยทุน AIEJ Japan

1. ชื่อ นายเศรษฐ์ สัมภักตะกุล อายุ 30 ปี
2. ที่อยู่ ภาควิชาวิศวกรรมเครื่องกล คณะวิศวกรรมศาสตร์
มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ 50200
โทรศัพท์ 053-944146 โทรสาร 053-944145

3. วุฒิการศึกษา

- 3.1 ปริญญาตรี วิศวกรรมศาสตรบัณฑิต (วศ.บ.อุตสาหกรรม) มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ พ.ศ. 2540
- 3.2 ปริญญาโท วิศวกรรมศาสตรมหาบัณฑิต (วศ.ม.พลังงาน) มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ พ.ศ. 2544
- 3.3 ปริญญาเอก Doctor of Engineering, Mie University, Japan. พ.ศ. 2548

4. อาชีพ 2543-2545 อาจารย์ ภาควิชาวิศวกรรมอุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
(สอนวิชา Energy System, Industrial Pollution and Control, Production Management

ฯลฯ)

2545- ปัจจุบัน อาจารย์ ภาควิชาวิศวกรรมเครื่องกล มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

5. ประสบการณ์การทำงาน/ฝึกอบรม

- 1) พ.ศ. 2539 ประชุมสัมมนาและเสนอผลงานวิจัย ในการประชุม Tri-University International Joint Seminar and Symposium ครั้งที่ 3 ณ ประเทศจีน
- 2) พ.ศ. 2539 วิศวกร บรรษัทเงินทุนอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย
- 3) พ.ศ. 2540 นักศึกษาแลกเปลี่ยน AIEJ ณ มหาวิทยาลัย มิเอะ ประเทศญี่ปุ่น เป็นระยะเวลา 1 ปี
- 4) พ.ศ. 2540 ประชุมสัมมนาและเสนอผลงานวิจัย ในการประชุม Tri-University International Joint Seminar and Symposium ครั้งที่ 4 ณ ประเทศญี่ปุ่น
- 5) พ.ศ. 2541 ประชุมสัมมนาและเสนอผลงานวิจัย ในการประชุม Tri-University International Joint Seminar and Symposium ครั้งที่ 5 ณ ประเทศไทย
- 6) พ.ศ. 2541 วิศวกรการผลิต บริษัท Ltec จำกัด นิคมอุตสาหกรรมลำพูน
- 7) พ.ศ. 2542 อบรมสัมมนา เรื่อง Life Cycle Assessment ณ มหาวิทยาลัย RMIT ประเทศออสเตรเลีย เป็นระยะเวลา 7 วัน
- 8) พ.ศ. 2542 ประชุมสัมมนาและเสนอผลงานวิจัย ในการประชุม Tri-University International Joint Seminar and Symposium ครั้งที่ 6 ณ ประเทศจีน
- 9) พ.ศ. 2543 ประชุมสัมมนาและเสนอผลงานวิจัย ในการประชุม Global Environmental

Change and Sustainable Development in Southeast Asia ณ เชียงใหม่ ประเทศไทย

10) พ.ศ. 2543 คณะกรรมการ โครงการมหาวิทยาลัยหารสองเพื่อประหยัดพลังงาน
มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

1. ชื่อ นายธัญญานภาพ อานันทนะ อายุ 27 ปี
2. ที่อยู่ ภาควิชาวิศวกรรมอุตสาหกรรม คณะวิศวกรรมศาสตร์
มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ 50200
โทรศัพท์ 053-944125-6 โทรสาร 053-944185

3. วุฒิการศึกษา

- 3.1 ปริญญาตรี วิศวกรรมศาสตรบัณฑิต (วศ.บ.อุตสาหกรรม) มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
3.2 ปริญญาโท วิศวกรรมศาสตรมหาบัณฑิต (วศ.ม.อุตสาหกรรม) มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

4. อาชีพ 2544-ปัจจุบัน อาจารย์ ภาควิชาวิศวกรรมอุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

5. ประสบการณ์การทำงาน/ฝึกอบรม

- 1) พ.ศ. 2543-2544 Material Control Engineer บริษัท Thai Asahi Electronic Devices Co.,Ltd.
2) พ.ศ. 2544-2547 อาจารย์พิเศษและผู้ช่วยสอน ภาควิชาวิศวกรรมอุตสาหกรรม คณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
3) พ.ศ. 2545-ปัจจุบัน อาจารย์พิเศษ คณะบริหารธุรกิจ วิทยาลัยพาริอิสเทอร์น
4) พ.ศ. 2546-ปัจจุบัน อาจารย์พิเศษ คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่
5) พ.ศ. 2548-ปัจจุบัน อาจารย์ประจำภาควิชาวิศวกรรมอุตสาหกรรม
6) พ.ศ. 2548-ปัจจุบัน อาจารย์พิเศษ มหาวิทยาลัยแม่โจ้

1. ชื่อ

นายเสรี ต้นเจริญ อายุ 62 ปี

2. หน้าที่รับผิดชอบในโครงการ นักวิจัย

3. วุฒิการศึกษา

3.1 ปริญญาตรี วิศวกรรมศาสตรบัณฑิต (วศ.บ.อุตสาหกรรม) สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า
ธนบุรี

4. อาชีพ

2533 - 2546 อาจารย์ ภาควิชาวิศวกรรมอุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
(สอนวิชา Manufacturing Process, Engineering Material, Metallurgy ฯลฯ)

5. ประสบการณ์การทำงาน/ฝึกอบรม

- 1) พ.ศ. 2512 อาจารย์ประจำสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตภาคพายัพ เชียงใหม่
- 2) พ.ศ. 2533 อาจารย์ประจำภาควิชาวิศวกรรมอุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
- 3) ที่ปรึกษาด้านการซ่อมแซมบำรุงรักษาเครื่องจักร
- 4) ที่ปรึกษาด้านเครื่องมือเครื่องจักร

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

Copyright© by Chiang Mai University

All rights reserved

1. ชื่อ

นายฉัตรพงศ์ กนิรวัฒน์ อายุ 40 ปี

2. หน้าที่รับผิดชอบในโครงการ นักวิจัย

3. วุฒิการศึกษา

3.1 ปริญญาตรี วิศวกรรมศาสตรบัณฑิต (วศ.บ.ไฟฟ้า) มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ พ.ศ. 2529

3.2 ปริญญาโท วิศวกรรมศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ พ.ศ. 2538

4. อาชีพ 2541 - ปัจจุบัน วิศวกรควบคุม ดูแล ตรวจสอบ วิเคราะห์การทำงานของอุปกรณ์ป้องกัน
ทั้งหมดในเขตรับผิดชอบ การไฟฟ้าเขต 1 ภาคเหนือ เชียงใหม่

5. ประสบการณ์การทำงาน/ฝึกอบรม

1) พ.ศ. 2538 - 2540 วิศวกรแผนกบริการอุตสาหกรรม มีหน้าที่ให้คำแนะนำ ออกแบบระบบ
ไฟฟ้าแก่ผู้ใช้ไฟฟ้าภาคธุรกิจ โรงงาน การไฟฟ้าเขต 1 ภาคเหนือ เชียงใหม่

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

Copyright© by Chiang Mai University

All rights reserved

1. ชื่อ

นายฐานะพุทธ เชาวนีประยูร

2. หน้าที่รับผิดชอบในโครงการ นักวิจัย

3. วุฒิการศึกษา

3.1 ปริญญาตรี เทคนิคการเกษตร สาขาพืชสวน มหาวิทยาลัยแม่โจ้ จ. เชียงใหม่

4. อาชีพ

นักวิชาการ

5. ประสบการณ์การทำงาน/ฝึกอบรม

- 1) นักวิชาการการเกษตร กรมพัฒนาที่ดิน เขต 6 เชียงใหม่
- 2) ที่ปรึกษากลุ่มเกษตรกร (ผู้ปลูกกุหลาบ) เชียงใหม่
- 3) ผู้ช่วยสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดเชียงใหม่
- 4) อบรมวิชาการแพทย์แผนโบราณ (สาขาเภสัชกรรม) โรงเรียนแพทย์แผนโบราณ

จ.เชียงใหม่

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

1. ชื่อ

นายเสริมสุข บัวเจริญ อายุ 53 ปี

2. หน้าที่รับผิดชอบในโครงการ นักวิจัย

3. วุฒิการศึกษา

3.1 ปริญญาตรี ครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีราชมงคลวิทยาเขตเทเวศน์

3.2 ปริญญาโท สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี

4. อาชีพ

อาจารย์แผนกวิชาช่างโลหะ คณะวิชาเทคโนโลยีการผลิต

5. ประสบการณ์การทำงาน/ฝึกอบรม

1) พ.ศ. 2520 อาจารย์ประจำสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตภาคพายัพ เชียงใหม่

2) พ.ศ. 2524 ฝึกอบรม/ดูงาน วิธีการสอนช่างอุตสาหกรรม ณ ประเทศอังกฤษ

3) พ.ศ. 2529 ฝึกอบรม/ดูงานเรื่องการเชื่อม และการตรวจสอบ ณ ประเทศญี่ปุ่น

4) พ.ศ. 2530 ฝึกอบรมหลักสูตรการตรวจสอบ โครงการถ่ายภาพด้วยรังสีระดับ 2 ของทบวง

การประมาธระหว่างประเทศ ณ ประเทศไทย

5) พ.ศ. 2533 ฝึกอบรมหลักสูตรการตรวจสอบด้วยคลื่นเสียงความถี่สูงระดับ 2 ของทบวงการ
การประมาธระหว่างประเทศ ณ ประเทศปากีสถาน

6) พ.ศ. 2535 ตรวจสอบท่อส่งน้ำโครงการไฟฟ้าพลังน้ำบ้านแม่เตย อ.อมก๋อย

จ.เชียงใหม่ โดยการถ่ายภาพด้วยรังสี

7) พ.ศ. 2540 ตรวจสอบโครงเหล็กหลังคาสถานีโทรทัศน์ช่อง 11 (เชียงใหม่) ด้วยคลื่นความถี่

สูง

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

Copyright© by Chiang Mai University

All rights reserved

1. ชื่อ

นางสาวสุวรรณา ทวนไกรพล อายุ 30 ปี

2. ที่อยู่

ภาควิชาวิศวกรรมอุตสาหการ คณะวิศวกรรมศาสตร์

มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ 50200

โทรศัพท์ 053-944125 โทรสาร 053-892377

3. วุฒิการศึกษา

3.1 ปริญญาตรี วิศวกรรมศาสตรบัณฑิต (วศ.บ.อุตสาหกรรม) มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ พ.ศ. 2540

3.2 ปริญญาโท วิศวกรรมศาสตรมหาบัณฑิต (วศ.ม.พลังงาน) มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

4. อาชีพ

ข้าราชการ

5. ประสบการณ์การทำงาน/ฝึกอบรม

1) พ.ศ. 2541 - ปัจจุบัน กรมพัฒนาและส่งเสริมพลังงาน

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

Copyright© by Chiang Mai University

All rights reserved

1. ชื่อ

นายสิทธิพร สุขเกษม อายุ 53 ปี

2. ที่อยู่

คณะเกษตรศาสตร์

มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ 50200

3. วุฒิการศึกษา

3.1 ปริญญาตรี วิทยาศาสตร์บัณฑิต (วท.บ.ไฟฟ้า) สาขาเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
พ.ศ. 2516

3.2 ปริญญาโท Master of Science (Agricultural Meteorology) Reading University, UK พ.ศ.
2526

4. อาชีพ

รองศาสตราจารย์ คณะเกษตร ศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

5. ประสบการณ์การทำงาน/ฝึกอบรม

- 1) พ.ศ. 2526 อุดมวิทยเกษตร 1 อุณหภูมิอากาศ โครงการวิจัยเพื่อเพิ่มผลผลิตทางเกษตร
- 2) พ.ศ. 2526 อุดมวิทยเกษตร 2 สุริยรังสี โครงการวิจัยเพื่อเพิ่มผลผลิตทางเกษตร
- 3) พ.ศ. 2526 อุดมวิทยเกษตร 3 ศักยภาพการคายระเหย โครงการวิจัยเพื่อเพิ่มผลผลิตทางเกษตร
- 4) พ.ศ. 2528 การศึกษาการใช้น้ำของพืชภายใต้ระบบชลประทานในจังหวัดเชียงใหม่
- 5) พ.ศ. 2530 การศึกษาการใช้น้ำของพืชที่ดอนภายใต้สภาพน้ำฝน
- 6) พ.ศ. 2540 การพัฒนาเครื่องมืออุดมวิทยเกษตร: เครื่องวัดน้ำฝนดิจิทัล
- 7) พ.ศ. 2542 - ปัจจุบัน การพัฒนาเครื่องมืออุดมวิทยเกษตร: เครื่องวัดระยะทางและทิศทาง

ลม

1. ชื่อ

นายอนุวัตร เดชกรฑ อายุ 30 ปี

2. ที่อยู่

ภาควิชาวิศวกรรมอุตสาหการ คณะวิศวกรรมศาสตร์
มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ 50200

3. วุฒิการศึกษา

3.1 ปริญญาตรี วิศวกรรมศาสตรบัณฑิต (วศ.บ.อุตสาหกรรม) มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

3.2 ปริญญาโท วิศวกรรมศาสตรมหาบัณฑิต (วศ.ม.อุตสาหกรรม) มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

4. อาชีพ

นักวิจัย, วิศวกร โครงการ

5. ประสบการณ์การทำงาน/ฝึกอบรม

1) พ.ศ. 2540 วิศวกรฝ่ายเทคนิค บริษัทเงินทุนอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย

2) พ.ศ. 2540-2541 วิศวกรฝ่ายขาย บริษัท Voice Solution จำกัด

3) พ.ศ. 2541-2542 Marketing Executive บริษัท โรแบร์แอนด์แอสโซซิเอต

(ประเทศไทย) จำกัด

4) พ.ศ. 2545-2547 นักวิจัย/วิศวกร โครงการ ภาควิชาวิศวกรรมอุตสาหการ คณะ

วิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

Copyright© by Chiang Mai University

All rights reserved

1. ชื่อ นางสาวเขาวรัตน์ เม็งขาว อายุ 28 ปี
2. ที่อยู่ ภาควิชาวิศวกรรมอุตสาหการ คณะวิศวกรรมศาสตร์
มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ 50200

3. วุฒิ การศึกษา

- 3.1 ปริญญาตรี ระดับปริญญาตรี ศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาอังกฤษ
คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
- 3.2 ระดับปริญญาโท ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ
คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

4. อาชีพ -

5. ประสบการณ์การทำงาน/ฝึกอบรม

- 1) พ.ศ. 2542-2544 เจ้าหน้าที่ฝ่ายจัดซื้อต่างประเทศ บริษัท LTEC Ltd.
- 2) พ.ศ. 2544-2545 เจ้าหน้าที่ประชาสัมพันธ์ สถานีเกษตรหลวงอ่างขาง มูลนิธิโครงการ

หลวง

- 3) พ.ศ. 2545-ปัจจุบัน เลขานุการ โครงการ ภาควิชาวิศวกรรมอุตสาหการ คณะวิศวกรรม
ศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

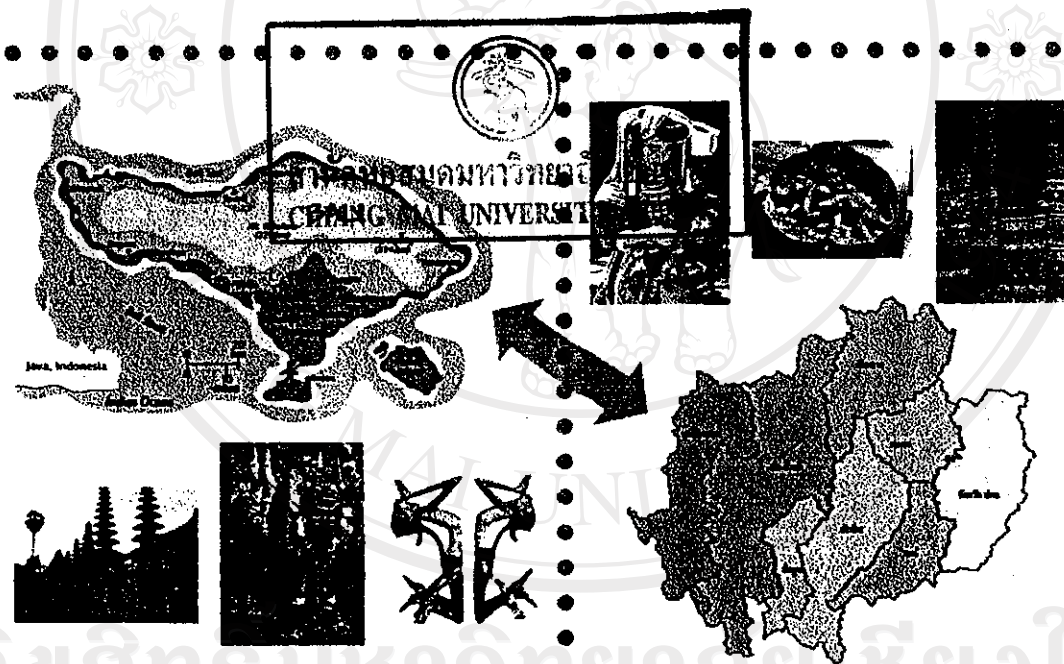
ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

ภาคผนวก
รายงานฉบับสมบูรณ์ (Final Report)

การเปรียบเทียบวัดกลุ่มหัตถอุตสาหกรรม
ในเขตจังหวัดภาคเหนือตอนบนของประเทศไทย

โครงการพัฒนาขีดความสามารถและเตรียมความพร้อม
สำหรับการจัดสร้างเมืองหัตถกรรมและการท่องเที่ยว
ในเขตจังหวัดภาคเหนือตอนบน

เสนอ ... วิทยาลัยศิลปะ สื่อ และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
โดย คณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

สารบัญ

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก ตารางสรุปข้อมูล 8 จังหวัด ภาคเหนือตอนบนของประเทศไทย	ก-1
ภาคผนวก ข สรุปข้อมูลย่าน/จุด ตาม 3 A	ข-1
ภาคผนวก ค ตารางให้คะแนนการเปรียบเทียบวัดจังหวัด กับ บาหลิ	ค-1
ภาคผนวก ง ตารางให้คะแนนการเปรียบเทียบวัดย่าน/จุด กับ อุบุด เซ็นเตอร์	ง-1
ภาคผนวก จ ตัวอย่างโครงการ กลุ่มจังหวัด จังหวัด และ จุด	จ-1
ภาคผนวก ฉ ประวัตินักวิจัย	ฉ-1

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

ภาคผนวก ก

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

ภาคผนวก ก .ตารางสรุปข้อมูล 8 จังหวัด

ข้อมูลที่จำเป็นเพื่อจัดทำ Draft Report Benchmarking Industrial

Handicraft บาหลี เทียบกับ 8 จังหวัดภาคเหนือ

จังหวัดเชียงใหม่

1. สิ่งแวดล้อมภายใน

Product	
1.1 สินค้าหัตถอุตสาหกรรมหลักของจังหวัด ที่เป็นที่ยอมรับ มีชื่อเสียง หรือเป็นสัญลักษณ์ของจังหวัด พร้อมรูปภาพประกอบ ประวัติเรื่องราวของผลิตภัณฑ์นั้นๆ (ควรแจกแจงเป็นกลุ่มสินค้า เช่น ไม้ ผ้า หิน เครื่องเงิน)	สินค้าหัตถอุตสาหกรรมที่เป็นที่ยอมรับ 1. ผลิตภัณฑ์จากกระดาษสา (บ้านดงป่าซาง, บ้านต้นเปา) 2. ผลิตภัณฑ์จากดิน - เครื่องปั้นดินเผา 3. ผลิตภัณฑ์จากไม้ - เครื่องจักรสาน (บ้านป่าปง) - ไม้แกะสลัก (บ้านถวาย, บ้านกู่แลน้อย) (รายละเอียดดัง Attach Word 1.1)
Service	
2.1 โรงแรมที่มีในจังหวัด แบ่งเป็นประเภทโรงแรมต่างๆ (Modern หรือ บูติค) ระดับดาวของโรงแรม รูปภาพประกอบ ราคาห้องพัก และการบริการที่เป็นจุดเด่น	อ.เมือง จอมทอง 2 แห่ง คอยสะเก็ด 6 แห่ง พร้าว 1 แห่ง แม่แตง 8 แห่ง เวียงแหง 2 แห่ง สันกำแพง 3 แห่ง สันป่าดง 1 แห่ง หางดง 13 แห่ง ฮอด 2 แห่ง เชียงดาว 7 แห่ง ฝาง 15 แห่ง แม่แจ่ม 2 แห่ง แม่วิม 2 แห่ง (รายละเอียดดัง Attach Word 2.1)
2.2 บริษัททัวร์ที่มีทั้งหมดในจังหวัด ราคา / package การท่องเที่ยวที่จัดให้ลูกค้า	มีทั้งหมด 296 บริษัท (รายละเอียดดัง Attach Word 2.2)
2.3 การบริการที่เป็นจุดเด่น เอกลักษณะของจังหวัด เช่น SPA นวดแผนไทย	สปา , นวดแผนไทย ปัจจุบันประเทศไทยได้นำนภาพลักษณ์ให้เป็นศูนย์กลางการท่องเที่ยวเพื่อสุขภาพ สถานบริการ

	ด้านสถาปัตยกรรมได้รับความนิยมอย่างมากในปัจจุบัน เชียงใหม่ซึ่งเป็นเมืองท่องเที่ยวหลัก มีสถานบริการด้านนี้ เกิดขึ้นหลายแห่ง
ทุนทางกายภาพ	
3.1 แหล่งท่องเที่ยวธรรมชาติที่มีทั้งหมดใน จังหวัด พร้อม Map รูปภาพ และรายละเอียด ประกอบ	คอยผ้าห่มปก, อุทยานแห่งชาติแม่สะ คอยอ่างขาง, โครงการหลวงห้วยลึก ถ้ำเชียงดาว, ศูนย์ฝึกช้างเชียงดาว อุทยานแห่งชาติห้วยน้ำดัง, โป่งเดือดป่าแป๋ เขื่อนแม่งัด, น้ำตกหมอกฟ้า เขื่อนแม่งวง, อุทยานแห่งชาติดอยสุเทพ-ปุย อุทยานแห่งชาติดอยอินทนนท์, น้ำตกแม่ปาน น้ำตกแม่ยะ, อุทยานแห่งชาติออบหลวง เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าอมก๋อย (รายละเอียดดัง Attach Word 3.1) (รูปท่องเที่ยว เชียงใหม่)
3.2 แหล่งท่องเที่ยวทางศาสนา และวัฒนธรรมที่ มีทั้งหมดในจังหวัด พร้อม Map รูปภาพ และ รายละเอียดประกอบ	วัด, พิพิธภัณฑ์สถาน,อนุสาวรีย์,หอศิลป์,ศูนย์ศิลป์, ชุมชนโบราณ,หอศิลป์วัฒนธรรมฯลฯ (รายละเอียดดัง Attach Word 3.2)(รูปท่องเที่ยว เชียงใหม่)
3.3 แหล่งผลิตสินค้าหัตถอุตสาหกรรมหลักที่มี ทั้งหมดในจังหวัด พร้อม Map รูปภาพ และ รายละเอียดประกอบ	1.บ้านดงป่าขวาง ค.มะขุนทราย (กระดาษสา) 2. บ้านดั้นเปา ค.ดั้นเปา (กระดาษสา) 3. บ้านเหมืองกุง (เครื่องปั้นดินเผา) 4.บ้านป่าปง ค.ป่าปง (เครื่องจักรสาน) 5.บ้านถวาย ค.ขุนคอง (ไม้แกะสลัก) 6.บ้านกัวแลน้อย (ไม้แกะสลัก) (รายละเอียดดัง Attach Word 1.1,3.3)(รูปแหล่ง หัตถกรรม)
3.4 แหล่งขายสินค้าหัตถอุตสาหกรรมหลักที่มี ทั้งหมดในจังหวัด พร้อม Map รูปภาพ และ รายละเอียดประกอบ	จุดขายสินค้าหลักๆจะขายตามแหล่งที่ผลิตตาม 3.3 และจะเป็นร้านขายอื่นๆใน อ.เมืองและรอบนอก (รายละเอียดดัง Attach Word 3.4)
3.5 ภาพรวมของความเชื่อมโยงการเดินทาง และ เส้นทาง (Logistics) ของข้อ 2.1 - 3.1 - 3.2 - 3.3 - 3.4	
3.6 สภาพเส้นทาง และสาธารณูปโภคตามข้อ 3.4	(Attach รูป เส้นทางในเชียงใหม่)
3.7 โครงสร้างพื้นฐานทางอากาศ -จำนวนสายการบิน	จำนวนสายการบิน 5 สายการบิน อัตราค่าโดยสาร

-ราคา	บริษัทการบินไทย (กรุงเทพ-เชียงใหม่) เที่ยวบินเดียว 2,275 – 3,075 บาท(เชียงใหม่-แม่ฮ่องสอน)เที่ยวเดียว 870-1,670 บาท บริษัทบางกอกแอร์เวย์ (กรุงเทพ-เชียงใหม่) เที่ยวบินเดียว 2,320 บาท ภูเก็ตแอร์ไลน์ เชียงใหม่-เชียงใหม่ เที่ยวบินเดียว 1,055 ไปกลับ 1,710 บาท บริษัทโอเรียนท์ไทยแอร์ไลน์ (กรุงเทพ-เชียงใหม่) เที่ยวบินเดียว 1,505 ไปกลับ 3,010 บาท บริษัทแอร์เอเชีย เอวีเอชั่น จำกัด
3.8 การมองในมุมของการ Zoning ของข้อ 2.1 - 3.1 - 3.2 - 3.3 – 3.4	
3.9 ลักษณะสถาปัตยกรรมหลักของจังหวัดที่เป็นเอกลักษณ์ พร้อมประวัติ ที่มา รูปภาพ ประกอบ	ศิลปะและวัฒนธรรมของอาณาจักรล้านนา
ทุนสังคม	
4.1 วิถีชีวิตหลัก และความเชื่อ ของคนในจังหวัด	ส่วนมากจะประกอบอาชีพเกษตร ถึงร้อยละ 61.43 ของประชากรทั้งหมด และยังคงความเชื่อและปฏิบัติตามประเพณีดั้งเดิมสืบทอดกันมาจนถึงปัจจุบันอยู่
4.2 ประวัติศาสตร์ ขนบธรรมเนียม ประเพณี วัฒนธรรม ของคนในจังหวัด	(รายละเอียดคั่ง Attach Word 4.2)
4.3 การรวมกลุ่มของคน ชุมชนท้องถิ่นหลัก และความเข้มแข็งของชุมชน ในจังหวัด	การ รวมกลุ่มของคนในชุมชนส่วนมากจะเป็นการรวมกลุ่มอาชีพ เช่นกลุ่มค้าทอ,กลุ่มผู้สูงอายุ,กลุ่มเกษตรกร ซึ่งกลุ่มพวกนี้ก็ขึ้นอยู่กับกิจกรรมหลักของชุมชนว่าเป็นอะไรก็จะรวมกลุ่มช่วยกัน ทำเพื่อเพิ่มรายได้ให้กับคนในครอบครัว
ทุนมนุษย์	
5.1 จำนวนประชากร เชื้อชาติ ศาสนา และระดับการศึกษาของคนในจังหวัด	จำนวนประชากรทั้งหมด 1,536,624 คน ชาย 785,268 คน หญิง 751,357 คน สำนักงานสถิติแห่งชาติ กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร ไตรมาสที่ 1 : มกราคม - มีนาคม 2548 (รายละเอียดคั่ง Attach Excel Sheet 1)
5.2 สถานศึกษาดังแต่ระดับประถม – อุดมศึกษา	ก่อนประถมศึกษา 33.4 %

ของจังหวัด	ประถมศึกษา 13.9 % ม.ต้น 15.5 % ม.ปลาย 10.7% อุดมศึกษา 12.7 % สำนักงานสถิติแห่งชาติ กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร ไตรมาสที่ 1 : มกราคม - มีนาคม 2548 (รายละเอียดดัง Attach Excel Sheet 2)
5.3 ลักษณะการจ้างงานในพื้นที่ และการเข้าไปทำงานในต่างจังหวัด ของจังหวัด	1. อาชีพเกษตรกรรม โดยคิดเป็นร้อยละ 61.43 ของผู้ที่ทำงานทั้งหมดทั่วประเทศ 2. อาชีพด้านอุตสาหกรรม ร้อยละ 13.60 3. พาณิชยกรรม คิดเป็นร้อยละ 10.02 นอกจากนี้ก็ประกอบอาชีพอื่นๆ ได้แก่ อุตสาหกรรมบริการ รับราชการ รัฐวิสาหกิจ การเมือง แพทย์ ทนายความ และอีกหลายสาขาอาชีพ ตลอดจนผู้ใช้ฝีมือแรงงาน สำนักงานสถิติแห่งชาติ กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร ไตรมาสที่ 1 : มกราคม - มีนาคม 2548

2. สิ่งแวดล้อมภายนอก

ลูกค้า/นักท่องเที่ยว													
1.1 กลุ่มลูกค้า/ นักท่องเที่ยวหลัก ปริมาณที่เข้ามาย้อนหลัง 5 ปีที่เข้ามาในจังหวัด ทั้งคนไทยและต่างชาติ	ปี จำนวนนักท่องเที่ยว(คน) ไทย ต่างประเทศ <table> <tr> <td>2545</td><td>1,639,473</td></tr> <tr> <td>1,558,317</td><td></td></tr> <tr> <td>2546</td><td>1,714,843</td></tr> <tr> <td>1,431,351</td><td></td></tr> <tr> <td>2547</td><td>1,877,194</td></tr> <tr> <td>1,746,201</td><td></td></tr> </table>	2545	1,639,473	1,558,317		2546	1,714,843	1,431,351		2547	1,877,194	1,746,201	
2545	1,639,473												
1,558,317													
2546	1,714,843												
1,431,351													
2547	1,877,194												
1,746,201													
ผู้ผลิตวัตถุดิบ/แหล่งวัตถุดิบ													
2.1 วัตถุดิบหลักของสินค้าหัตถอุตสาหกรรมหลักของจังหวัด	ปอสา,ดินเหนียว,ไม้บง,หวาย,ไม้สัก,ไม้ฉำฉา												
2.2 แหล่งวัตถุดิบหลักของสินค้าหัตถอุตสาหกรรมหลักของจังหวัด พร้อมทั้ง Map	ปอสา ซ้อมมาจากแม่ฮ่องสอน,ฮอด ส่วนวัตถุดิบชนิดอื่นๆจะซื้อจากในพื้นที่ใกล้เคียง												

2.3 ผู้ผลิต / จำหน่าย วัดดูดิบหลักของสินค้าหัตถ อุตสาหกรรมหลักของจังหวัด พร้อมทั้ง Map	
2.4 ภาพรวมของความเชื่อมโยงการเดินทาง และ เส้นทาง (Logistics) ของข้อผู้ผลิตสินค้า – ผู้ผลิต / จำหน่ายวัดดูดิบ – แหล่งวัดดูดิบ	ส่วนมากวัดดูดิบจะมาจาก จ.เชียงใหม่บริเวณใกล้ สถานที่ผลิตและถ้าไม่มีจะซื้อจากที่อื่นเช่น ปอสาซื้อ จาก แม่ฮ่องสอน,ฮอด
คู่แข่ง	
3.1 คู่แข่งทางตรงจากจังหวัดอื่นๆ ของสินค้า หัตถอุตสาหกรรมหลักในจังหวัด	ผ้าทอจาก จ.ลำปาง,จ.ลำพูน,เชียงราย,น่าน แต่ไม่มีผล มากนักเพราะว่าผ้าทอของแต่ละจังหวัดก็มีเอกลักษณ์ ของแต่ละจังหวัดและท้องถิ่นของตัวเอง
3.2 คู่แข่งทางตรงจากจังหวัดอื่นๆ ในเรื่องแหล่ง ท่องเที่ยวทางธรรมชาติของจังหวัด	จ.ลำพูน ,ลำปาง,เชียงราย,น่าน
3.3 คู่แข่งทางตรงจากจังหวัดอื่นๆ ในเรื่องแหล่ง ท่องเที่ยวทางศาสนา และวัฒนธรรมของ จังหวัด	จ.ลำพูน ,ลำปาง,เชียงราย,น่าน
การเมือง/กฎหมาย	
4.1 รูปแบบการเมือง การปกครองท้องถิ่นใน จังหวัด	จังหวัดเชียงใหม่แบ่งการปกครองออกเป็น 22 อำเภอ และ 2 กิ่งอำเภอ คือ อำเภอเมือง อำเภอหางดง อำเภอ แม่แตง อำเภอสารภี อำเภอสันกำแพง อำเภอดอย สะเก็ด อำเภอเชียงดาว อำเภอสันทราย อำเภอฝาง อำเภอฮอด อำเภออมก๋อย อำเภอพร้าว อำเภอแมริม อำเภอสะเมิง อำเภอจอมทอง อำเภอแม่แจ่ม อำเภอสัน ป่าดง อำเภอแม่อาย อำเภอดอยเต่า อำเภอเวียงแหง อำเภอไชยปราการ อำเภอแม่วาง กิ่งอำเภอแม่ออน และ กิ่งอำเภอดอยหล่อ
4.2 กฎหมายเฉพาะของจังหวัด	-
การสนับสนุนจากภาครัฐ	
5.1 นโยบายจากภาครัฐในการสนับสนุนด้าน หัตถอุตสาหกรรม และท่องเที่ยวของจังหวัด	นโยบายสนับสนุนด้านอุตสาหกรรม 1. หนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ นโยบายส่งเสริมการท่องเที่ยว 1. ส่งเสริมให้การท่องเที่ยวเป็นเครื่องมือสำคัญในการ แก้ไขปัญหาเศรษฐกิจ 2. ส่งเสริมและพัฒนาการดำเนินงานด้านการตลาดเชิง รุก 3. ส่งเสริมให้เกิดความร่วมมือกับทุกฝ่ายทั้งระดับใน ประเทศและต่างประเทศ

	4. มุ่งพัฒนาองค์กร ระบบบริหารจัดการ (รายละเอียดดัง Attach Word 5.1)
5.2 แผนยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด	ยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด 1. ยุทธศาสตร์เชิงรุก : สร้างฐาน เศรษฐกิจใหม่ 2. ยุทธศาสตร์ปรับตัว : เพื่อเพิ่มมูลค่าฐานเศรษฐกิจเดิม 1. สร้างงานหัตถกรรมที่มีเอกลักษณ์และความเป็นเลิศในระดับนานาชาติ สำหรับตลาดเฉพาะ (Niche Market) โดยการนำวัฒนธรรมล้านนามาสร้างเอกลักษณ์และเรื่องราว เพื่อเพิ่มมูลค่าให้กับสินค้า 2. เชื่อมโยงการท่องเที่ยวเพื่อเป็นพลังดึงดูดใหม่ จากทรัพยากรท่องเที่ยว ทั้งภายในกลุ่มจังหวัด และเชื่อมโยงกับกลุ่มประเทศในอนุภาครุ่มแม่น้ำโขงและเอเชียใต้ 3. ปรับปรุงประสิทธิภาพการผลิตทางการเกษตร โดยสร้างความหลากหลาย และการบริหารจัดการสมัยใหม่ 3. ยุทธศาสตร์การพัฒนาที่ยั่งยืน : สนับสนุน ทั้งฐานเศรษฐกิจเดิมและเศรษฐกิจใหม่ให้ยั่งยืน (รายละเอียดดัง Attach Word 5.2)
5.3 โครงการจากภาครัฐที่เล็งดำเนินการ หรือ กำลังดำเนินการที่สอดคล้องกับแผนยุทธศาสตร์ของจังหวัด	1 ตำบล 1 ผลิตภัณฑ์
5.4 ผลลัพธ์ที่เกิดขึ้นอย่างเป็นรูปธรรมจากข้อ 5.1 และ 5.2	(รายละเอียดดัง Attach Word 5.4)
การสนับสนุนจากสถาบันการศึกษา	
6.1 รูปแบบ / ลักษณะความร่วมมือของจังหวัด กับสถาบันการศึกษา	
6.2 โครงการที่เกิดขึ้นจากการสนับสนุน หรือ ร่วมมือกับสถาบันการศึกษาค้างๆ	

6.3 ผลลัพธ์ที่เกิดขึ้นอย่างเป็นรูปธรรมจากข้อ 6.1 และ 6.2	
การสนับสนุนจากภาคเอกชน	
7.1 สมาคม / ชมรม / การรวมกลุ่มของเอกชนในจังหวัด	
7.2 รูปแบบ / ลักษณะความร่วมมือของจังหวัดกับกลุ่มเอกชนในจังหวัด	
7.3 โครงการที่เกิดขึ้นจากการสนับสนุน หรือร่วมมือกับกลุ่มเอกชนในจังหวัด	
7.4 ผลลัพธ์ที่เกิดขึ้นอย่างเป็นรูปธรรมจากข้อ 7.2 และ 7.3	
สภาพเศรษฐกิจ	
8.1 สภาพเศรษฐกิจ รายรับหลัก ตัวเลขทางการเงินที่สำคัญของจังหวัด	ข้อมูลปี 2547 GPP 97,994.5 ล้านบาท รายได้ 12,586 บาทต่อเดือน รายจ่าย 11,121 บาทต่อเดือน อัตราร้อยละต่อครัวเรือนที่เป็นหนี้ ร้อยละ 55.2 (ดูรายละเอียดจาก Attach Excel Sheet 3,4) (ข้อมูลย้อนหลัง 5 ปี)
8.2 สถิติการ Ranking ด้านสภาพเศรษฐกิจ เทียบกับ 8 จังหวัดภาคเหนือ	รายได้ของครัวเรือนคิดเป็นบาทต่อเดือนของคนในจังหวัดในปี 2543,2545 ลำพูนจะเป็นอันดับ 2 ใน 8 จังหวัดภาคเหนือ รองจากลำพูนปี 2547 เป็นอันดับ 1 (ดูรายละเอียดจาก Attach Excel Sheet 4) (ข้อมูลย้อนหลัง 5 ปี)
การเข้ามาของวัฒนธรรมอื่น	
9.1 การเข้ามาของวัฒนธรรมอื่น ทั้งในประเทศและต่างชาติในจังหวัด ตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน	การเข้ามาของวัฒนธรรมตะวันตกทำให้การแต่งตัวอาชีพหลักของชาวบ้านเปลี่ยนไปจากเดิม วัฒนธรรมและอาชีพเดิมๆส่วนมากจะเป็นคนสูงอายุทำและคนรุ่นใหม่ๆจะออกไปทำงาน นอกหมู่บ้าน เช่นงานนิคม
9.2 ผลลัพธ์ที่เกิดขึ้นอย่างเป็นรูปธรรมจากข้อ 9.1	ทำวัฒนธรรมเดิมๆจะเริ่มหมดไปถ้าคนรุ่นหลังไม่ให้ความสนใจและหันไปทำงานอย่างอื่น
การพัฒนาด้านอุตสาหกรรมและเทคโนโลยี	
10.1 การพัฒนาด้านอุตสาหกรรม และเทคโนโลยีของจังหวัด ตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน	เมื่อพิจารณาจากโครงสร้างรายได้ของจังหวัดเชิงใหม่จะพบว่าสาขาอุตสาหกรรมมีความสำคัญ ซึ่งสามารถนำรายได้มาสู่จังหวัดเชิงใหม่เป็นอันดับ

	สอง รองจากภาคบริการ
10.2 ผลลัพธ์ที่เกิดขึ้นอย่างเป็นรูปธรรมจากข้อ 10.1	

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

ข้อมูลที่ใช้เป็นเพื่อจัดทำ Draft Report Benchmarking Industrial

Handicraft บาหลี เทียบกับ 8 จังหวัดภาคเหนือ

จังหวัดเชียงราย

1.สิ่งแวดล้อมภายใน

Product	
1.1 สินค้าหัตถอุตสาหกรรมหลักของจังหวัด ที่เป็นที่ยอมรับ มีชื่อเสียง หรือเป็นสัญลักษณ์ของจังหวัด พร้อมรูปภาพประกอบ ประวัติเรื่องราวของผลิตภัณฑ์นั้นๆ (ควรแจกแจงเป็นกลุ่มสินค้า เช่น ไม้ ผ้า หิน เครื่องเงิน)	สินค้าหัตถอุตสาหกรรมที่เป็นที่ยอมรับ 1. ไม้แกะสลัก 2. ผ้าทอพื้นเมือง 3. เครื่องปั้นดินเผา (รายละเอียดคัง Attach 1)
Service	
2.1 โรงแรมที่มีในจังหวัด แบ่งเป็นประเภท โรงแรมต่างๆ (Modern หรือ บูติค) ระดับดาวของโรงแรม รูปภาพประกอบ ราคาเข้าพัก และการบริการที่เป็นจุดเด่น	มีโรงแรมประมาณ 150 แห่ง (รายละเอียดคัง Attach 2)
2.2 บริษัททัวร์ที่มีทั้งหมดในจังหวัด ราคา / package การท่องเที่ยวที่จัดให้ลูกค้า	บริษัททัวร์มีประมาณ 66 แห่ง
2.3 การบริการที่เป็นจุดเด่น อื่นๆของจังหวัด เช่น SPA นวดแผนไทย ,การแสดง	
ทุนทางกายภาพ	
3.1 แหล่งท่องเที่ยวธรรมชาติที่มีทั้งหมดในจังหวัด พร้อม Map รูปภาพ และรายละเอียดประกอบ	แหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญทางธรรมชาติ ได้แก่ วบอุทยานน้ำตกขุนกรณ์ อุทยานแห่งชาติคอกยหลวง คอกแม่สลอง หรือคอกสันติคีรี ถ้ำปูน ถ้ำปลา ถ้ำสาคินพญานาค วบอุทยานขุนน้ำนางนอน จุดชมวิวกอยช้างมูบ คอยเชียงเมี่ยงและสปรก คอยผาดัง ภูชี้ฟ้า (รายละเอียดคัง Attach 3)
3.2 แหล่งท่องเที่ยวทางศาสนา และวัฒนธรรมที่มีทั้งหมดในจังหวัด พร้อม Map รูปภาพ และรายละเอียดประกอบ	- แหล่งท่องเที่ยวทางประวัติศาสตร์ และศาสนสถาน ได้แก่ วัดพระแก้ว วัดพระสิงห์ พระธาตุจอมทอง อนุสาวรีย์พ่อขุนเม็งรายมหาราช พิพิธภัณฑสถานแห่งชาติเชียงแสน พระธาตุคอกยหลวง พระธาตุจอมเว่น พระธาตุจอมเว้า วัดป่าสัก วัดพระเจ้าล้านทอง วัดพระธาตุผาเงา วัดเจดีย์เจ็ดยอด วัดเจดีย์หลวง

	- แหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมและหัตถกรรม ได้แก่ โครงการพัฒนาคอยดุง คอยแม่สลอง สวนแม่ฟ้าหลวง ศูนย์หัตถกรรมเวียงกาหลง ศูนย์พัฒนาและส่งเสริมชาวเขา (รายละเอียดดัง Attach 3)
3.3 แหล่งผลิตสินค้าหัตถอุตสาหกรรมหลักที่มีทั้งหมดในจังหวัด พร้อม Map รูปภาพ และรายละเอียดประกอบ	- เครื่องปั้นดินเผา ด.เวียงกาหลง อ.เวียงป่าเป้า - ผ้าทอเชียงแสน บ.สบคำ ด.เวียง อ.เชียงแสน - ผ้าทอพื้นเมือง ด.ศรีดอนชัย อ.เชียงของ - ผ้าทอพื้นเมือง ด.จอมสวรรค์ อ.แม่จัน - กลุ่มไม้แกะสลัก บ้านถ้ำผาแดง ด.ท่าสุด อ.เมือง
3.4 แหล่งขายสินค้าหัตถอุตสาหกรรมหลักที่มีทั้งหมดในจังหวัด พร้อม Map รูปภาพ และรายละเอียดประกอบ	- ร้านลุงศรีเวียงกาหลง หลัก กม. 90 ถ. เชียงใหม่-เชียงราย เวียงกาหลง เชมมิก หมู่ที่ 35 ด.เวียงกาหลง อ.เวียงป่าเป้า - ศูนย์โอท็อป เชียงราย อาคาร โอทีดีพลาซ่า - สนามบินเชียงราย - เชียงรายไนท์บาซาร์ หลังสถานีขนส่งผู้โดยสาร จ.เชียงราย
3.5 ภาพรวมของความเชื่อมโยงการเดินทาง และเส้นทาง (Logistics) ของข้อ 2.1 - 3.1 - 3.2 - 3.3 - 3.4	
3.6 โครงสร้างพื้นฐานด้านการเดินทางทางบก	
3.7 ทางอากาศ จำนวนสายการบิน และเที่ยวบิน	
3.8 ความเชื่อมโยงด้านแหล่งท่องเที่ยวและธุรกิจบริการ	
3.9 การมองในมุมของการ Zoning ของข้อ 2.1 - 3.1 - 3.2 - 3.3 - 3.4	
3.10 ลักษณะสภาพปศุกรรมหลักของจังหวัดที่เป็นเอกลักษณ์ พร้อมประวัติ ที่มา รูปภาพประกอบ	
ทุนสังคม	
4.1 วิถีชีวิตหลัก และความเชื่อ ของคนในจังหวัด	วิถีชีวิตของคนในจังหวัดเชียงรายเรียบง่าย อาชีพโดยส่วนใหญ่คือการเกษตร นับถือศาสนาพุทธ ดังนั้นจึงมีความเชื่อที่คล้ายๆ กัน

4.2 ประวัติศาสตร์ ขนบธรรมเนียม ประเพณี วัฒนธรรม ของคนในจังหวัด	(รายละเอียดคั้ง Attach 4)
4.3 การรวมกลุ่มของคน ชุมชนท้องถิ่นหลัก และ ความเข้มแข็งของชุมชน ในจังหวัด	มีการรวมกลุ่มอาชีพกันภายในพื้นที่เพื่อช่วยกันผลิต ผลิตภัณฑ์ มีความเข้มแข็งสามัคคีกันในกลุ่ม
ทุนมนุษย์	
5.1 จำนวนประชากร เชื้อชาติ ศาสนา	ประชากร 1,273,445 คน ในปี 2546 จังหวัดเชียงราย มี พุทธศาสนิกชน (ร้อยละ 97.34) อิสลาม (ร้อยละ 0.19) คริสต์ (ร้อยละ 2.09) อื่น ๆ (ร้อยละ 0.38)
5.2 ระดับการศึกษา	1.ไม่ได้เรียน คิดเป็นร้อยละ 10.9 2.ก่อนประถมศึกษา คิดเป็นร้อยละ 36.1 3.ประถมศึกษา คิดเป็นร้อยละ 14.8 4.ม.ต้น คิดเป็นร้อยละ 14.4 5.ม.ปลาย คิดเป็นร้อยละ 11.2 6.อุดมศึกษา คิดเป็นร้อยละ 12.6 ข้อมูล ไตรมาสที่ 1(มค.-มีค.) ปี 2548
5.3 ความสามารถฝีมือแรงงาน	
5.4 ลักษณะการจ้างงานในพื้นที่ และการเข้าไป ทำงานในต่างจังหวัด ของจังหวัด	1.ต่ำกว่า 15 ปี ร้อยละ 20.9 2.กำลังแรงงาน ร้อยละ 57.8 - ทำงาน ร้อยละ 54.1 - ว่างงาน ร้อยละ 3.5 - รอฤดูกาล ร้อยละ 0.2

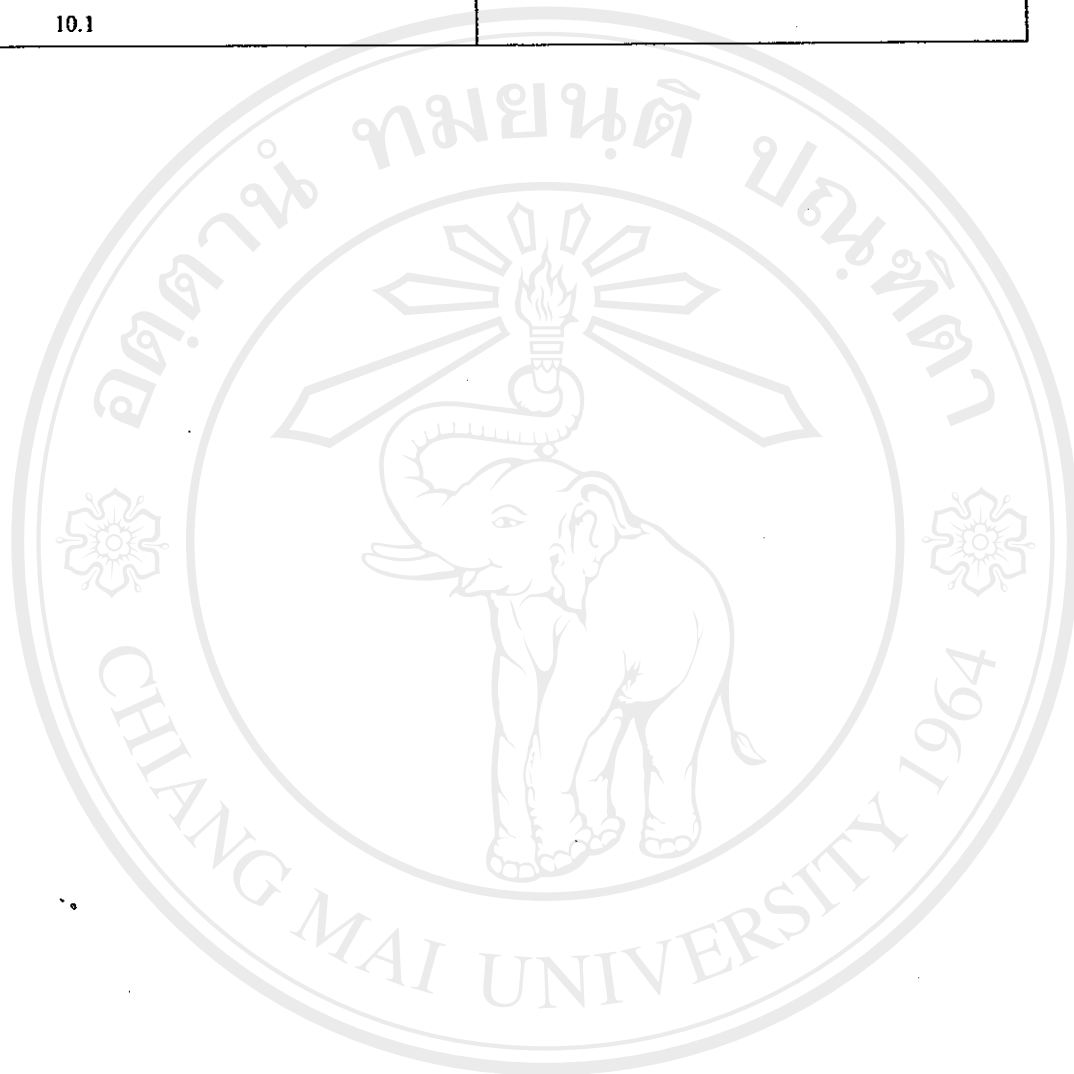
2.สิ่งแวดล้อมภายนอก

ลูกค้า/นักท่องเที่ยว	
1.1 กลุ่มลูกค้า/ นักท่องเที่ยวหลัก ปริมาณที่เข้ามา ย้อนหลัง 5 ปีที่เข้ามาในจังหวัด ทั้งคนไทย และต่างชาติ	ปี 2545 ชาวไทย 661,370 คน ต่างประเทศ 352,576 คน ปี 2546 ชาวไทย 708,794 คน ต่างประเทศ 280,195 คน ปี 2547 ชาวไทย 792,961 คน ต่างประเทศ 279,911 คน
ผู้ผลิตวัตถุดิบ/แหล่งวัตถุดิบ	
2.1 วัตถุดิบหลักของสินค้าหัตถอุตสาหกรรม หลักของจังหวัด	- สำหรับผ้าทอพื้นเมือง วัตถุดิบหลัก ส่วนมากจะเป็น การสั่งซื้อ หรือเดินทางไปซื้อ มาจากต่างอำเภอ หรือ ต่างจังหวัด - ไม้แกะสลัก วัตถุดิบส่วนมากจะมาจาก การรับซื้อ การใช้รากไม้เก่า ซึ่งมีอยู่ในพื้นที่ - เครื่องปั้นดินเผา มีวัตถุดิบหลัก คือ ดินคำ ดินเหนียว

	ทีเด็ดเกือบ ซึ่งโดยปกติจะมีคนมาเสนอขาย หรือถ้าสั่งซื้อ จะใช้เวลาประมาณ 1-2 วันจากต่างจังหวัด
2.2 แหล่งวัตถุดิบหลักของสินค้าหัตถ อุตสาหกรรมหลักของจังหวัด พร้อมทั้ง Map	การสั่งซื้อโดยส่วนมากจะเป็นการสั่งซื้อมาจากตัว อำเภอเมือง ถ้าหากเป็นต่างจังหวัดก็จะมาจากจังหวัด เชียงใหม่
2.3 ผู้ผลิต / จำหน่าย วัตถุดิบหลักของสินค้าหัตถ อุตสาหกรรมหลักของจังหวัด พร้อมทั้ง Map	- ผ้าพื้นเมืองวัตถุดิบหลักส่วนมากจะอยู่ในอำเภอ เมืองจังหวัดเชียงราย - ไม้แกะสลักวัตถุดิบส่วนใหญ่สามารถหาได้ในพื้นที่ - วัตถุดิบมีคนมาเสนอขาย และมีการสั่งจากจังหวัด เชียงใหม่และลำปาง ซึ่งจะใช้เวลาประมาณ 1-2 วัน
2.4 ภาพรวมของความเชื่อมโยงการเดินทาง และ เส้นทาง (Logistics) ของข้อผู้ผลิตสินค้า – ผู้ผลิต / จำหน่ายวัตถุดิบ – แหล่งวัตถุดิบ	ส่วนใหญ่วัตถุดิบหลักจะหาได้จากในพื้นที่ หรือภายใน จังหวัด จะมีก็แค่วัตถุดิบบางอย่างที่ต้องมีการสั่งซื้อมา จากต่างจังหวัดโดยใช้เวลาไม่นานนักในการสั่งซื้อ
คู่แข่ง	
3.1 คู่แข่งทางตรงจากจังหวัดอื่นๆ ของสินค้าหัตถ อุตสาหกรรมหลักในจังหวัด	- สำหรับผ้าทอพื้นเมืองนั้น มีคู่แข่งใน 8 จังหวัด ภาคเหนือตอนบน ซึ่งมีผ้าทอพื้นเมืองเหมือนกันจะ แตกต่างกันที่ลายของแต่ละพื้นที่ - ไม้แกะสลักมีคู่แข่งที่สำคัญคือ บ้านดวาย จังหวัด เชียงใหม่ - เครื่องปั้นดินเผา มีคู่แข่งที่สำคัญคือ เครื่องปั้นเซรา มิก จ.ลำปาง
3.2 คู่แข่งทางตรงจากจังหวัดอื่นๆ ในเรื่องแหล่ง ท่องเที่ยวทางธรรมชาติของจังหวัด	เนื่องจากสภาพภูมิประเทศใกล้เคียงกันทำให้เกิดการ แข่งขันกันได้ในทุกจังหวัดภาคเหนือตอนบน โดยเฉพาะจังหวัดเชียงใหม่
3.3 คู่แข่งทางตรงจากจังหวัดอื่นๆ ในเรื่องแหล่ง ท่องเที่ยวทางศาสนา และวัฒนธรรมของ จังหวัด	จังหวัดเชียงใหม่
การเมือง/กฎหมาย	
4.1 รูปแบบการเมือง การปกครองท้องถิ่นใน จังหวัด	
4.2 กฎหมายเฉพาะของจังหวัด	
การสนับสนุนจากภาครัฐ	
5.1 นโยบายจากภาครัฐในการสนับสนุนด้าน หัตถอุตสาหกรรม และท่องเที่ยวของจังหวัด	
5.2 แผนยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด	มีการวางแผนพัฒนาหัตถอุตสาหกรรมในแผนยุทธ

	ศาสตร์การพัฒนาจังหวัด ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 3 (รายละเอียดดัง Attach 5)
5.3 โครงการจากภาครัฐที่เคยดำเนินการ หรือ กำลังดำเนินการที่สอดคล้องกับแผนยุทธศาสตร์ของจังหวัด	โครงการ 1 ตำบล 1 ผลิตภัณฑ์
5.4 ผลลัพธ์ที่เกิดขึ้นอย่างเป็นรูปธรรมจากข้อ 5.1 และ 5.2	
การสนับสนุนจากสถาบันการศึกษา	
6.1 รูปแบบ / ลักษณะความร่วมมือของจังหวัด กับสถาบันการศึกษา	
6.2 โครงการที่เกิดขึ้นจากการสนับสนุน หรือ ร่วมมือกับสถาบันการศึกษาต่างๆ	
6.3 ผลลัพธ์ที่เกิดขึ้นอย่างเป็นรูปธรรมจากข้อ 6.1 และ 6.2	
การสนับสนุนจากภาคเอกชน	
7.1 สมาคม / ชมรม / การรวมกลุ่มของเอกชนใน จังหวัด	
7.2 รูปแบบ / ลักษณะความร่วมมือของจังหวัด กับกลุ่มเอกชนในจังหวัด	
7.3 โครงการที่เกิดขึ้นจากการสนับสนุน หรือ ร่วมมือกับกลุ่มเอกชนในจังหวัด	
7.4 ผลลัพธ์ที่เกิดขึ้นอย่างเป็นรูปธรรมจากข้อ 7.2 และ 7.3	
สภาพเศรษฐกิจ	
8.1 สภาพเศรษฐกิจ รายรับหลัก ตัวเลขทาง การเงินที่สำคัญของจังหวัด (GPP)	ปี 2547 43586.4 ล้านบาท
8.2 สถิติการ Ranking ด้านสภาพเศรษฐกิจ เทียบ กันใน 8 จังหวัดภาคเหนือ	อยู่ในอันดับที่ 13 จาก 17 จังหวัดของภาคเหนือ อันดับที่ 56 ของประเทศ อันดับที่ 3 ของ 8 จังหวัด
การเข้ามาของวัฒนธรรมอื่น	
9.1 การเข้ามาของวัฒนธรรมของวัฒนธรรมอื่น ทั้งในประเทศ และต่างชาติในจังหวัด ตั้งแต่ อดีตจนถึงปัจจุบัน	มีการเข้ามาของวัฒนธรรมของต่างประเทศ ค่อนข้างมาก หลังจากที่ประเทศมีการพัฒนาไปอย่างรวดเร็ว
9.2 ผลลัพธ์ที่เกิดขึ้นอย่างเป็นรูปธรรมจากข้อ 9.1	ลักษณะการดำเนินชีวิตได้เปลี่ยนแปลงไปทั้งการแต่ง กาย การใช้ยา การทำอาชีพ ทำให้ประเพณีวัฒนธรรม

	เก่าๆ ค่อยๆเลื่อนหายไป
การพัฒนาด้านอุตสาหกรรมและเทคโนโลยี	
10.1 การพัฒนาด้านอุตสาหกรรม และเทคโนโลยี ของจังหวัด ตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน	
10.2 ผลลัพธ์ที่เกิดขึ้นอย่างเป็นรูปธรรมจากข้อ 10.1	

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

ข้อมูลที่ใช้เป็นเพื่อจัดทำ Draft Report Benchmarking Industrial
Handicraft บาหลึ เทียบกับ 8 จังหวัดภาคเหนือ

จังหวัดแพร่

1. สิ่งแวดล้อมภายใน

Product	
1.1 สินค้าหัตถอุตสาหกรรมหลักของจังหวัด ที่เป็นที่ยอมรับ มีชื่อเสียง หรือเป็นสัญลักษณ์ของจังหวัด พร้อมรูปภาพประกอบ ประวัติเรื่องราวของผลิตภัณฑ์นั้นๆ (ควรแจกแจงเป็นกลุ่มสินค้า เช่น ไม้ ผ้า หิน เครื่องเงิน)	สินค้าหัตถอุตสาหกรรมที่เป็นที่ยอมรับ - ไม้แกะสลัก - ผ้าทอพื้นเมือง ผ้าหม้อห้อม (รายละเอียดคัง Attach 1)
Service	
2.1 โรงแรมที่มีในจังหวัด แบ่งเป็นประเภท โรงแรมต่างๆ (Modern หรือ บูติค) ระดับดาวของโรงแรม รูปภาพประกอบ ราคาเข้าพัก และการบริการที่เป็นจุดเด่น	โรงแรมนครแพร่ทาวเวอร์ ภัราคร แม่ยมพาส น้าทอง ภูมิไทยการเดิน นุสรคัมเพลส ห่งศรีไพบุลย์ บัวขาว ศิริวัฒนา สวัสดิการ หอฟ้า นครแพร่ บ้านเพื่อนผู้ริ สอร์ท น้าแรมการเดิน บ้านพักรับรองอุทยานแห่งชาติคอยผากลอง บ้านพักรับรองอุทยานแห่งชาติคอยผากลอง บ้านพักรับรองอุทยานแห่งชาติเวียงโกศัย (รายละเอียดคัง Attach 2)
2.2 บริษัททัวร์ที่มีทั้งหมดในจังหวัด ราคา / package การท่องเที่ยวที่จัดให้ลูกค้า	(รายละเอียดคัง Attach 2)
2.3 การบริการที่เป็นจุดเด่น เอกลักษณ์ของจังหวัด เช่น SPA นวดแผนไทย	
ทุนทางกายภาพ	
3.1 แหล่งท่องเที่ยวธรรมชาติที่มีทั้งหมดในจังหวัด พร้อม Map รูปภาพ และรายละเอียดประกอบ	(รายละเอียดคัง Attach 2)
3.2 แหล่งท่องเที่ยวทางศาสนา และวัฒนธรรมที่มีทั้งหมดในจังหวัด พร้อม Map รูปภาพ และรายละเอียดประกอบ	(รายละเอียดคัง Attach 2)
3.3 แหล่งผลิตสินค้าหัตถอุตสาหกรรมหลักที่มีทั้งหมดในจังหวัด พร้อม Map รูปภาพ และรายละเอียดประกอบ	มีทุกอำเภอ

3.4 แหล่งขายสินค้าหัตถอุตสาหกรรมหลักที่มีทั้งหมดในจังหวัด พร้อม Map รูปภาพ และรายละเอียดประกอบ	มีทุกอำเภอ
3.5 ภาพรวมของความเชื่อมโยงการเดินทาง และเส้นทาง (Logistics) ของข้อ 2.1 - 3.1 - 3.2 - 3.3 - 3.4	
3.6 สภาพเส้นทาง และสาธารณูปโภคตามข้อ 3.4	(รายละเอียดในAttach 2)
3.7 โครงสร้างพื้นฐานทางอากาศ -จำนวนสายการบิน -ราคา	
3.8 การมองในมุมของการ Zoning ของข้อ 2.1 - 3.1 - 3.2 - 3.3 - 3.4	
3.9 ลักษณะสถาปัตยกรรมหลักของจังหวัดที่เป็นเอกลักษณ์ พร้อมประวัติ ที่มา รูปภาพประกอบ	
ทุนสังคม	
4.1 วิถีชีวิตหลัก และความเชื่อ ของคนในจังหวัด	
4.2 ประวัติศาสตร์ ขนบธรรมเนียม ประเพณี วัฒนธรรม ของคนในจังหวัด	(รายละเอียดในAttach 1)
4.3 การรวมกลุ่มของคน ชุมชนท้องถิ่นหลัก และความเข้มแข็งของชุมชน ในจังหวัด	
ทุนมนุษย์	
5.1 จำนวนประชากร เชื้อชาติ ศาสนา และระดับการศึกษาของคนในจังหวัด	ระดับการศึกษา ไม่ได้รับการศึกษา ร้อยละ 4 ก่อนประถมศึกษา ร้อยละ 38.6 ประถมศึกษา ร้อยละ 18.0 มัธยมศึกษาตอนต้น ร้อยละ 17.1 มัธยมศึกษาตอนปลาย ร้อยละ 10.9 อุดมศึกษา ร้อยละ 11.3 (ข้อมูลไตรมาสที่ 1 ปี 2548) (รายละเอียดใน attach 4)
5.2 สถานศึกษาดังแต่ระดับประถม – อุดมศึกษาของจังหวัด	โรงเรียนนารีรัตน์ พริยาลัย ห้วยน้ำวิทยาคม ดินโอกาสวิทยา ท่าข้ามวิทยาคม มหาวิทยาลัยรามคำแหง มหาวิทยาลัยจุฬาลงกรณ์ราชวิทยาลัย วิทยาเขตแพร่ (มหาวิทยาลัยสงฆ์) มหาวิทยาลัยแม่โจ้ วิทยาเขตแพร่

	๑๑๑ (รายละเอียดใน attach 4)
5.3 ลักษณะการจ้างงานในพื้นที่ และการเข้าไปทำงานในต่างจังหวัด ของจังหวัด	การเกษตร ร้อยละ 24 ความสามารถด้านฝีมือและธุรกิจที่เกี่ยวข้อง ร้อยละ 21.5 การขายและบริการ ร้อยละ 17.7 พนักงานบริการ,ร้านค้าและตลาด ร้อยละ 15.2 ข้าราชการระดับอาวุโสและผู้จัดการ ร้อยละ 7.4 (ข้อมูลไตรมาสที่ 1 ปี 2548)
5.4	1.ต่ำกว่า 15 ปี ร้อยละ 19.5 2.กำลังแรงงาน ร้อยละ 60.5 - ทำงาน ร้อยละ 58.6 -ว่างงาน ร้อยละ 0.6 -รอฤดูกาล ร้อยละ 1.3 3.ผู้ที่ไม่อยู่ในกำลังแรงงาน ร้อยละ 20 (ข้อมูลไตรมาสที่ 1 ปี 2548)

2.สิ่งแวดล้อมภายนอก

ลูกค้า/นักท่องเที่ยว	
1.1 กลุ่มลูกค้า / นักท่องเที่ยวหลัก ปริมาณที่เข้ามาย้อนหลัง 5 ปีที่เข้ามาในจังหวัด ทั้งคนไทย และต่างชาติ	ปี จำนวนนักท่องเที่ยว(คน) ไทย ต่างประเทศ 2545 293,831 23,921 2546 302,421 22,974 2547 251,194 15,355
ผู้ผลิตวัตถุดิบ/แหล่งวัตถุดิบ	
2.1 วัตถุดิบหลักของสินค้าหัตถอุตสาหกรรมหลักของจังหวัด	- สำหรับผ้าทอพื้นเมือง วัตถุดิบหลัก ส่วนมากจะเป็นการสั่งซื้อ หรือเดินทาง ไปซื้อ มาจากต่างอำเภอ หรือต่างจังหวัด
2.2 แหล่งวัตถุดิบหลักของสินค้าหัตถอุตสาหกรรมหลักของจังหวัด พร้อมทั้ง Map	วัตถุดิบหลัก ส่วนมากจะเป็นการสั่งซื้อ หรือเดินทางไปซื้อ มาจากต่างอำเภอ หรือต่างจังหวัด
2.3 ผู้ผลิต / จำหน่าย วัตถุดิบหลักของสินค้าหัตถอุตสาหกรรมหลักของจังหวัด พร้อมทั้ง Map	วัตถุดิบหลัก ส่วนมากจะเป็นการสั่งซื้อ หรือเดินทางไปซื้อ มาจากต่างอำเภอ หรือต่างจังหวัด
2.4 ภาพรวมของความเชื่อมโยงการเดินทาง และเส้นทาง (Logistics) ของข้อผู้ผลิตสินค้า-	

ผู้ผลิต / จำหน่ายวัตถุดิบ – แหล่งวัตถุดิบ	
คู่แข่ง	
3.1 คู่แข่งทางตรงจากจังหวัดอื่นๆ ของสินค้า หัตถอุตสาหกรรมหลักในจังหวัด	ทุกจังหวัดเป็นคู่แข่ง ส่วนมากจะเป็นจังหวัดที่มีการพัฒนา และ มีการแข่งขันที่สูงกว่า
3.2 คู่แข่งทางตรงจากจังหวัดอื่นๆ ในเรื่อง แหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติของจังหวัด	ทุกจังหวัดเป็นคู่แข่ง ส่วนมากจะเป็นจังหวัดที่มีการพัฒนา และ มีการแข่งขันที่สูงกว่า
3.3 คู่แข่งทางตรงจากจังหวัดอื่นๆ ในเรื่อง แหล่งท่องเที่ยวทางศาสนา และ วัฒนธรรมของจังหวัด	ทุกจังหวัดเป็นคู่แข่ง ส่วนมากจะเป็นจังหวัดที่มีการพัฒนา และ มีการแข่งขันที่สูงกว่า
การเมือง/กฎหมาย	
4.1 รูปแบบการเมือง การปกครองท้องถิ่นใน จังหวัด	มีรูปแบบเหมือนกับจังหวัดอื่นๆ ทั่วไปในประเทศไทย
4.2 กฎหมายเฉพาะของจังหวัด	-
การสนับสนุนจากภาครัฐ	
5.1 นโยบายจากภาครัฐในการสนับสนุนด้าน หัตถอุตสาหกรรม และท่องเที่ยวของ จังหวัด	มีนโยบายในเรื่องของสินค้าotop หนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ ตามเว็บไซต์ www.thaitambon.com
5.2 แผนยุทธศาสตร์การพัฒนจังหวัด	http://www.phrae.go.th/yuthasart47/plan_yuthasart47-1.html (รายละเอียดใน attach 3)
5.3 โครงการจากภาครัฐที่เคยดำเนินการ หรือ กำลังดำเนินการที่สอดคล้องกับแผนยุทธ ศาสตร์ของจังหวัด	ตามเว็บไซต์นี้ http://www.prdnorth.in.th/strategy/
5.4 ผลลัพธ์ที่เกิดขึ้นอย่างเป็นรูปธรรมจากข้อ 5.1 และ 5.2	มีการพัฒนาศักยภาพ
การสนับสนุนจากสถาบันการศึกษา	
6.1 รูปแบบ / ลักษณะความร่วมมือของ จังหวัด กับสถาบันการศึกษา	
6.2 โครงการที่เกิดขึ้นจากการสนับสนุน หรือ ร่วมมือกับสถาบันการศึกษาต่างๆ	
6.3 ผลลัพธ์ที่เกิดขึ้นอย่างเป็นรูปธรรมจากข้อ 6.1 และ 6.2	
การสนับสนุนจากภาคเอกชน	
7.1 สมาคม / ชมรม / การรวมกลุ่มของเอกชน	

ในจังหวัด	
7.2 รูปแบบ / ลักษณะความร่วมมือของ จังหวัด กับกลุ่มเอกชนในจังหวัด	
7.3 โครงการที่เกิดขึ้นจากการสนับสนุน หรือ ร่วมมือกับกลุ่มเอกชนในจังหวัด	
7.4 ผลลัพธ์ที่เกิดขึ้นอย่างเป็นรูปธรรมจากข้อ 7.2 และ 7.3	
สภาพเศรษฐกิจ	
8.1 สภาพเศรษฐกิจ รายรับหลัก ตัวเลขทาง การเงินที่สำคัญของจังหวัด	(รายละเอียดในattach 1)
8.2 สถิติการ Ranking ด้านสภาพเศรษฐกิจ เทียบกับใน 8 จังหวัดภาคเหนือ	
การเข้ามาของวัฒนธรรมอื่น	
9.1 การเข้ามาของวัฒนธรรมของวัฒนธรรม อื่น ทั้งในประเทศ และต่างชาติในจังหวัด ตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน	ได้รับอิทธิพลมาจากประเทศเพื่อนบ้าน เช่น ทม่า เป็นต้น (รายละเอียดในattach 2)
9.2 ผลลัพธ์ที่เกิดขึ้นอย่างเป็นรูปธรรมจากข้อ 9.1	ทำให้วิถีชีวิตเปลี่ยนแปลง
การพัฒนาด้านอุตสาหกรรมและเทคโนโลยี	
10.1 การพัฒนาด้านอุตสาหกรรม และ เทคโนโลยีของจังหวัด ตั้งแต่อดีตจนถึง ปัจจุบัน	
10.2 ผลลัพธ์ที่เกิดขึ้นอย่างเป็นรูปธรรมจาก ข้อ 10.1	

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

ข้อมูลที่ใช้เป็นเพื่อจัดทำ Draft Report Benchmarking Industrial

Handicraft พาหุ่ เทียบกับ 8 จังหวัดภาคเหนือ

จังหวัดแม่ฮ่องสอน

1.สิ่งแวดล้อมภายใน

Product	
1.1 สินค้าหัตถอุตสาหกรรมหลักของจังหวัด ที่เป็นที่ยอมรับ มีชื่อเสียง หรือเป็นสัญลักษณ์ของจังหวัด หรือมีรูปภาพประกอบ ประวัติเรื่องราวของผลิตภัณฑ์นั้นๆ (ควรแจกแจงเป็นกลุ่มสินค้า เช่น ไม้ ผ้า หิน เครื่องเงิน)	- เครื่องจักสานบ้านเลโค๊ะ อ.สบเมย - ผลิตภัณฑ์ผ้าทอบ้านกะเหรี่ยง เช่น ผ้าคลุมเตียง, เสื้อ, กระเป๋า บ้านป่าปู้ ต.ผาบ่อง อ.เมือง - ผ้าทอชนกะ บ้านห้วยหอม - ผ้าทอบ้านแม่ปิง อ.ปาย - เสื้อผ้าโอบบ้านเมืองปอน
Service	
2.1 โรงแรมที่มีในจังหวัด แบ่งเป็นประเภท โรงแรมต่างๆ (Modern หรือ บูติค) ระดับดาวของโรงแรม รูปภาพประกอบ ราคาเข้าพัก และการบริการที่เป็นจุดเด่น	176 แห่ง แบ่งเป็น อ.เมือง 58 แห่ง, อ.ขุนยวม 9, อ.ปาย 78 แห่ง, อ.แม่สะเรียง 16 แห่ง, อ.ปางมะผ้า 15 แห่ง (รายละเอียดดัง Attach.)
2.2 บริษัททัวร์ที่มีทั้งหมดในจังหวัด ราคา / package การท่องเที่ยวที่จัดให้ลูกค้า	มีบริษัททัวร์ทั้งหมด 47 แห่ง
2.3 การบริการที่เป็นจุดเด่น เอกลักษณ์ของจังหวัด เช่น SPA นวดแผนไทย	
ทุนทางกายภาพ	
3.1 แหล่งท่องเที่ยวธรรมชาติที่มีทั้งหมดในจังหวัด พร้อม Map รูปภาพ และรายละเอียดประกอบ	แหล่งท่องเที่ยวตามธรรมชาติ จำนวน 32 แห่ง ได้แก่ อุทยานแห่งชาติน้ำตกแม่สุรินทร์ น้ำตกดาวดึงส์ สวนอุทยานถ้ำปลา หุบผาคงแม่ฮอด หุบผาคงแม่เหาะ น้ำตกชู้ซ่า บ่อน้ำร้อนแม่หุ น้ำพุห้วยใจ ห้วยน้ำดัง ถ้ำแม่ละนา ถ้ำน้ำลอด วนอุทยานน้ำตกผาเสือ บ่อน้ำร้อนผาบ่องและเขื่อนพลังน้ำผาบ่อง น้ำตกห้วยปูลิง น้ำแม่วนาป่าแปก น้ำตกหมอบเป่ง น้ำตกแม่ฮั่น กองแลน น้ำพุร้อนเมืองแปง น้ำพุร้อนโป่งร้อน ห้วยจอกหลวง น้ำตกแม่ขมหลวง ถ้ำแม่สุ ถ้ำแม่เงา น้ำตกแม่วัง ถ้ำผาเผือก ถ้ำผีแมน ถ้ำน้ำบ่อผี ถ้ำผามอญ ถ้ำผาแดง ถ้ำปางคำ ถ้ำน้ำกลาง ถ้ำน้ำตกชู้ซ่า ถ้ำแก้วโกมล (รายละเอียดดัง Attach)
3.2 แหล่งท่องเที่ยวทางศาสนา และวัฒนธรรมที่	แหล่งท่องเที่ยวทางประวัติศาสตร์ จำนวน 15 แห่ง

มีทั้งหมดในจังหวัด พร้อม Map รูปภาพ และรายละเอียดประกอบ	ได้แก่ วัดพระธาตุคอกงมู วัดต่อแพ วัดของกลาง วัดกิดติวงศ์ วัดของสูง วัดก้ำก้อ วัดของคำ วัดน้ำฮู วัดพระนอน วัดหัวเวียง พระธาตุจอมมอญ วัดศรีบุญเรือง วัดกลาง วัดม่วยต่อ เจดีย์ พระธาตุแม่เย็น แหล่งท่องเที่ยวทางประเพณีและวัฒนธรรม 16 แห่ง ได้แก่ หมู่บ้านสบสอย หมู่บ้านกะเหรี่ยงพะมะลอ พระตำหนักปางตอง บ้านในสอยเรือนประทับแรม ไปงแดง บ้านเมี้ยวไมโครเวฟแม่สามแลบ บ้านน้ำเพียงดิน บ้านรักไทย (แม่ออ) บ้านพะใจโหล่ บ้านกะเหรี่ยงแม่ปิง บ้านละว้า (ลัวะ) บ้านกะเหรี่ยงห้วยห้อม บ้านกะเหรี่ยงแม่สะก๊วะ บ้านสาวงาม แม่แม่ลานาหลวง
3.3 แหล่งผลิตสินค้าหัตถอุตสาหกรรมหลักที่มีทั้งหมดในจังหวัด พร้อม Map รูปภาพ และรายละเอียดประกอบ	- กลุ่มผ้าทอมือสิริธรรมชาติ(คำกัญะ) ค.ผาป่อง อ.เมือง - กลุ่มจักสานบ้านเลโคะ ค.สบเมย อ.สบเมย - กลุ่มเสื้อไตกัลยา ค.เมืองปอน อ.ขุนยวม - กลุ่มทอผ้าบ้านห้วยหอม ค.ห้วยหอม อ.แม่ลาน้อย - กลุ่มอาชีพสตรีทอผ้าสิริธรรมชาติบ้านแม่ปิง ค.แม่ฮ่องสอน
3.4 แหล่งขายสินค้าหัตถอุตสาหกรรมหลักที่มีทั้งหมดในจังหวัด พร้อม Map รูปภาพ และรายละเอียดประกอบ	
3.5 ภาพรวมของความเชื่อมโยงการเดินทางและเส้นทาง (Logistics) ของข้อ 2.1 - 3.1 - 3.2 - 3.3 - 3.4	
3.6 โครงสร้างพื้นฐานด้านการเดินทางทางบก	
3.7 ทางอากาศ จำนวนสายการบิน และเที่ยวบิน	บริษัทการบินไทย บริการเที่ยวบิน เชียงใหม่ – แม่ฮ่องสอน วันละ 5 เที่ยวบิน(จำนวนเที่ยวบินอาจมีการเปลี่ยนแปลง) กรุงเทพฯ-เชียงใหม่-แม่ฮ่องสอน 3,095 บาท กรุงเทพฯ-เชียงใหม่ 2,275 บาท เชียงใหม่-แม่ฮ่องสอน 870 บาท
3.8 ความเชื่อมโยงด้านแหล่งท่องเที่ยวและธุรกิจบริการ	
3.9 การมองในมุมของการ Zoning ของข้อ 2.1 - 3.1 - 3.2 - 3.3 - 3.4	
3.10 ลักษณะสถาปัตยกรรมหลักของจังหวัดที่เป็นเอกลักษณ์ พร้อมประวัติ ที่มา รูปภาพ	

ประกอบ													
ทุนสังคม													
4.1 วิถีชีวิตหลัก และความเชื่อ ของคนใน จังหวัด	จังหวัดแม่ฮ่องสอน โดยส่วนใหญ่นับถือศาสนาพุทธ และมีอาชีพเกษตรกร												
4.2 ประวัติศาสตร์ ขนบธรรมเนียม ประเพณี วัฒนธรรม ของคนในจังหวัด	(รายละเอียดคั้ง Attach)												
4.3 การรวมกลุ่มของคน ชุมชนท้องถิ่นหลัก และความเข้มแข็งของชุมชน ในจังหวัด	การรวมกลุ่มอาชีพต่างๆเป็นไปอย่างเข้มแข็ง โดยมี ความคิดที่จะช่วยกันในการทำมาหาเลี้ยงชีพ												
ทุนมนุษย์													
5.1 จำนวนประชากร เชื้อชาติ ศาสนา ของคน ในจังหวัด	ประชากร ณ ปี2546 จำนวน 254,364 คน												
5.2 ระดับการศึกษา	<table> <tr> <td>1.ไม่ได้เรียน</td><td>คิดเป็นร้อยละ 11.8</td></tr> <tr> <td>2.ก่อนประถมศึกษา</td><td>คิดเป็นร้อยละ 33.7</td></tr> <tr> <td>3.ประถมศึกษา</td><td>คิดเป็นร้อยละ 14.3</td></tr> <tr> <td>4.ม.ต้น</td><td>คิดเป็นร้อยละ 16.1</td></tr> <tr> <td>5.ม.ปลาย</td><td>คิดเป็นร้อยละ 13.8</td></tr> <tr> <td>6.อุดมศึกษา</td><td>คิดเป็นร้อยละ 10.3</td></tr> </table>	1.ไม่ได้เรียน	คิดเป็นร้อยละ 11.8	2.ก่อนประถมศึกษา	คิดเป็นร้อยละ 33.7	3.ประถมศึกษา	คิดเป็นร้อยละ 14.3	4.ม.ต้น	คิดเป็นร้อยละ 16.1	5.ม.ปลาย	คิดเป็นร้อยละ 13.8	6.อุดมศึกษา	คิดเป็นร้อยละ 10.3
1.ไม่ได้เรียน	คิดเป็นร้อยละ 11.8												
2.ก่อนประถมศึกษา	คิดเป็นร้อยละ 33.7												
3.ประถมศึกษา	คิดเป็นร้อยละ 14.3												
4.ม.ต้น	คิดเป็นร้อยละ 16.1												
5.ม.ปลาย	คิดเป็นร้อยละ 13.8												
6.อุดมศึกษา	คิดเป็นร้อยละ 10.3												
5.3 ความสามารถฝีมือแรงงาน													
5.4 ลักษณะการทำงานในพื้นที่ และการเข้าไป ทำงานในต่างจังหวัด ของจังหวัด	ลักษณะการทำงาน <table> <tr> <td>1.งานที่มีฝีมือด้านเกษตร และการประมง</td><td>ร้อยละ 64.9</td></tr> <tr> <td>2.อาชีพขั้นพื้นฐาน ในด้านการขาย และบริการ</td><td>ร้อยละ 12.7</td></tr> <tr> <td>3.พนักงานบริการ,ร้านค้า</td><td>ร้อยละ 8.4</td></tr> <tr> <td>4.งานด้านความสามารถทางฝีมือ และธุรกิจการค้าที่ เกี่ยวข้อง</td><td>ร้อยละ 4</td></tr> <tr> <td>5.ข้าราชการระดับอาวุโส</td><td>ร้อยละ 3</td></tr> </table>	1.งานที่มีฝีมือด้านเกษตร และการประมง	ร้อยละ 64.9	2.อาชีพขั้นพื้นฐาน ในด้านการขาย และบริการ	ร้อยละ 12.7	3.พนักงานบริการ,ร้านค้า	ร้อยละ 8.4	4.งานด้านความสามารถทางฝีมือ และธุรกิจการค้าที่ เกี่ยวข้อง	ร้อยละ 4	5.ข้าราชการระดับอาวุโส	ร้อยละ 3		
1.งานที่มีฝีมือด้านเกษตร และการประมง	ร้อยละ 64.9												
2.อาชีพขั้นพื้นฐาน ในด้านการขาย และบริการ	ร้อยละ 12.7												
3.พนักงานบริการ,ร้านค้า	ร้อยละ 8.4												
4.งานด้านความสามารถทางฝีมือ และธุรกิจการค้าที่ เกี่ยวข้อง	ร้อยละ 4												
5.ข้าราชการระดับอาวุโส	ร้อยละ 3												

2. สิ่งแวดล้อมภายนอก

ลูกค้า/นักท่องเที่ยว													
1.1 กลุ่มลูกค้า / นักท่องเที่ยวหลัก ปริมาณที่เข้ามา ย้อนหลัง 3 ปีที่เข้ามาในจังหวัด ทั้งคนไทย และต่างชาติ	<table><tr><th>ปี</th><th>ไทย</th><th>ต่างประเทศ</th></tr><tr><td>2545</td><td>85,060 คน</td><td>141,193 คน</td></tr><tr><td>2546</td><td>130,803 คน</td><td>137,544 คน</td></tr><tr><td>2547</td><td>157,941 คน</td><td>143,538 คน</td></tr></table>	ปี	ไทย	ต่างประเทศ	2545	85,060 คน	141,193 คน	2546	130,803 คน	137,544 คน	2547	157,941 คน	143,538 คน
ปี	ไทย	ต่างประเทศ											
2545	85,060 คน	141,193 คน											
2546	130,803 คน	137,544 คน											
2547	157,941 คน	143,538 คน											
ผู้ผลิตวัตถุดิบ/แหล่งวัตถุดิบ													
2.1 วัตถุดิบหลักของสินค้าหัตถอุตสาหกรรมหลัก ของจังหวัด	- เครื่องจักสาน บ้านเลโค๊ะ วัตถุดิบหลักคือ ไม้ไผ่ - ผ้าทอบ้านกะเหรี่ยง วัตถุดิบหลักคือ ผ้าฝ้าย - ผ้าทอชนแกะ วัตถุดิบหลัก คือ ชนแกะ และผ้าฝ้าย - เสื่อไผ่ วัตถุดิบหลักคือ ฝ้ายกะเหรี่ยง, ฝ้าย - ผ้าทอบ้านแม่ปิง วัตถุดิบคือ ผ้าฝ้าย												
2.2 แหล่งวัตถุดิบหลักของสินค้าหัตถ อุตสาหกรรมหลักของจังหวัด พร้อมทั้ง Map	- เครื่องจักสานบ้านเลโค๊ะ แหล่งวัตถุดิบหลัก คือ ไม้ ไผ่ซึ่งหาได้ภายในท้องถิ่น - ผ้าทอบ้านกะเหรี่ยง ผ้าฝ้ายโดยส่วนใหญ่ ซื้อมาจาก จังหวัดเชียงใหม่ - ผ้าทอชนแกะ ชนแกะนำขนมาจากพระตำหนักบัว ทอง และมีการเลี้ยงแกะเองจำนวน 23 ตัว และผ้าฝ้าย - เสื่อไผ่ ผ้าฝ้ายซื้อมาจากจังหวัดเชียงใหม่ และผ้าทอ กะเหรี่ยง - ผ้าทอบ้านแม่ปิง ผ้าฝ้ายซื้อมาจากจังหวัดเชียงใหม่												
2.3 ผู้ผลิต / จำหน่าย วัตถุดิบหลักของสินค้าหัตถ อุตสาหกรรมหลักของจังหวัด พร้อมทั้ง Map													
2.4 ภาพรวมของความเชื่อมโยงการเดินทาง และ เส้นทาง (Logistics) ของข้อผู้ผลิตสินค้า – ผู้ผลิต / จำหน่ายวัตถุดิบ – แหล่งวัตถุดิบ	โดยส่วนใหญ่ผ้าทอพื้นเมืองจะนำผ้าฝ้ายมาจากจังหวัด เชียงใหม่แล้วทำการย้อมสีเอง แล้วก็นำมาทอ ซึ่ง ระยะทางระหว่างเชียงใหม่กับสถานที่ผลิตนั้นจะใช้ เวลาเดินทางประมาณ 3 ชั่วโมงถึง 3 ชั่วโมงครึ่ง												
คู่แข่ง													
3.1 คู่แข่งทางตรงจากจังหวัดอื่นๆ ของสินค้าหัตถ อุตสาหกรรมหลักในจังหวัด	ในกลุ่มของเครื่องจักสานนั้นมีคู่แข่งที่สำคัญ คือเครื่อง จักสานผัดคบขาวของจังหวัดลำพูน ส่วนในกลุ่มของผ้าทอพื้นเมือง จะมีคู่แข่งเกือบทุก จังหวัดเพราะในแต่ละพื้นที่ต่างก็มีผ้าทอพื้นเมืองของ ตัวเองอยู่												
3.2 คู่แข่งทางตรงจากจังหวัดอื่นๆ ในเรื่องแหล่ง ท่องเที่ยวทางธรรมชาติของจังหวัด	ด้วยลักษณะภูมิประเทศที่คล้ายกัน ทำให้สถานที่ ท่องเที่ยวธรรมชาติจะคล้ายกันเป็นส่วนมากโดยเฉพาะ												

	ในจังหวัดเชียงใหม่
3.3 คู่แข่งทางตรงจากจังหวัดอื่นๆ ในเรื่องแหล่งท่องเที่ยวทางศาสนา และวัฒนธรรมของจังหวัด	จังหวัดเชียงใหม่
การเมือง/กฎหมาย	
4.1 รูปแบบการเมือง การปกครองท้องถิ่นในจังหวัด	เขตการปกครองออกเป็น 7 อำเภอ คือ อำเภอเมือง อำเภอแม่สะเรียง อำเภอปาย อำเภอขุนยวม อำเภอแม่ลาน้อย อำเภอสบเมยและอำเภอปางมะผ้า
4.2 กฎหมายเฉพาะของจังหวัด	-
การสนับสนุนจากภาครัฐ	
5.1 นโยบายจากภาครัฐ ในการสนับสนุนด้านหัตถอุตสาหกรรม และท่องเที่ยวของจังหวัด	
5.2 แผนยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด	ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 2 แก้ไขปัญหาความยากจน คนแม่ฮ่องสอน โดยจะมีการสนับสนุน เมืองอาชีพตามความสนใจ และสนับสนุน OTOP ผู้สากล
5.3 โครงการจากภาครัฐที่เคยดำเนินการ หรือกำลังดำเนินการที่สอดคล้องกับแผนยุทธศาสตร์ของจังหวัด	โครงการ 1 ตำบล 1 ผลิตภัณฑ์
5.4 ผลลัพธ์ที่เกิดขึ้นอย่างเป็นรูปธรรมจากข้อ 5.1 และ 5.2	
การสนับสนุนจากสถาบันการศึกษา	
6.1 รูปแบบ / ลักษณะความร่วมมือของจังหวัดกับสถาบันการศึกษา	
6.2 โครงการที่เกิดขึ้นจากการสนับสนุน หรือร่วมมือกับสถาบันการศึกษาต่างๆ	
6.3 ผลลัพธ์ที่เกิดขึ้นอย่างเป็นรูปธรรมจากข้อ 6.1 และ 6.2	
การสนับสนุนจากภาคเอกชน	
7.1 สมาคม / ชมรม / การรวมกลุ่มของเอกชนในจังหวัด	
7.2 รูปแบบ / ลักษณะความร่วมมือของจังหวัดกับกลุ่มเอกชนในจังหวัด	
7.3 โครงการที่เกิดขึ้นจากการสนับสนุน หรือร่วมมือกับกลุ่มเอกชนในจังหวัด	

7.4 ผลลัพธ์ที่เกิดขึ้นอย่างเป็นรูปธรรมจากข้อ 7.2 และ 7.3	
สภาพเศรษฐกิจ	
8.1 สภาพเศรษฐกิจ รายรับหลัก ตัวเลขทางการเงินที่สำคัญของจังหวัด	GPP ปี 47 มูลค่า 7,964.2 ล้านบาท
8.2 สถิติการ Ranking ด้านสภาพเศรษฐกิจ เทียบกับ 8 จังหวัดภาคเหนือตอนบน เป็นอันดับ 8 ภายใน 8 จังหวัดภาคเหนือ	
การเข้ามาของวัฒนธรรมอื่น	
9.1 การเข้ามาของวัฒนธรรมของวัฒนธรรมอื่นทั้งในประเทศ และต่างชาติในจังหวัด ตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน	
9.2 ผลลัพธ์ที่เกิดขึ้นอย่างเป็นรูปธรรมจากข้อ 9.1	
การพัฒนาด้านอุตสาหกรรมและเทคโนโลยี	
10.1 การพัฒนาด้านอุตสาหกรรม และเทคโนโลยีของจังหวัด ตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน	
10.2 ผลลัพธ์ที่เกิดขึ้นอย่างเป็นรูปธรรมจากข้อ 10.1	

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
 Copyright© by Chiang Mai University
 All rights reserved

ข้อมูลที่ใช้เพื่อจัดทำ Draft Report Benchmarking Industrial Handicraft บาห์ลี เทียบกับ 8 จังหวัดภาคเหนือ

จังหวัดน่าน

1. สิ่งแวดล้อมภายใน

Product	
1.1 สินค้าหัตถอุตสาหกรรมหลักของจังหวัด ที่เป็นที่ยอมรับ มีชื่อเสียง หรือเป็นสัญลักษณ์ของจังหวัด พร้อมรูปภาพประกอบ ประวัติเรื่องราวของผลิตภัณฑ์นั้นๆ (ควรแจกแจงเป็นกลุ่มสินค้า เช่น ไม้ ผ้า หิน เครื่องเงิน)	สินค้าหัตถอุตสาหกรรมที่เป็นที่นิยม - เครื่องเงิน - ผ้าทอพื้นเมือง (รายละเอียดใน Attach 5)
Service	
2.1 โรงแรมที่มีในจังหวัด แบ่งเป็นประเภท โรงแรมต่างๆ (Modern หรือ บูติก) ระดับดาวของโรงแรม รูปภาพประกอบ ราคาห้องพัก และการบริการที่เป็นจุดเด่น	ชิตตี้ปาร์ค เทวราช ฟ้าธามัน บ้านพักตากอากาศ/ อุทยานแห่งชาติ ปาริชาติเก็ดเฮ้าท์ โรงแรมป่าปัวภูคา ป่าปัว ภูคา จุฬามาศรี รีสอร์ท ดุขภูมิมิ รีสอร์ท (รายละเอียดใน Attach 1)
2.2 บริษัททัวร์ที่มีทั้งหมดในจังหวัด ราคา / package การท่องเที่ยวที่จัดให้ลูกค้า	
2.3 การบริการที่เป็นจุดเด่น เอกลักษณ์ของจังหวัด เช่น SPA นวดแผนไทย	
ทุนทางกายภาพ	
3.1 แหล่งท่องเที่ยวธรรมชาติที่มีทั้งหมดในจังหวัด พร้อม Map รูปภาพ และรายละเอียดประกอบ	อุทยานแห่งชาติคอกภูคา น้ำตกคันคอง ถ้ำผาฆ้อง หอยฟอสซิล ถ้ำผาแดง ถ้ำผาแก้ว น้ำตกศิลาเพชร บ่อเกลือบน-ภูเข่า อุทยานแห่งชาติศรีน่าน ผาฮู้ แก่งหลวง เสาหินคอกเกลือ โปดหมาผี อุทยานแห่งชาติแม่จริม ถ้ำน้ำว้า (รายละเอียดใน Attach 3)
3.2 แหล่งท่องเที่ยวทางศาสนา และวัฒนธรรมที่	วัดหนองบัว วัดหนองแดง วิหารคันแสด พระธาตุเบ็ง

มีทั้งหมดในจังหวัด พร้อม Map รูปภาพ และรายละเอียดประกอบ	ศักดิ์ วัดพระธาตุแช่แห้ง วัดช้างค้ำวรวิหาร วัดบุญยืน วัด ภูมินทร์ วัดสวนตาล วัดพระธาตุเขาน้อย วัดมิ่งเมือง วัด พญาวัด วัดหัวข่วง วัดนาบึง วัดทุ่งน้อย (รายละเอียดใน Attach 3)
3.3 แหล่งผลิตสินค้าหัตถอุตสาหกรรมหลักที่มี ทั้งหมดในจังหวัด พร้อม Map รูปภาพ และ รายละเอียดประกอบ	1. กลุ่มเครื่องเงินสตรีชาวเขา 2. กลุ่มทอผ้าบ้านใหม่ 3. กลุ่มทอผ้าบ้านไผ่งาม 4. กลุ่มเครื่องเงินบ้านห้วยลี 5. กลุ่มทอผ้าไทพวนบ้านฝายมูล 6. กลุ่มทอผ้าไทลื้อบ้านหนองบัว 7. กลุ่มทอผ้าบ้านนาคำ 8. กลุ่มทอผ้าบ้านรัชดา 9. กลุ่มทอผ้าบ้านทุ่งสูง 10. กลุ่มทอผ้าไทลื้อบ้านหลายทุ่ง (รายละเอียดใน Attach 1)
3.4 แหล่งขายสินค้าหัตถอุตสาหกรรมหลักที่มี ทั้งหมดในจังหวัด พร้อม Map รูปภาพ และ รายละเอียดประกอบ	11. กลุ่มเครื่องเงินสตรีชาวเขา 12. กลุ่มทอผ้าบ้านใหม่ 13. กลุ่มทอผ้าบ้านไผ่งาม 14. กลุ่มเครื่องเงินบ้านห้วยลี 15. กลุ่มทอผ้าไทพวนบ้านฝายมูล 16. กลุ่มทอผ้าไทลื้อบ้านหนองบัว 17. กลุ่มทอผ้าบ้านนาคำ 18. กลุ่มทอผ้าบ้านรัชดา 19. กลุ่มทอผ้าบ้านทุ่งสูง 20. กลุ่มทอผ้าไทลื้อบ้านหลายทุ่ง (รายละเอียดใน Attach 1)
3.5 ภาพรวมของความเชื่อมโยงการเดินทาง และเส้นทาง (Logistics) ของข้อ 2.1 - 3.1 - 3.2 - 3.3 - 3.4	
3.6 สภาพเส้นทาง และสาธารณูปโภคตามข้อ 3.4	
3.7 โครงสร้างพื้นฐานทางอากาศ -จำนวนสายการบิน -ราคา	
3.8 การมองในมุมของการ Zoning ของข้อ 2.1 - 3.1 - 3.2 - 3.3 - 3.4	

3.9 ลักษณะสถาปัตยกรรมหลักของจังหวัดที่เป็นเอกลักษณ์ พร้อมประวัติ ที่มา รูปภาพประกอบ	(รายละเอียดใน Attach 3)
ทุนสังคม	
4.1 วิถีชีวิตหลัก และความเชื่อ ของคนในจังหวัด	
4.2 ประวัติศาสตร์ ขนบธรรมเนียม ประเพณี วัฒนธรรม ของคนในจังหวัด	เน้นการทำเกษตรกรรม (รายละเอียดใน Attach 3)
4.3 การรวมกลุ่มของคน ชุมชนท้องถิ่นหลัก และความเข้มแข็งของชุมชน ในจังหวัด	(รายละเอียดใน Attach 5)
ทุนมนุษย์	
5.1 จำนวนประชากร เชื้อชาติ ศาสนา และระดับการศึกษาของคนในจังหวัด	ประชากร รวมทั้งสิ้น 489,275 คน เป็นชาย 247,340 คน หญิง 241,935 คน ระดับการศึกษา ไม่ได้รับการศึกษา ร้อยละ 11.0 ก่อนประถมศึกษา ร้อยละ 33.5 ประถมศึกษา ร้อยละ 17.8 มัธยมศึกษาตอนต้น ร้อยละ 13.5 มัธยมศึกษาตอนปลาย ร้อยละ 16.0 อุดมศึกษา ร้อยละ 8.3 สำนักงานสถิติแห่งชาติ กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร ไตรมาสที่ 1 : มกราคม - มีนาคม 2548 (รายละเอียดใน Attach 4,7)
5.2 สถานศึกษาตั้งแต่ระดับประถม – อุดมศึกษาของจังหวัด	มีสถานศึกษาทั้งหมด 41 แห่ง (รายละเอียดใน Attach 3)
5.3 ลักษณะการจ้างงานในพื้นที่ และการเข้าไปทำงานในต่างจังหวัด ของจังหวัด	1.การเกษตร ร้อยละ 43.4 2.ด้านการขายและบริการ ร้อยละ 14.1 3.ร้านค้าและตลาด ร้อยละ 13.2 4.ความสามารถด้านฝีมือและธุรกิจที่เกี่ยวข้อง ร้อยละ 11.2 5.ผู้ประกอบการวิชาชีพด้านต่างๆ ร้อยละ 6.4
5.4 ลักษณะการจ้างงานในพื้นที่ และการเข้าไปทำงานในต่างจังหวัด ของจังหวัด	1.ต่ำกว่า 15 ปี ร้อยละ 22.7 2.กำลังแรงงาน ร้อยละ 55.3 - ทำงาน ร้อยละ 53.6 - ว่างาน ร้อยละ 1.3 - รอฤดูกาล ร้อยละ 0.4

	3. ผู้ที่ไม่อยู่ในกำลังแรงงาน ร้อยละ 22.0 (ข้อมูลไตรมาสที่ 1 ปี 2548)
--	--

2. สิ่งแวดล้อมภายนอก

ลูกค้า/นักท่องเที่ยว	
1.1 กลุ่มลูกค้า / นักท่องเที่ยวหลัก ปริมาณที่เข้ามาย้อนหลัง 5 ปีที่เข้ามาในจังหวัด ทั้งคนไทย และต่างชาติ	ปี จำนวนนักท่องเที่ยว(คน) ไทย ต่างประเทศ 2545 308,798 6,877 2546 322,374 7,840 2547 313,401 12,340
ผู้ผลิตวัตถุดิบ/แหล่งวัตถุดิบ	
2.1 วัตถุดิบหลักของสินค้าหัตถอุตสาหกรรมหลักของจังหวัด	- วัตถุดิบหลัก ส่วนมากจะเป็นการสั่งซื้อ หรือเดินทางไปซื้อ มาจากต่างอำเภอ หรือต่างจังหวัด
2.2 แหล่งวัตถุดิบหลักของสินค้าหัตถอุตสาหกรรมหลักของจังหวัด พร้อมทั้ง Map	- วัตถุดิบหลัก ส่วนมากจะเป็นการสั่งซื้อ หรือเดินทางไปซื้อ มาจากต่างอำเภอ หรือต่างจังหวัด
2.3 ผู้ผลิต / จำหน่าย วัตถุดิบหลักของสินค้าหัตถอุตสาหกรรมหลักของจังหวัด พร้อมทั้ง Map	- วัตถุดิบหลัก ส่วนมากจะเป็นการสั่งซื้อ หรือเดินทางไปซื้อ มาจากต่างอำเภอ หรือต่างจังหวัด
2.4 ภาพรวมของความเชื่อมโยงการเดินทาง และเส้นทาง (Logistics) ของข้อผู้ผลิตสินค้า – ผู้ผลิต / จำหน่ายวัตถุดิบ – แหล่งวัตถุดิบ	
คู่แข่ง	
3.1 คู่แข่งทางตรงจากจังหวัดอื่นๆ ของสินค้าหัตถอุตสาหกรรมหลักในจังหวัด	ทุกจังหวัดเป็นคู่แข่ง ส่วนมากจะเป็นจังหวัดที่มีการพัฒนา และ มีการแข่งขันที่สูงกว่า
3.2 คู่แข่งทางตรงจากจังหวัดอื่นๆ ในเรื่องแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติของจังหวัด	ทุกจังหวัดเป็นคู่แข่ง ส่วนมากจะเป็นจังหวัดที่มีการพัฒนา และ มีการแข่งขันที่สูงกว่า
3.3 คู่แข่งทางตรงจากจังหวัดอื่นๆ ในเรื่องแหล่งท่องเที่ยวทางศาสนา และวัฒนธรรมของจังหวัด	ทุกจังหวัดเป็นคู่แข่ง ส่วนมากจะเป็นจังหวัดที่มีการพัฒนา และ มีการแข่งขันที่สูงกว่า
การเมือง/กฎหมาย	
4.1 รูปแบบการเมือง การปกครองท้องถิ่นในจังหวัด	มีรูปแบบเหมือนกับจังหวัดอื่นๆ ทั่วไปในประเทศไทย

4.2 กฎหมายเฉพาะของจังหวัด	-
การสนับสนุนจากภาครัฐ	
5.1 นโยบายจากภาครัฐในการสนับสนุนด้าน หัตถอุตสาหกรรม และท่องเที่ยวของ จังหวัด	มีนโยบายในเรื่องของสินค้า top หนึ่งตำบลหนึ่ง ผลิตภัณฑ์ ตามเว็บไซต์ www.thaitambon.com (รายละเอียดดัง Attach 3)
5.2 แผนยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด	มีการวางแผนพัฒนาหัตถอุตสาหกรรมในแผนยุทธ ศาสตร์การพัฒนาจังหวัด ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 3 (รายละเอียดดัง Attach 6)
5.3 โครงการจากภาครัฐที่เคื่อดำเนินการ หรือ กำลังดำเนินการที่สอดคล้องกับแผนยุทธ ศาสตร์ของจังหวัด	ตามเว็บไซต์นี้ http://www.prdnorth.in.th/strategy/
5.4 ผลลัพธ์ที่เกิดขึ้นอย่างเป็นรูปธรรมจากข้อ 5.1 และ 5.2	ทำให้มีรายได้เพิ่มมากขึ้น และมีการพัฒนาศักยภาพ หาก ได้รับการสนับสนุน
การสนับสนุนจากสถาบันการศึกษา	
6.1 รูปแบบ / ลักษณะความร่วมมือของจังหวัด กับสถาบันการศึกษา	
6.2 โครงการที่เกิดขึ้นจากการสนับสนุน หรือ ร่วมมือกับสถาบันการศึกษาต่างๆ	
6.3 ผลลัพธ์ที่เกิดขึ้นอย่างเป็นรูปธรรมจากข้อ 6.1 และ 6.2	สามารถนำไปพัฒนาประเทศได้ดี
การสนับสนุนจากภาคเอกชน	
7.1 สมาคม / ชมรม / การรวมกลุ่มของเอกชน ในจังหวัด	
7.2 รูปแบบ / ลักษณะความร่วมมือของจังหวัด กับกลุ่มเอกชนในจังหวัด	
7.3 โครงการที่เกิดขึ้นจากการสนับสนุน หรือ ร่วมมือกับกลุ่มเอกชนในจังหวัด	
7.4 ผลลัพธ์ที่เกิดขึ้นอย่างเป็นรูปธรรมจากข้อ 7.2 และ 7.3	
สภาพเศรษฐกิจ	
8.1 สภาพเศรษฐกิจ รายรับหลัก ตัวเลขทาง การเงินที่สำคัญของจังหวัด	GPP 16,762 ล้านบาท (รายละเอียดใน Attach 7)
8.2 สถิติการ Ranking ด้านสภาพเศรษฐกิจ	

เทียบกับใน 8 จังหวัดภาคเหนือ	
การเข้ามาของวัฒนธรรมอื่น	
9.1 การเข้ามาของวัฒนธรรมของวัฒนธรรมอื่น ทั้งในประเทศ และต่างชาติในจังหวัด ตั้งแต่ อดีตจนถึงปัจจุบัน	ส่วนมากได้รับอิทธิพลมาจากประเทศพม่า
9.2 ผลลัพธ์ที่เกิดขึ้นอย่างเป็นรูปธรรมจากข้อ 9.1	มีวิถีชีวิตที่คล้ายกับชาวพม่า
การพัฒนาด้านอุตสาหกรรมและเทคโนโลยี	
10.1 การพัฒนาด้านอุตสาหกรรม และ เทคโนโลยีของจังหวัด ตั้งแต่อดีตจนถึง ปัจจุบัน	(รายละเอียดในAttach 7)
10.2 ผลลัพธ์ที่เกิดขึ้นอย่างเป็นรูปธรรมจาก ข้อ 10.1	

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

ข้อมูลที่ใช้เป็นเพื่อจัดทำ Draft Report Benchmarking Industrial
Handicraft บาหลึ เทียบกับ 8 จังหวัดภาคเหนือ

จังหวัดพะเยา

1. สิ่งแวดล้อมภายใน

Product	
1.1 สินค้าที่อุตสาหกรรมหลักของจังหวัด ที่เป็นที่ยอมรับ มีชื่อเสียง หรือเป็นสัญลักษณ์ของจังหวัด พร้อมรูปภาพประกอบ ประวัติเรื่องราวของผลิตภัณฑ์นั้นๆ (ควรแจกแจงเป็นกลุ่มสินค้า เช่น ไม้ ผ้า หิน เครื่องเงิน)	1. ผ้าทอไทลื้อ 2. ผลิตภัณฑ์จากผักตบชวา (รายละเอียดดัง Attach 1)
Service	
2.1 โรงแรมที่มีในจังหวัด แบ่งเป็นประเภท โรงแรมต่างๆ (Modern หรือ บูติค) ระดับดาวของโรงแรม รูปภาพประกอบ ราคาห้องพัก และการบริการที่เป็นจุดเด่น	โรงแรมในจังหวัดมี 38 แห่ง แบ่งเป็น อ.เมือง 17 แห่ง ,อ.จุน 2 แห่ง ,อ.เชียงคำ 8 แห่ง อ.ดอกคำใต้ 2 แห่ง ,อ.ปง 4 แห่ง,กิ่ง อ.ภูซาง 3 แห่ง และ อ.เชียงม่วน 2 แห่ง (รายละเอียดดัง Attach 2)
2.2 บริษัททัวร์ที่มีทั้งหมดในจังหวัด ราคา / package การท่องเที่ยวที่จัดให้ลูกค้า	
2.3 การบริการที่เป็นจุดเด่น เอกลักษณ์ของจังหวัด เช่น SPA นวดแผนไทย	
ทุนทางกายภาพ	
3.1 แหล่งท่องเที่ยวธรรมชาติที่มีทั้งหมดในจังหวัด พร้อม Map รูปภาพ และรายละเอียดประกอบ	แหล่งท่องเที่ยวธรรมชาติ ได้แก่ ถ้ำวันพะเยา หนองเล็งทราย น้ำตกจำปาทอง น้ำตกภูซาง น้ำตกผาแดง น้ำตกภูลังกา น้ำตกธารสวรรค์ วนอุทยานบ้านถ้ำ อ่างเก็บน้ำแม่ปืม ถ้ำผาผุด ผิงคำ วนอุทยานแห่งดอยหลวง วนอุทยานแห่งชาติดอยภูนาง วนอุทยานแห่งชาติภูซาง (รายละเอียดดัง Attach 3)
3.2 แหล่งท่องเที่ยวทางศาสนา และวัฒนธรรมที่มีทั้งหมดในจังหวัด พร้อม Map รูปภาพ และรายละเอียดประกอบ	วัดศรีโคมคำ (วัดพระเจ้าตนหลวง) หอวัฒนธรรมนิทัศน์ วัดอนาลโยทิพยาราม วัดป่าแดงบุญนาค วัดราชคฤห์ เวียงลอ วัดศรีจอมเรือง วัดนันทาราม วัดท่าฟ้าใต้ วัดพระเจ้านั่งดิน วัดศรีสุพรรณ วัดพระธาตุดอยหยวก วัดศรีปิงเมือง หมู่บ้านไทลื้อ หมู่บ้านชาวเขาเผ่าเข้าปางปูเลาะ (รายละเอียดดัง Attach 3)
3.3 แหล่งผลิตสินค้าที่อุตสาหกรรมหลักที่มีทั้งหมดในจังหวัด พร้อม Map รูปภาพ และ	- ผ้าทอไทลื้อแหล่งผลิตที่สำคัญอยู่ที่ กลุ่มทอผ้ากักกระดุกบ้านทุ่งมอก13 หมู่ 2 บ้านทุ่งมอก ต.เชียงบาน

รายละเอียดประกอบ	อ.เชียงคำ - ผลิตภัณฑ์จากผักคตชวา กลุ่มจักสานผักคตชวา บ้าน สันป่าม่วง ค.สันป่าม่วง,บ้านต้า,บ้านห้วยเคียน ค. บ้านต้า,บ้านแม่ใส ค.แม่ใส ภายใน อ.เมือง
3.4 แหล่งขายสินค้าหัตถอุตสาหกรรมหลักที่มี ทั้งหมดในจังหวัด พร้อม Map รูปภาพ และ รายละเอียดประกอบ	- ผลิตภัณฑ์จากผักคตชวาจะมีศูนย์ขายตั้งอยู่ใน หมู่บ้าน ยกตัวอย่างเช่น ศูนย์จำหน่ายผลิตภัณฑ์ ผักคตชวาสันป่าม่วง ตั้งอยู่ในหมู่บ้านสันป่าม่วง - ผ้าทอไทลื้อ มีการจำหน่ายภายในหมู่บ้าน และมีการ ส่งมาขายภายใน อ.เมือง ที่ร้านฝ้ายคำ
3.5 ภาพรวมของความเชื่อมโยงการเดินทาง และ เส้นทาง (Logistics) ของข้อ 2.1 - 3.1 - 3.2 - 3.3 - 3.4	
3.6 โครงสร้างพื้นฐานด้านการเดินทางทางบก	
3.7 ทางอากาศ จำนวนสายการบิน และเที่ยวบิน	
3.8 ความเชื่อมโยงด้านแหล่งท่องเที่ยวและธุรกิจ บริการ	
3.9 การมองในมุมของการ Zoning ของข้อ 2.1 - 3.1 - 3.2 - 3.3 - 3.4	
3.10 ลักษณะสถาปัตยกรรมหลักของจังหวัดที่เป็น เอกลักษณ์ พร้อมประวัติ ที่มา รูปภาพ ประกอบ	
ทุนสังคม.	
4.1 วิถีชีวิตหลัก และความเชื่อ ของคนในจังหวัด	วิถีชีวิตของคนในจังหวัดพะเยา เรียบง่ายเนื่องจาก อาชีพโดยส่วนใหญ่เป็นเกษตรกร และโดยส่วนมาก นับถือศาสนาพุทธ
4.2 ประวัติศาสตร์ ขนบธรรมเนียม ประเพณี วัฒนธรรม ของคนในจังหวัด	(รายละเอียดดัง Attach 4)
4.3 การรวมกลุ่มของคน ชุมชนท้องถิ่นหลัก และ ความเข้มแข็งของชุมชน ในจังหวัด	มีการรวมกลุ่มอาชีพช่วยเหลือกันในการหารายได้ มี ความเข้มแข็งภายในกลุ่มพอสมควร
ทุนมนุษย์	
5.1 จำนวนประชากร เชื้อชาติ ศาสนา	จำนวนประชากร ปี 2547 มีทั้งสิ้น 488,343 คน มี ชาวเขาอาศัยอยู่กระจัดกระจายตามบริเวณเทือกเขาสูง ได้แก่ เผ่าเย้า เผ่าแม้ว เผ่าลีซอ และลื้อ จำนวน 46 หมู่บ้าน 2,574ครัวเรือน โดยกระจายอยู่ตามอำเภอต่าง ๆ เช่น อ.ปง อ.เชียงคำ อ.เชียงม่วน อ.แม่ใจ กิ่งอ.ภูซาง

	อ.ดอกคำใต้ และอ.เมือง
5.2 ระดับการศึกษา	1.ไม่ได้เรียน คิดเป็นร้อยละ 40.8 2.ก่อนประถมศึกษา คิดเป็นร้อยละ 16.7 3.ประถมศึกษา คิดเป็นร้อยละ 18.2 4.ม.ต้น คิดเป็นร้อยละ 12.5 5.ม.ปลาย คิดเป็นร้อยละ 6.1 6.อุดมศึกษา คิดเป็นร้อยละ 5.7
5.3 ความสามารถฝีมือแรงงาน	
5.4 ลักษณะการจ้างงานในพื้นที่ และการเข้าไปทำงานในต่างจังหวัด ของจังหวัด	1.ต่ำกว่า 15 ปี ร้อยละ 20.5 2.กำลังแรงงาน ร้อยละ 53.5 - ทำงาน ร้อยละ 51.9 - ว่างาน ร้อยละ 0.9 - รอดฤดูกาล ร้อยละ 0.7 3.ผู้ไม่อยู่ในกำลังแรงงาน ร้อยละ 26.0 ลักษณะการจ้างงาน 1.งานที่มีฝีมือด้านเกษตร และการประมง ร้อยละ 38.6 2.งานด้านความสามารถทางฝีมือ และธุรกิจการค้าที่เกี่ยวข้อง ร้อยละ 14.5 3.อาชีพขั้นพื้นฐาน ในด้านการขาย และบริการ ร้อยละ 13.2 4.พนักงานบริการ,ร้านค้า ร้อยละ 12.5 5.ข้าราชการระดับอาวุโส ร้อยละ 6.1

2. สิ่งแวดล้อมภายนอก

ลูกค้า/นักท่องเที่ยว			
1.1 กลุ่มลูกค้า / นักท่องเที่ยวหลัก ปริมาณที่เข้ามาย้อนหลัง 3 ปีที่เข้ามาในจังหวัด ทั้งคนไทยและต่างชาติ	ปี	ไทย	ต่างประเทศ
	2545	184,610 คน	6,754 คน
	2546	188,077 คน	5,792 คน
	2547	196,334 คน	4,184 คน
ผู้ผลิตวัตถุดิบ/แหล่งวัตถุดิบ			
2.1 วัตถุดิบหลักของสินค้าหัตถอุตสาหกรรมหลักของจังหวัด	- ผ้าทอไทลื้อ วัตถุดิบหลัก คือ ผ้า ยี่สิบเอ็ดแฉก,ดิน - ผลิตภัณฑ์จากผักตบชวา วัตถุดิบหลักคือ ผักตบชวา, ห่วงไม้,สีส้ม,ผ้า ผักตบชวา มีการสั่งซื้อจากหมู่บ้านหรืออำเภอใกล้เคียง หรือหากต้องการจำนวนมากจะมีการสั่งซื้อจากต่างจังหวัด		
2.2 แหล่งวัตถุดิบหลักของสินค้าหัตถอุตสาหกรรมหลักของจังหวัด พร้อมทั้ง Map	- สำหรับผ้าทอไทลื้อมีการสั่งซื้อมาจากต่างจังหวัด ที่สั่งซื้อเป็นประจำคือ ผ้าฝ้ายจากจังหวัดเชียงใหม่ ไยสังเคราะห์จากกรุงเทพฯ - สำหรับผลิตภัณฑ์จากผักตบชวา ส่วนมากนำมาวัตถุดิบมาจากกว๊านพะเยา		
2.3 ผู้ผลิต / จำหน่าย วัตถุดิบหลักของสินค้าหัตถอุตสาหกรรมหลักของจังหวัด พร้อมทั้ง Map	- ผ้าทอไทลื้อวัตถุดิบหลักสั่งซื้อมาจากเชียงใหม่ และกรุงเทพฯ - ผักตบชวาได้มีการนำมาจากหมู่บ้านใกล้เคียง		
2.4 ภาพรวมของความเชื่อมโยงการเดินทาง และเส้นทาง (Logistics) ของข้อผู้ผลิตสินค้า – ผู้ผลิต / จำหน่ายวัตถุดิบ – แหล่งวัตถุดิบ			
คู่แข่ง			
3.1 คู่แข่งทางตรงจากจังหวัดอื่นๆ ของสินค้าหัตถอุตสาหกรรมหลักในจังหวัด	-ในส่วนของผ้าทอไทลื้อมีคู่แข่งจากจังหวัดอื่นๆ คือ ผ้าทอพื้นเมือง ซึ่งแต่ละจังหวัดจะมีผ้าทอที่เป็นเอกลักษณ์ของแต่ละที่		
3.2 คู่แข่งทางตรงจากจังหวัดอื่นๆ ในเรื่องแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติของจังหวัด	มีลักษณะภูมิประเทศที่คล้ายใน 8 จังหวัดภาคเหนือตอนบน เช่น เชียงใหม่,เชียงราย แต่จะมีเอกลักษณ์ประจำจังหวัดคือ กว๊านพะเยา		
3.3 คู่แข่งทางตรงจากจังหวัดอื่นๆ ในเรื่องแหล่งท่องเที่ยวทางศาสนา และวัฒนธรรมของจังหวัด	เนื่องจากเป็นจังหวัดในกลุ่มล้านนาเหมือนกัน จึงมีคู่แข่งที่มีลักษณะใกล้เคียงกันภายในกลุ่มเกือบทุกจังหวัด		

การเมือง/กฎหมาย	
4.1 รูปแบบการเมือง การปกครองท้องถิ่นในจังหวัด	ประกอบด้วย 7 อำเภอ 2 กิ่งอำเภอ คือ อ.เมืองพะเยา อ.เชียงคำ อ.เชียงม่วน อ.ปง อ.ดอกคำใต้ อ.จุน อ.แม่ใจ กิ่ง อ.ภูซาง และกิ่ง อ.ภูพานยาว แบ่งเป็น 68 ตำบล 795 หมู่บ้าน
4.2 กฎหมายเฉพาะของจังหวัด	-
การสนับสนุนจากภาครัฐ	
5.1 นโยบายจากภาครัฐในการสนับสนุนด้านหัตถอุตสาหกรรม และท่องเที่ยวของจังหวัด	
5.2 แผนยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด	ยุทธศาสตร์ที่ 2 แผนงานที่ 2.2 (รายละเอียดดัง Attach 5)
5.3 โครงการจากภาครัฐที่เคยดำเนินการ หรือกำลังดำเนินการที่สอดคล้องกับแผนยุทธศาสตร์ของจังหวัด	1 ตำบล 1 ผลิตภัณฑ์
5.4 ผลลัพธ์ที่เกิดขึ้นอย่างเป็นรูปธรรมจากข้อ 5.1 และ 5.2	
การสนับสนุนจากสถาบันการศึกษา	
6.1 รูปแบบ / ลักษณะความร่วมมือของจังหวัดกับสถาบันการศึกษา	
6.2 โครงการที่เกิดขึ้นจากการสนับสนุน หรือร่วมมือกับสถาบันการศึกษาดังกล่าว	
6.3 ผลลัพธ์ที่เกิดขึ้นอย่างเป็นรูปธรรมจากข้อ 6.1 และ 6.2	
การสนับสนุนจากภาคเอกชน	
7.1 สมาคม / ชมรม / การรวมกลุ่มของเอกชนในจังหวัด	
7.2 รูปแบบ / ลักษณะความร่วมมือของจังหวัดกับกลุ่มเอกชนในจังหวัด	
7.3 โครงการที่เกิดขึ้นจากการสนับสนุน หรือร่วมมือกับกลุ่มเอกชนในจังหวัด	
7.4 ผลลัพธ์ที่เกิดขึ้นอย่างเป็นรูปธรรมจากข้อ 7.2 และ 7.3	
สภาพเศรษฐกิจ	
8.1 สภาพเศรษฐกิจ รายรับหลัก ตัวเลขทาง	พ.ศ. 2547 GPP จังหวัดพะเยา 17,761.6 ล้านบาท

การเงินที่สำคัญของจังหวัด	
8.2 สถิติการ Ranking ด้านสภาพเศรษฐกิจ เทียบกัน ใน 8 จังหวัดภาคเหนือ	เป็นอันดับ 6 จาก 8 จังหวัดภาคเหนือตอนบน
การเข้ามาของวัฒนธรรมอื่น	
9.1 การเข้ามาของวัฒนธรรมของวัฒนธรรมอื่นทั้งในประเทศ และต่างชาติในจังหวัด ตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน	ได้รับวัฒนธรรมจากต่างประเทศ เนื่องจากการพัฒนาประเทศ
9.2 ผลลัพธ์ที่เกิดขึ้นอย่างเป็นรูปธรรมจากข้อ 9.1	มีการเปลี่ยนแปลงในวิถีชีวิตประจำวัน เช่น การแต่งกาย การใช้ยาน การใช้สินค้าต่างๆ ประเพณีวัฒนธรรมเก่าๆ หาดูได้ยากขึ้นเรื่อยๆ
การพัฒนาด้านอุตสาหกรรมและเทคโนโลยี	
10.1 การพัฒนาด้านอุตสาหกรรม และเทคโนโลยีของจังหวัด ตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน	
10.2 ผลลัพธ์ที่เกิดขึ้นอย่างเป็นรูปธรรมจากข้อ 10.1	

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

ข้อมูลที่ใช้เป็นเพื่อจัดทำ Draft Report Benchmarking Industrial

Handicraft บาหลึ เทียบกับ 8 จังหวัดภาคเหนือ

จังหวัดลำปาง

1.สิ่งแวดล้อมภายใน

Product	
1.1 สินค้าหัตถอุตสาหกรรมหลักของจังหวัด ที่เป็นที่ยอมรับ มีชื่อเสียง หรือเป็นสัญลักษณ์ของจังหวัด พร้อมรูปภาพประกอบ ประวัติเรื่องราวของผลิตภัณฑ์นั้นๆ (ควรแจกแจงเป็นกลุ่มสินค้า เช่น ไม้ ผ้า หิน เครื่องเงิน)	สินค้าหัตถอุตสาหกรรมที่เป็นที่ยอมรับ - ผลิตภัณฑ์ดิน - เซรามิก (เกาะคา) - เครื่องปั้นดินเผา (พิชัย) - ผลิตภัณฑ์จากกะลามะพร้าว (ห้างฉัตร) - ผลิตภัณฑ์ไม้แกะสลัก (แม่ทะ, งาว) - ผลิตภัณฑ์จากผ้า - ผ้าทอข้อมสิริธรรมชาติ (แจ้ซ้อน, วังเหนือ) - ผ้าดกโครเชร์ - ผลิตภัณฑ์จากกระดาศา (บ่อแฮ้ว) (รายละเอียดดัง Attach Word 1.1)
Service	
2.1 โรงแรมที่มีในจังหวัด แบ่งเป็นประเภท โรงแรมต่างๆ (Modern หรือ บูติค) ระดับดาวของโรงแรม รูปภาพประกอบ ราคาเข้าพัก และการบริการที่เป็นจุดเด่น	จำนวนโรงแรม อำเภอเมือง 21 แห่ง อำเภอแจ้ห่ม 2 แห่ง อำเภอเมืองปาน 1 แห่ง อำเภอแจ้ซ้อน 2 แห่ง (รายละเอียดดัง Attach Word 2.1)
2.2 บริษัททัวร์ที่มีทั้งหมดในจังหวัด ราคา / package การท่องเที่ยวที่จัดให้ลูกค้า	SIGHT SEEING TOUR
2.3 การบริการที่เป็นจุดเด่น เอกลักษณ์ของจังหวัด เช่น SPA นวดแผนไทย	สบาย สบาย บิวตี้ แอนด์ สปา ค. ชมพู อ. เมือง จ. ลำปาง 054-218601
ทุนทางกายภาพ	
3.1 แหล่งท่องเที่ยวธรรมชาติที่มีทั้งหมดในจังหวัด พร้อม Map รูปภาพ และรายละเอียดประกอบ	- เขื่อนกิ่วลม - เหมืองลิคไนต์ - อุทยานแห่งชาติถ้ำผาไท - อุทยานแห่งชาติแจ้ซ้อน - ศูนย์อนุรักษ์ช้างไทย และ สวนป่าทุ่งเกวียน

	7.อุทยานแห่งชาติดอยขุนตาล 8.บ่อน้ำแร่บ่อน้ำร้อน 9.อุทยานแห่งชาติดอยจาง 10.อุทยานแห่งชาติแม่วะ (รายละเอียดคั่ง Attach Word 3.1)
3.2 แหล่งท่องเที่ยวทางศาสนา และวัฒนธรรมที่มีทั้งหมดในจังหวัด พร้อม Map รูปภาพ และรายละเอียดประกอบ	วัด,พิพิธภัณฑสถาน,อนุสาวรีย์,หอศิลป์,ศาลเจ้า,สถานปฏิบัติธรรม-มณฑป,แหล่งโบราณคดี (รายละเอียดคั่ง Attach Word 3.2)(รูปท่องเที่ยวลำปาง)
3.3 แหล่งผลิตสินค้าหัตถอุตสาหกรรมหลักที่มีทั้งหมดในจังหวัด พร้อม Map รูปภาพ และรายละเอียดประกอบ	1. บ้านศาลาเม้ง ค.ท่าผา อ.เกาะคา(เชรามิก) 2. รมจักรหัตถกรรม ค.ห้างฉัตร อ.ห้างฉัตร (ผลิตภัณฑ์จากกะลามะพร้าว) 3. บ้านหลุก ค.นาครี อ.แม่ทะ (ไม้แกะสลัก) 4.ศูนย์ผลิตภัณฑ์กระดาษสา ค.บ่อแก้ว อ.เมือง (รายละเอียดคั่ง Attach Word 3.3)(รูปแหล่งหัตถกรรม)
3.4 แหล่งขายสินค้าหัตถอุตสาหกรรมหลักที่มีทั้งหมดในจังหวัด พร้อม Map รูปภาพ และรายละเอียดประกอบ	(รายละเอียดคั่ง Attach Word 3.4)
3.5 ภาพรวมของความเชื่อมโยงการเดินทาง และเส้นทาง (Logistics) ของข้อ 2.1 - 3.1 - 3.2 - 3.3 - 3.4	(รูป เส้นทางถนนใน จ.ลำปาง)
3.6 สภาพเส้นทาง และสาธารณูปโภคตามข้อ 3.4	สภาพเส้นทางหารเข้าถึงสามารถจะไปได้สะดวก
3.7 โครงสร้างพื้นฐานทางอากาศ -จำนวนสายการบิน -ราคา	โทรศัพท์สอบถามเที่ยวบิน -บริษัท พี.บี.แอร์ จำกัด 0-2261-0221-6 -สำนักงานลำปาง 0-5422-6238 เที่ยวบินกรุงเทพลำปาง อัตราค่าโดยสารเที่ยวเดียว 2,210 บาท ไป-กลับ 4,420 บาท (รวมภาษีสนามบิน เส้นทาง วันบิน เที่ยวบิน เวลาออก เวลาถึง กรุงเทพฯ ทุกวัน 9Q 862 09.00 น. 10.00 น.

	11.20 น. 9Q 867 17.20 น. 18.20 น.
3.8 การมองในมุมของการ Zoning ของข้อ 2.1 - 3.1 - 3.2 - 3.3 - 3.4	
3.9 ลักษณะสถาปัตยกรรมหลักของจังหวัดที่เป็นเอกลักษณ์ พร้อมประวัติ ที่มา รูปภาพ ประกอบ	การปฏิสังขรณ์สืบต่อกันมาหลายยุคหลายสมัย ศิลปะที่พบในจังหวัดลำปางจึงล้วนแต่เป็นศิลปะสมัยล้านนา ไม่พบศิลปะสมัยทวารวดี ลักษณะทางสถาปัตยกรรมเก่าแก่ก็พบเห็นได้ตามวัดต่างๆ ในลำปาง มี 3 แบบ คือ 1. แบบพม่า 2. แบบพม่าผสมเชียงใหม่ 3. แบบล้านนา (รายละเอียดจัด Attach Word 3.8)
ทุนสังคม	
4.1 วิถีชีวิตหลัก และความเชื่อ ของคนในจังหวัด	ส่วนมากจะประกอบอาชีพเกษตร ถึง 31.1 ของประชากรทั้งหมด และยังคงความเชื่อและปฏิบัติตามประเพณีดั้งเดิมสืบต่อกันมาจนถึงปัจจุบันอยู่
4.2 ประวัติศาสตร์ ขนบธรรมเนียม ประเพณี วัฒนธรรม ของคนในจังหวัด	(รายละเอียดจัด Attach Word 4.2)
4.3 การรวมกลุ่มของคน ชุมชนท้องถิ่นหลัก และความเข้มแข็งของชุมชน ในจังหวัด	การรวมกลุ่มของคนในชุมชนส่วนมากจะเป็นการรวมกลุ่มอาชีพ เช่นกลุ่มค้าทอ,กลุ่มผู้สูงอายุ,กลุ่มเกษตรกร ซึ่งกลุ่มพวกนี้ก็จะขึ้นอยู่กับกิจกรรมหลักของชุมชนว่าเป็นอย่างใดก็จะรวมกลุ่มช่วยกัน ทำเพื่อเพิ่มรายได้ให้กับคนในครอบครัว
ทุนมนุษย์	
5.1 จำนวนประชากร เชื้อชาติ ศาสนา และระดับการศึกษาของคนในจังหวัด	ชาย 393,946คน หญิง 401,184 คน รวม 795,130 คน (ข้อมูลปี 2547) (รายละเอียดจัด Attach Excel Sheet 1) พุทธศาสนิกชน 792,234 คน คิดเป็นร้อยละ 98.87 อิสลามิกชน 750 คน คิดเป็นร้อยละ 0.09 พราหมณ์ ฮินดู ซิกข์ 96 คน คิดเป็นร้อยละ 0.01 คริสต์ศาสนิกชน 8,180 คน คิดเป็นร้อยละ 1.03 ระดับการศึกษา

	ไม่ได้รับการศึกษา ร้อยละ 10.9 ก่อนประถมศึกษา ร้อยละ 36.1 ประถมศึกษา ร้อยละ 12.6 มัธยมศึกษาตอนต้น ร้อยละ 14.8 มัธยมศึกษาตอนปลาย ร้อยละ 14.4 อุดมศึกษา ร้อยละ 12.6
5.2 สถานศึกษาดังแต่ระดับประถม – อุดมศึกษา ของจังหวัด	การศึกษา 2546 จังหวัดลำปาง มีสถานศึกษารวมทั้งสิ้น 517 แห่ง มีครู/อาจารย์ 8,095 คน โดยเป็นครูที่ทำหน้าที่บริหารและสนับสนุนการสอน จำนวน 250 คน และนักเรียน นิสิต นักศึกษา 166,125 คน ซึ่งอัตราส่วนเฉลี่ยครู/อาจารย์ ต่อ นักเรียน นิสิต นักศึกษา เป็น 1 : 20 (ข้อมูลปี 2547) (รายละเอียดคั้ง Attach Word 5.2)
5.3 ลักษณะการจ้างงานในพื้นที่ และการเข้าไป ทำงานในต่างจังหวัด ของจังหวัด	ลักษณะของอาชีพเรียงตามลำดับ 1. เกษตร 31.1 % 2. ความสามารถทางฝีมือและธุรกิจการค้าที่เกี่ยวข้อง 20.5 % 3. การขายและบริการ 14.9 % 4. พนักงานบริการ 12.2 % 5. โรงงานและเครื่องจักร 5.7 % (ข้อมูลไตรมาสที่ 1 ปี 2548) (ดูรายละเอียดจาก Attach Excel Sheet 3)
5.4 ลักษณะการจ้างงานในพื้นที่ และการเข้าไป ทำงานในต่างจังหวัด ของจังหวัด	1.ต่ำกว่า 15 ปี ร้อยละ 19.5 2.กำลังแรงงาน ร้อยละ 60.5 - ทำงาน ร้อยละ 54.9 -ว่างงาน ร้อยละ 1.4 - รอดฤดูกาล ร้อยละ 0.4 3.ผู้ที่ไม่อยู่ในกำลังแรงงาน 21.5 (ข้อมูลไตรมาสที่ 1 ปี 2548)

2. สิ่งแวดล้อมภายนอก

ลูกค้า/นักท่องเที่ยว	
1.1 กลุ่มลูกค้า / นักท่องเที่ยวหลัก ปริมาณที่เข้ามาย้อนหลัง 3 ปีที่เข้ามาในจังหวัด ทั้งคนไทยและต่างชาติ	ปี จำนวนนักท่องเที่ยว(คน) ไทย ต่างประเทศ 2545 304,915 86,863 2546 354,755 47,700 2547 372,226 39,034
ผู้ผลิตวัตถุดิบ/แหล่งวัตถุดิบ	
2.1 วัตถุดิบหลักของสินค้าหัตถอุตสาหกรรมหลักของจังหวัด	ดินขาว, ดินดำ, กะลามะพร้าว, ดินปอสา, ด้ายฝ้าย, ไม้
2.2 แหล่งวัตถุดิบหลักของสินค้าหัตถอุตสาหกรรมหลักของจังหวัด พร้อมทั้ง Map	ดินขาว, ดินดำ มาจาก จ.ลำปาง กะลามะพร้าว มาจาก อ.ห้างฉัตร จ.ลำปาง ดินปอสา มาจาก ภายในหมู่บ้านและสุโขทัย ด้ายฝ้าย มาจาก ตัวเมืองลำปาง และร้านฝ้ายทอง จ. เชียงใหม่ ไม้ มาจาก แพร่, สุโขทัย, อุตรดิตถ์
2.3 ผู้ผลิต / จำหน่าย วัตถุดิบหลักของสินค้าหัตถอุตสาหกรรมหลักของจังหวัด พร้อมทั้ง Map	1. บ้านสาลาเม้ง ต.ท่าผา อ.เกาะคา(เชรามิก) 2. ร่มฉัตรหัตถกรรม ต.ห้างฉัตร อ.ห้างฉัตร (ผลิตภัณฑ์จากกะลามะพร้าว) 3. บ้านหูก ต.นาคร้ว อ.แม่ทะ (ไม้แกะสลัก) 4. ศูนย์ผลิตภัณฑ์กระดาษสา ต.บ่อแก้ว อ.เมือง (รายละเอียดดัง Attach Word 3.3)
2.4 ภาพรวมของความเชื่อมโยงการเดินทาง และเส้นทาง (Logistics) ของข้อผู้ผลิตสินค้า – ผู้ผลิต / จำหน่ายวัตถุดิบ – แหล่งวัตถุดิบ	ส่วนมากวัตถุดิบจะมาจากหาได้ในจังหวัดลำปาง ถ้ามีปริมาณไม่พอก็จะสั่งจาก เชียงใหม่, แพร่, สุโขทัย, อุตรดิตถ์
คู่แข่ง	
3.1 คู่แข่งทางตรงจากจังหวัดอื่นๆ ของสินค้าหัตถอุตสาหกรรมหลักในจังหวัด	ไม้แกะสลักจะแข่งขันกับบ้านถวาย จ.เชียงใหม่, ฝ้ายทอแข่งขัน เชียงใหม่, ลำพูน, พะเยา, แพร่, น่าน ผลิตภัณฑ์จากกะลามะพร้าว คู่แข่ง คือในจังหวัดเองที่ทำลอกเลียนแบบ
3.2 คู่แข่งทางตรงจากจังหวัดอื่นๆ ในเรื่องแหล่ง	จ.เชียงใหม่, ลำพูน, พะเยา, เชียงราย

ท่องเที่ยวทางธรรมชาติของจังหวัด	
3.3 คู่แข่งทางตรงจากจังหวัดอื่นๆ ในเรื่องแหล่งท่องเที่ยวทางศาสนา และวัฒนธรรมของจังหวัด	จ.เชียงใหม่, ลำพูน, พะเยา, เชียงราย
การเมือง/กฎหมาย	
4.1 รูปแบบการเมือง การปกครองท้องถิ่นในจังหวัด	ลำปางแบ่งออกเป็น 13 อำเภอ 100 ตำบล 917 หมู่บ้าน (รายละเอียดดัง Attach Word 4.1)
4.2 กฎหมายเฉพาะของจังหวัด	-
การสนับสนุนจากภาครัฐ	
5.1 นโยบายจากภาครัฐ ในการสนับสนุนด้านหัตถอุตสาหกรรม และท่องเที่ยวของจังหวัด	นโยบายสนับสนุนด้านอุตสาหกรรม 1. หนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ นโยบายส่งเสริมการท่องเที่ยว 1. ส่งเสริมให้การท่องเที่ยวเป็นเครื่องมือสำคัญในการแก้ไขปัญหาเศรษฐกิจ 2. ส่งเสริมและพัฒนาการดำเนินงานด้านการตลาดเชิงรุก 3. ส่งเสริมให้เกิดความร่วมมือกับทุกฝ่ายทั้งระดับในประเทศและต่างประเทศ 4. มุ่งพัฒนาองค์กร ระบบบริหารจัดการ (รายละเอียดดัง Attach Word 5.1)
5.2 แผนยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด	ยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด 1.การพัฒนาให้เป็นเมืองน่าอยู่ 2.การพัฒนาให้เป็นเมืองน่าเที่ยวด้วยความเขียวขจีร่มรื่น สะอาด และสวยงาม 3.การพัฒนาให้เป็นผู้นำด้านเชรามีค (รายละเอียดดัง Attach Word 2_5.2)
5.3 โครงการจากภาครัฐที่เลขดำเนินการ หรือกำลังดำเนินการที่สอดคล้องกับแผนยุทธศาสตร์ของจังหวัด	1 ตำบล 1 ผลิตภัณฑ์
5.4 ผลลัพธ์ที่เกิดขึ้นอย่างเป็นรูปธรรมจากข้อ 5.1 และ 5.2	งานไทยแลนด์เชรามีคแฟร์ ครั้งที่ 1 และ ลำปางเชรามีคแฟร์ ครั้งที่ 18 (รายละเอียดดัง Attach Word 2_5.4)
การสนับสนุนจากสถาบันการศึกษา	
6.1 รูปแบบ / ลักษณะความร่วมมือของจังหวัดกับสถาบันการศึกษา	

6.2 โครงการที่เกิดขึ้นจากการสนับสนุน หรือ ร่วมมือกับสถาบันการศึกษาต่างๆ	
6.3 ผลลัพธ์ที่เกิดขึ้นอย่างเป็นรูปธรรมจากข้อ 6.1 และ 6.2	
การสนับสนุนจากภาคเอกชน	
7.1 สมาคม / ชมรม / การรวมกลุ่มของเอกชนใน จังหวัด	
7.2 รูปแบบ / ลักษณะความร่วมมือของจังหวัด กับกลุ่มเอกชนในจังหวัด	
7.3 โครงการที่เกิดขึ้นจากการสนับสนุน หรือ ร่วมมือกับกลุ่มเอกชนในจังหวัด	
7.4 ผลลัพธ์ที่เกิดขึ้นอย่างเป็นรูปธรรมจากข้อ 7.2 และ 7.3	
สภาพเศรษฐกิจ	
8.1 สภาพเศรษฐกิจ รายรับหลัก ตัวเลขทาง การเงินที่สำคัญของจังหวัด	ข้อมูลปี 2547 GPP 38,469.3 ล้านบาท รายได้ 10,576 บาทต่อเดือน รายจ่าย 8,660 บาทต่อเดือน อัตราร้อยละต่อครัวเรือนที่เป็นหนี้ ร้อยละ 61.8 (ดูรายละเอียดจาก Attach Excel Sheet 4) (ข้อมูลย้อนหลัง 5 ปี)
8.2 สถิติการ Ranking ด้านสภาพเศรษฐกิจ เทียบ กันใน 8 จังหวัดภาคเหนือ	รายได้ของครัวเรือนคิดเป็นบาทต่อเดือนของคนใน จังหวัดในปี 47 อยู่ในอันดับที่ 5 รองจาก เชียงใหม่, ลำพูน,แพร่,น่าน (ดูรายละเอียดจาก Attach Excel Sheet 4) (ข้อมูลย้อนหลัง 5 ปี)
การเข้ามาของวัฒนธรรมอื่น	
9.1 การเข้ามาของวัฒนธรรมของวัฒนธรรมอื่น ทั้งในประเทศ และต่างชาติในจังหวัด ตั้งแต่ อดีตจนถึงปัจจุบัน	การเข้ามาของวัฒนธรรมตะวันตกทำให้การแต่งตัว อาชีพหลักของชาวบ้านเปลี่ยนไปจากเดิม วัฒนธรรม และอาชีพเดิมๆส่วนมาจะเป็นคนสูงอายุทำและคนรุ่น ใหม่จะออกไปทำงาน นอกหมู่บ้าน เช่นงานนิคม
9.2 ผลลัพธ์ที่เกิดขึ้นอย่างเป็นรูปธรรมจากข้อ 9.1	ทำวัฒนธรรมเดิมๆจะเริ่มหมดไปถ้าคนรุ่นหลังไม่ให้ ความสนใจและหันไปทำงานอย่างอื่น
การพัฒนาด้านอุตสาหกรรมและเทคโนโลยี	
10.1 การพัฒนาด้านอุตสาหกรรม และเทคโนโลยี	การอุตสาหกรรมในจังหวัดลำปาง เป็นอุตสาหกรรมที่

ของจังหวัด ตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน	พึ่งพาทรัพยากรธรรมชาติในท้องถิ่น ประกอบมีปัจจัยความพร้อมในด้านอื่น ๆ จึงทำให้แนวโน้มของอุตสาหกรรมในจังหวัดลำปางขยายตัวขึ้น
10.2 ผลลัพธ์ที่เกิดขึ้นอย่างเป็นรูปธรรมจากข้อ 10.1	ในปี 2547 มีโรงงานอุตสาหกรรม จำนวน 1,768 แห่ง เงินลงทุน 55,537,228,915 บาท จ้างแรงงาน 33,538 คน

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

ข้อมูลที่ใช้เป็นเพื่อจัดทำ Draft Report Benchmarking Industrial

Handicraft บาหลึ เทียบกับ 8 จังหวัดภาคเหนือ

จังหวัดลำพูน

1. สิ่งแวดล้อมภายใน

Product	
1.1 สินค้าหัตถอุตสาหกรรมหลักของจังหวัด ที่เป็นที่ยอมรับ มีชื่อเสียง หรือเป็นสัญลักษณ์ของจังหวัด พร้อมรูปภาพประกอบ ประวัติเรื่องราวของผลิตภัณฑ์นั้นๆ (ควรแจกแจงเป็นกลุ่มสินค้า เช่น ไม้ ผ้า หิน เครื่องเงิน)	สินค้าหัตถอุตสาหกรรมที่เป็นที่ยอมรับ 1. ผลิตภัณฑ์ผ้า - ผ้าไหมทอมือ (ค.นาทราย) - ผ้าฝ้ายทอมือ (ค.เวียงยอง) - ผ้าฝ้ายยกดอก (ค.แม่แรง) 2. ผลิตภัณฑ์จากไม้ - ไม้แกะสลัก (ค.หาญหลวง) 3. ผลิตภัณฑ์จากเครื่องเงิน - เครื่องเงิน (ค.นาทราย) (รายละเอียดดัง Attach Word 1.1)
Service	
2.1 โรงแรมที่มีในจังหวัด แบ่งเป็นประเภท โรงแรมต่างๆ (Modern หรือ บูติค) ระดับดาวของโรงแรม รูปภาพประกอบ ราคาเข้าพัก และการบริการที่เป็นจุดเด่น	อ.เมือง 7 แห่ง อ.แม่ทา 2 แห่ง อ.ลี้ 4 แห่ง อ.ป่าซาง 1 แห่ง อ.บ้านโฮ้ง 1 แห่ง รวมทั้งหมด 15 แห่ง (รายละเอียดดัง Attach Word 2.1)
2.2 บริษัททัวร์ที่มีทั้งหมดในจังหวัด ราคา / package การท่องเที่ยวที่จัดให้ลูกค้า	(รายละเอียดดัง Attach Word 2.2)
2.3 การบริการที่เป็นจุดเด่น เอกลักษณ์ของจังหวัด เช่น SPA นวดแผนไทย	
ทุนทางกายภาพ	
3.1 แหล่งท่องเที่ยวธรรมชาติที่มีทั้งหมดในจังหวัด พร้อม Map รูปภาพ และรายละเอียดประกอบ	1. ถ้ำเอราวัณ 2. อุทยานแห่งชาติดอยขุนตาล 3. ถ้ำหลวงผาเวียง 4. อุทยานแห่งชาติแม่ปิง (รายละเอียดดัง Attach Word 3.1)
3.2 แหล่งท่องเที่ยวทางศาสนา และวัฒนธรรมที่มี	วัด, พิพิธภัณฑ์สถาน, อนุสาวรีย์, หอศิลป์

ทั้งหมดในจังหวัด พร้อม Map รูปภาพ และ รายละเอียดประกอบ	(รายละเอียดดัง Attach Word 3.2)(รูปท่องเที่ยว ลำพูน)
3.3 แหล่งผลิตสินค้าหัตถอุตสาหกรรมหลักที่มี ทั้งหมดในจังหวัด พร้อม Map รูปภาพ และ รายละเอียดประกอบ	1.หมู่บ้านหัตถกรรมผ้าฝ้ายเวียงยอง 2.แหล่งทอผ้าบ้านหนองเงือก 3.หมู่บ้านแกะสลักอำเภอแม่ทา 4.แหล่งทอผ้าและเครื่องเงินบ้านพระบาทห้วยต้ม (รายละเอียดดัง Attach Word 1.1,3.3)(รูปแหล่ง หัตถกรรม)
3.4 แหล่งขายสินค้าหัตถอุตสาหกรรมหลักที่มี ทั้งหมดในจังหวัด พร้อม Map รูปภาพ และ รายละเอียดประกอบ	ตลาดป่าซาง, คุ่มคันแก้ว, ร้านสุวรีย์,บริษัท วี พี เอ็น คอร์เลชั่น จำกัด,ร้านนันทนิยมาติก, บ้านหนอง เงือก, ร้านนันทขว้างลายคำ รวม 6 ร้าน (รายละเอียดดัง Attach Word 3.4)
3.5 ภาพรวมของความเชื่อมโยงการเดินทาง และ เส้นทาง (Logistics) ของข้อ 2.1 - 3.1 - 3.2 - 3.3 – 3.4	
3.6 สภาพเส้นทาง และสาธารณูปโภคตามข้อ 3.4	(Attach รูป เส้นทางในลำพูน)
3.7 โครงสร้างพื้นฐานทางอากาศ -จำนวนสายการบิน -ราคา	ไม่มีสายการบินในจังหวัด
3.8 การมองในมุมของการ Zoning ของข้อ 2.1 - 3.1 - 3.2 - 3.3 – 3.4	
3.9 ลักษณะสถาปัตยกรรมหลักของจังหวัดที่เป็น เอกลักษณ์ พร้อมประวัติ ที่มา รูปภาพ ประกอบ	ศิลปะและวัฒนธรรมของอาณาจักรล้านนา
ทุนสังคม	
4.1 วิถีชีวิตหลัก และความเชื่อ ของคนในจังหวัด	ส่วนมากจะประกอบอาชีพเกษตร ถึง 30.9 ของ ประชากรทั้งหมด และยังคงความเชื่อและปฏิบัติตาม ประเพณีดั้งเดิมสืบทอดกันมาจนถึงปัจจุบันอยู่
4.2 ประวัติศาสตร์ ขนบธรรมเนียม ประเพณี วัฒนธรรม ของคนในจังหวัด	(รายละเอียดดัง Attach Word 4.2)
4.3 การรวมกลุ่มของคน ชุมชนท้องถิ่นหลัก และ ความเข้มแข็งของชุมชน ในจังหวัด	การรวมกลุ่มของคนในชุมชนส่วนมากจะเป็นการ รวมกลุ่มอาชีพ เช่นกลุ่มค้าทอ,กลุ่มผู้สูงอายุ,กลุ่ม เกษตรกร ซึ่งกลุ่มพวกนี้ก็ขึ้นอยู่กับกิจกรรมหลักของ ชุมชนว่าเป็นอะไรก็จะรวมกลุ่มช่วยกัน ทำเพื่อเพิ่ม รายได้ให้กับคนในครอบครัว
ทุนมนุษย์	

5.1 จำนวนประชากร เชื้อชาติ ศาสนา และระดับการศึกษาของคนในจังหวัด	จำนวนประชากรทั้งหมด 449,440 คน ชาย 228,717 คน หญิง 220,723 คน สำนักงานสถิติแห่งชาติ กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร ไตรมาสที่ 1 : มกราคม - มีนาคม 2548 (รายละเอียดตั้ง Attach Excel Sheet 2)
5.2 สถานศึกษาดังแต่ระดับประถม – อุดมศึกษาของจังหวัด	ก่อนประถมศึกษา 36.1% ประถมศึกษา 14.8 % ม.ต้น 14.4 % ม.ปลาย 11.2 % อุดมศึกษา 12.6 % สำนักงานสถิติแห่งชาติ กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร ไตรมาสที่ 1 : มกราคม - มีนาคม 2548 (รายละเอียดตั้ง Attach Excel Sheet 5)
5.3 ลักษณะการจ้างงานในพื้นที่ และการเข้าไปทำงานในต่างจังหวัด ของจังหวัด	ลักษณะของอาชีพเรียงตามลำดับ 1. เกษตร 30.9% 2. ความสามารถทางฝีมือและธุรกิจการค้าที่เกี่ยวข้อง 17.9 % 3. การขายและบริการ 13.7% 4. งานโรงงาน 12.9 % สำนักงานสถิติแห่งชาติ กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร ไตรมาสที่ 1 : มกราคม - มีนาคม 2548 (ดูรายละเอียดจาก Attach Excel Sheet 1)
5.4 ลักษณะการจ้างงานในพื้นที่ และการเข้าไปทำงานในต่างจังหวัด ของจังหวัด	1.ต่ำกว่า 15 ปี ร้อยละ 2.กำลังแรงงาน ร้อยละ - ทำงาน ร้อยละ -ว่างงาน ร้อยละ - รอฤดูกาล ร้อยละ 3.ผู้ที่ไม่อยู่ในกำลังแรงงาน (ข้อมูลไตรมาสที่ 1 ปี 2548)

2. สิ่งแวดล้อมภายนอก

ลูกค้า/นักท่องเที่ยว	
1.1 กลุ่มลูกค้า / นักท่องเที่ยวหลัก ปริมาณที่เข้ามาย้อนหลัง 5 ปีที่เข้ามาในจังหวัด ทั้งคนไทยและต่างชาติ	ปี จำนวนนักท่องเที่ยว(คน) ไทย ต่างประเทศ 2545 24,412 566 2546 25,160 1,190 2547 42,796 1,058
ผู้ผลิตวัตถุดิบ/แหล่งวัตถุดิบ	
2.1 วัตถุดิบหลักของสินค้าหัตถอุตสาหกรรมหลักของจังหวัด	ผ้าฝ้าย, ผ้าฝ้าย, ไหม, ไม้ฉำฉา, ไม้ขนุน, ไม้มะม่วง
2.2 แหล่งวัตถุดิบหลักของสินค้าหัตถอุตสาหกรรมหลักของจังหวัด พร้อมทั้ง Map	ผ้าฝ้ายจาก จ.เชียงใหม่หรือตัวเมืองลำพูน, ผ้าไหมจากเพชรบูรณ์, ไม้จาก จ.ลำปาง จ.ตาก จ.เชียงใหม่ จ.แพร่
2.3 ผู้ผลิต / จำหน่าย วัตถุดิบหลักของสินค้าหัตถอุตสาหกรรมหลักของจังหวัด พร้อมทั้ง Map	ผ้าฝ้ายจากร้านจินเฮงอวด จ.เชียงใหม่, ผ้าไหมจากเพชรบูรณ์, ไม้จาก จ.ลำปาง จ.ตาก, จ.เชียงใหม่, จ.แพร่
2.4 ภาพรวมของความเชื่อมโยงการเดินทาง และเส้นทาง (Logistics) ของข้อผู้ผลิตสินค้า – ผู้ผลิต / จำหน่ายวัตถุดิบ – แหล่งวัตถุดิบ	ส่วนมากวัตถุดิบจะมาจาก จ.เชียงใหม่ เพราะว่าใกล้สามารถเดินทางใช้เวลาเพียง ครึ่งชั่วโมงถึง หรือประมาณ 30 กม. ถ้าสินค้าจากเชียงใหม่ไม่พอที่จะรับจาก จ.ลำปาง 71 กม. จ.ตาก 244 กม. จ.แพร่ จ.เพชรบูรณ์
คู่แข่ง	
3.1 คู่แข่งทางตรงจากจังหวัดอื่นๆ ของสินค้าหัตถอุตสาหกรรมหลักในจังหวัด	ผ้าทอจาก จ.ลำปาง, จ.เชียงใหม่ แต่ไม่มีผลมากนัก เพราะว่าผ้าทอของแต่ละจังหวัดก็มีเอกลักษณ์ของแต่ละจังหวัดและท้องถิ่นของตัวเอง
3.2 คู่แข่งทางตรงจากจังหวัดอื่นๆ ในเรื่องแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติของจังหวัด	จ.เชียงใหม่, ลำปาง
3.3 คู่แข่งทางตรงจากจังหวัดอื่นๆ ในเรื่องแหล่งท่องเที่ยวทางศาสนา และวัฒนธรรมของจังหวัด	จ.เชียงใหม่, ลำปาง
การเมือง/กฎหมาย	
4.1 รูปแบบการเมือง การปกครองท้องถิ่นในจังหวัด	จังหวัดลำพูน แบ่งเขตการปกครองออกเป็น 7 อำเภอ 1 กิ่งอำเภอ 51 ตำบล 551 หมู่บ้าน 1 องค์การบริหารส่วนจังหวัด 1 เทศบาลเมือง 12 เทศบาลตำบล 45 องค์การบริหารส่วนตำบล และ 2 สภาตำบล

ก-49

เลขหมู่.....

สำนักหอสมุด มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

338, 6425
56127
ด. 2
ค. 4

	(รายละเอียดคำ Attach Word 4.1)
4.2 กฎหมายเฉพาะของจังหวัด	-
การสนับสนุนจากภาครัฐ	
5.1 นโยบายจากภาครัฐในการสนับสนุนด้าน หัตถอุตสาหกรรม และท่องเที่ยวของจังหวัด	นโยบายสนับสนุนด้านอุตสาหกรรม 1. หนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ นโยบายส่งเสริมการท่องเที่ยว 1. ส่งเสริมให้การท่องเที่ยวเป็นเครื่องมือสำคัญในการ แก้ไขปัญหาเศรษฐกิจ 2. ส่งเสริมและพัฒนาการดำเนินงานด้านการตลาดเชิง รุก 3. ส่งเสริมให้เกิดความร่วมมือกับทุกฝ่ายทั้งระดับใน ประเทศและต่างประเทศ 4. มุ่งพัฒนาองค์กร ระบบบริหารจัดการ (รายละเอียดคำ Attach Word 5.1)
5.2 แผนยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด	ยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด 1. การพัฒนาการเกษตร 2. การพัฒนาอุตสาหกรรม 3. การพัฒนาสังคม วัฒนธรรมและการท่องเที่ยว 4. การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ (รายละเอียดคำ Attach Word 5.2)
5.3 โครงการจากภาครัฐที่เคยดำเนินการ หรือ กำลังดำเนินการที่สอดคล้องกับแผนยุทธ ศาสตร์ของจังหวัด	1 ตำบล 1 ผลิตภัณฑ์
5.4 ผลลัพธ์ที่เกิดขึ้นอย่างเป็นรูปธรรมจากข้อ 5.1 และ 5.2	โครงการหมู่บ้านคัดสรรและโอท็อปเพื่อ การท่องเที่ยวของจังหวัดลำพูน (รายละเอียดคำ Attach Word 5.4)
การสนับสนุนจากสถาบันการศึกษา	
6.1 รูปแบบ / ลักษณะความร่วมมือของจังหวัด กับสถาบันการศึกษา	
6.2 โครงการที่เกิดขึ้นจากการสนับสนุน หรือ ร่วมมือกับสถาบันการศึกษาต่างๆ	
6.3 ผลลัพธ์ที่เกิดขึ้นอย่างเป็นรูปธรรมจากข้อ 6.1 และ 6.2	

การสนับสนุนจากภาคเอกชน	
7.1 สมาคม / ชมรม / การรวมกลุ่มของเอกชนในจังหวัด	
7.2 รูปแบบ / ลักษณะความร่วมมือของจังหวัดกับกลุ่มเอกชนในจังหวัด	
7.3 โครงการที่เกิดขึ้นจากการสนับสนุน หรือร่วมมือกับกลุ่มเอกชนในจังหวัด	
7.4 ผลลัพธ์ที่เกิดขึ้นอย่างเป็นรูปธรรมจากข้อ 7.2 และ 7.3	
สภาพเศรษฐกิจ	
8.1 สภาพเศรษฐกิจ รายรับหลัก ตัวเลขทางการเงินที่สำคัญของจังหวัด	ข้อมูลปี 2547 GPP 49,305.8 ล้านบาท รายได้ 11,843 บาทต่อเดือน รายจ่าย 10,247 บาทต่อเดือน อัตราร้อยละต่อครัวเรือนที่เป็นหนี้ ร้อยละ 77 (ดูรายละเอียดจาก Attach Excel Sheet 2) (ข้อมูลย้อนหลัง 5 ปี)
8.2 สถิติการ Ranking ด้านสภาพเศรษฐกิจ เทียบกันใน 8 จังหวัดภาคเหนือ	รายได้ของครัวเรือนคิดเป็นบาทต่อเดือนของคนในจังหวัดในปี 2543, 2545 ลำพูนจะเป็นอันดับ 1 ใน 8 จังหวัดภาคเหนือ ปี 2547 เป็นอันดับ 2 รองจากเชียงใหม่ (ดูรายละเอียดจาก Attach Excel Sheet 2) (ข้อมูลย้อนหลัง 5 ปี)
การเข้ามาของวัฒนธรรมอื่น	
9.1 การเข้ามาของวัฒนธรรมของวัฒนธรรมอื่นทั้งในประเทศ และต่างชาติในจังหวัด ตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน	การเข้ามาของวัฒนธรรมตะวันตกทำให้การแต่งตัว อาชีพหลักของชาวบ้านเปลี่ยนไปจากเดิม วัฒนธรรม และอาชีพเดิมๆ ส่วนมากจะเป็นคนสูงอายุทำและคนรุ่นใหม่จะออกไปทำงาน นอกหมู่บ้าน เช่นงานนิคม
9.2 ผลลัพธ์ที่เกิดขึ้นอย่างเป็นรูปธรรมจากข้อ 9.1	ทำวัฒนธรรมเดิมๆ จะเริ่มหมดไปถ้าคนรุ่นหลังไม่ให้ความสนใจและหันไปทำงานอย่างอื่น
การพัฒนาด้านอุตสาหกรรมและเทคโนโลยี	
10.1 การพัฒนาด้านอุตสาหกรรม และเทคโนโลยีของจังหวัด ตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน	ด้านการอุตสาหกรรม จังหวัดลำพูนมีจำนวนโรงงานอุตสาหกรรมทั้งหมด 833 โรงงาน เงินลงทุน 33,242 ล้านบาท การจ้างงานรวม 51,863 คน แยกเป็น นอกเขตนิคมอุตสาหกรรมภาคเหนือ จำนวน 765 โรงงาน

	มีเงินลงทุน 6,375 ล้านบาท มีคนงาน 14,923 คน รวมโรงงานที่ตั้งในพื้นที่สวนอุตสาหกรรมเอกชนในเครือสหพัฒน์อินเตอร์โฮลดิ้ง จำกัด จำนวน 9 โรงงาน เงินลงทุนประมาณ 1,131 ล้านบาท คนงาน 2,397 คน โรงงานที่ตั้งอยู่ในเขตนิคมอุตสาหกรรมภาคเหนือที่เปิดดำเนินการแล้ว 68 โรงงาน มีเงินลงทุน ประมาณ 26,867 ล้านบาท และมีแรงงานประมาณ 36,940 คน มีมูลค่าการส่งออก (ปี 2543) 40,105 ล้านบาท
10.2 ผลลัพธ์ที่เกิดขึ้นอย่างเป็นรูปธรรมจากข้อ 10.1	เนื่องจากลำพูนเป็นจังหวัดที่มีโรงงานอุตสาหกรรมจึงทำให้รายได้ต่อเดือนโดยเฉลี่ยสูง

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

ภาคผนวก ข

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

Copyright© by Chiang Mai University

All rights reserved

ภาคผนวก ข สรุปข้อมูล ย่าน/จุด

ข้อมูลเพื่อการเปรียบเทียบศักยภาพในการแข่งขัน

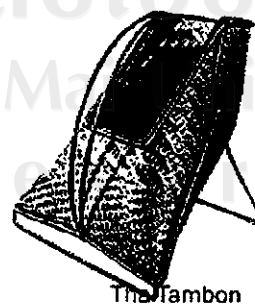
แหล่งขายสินค้าหัตถอุตสาหกรรม เครื่องจักสาน บ้านเลโค๊ะ จังหวัด แม่ฮ่องสอน

1. ด้านความดึงดูดใจ (Attraction) ของแหล่งขายสินค้านั้นๆ

1.1 สินค้า

เครื่องจักสาน บ้านเลโค๊ะ เป็นสินค้าที่มีชื่อเสียงของจังหวัดแม่ฮ่องสอน เป็นทั้งเครื่องใช้และของประดับตกแต่งบ้าน เครื่องจักสานมีหลากหลายรูปแบบ อาทิเช่น ตะกร้าใส่เสื้อผ้า ตะกร้าจ่าชวด ตะกร้าใส่เสื้อผ้า กระเป๋าหิ้ว รวมทั้งที่ใส่ไวน์ซึ่งได้รับการจัดอันดับให้เป็นสินค้าหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ระดับ 5 ดาวเพียงหนึ่งเดียวของจังหวัดแม่ฮ่องสอน

คุณภาพสินค้าจักสานบ้านเลโค๊ะเป็นที่ยอมรับทั้งในและต่างประเทศ เนื่องจากมีความประณีตในการผลิต มีความแข็งแรง ทนทาน สามารถผลิตได้ตามแบบที่ลูกค้าสั่งซื้อ จึงส่งผลให้ราคาของสินค้าค่อนข้างสูง แต่ถือว่าคุ้มค่า

เครื่องจักสานบ้านเลโค๊ะ อ.สบเมย เป็นสินค้าที่มีชื่อเสียงของ จ.แม่ฮ่องสอน

1.2 สถาปัตยกรรม

บ้านเลโ๊ะเป็นหมู่บ้านเดินทางเข้าไปลำบาก ถนนทางเข้าเป็นดินลูกรังระยะทางไกลกว่า 30 กิโลเมตร จึงยังคงความเป็นชุมชนชาวเขาไว้อย่างเหนียวแน่น บ้านเรือนเป็นเรือนไม้ยกพื้นสูง ใต้ถุนบ้านโล่ง ส่วนร้านค้านั้นมีลักษณะเป็นโรงเรือน ตั้งอยู่ภายในบริเวณโรงเรียนบ้านเลโ๊ะ ฉะนั้นลักษณะของสถาปัตยกรรมจึงมีลักษณะที่เป็นธรรมชาติ และเน้นความเป็นชุมชนของหมู่บ้าน

1.3 ลักษณะของพื้นที่ และแหล่งขายสินค้า (เป็นย่านขายสินค้า หรือเป็นเพียงจุดขายสินค้า)

กลุ่มจักสานบ้านเลโ๊ะ เป็นเพียงจุดขายสินค้าซึ่งตั้งอยู่ในหมู่บ้าน ซึ่งผลผลิตของสมาชิกกลุ่มจะถูกนำมาจัดไว้รวมกัน เพื่อรอการจัดส่งให้ผู้สั่งซื้อ หรือรอขายให้แก่ลูกค้าเฉพาะกลุ่ม โดยเฉพาะชาวต่างชาติที่เดินทางมายังหมู่บ้าน

1.4 แหล่งท่องเที่ยวหรือสถานที่ที่น่าสนใจในบริเวณใกล้เคียง

แหล่งท่องเที่ยวใกล้เคียง ได้แก่ อุทยานแห่งชาติสาละวิน วัดพระธาตุจอมแจ้ง ในเขต อ. แม่สะเรียง จังหวัดแม่ฮ่องสอน เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าอมก๋อย และอุทยานแห่งชาติออบหลวง ในเขต อ. อมก๋อย และ อ. สอด จังหวัดเชียงใหม่

ทั้งนี้ ในตัว อ. สบเมยเอง มีแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติมากมาย อาทิเช่น

บ้านแม่สามแลบ ซึ่งเป็นหมู่บ้าน ที่ตั้งอยู่ริมน้ำสาละวิน(น้ำคง) อยู่ในตำบลแม่สามแลบ ห่างจากอำเภอประมาณ 62 กิโลเมตร ตามเส้นทางหมายเลข 1086 เป็นแหล่งที่นักท่องเที่ยวนิยมล่องเรือตามลำน้ำสาละวิน ซึ่งมีลักษณะ เป็นหุบเขาสูงชัน ฝั่งตรงข้ามเป็นเขตประเทศสหภาพพม่า

หมู่บ้านสวงามบ้านแม่สามแลบ อันเป็นหมู่บ้านชาวเขา ซึ่งอยู่กันอย่างสงบที่ตั้งอยู่กลางหุบเขา ระยะทางจากที่ตั้งอำเภอสบเมยถึงหมู่บ้านประมาณ 32 กิโลเมตร เป็นทางรถยนต์ 27

กิโลเมตร และเดินทางเท้าประมาณ 5 กิโลเมตร

สถานที่ท่องเที่ยวแม่สามแลบ แม่สามแลบ ซึ่งเป็นเส้นทางคมนาคมทางน้ำที่เหมาะสมสำหรับล่องแพเพื่อผจญภัยอย่างแท้จริงสภาพสองฝั่งเป็นธรรมชาติที่สวยงามระยะทางจากอำเภอทั้งทางรถยนต์รวมทั้งทางน้ำถึงบ้านสบอุมโละ ประมาณ 35 กิโลเมตร

นอกจากนี้ยังมีน้ำตกแม่วิด ที่ตั้งอยู่ในเขตหมู่ที่ 1 ต.กองก้อย เป็นน้ำตกขนาดกลางมีความสวยงามตามธรรมชาติครบถ้วน และมีน้ำไหลตลอดปีระยะทางประมาณ 58 กิโลเมตร โดยทางรถยนต์ และเดินทางเท้าประมาณ 3 กิโลเมตร

2. ด้านความริ้นรมย์ (Aspiration) ของแหล่งขายสินค้านั้นๆ

2.1 สิ่งอำนวยความสะดวกของแหล่งขายสินค้า

บ้านเลโด้จะเป็นหมู่บ้านที่มีความเป็นชนบท และการเดินทางเข้าสู่หมู่บ้านเป็นไปด้วยความยากลำบาก ส่วนมากผู้ที่เข้าไปยังหมู่บ้านจะเป็นนักท่องเที่ยวต่างชาติที่รักการผจญภัย ขับรถแบบออฟโร้ดเข้าไปยังหมู่บ้าน ในหมู่บ้านไม่มีสิ่งอำนวยความสะดวกมากมาย ชาวบ้านใช้ไฟฟ้าจากโครงการ solar home ของกรมพัฒนาพลังงานทดแทนและส่งเสริมพลังงาน

การสาธารณูปโภคพื้นฐานของชาวบ้านยังไม่ดีเท่าที่ควร มีการเลี้ยงหมูแบบปล่อยให้เป็นอิสระ เดินหากินไปตามหมู่บ้าน ห้องสุขาที่ใช้ก็เป็นแบบที่ชาวบ้านใช้กันทั่วไป

สำหรับการบริการ ณ จุดขาย จะมีเจ้าหน้าที่ ซึ่งเป็นประธานของกลุ่มจักสานบ้านเลโด้คอยให้ข้อมูล และนำเสนอขายสินค้า แต่ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับฤดูกาลเพาะปลูกและเก็บเกี่ยวด้วย ซึ่งชาวบ้านถือว่ามีความสำคัญเป็นอันดับหนึ่ง โดยเฉพาะเรื่องการปลูกและการเก็บเกี่ยวข้าว

อย่างไรก็ตาม หากมีการสั่งซื้อสินค้าเป็นจำนวนมาก ชาวบ้านก็จะอำนวยความสะดวกโดยการขนสินค้าไปส่งยังตัวเมืองสบเมย

2.2 การจัด Zoning และ Layout ในพื้นที่

ยังไม่มีมีการจัดโซนนิ่งที่เห็นเด่นชัด อาศัยพื้นที่ว่างในการจัดตั้งแหล่งขายสินค้า

2.3 การจัดการ และการจัดระเบียบ

การจัดวางสินค้าไม่ค่อยเป็นระเบียบ วางสินค้าปะปนกันตามแต่สะดวก ทำให้เกิดความวุ่นวาย ความสะอาดของสถานที่อยู่ในระดับปานกลาง แต่อย่างไรก็ตามจะได้บรรยากาศชนบท

3. ด้านการเข้าถึงได้ (Accessibility)

3.1 ความยากง่ายหรือความสะดวกในการเข้าถึงได้ของพื้นที่แหล่งขายสินค้า

การเข้าถึงบ้านเลโด้นั้น มีความยากลำบากในการเดินทางเพราะไม่มีถนนที่ลาดยาง ทำให้การเดินทางต้องใช้เวลา นาน สภาพภูมิทัศน์ หรือบรรยากาศระหว่างทางเข้าสู่พื้นที่แหล่งขายสินค้า

การเดินทางเข้าไปในหมู่บ้านนั้นสภาพถนนเป็นถนนดินลูกรังล้อมรอบไปด้วยบรรยากาศแบบธรรมชาติ สามารถมองเห็นสภาพต้นไม้ ภูเขาได้อย่างชัดเจน

3.2 ระยะเวลาในการเข้าถึงสถานที่

ประมาณ 6-7 ชั่วโมงจาก อ. เมือง จ. แม่ฮ่องสอน

3.3 ระบบขนส่งมวลชนในพื้นที่ ไม่มี

3.4 ถนน

เป็นถนนดินลูกรังขนาดกว้าง 2-3 เมตร แยกจากถนนลาดยางสายหลักสบเมยที่เชื่อมไปยัง
จ. ตาก นอกจากนี้ถนนดินลูกรังที่ไปบ้านเลโ๊ะยังเชื่อมไปยัง อ. แม่ละมด จ. ตาก

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

ข้อมูลเพื่อเปรียบเทียบศักยภาพในการแข่งขัน

แหล่งขายสินค้าหัตถอุตสาหกรรม ไม้แกะสลักถ้ำผาตอง จังหวัด เชียงราย

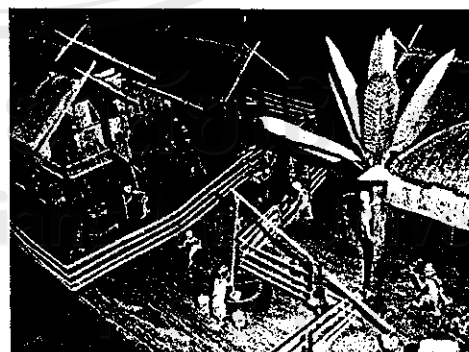
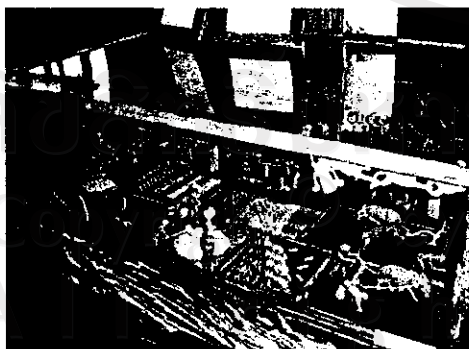
1. ด้านความดึงดูดใจ (Attraction) ของแหล่งขายสินค้านั้นๆ

1.1 สินค้า

ความหลากหลายของผลิตภัณฑ์ไม้แกะสลักนั้นได้มีการผลิตเป็นหลายประเภทด้วยกัน ทั้งในรูปแบบกระบอกตักน้ำ รูปสัตว์ต่าง วิธีชีวิตของชาวนา การกราบไหว้พระพุทธรูป ศาลพระภูมิ เป็นต้น ส่วนสินค้าที่เป็นเอกลักษณ์นั้นเป็นผลิตภัณฑ์ที่สามารถที่จะแสดงวิถีชีวิตของเกษตรกร โดยผู้เข้าชมต้องมีการใช้เหรียญ 10 บาท ในการหยอดเพื่อที่จะชมการเคลื่อนไหวของวิถีชีวิตนั้นได้

คุณภาพของสินค้าเนื่องจากเป็นงานที่ต้องใช้ความเชี่ยวชาญในการผลิตขึ้นมาในชิ้นหนึ่งๆ ทำให้สินค้าที่ได้ออกมานั้นมีความประณีต สวยงาม และมีความคงทนในระดับที่มากพอสมควร หากเป็นสินค้าที่สามารถนำไปใช้ได้สามารถนำไปใช้ได้จริง

ราคาของสินค้านั้นขึ้นอยู่กับขนาดของสินค้า และจะมีความแตกต่างในรูปแบบต่างๆอีกด้วย ยกตัวอย่างเช่น ชันใหญ่ประมาณ 300 บาท ชันเล็กประมาณ 200 บาท และในปริมาณวัตถุดิบที่ใช้ผลิตผลิตภัณฑ์ 1 ชิ้นขึ้นอยู่กับชนิดและรูปแบบของผลิตภัณฑ์

ความหลากหลายไม้แกะสลักที่แสดงวิถีชีวิตของเกษตรกร และในรูปแบบต่างๆ

1.2 สถาปัตยกรรม

- ความสวยงามของแหล่งขายสินค้า (การมีการผสมผสาน ธรรมชาติ วัฒนธรรม ความ เป็นชุมชน)

แหล่งขายสินค้าเป็นบ้านเดี่ยวใต้ถุนยกสูง หลังหนึ่งภายในหมู่บ้าน ลักษณะของการตั้งขาย สินค้า ตั้งขาย ณ ชั้น 2 ของบ้าน การผลิตสินค้านั้น ผลิตภายในหมู่บ้านในละแวกที่ติดกับจุดขาย ประมาณ 2-3 หลัง มีความเป็นธรรมชาติ และมีความเป็นชุมชน

ป้ายของกลุ่มไม้แกะสลักที่ตั้งอยู่หน้าบ้านที่เป็นแหล่งขายสินค้า

1.3 ลักษณะของพื้นที่ และแหล่งขายสินค้า (เป็นย่านขายสินค้า หรือเป็นเพียงจุดขายสินค้า)

แหล่งขายสินค้าเป็นเพียงจุดขายสินค้านั้น เป็นพื้นที่ภายในหมู่บ้านที่ค่อนข้างจะลึกพอสมควร

1.4 แหล่งท่องเที่ยวหรือสถานที่ที่น่าสนใจในบริเวณใกล้เคียง

- แสดงรายชื่อ, ระยะทาง, ความเชื่อมโยงเส้นทาง

กลุ่มไม้แกะสลัก บ้านถ้ำผาตอง ห่างจากตัวเมืองเชียงรายประมาณ 18 กม.สถานที่ท่องเที่ยวใกล้เคียงที่น่าสนใจ คือ สวนสมเด็จพระศรีนครินทร์ฯ เชียงรายตั้งอยู่ด้านหลังของมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย ห่างจากตัวเมืองเชียงราย ประมาณ 8 กม.ซึ่งสามารถใช้ถนนสายเชียงราย-แม่สายเดินทางได้ ภายในสวนมีทัศนียภาพสวยงาม บรรยากาศร่มรื่น มีหนองบัวที่กว้างถึง 223 ไร่ เป็นสถานที่น่าพักผ่อนหย่อนใจ เพราะน้ำในหนองบัวใสเย็นและเต็มเปี่ยมตลอดปี บนพื้นที่รอบหนองบัวเป็นที่ตั้งของพลับพลา ศาลาสำหรับนั่งพักผ่อนและมีสวนปาล์ม สวนไผ่อยู่บนที่ลาดเนินเขา

สวนสมเด็จพระศรีนครินทร์ฯ
ตั้งอยู่ด้านหลังมหาวิทยาลัยราชภัฏ

อีกแห่งหนึ่ง คือ ลานทองวิลเลจ ห่างจากตัวเมืองเชียงราย 36 กม. ห่างจากหมู่บ้านถ้ำผาตอง 18 กม. มีเนื้อที่กว่า 400 ไร่ จัดเป็นหมู่บ้านทางวัฒนธรรม เพื่อแสดงถึงวิถีชีวิตความเป็นอยู่ของคนบริเวณลุ่มแม่น้ำโขง เดินทางเข้าไปในถนนสายแม่จัน – ท่าตอน กิโลเมตรที่ 12 จากถนนสายเชียงราย – แม่สาย

คอยแม่สลอง อำเภอแม่จัน ซึ่งห่างจากหมู่บ้านถ้ำผาตอง 12 กม. สามารถเดินทางโดยใช้ถนนสายเชียงราย – แม่สาย เลขอำเภอแม่จันไปประมาณ 1 กม. เลี้ยวซ้ายไปประมาณ 12 กม. เป็นที่ตั้งศูนย์พัฒนาสงเคราะห์ชาวเขา เป็นที่ส่งเสริมอาชีพแก่ชาวเขาทำเครื่องเงิน เลยจากศูนย์ฯ ขึ้นไปอีกประมาณ 11 กม. เป็นหมู่บ้านเขาคอยผาคือ เป็นจุดแวะชมและซื้องานหัตถกรรมชาวเขาจากบ้านเข้ถึงบ้านอีโก้ สามแยกทางขวาไปหมู่บ้านเทอดไทย ทางซ้ายไปอีก 18 กม. ถึงคอยแม่สลอง รวมระยะทางจากเชียงราย 42 กม. เป็นทางลาดยางตลอด

คอยแม่สลอง อ.แม่จัน

2. ด้านความริ้นรมย์ (Aspiration) ของแหล่งขายสินค้านั้นๆ

2.1 สิ่งอำนวยความสะดวกของแหล่งขายสินค้า

- ร้านอาหาร, ร้านกาแฟ, สถานที่พักผ่อน ที่มีอยู่ในบริเวณแหล่งขายสินค้า
- ห้องสุขา (สภาพห้องน้ำ การอำนวยความสะดวก ค่าใช้จ่าย)
- เจ้าหน้าที่หรือพนักงานที่รับผิดชอบในพื้นที่ (การให้ข้อมูล ช่วยเหลือ แนะนำ)
- การบริการอื่นๆ

ในบริเวณร้านขายสินค้านั้นไม่มีบริการร้านอาหารต่างๆ เพราะว่าเป็นหมู่บ้านที่ค่อนข้างจะมีวิถีชีวิตที่เป็นชนบท การให้ข้อมูล การแนะนำส่วนมากจะมาจากเจ้าของกิจการ

2.2 การจัด Zoning และ Layout ในพื้นที่

- สรุปรายละเอียดการจัดโซนนิ่งของพื้นที่ ที่มีแหล่งขายสินค้าต่างๆ ในจังหวัดนั้นๆ
- ความสวยงาม ลงตัว ของการจัดสถานที่ และบริเวณใกล้เคียงโดยรอบ
- ความสะดวกในการเดินเที่ยวชม และจับจ่ายใช้สอย
- ความปลอดภัยในการเดินเที่ยวชม และจับจ่ายใช้สอย (ทั้งจากคน รถ สิ่งของกีดขวางต่างๆ)

ไม่มีการจัด Zoning และ Layout ในพื้นที่แหล่งขายไม้แกะสลัก การเดินทางเข้าไปจะมีการเดินทางผ่านเส้นทางธรรมชาติ การจัดสถานที่ในการจัดจำหน่ายนั้นเป็นการจัดในบริเวณชั้น 2 ของบ้าน มีความสะดวกในการเดินชมที่ดีในระดับหนึ่ง บริเวณใกล้เคียงเป็นบ้านที่มีลักษณะคล้ายกัน มีความปลอดภัยในการเข้าชมที่ค่อนข้างดี

2.3 การจัดการ และการจัดระเบียบ

- ความเป็นระเบียบเรียบร้อยของสถานที่
- ความสะอาดของสถานที่
- บรรยากาศในสถานที่ และบริเวณใกล้เคียงโดยรอบ
- ลักษณะการจัดร้านและการจัดวางสินค้าที่ดึงดูดให้เที่ยวชม และจับจ่ายใช้สอย

สถานที่ที่จัดแสดงมีความเป็นระเบียบเรียบร้อยดี มีความสะอาด ต่างจากบริเวณที่มีการผลิตที่ไม่ค่อยมีความเป็นระเบียบ และสะอาดเท่าที่ควร บรรยากาศในสถานที่จัดแสดงสินค้ามีการใช้ความเป็นธรรมชาติของชุมชน เนื่องจากในละแวกนั้นจะมีลักษณะบ้านที่คล้ายกัน การจัดร้านจัดแสดงสินค้าบนชั้น 2 ของบ้าน การจัดวางสินค้าให้กับผู้เข้าชมนั้น มีการจัดเป็นหมวดหมู่

3. ด้านการเข้าถึงได้ (Accessibility)

3.1 ความยากง่ายหรือความสะดวกในการเข้าถึงได้ของพื้นที่แหล่งขายสินค้า

การเข้าถึงแหล่งขายสินค้าภายในหมู่บ้านถ้าผาตองนั้น มีความยากในการเข้าถึงแหล่งขายพอสมควร เนื่องจากไม่มีป้ายที่บอกชัดเจน ต้องอาศัยการโทรศัพท์สอบถามในการเข้าไปยังแหล่งขาย เมื่อไปถึงทางเข้าไปยังหมู่บ้านจึงสังเกตได้ว่ามีป้ายขนาดเล็กติดตั้งไว้ข้างถนนสายแม่สาย – เชียงราย จากการสอบถามเจ้าของสินค้าต้องมีการบอกเส้นทางเป็นระยะ ๆ คือ หากเดินทางจากตัวเมืองเชียงราย ถนนสายเชียงราย – แม่สาย เมื่อผ่านแยกหน้ามหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวงให้กลับรถ ตรงทางกลับรถที่ 5 ทางเข้าหมู่บ้านจะอยู่ซ้ายมือแรกติดถนน และมีป้ายกลุ่มไม้แกะสลักบ้านถ้าผาตองบอกไว้เข้าไปประมาณ 5-6 กม. หมู่บ้านห่างจากตัวอำเภอเมืองประมาณ 18 กม.

รถยนต์ สามารถเดินทางเป็นวงรอบได้โดยใช้ทางหลวงหมายเลข ๑๑ จากอำเภออินทร์บุรี จังหวัดสิงห์บุรี ผ่านตากฟ้า-วังทอง-พิษณุโลก-อุตรดิตถ์-เด่นชัย-แพร่-ร้องกวาง แยกซ้ายเข้าทางหลวงหมายเลข ๑๐๓ ไปอำเภองาวแยกขวาเข้าทางหลวงหมายเลข ๑ ผ่านพะเยาไปจังหวัดเชียงราย ระยะทาง ๑๘๕ กิโลเมตร หากกลับใช้เส้นทางเชียงราย-เชียงใหม่ ผ่านอำเภอแม่สรวย-เวียงป่าเป้า-แม่กระจาน-คอยสะเกิด ทิวทัศน์สองข้างทางเป็นป่าเขาสวยงาม เมื่อเดินทางมาถึงเชียงใหม่แล้วจะมีทางหลวงหมายเลข ๑๑ ผ่านลำพูนมาลำปาง บรรจบกับทางหลวงหมายเลข ๑ เพื่อเดินทางกลับกรุงเทพฯ ได้

รถโดยสารประจำทาง มีรถโดยสารธรรมดาและรถโดยสารปรับอากาศ บ.ข.ส. และบริษัทเอกชน ออกจากสถานีขนส่งสายเหนือ ถนนกำแพงเพชร ๒ ไปเชียงรายทุกวัน สอบถามรายละเอียดที่สถานีขนส่งสายเหนือ โทร. ๐ ๒๕๓๖ ๒๘๕๒-๖๖ www.transport.co.th

เครื่องบิน มีเที่ยวบินตรงเส้นทางกรุงเทพฯ-เชียงรายทุกวัน สอบถามรายละเอียดได้ที่

-แอร์ เอเชีย	โทร. ๐ ๒๕๑๕ ๕๕๕๕	www.airasia.com
-โอเรียนท์ ไทย แอร์ไลน์	โทร. ๑๑๒๖, ๐ ๒๒๖๗ ๒๕๕๕	www.onetwo-go.com
- การบินไทย	โทร. ๑๕๖๖, ๐-๒๖๒๘-๒๐๐๐	www.thaiairways.com
ท่าอากาศยานเชียงราย	โทร. ๐ ๕๓๓๕ ๓๐๔๘	

3.2 สภาพภูมิทัศน์ หรือบรรยากาศระหว่างทางเข้าสู่พื้นที่แหล่งขายสินค้า

เส้นทางระหว่างตัวเมืองเชียงรายไปบ้านถ้าผาตองเป็นถนนสายเชียงราย - แม่สาย สภาพภูมิทัศน์เป็นทางผ่านปกติทั่วไป ส่วนบรรยากาศในการเข้าสู่หมู่บ้านถ้าผาตอง เป็นเส้นทางที่ล้อมไปด้วยธรรมชาติ และสภาพชนบทของเกษตรกร

3.3 ระยะเวลาในการเข้าถึงสถานที่

หากเดินทางออกจากตัวเมืองเชียงใหม่โดยรถยนต์จะใช้เวลาประมาณ 30 นาทีในการเข้าถึงหมู่บ้านถ้าผาแดง

3.4 ระบบขนส่งมวลชนในพื้นที่

- มี/ไม่มี

- ราคา

- คุณภาพ

ไม่มีรถรับจ้างประจำทางผ่านหมู่บ้านถ้าผาแดงโดยตรง ต้องอาศัยรถรับจ้างประจำทางที่ผ่านถนนเส้นหลัก แล้วก็ต้องรถเข้าไปภายในหมู่บ้าน

3.5 ถนน

- ขนาดของถนน

- ความเชื่อมโยงกับถนนสายอื่นๆ

- จุดจอดรถ

ถนนสายเชียงใหม่ – แม่สายเป็นถนน 4 เลน และถนนเข้าสู่หมู่บ้านเป็นถนน 2 เลน
ธรรมดา สามารถใช้เส้นทางเชียงใหม่ – แม่สาย เดินทางไปยังสถานที่ท่องเที่ยวต่างๆ ภายใน
จังหวัดได้อย่างสะดวกสบาย

สำหรับที่จอดรถภายในหมู่บ้านหากเป็นรถยนต์ส่วนบุคคลสามารถเดินทางเข้าไป
ถึง ณ แหล่งขายสินค้าได้โดยตรง แต่หากเป็นรถโดยสารขนาดใหญ่ เช่น รถทัวร์ ต้องจอด
ไว้บริเวณหน้าแหล่งขายสินค้า แล้วเดินเข้าไปประมาณ 20 เมตร

ข้อมูลเพื่อการเปรียบเทียบศักยภาพในการแข่งขัน

แหล่งขายสินค้าหัตถอุตสาหกรรม ผ้าทอไทลื้อ จังหวัด พะเยา

1 ด้านความดึงดูดใจ (Attraction) ของแหล่งขายสินค้านั้นๆ

1.1 สินค้า

- ความหลากหลายของสินค้าที่มีขาย
- คุณภาพในตัวสินค้า
- ราคาสินค้า (การตั้งราคา การคิดราคาเพื่อแสดงราคาเริ่มต้นที่เป็นมาตรฐาน และการต่อรอง)

ผลิตภัณฑ์ผ้าทอไทลื้อ ของร้านฝ้ายคำในจังหวัดพะเยานั้น มีความหลากหลายจำนวนมาก เนื่องจาก เป็นศูนย์ขายผ้าทอที่ตั้งอยู่ภายในเขตอำเภอเมือง และเป็นตัวแทนจำหน่าย ได้แบ่งเป็นหลายประเภท ผ้าทอหลากหลายลวดลาย มีทั้งผ้าทอไทลื้อที่เป็นเอกลักษณ์ของทางจังหวัด และมีการนำผ้าทอไทลื้อลายอื่นๆ มาจัดจำหน่ายอยู่ในร้านเดียวกัน อีกทั้งมีการแปลงรูปแบบของผ้าทอให้เป็นเสื้อผ้า หมวก ฯลฯ ในรูปแบบที่แตกต่างกันไป

คุณภาพของผลิตภัณฑ์ เป็นผลิตภัณฑ์ที่ต้องอาศัยความประณีต ความเชี่ยวชาญในการผลิต ทำให้สินค้าที่ได้ออกมาแต่ละชิ้นนั้นเป็นผลิตภัณฑ์ที่มีคุณภาพสูง ทำให้การตั้งราคาสินค้าต้องขึ้นอยู่กับลวดลายของผลิตภัณฑ์ และคุณภาพ มีหลายราคาที่แตกต่างกันไป ราคาเริ่มตั้งแต่ 250 บาท สามารถต่อรองได้

ผลิตภัณฑ์ผ้าทอไทลื้อ ร้านฝ้ายคำ อ.เมือง จ.พะเยา

1.2 สถาปัตยกรรม

- ความสวยงามของแหล่งขายสินค้า (การมีการผสมผสาน ธรรมชาติ วัฒนธรรม ความ เป็นชุมชน)

แหล่งขายผ้าทอไทลื้อนี้ ชื่อร้านฝ้ายคำ เป็นร้านขายผลิตภัณฑ์ผ้าทอทั่วไป ทำให้ การตกแต่งภายในร้านค่อนข้างที่จะธรรมดาคล้ายๆร้านขายเครื่องแต่งกายทั่วไป มีการนำ ผลิตภัณฑ์ที่แปรรูปแล้ว ซึ่งเป็นผลิตภัณฑ์พื้นเมือง นำมาจัดโชว์ไว้ ณ หน้าร้าน

1.3 ลักษณะของพื้นที่ และแหล่งขายสินค้า (เป็นย่านขายสินค้า หรือเป็นเพียงจุดขายสินค้า)

ร้านฝ้ายคำ เป็นร้านที่เป็นเพียงจุดขายสินค้าในละแวกนั้น เนื่องจากในพื้นที่นั้น เป็นพื้นที่ที่ไม่มีร้านค้ามากเท่าที่ควรที่จะดึงดูดการมาซื้อสินค้าในพื้นที่นั้นได้

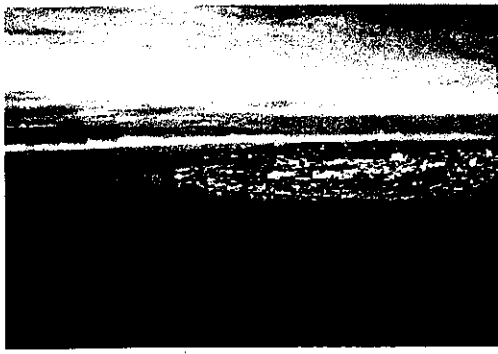

ลักษณะของพื้นที่ที่ใกล้เคียงร้านจะเห็นได้ว่าร้านฝ้ายคำเป็นร้านขายสินค้าเพียงไม่กี่ร้านในละแวก

1.4 แหล่งท่องเที่ยวหรือสถานที่ที่น่าสนใจในบริเวณใกล้เคียง

- แสดงรายชื่อ, ระยะทาง, ความเชื่อมโยงเส้นทาง

แหล่งท่องเที่ยวใกล้เคียง กับแหล่งขายสินค้า ร้านฝ้ายคำนั้น คือ กว๊านพะเยาที่มีชื่อเสียง ของจังหวัด หากเดินทางมาจากจังหวัดแพร่ ตามเส้นทางหลัก เมื่อถึงบริเวณถนนเลากว๊านพะเยา ให้มาจนสุดถนนเส้นนั้น ตรงสี่แยกที่จะเลี้ยวกลับเข้าไปในตัวเมืองพะเยา ร้านจะอยู่ตรงขวามือตรง สี่แยกนั้น

กว๊านพะเยา สถานที่ท่องเที่ยวที่มีชื่อเสียงของจังหวัดพะเยา

วัดอนาลโยทิพยาราม ตั้งอยู่บนดอยบุษราคัมห่างจากตัวจังหวัด 20 กิโลเมตร ไปทางทิศเหนือตามทางหลวงหมายเลข 1 (พะเยา - เชียงราย) ประมาณ 7 กิโลเมตร แล้วเลี้ยวซ้ายเข้าทางหลวงหมายเลข 1127 - 1193 อีก 9 กิโลเมตร ทางลาดยางตลอดสาย บริเวณดอยบุษราคัม และมีม่อนพระนอน ประกอบด้วยพระพุทธรูปศิลปะสุโขทัยลักษณะงดงามมาก และยังมีพระพุทธรูปปางต่างๆ อีกหลายองค์ อาทิ พระพุทธไสยาสน์ พระพุทธรูปปางลีลา พระพุทธรูปปางนาคปรก สร้างด้วยความประณีตสวยงามแบบศิลปะไทย รัตนเจดีย์ เป็นศิลปะแบบอินเดียพุทธคยา เก่งจินประดิษฐานเจ้าแม่กวนอิม หอพระแก้วมรกตจำลอง จากยอดเขาสามารถชมทัศนียภาพของกว๊านพะเยาและเมืองพะเยาได้อย่างสวยงาม ขึ้นได้ 2 ทาง คือ ทางบันไดและทางรถยนต์ มีที่พักแบบรีสอร์ทบนวัด

วัดอนาลโยทิพยาราม อ.เมือง

2 ด้านความริเริ่ม (Aspiration) ของแหล่งขายสินค้าอื่นๆ

2.1 สิ่งอำนวยความสะดวกของแหล่งขายสินค้า

- ร้านอาหาร, ร้านกาแฟ, สถานที่พักผ่อน ที่มีอยู่ในบริเวณแหล่งขายสินค้า
- ห้องสุขา (สภาพห้องน้ำ การอำนวยความสะดวก ค่าใช้จ่าย)
- เจ้าหน้าที่หรือพนักงานที่รับผิดชอบในพื้นที่ (การให้ข้อมูล ช่วยเหลือ แนะนำ)
- การบริการอื่นๆ

ร้านฝ้ายคำ ตั้งอยู่ภายในตัวเมืองพะเยา ร้านอาหาร สามารถที่จะหาได้ง่าย การให้ข้อมูลของพนักงานขายสินค้าค่อนข้างที่จะดี แต่ถ้าจะให้ข้อมูลในส่วนลึกลงไปนั้น เจ้าของร้านจะเป็นผู้ที่ให้ข้อมูลได้ดีที่สุด

2.2 การจัด Zoning และ Layout ในพื้นที่

- สรุปรายละเอียดการจัดโซนนิ่งของพื้นที่ ที่มีแหล่งขายสินค้านั้นๆ ในจังหวัดนั้นๆ
- ความสวยงาม ลงตัว ของการจัดสถานที่ และบริเวณใกล้เคียงโดยรอบ
- ความสะดวกในการเดินเที่ยวชม และจับจ่ายใช้สอย
- ความปลอดภัยในการเดินเที่ยวชม และจับจ่ายใช้สอย (ทั้งจากคน รถ สิ่งของกีดขวางต่างๆ)

การจัดสถานที่ของร้านฝ้ายคำ เนื่องจากในละแวกนั้นที่แหล่งขายสินค้าที่ไม่มากนัก ทำให้ร้านฝ้ายคำมีการตกแต่งร้านเพียงนิดเดียว โดยการนำสินค้าที่มีความสวยงาม มาตั้งไว้หน้าร้าน เพื่อดึงดูดนักท่องเที่ยวที่เดินทางผ่านหน้าร้าน มีความสะดวก และปลอดภัยในการในการเที่ยวชม และมีความสะดวกในการจับจ่ายใช้สอยมาก

2.3 การจัดการ และการจัดระเบียบ

- ความเป็นระเบียบเรียบร้อยของสถานที่
- ความสะอาดของสถานที่
- บรรยากาศในสถานที่ และบริเวณใกล้เคียงโดยรอบ
- ลักษณะการจัดร้านและการจัดวางสินค้าที่ดึงดูดให้เที่ยวชม และจับจ่ายใช้สอย

การจัดร้านมีความเป็นระเบียบเรียบร้อย มีความสะอาด สามารถที่จะเดินดูรอบร้านได้อย่างสะดวก การจัดวางสินค้ามีการจัดวางเป็นสินค้าตามประเภทต่างๆ เช่น สินค้ามาจากที่ที่เดียวกันก็จัดวางไว้ใกล้ๆ กัน สินค้าแปรรูปแบบเดียวกันก็จัดวางไว้ที่เดียวกัน

3 ด้านการเข้าถึงได้ (Accessibility)

3.1 ความยากง่ายหรือความสะดวกในการเข้าถึงได้ของพื้นที่แหล่งขายสินค้า

สามารถเดินทางไปร้านฝ้ายคำได้ง่าย เนื่องจากเป็นร้านที่มีชื่อเสียง หรือสามารถสอบถามจากคนในพื้นที่ได้

รถยนต์สามารถเดินทางได้หลายเส้นทาง

เส้นทางที่ ๑ ใช้ทางหลวงหมายเลข ๓๒ (สายเอเชีย) ผ่านจังหวัดพระนครศรีอยุธยา อ่างทอง สิงห์บุรี นครสวรรค์ เข้าสู่ทางหลวงหมายเลข ๑ ผ่านนครสวรรค์ ผ่านอำเภอคลองขลุง จังหวัดกำแพงเพชร ดาก ผ่านอำเภอเนิน อำเภอสบปราบ อำเภองาว จังหวัดลำปาง เข้าสู่ตัวเมืองพะเยา ระยะทาง ๘๖๕ กิโลเมตร

เส้นทางที่ ๒ ใช้ทางหลวงหมายเลข ๓๒ (สายเอเชีย) ผ่านจังหวัดพระนครศรีอยุธยา อ่างทอง สิงห์บุรี นครสวรรค์ เลี้ยวขวาเข้าสู่ทางหลวงหมายเลข ๑๑๑ จนถึงพิษณุโลก แยกซ้ายเข้าสู่ทางหลวงหมายเลข ๑๒ ไปจนถึงสุโขทัย เลี้ยวขวาไปตามทางหลวงหมายเลข ๑๐๑ ผ่านอำเภอเด่นชัย จังหวัดแพร่ เลี้ยวซ้ายเข้าสู่ทางหลวงหมายเลข ๑๐๑ ผ่านอำเภอร้องกวาง เข้าสู่ทางหลวงหมายเลข ๑ ผ่านอำเภองาว เข้าสู่ตัวเมืองพะเยา ระยะทาง ๘๘๒ กิโลเมตร

เส้นทางที่ ๓ สามารถเดินทางเป็นวงรอบได้โดยใช้เส้นทางกรุงเทพฯ-นครสวรรค์-พิษณุโลก-สุโขทัย-ศรีสะเกษ-เด่นชัย-แพร่-ร้องกวาง-พะเยา ระยะทาง ๘๘๒ กิโลเมตร หากกลับใช้เส้นทางพะเยา-เชียงราย-แม่สรวย-เวียงป่าเป้า-ดอยสะเก็ด-เชียงใหม่-ลำปาง-ดาก-กรุงเทพฯ ระยะทาง ๘๖๖ กิโลเมตร ใช้เวลาเดินทางประมาณ ๘ ชั่วโมง

รถโดยสารประจำทาง บริษัท ขนส่ง จำกัด มีรถโดยสารปรับอากาศและรถธรรมดาออกจากสถานีขนส่งสายเหนือ ถนนกำแพงเพชร ๒ สอบถามได้ที่ โทร. ๐ ๒๕๓๖ ๒๕๕๒-๖๖ หรือ www.transport.co.th บริษัท ขนส่ง จำกัด พะเยา โทร. ๐ ๕๔๔๓ ๑๓๖๓, ๐ ๕๔๔๓ ๑๔๘๘ รถเอกชนติดต่อบริษัท สยามเฟิร์สทัวร์ โทร. ๐ ๒๕๕๔ ๓๖๐๑, ๐ ๕๔๔๓ ๑๘๖๕ สมบัติทัวร์ โทร. ๐ ๒๕๓๖ ๒๔๕๕-๕, ๐ ๕๔๒๔ ๖๕๐๓

จากเชียงใหม่มีรถโดยสารประจำทางทั้งธรรมดา และปรับอากาศไป-กลับพะเยาทุกวัน ตั้งแต่ ๐๖.๐๐-๑๗.๓๐ น. รถออกทุก ๆ ครึ่งชั่วโมง สอบถามได้ที่สถานีขนส่งอาเขต เชียงใหม่ โทร. ๐ ๕๓๒๔ ๒๖๖๔

3.2 สภาพภูมิทัศน์ หรือบรรยากาศระหว่างทางเข้าสู่พื้นที่แหล่งขายสินค้า

การเดินทางมาที่ร้านฝ้ายคำนั้น สามารถเดินทางมาได้หลายทาง ทางแรกสามารถเดินทางมาจากภายในตัวเมืองพะเยาถือว่าเป็นการเที่ยวชมตัวเมืองพะเยา หากมาจากทางจังหวัดลำปาง บรรยากาศระหว่างทางก็เป็นถนนปกติทั่วไป เมื่อเข้าสู่ตัวเมืองจะมีถนนเลาะกว๊านพะเยา เป็นการชมบรรยากาศริมกว๊านพะเยา

3.3 ระยะเวลาในการเข้าถึงสถานที่

หากเดินทางมาถึง อำเภอเมือง จังหวัดพะเยาแล้ว การหาร้านฝ้ายคำสามารถที่จะหาได้ภายใน 15- 20 นาที เนื่องจากเป็นร้านที่มีชื่อเสียง และอยู่ใกล้กับ สถานที่ท่องเที่ยวที่มีชื่อเสียงของจังหวัด

3.4 ระบบขนส่งมวลชนในพื้นที่

- มี/ไม่มี
- ราคา
- คุณภาพ

3.5 ถนน

- ขนาดของถนน
- ความเชื่อมโยงกับถนนสายอื่นๆ
- จุดจอดรถ

ขนาดของถนนเข้าสู่อำเภอเมืองจังหวัดพะเยาเป็นถนน 4 เลน เป็นถนนที่สามารถเดินทางออกไปยังถนนสายหลักได้ เพื่อจะเดินทางต่อไปยังจังหวัดอื่นๆ ส่วนถนนเลาะกว๊านพะเยาเป็นถนน 2 เลนธรรมดาสามารถที่จะเดินทางเข้าไปในตัวเมืองพะเยา และเชื่อมกับถนนที่จะออกไปยังจังหวัดอื่นๆ ได้อีกด้วย ส่วนจุดจอดรถนั้นสามารถที่จะจอดรถริมถนนก่อนที่จะถึงร้านได้

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

ข้อมูลเพื่อการเปรียบเทียบศักยภาพในการแข่งขัน
แหล่งขายสินค้าหัตถอุตสาหกรรม ผ้าฝ้าย
บ้านดอนหลวง ต.แม่แรง อ.ป่าซางจังหวัดลำพูน

1. ด้านความดึงดูดใจ (Attraction) ของแหล่งขายสินค้า

1.1 สินค้า

- ความหลากหลายของสินค้าที่มีขาย

ผลิตภัณฑ์จากผ้าฝ้ายที่มีจำหน่ายในบ้านดอนหลวง ต.แม่แรง อ.ป่าซาง เช่น เสื้อผ้าถุง, ผ้าปูโต๊ะ, หมอน, ที่ใส่กระดาษทิชชู, ที่ใส่โทรศัพท์, ถุงมือกันร้อน, ผ้าคลุมไหล่, กระเป๋า, รองเท้า, หมวก ฯลฯ

- คุณภาพในตัวสินค้า

ในปี 2547 ได้ตำแหน่งทางอุตสาหกรรม 2 ดาว ประเภทสินค้า ผ้าปูโต๊ะ, หมอน, ที่ใส่กระดาษทิชชู

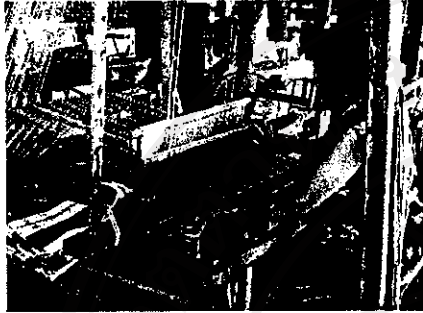
- ราคาสินค้า (การตั้งราคา การติดราคาเพื่อแสดงราคาเริ่มต้นที่เป็นมาตรฐาน และการต่อรอง)

ราคาสินค้าขายประมาณ 100 – 200 บาทต่อชิ้น ส่วนเป็นสินค้าชนิดอื่นๆก็แล้วแต่ต้นทุนในการผลิต สามารถต่อรองราคากันได้ ราคาที่ขายสำหรับคนไทยและชาวต่างชาติจะไม่เท่ากันถ้าเป็นชาวต่างชาติจะตั้งไว้สูงกว่า และราคาที่ขายส่งกับขายปลีกจะไม่เหมือนกันขายส่งจะถูกว่า

1.2 สถาปัตยกรรม

- ความสวยงามของแหล่งขายสินค้า (การมีการผสมผสาน ธรรมชาติ วัฒนธรรม ความเป็นชุมชน)

แหล่งขายสินค้าจะมีลักษณะแตกต่างกันไปหลายแบบทั้งที่เป็นแบบศูนย์รวมผลิตภัณฑ์ , เป็นร้านแบบอนุรักษ์ เป็นเรือนไทยมีคนสาธิตการทอผ้าให้ดู และ แบบสมัยใหม่ที่เป็นร้านค้าติดกันเป็นแถว ตั้งอยู่บริเวณกลางหมู่บ้านผสมผสานกับความเป็นชุมชนหัตถอุตสาหกรรมผ้าฝ้ายทอมือ

1.3 ลักษณะของพื้นที่ และแหล่งขายสินค้า (เป็นย่านขายสินค้า หรือเป็นเพียงจุดขายสินค้า)

ลักษณะพื้นที่เป็นย่านขายสินค้าในชุมชนสามารถเดินไปจากร้านหนึ่งไปอีกร้านหนึ่งได้ไม่ไกลมีร้านขายสินค้าจำนวน 15-20 ร้านในหมู่บ้าน

1.4 แหล่งท่องเที่ยวหรือสถานที่ที่น่าสนใจในบริเวณใกล้เคียง

- แสดงรายชื่อ, ระยะทาง, ความเชื่อมโยงเส้นทาง

แหล่งท่องเที่ยวหรือสถานที่ที่น่าสนใจที่อยู่ใกล้ คือ วัดพระพุทธบาทตากผ้า ระยะทาง 5.7 กิโลเมตร และ วัดหนองเจือก ระยะทาง 10.5 กิโลเมตร วัดพระธาตุหริภุญชัยมหาวิหาร ระยะทาง 25 กิโลเมตร ,วัดจามเทวี 26 กิโลเมตร

วัดพระพุทธรูปตากผ้า

2. ด้านความริ้นรมย์ (Aspiration) ของแหล่งขายสินค้าอื่นๆ

2.1 สิ่งอำนวยความสะดวกของแหล่งขายสินค้า

- ร้านอาหาร, ร้านกาแฟ, สถานที่พักผ่อน ที่มีอยู่ในบริเวณแหล่งขายสินค้า

ร้านอาหารและร้านค้าส่วนมากจะเป็นร้านเล็กๆในหมู่บ้าน ถ้าจะเป็นร้านใหญ่ต้องออกไปกินในตัวอำเภอซึ่งห่างจากหมู่บ้านนี้ประมาณ 10 กิโลเมตร

- ห้องสุขา (สภาพห้องน้ำ การอำนวยความสะดวก ค่าใช้จ่าย)

ยังไม่มีห้องน้ำที่เป็นสาธารณะแต่จะเป็นห้องน้ำในร้านค้าอื่นๆ ไม่ต้องเสียค่าใช้จ่ายในการเข้าใช้

- เจ้าหน้าที่หรือพนักงานที่รับผิดชอบในพื้นที่ (การให้ข้อมูล ช่วยเหลือ แนะนำ)

การให้ข้อมูล ช่วยเหลือ แนะนำเกี่ยวกับข้อมูลต่างๆยังไม่มีเจ้าหน้าที่รับผิดชอบโดยตรง แต่จะเป็นคนในหมู่บ้าน เจ้าของร้าน ที่สามารถจะให้ข้อมูลได้

- การบริการอื่นๆ

2.2 การจัด Zoning และ Layout ในพื้นที่

- สรุปรายละเอียดการจัดโซนนิ่งของพื้นที่ ที่มีแหล่งขายสินค้านั้นๆ ในจังหวัดนั้นๆ

การจัดการโซนนิ่งจะเป็นไปตามธรรมชาติ มีลักษณะเป็นร้านค้าริมถนนสลับด้วยบ้านและร้านค้าไปตามถนนภายในชุมชน

- ความสวยงาม ลงตัว ของการจัดสถานที่ และบริเวณใกล้เคียงโดยรอบ

- ความสะดวกในการเดินเที่ยวชม และจับจ่ายใช้สอย

- ความปลอดภัยในการเดินเที่ยวชม และจับจ่ายใช้สอย (ทั้งจากคน รถ สิ่งของกีดขวางต่างๆ)

พื้นที่ที่มีการสะดวกในการจับจ่ายใช้สอยมีความปลอดภัยในการเข้าไปถึงในพื้นที่
แต่สภาพถนนค่อนข้างจะแคบ และที่จอดรถจะมีน้อย

2.3 การจัดการ และการจัดระเบียบ

- ความเป็นระเบียบเรียบร้อยของสถานที่
- ความสะอาดของสถานที่
- บรรยากาศในสถานที่ และบริเวณใกล้เคียงโดยรอบ
- ลักษณะการจัดร้านและการจัดวางสินค้าที่ดึงดูดให้ที่เข้าชม และจับจ่ายใช้สอย

มีการจัดระเบียบของสถานที่ สามารถที่จะเดินทางไปยังร้านต่างๆได้โดยไม่ไกลมี
การจัดการสภาพแวดล้อมสวยงามมีร้านจำนวน 15-20 ร้าน สินค้ามีความหลากหลายสามารถจะ
ดึงดูดนักท่องเที่ยวให้มาเที่ยวซื้อของได้

3. ด้านการเข้าถึงได้ (Accessibility)

3.1 ความง่ายหรือความสะดวกในการเข้าถึงได้ของพื้นที่แหล่งขายสินค้า

สามารถเข้าถึงได้ง่าย มาตามทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 106 ระยะทางประมาณ

23 กิโลเมตร เส้นทางเข้าหมู่บ้านสะดวกเป็นถนน 2 เลน

3.2 สภาพภูมิทัศน์ หรือบรรยากาศระหว่างทางเข้าสู่พื้นที่แหล่งขายสินค้า

บรรยากาศระหว่างทางเข้าสู่พื้นที่ตามทางหลวงหมายเลข 106 บริเวณ 2 ข้างทางเป็นทุ่ง
หญ้ามีบ้านคนไม่มาก จะมีหมู่บ้านเป็นช่วงๆไป

3.3 ระยะเวลาในการเข้าถึงสถานที่

จากตัวเมืองลำพูนใช้เวลาประมาณ 20-30 นาที จะมาถึงในหมู่บ้านดอนหลวง ด.
แม่แรง อ.ป่าซาง

3.4 ระบบขนส่งมวลชนในพื้นที่

- มี/ไม่มี
- ราคา
- คุณภาพ

ระบบขนส่งมวลชนจะมีรถโดยสารจากเชียงใหม่ผ่านตัวเมืองลำพูนและเข้ามาใน
อำเภอป่าซาง แต่ไม่มีระบบขนส่งเข้าหมู่บ้าน

3.5 ถนน

- ขนาดของถนน
- ความเชื่อมโยงกับถนนสายอื่นๆ
- จุดจอดรถ

ขนาดของถนนในหมู่บ้านเป็นถนนขนาด 2 เลน เชื่อมโยงกับถนนสายหลัก คือ
ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 1156 และ 106 สามารถจะเดินทางเข้าไปยังตัวเมืองได้

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

ข้อมูลเพื่อเปรียบเทียบศักยภาพในการแข่งขัน

แหล่งขายสินค้าหัตถอุตสาหกรรม ไม้แกะสลักบ้านถวาย จังหวัด เชียงใหม่

1. ด้านความดึงดูดใจ (Attraction) ของแหล่งขายสินค้านั้นๆ

1.1 สินค้า

- ความหลากหลายของสินค้าที่มีขาย

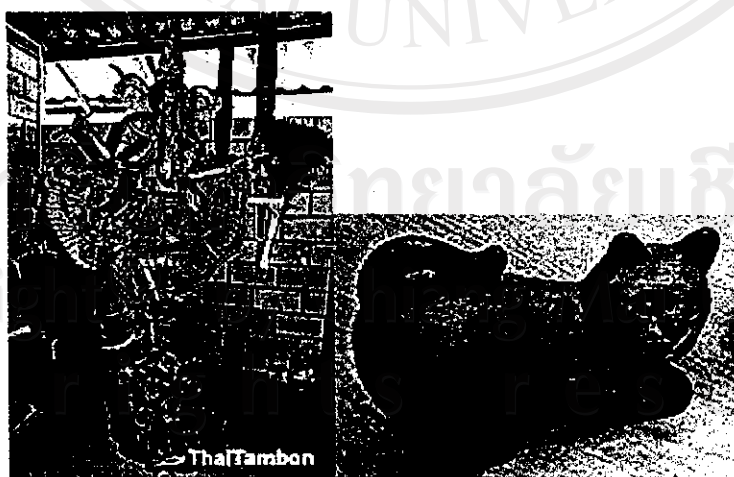
ผลิตภัณฑ์บ้านถวาย อำเภอหางดง จังหวัดเชียงใหม่ นั้น มีความหลากหลายของผลิตภัณฑ์ เนื่องจากแหล่งขายที่มีทั้ง ไม้แกะสลัก เครื่องจักรสาน เฟอร์นิเจอร์ ผ้าฝ้ายทอ ฯลฯ และมีความเป็นเอกลักษณ์ของท้องถิ่น

- คุณภาพในตัวสินค้า

คุณภาพของผลิตภัณฑ์ เป็นผลิตภัณฑ์ที่มีคุณภาพดีเยี่ยม มีเอกลักษณ์เฉพาะตัวผลิตโดยช่างที่มีประสบการณ์ และความเชี่ยวชาญเฉพาะด้าน ถ่ายทอดศิลปวัฒนธรรมผ่านผลิตภัณฑ์ได้อย่างดีเยี่ยม

- ราคาสินค้า (การตั้งราคา การคิดราคาเพื่อแสดงราคาเริ่มต้นที่เป็นมาตรฐาน และการต่อรอง)

การตั้งราคาสมเหตุสมผลกับคุณภาพผลิตภัณฑ์ ชัดเจน และมีมาตรฐานตามราคาตลาด

ผลิตภัณฑ์ไม้แกะสลัก และแหล่งจำหน่าย

1.2 สถาปัตยกรรม

- ความสวยงามของแหล่งขายสินค้า (การมีการผสมผสาน ธรรมชาติ วัฒนธรรม ความ เป็นชุมชน)

สถาปัตยกรรมโดยทั่วไป เป็นลักษณะห้องแถวเชิงพาณิชย์ มีการตกแต่งร้าน แตกต่างกันไปประเภทของสินค้าที่จำหน่าย และตามความพอใจของผู้จำหน่าย

บริเวณหน้าร้านจำหน่ายผลิตภัณฑ์ไม้แกะสลัก

1.3 ลักษณะของพื้นที่ และแหล่งขายสินค้า (เป็นย่านขายสินค้า หรือเป็นเพียงจุดขายสินค้า)

เป็นทั้งแหล่งผลิต และแหล่งจำหน่าย ที่ได้รับการจัดสรรอย่างลงตัว นักท่องเที่ยว สามารถเลือกซื้อสินค้าและเยี่ยมชมวิธีการผลิตได้สะดวก เป็นการรวมตัวของชุมชนที่ เข้มแข็งมาก

แหล่งจำหน่ายสินค้า

1.4 แหล่งท่องเที่ยวหรือสถานที่ที่น่าสนใจในบริเวณใกล้เคียง

- แสดงรายชื่อ, ระยะทาง, ความเชื่อมโยงเส้นทาง

บ้านถวายเป็นอยู่ถัดจากเหมืองลงไปตามเส้นทางสายเชียงใหม่-ฮอด ประมาณหลัก กิโลเมตรที่ 15 ถึงห้องสมุดประชาชนอำเภอหางดง จึงแยกซ้ายเข้าหมู่บ้าน มีโรงงานผลิตไม้แกะสลักเพื่อจำหน่ายทั้งปลีกและส่ง มีชื่อเสียงในการทำผลิตภัณฑ์เลียนแบบของเก่า ซึ่งนักท่องเที่ยวสามารถชมการผลิตและซื้อเป็นสินค้าที่ระลึกได้ และนักท่องเที่ยวสามารถเดินทางไปยังแหล่งท่องเที่ยวหรือสถานที่ที่น่าสนใจในบริเวณใกล้เคียงได้สะดวก อาทิเช่น

เชียงใหม่ไนท์ซาฟารี

เชียงใหม่ไนท์ซาฟารี ดำเนินการภายใต้องค์การบริหารการพัฒนาพื้นที่พิเศษเพื่อการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน (องค์การมหาชน) ตั้งอยู่ในพื้นที่ของอุทยานแห่งชาติดอยสุเทพ-ปุย ในพื้นที่ตำบลแม่เหิยะ ตำบลสุเทพ อำเภอเมือง และตำบลหนองควาย อำเภอหางดง จังหวัดเชียงใหม่

บ้าน ๑๐๐ อัน ๑,๐๐๐ อย่าง (บ้านร้อยอันพันอย่าง)

เป็นพิพิธภัณฑ์เอกชนที่รวบรวมงานแกะสลักไม้ ซึ่งส่วนใหญ่เป็นไม้สัก งานแต่ละชิ้นได้รับการแกะสลักอย่างวิจิตรบรรจง เช่น ไม้จี้เหล็กสลักภาพทศบาลศรีวิชัย ไม้จี้เหล็กเนื้อแข็งมากและแกะยากจนอาจทำให้เครื่องมือเสียได้ ผู้แกะใช้ไม้เนื้อนี้เพื่อเป็นสัญลักษณ์ที่ทศบาลศรีวิชัยได้ต่อสู้ฝ่าฟันมา นอกจากนี้ยังมีไม้แกะพญาวัวดำซึ่งเป็นไม้หายาก ค่าเข้าชม 100 บาท นักศึกษามาเป็นคณะ คนละ 50 บาท นักเรียนมาเป็นคณะคนละ 10 บาท ชาวต่างชาติ 200 บาท รายละเอียดติดต่อ โทร. 0 5335 5819, 0 5382 2649

วัดต้นแก้ว (วัดอินทราวาส)

ตั้งอยู่ที่บ้านต้นแก้ว ต.หนองควาย อ.หางดงเป็นวัดเก่าแก่ที่มีลักษณะงดงามมาก สิ่งที่น่าสนใจ คือศาลาจัตุรมุขซึ่งพบเพียงหลังเดียวในภาคเหนือ นอกจากนี้ ศิลปกรรมล้านนาคังเดิมภายในวัดนี้ยังจัดว่าเป็นต้นแบบที่สมบูรณ์และมีคุณค่ามาก สมาคมสถาปนิกสยามประกาศให้เป็นอาคารอนุรักษ์ดีเด่นเมื่อปี พ.ศ. 2532

การเดินทางใช้ทางหลวงสายหางดง-สะเมิง เมื่อเข้าเขตบ้านต้นแก้ว ให้สังเกตทางเข้าวัดทางด้านซ้ายมือ ประมาณ กิโลเมตรที่ 37 เข้าไปประมาณ 70 เมตร หากเดินทางโดยรถโดยสารประจำทางมีรถสองแถวสาย เชียงใหม่-หางดงลงบริเวณทางเข้าแยกสะเมิง แล้วต่อรถสายบ่อหลวงเข้าไป

ศูนย์วัฒนธรรมเชียงใหม่

ตั้งอยู่บนถนนสายเชียงใหม่-หางดง เป็นที่รวมศิลปะและวัฒนธรรมของล้านนา เป็นหมู่บ้านไทยไม้สักประตูหน้าต่างประดับด้วยไม้แกะสลักอย่างสวยงาม ภายในบริเวณ มีพิพิธภัณฑ์ผ้าโบราณ "สบันงา" มีร้านขายของที่ระลึกอยู่หลายร้าน และมีหมู่บ้านชาวเขา ให้เที่ยวชม ส่วนในตอนกลางคืนมีบริการอาหารเย็นแบบ“ขันโตก” ซึ่งประกอบด้วยอาหาร เหนือ เช่น แกงฮังเล น้ำพริกฮอง แคมหมู เป็นต้น โดยนักท่องเที่ยวจะรับประทานอาหาร และชมการแสดงฟ้อนพื้นเมืองไปพร้อมๆ กันเมื่อเสร็จสิ้นการแสดงฟ้อนรำพื้นเมืองแล้ว นักท่องเที่ยวจะได้ชมการแสดงของชาวเขาเผ่ากะเหรี่ยง ม้ง (แม้ว) อีเก้อ มูเซอ เย้า และลีซอ อีกทั้งแต่ละเผ่ามีการแสดงที่ไม่เหมือนกัน โดยแสดงทุกวันตั้งแต่เวลา 19.00-22.00 น. รายละเอียดเพิ่มเติม โทร. 0 5327 4540, 0 5327 5097

นอกจากนี้ยังมีอีกหลายแห่งที่จัดกิจกรรมแบบนี้ เช่น คุ่มแก้วพาลา โทร. 0 5321 4315 ขันโตกบ้านร้อยจันทร์ โรงแรมปางสวนแก้ว โทร. 0 5322 4444 เป็นต้น

หมู่บ้านเครื่องปั้นดินเผาเหมืองกุง

ผลิตภัณฑ์มีหลายอย่างเช่น หม้อแกง หม้อน้ำ แจกัน โดยเฉพาะน้ำคัน(คนโทใส่น้ำ ที่ชาวเหนือนิยมวางไว้หน้าบ้านให้ผู้ผ่านไปมา ได้ดื่มดับกระหาย)นั้นเป็นที่นิยมทั่วไปแก่ คนที่พบเห็น ปัจจุบันได้มีการพัฒนากรรมวิธีในการผลิตและรูปแบบเครื่องปั้นดินเผา เพื่อให้ผลิตภัณฑ์มีสีสันสดชื่น แต่มีการทำเครื่องปั้นดินเผาในบางครัวเรือนเท่านั้น

การเดินทางบ้านเหมืองกุงอยู่ห่างจากตัวจังหวัดเชียงใหม่ ไปตามเส้นทาง เชียงใหม่-หางดง ประมาณ 10 กิโลเมตร และระยะทางห่างจากถนนสายวงแหวน (ทางหลวงหมายเลข 11 สนามบิน) ประมาณ 6 กิโลเมตร โดยอยู่ก่อนถึงทางแยกตัดใหม่สายหาง ดง-สะเมิงเพียงเล็กน้อย

วัดพระธาตุศรีจอมทองวรวิหาร

จากตัวเมืองเชียงใหม่มุ่งหน้าไปตามถนนสายเชียงใหม่-ฮอด 58 กิโลเมตร เป็นวัดสำคัญคู่เมืองจอมทองและเป็นที่เคารพสักการะของชาวเหนือโดยทั่วไป ประเพณีเด่นของวัดคือ การแห่ไม้ค้ำโพธิ์ ซึ่งเป็นประเพณีของชาวล้านนาที่ถือว่าการเอาไม้มาค้ำโพเป็นการ สืบทอดพระพุทธศาสนา

2. ด้านความริเริ่ม (Aspiration) ของแหล่งขายสินค้าอื่นๆ

2.1 สิ่งอำนวยความสะดวกของแหล่งขายสินค้า

- ร้านอาหาร, ร้านกาแฟ, สถานที่พักผ่อน ที่มีอยู่ในบริเวณแหล่งขายสินค้า

- ห้องสุขา (สภาพห้องน้ำ การอำนวยความสะดวก ค่าใช้จ่าย)
- เจ้าหน้าที่หรือพนักงานที่รับผิดชอบในพื้นที่ (การให้ข้อมูล ช่วยเหลือ แนะนำ)
- การบริการอื่นๆ

บ้านถวายมีร้านอาหาร ร้านกาแฟ บริการแก่นักท่องเที่ยวพอสมควร มีห้องสุขา บริการตามจุดต่างๆ การบริการด้านข้อมูลและแหล่งท่องเที่ยวเป็นการให้ข้อมูลจากผู้ประกอบการโดยตรง ยังขาดศูนย์ข้อมูลที่ให้ข้อมูลที่ถูกต้อง

2.2 การจัด Zoning และ Layout ในพื้นที่

- สรุปรายละเอียดการจัดโซนนิ่งของพื้นที่ ที่มีแหล่งขายสินค้าต่างๆ ในจังหวัดนั้นๆ
- ความสวยงาม ลงตัว ของการจัดสถานที่ และบริเวณใกล้เคียงโดยรอบ
- ความสะดวกในการเดินทาง และจับจ่ายใช้สอย
- ความปลอดภัยในการเดินทาง และจับจ่ายใช้สอย (ทั้งจากคน รถ สิ่งของกีดขวางต่างๆ)

การจัดโซนนิ่งของพื้นที่ทำได้ดี เป็นสัดส่วน ชัดเจน ลงตัว นักท่องเที่ยวสามารถเลือกซื้อสินค้าได้ตามหมวดหมู่ การจัดพื้นที่ทำให้ง่ายต่อการจดจำสถานที่ตั้งของร้าน มีบริเวณทางเดินให้นักท่องเที่ยวในการเลือกซื้อสินค้าอย่างปลอดภัยพอสมควร

2.3 การจัดการ และการจัดระเบียบ

- ความเป็นระเบียบเรียบร้อยของสถานที่
- ความสะอาดของสถานที่
- บรรยากาศในสถานที่ และบริเวณใกล้เคียงโดยรอบ
- ลักษณะการจัดร้านและการจัดวางสินค้าที่ดึงดูดให้เที่ยวชม และจับจ่ายใช้สอย

การจัดร้านมีความเป็นระเบียบเรียบร้อย สะอาด การเดินเข้าไปดูสินค้านั้นเข้าง่าย และสะดวก เนื่องจากทางร้านมีการจัดวางสินค้ามีการจัดวางที่มีระเบียบและแบ่งเป็นหมวดหมู่พอสมควร

3. ด้านการเข้าถึงได้ (Accessibility)

3.1 ความยากง่ายหรือความสะดวกในการเข้าถึงได้ของพื้นที่แหล่งขายสินค้า

สามารถเดินทางไปร้านจำหน่ายสินค้าได้ง่ายพอสมควร หรือสามารถสอบถามจากคนในพื้นที่ได้ แต่ยังคงความสะดวกในการเดินทางจากจากตลาดหางดง หรือ จากถนนเชียงใหม่-หางดง ไปยังพื้นที่จำหน่ายสินค้าในกรณีที่นักท่องเที่ยวไม่ได้เดินทางโดยรถส่วนตัว

3.2 สภาพภูมิทัศน์ หรือบรรยากาศระหว่างทางเข้าสู่พื้นที่แหล่งขายสินค้า

สภาพภูมิทัศน์หรือบรรยากาศระหว่างทางสู่พื้นที่แหล่งขายสินค้า ผ่านย่านชุมชนตลอดเส้นทาง

3.3 ระยะเวลาในการเข้าถึงสถานที่

การเดินทางสู่จังหวัดเชียงใหม่ สามารถเดินทางมาได้หลายวิธี อาทิเช่น

ทางรถยนต์

จากกรุงเทพฯ ใช้ทางหลวงหมายเลข 1 (พหลโยธิน) แล้วแยกเข้าทางหลวงหมายเลข 32 (สายเอเชีย) ผ่านอยุธยา อ่างทอง นครสวรรค์ แล้วใช้ทางหลวงหมายเลข 117 ไปยังพิษณุโลก แล้วต่อด้วยทางหลวงหมายเลข 11 ผ่านลำปาง ลำพูน ถึงเชียงใหม่ ระยะทางประมาณ 695 กิโลเมตร อีกทางหนึ่งคือจากนครสวรรค์ ไปตามทางหลวงหมายเลข 1 ผ่านกำแพงเพชร ดาก และลำปาง ถึงเชียงใหม่ ระยะทางประมาณ 696 กิโลเมตร

ทางรถโดยสารประจำทาง

มีรถประจำทางทั้งรถธรรมดาและปรับอากาศ บริการระหว่างกรุงเทพฯ-เชียงใหม่ ทุกวัน ใช้เวลาเดินทาง ประมาณ 10 ชั่วโมง รายละเอียดสอบถามได้ที่ สถานีขนส่งสายเหนือ ถนนกำแพงเพชร 2 โทร. 936-3660, 936-3666 และที่เชียงใหม่ โทร. (053) 242-664

ทางรถไฟ

มีรถด่วน และรถเร็ว ออกจากสถานีรถไฟกรุงเทพฯ ทุกวัน สอบถามรายละเอียด กำหนดการเดินทางได้ที่ หน่วยบริการเดินทาง การรถไฟแห่งประเทศไทย โทร. 223-7010, 223-7020 และที่เชียงใหม่ โทร. (053) 242-094

ทางเครื่องบิน

บริษัท การบินไทย มีเครื่องบินแอร์บัส โบอิงบินประจำ นกแอร์ ภูเก็ตแอร์ บางกอกแอร์เวย์ และ one - two - go ระหว่างกรุงเทพฯ-เชียงใหม่ ทุกวัน ใช้เวลาเดินทาง ประมาณ 1 ชั่วโมง สำรองที่นั่ง โทร. 280-0060, 628-2000 สอบถามรายละเอียด โทร. 1566 และที่เชียงใหม่ โทร. (053) 210-210, 211-044-7 จากตัวอำเภอเมืองมาถึงที่อำเภอหางดงใช้เวลาประมาณ 30 นาที

ส่วนการเดินทางจากสนามบินไปถึงบ้านถวายใช้เวลาในการเดินทางเพียง 30 นาที

3.4 ระบบขนส่งมวลชนในพื้นที่

- มี/ไม่มี
- ราคา
- คุณภาพ

การเดินทางจากเมืองเชียงใหม่ถึงอำเภอหางดงสามารถเดินทางโดย รถประจำทางสาย เชียงใหม่ – สันป่าตอง (สีเหลือง) แต่ยังคงความสะดวกในการเดินทางจากตลาดหางดงถึงพื้นที่จำหน่ายสินค้า ในกรณีนี้นักท่องเที่ยวสามารถเหมารถสองแถว หรือ รถแท็กซี่จากเมืองเชียงใหม่ไปยังพื้นที่จำหน่ายสินค้าได้

3.5 ถนน

- ขนาดของถนน
- ความเชื่อมโยงกับถนนสายอื่นๆ
- จุดจอดรถ

การเดินทางจากอำเภอเมืองไปยังพื้นที่จำหน่ายสินค้า นักท่องเที่ยวสามารถเดินทางโดยใช้เส้นทางถนนเชียงใหม่-หางดง เชื่อมจากอำเภอเมืองไปยังอำเภอหางดง เป็นลักษณะถนนสี่เลน (ไป-กลับ 2 เลน) ส่วนลักษณะถนนจากตลาดหางดงถึงพื้นที่จำหน่ายสินค้าเป็นถนน 2 เลน (รถสวนทาง) มีความเชื่อมโยงไปยังถนนสายอื่นๆ ได้ดี สามารถเดินทางไปจังหวัดอื่นได้ เช่น จังหวัดลำพูน เป็นต้น.

บริเวณพื้นที่จำหน่ายสินค้ามีการบริการจุดจอดรถ แต่ไม่เพียงพอและไม่เป็นระบบเท่าที่ควรหากมีนักท่องเที่ยวไปมากในช่วงฤดูท่องเที่ยว

ข้อมูลเพื่อเปรียบเทียบศักยภาพในการแข่งขัน

แหล่งขายสินค้าหัตถอุตสาหกรรม ไม้แกะสลัก จังหวัด แพร่

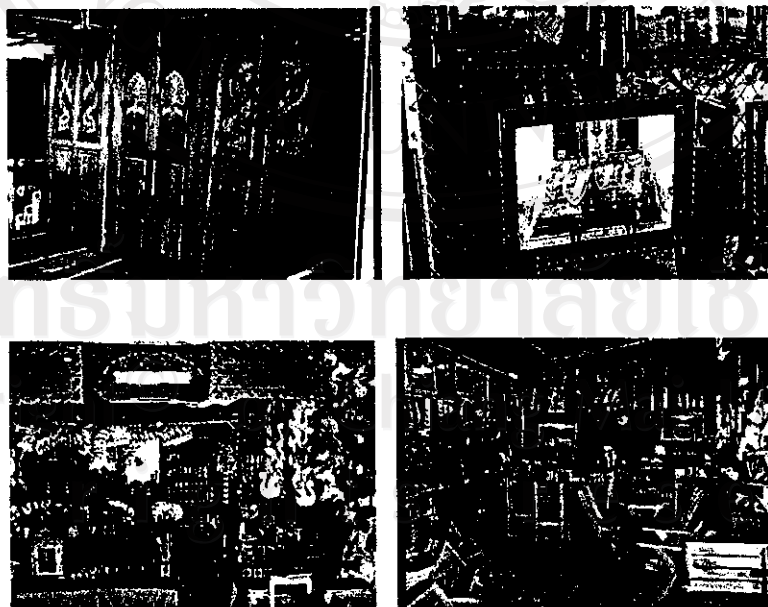
1. ด้านความดึงดูดใจ (Attraction) ของแหล่งขายสินค้านั้นๆ

1.1 สินค้า

- ความหลากหลายของสินค้าที่มีขาย
- คุณภาพในตัวสินค้า
- ราคาสินค้า (การตั้งราคา การคิดราคาเพื่อแสดงราคาเริ่มต้นที่เป็นมาตรฐาน และการต่อรอง)

ผลิตภัณฑ์ไม้แกะสลักของสหกรณ์บริการผลิตภัณฑ์ไม้ในอำเภอสูงเม่นจังหวัด แพร่นั้น มีความหลากหลายจำนวนน้อยเนื่องจาก ได้รวมตัวกันเป็นสหกรณ์ซึ่งคนที่เข้าร่วมนั้นทุกคนจะต้องทำตามที่สหกรณ์ได้กำหนด แต่จะมีชาวบ้านบางรายเท่านั้นที่ผลิตเอง ที่บ้าน โดยชาวบ้านเหล่านี้จะผลิตเอง และจำหน่ายเอง ดังนั้นผลิตภัณฑ์ที่ออกมาจึงมีแบบ และลวดลายที่ซ้ำกัน เหมือนกัน ไม่มีความเป็นเอกลักษณ์

คุณภาพของผลิตภัณฑ์ เป็นผลิตภัณฑ์ที่มีความใกล้เคียงกัน มีความเรียบง่าย หาได้ง่าย ไม่แตกต่างกันมากนัก ไม่ต้องอาศัยความเชี่ยวชาญในการผลิต ทำให้สินค้าที่ได้ออกมาแต่ละชิ้นนั้นเป็นผลิตภัณฑ์ที่ไม่ค่อยมีคุณภาพ ทำให้การตั้งราคาสินค้าไม่แพงมากนัก

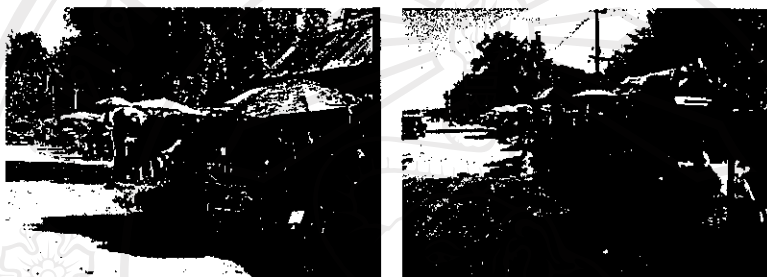

ผลิตภัณฑ์ไม้แกะสลัก และแหล่งจำหน่าย

1.2 ถาปัตยกรรม

- ความสวยงามของแหล่งขายสินค้า (การมีการผสมผสาน ธรรมชาติ วัฒนธรรม ความ เป็นชุมชน)

แหล่งขายไม้แกะสลัก จะขายแหล่งเดียวกันอยู่ริมถนน ทำให้การตกแต่งภายใน ร้านธรรมดาคล้ายๆทั่วไปไม่มีรูปแบบเป็นที่น่าดึงดูดใจของนักท่องเที่ยว มีการนำ ผลิตภัณฑ์มาโชว์ ไม่มีการผสมผสาน ธรรมชาติ วัฒนธรรม แต่จะยังมีความเป็นชุมชนอยู่ บ้างเล็กน้อย ดังนั้นจึงเป็นแหล่งขายที่ไม่มีความสวยงามเลย เพราะชาวบ้านเน้นความเรียบง่าย

บริเวณหน้าร้านจำหน่ายผลิตภัณฑ์ไม้แกะสลัก

1.3 ลักษณะของพื้นที่ และแหล่งขายสินค้า (เป็นย่านขายสินค้า หรือเป็นเพียงจุดขายสินค้า)

ผลิตภัณฑ์แกะสลักเป็นทั้งแหล่งผลิต และแหล่งจำหน่าย แต่จะแยกแหล่งจำหน่าย ติดกับถนน โดยที่จะมีร้านค้ามากมายหลายร้านในละแวกนั้น เนื่องจากในพื้นที่นั้นเป็น พื้นที่ถนนสายหลัก ซึ่งจะมีนักท่องเที่ยวเดินทางผ่านมากมาย เหมาะแก่การจำหน่ายสินค้า เป็นแหล่งดึงดูดการมาซื้อสินค้าในพื้นที่นั้นได้

1.4 แหล่งท่องเที่ยวหรือสถานที่ที่น่าสนใจในบริเวณใกล้เคียง

- แสดงรายชื่อ, ระยะทาง, ความเชื่อมโยงเส้นทาง

อุทยานแห่งชาติดอยผาแดง มีพื้นที่ทั้งสิ้น 112,500 ไร่ ลักษณะภูมิประเทศเป็นเทือกเขา และหน้าผาสูงเป็นแหล่งกำเนิดของลำธาร ลำห้วยไหลลงสู่แม่น้ำยม สภาพโดยทั่วไปเป็นป่าเบญจพรรณมีพันธุ์ไม้ที่สวยงาม เช่น จันทน์ผา กัลยผา กัลยไม้ดิน และสมุนไพร สัตว์ป่าที่พบ เช่น เลียงผา หมี เก้ง ไก่ป่า หมูป่า ชะมด และนกชนิดต่าง ๆ ที่ทำการอุทยานฯ อยู่ห่างจากตัวเมืองแพร่ ประมาณ 20 กิโลเมตร ทางหลวงหมายเลข 1023 ระหว่างกิโลเมตรที่ 19-20 สถานที่ที่น่าสนใจ ภายในเขตอุทยานฯ ได้แก่ ภูเขาหินปะการัง อยู่ระหว่างกิโลเมตรที่ 18-19 ซึ่งเกิดจากการยุบตัวของ เปลือกโลก และการชะล้างพังทลายของหินที่ใช้เวลาหลายล้านปี มีลักษณะคล้ายปะการัง มีสถานที่ พักแรม และสถานที่กางเต็นท์ไว้สำหรับนักท่องเที่ยว สวนหินมหาราช ขึ้นอยู่กับป่าไม้เขตแพร่

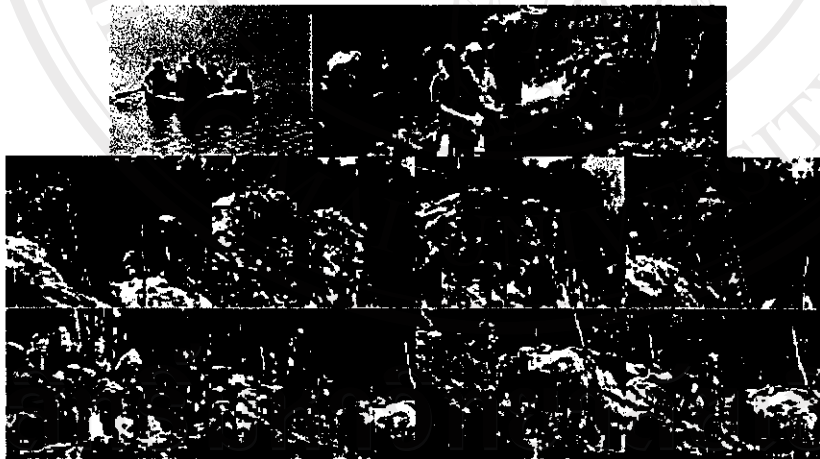
จากแพร่ไปตามทางหลวงหมายเลข 1023 เส้นทางสายแพร่-ลอง สวนหินมหาราชอยู่ระหว่างหลัก
กิโลเมตรที่ 19-20 อยู่ทางซ้ายมือ เป็นบริเวณกว้างโล่ง มีก้อนหินขนาดใหญ่วางเรียงอยู่ มีศาลา
พักผ่อนสำหรับนักท่องเที่ยว และมีบริการบ้านพักรับรองไว้บริการนักท่องเที่ยว สอบถามข้อมูล
เพิ่มเติมได้ที่ ศูนย์ข่าวอุทยานฯ จังหวัดแพร่ โทร. (054) 522097

กิจกรรมของอุทยานแห่งชาติดอยผา골

กิจกรรมโรยตัวลงหน้าผา ซึ่งเป็นอีกกิจกรรมหนึ่งที่จังหวัดแพร่ได้ส่งเสริมและสนับสนุน
ให้มากขึ้น เพื่อส่งเสริมแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศที่มีอยู่ในพื้นที่ โดยผู้สนใจที่จะไปร่วมกิจกรรมโรย
ตัวสามารถติดต่อได้ที่อุทยานแห่งชาติดอยผา골 ทางหลวงหมายเลข 1023 สายแพร่-ลอง ซึ่งจะมี
กิจกรรมตั้งแคมป์พักแรม ดูนก ล่องแก่ง ปีนเขา และโรยตัวหน้าผา หรือโทรศัพท์สอบถามที่
สำนักงานบริหารจัดการในพื้นที่ป่าอนุรักษ์ที่ 13 หมายเลข 0-5462-7677

อุทยานแห่งชาติดอยผา골

ภาพกิจกรรมอุทยานแห่งชาติดอยผา골

พบพืชชนิดหายากชนิดต่างๆ ในบริเวณสวนสักตรงกันข้ามกับถ้ำเฮอร์วีน บ้านแก่งหลวง
ตำบลแม่ปาน อำเภอลอง จังหวัดแพร่ นักธรรมชาติวิทยาและอาจารย์วิทยาศาสตร์พื้นพิภพ
มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ขึ้นชันมีอายุกว่า 200 ล้านปี

สำนักงานประชาสัมพันธ์จังหวัดแพร่รายงานว่า จากการที่จังหวัดแพร่ได้ส่งเสริมสนับสนุนให้มีการดำเนินการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ในบริเวณบ้านแก่งหลวง ตำบลแม่ปาน อำเภอลอง จังหวัดแพร่ ซึ่งมีแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติคือมีถ้ำเอราวัณ มีกิจกรรมการโรยตัวหน้าผาหน้าถ้ำเอราวัณ กิจกรรมทางน้ำเช่นการล่องเรือยาง การพายเรือแคนู การเที่ยวชมวิถีชีวิตชาวเขาเผ่าลีซอ ซึ่งต่อไปจะมีจักรยานน้ำ จักรยานเสือภูเขา เข้ามาเสริม ซึ่งการเดินทางนักท่องเที่ยวสามารถเดินทางโดยรถยนต์ก็ได้หรือเดินทางโดยรถไฟซึ่งสามารถขึ้นจากสถานี รถไฟเด่นชัย จังหวัดแพร่ ไปลงสถานีรถไฟแก่งหลวง ซึ่งจะมีขบวนรถไฟเที่ยวธรรมดาขบวนที่ 407 นครสวรรค์-เชียงใหม่ ถึงที่สถานีแก่งหลวงเวลา 11.20 น. และขบวน 408 เชียงใหม่-นครสวรรค์ ถึงสถานีแก่งหลวง 13.30 น. ซึ่งตามเส้นทางรถไฟก็จะพบว่ารถไฟจะวิ่งขนานไปกับลำน้ำยมมีทัศนียภาพทางธรรมชาติที่สวยงาม

นอกจากนี้ที่สำคัญจังหวัดแพร่ยังค้นพบฟอสซิลของหอยซึ่งมีลักษณะหอยชนิดต่างๆซึ่งอยู่บริเวณฝั่งตรงกัน ข้ามกับถ้ำเอราวัณ โดยทางนางพรสวาท วัฒนกุล อาจารย์ประจำวิชาวิทยาศาสตร์พื้นพิภพ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์บางเขน ซึ่งดูแลโครงการวิจัยการศึกษาภูมิลักษณะที่โดดเด่นทางธรณีวิทยาเพื่อเป็นจุดร่วมในการจัดการ แหล่งฟอสซิลแพร่ให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ พร้อมด้วยนายอภิชาติ ลำจวน นักวิจัยอิสระ อดีตนักธรณีวิทยากรมทรัพยากรธรณีได้กล่าวยืนยันว่าซากฟอสซิลหอยที่พบมีอายุกว่า 200 ล้านปี จากการค้นพบซากฟอสซิลหอยทะเลจึงสันนิษฐานได้ว่าบริเวณพื้นที่ดังกล่าวในอดีตเป็นทะเลมาก่อน ซึ่งจะได้ให้ทางจังหวัดจัดทำป้ายนำทางแก่นักท่องเที่ยวที่สนใจจะเข้ามาชมและศึกษา พร้อมจัดทำป้ายบรรยายให้ความรู้ในบริเวณดังกล่าวเพื่อให้เป็นแหล่งเรียนรู้และแหล่งท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ ทางธรณีวิทยา

ฉัตรชัย พวงขจร / ข่าว <http://province.prd.go.th/phrae>

ภาพกิจกรรมชมฟอสซิลของหอย

ล่องเรือยางสำรวจแก่งหลวงส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงนิเวศน์

ภาพการล่องเรือยางตามลำน้ำยมระหว่างบ้านปากป่าน ตำบลไพรชัย อำเภอด่านซ้าย ถึงหน้าถ้ำเฮอร์วัน บ้านแก่งหลวง ตำบลแม่ป่าน อำเภอลอง ระยะทางประมาณ 10 กิโลเมตรใช้เวลา ล่องเรือประมาณ 2 ชั่วโมงครึ่ง โดยสองฝั่งแม่น้ำยมมีทัศนียภาพตามธรรมชาติที่สวยงาม มีทางรถไฟขนานกับสายน้ำยม สามารถชมความสวยงามของถ้ำเฮอร์วัน ปีนหน้าผา ชมวิถีชีวิตของชาวเขาเผ่าลีซอ ชมสวนส้ม นักท่องเที่ยวสามารถนั่งรถไฟจากสถานีเด่นชัย ไปยังสถานีแก่งหลวงก็ได้โดยขึ้นไปที่มัสการพระพุทธรูปในวัดถ้ำแก่งหลวง

ภาพกิจกรรมการล่องแก่งที่อุทยานแห่งชาติดอยผากลอง

นอกจากนี้ยังมีการนำการโรยตัวลงน้ำ หรือที่เรียกว่าจิ้งจอกเหินเวหา(Flying Fox)ซึ่งเป็นอีกกิจกรรมหนึ่งที่น่าสนใจโดยจะโรยตัวจากต้นไม้ใหญ่ริมฝั่งแม่น้ำยมแล้วเหินไปตามลวดไปลงกลางแม่น้ำยมซึ่งนักท่องเที่ยวทุกคนจะมีเสื้อชูชีพสวมใส่เพื่อป้องกันอันตรายจากการจมน้ำและจะมีเจ้าหน้าที่คอยรับอยู่ในน้ำ ซึ่งจะว่ายน้ำขึ้นอีกฝั่งตรงกันข้ามแล้วเดินข้ามผ่านสะพานลวดสลิงที่โยกไปมาสร้างความสนุกสนานได้อีกทางหนึ่ง

ภาพกิจกรรมการ ไรยตัวหรือที่เรียกว่าจิ้งจอกเหินเวหา(Flying Fox)

บ้านแก่งหลวงนั้นนักท่องเที่ยวสามารถไปได้หลายทางจะทางรถยนต์ก็ได้รถไฟก็ได้ โดยกิจกรรมต่างๆ จะอยู่ในบริเวณเดียวกันหมด ซึ่งไม่เสียเวลาในการเดินทาง สำหรับค่าบริการและค่าเช่าอุปกรณ์ต่อคนนั้นกิจกรรมไรยตัวหน้าผา 100 บาท ล่องแพยาง 250 บาท พายเรือคายัค 100 บาท ปั่นจักรยาน 50 บาท Flying Fox 40 บาท กางเต็นท์ 100 บาท ส่วนชมถ้ำนั้นฟรี จึงขอเชิญชวนนักท่องเที่ยวที่ชอบความท้าทาย และชอบธรรมชาติแวะเข้าไปเที่ยวชมและร่วมกิจกรรมต่างๆ ได้ที่แก่งหลวง อำเภอคลอง จังหวัดแพร่ สอบถามรายละเอียดเพิ่มเติมได้ที่อุทยานแห่งชาติดอยผาแดง โทรศัพท์ 0-5450-1145 และ 0-5450-1701 (ค่าใช้จ่ายอาจมีการเปลี่ยนแปลงได้) /.

พิพิธภัณฑสถานบ้าน ห่างจากตัวเมืองไปตามถนนแพร่-สูงเม่น ประมาณ 3 กิโลเมตร อยู่ในบริเวณเดียวกับสวนอาหารบ้านฝ้าย ถนนชั้นตรกิจโกศล เป็นสถานที่จำลองชีวิตความเป็นอยู่ในรูปแบบอาคารบ้านเรือน และของใช้ในครัวเรือนของชาวเมือง เมื่อราว 100 กว่าปีมาแล้ว เปิดให้เข้าชมทุกวัน สอบถามรายละเอียดเพิ่มเติมได้ที่ โทร. (054) 523114

ตลาดหัวดง อยู่ห่างจากตัวเมืองไปทางทิศใต้ประมาณ ๗ กิโลเมตร ถนนสายแพร่-สูงเม่น เส้นทางหลวงหมายเลข 101 เป็นแหล่งรวมผลิตภัณฑ์ที่ทำจากไม้ และหวาย เช่น เฟอร์นิเจอร์ และของใช้ในครัวเรือนต่าง ๆ

วัดพระหลวงธาตุเนิ้ง อยู่ที่ตำบลคอนมูล เลี้ยวซ้ายที่บ้านหัวดงเข้าไป 700 เมตร มีเจดีย์เก่า ศิลปะสุโขทัย ชาวบ้านเรียกว่า “ธาตุเนิ้ง” มีความหมายว่า เอียง เป็นโบราณสถานที่สำคัญแห่งหนึ่ง

วัดพระธาตุสุโทนมงคลคีรี ห่างจากอำเภอเด่นชัย 3 กิโลเมตร สิ่งที่น่าสนใจภายในวัด คือ ศาลาพิพิธภัณฑสถานด้วยไม้สักทองทั้งหลังรูปทรงล้านนา ภายในจัดแสดงโบราณวัตถุมีค่าของหัวเมืองฝ้ายเหนือไว้มากมาย เช่น พระพุทธรูปต่าง ๆ เครื่องเงิน เครื่องดนตรีล้านนา อาวุธโบราณ รูปภาพเจ้านายฝ้ายเหนือ และภาพเหตุการณ์ในอดีตต่าง ๆ

สวนสักปลูกแห่งแรกของไทย คือ สวนป่าแม่พริก อยู่บริเวณข้างทางรถไฟระหว่างสถานีแม่พริก ก่อนจะเข้าสู่สถานีเด่นชัย อำเภอเด่นชัย จังหวัดแพร่ ซึ่งสวนป่าแห่งนี้มีไม้สักซึ่งปลูกมาเมื่อ

ปี พ.ศ. 2453 ซึ่งเป็นสวนป่าสักปลูกแห่งแรกของประเทศไทย โดยต้นสักแห่งนี้มีความโตเฉลี่ยวัดรอบลำต้นได้ 100 เซนติเมตร นอกจากนี้บางต้นมีความโตวัดรอบลำต้นได้ขนาด 300-400 เซนติเมตร นับว่าเป็นสวนป่าสักที่สวยงามอีกแห่งหนึ่งแทนป่าสักตามธรรมชาติ

แก่งหลวง ตั้งอยู่ที่ตำบลแม่ปาน ห่างจากตัวเมืองแพร่ไปตามเส้นทางหลวงหมายเลข 11 ประมาณ 63 กิโลเมตร แล้วเลี้ยวขวาเข้าไปประมาณ 8 กิโลเมตร เป็นบริเวณที่มีโขดหินใหญ่น้อยเรียงรายอยู่ในแม่น้ำยม ซึ่งเมื่อน้ำไหลมาปะทะจะเกิดฟองฟอยสาดกระเซ็นสวยงาม เหมาะสำหรับการจัดกิจกรรมนั่งแพ และล่องแก่ง ถ้าเอราวัณ อยู่ในบริเวณใกล้เคียงกับแก่งหลวง เป็นถ้ำที่สวยงามที่สุดของจังหวัดแพร่ มีความลึกประมาณ 200 เมตร ภายในถ้ำมีห้องโถงกว้าง มีหินงอก หินย้อยอยู่ทั่วไปรูปร่างคล้ายช้างเอราวัณ และหญิงอุ้มท้องตามตำนานของถ้ำแห่งนี้

วัดพระธาตุศรีดอนคำ หรือที่ชาวบ้านเรียกว่า “วัดห้วยอ้อ” อยู่เลขที่ว่าการอำเภอลองไปเล็กน้อย ห่างจากตัวเมืองแพร่ 45 กิโลเมตร ตามทางหลวงหมายเลข 1023 เป็นพระธาตุเก่าแก่ขนาดใหญ่ ภายในบรรจุพระบรมสารีริกธาตุของพระพุทธเจ้า สร้างขึ้นเมื่อประมาณ พ.ศ. 1078 คราวพระนางจามเทวีเสด็จจากเมืองละโว้ไปเมืองหริภุญชัย พระธาตุแห่งนี้ได้รับการบูรณะหลายครั้ง ปัจจุบันมีฐานเป็นปูน ส่วนบนประดับด้วยแผ่นโลหะสีทอง นอกจากนี้ยังเป็นแหล่งรวบรวมตำนานพระพุทธรูป และมีพระพุทธรูปศิลปะพม่า ที่ทำจากไม้เรียกว่า “พระเจ้าพม่าไต้” ตลอดจนคัมภีร์ต่าง ๆ ซึ่งเก็บไว้ในหอไตร ของวัด

หมู่บ้านทอผ้าตีนจก ผ้าตีนจกของอำเภอลองเป็นงานฝีมือที่มีลวดลายเป็นเอกลักษณ์ของตัวเอง มีความประณีตสวยงาม ทอด้วยผ้าไหม และผ้าฝ้าย โดยเน้นสีดำแดงเป็นที่รู้จักกันอย่างแพร่หลาย มีแหล่งผลิตอยู่ที่บ้านนาคุ้ม บ้านหัวทุ่ง บ้านนามน

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

ภาพแสดงหมู่บ้านทอผ้าตีนจก

2. ด้านความริเริ่ม (Aspiration) ของแหล่งขายสินค้า

2.1 สิ่งอำนวยความสะดวกของแหล่งขายสินค้า

- ร้านอาหาร, ร้านกาแฟ, สถานที่พักผ่อน ที่มีอยู่ในบริเวณแหล่งขายสินค้า
- ห้องสุขา (สภาพห้องน้ำ การอำนวยความสะดวก ค่าใช้จ่าย)
- เจ้าหน้าที่หรือพนักงานที่รับผิดชอบในพื้นที่ (การให้ข้อมูล ช่วยเหลือ แนะนำ)
- การบริการอื่นๆ

สหกรณ์บริการผลิตภัณฑ์ไม้ ตั้งอยู่ในตัวอำเภอเด่นชัย และอำเภอสูงเม่น ร้านอาหาร สามารถที่จะหาได้ยาก ผู้ที่ให้ข้อมูลก็จะเป็นประธานสหกรณ์ ซึ่งให้ข้อมูลได้ดีมาก และสมาชิกส่วนมากจะเป็นผู้จำหน่ายเท่านั้น จึงไม่ค่อยได้รับข้อมูลมากนัก

ประธานสหกรณ์บริการผลิตภัณฑ์ไม้

2.2 การจัด Zoning และ Layout ในพื้นที่

- สรุปรายละเอียดการจัดโซนนิ่งของพื้นที่ ที่มีแหล่งขายสินค้านั้นๆ ในจังหวัดนั้นๆ

- ความสวยงาม ลงตัว ของการจัดสถานที่ และบริเวณใกล้เคียงโดยรอบ
- ความสะดวกในการเดินเที่ยวชม และจับจ่ายใช้สอย
- ความปลอดภัยในการเดินเที่ยวชม และจับจ่ายใช้สอย (ทั้งจากคน รถ สิ่งของกีดขวางต่างๆ)

การจัดโซนนิ่งของพื้นที่ผลิตภัณฑ์ไม้แกะสลัก ไม่มีการจัดโซนนิ่ง จึงทำให้ไม่มีความสวยงาม ลงตัว ของการจัดสถานที่ ซึ่งทำให้ไม่สามารถดึงดูดนักท่องเที่ยวให้มาสนใจเดินทางมาท่องเที่ยวที่นี่ได้ ส่วนความสะดวกในการเดินเที่ยวชม และการจับจ่ายใช้สอยนั้นก็ไม่น่าสนใจเนื่องจากเป็นร้านค้าที่ติดถนนริมทางซึ่งจะมีฝุ่นและควันมาก จึงไม่มีความปลอดภัยในการเดินเที่ยวชมเท่าที่ควร ซึ่งบริเวณร้านนั้นติดกับถนน จะสามารถทำให้เกิดอุบัติเหตุได้ง่ายมาก

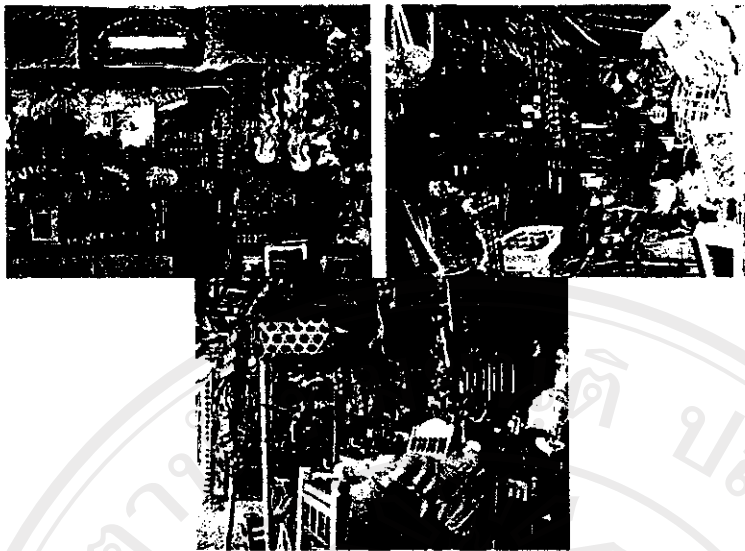

สภาพด้านหน้าร้านซึ่งมีรถผ่านอยู่ตลอดเวลา ทำให้ไม่ปลอดภัยในการเลือกซื้อ

2.3 การจัดการ และการจัดระเบียบ

- ความเป็นระเบียบเรียบร้อยของสถานที่
- ความสะอาดของสถานที่
- บรรยากาศในสถานที่ และบริเวณใกล้เคียงโดยรอบ
- ลักษณะการจัดร้านและการจัดวางสินค้าที่ดึงดูดใจให้เที่ยวชม และจับจ่ายใช้สอย

การจัดร้านไม่มีความเป็นระเบียบเรียบร้อย ไม่มีความสะอาด การเดินเข้าไปดูสินค้านั้นเข้าได้ยาก และไม่สะดวก เนื่องจากทางร้านได้วางสินค้าได้ไม่เป็นระเบียบ การจัดวางสินค้ามีการจัดวางที่ไม่เป็นระเบียบไม่แบ่งเป็นหมวดหมู่ที่ถูกต้อง

การจัดวางสินค้าที่ไม่มีความเป็นระเบียบ ทำให้ไม่สะดวกในการเลือกซื้อสินค้า

3. ด้านการเข้าถึงได้ (Accessibility)

3.1 ความง่ายหรือความสะดวกในการเข้าถึงได้ของพื้นที่แหล่งขายสินค้า

สามารถเดินทางไปร้านจำหน่ายสินค้าได้ง่ายเนื่องจากเป็นทางผ่าน หรือสามารถสอบถามจากคนในพื้นที่ได้

3.2 สภาพภูมิทัศน์ หรือบรรยากาศระหว่างทางเข้าสู่พื้นที่แหล่งขายสินค้า

การเดินทางมาที่สหกรณ์นั้น สามารถเดินทางมาได้หลายทาง ทางแรกสามารถเดินทางมาจากภายในตัวเมืองแพร่ แล้วมาทางอำเภอเด่นชัย และอีกทางหนึ่งก็เป็นการเดินทางมาจาก จ.ลำปาง ผ่านอำเภอลอง จังหวัดแพร่ หลังจากนั้นเดินทางไปยังอำเภอเด่นชัย และอำเภอสูงเม่น ซึ่งห่างกันประมาณ 10 กิโลเมตร ทั้งสองอำเภอนี้เป็นแหล่งขายสินค้า

3.3 ระยะเวลาในการเข้าถึงสถานที่

หากเดินทางมาจากจังหวัดลำปางไปจังหวัดแพร่ระยะทางประมาณ 85 กิโลเมตร หรือประมาณ 1 ชั่วโมง สามารถเห็นสถานที่ได้ง่ายเนื่องจากร้านจำหน่ายติดกับถนนริมทาง

3.4 ระบบขนส่งมวลชนในพื้นที่

- มี/ไม่มี
- ราคา
- คุณภาพ

3.5 ถนน

- ขนาดของถนน
- ความเชื่อมโยงกับถนนสายอื่นๆ
- จุดจอดรถ

ขนาดของถนนเข้าสู่อำเภอเมืองจังหวัดแพร่เป็นถนน 4 เลน เป็นถนนสายหลัก เพื่อจะเดินทางต่อไปยังจังหวัดอื่นๆได้

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

ข้อมูลเพื่อเปรียบเทียบศักยภาพในการแข่งขัน

แหล่งขายสินค้าหัตถอุตสาหกรรม เครื่องเงิน จังหวัด น่าน

1. ด้านความดึงดูดใจ (Attraction) ของแหล่งขายสินค้านั้นๆ

1.1 สินค้า

- ความหลากหลายของสินค้าที่มีขาย
- คุณภาพในตัวสินค้า
- ราคาสินค้า (การตั้งราคา การคิดราคาเพื่อแสดงราคาเริ่มต้นที่เป็นมาตรฐาน และการต่อรอง)

ผลิตภัณฑ์เครื่องเงิน กลุ่มส่งเสริมอาชีพกลุ่มสตรีชาวเขา อำเภอเมือง จังหวัดน่าน นั้น มีความหลากหลายมากเนื่องจาก เนื่องจากมีความเข้มแข็งของชุมชนมาก โดยชาวบ้านเหล่านี้จะผลิตเอง แต่จะนำสินค้ามาจำหน่ายให้ที่ศูนย์เครื่องเงินชมพูกาและหัตถกรรมเมืองน่าน ผลิตภัณฑ์ที่ออกมาจะมีประณีตสวยงาม มีความเป็นเอกลักษณ์ สินค้านั้นก็มีความหลากหลาย อีกทั้งมีรูปแบบที่หลากหลายไม่ซ้ำ หากเป็นเครื่องประดับก็จะมีหลายแบบ เช่น สร้อยคอ สร้อยแขน แหวน ตุ้มหู จี้ เข็มขัด เข็มกลัด กำไล นาฬิกา กระเป๋า เป็นต้น ส่วนอื่นก็จะเป็น ขัน สลุง พาน เป็นต้น

คุณภาพของผลิตภัณฑ์ เป็นผลิตภัณฑ์ที่มีเป็นเอกลักษณ์ ต้องอาศัยความเชี่ยวชาญ และ ประสบการณ์ในการผลิต ทำให้สินค้าที่ได้ออกมาแต่ละชิ้นนั้นเป็นผลิตภัณฑ์ที่มีคุณภาพมาก ทำให้ราคานั้นค่อนข้างสูง

ผลิตภัณฑ์เครื่องเงิน ได้แก่ กระเป๋า กำไล เข็มขัด และ สร้อย

1.2 สถาปัตยกรรม

- ความสวยงามของแหล่งขายสินค้า (การมีการผสมผสาน ธรรมชาติ วัฒนธรรม ความ เป็นชุมชน)

แหล่งขายเครื่องเงิน จะขายแหล่งเดียวกันในร้านค้า ทำให้การตกแต่งภายในร้าน สวยงามมีรูปแบบเป็นที่น่าดึงดูดใจของนักท่องเที่ยว มีการนำผลิตภัณฑ์มาโชว์ มีการ ผสมผสาน ธรรมชาติ วัฒนธรรม มีความเป็นชุมชนที่ดีมาก ดังนั้นจึงเป็นแหล่งขายที่มี ความสวยงามเลย

บริเวณหน้าร้านจำหน่ายผลิตภัณฑ์ไม้แกะสลัก

1.3 ลักษณะของพื้นที่ และแหล่งขายสินค้า (เป็นย่านขายสินค้า หรือเป็นเพียงจุดขายสินค้า)

ผลิตภัณฑ์เครื่องเงินเป็นทั้งแหล่งผลิต และแหล่งจำหน่าย โดยที่จะมีร้านค้าเพียง ร้านเดียวในละแวกนั้น ซึ่งจะมีนักท่องเที่ยวเดินทางมาซื้อมากมาย เหมาะแก่การจำหน่าย สินค้าเป็นแหล่งดึงดูดการมาซื้อสินค้าในพื้นที่นั้นได้

1.4 แหล่งท่องเที่ยวหรือสถานที่ที่น่าสนใจในบริเวณใกล้เคียง

- แสดงรายชื่อ, ระยะทาง, ความเชื่อมโยงเส้นทาง

แหล่งท่องเที่ยวใกล้เคียง กับแหล่งขายสินค้านั้น มีมากมาย เพราะสถานที่จำหน่าย นั้นตั้งอยู่ในอำเภอเมือง จังหวัดน่าน ซึ่งในตัวอำเภอเมืองน่านนั้นมีแหล่งท่องเที่ยวมากมาย ทั้งแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ หรือแหล่งท่องเที่ยวทางศาสนา หรือโบราณสถาน เช่น วัดภูมินทร์ พระธาตุแช่แห้ง วัดช้างค้ำวรวิหาร เป็นต้น

วัดภูมินทร์

สถาปัตยกรรมล้านนา

มีลักษณะที่สำคัญคือ การกำหนดรูปทรงวิหารแบบซ้อนหลังคาซ้อนด้านหน้า 3 ชั้น ทรงหลังคาลาดต่ำลงมาส่วนล่างมาก เช่น วิหารวัดพระธาตุแช่แห้ง

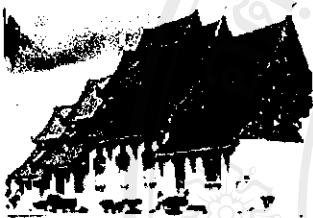
วัดพระธาตุแช่แห้ง

ตั้งอยู่ที่ตำบลม่วงตึ๊ด กิ่งอำเภอภูเพียง จากตัวเมืองข้ามสะพานพัฒนาภาคเหนือไปตามทางหลวงหมายเลข 1168 ประมาณ 2ก.ม. ภูเขาสถานที่สำคัญของเมืองน่าน มีอายุกว่า 600 ปี ตามพงศาวดารเมืองน่านกล่าวว่า พญาการเมือง โปรดเกล้าให้สร้างขึ้นเพื่อบรรจุพระบรมสารีริกธาตุที่ได้มาจากเมืองสุโขทัย ระหว่างปี พ.ศ.1891-1901 สถาปัตยกรรมด้านโบสถ์ของวัดพระธาตุแช่แห้งที่สำคัญ และแสดงให้เห็น ถึงแบบอย่างสถาปัตยกรรม และศิลปกรรมสกุลช่างน่าน แยกออกเป็น 2 แห่ง ได้แก่

วัดช้างค้ำวรวิหาร

ตั้งอยู่ที่ถนนสุริยพงษ์ ตรงข้ามเทศบาลเมืองน่านและ อยู่ตรงข้ามพิพิธภัณฑสถานแห่งชาติน่าน เดิมชื่อ วัดหลวงกลางเวียง เจ้าผู้ครองนครน่าน พญาภู่ง เป็นผู้สร้างขึ้น เมื่อปี พ.ศ.1949 พระวิหารหลวงวัดพระธาตุช้างค้ำวรวิหาร เป็นวิหารขนาดใหญ่ รูปทรงสร้างตามสถาปัตยกรรมทางภาคเหนือ ลักษณะภายในโอ่โถง ด้านหน้ามีสิงห์คู่ยืนตรงเชิงบันได ด้านละตัว มีทางเข้า 3 ทาง ประตูกลางทำเป็นประตูใหญ่ และประตูเล็กอยู่ด้านซ้ายและด้านขวา มีทางขึ้นเป็นประตูเล็ก ๆ ตรงข้ามพระประธานด้านทิศตะวันออกและตะวันตกอีก 2 ข้าง ทำหลังคาซ้อนกัน 2 ชั้น มุขลดด้านหน้า และด้านหลัง หน้านับติดด้วยแผ่นกระดานเรียงต่อกัน แล้วประดับที่ขอบเสา ด้านหน้าทุกต้น ตามลักษณะสถาปัตยกรรมล้านนาไทย ภายในพระวิหารกว้างขวาง มีเสาปูนกลมขนาดใหญ่ ขนาด 2 คนโอบรอบ จำหลักลวดลายปูนปั้นนูนสูงไว้เหนือจากระดับพื้นพระวิหาร 1.50 เมตร เป็นลวดลาย กนกกระช้าย้อยเหมือนลวดลายที่เสาในวิหารวัดภูมินทร์

วัดบุญยืน

ตั้งอยู่อำเภอเวียงสา สร้างเมื่อปี พ.ศ. 2340 เจ้าอัตถวรปัญโญ เจ้าผู้ครองนครน่าน เป็นผู้สร้าง ลักษณะวิหารมีผังเป็นรูปสี่เหลี่ยมผืนผ้า ชั้นหลังคามีสันลาด เช่นเดียวกับวิหาร ในสถาปัตยกรรมล้านนาโดยทั่วไปคือ ด้านหน้ามีชั้นลาด 2 ชั้น และด้านหลังมีชั้นลาด 1 ชั้น ลักษณะวิหาร แสดงให้เห็นถึงการผสมผสานรูปแบบทางศิลปะล้านนา ดังเช่นลักษณะการทำชั้น ของหลังคา แต่ในส่วนของผนังหรือหน้าต่าง กลับมีลักษณะแบบวิหารในภาคกลาง ภายในวิหาร มีเสากลมขนาดใหญ่ รั้วชั้นหลังคา มีการตกแต่งตัวเสาด้วยลวดลายปูนปั้นปิดทองล่องชาด ภายในพระวิหารหลวง ประดิษฐานพระพุทธรูปยืน ลงรักปิดทองศิลปะล้านนาเป็นพระประธาน

วัดภูมินทร์

อยู่ใกล้พิพิธภัณฑสถานแห่งชาติน่านเป็นวัดที่มีลักษณะแปลกกว่าวัดอื่นๆ คือโบสถ์สร้างเป็นอาคารหลังเดียวกัน ประตูปูไม้ทั้งสี่ทิศ แกะสลักลวดลายงดงามโดยฝีมือช่างเมืองน่าน นอกจากนี้ ยังมีจิตรกรรมฝาผนังแสดงถึงชีวิตและวัฒนธรรมของยุคสมัยที่ผ่านมาตามพงสาวดารของ

วัดภูมินทร์สร้างขึ้นเมื่อ พ.ศ. 2139 โดยเจ้าเจตนบุตรพรหมมินทร์ สร้างขึ้น หลังจากขึ้นครองนครน่านปรากฏในคัมภีร์เมืองเหนือว่า เดิมชื่อ วัดพรหมมินทร์ ซึ่งเป็นชื่อของเจ้าเจตนบุตรพรหมมินทร์ผู้สร้าง แต่ตอนหลังชื่อวัด ได้เพี้ยนไปจากเดิมเป็นวัดภูมินทร์

วัดสวนตาล

ตั้งอยู่ที่ถนนมหาศ ตำบลในเวียง อำเภอเมืองน่าน เป็นที่ประดิษฐานพระพุทธรูปที่สำคัญคือ พระเจ้าทองทิพย์ ซึ่งพระเจ้าติโลกราช แห่งนครเชียงใหม่ โปรดเกล้าให้สร้างขึ้นในปี พ.ศ.1993 ลักษณะเป็นพระพุทธรูปทองสัมฤทธิ์องค์ใหญ่ ปางมารวิชัย

วัดพญาวัด ตั้งอยู่ที่ ตำบลคูใต้ ตามทางหลวงหมายเลข 101 ก่อนข้ามสะพานเข้าเมืองน่าน เลี้ยวซ้ายเข้าทางหลวงหมายเลข 1025 ไปประมาณ 300 เมตร วัดพญาวัดนี้นับเป็นปูชนียสถานที่เก่าแก่และสำคัญของจังหวัดน่านอีกแห่งหนึ่งมีเจดีย์งามเทวี ซึ่งเป็นศิลปะผสมระหว่างล้านนาและล้านช้าง มีพระพุทธรูปศักดิ์สิทธิ์ คือ พระเจ้าสายฝน ซึ่งเป็นที่เคารพนับถือของชาวเมืองน่าน

วัดพระธาตุเขาน้อย

ตั้งอยู่ในเส้นทางเดียวกันกับวัดพญาวัด สันนิษฐานว่ามีอายุใกล้เคียงกับพระธาตุแช่แห้ง จากบนยอดเขาจะมองเห็นทิวทัศน์ตัวเมืองน่าน และวัดพระธาตุแช่แห้ง ได้อย่างชัดเจน มีพระพุทธรูปประจำเมืองประดิษฐาน คือ พระพุทธมหาอุดมมงคลนันทบุรีศรีเมืองน่าน

พิพิธภัณฑสถานแห่งชาติน่าน

ตั้งอยู่ในบริเวณคุ้มของอดีตเจ้าผู้ครองนครน่าน ที่เรียกว่า "หอคำ" โดย พระเจ้าสุริยพงษ์ผริตเดช เจ้าเมืองน่านสร้างขึ้น เป็นที่ประทับเมื่อปี พ.ศ.2446 ลักษณะตัวอาคารโอโถง งดงาม ก่ออิฐถือปูนแข็งแรง แต่ตกแต่งให้อ่อนช้อยสวยงามด้วยลายลูกไม้ นับเป็น สถาปัตยกรรมก่อสร้าง ที่ดีเด่นแห่งหนึ่งของเมืองไทย

- ส่วนที่เป็นห้องจัดแสดงชั้นล่างจัดแสดงชาติพันธุ์วิทยาเกี่ยวกับล้านนา เช่น ลักษณะอาคารบ้านเรือน และเครื่องใช้ในชีวิตประจำวัน การทอผ้า และผ้าพื้นเมืองน่านแบบต่าง ๆ ที่สวยงามมาก การสาธิต งานประเพณีและความเชื่อต่างๆ เช่น การแข่งเรือ การจุดบั้งไฟ สงกรานต์และพิธีสืบ

ชะตา เป็นต้นที่น่าสนใจ ในการจัดแสดงห้องโถงชั้นล่าง นี้ยังมีการจัดแสดงเรื่องราวชีวิตความเป็นอยู่ และเครื่องใช้ของชนกลุ่มน้อย ในจังหวัดน่านรวม 5 เผ่าด้วยกัน คือ ไทลื้อ ม้ง เย้า ถิ่น และตองเหลือง

- ส่วนบริเวณห้องจัดแสดงชั้นบนเป็นการจัดแสดงเรื่องราวเกี่ยวกับประวัติศาสตร์ของเมืองน่าน การสร้างเมือง และโบราณสถานที่สำคัญ รูปถ่ายโบราณ งานประณีตศิลป์ เครื่องใช้เงินตรา อาวุธ ศิลาจารึก และเครื่องถ้วย ที่ค้นพบในเมืองน่าน ที่สำคัญที่สุดคือ ห่องเก็บ งาช้างดำ ซึ่งเป็นปูชนียวัตถุคู่เมืองน่านตามประวัติกล่าวว่า ได้มาจากเมืองเชียงตุงตั้งแต่โบราณ เมื่อเจ้ามหาพรหมสุรธาดา เจ้าผู้ครองนครน่านองค์สุดท้าย ถึงแก่พิราลัย เจ้านายบุตรหลาน จึงมอบให้เป็นสมบัติของแผ่นดินพร้อมทองคำ ลักษณะของงาช้างดำนี้เป็นงาปลี ยาว 94 เซนติเมตร เปลือกสีน้ำตาลเข้ม ส่วนปลายมน มีจารึกอักษรธรรมล้านนาภาษาไทย กำกับไว้ว่า "กิ่งนี้หนักหนึ่งหมื่นห้าพัน" หรือประมาณ 18

กิโลกรัม

พิพิธภัณฑ์สถานแห่งชาติเปิดให้ประชาชนและนักท่องเที่ยวเข้าชมทุกวัน โดยเสียค่าธรรมเนียม เข้าชมคนละ 10 บาท ชาวต่างประเทศ 30 บาท ทั้งยังมีการบริการอำนวยความสะดวกต่าง ๆ ทางด้านวิชาการ การจำหน่ายเอกสารสำคัญและหัตถกรรมพื้นบ้านและสินค้าที่ระลึกต่าง ๆ น่าสนใจมาก

สถาปัตยกรรมร่วมสมัย

วัดมิ่งเมือง

วัดมิ่งเมือง ตั้งอยู่ที่บ้านมิ่งเมือง ตำบลในเวียง อำเภอเมืองน่าน จังหวัดน่าน ลักษณะทางสถาปัตยกรรมของวิหารหลังเดิม

2. ด้านความริเริ่ม (Aspiration) ของแหล่งขายสินค้านั้นๆ

2.1 สิ่งอำนวยความสะดวกของแหล่งขายสินค้า

- ร้านอาหาร, ร้านกาแฟ, สถานที่พักผ่อน ที่มีอยู่ในบริเวณแหล่งขายสินค้า
- ห้องสุขา (สภาพห้องน้ำ การอำนวยความสะดวก ค่าใช้จ่าย)
- เจ้าหน้าที่หรือพนักงานที่รับผิดชอบในพื้นที่ (การให้ข้อมูล ช่วยเหลือ แนะนำ)
- การบริการอื่นๆ

ร้านเครื่องเงินชมพูกา ตั้งอยู่บนถนน น่าน – พะเยา อำเภอเมือง จังหวัดน่าน
ร้านอาหาร สถานที่พักผ่อนใช้เวลาเดินทางไม่เกิน 5 นาที ส่วนเรื่องห้องน่านมีความ
สะอาดดีมาก สามารถที่จะหาได้ไม่ยากนัก เนื่องจากตั้งอยู่ในอำเภอเมือง ซึ่งใช้เวลาเดินทาง
ไม่นาน ผู้ที่ให้ข้อมูลก็จะเป็นประธานกลุ่มส่งเสริมอาชีพกลุ่มสตรีชาวเขา ซึ่งให้ข้อมูลได้ดี
มาก และสมาชิกส่วนมากจะเป็นผู้จำหน่ายเท่านั้น จึงไม่ค่อยได้รับข้อมูลมากนัก

2.2 การจัด Zoning และ Layout ในพื้นที่

- สรุปรายละเอียดการจัดโซนนิ่งของพื้นที่ ที่มีแหล่งขายสินค้าอื่นๆ ในจังหวัดนั้นๆ
- ความสวยงาม ลงตัว ของการจัดสถานที่ และบริเวณใกล้เคียงโดยรอบ
- ความสะดวกในการเดินเที่ยวชม และจับจ่ายใช้สอย
- ความปลอดภัยในการเดินเที่ยวชม และจับจ่ายใช้สอย (ทั้งจากคน รถ สิ่งของกีดขวาง
ต่างๆ)

การจัดโซนนิ่งของพื้นที่ผลิตภัณฑ์เครื่องเงิน ไม่มีการจัดโซนนิ่ง แต่ยังคงมีความ
สวยงาม ลงตัว ของการจัดสถานที่ ซึ่งสามารถดึงดูดนักท่องเที่ยวให้มาสนใจเดินทางมา
ท่องเที่ยวที่นี่ได้ ส่วนความสะดวกในการเดินเที่ยวชม และการจับจ่ายใช้สอยนั้น มีความ
สะดวกและเป็นที่น่าสนใจ เนื่องจากเป็นร้านมีการแบ่งประเภทได้เป็นสัดส่วน จึงมีความ
ปลอดภัยในการเดินเที่ยวชมเท่าที่ควร ซึ่งบริเวณร้านนั้นติดกับถนน สามารถสังเกตเห็นได้
ง่าย

บริเวณหน้าร้าน ซึ่งมีความสะอาดน่าสนใจ

2.3 การจัดการ และการจัดระเบียบ

- ความเป็นระเบียบเรียบร้อยของสถานที่
- ความสะอาดของสถานที่
- บรรยากาศในสถานที่ และบริเวณใกล้เคียงโดยรอบ

การจัดร้านมีความเป็นระเบียบเรียบร้อย มีความสะอาด การเดินเข้าไปดูสินค้าเข้าได้ง่าย เพราะมีทางเดินที่กว้างขวางมาก สะดวก เนื่องจากทางร้านได้วางสินค้าได้เป็นระเบียบ การจัดวางสินค้ามีการจัดวางที่มีระเบียบ และ แบ่งเป็นหมวดหมู่ที่ถูกต้อง

3. ด้านการเข้าถึงได้ (Accessibility)

3.1 ความง่ายหรือความสะดวกในการเข้าถึงได้ของพื้นที่แหล่งขายสินค้า

สามารถเดินทางไปร้านจำหน่ายสินค้าได้ง่าย เนื่องจากอยู่ในตัวอำเภอเมือง จังหวัดน่าน หรือสามารถสอบถามจากคนในพื้นที่ได้ เพราะเป็นแหล่งที่มีชื่อเสียงมาก

3.2 สภาพภูมิทัศน์ หรือบรรยากาศระหว่างทางเข้าสู่พื้นที่แหล่งขายสินค้า

การเดินทางมาที่ร้านชมพูกานัน สามารถเดินทางมาได้หลายทาง ทางแรก สามารถเดินทางมาจากภายในตัวเมืองแพร่ แล้วมาทางอำเภอเด่นชัย และผ่านอำเภอเวียงสา เข้ามาในตัวอำเภอเมือง และอีกทางหนึ่งก็เป็นการเดินทางมาจาก จ.ลำปาง ผ่านอำเภองาว เข้าจังหวัดพะเยา

3.3 ระยะเวลาในการเข้าถึงสถานที่

- ระยะทางจากจังหวัดถึงอำเภอ 5 ก.ม. ถนนสายน่าน-พะเยา
- ระยะทางจากอำเภอถึงหมู่บ้าน 2 ก.ม.

การเดินทางสู่จังหวัดน่าน

ทางรถยนต์

จังหวัดน่านอยู่ห่างจากกรุงเทพฯ ระยะทางประมาณ 668 กม. ตามเส้นทางหลวงหมายเลข 1 สายพหลโยธิน (กทม. - นครสวรรค์) พิษณุโลก-อุตรดิตถ์-เด่นชัย-แพร่-น่าน ใช้เวลาเดินทางประมาณ 8 ชั่วโมง

บริษัทที่ให้บริการรถยนต์โดยสาร

บริษัท	โทรศัพท์	โทรสาร
--------	----------	--------

บริษัทขนส่งจำกัด	0-2537-8055 (รถธรรมดา) 0 2279 9984 (รถปรับอากาศ)	0-5471-0027
บริษัทแพร่ทัวร์	0 2245 2369 0 2245 1697 0 2936-2496	0-5471-0348 0-5475-1331
บริษัทสมบัติทัวร์	0 2936-2496	0-5471-0122
บริษัทเชิดชัยทัวร์	0 2936-0198	0-5471-0362
บริษัทบุษราคัมทัวร์		0-5475-1212
บริษัทไทยพัฒนกิจขนส่ง		0-5471-0760

เครื่องบิน

สายการบิน พี บี แอร์ ได้เปิดให้บริการเที่ยวบิน สาย กรุงเทพฯ - น่าน และ น่าน - เพชรบูรณ์ - กรุงเทพฯ ทำการบินทุกวัน ยกเว้นวันศุกร์
รายละเอียดเพิ่มเติมหรือสำรองที่นั่ง

กรุงเทพฯ	0-2261-0220-5 และ 0-2535-4843-4
น่าน	0-5475-1759-60

เที่ยวบิน	เวลา	ราคา
-----------	------	------

วัน	ออก	ถึง
-----	-----	-----

พุธ,เสาร์,อาทิตย์	06.10	07.10	-
จันทร์,อังคาร,พฤหัสบดี	13.15	14.15	-

เสาร์	07.30	-	08.30
พุธ,อาทิตย์	07.30	08.25	09.10
จันทร์,อังคาร,พฤหัสบดี	14.35	-	15.35

รถไฟ - ----- ไม่มี

ระยะทางระหว่างจังหวัดน่านกับจังหวัดใกล้เคียง

น่าน-เชียงใหม่	ระยะทาง	318	กม.
น่าน-เชียงราย	ระยะทาง	270	กม.
น่าน-พะเยา	ระยะทาง	176	กม.
น่าน-ลำปาง	ระยะทาง	227	กม.
น่าน-แพร่	ระยะทาง	118	กม.
น่าน-เด่นชัย	ระยะทาง	143	กม.

การเดินทางจากอำเภอเมืองน่านไปอำเภอต่างๆ

เวียงสา	5	กิโลเมตร
สันติสุข	32	กิโลเมตร
แม่จริม	38	กิโลเมตร
ท่าวังผา	41	กิโลเมตร
บ้านหลวง	45	กิโลเมตร
นาน้อย	60	กิโลเมตร
ปัว	60	กิโลเมตร
เชียงกลาง	76	กิโลเมตร

นาหมื่น	80	กิโลเมตร
ทุ่งช้าง	86	กิโลเมตร
บ่อเกลือ	133	กิโลเมตร
สองแคว	75	กิโลเมตร
เฉลิมพระเกียรติ	138	กิโลเมตร
ภูเพียง	5	กิโลเมตร

3.4 ระบบขนส่งมวลชนในพื้นที่

- มี/ไม่มี
- ราคา
- คุณภาพ

มีรถสองแถวที่สามารถเดินทางไปถึงได้

3.5 ถนน

- ขนาดของถนน
- ความเชื่อมโยงกับถนนสายอื่นๆ
- จุดจอดรถ

ขนาดของถนนเข้าสู่อำเภอเมืองจังหวัดน่านเป็นถนน 4 เลน เป็นถนนสายหลัก แต่ไม่สามารถเดินทางต่อไปยังจังหวัดอื่นๆได้

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

ข้อมูลเพื่อเปรียบเทียบศักยภาพในการแข่งขัน

แหล่งขายสินค้าหัตถอุตสาหกรรม เซรามิก

บ้านศาลาเม็ง ต.ท่าผา อ.เกาะกา จงลำปาง

1. ด้านความดึงดูดใจ (Attraction) ของแหล่งขายสินค้านั้นๆ

1.1 สินค้า

- ความหลากหลายของสินค้าที่มีขาย

ผลิตภัณฑ์จากดินพวกเซรามิก มีความหลากหลายมาก เช่น แจกัน , ถ้วย, จาน, แก้ว , โคมบาย เป็นต้น

- คุณภาพในตัวสินค้า

ในปี 2547 ได้ตำแหน่งทางอุตสาหกรรม 5 ดาว ประเภทสินค้า ขามตราไก่

- ราคาสินค้า (การตั้งราคา การคิดราคาเพื่อแสดงราคาเริ่มต้นที่เป็นมาตรฐาน และการต่อรอง)

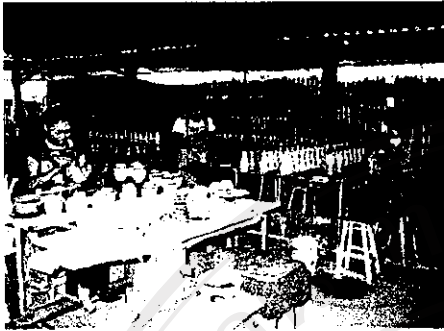
การตั้งราคขึ้นอยู่กัขนาดของสินค้าแล้วแต่ชนิดของสินค้า สามารถต่อรองราคา กันได้ ถ้าไปซื้อสินค้าในแหล่งผลิตราคาจะถูกกว่าแหล่งขายเพราะที่แหล่งผลิตเขาจะขาย ในราคาขายส่ง

1.2 สถาปัตยกรรม

- ความสวยงามของแหล่งขายสินค้า (การมีการผสมผสาน ธรรมชาติ วัฒนธรรม ความ เป็นชุมชน)

แหล่งขายสินค้าจะมีอยู่ 2 แบบคือเป็นทั้งแหล่งผลิตและขายไปด้วย (ส่วนมาจะ ขายส่ง) ซึ่งแบบนี้จะให้เห็นวิธีการผลิตมีการผสมผสาน ธรรมชาติและวัฒนธรรมที่เป็น

เอกลักษณ์ลงไปคือ ลายที่วาด คราไก่ ซึ่งเป็นเอกลักษณ์และเป็นจุดเด่นของเซรามิก ในหมู่บ้าน และแบบที่ไปรับในหมู่บ้านมาขาย

1.3 ลักษณะของพื้นที่ และแหล่งขายสินค้า (เป็นย่านขายสินค้า หรือเป็นเพียงจุดขายสินค้า)

ลักษณะพื้นที่เป็นในหมู่บ้านจะมีแหล่งผลิตจำนวน 10-15 แหล่งกระจายทั่วไปในหมู่บ้าน ส่วนจุดขายสินค้าจะมีอยู่ 2 จุด คือ ตามทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 1 ช่วงอำเภอเกาะคา จุดที่ 1 จะมีร้านค้าจำนวน 15 ร้าน และจุดที่สองซึ่งห่างจากจุดแรกประมาณ 1 กิโลเมตร อีก 30 ร้าน

1.4 แหล่งท่องเที่ยวหรือสถานที่ที่น่าสนใจในบริเวณใกล้เคียง

- แสดงรายชื่อ, ระยะทาง, ความเชื่อมโยงเส้นทาง

แหล่งท่องเที่ยวหรือสถานที่ที่น่าสนใจที่อยู่ใกล้ คือ วัดพระธาตุลำปางหลวง ระยะทางประมาณ 7 กิโลเมตร และ วัดเสลารัตนปัพพदारาม ระยะทางประมาณ 3 กิโลเมตร ,ศูนย์อนุรักษ์ช้างไทยระยะทางประมาณ 10 กิโลเมตร กลุ่มรมัถร์กะลามะพร้าว 12 กิโลเมตร

วัดพระธาตุลำปางหลวง

วัดเสลารัตนปัพพदारาม (วัดไหล่หิน)

2. ด้านความปรารถนา (Aspiration) ของแหล่งขายสินค้า

2.1 สิ่งอำนวยความสะดวกของแหล่งขายสินค้า

- ร้านอาหาร, ร้านกาแฟ, สถานที่พักผ่อน ที่มีอยู่ในบริเวณแหล่งขายสินค้า
- ห้องสุขา (สภาพห้องน้ำ การอำนวยความสะดวก ค่าใช้จ่าย)
- เจ้าหน้าที่หรือพนักงานที่รับผิดชอบในพื้นที่ (การให้ข้อมูล ช่วยเหลือ แนะนำ)
- การบริการอื่นๆ

ร้านอาหารและร้านค้าส่วนมากจะเป็นร้านเล็กๆ ในหมู่บ้าน ถ้าจะเป็นร้านใหญ่ต้องออกไปกินในตัวอำเภอซึ่งห่างจากหมู่บ้านนี้ประมาณ 16 กิโลเมตร ยังไม่มีห้องน้ำที่เป็นสาธารณะแต่จะเป็นห้องน้ำในร้านค้านั้นๆ ไม่ต้องเสียค่าใช้จ่ายในการเข้าใช้การให้ข้อมูลช่วยเหลือ แนะนำเกี่ยวกับข้อมูลต่างๆ ยังมีเจ้าหน้าที่รับผิดชอบโดยตรง แต่จะเป็นคนในหมู่บ้าน เจ้าของร้าน ที่สามารถจะให้ข้อมูลได้

2.2 การจัด Zoning และ Layout ในพื้นที่

- สรุปรายละเอียดการจัดโซนนิ่งของพื้นที่ ที่มีแหล่งขายสินค้านั้นๆ ในจังหวัดนั้นๆ
- ความสวยงาม ลงตัว ของการจัดสถานที่ และบริเวณใกล้เคียงโดยรอบ
- ความสะดวกในการเดินเที่ยวชม และจับจ่ายใช้สอย
- ความปลอดภัยในการเดินเที่ยวชม และจับจ่ายใช้สอย (ทั้งจากคน รถ สิ่งของกีดขวางต่างๆ)

พื้นที่ที่มีการสะดวกในการจับจ่ายใช้สอยมีความปลอดภัยในการเข้าไปถึงในพื้นที่ ในหมู่บ้านแหล่งผลิตแต่สภาพถนนค่อนข้างจะแคบ และที่จอดรถจะมีน้อย

2.3 การจัดการ และการจัดระเบียบ

- ความเป็นระเบียบเรียบร้อยของสถานที่
- ความสะอาดของสถานที่
- บรรยากาศในสถานที่ และบริเวณใกล้เคียงโดยรอบ
- ลักษณะการจัดร้านและการจัดวางสินค้าที่ดึงดูดให้เที่ยวชม และจับจ่ายใช้สอย

แหล่งผลิตจะไม่มีการจัดระเบียบของสถานที่ที่มีการผลิตในบริเวณบ้านกระจายไปตามหมู่บ้าน ส่วนสถานที่ขายสินค้าจะมีเป็นร้านติดๆ กัน ซึ่งสามารถดึงดูดนักท่องเที่ยวได้มาก เพราะมันใกล้กันและมีสินค้าที่หลากหลายให้เลือก

3.ด้านการเข้าถึงได้ (Accessibility)

3.1 ความยากง่ายหรือความสะดวกในการเข้าถึงได้ของพื้นที่แหล่งขายสินค้า

สามารถเข้าถึงได้ง่าย มาตามทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 1 ระยะทางประมาณ

16 กิโลเมตรจากตัวเมืองลำปาง เส้นทางเข้าหมู่บ้านถนนแคบเป็นถนน 2 เลน รถยนต์วิ่งกันได้ยาก

3.2 สภาพภูมิทัศน์ หรือบรรยากาศระหว่างทางเข้าสู่พื้นที่แหล่งขายสินค้า

บรรยากาศระหว่างทางเข้าสู่พื้นที่ตามทางหลวงหมายเลข 1 บริเวณ 2 ข้างทางเป็นทุ่งหญ้ามีบ้านคนไม่มาก จะมีหมู่บ้านเป็นช่วงๆไป

3.3 ระยะเวลาในการเข้าถึงสถานที่

จากตัวเมืองลำปางใช้เวลาประมาณ 15 – 20 นาที จะมาถึงในหมู่บ้านสาละเมือง
ต.ท่าผา อ.เกาะคา จ.ลำปาง

3.4 ระบบขนส่งมวลชนในพื้นที่

- มี/ไม่มี

- ราคา

- คุณภาพ

ไม่มีระบบขนส่งมวลชนในพื้นที่

3.5 ถนน

- ขนาดของถนน

- ความเชื่อมโยงกับถนนสายอื่นๆ

- จุดจอดรถ

ขนาดของถนนในหมู่บ้านเป็นถนนขนาด 2 เลน เชื่อมโยงกับถนนสายหลัก คือ
ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 1034 และ 1 สามารถจะเดินทางเข้าไปยังตัวเมืองได้สะดวก

ข้อมูลเพื่อการเปรียบเทียบศักยภาพในการแข่งขัน

แหล่งขายสินค้าหัตถอุตสาหกรรม เครื่องเงินถนนวัวลาย ตำบลหายยา จังหวัด เชียงใหม่

1. ด้านความดึงดูดใจ (Attraction) ของแหล่งขายสินค้านั้นๆ

1.1 สินค้า

- ความหลากหลายของสินค้าที่มีขาย

ผลิตภัณฑ์บ้านวัวลาย อำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ นั้น ประกอบด้วยผลิตภัณฑ์หลัก 3 ประเภทตามความถนัดและความชำนาญของช่างฝีมือแต่ละชุมชน ได้แก่ (1) ผลิตภัณฑ์เครื่องเงิน ชุมชนหมื่นสาร (2) ผลิตภัณฑ์แผ่นภาพอูมิเนียมคุณลาย ชุมชนศรีสุพรรณ และ (3) ผลิตภัณฑ์เครื่องเงิน ชุมชนนันทาราม ซึ่งผู้บริโภคสามารถเลือกซื้อและเยี่ยมชมการผลิตได้ทุกวัน

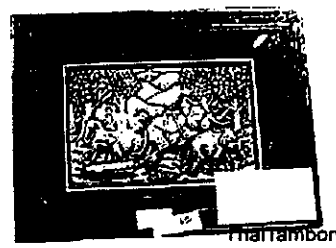
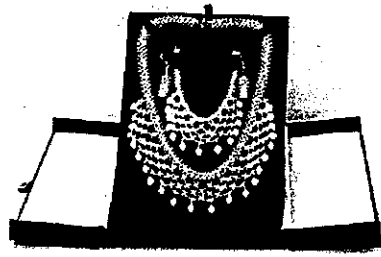
และในทุกวันเสาร์ เวลา 16.00-23.00 น. ทั้ง 3 ชุมชน ร่วมกับเทศบาลนครเชียงใหม่และจังหวัดเชียงใหม่ พัฒนาโครงการ “ถนนคนเดินวัวลาย” ขึ้น โดยจัดให้มีการจำหน่ายผลิตภัณฑ์ของชุมชนหลัก ชุมชนใกล้เคียงในแขวงเมืองราย และนอกแขวงเมืองราย ตามลำดับ ผลิตภัณฑ์ ได้แก่ เครื่องเงิน เครื่องเงิน แผ่นอูมิเนียมคุณลาย เสื้อผ้า เฟอร์นิเจอร์ขนาดเล็ก (บ้านตุ๊กตา) หัตถกรรมไม้ เป็นต้น ทั้งยังมีการแสดงวัฒนธรรมล้านนาเพื่อเผยแพร่ให้นักท่องเที่ยวได้รับชม

- คุณภาพในตัวสินค้า

ผลิตภัณฑ์หลัก เป็นผลิตภัณฑ์คุณภาพดีเยี่ยมและมีประวัติความเป็นมาที่ถูกถ่ายทอดโดยช่างฝีมือของชุมชนจากรุ่นสู่รุ่น

- ราคาสินค้า (การตั้งราคา การคิดราคาเพื่อแสดงราคาเริ่มต้นที่เป็นมาตรฐาน และการต่อรอง)

ผลิตภัณฑ์หลักมีการตั้งราคาสมเหตุสมผลกับคุณภาพสินค้า และปรับตามราคาตลาดโดยทั่วไป เพื่อรองรับการแข่งขัน

ThaiTambon

ผลิตภัณฑ์เครื่องเงิน ถนนวัวลาย

1.2 สถาปัตยกรรม

- ความสวยงามของแหล่งขายสินค้า (การมีการผสมผสาน ธรรมชาติ วัฒนธรรม ความ เป็นชุมชน)

มีความเป็นชุมชนอย่างชัดเจน ลักษณะทางสถาปัตยกรรมบริเวณถนนวัวลายเป็น ลักษณะอาคารพาณิชย์ขายสินค้าทั่วไป

1.3 ลักษณะของพื้นที่ และแหล่งขายสินค้า (เป็นย่านขายสินค้า หรือเป็นเพียงจุดขายสินค้า)

เป็นทั้งแหล่งผลิตและแหล่งจำหน่ายสินค้าในบริเวณเดียวกัน โดยชุมชนศรี สุพรรณ และชุมชนนันทารามจะมีวัดเป็นศูนย์กลางในการทำกิจกรรมการผลิต ส่วนชุมชน หมื่นสารจะเป็นการผลิตที่บ้านช่างแล้วนำมาจำหน่ายหน้าร้าน

1.4 แหล่งท่องเที่ยวหรือสถานที่ที่น่าสนใจในบริเวณใกล้เคียง

แหล่งท่องเที่ยวในชุมชน ได้แก่ วัดหมื่นสาร วัดศรีสุพรรณ และวัดนันทาราม และ เนื่องจากบ้านวัวลายอยู่ในบริเวณอำเภอเมือง จึงมีความสะดวกเป็นอย่างยิ่งที่นักท่องเที่ยว จะสามารถเดินทางไปยังแหล่งท่องเที่ยวหรือสถานที่ที่น่าสนใจในบริเวณใกล้เคียงที่มีความ หลากหลายและสวยงามในเขตอำเภอเมืองและอำเภอต่างๆโดยรอบ

ตัวอย่างแหล่งท่องเที่ยวในเขตอำเภอเมือง ได้แก่

คุ้มเจ้าบุรีรัตน์(มหาอินทร์)

ตั้งอยู่ที่ถนนพระปกเกล้าด้านที่ติดกับถนนราชดำเนิน ต.ศรีภูมิ อ.เมือง เจ้าบุรีรัตน์ เป็นตำแหน่งทางราชการ คุ้มเจ้าบุรีรัตน์แห่งนี้คาดว่าสร้างขึ้นระหว่างปี พ.ศ. ๒๔๑๒-

๒๔๓๖ ปัจจุบันตกเป็นของตระกูลกิตติบุตรและทิพย์มณฑล ซึ่งมอบให้มหาวิทยาลัยเชียงใหม่จัดตั้งเป็นศูนย์สถาปัตยกรรมล้านนา ภายใต้การดูแล จัดการ และดำเนินงาน ของคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ เพื่อเก็บข้อมูล และค้นคว้า วิจัย อันนำไปสู่แนวทางในการอนุรักษ์ที่ถูกต้อง

ชุมชนวัดเกต

เป็นชุมชนโบราณที่ตั้งอยู่บนฝั่งแม่น้ำปิงด้านตะวันออก เกิดจากชนหลายเชื้อชาติ ไม่ว่าจะเป็นชาวจีน ชาวฝรั่ง และชาวพื้นเมือง สามารถดูได้จากรูปแบบของสถาปัตยกรรมที่ยังหลงเหลือมาจนถึงในปัจจุบันนี้ มีวัดเกตการามอยู่ศูนย์กลางระหว่างชุมชน การก่อสร้างอาคารบ้านเรือน เริ่มขึ้นอย่างจริงจังช่วงหลัง พ.ศ. 2339 หรือหลังการสถาปนาเมืองเชียงใหม่เป็นประเทศราชของกรุงรัตนโกสินทร์นั่นเอง ก่อนหน้าที่รถไฟจะมาถึงเชียงใหม่ ที่นี่เป็นชุมชนที่เป็นท่าสำคัญของการเดินทางเรือระหว่างกรุงรัตนโกสินทร์ (กรุงเทพฯ) มายังเมืองเชียงใหม่ และเมืองอื่นๆที่อยู่ทางใต้ลงไป ย่านวัดเกตจึงเริ่มมีความสำคัญมากขึ้นเรื่อยๆตามความจำเป็นทางเศรษฐกิจของเมืองเชียงใหม่ในยุคนั้น

พิพิธภัณฑ์ชาวเขา

ตั้งอยู่ในบริเวณสวนล้านนา ร.9 ถนนโชตนา อยู่ในความดูแลของสถาบันวิจัยชาวเขา กรมประชาสงเคราะห์ กระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม เป็นพิพิธภัณฑ์เฉพาะทางด้านชาติพันธุ์วิทยา จัดเก็บรวบรวมวัตถุพยานหลักฐานวัฒนธรรมของชนเผ่าบนที่สูง หรือ ชาวเขา ประกอบด้วยกลุ่มชนจำนวน 9 กลุ่ม คือ กะเหรี่ยง แม้ว เย้า ลีซอ อีเก้อ มูเซอ ลัวะ ถิ่น ขมุ และกลุ่มชนเล็กที่สุดอีกกลุ่มหนึ่งคือ มลาบรี หรือผีตองเหลือง มีลักษณะวัฒนธรรมของตนเองที่แตกต่างกันไป พิพิธภัณฑ์ชาวเขาได้จัดแสดงวิถีชีวิตความเป็นอยู่ ประเพณี ความเชื่อและภูมิปัญญาชาวเขา ซึ่งถูกนำมาถ่ายทอดผ่านการจัดแสดงทางวัตถุศิลป์ จัดเป็นแหล่งความรู้เกี่ยวกับวัฒนธรรมชาวเขาที่เป็นประโยชน์ในการศึกษาค้นคว้าสำหรับผู้สนใจทั่วไป เปิดทุกวัน เวลา 9.00-16.00 น. ข้อมูลเพิ่มเติม โทร. 0 5321 0872, 0 5322 1933

พิพิธภัณฑ์แมลงและสิ่งมีชีวิตจรรยธรรมชาติ

รวบรวมแมลงชนิดต่างๆ จากทั้งในประเทศและต่างประเทศ และซากดึกดำบรรพ์ต่างๆเช่น ค้างคาว ตั๊กแตน นอกจากแมลงแล้ว ยังมีซากพืชซากสัตว์ดึกดำบรรพ์ต่างๆ และหินสะสมสวยงามเป็นแหล่งรวมอยู่ในประเทศไทยที่รียกว่าชนิดที่ใช้เวลาสี่สิบกว่าปีรวบรวมเพื่องานวิจัยทางการแพทย์ จัดแสดงที่ 72 นิมมานเหมินท์ ซ. 13 (ศิริมั่งคณาจารย์

ช. 3) ด.ห้วยแก้ว อ.เมือง โทร.0 5321 1891 โทรสาร 410916 E-mail address: insects_museum@hotmail.com ค่าเข้าชมผู้ใหญ่ 100 บาท เด็ก 50 บาท ชาวต่างประเทศ 200 บาท เปิดให้เข้าชมทุกวันระหว่างเวลา 09.00-16.00 น.

พิพิธภัณฑ์สถานแห่งชาติเชียงใหม่

ตั้งอยู่บนถนนซูเปอร์ไฮเวย์ (เชียงใหม่-ลำปาง) ใกล้ๆ กับวัดเจ็ดยอด รวบรวมสิ่งของที่เกี่ยวข้องกับศิลปวัฒนธรรมของภาคเหนือไว้ เช่น พระพุทธรูปสกุลช่างสมัยล้านนาต่างๆ และพระพุทธรูปสมัยเชียงแสน เครื่องไม้แกะสลัก เครื่องถ้วยภาคเหนือ เครื่องใช้ในชีวิตประจำวันของชาวล้านนาและชาวเขาเผ่าต่างๆ ภาพถ่ายประวัติศาสตร์ของเชียงใหม่

วัดคูเต่า

เดิมชื่อ วัดเวฬุวนาราม ตั้งอยู่ในตำบลศรีภูมิ ติดกับสนามกีฬาเทศบาลนครเชียงใหม่ มีเจดีย์ที่มีลักษณะแปลกไปกว่าเจดีย์อื่นๆ ในเมืองไทย ลักษณะของเจดีย์องค์นี้คล้ายกับนำผลแดงโมมาวางซ้อนกันไว้หลายๆ ลูก ชาวบ้านจึงเรียกว่า เจดีย์กู่เต่า วัดนี้ไม่มีประติมากรรมปูนปั้นประดับตกแต่งในสมัยใด แต่มีตำนานเล่าว่า เจดีย์กู่เต่านี้เป็นที่บรรจุอัฐิของเจ้าฟ้าสารวดี ซึ่งเป็นราชโอรสของพระเจ้าบุเรงนอง ซึ่งมาครองเมืองเชียงใหม่ในระหว่างปี พ.ศ. 2122-2150

วัดเจ็ดยอด

ตั้งอยู่บนถนนซูเปอร์ไฮเวย์(เชียงใหม่-ลำปาง) ห่างจากตัวเมือง 4 กิโลเมตร เป็นวัดเก่าแก่วัดหนึ่งของจังหวัดเชียงใหม่ สร้างขึ้นเมื่อ พ.ศ.2020 โดยพระเจ้าติโลกราชกษัตริย์แห่งราชวงศ์มังราย

วัดเจดีย์หลวงวรวิหาร

อยู่ที่ถนนพระปกเกล้า วัดนี้ตั้งอยู่ใจกลางเมืองเชียงใหม่พอดี ประดิษฐานเจดีย์ใหญ่ที่สุดในจังหวัดเชียงใหม่ สร้างขึ้นในรัชกาลพระเจ้าแสนเมืองมหายศกษัตริย์องค์ที่ ๗ แห่งราชวงศ์มังราย (พ.ศ.๑๕๑๓-๑๕๕๔) ต่อมาพระยาติโลกราชโปรดให้ช่างขยายเจดีย์ให้สูงและกว้างกว่าเดิม แล้วเสร็จเมื่อปี พ.ศ. ๒๐๒๔ และอัญเชิญพระแก้วมรกตมาประดิษฐานระหว่าง พ.ศ.๒๐๑๑-๒๐๕๑ นานถึง ๔๐ ปี ต่อมาในสมัยพระนางจิระประภา ได้เกิดแผ่นดินไหวเมื่อปี พ.ศ. ๒๐๘๘ ทำให้ยอดเจดีย์หักโค่นลง ปัจจุบันเจดีย์มีความสูงคงเหลือ ๔๐.๘ เมตร ฐานกว้างด้านละ ๖๐ เมตร

วัดช่างฆ้อง

สร้างเมื่อ พ.ศ. ๑๕๐๐ ชาวบ้านช่างฆ้องที่อพยพมาจากเชียงแสนราวต้นรัตนโกสินทร์เป็นผู้สร้างขึ้น ภายในวัดมีหอไตรซึ่งเป็นตึกสองชั้นตกแต่งด้วยลายปูนปั้นและไม้ฉลุ เป็นศิลปะผสมระหว่างจีนและพม่า ด้านนอกอาคารมีภาพวาดจิตรกรรมฝาผนังเรื่องพระเจ้าสิบชาติฝีมือช่างพื้นบ้าน ซึ่งยังคงสมบูรณ์อยู่

วัดเชียงมั่น

อยู่ถนนราชดำเนิน อำเภอเมือง เป็นวัดที่เก่าแก่ที่สุดในตัวเมืองเชียงใหม่ พญามังรายสร้างเมืองเชียงใหม่เมื่อ พ.ศ. 1839 พระองค์ทรงยกพระตำหนักเชียงมั่น ถวายเป็นพระอารามให้ชื่อว่า วัดเชียงมั่น วัดนี้เป็นที่ประดิษฐานพระพุทธรูปสำคัญของเชียงใหม่ คือ พระเสด็จมณี หรือพระแก้วขาว ซึ่งเป็นที่เคารพสักการะของประชาชนชาวเชียงใหม่ มีสถาปัตยกรรมสำคัญ ได้แก่ เจดีย์สี่เหลี่ยมผสมทรงกลม ฐานช้างล้อม พระอุโบสถ และหอไตร และที่สำคัญคือ เจดีย์ทรงระฆังฐานสี่เหลี่ยม และมีช้างล้อมที่ฐานหมายความว่าคำจูนพระพุทธศาสนาไว้

วัดตำหนัก

(วัดสิริมงคลจารย์หรือวัดสวนขวัญ) สร้างขึ้นเมื่อประมาณปี พ.ศ. 2050 ในสมัยพระเจ้าสิริธรรมจักรพรรดิราช (พระเมืองแก้ว) กษัตริย์องค์ที่ 13 แห่งราชวงศ์มังราย อาศรมแห่งนี้เป็นที่จำพรรษาของพระสิริมงคลจารย์ผู้นิพนธ์พระคัมภีร์ “มังคลัตถปิณี” ปัจจุบันนี้ชำรุดทรุดโทรมปรักหักพังลงแล้ว วัดนี้ตั้งอยู่เส้นทางทางดงระหว่างหลักกิโลเมตรที่ 7-8 ตรงข้ามสำนักงานขนส่งจังหวัดเชียงใหม่

วัดบุพพาราม

ตั้งอยู่บนถนนท่าแพเชื่อมกับวัดแสนฝาง อำเภอเมือง เป็นวัดคู่เมืองเชียงใหม่ พระเมืองแก้วโปรดให้สร้างเมื่อ พ.ศ. ๒๐๘๕ ได้รับการบูรณะเมื่อ พ.ศ. ๒๓๖๒ เจ้าหลวงธรรมลังกาโปรดให้สร้างวิหารหลังเล็กซึ่งเป็นเครื่องไม้ศิลปะล้านนา หน้าบันเป็นปูนปั้นประดับกระจกแกะลายสลักไม่อย่างงดงาม ส่วนวิหารหลังใหญ่หน้าบันมีลวดลายไม้แกะสลักแบบพม่า เป็นที่ประดิษฐานพระพุทธรูปหล่อด้วยทองแดงล้วนหนัก ๑ โกฏิ อายุ ๔๐๐ ปีเศษ และพระพุทธรูปเชียงแสนหล่อด้วยสำริดอยู่ทางด้านซ้ายและขวาอีกหนึ่งคู่

วัดปราสาท

ตั้งอยู่บนถนนอินทวิโรธ อำเภอเมืองใกล้กับวัดพระสิงห์ วิหารภายในวัดมีลักษณะสถาปัตยกรรมแบบล้านนาคังเดิม ที่หน้าบันวิหารมีลวดลายปูนปั้นประดับกระจกและไม้แกะสลักรูปสิงห์ฝีมือประณีต ชุ่มปราสาทที่ประดิษฐานพระประธานเป็นศิลปะล้านนาโบราณที่หลงเหลืออยู่ไม่กี่แห่ง

วัดป่าเป้า

ตั้งอยู่ที่ถนนมณีนพรัตน์ เป็นวัดเจ็วแห่งแรกในเมืองเชียงใหม่ สร้างขึ้นเมื่อประมาณ ปี พ.ศ. ๒๔๒๖ ชาวเจ็ว หรือชาวไทยใหญ่ในสมัยนั้นจะอาศัยอยู่บริเวณย่านช้างเผือก ข่วงสิงห์ ข้างม่อย ฟ้ายาม และวังสิงห์คำ แต่เดิมบริเวณนี้มีต้นเปาเป็นจำนวนมาก วัดจึงได้ชื่อว่า วัดป่าเป้า ลักษณะของพระธาตุที่วัดป่าเปานี้เป็นแบบไทยใหญ่ และที่วัดได้จัดประเพณีปอยส่างลองเป็นประจำในเดือนเมษายนของทุกปี

วัดพระธาตุคอกคำ

ตั้งอยู่ที่ ตำบลแม่เหียะ อำเภอเมือง เดินทางไปได้ตามเส้นทางเรียบคลองชลประทาน จะมีป้ายบอกข้ามคลองไปทางต.แม่เหียะ ตามประวัติ เมื่อ พ.ศ. ๒๕๐๕ ว่าจะขณะนั้นวัดคอกคำเป็นวัดร้าง ต่อมากรุแตกชาวบ้านพบโบราณวัตถุหลายชิ้น เช่น พระรอดหลวง พระหินทรายปิดทององค์ใหญ่ พระสามหมอ(เนื้อดิน) ซึ่งนำมาประดิษฐานไว้ ณ วัดพระธาตุคอกคำ พระธาตุคอกคำนอกจากจะเป็นที่สักการบูชาของคนท้องถิ่นแล้ว ยังเป็นสัญลักษณ์อีกแห่งหนึ่งของการบินไทยที่ใช้กำหนดพื้นที่ทางสายตา ก่อนที่จะลงจอดที่สนามบิน

วัดพระธาตุคอกสุเทพราชวรวิหาร

เดินทางตามถนนห้วยแก้ว ผ่านอนุสาวรีย์ครูบาศรีวิชัย ไปตามทางคดเคี้ยวขึ้นเขา ระหว่างทางจะมองเห็นตัวเมืองเชียงใหม่อยู่เบื้องล่าง ระยะทางจากเชิงคอกถึงวัดประมาณ 11 กิโลเมตร ใช้เวลาประมาณครึ่งชั่วโมง วัดพระธาตุคอกสุเทพนี้เป็นปูชนียสถานคู่เมืองเชียงใหม่ นักท่องเที่ยวซึ่งเดินทางมาจากจังหวัดนี้จะต้องขึ้นไปนมัสการพระบรมธาตุกันทุกคน ถ้าหากใครไม่ได้ขึ้นไปนมัสการแล้ว ถือเสมือนว่ายังไม่ถึงเชียงใหม่ มีงานประเพณีสงกรานต์พระธาตุในวันเพ็ญวิสาขบูชาทุกปี

วัดพระสิงห์วรวิหาร

อยู่ถนนสามล้าน ตำบลพระสิงห์ อำเภอเมือง พญาผายุกษัตริย์องค์ที่ ๕ ในราชวงศ์มังรายโปรดเกล้าฯ ให้สร้างวัดนี้ขึ้น ในปีพ.ศ. ๑๘๘๘ พร้อมทั้งสร้างพระเจดีย์สูง ๒๔ สอกองค์หนึ่ง เพื่อใช้เป็นที่ยับรรอฐิของพญาคำฟู พระราชบิดา มีพระพุทธรูปที่สำคัญอยู่องค์หนึ่งคือพระพุทธรูปสี่องค์เป็นพระพุทธรูปปางมารวิชัยขัดสมาธิเพชร ตามประวัติเล่าว่าเจ้ามหาพรหมได้เชิญพระสิงห์มาจากเมืองกำแพงเพชรเพื่อถวายแด่พระเจ้าแสนเมืองมา แต่พอราชรถมาถึงวัดมีเหตุให้ต้องอัญเชิญประดิษฐานไว้ที่นี่ เมื่อถึงเทศกาลสงกรานต์ชาวเมืองจะอัญเชิญพระพุทธรูปองค์นี้แห่ไปตามถนนรอบเมืองเพื่อให้ประชาชนสรงน้ำโดยทั่วกัน ในวิหารลายคำซึ่งเป็นที่ยประดิษฐานพระพุทธรูปสี่องค์ยังมีจิตรกรรมฝาผนังเรื่องสุพรรณหงส์ และสังข์ทองซึ่งพบเพียงที่นี่แห่งเดียว ยังมีศิลปกรรมอื่นๆ ที่น่าสนใจ ได้แก่ พระอุโบสถตกแต่งแบบศิลปะล้านนา หอไตรประดับด้วยรูปปูนปั้นเทวดา และเจดีย์ทรงกลมแบบล้านนา

วัดพวงหงษ์

ตั้งอยู่ถนนสามล้าน (ในซอยตรงข้ามกับซอยสามล้าน ๑) ตำบลพระสิงห์ อำเภอเมือง สิ่งที่น่าสนใจ คือ วัดนี้มีเจดีย์โบราณซึ่งพบว่ามีเพียงสามวัดในเชียงใหม่ คือ วัดพวงหงษ์ วัดรำเปิง และวัดเจดีย์ปล่อง มีลักษณะเป็นทรงกลม ก่ออิฐถือปูนฐานเป็นสี่เหลี่ยมหนึ่งชั้น เหนือขึ้นไปเป็นฐานทรงกลมสามชั้น และมีองค์เจดีย์เป็นทรงกลมซ้อนกัน ๑ ชั้น จากใหญ่ไปหาเล็ก โดยรอบเป็นซุ้มพระพุทธรูปรวม ๕๒ ซุ้ม ตามประวัติเจดีย์นี้สร้างขึ้นเมื่อ พ.ศ. ๒๐๓๐ สมัยพระเจ้าอโศกเชียงราย และได้รับการบูรณะสมัยพระเจ้าไชยเชษฐาธิราช พ.ศ. ๒๓๖๔ นอกจากนี้ที่วัดยังเก็บรักษาคัมภีร์ธรรมเก่าแก่เกี่ยวกับความเชื่อเรื่องผีและ มูลศาสนา

วัดพันเตา

ตั้งอยู่บนถนนพระปกเกล้า ติดกับวัดเจดีย์หลวง วิหารเดิมเป็นหอคำหรือท้องพระโรงหน้าของพระเจ้ามโหตรประเทศ เป็นอาคารเครื่องไม้แบบพื้นเมือง ซุ้มประตูประดับไม้แกะสลักรูปนกยูงอันเป็นสัญลักษณ์ของเจ้านายฝ่ายเหนือซึ่งมองคูวิจิตรและสง่างาม

วัดศรีสุพรรณ

ตั้งอยู่ที่ ถนนวัวลาย ตำบลหายยา สร้างขึ้นเมื่อพุทธศักราช 2043 รัฐสมัยของพระเจ้าเมืองแก้ว กษัตริย์ในราชวงศ์มังราย และทำการผูก พันธสีมาพระอุโบสถ พุทธศักราช 2052 ใช้เป็นที่ทำสังฆกรรมของคณะสงฆ์ เป็นที่ยประดิษฐานพระพุทธรูปาฏิหารย์ (พระเจ้า

500 ปี) ของวัดศรีสุพรรณมาโดยตลอด และอุโบสถหลังนี้ได้ชำรุดทรุดโทรมลงจนไม่เหลือเค้าโครงเดิม และจะได้มีการสร้างอุโบสถใหม่เป็นอุโบสถเงิน

วัดแสนฝาง

ตั้งอยู่ที่ถนนท่าแพ เป็นวัดเก่าแก่วัดหนึ่งที่มีศิลปกรรมมาผสมอยู่ โดยเฉพาะเจดีย์ที่มีการตกแต่งลวดลายปูนปั้นวิจิตรงดงาม นอกจากนี้ยังมีกุฏิเจ้าอาวาสซึ่งสร้างมานานกว่า 100 ปี เป็นจุดที่น่าสนใจอีกด้วย ตามประวัติเล่าว่าพระเจ้าอินทวิชยานนท์ เจ้าผู้ครองนครเชียงใหม่ องค์ที่ 7 ให้รื้อที่ประทับของพระเจ้ากาวิโรสุริยวงศ์ (เจ้าชีวิตอ้าว) เจ้าผู้ครองนครเชียงใหม่ องค์ที่ 6 มาสร้างเมื่อปี พ.ศ. 2420 ครั้นสร้างเสร็จแล้วจึงโปรดให้มีการฉลองในปี พ.ศ. 2421

วัดอุปคุต

ตั้งอยู่ถนนท่าแพ ด้านสะพานนวรัฐ ลงจากสะพานผ่านสี่แยกมาประมาณ ๑๐ เมตร จะพบวัดอยู่ทางด้านซ้ายมือ สิ่งที่น่าสนใจคือ ประเพณีใส่บาตรพระอุปคุต ชาวเหนือเชื่อว่าหากเดือนใดมีวันเพ็ญที่ตรงกับวันพุธ หรือที่เรียกว่า “เป็งพุธ” พระอุปคุตจะปลอมเป็นเณรมาบิณฑบาตตอนเที่ยงคืน ชาวบ้านเชื่อว่าหากได้ใส่บาตรพระอุปคุตจะได้บุญมาก จึงมีประเพณีใส่บาตรตอนเที่ยงคืน

วัดอุโมงค์

ตั้งอยู่ที่ถนนสุเทพ อำเภอเมือง หากไปจากตลาดต้นพยอม วิ่งผ่านสี่แยกคลองชลประทานด้านหลังมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ประมาณ 500 เมตร เข้าซอยทางด้านซ้ายมือไปประมาณ 2 กิโลเมตร

เวียงกุมกาม

เป็นเมืองโบราณที่พญามังราย (พ่อขุนเม็งราย) ทรงโปรดเกล้าฯ ให้สร้างขึ้นเมื่อ พ.ศ. 1829 โดยให้ขุดคูเวียงทั้ง 4 ด้าน ใช้น้ำแม่ปิงให้ขังไว้ในคูเวียง โบราณสถานที่ปรากฏอยู่ในเวียงกุมกาม และใกล้เคียง จากการสำรวจพบว่ามีอยู่ 20 แห่ง ทั้งที่เป็นซากโบราณสถาน และเป็นวัดที่มีพระสงฆ์อยู่ แต่ละแห่งอยู่กระจัดกระจายกัน มีอายุประมาณพุทธศตวรรษที่ 21-22 โบราณสถานที่สำคัญ ได้แก่ วัดเจดีย์เหลี่ยม วัดช้างค้ำ และซากเจดีย์วัดน้อย วัดปู่เปี้ย วัดกู่ขาว วัดอีเก้ง วัดหัวหนอง และ วัดปู่ซ่ง

ศาลาธนารักษ์ ๑

จังหวัดเชียงใหม่รวบรวมและจัดแสดงทรัพย์สินโบราณอันมีค่า ประกอบด้วยเงินตราไทย เครื่องราชอิสริยาภรณ์ รวมทั้งเป็นศูนย์รับแลก-จ่ายแลกเหรียญกษาปณ์และตรวจพิสูจน์เหรียญกษาปณ์ในภูมิภาคนั้นๆ ตลอดจนจำหน่ายผลิตภัณฑ์เกี่ยวกับเหรียญกษาปณ์ และธนบัตรไทย เปิดทำการวันจันทร์-เสาร์ ตั้งแต่เวลา ๐๙.๐๐-๑๕.๓๐ น. ที่เลขที่ ๕๒ ถ.ราชดำเนิน ต.ศรีภูมิ อ.เมือง โทร. ๐ ๕๓๒๒๒ ๔๒๓๗-๘

ศูนย์ศิลปการแสดงภาคสวนแก้ว

ตั้งอยู่ในอุทยานการค้ากาดสวนแก้ว สร้างขึ้นโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้เป็นศูนย์กลางในการนำเสนอกิจกรรมทางศิลปะและวัฒนธรรม โรงละครกาดสวนแก้วเป็นโรงละครที่มีการออกแบบและใช้อุปกรณ์ทางเทคนิคที่ทันสมัย เปิดแสดงละครทั้งของไทยและต่างประเทศ สอบถามรายการการแสดงได้ที่ โทร. 0 5322 4333 ต่อ กาดศิลป์

เสาชินทิล หรือ เสากลางเมือง

เป็นหลักเมืองเมื่อครั้งพ่อขุนเม็งรายมหาราชสร้างเมืองเชียงใหม่ เมื่อปี พ.ศ. 1839 ปัจจุบันนี้อยู่ตรงหน้าวัดเจดีย์หลวง เสาชินทิลนี้ประดิษฐานอยู่ในวิหารจตุรมุขทรงไทย หลังเล็กๆ หลักอินทิลนี้สร้างด้วยไม้ซุงต้นใหญ่ ฝังอยู่ใต้ดิน ทุกปีในเดือนพฤษภาคมจะมีงานเรียกว่า เข้าอินทิล เป็นการฉลองหลักเมือง

หอศิลปวัฒนธรรมเชียงใหม่

ตั้งอยู่ที่ ถนนพระปกเกล้า ต.ศรีภูมิ (ใกล้กับวัดพระสิงห์) บริเวณที่ตั้งเคยเป็นสะดือเมือง ตั้งแต่สมัยพระยาเม็งราย เป็นที่ตั้งของเสาชินทิล หรือเสากลางเมือง ก่อนที่พระเจ้าติโลกราชจะโปรดให้ย้ายเสาชินทิลไปไว้ที่วัดเจดีย์หลวง ที่ดินนี้เป็นมรดกตกทอดมาตั้งแต่สมัยพระเจ้ากาวิโรดศรีวงศ์ เจ้าผู้ครองนครเชียงใหม่องค์ที่ 6 จนถึงสมัยเจ้าดารารัศมี เมื่อมีการปฏิรูปการปกครองตามระบบเทศบาล ได้ประทานให้รัฐบาลตัวอาคารสร้างขึ้นเมื่อปี พ.ศ. 2467 เคยใช้เป็นศาลาว่าการมณฑลพายัพ และศาลากลางจังหวัดเชียงใหม่ หลังจากที่ย้ายไปใช้ศาลากลางหลังใหม่ เทศบาลนครเชียงใหม่จึงขอปรับปรุงอาคารเพื่อใช้เป็นพิพิธภัณฑ์ในปี พ.ศ. 2540 และได้รับรางวัลอาคารอนุรักษ์ดีเด่นในปี พ.ศ. 2542 ประเภทที่ทำการอาคารสาธารณะ จากสมาคมสถาปนิกสยามในพระบรมราชูปถัมภ์ภายในพิพิธภัณฑ์จัดแสดงนิทรรศการเกี่ยวกับประวัติความเป็นมาของเมืองเชียงใหม่ และวิถีชีวิตวัฒนธรรมท้องถิ่น นับตั้งแต่ยุคก่อนประวัติศาสตร์มา และที่อาคารส่วนหลังจัดแบ่งเป็นห้องแสดงนิทรรศการหมุนเวียน

วันเวลาเปิดทำการ 08.30-17.00 วันอังคาร-อาทิตย์ ไม่เว้นวันหยุดนักขัตฤกษ์ ปิด
ทำการวันจันทร์ ค่าเข้าชม 20 บาท นักเรียนนักศึกษา 10 บาท รายละเอียดติดต่อโทร. 0
5321 7793, 0 5321 9833 โทรสาร 0 5321 9833 หรือ www.chiangmaicitymuseum.org

อนุสาวรีย์ครูบาศรีวิชัย

ตั้งอยู่ตรงทางขึ้นดอยสุเทพ ก่อนถึงน้ำตกห้วยแก้ว ครูบาศรีวิชัยเป็นนักบุญแห่ง
ล้านนาไทยผู้เป็นที่เคารพศรัทธาของชาวเชียงใหม่และประชาชนโดยทั่วไป ผู้ที่จะขึ้นไป
ดอยสุเทพมักจะแวะนมัสการอนุสาวรีย์ครูบาศรีวิชัยเพื่อความเป็นสิริมงคล ครูบาศรี
วิชัยเป็นผู้ริเริ่มชักชวนให้ประชาชนชาวเหนือร่วมแรงร่วมใจกันสร้างถนนจากเชิงดอยขึ้น
ไปสู่วัดพระบรมธาตุดอยสุเทพ โดยเริ่มลงมือ เมื่อวันที่ 9 พฤศจิกายน 2477 และแล้วเสร็จ
เมื่อปี พ.ศ. 2478 รวมระยะทางจากเชิงดอยไปถึงวัดพระธาตุดอยสุเทพ 10 กิโลเมตร

ศูนย์วัฒนธรรมเชียงใหม่

ตั้งอยู่บนถนนสายเชียงใหม่-หางดง เป็นที่รวมศิลปะและวัฒนธรรมของล้านนา
เป็นหมู่บ้านไทยไม้สักประตูหน้าต่างประดับด้วยไม้แกะสลักอย่างสวยงาม มีร้านขายของ
ที่ระลึกอยู่หลายร้านและมีหมู่บ้านชาวเขาให้เที่ยวชม ส่วนในคอนกลางคืนมีบริการอาหาร
เย็นแบบ “ขันโตก” ซึ่งประกอบด้วยอาหารเหนือเช่น แกงฮังเล น้ำพริกฮ้อง แคบหมู เป็น
ต้น โดยนักท่องเที่ยวจะรับประทานอาหารและชมการแสดงฟ้อนพื้นเมืองไปพร้อมๆกัน
โดยแสดงทุกวันตั้งแต่เวลา 19.00-22.00 น.

ตัวอย่างแหล่งท่องเที่ยวในอำเภอใกล้เคียง ได้แก่

ศูนย์หัตถกรรมหมู่บ้านถวาย

ตั้งอยู่บนถนนสายเชียงใหม่-หางดง ห่างจากตัวเมือง 15 กิโลเมตร.หมู่บ้านแห่งนี้มี
ชื่อเสียงในเรื่องของการแกะสลักและเฟอร์นิเจอร์เวียงท่ากาน ตั้งอยู่ที่หมู่บ้านท่ากานอำเภอ
สันป่าตอง ห่างจากตัวเมืองประมาณ 30 กิโลเมตรเป็นเมืองเก่าที่สร้างขึ้นในสมัยท้าวสุริยวงษ์
ปัจจุบันยังคงมีเค้าโครง ของวัดวาอารามและสถาปัตยกรรมที่แตกหักไปตามกาลเวลา

วัดพระธาตุดอยสุเทพ

ตั้งอยู่บนถนนสายเชียงใหม่-ฮอด ห่างจากตัวเมืองประมาณ 58 กิโลเมตร.สร้างใน
ปี พ.ศ. 1451.ภายในวิหารของวัดเป็นที่ประดิษฐานพระพุทธรูปเงิน และภายในพระบรม

ธาตุประดิษฐานพระบรมอัฐิของพระพุทธเจ้าวัดนี้เป็นวัดที่สำคัญอีกแห่งหนึ่งในจังหวัด เชียงใหม่

น้ำตกแม่ยะ

เป็นน้ำตกขนาดใหญ่และสวยงามมากแห่งหนึ่ง เพราะน้ำไหลลงมาจากหน้าผาที่สูงชัน 280 เมตร ลงมากระทบโขดหินเป็นชั้นๆ เหมือนม่านแล้วลงไปรวมกันที่แอ่งน้ำเบื้องล่าง น้ำใสเย็นเหมาะสำหรับเป็นที่พักผ่อนหย่อนใจ อีกทั้งบริเวณรอบๆ น้ำตกเป็นป่าเขาอันสงบเงียบและมีศูนย์ประชาสัมพันธ์นักท่องเที่ยวตั้งอยู่ด้วยการเดินทางจากทางแยกเข้าทางหลวง 1009 ไปประมาณ 1 กิโลเมตร เลี้ยวซ้ายเข้าไป 14 กิโลเมตร และต้องเดินเท้าเข้าไปอีก 200 เมตร

น้ำตกแม่กลาง

ตั้งอยู่บริเวณหลักกิโลเมตรที่ 8 บนทางหลวงหมายเลข 1009 เป็นน้ำตกขนาดใหญ่ชั้นเดียว สูงประมาณ 100 เมตร ต้นน้ำอยู่บนดอยอินทนนท์ มีน้ำไหลตลอดปี มีความสวยงามตามธรรมชาติรอบๆ บริเวณร่มรื่นน่าพักผ่อน

ถ้ำบริจินดา

ตั้งอยู่บริเวณกิโลเมตรที่ 8.5 ของทางหลวงหมายเลข 1009 ภายในถ้ำมีความลึกหลายกิโลเมตร เพดานถ้ำมีหินงอกหินย้อย หรือชาวเหนือเรียกว่า “นมผา” สวยงามมาก มีพระพุทธรูปประดิษฐานอยู่ในถ้ำด้วย นอกจากนั้น ยังมีธารหินเมื่อมีแสงสว่างมากกระทบ จะเกิดประกายระยิบระยับดังกากเพชรงามยิ่งนักลักษณะของถ้ำทะลุสามารถมองเห็นภายในได้ถนัด เพราะมีอุโมงค์ซึ่งแสงสว่างลอดเข้ามา บริเวณปากถ้ำจะมีป้ายขนาดใหญ่ตั้งอยู่ อธิบายประวัติการค้นพบถ้ำนี้

น้ำตกวชิรธาร

เป็นน้ำตกขนาดใหญ่ เดิมชื่อ “ตาดฆ้องโยง” ตัวน้ำตกอยู่สูงจากระดับน้ำทะเลประมาณ 750 เมตรน้ำจะดิ่งจากผาด้านบนตกลงสู่แอ่งน้ำเบื้องล่าง ในช่วงที่มีน้ำมากละอองน้ำจะสาดกระเซ็นไปทั่วบริเวณรู้สึกได้ถึงความเย็นและชุ่มชื้นเป็นสถานที่ที่เหมาะแก่การพักผ่อน

น้ำตกสิริภูมิ

เป็นน้ำตกซึ่งไหลมาจากหน้าผาสูงชัน เป็นทางยาวสวยงามมาก แต่เดิมเรียกว่า “เลาสิ” ตามชื่อของหมู่บ้านม้ง (แม้ว) เลาสิ ซึ่งอยู่ใกล้ๆ น้ำตก น้ำตกสิริภูมิตั้งอยู่ตรง กิโลเมตรที่ 31 ของทางหลวงหมายเลข 1009 มีทางแยกขวามือเข้าไปอีกประมาณ 2 กิโลเมตร แต่รถไม่สามารถเข้าไปใกล้ตัวน้ำตกได้ นักท่องเที่ยวต้องเดินเท้าเข้าไปบริเวณ ด้านล่างของน้ำตกสามารถมองเห็นได้จากถนนขึ้นคอยอินทนนท์ตรงที่ทำการอุทยานฯ จะเห็นเป็นสายน้ำตกแผดไหลลงมามาก

2. ด้านความริ้นรมย์ (Aspiration) ของแหล่งขายสินค้า

2.1 สิ่งอำนวยความสะดวกของแหล่งขายสินค้า

- ร้านอาหาร, ร้านกาแฟ, สถานที่พักผ่อน ที่มีอยู่ในบริเวณแหล่งขายสินค้า
- ห้องสุขา (สภาพห้องน้ำ การอำนวยความสะดวก ค่าใช้จ่าย)
- เจ้าหน้าที่หรือพนักงานที่รับผิดชอบในพื้นที่ (การให้ข้อมูล ช่วยเหลือ แนะนำ)
- การบริการอื่นๆ

บ้านวัวลาย ตำบลหายยา ตั้งอยู่ภายในตัวอำเภอเมือง ซึ่งมีแหล่งอำนวยความสะดวกมากมาย เช่น ร้านอาหาร ร้านกาแฟ สถานที่พักผ่อน เป็นต้น แต่ห้องน้ำไม่มีความสะดวก เนื่องจากเป็นบ้านจึงไม่มีห้องน้ำสาธารณะ ผู้จำหน่ายสินค้าในพื้นที่เป็นผู้ให้คำแนะนำสินค้าและแหล่งท่องเที่ยว

2.2 การจัด Zoning และ Layout ในพื้นที่

- สรุปรายละเอียดการจัดโซนนิ่งของพื้นที่ ที่มีแหล่งขายสินค้านั้นๆ ในจังหวัดนั้นๆ
- ความสวยงาม ลงตัว ของการจัดสถานที่ และบริเวณใกล้เคียงโดยรอบ
- ความสะดวกในการเดินเที่ยวชม และจับจ่ายใช้สอย
- ความปลอดภัยในการเดินเที่ยวชม และจับจ่ายใช้สอย (ทั้งจากคน รถ สิ่งของกีดขวางต่างๆ)

การจัดโซนนิ่งของพื้นที่บ้านวัวลาย ตำบลหายยา มีการจัดโซนนิ่ง จึงทำให้มีความสวยงาม ลงตัวในเรื่องของการจัดสถานที่ ซึ่งทำให้สามารถดึงดูดใจนักท่องเที่ยวให้สนใจเดินทางมาท่องเที่ยวที่นี่ได้ ส่วนความสะดวกในการเดินเที่ยวชม และการจับจ่ายใช้สอยนั้น น่าสนใจเนื่องจากเป็นร้านค้าที่ติดถนนริมทาง มีฟุตบอลให้นักท่องเที่ยวเดินได้ จึงมีความปลอดภัยในการเดินเที่ยวชม

2.3 การจัดการ และการจัดระเบียบ

- ความเป็นระเบียบเรียบร้อยของสถานที่
- ความสะอาดของสถานที่
- บรรยากาศในสถานที่ และบริเวณใกล้เคียงโดยรอบ
- ลักษณะการจัดร้านและการจัดวางสินค้าที่ดึงดูดให้เที่ยวชม และจับจ่ายใช้สอย

การจัดร้านมีความเป็นระเบียบเรียบร้อย และมีความสะอาด การเดินเข้าไปดูสินค้า นั้นเข้าได้ง่ายและสะดวก เนื่องจากทางร้านได้วางสินค้าได้เป็นระเบียบ การจัดวางสินค้ามีการจัดวางที่เป็นระเบียบและแบ่งเป็นหมวดหมู่ที่ถูกต้อง บรรยากาศในร้านและบริเวณ ใกล้เคียงโดยรอบเป็นลักษณะชุมชนเมือง

3. ด้านการเข้าถึงได้ (Accessibility)

3.1 ความยากง่ายหรือความสะดวกในการเข้าถึงได้ของพื้นที่แหล่งขายสินค้า

สามารถเดินทางไปร้านเครื่องเงิน ได้ง่าย สามารถสอบถามจากคนในพื้นที่ได้ เพราะว่าเป็นแหล่งที่มีชื่อเสียงเป็นอย่างมากในจังหวัดเชียงใหม่

3.2 สภาพภูมิทัศน์ หรือบรรยากาศระหว่างทางเข้าสู่พื้นที่แหล่งขายสินค้า

การเดินทางมาที่ถนนวัวลาย มีสภาพที่เป็นบรรยากาศของชุมชนเมือง จึงมี บรรยากาศที่เป็นธรรมชาติน้อย

3.3 ระยะเวลาในการเข้าถึงสถานที่

นักท่องเที่ยวสามารถเดินทางถึงสถานที่จำหน่ายและผลิตสินค้าได้โดยสะดวกและ รวดเร็ว มีการคมนาคมที่สะดวก หลายประเภท ได้แก่

ทางรถยนต์

จากกรุงเทพฯ ใช้ทางหลวงหมายเลข 1 (พหลโยธิน) แล้วแยกเข้าทางหลวง หมายเลข 32 (สายเอเชีย) ผ่านอยุธยา อ่างทอง นครสวรรค์ แล้วใช้ทางหลวงหมายเลข 117 ไปยังพิษณุโลก แล้วต่อด้วยทางหลวงหมายเลข 11 ผ่านลำปาง ลำพูน ถึงเชียงใหม่ ระยะทางประมาณ 695 กิโลเมตร อีกทางหนึ่งคือจากนครสวรรค์ ไปตามทางหลวง หมายเลข 1 ผ่านกำแพงเพชร ดาก และลำปาง ถึงเชียงใหม่ ระยะทางประมาณ 696 กิโลเมตร

ทางรถโดยสารประจำทาง

มีรถประจำทางทั้งรถธรรมดาและปรับอากาศ บริการระหว่างกรุงเทพฯ-เชียงใหม่ ทุกวัน ใช้เวลาเดินทาง ประมาณ 10 ชั่วโมง รายละเอียดสอบถามได้ที่ สถานีขนส่งสายเหนือ ถนนกำแพงเพชร 2 โทร. 936-3660, 936-3666 และที่เชียงใหม่ โทร. (053) 242-664

ทางรถไฟ

มีรถด่วน และรถเร็ว ออกจากสถานีรถไฟกรุงเทพฯ ทุกวัน สอบถามรายละเอียด กำหนดการเดินทางได้ที่ หน่วยบริการเดินทาง การรถไฟแห่งประเทศไทย โทร. 223-7010, 223-7020 และที่เชียงใหม่ โทร. (053) 242-094

ทางเครื่องบิน

บริษัท การบินไทย มีเครื่องบินแอร์บัส โบอิงบินประจำ นกแอร์ ภูเก็ตแอร์ บางกอกแอร์เวย์ และ one - two - go ระหว่างกรุงเทพฯ-เชียงใหม่ ทุกวัน ใช้เวลาเดินทาง ประมาณ 1 ชั่วโมง สำรองที่นั่ง โทร. 280-0060, 628-2000 สอบถามรายละเอียด โทร. 1566 และที่เชียงใหม่ โทร. (053) 210-210, 211-044-7 จากตัวอำเภอเมืองมาถึงที่อำเภอหางดงใช้เวลาประมาณ 30 นาที

หากเดินทางจากสนามบินไป ถนนวัวลาย ใช้เวลาเพียง 10-15 นาที

3.4 ระบบขนส่งมวลชนในพื้นที่

- มี/ไม่มี
- ราคา
- คุณภาพ

มีระบบขนส่งมวลชนในพื้นที่ที่หลากหลาย นักท่องเที่ยวสามารถเลือกใช้บริการ รถสองแถว(รถแดง) รถแท็กซี่ รถตุ๊ก-ตุ๊ก รถเมล์ (บ้านขวัญเวียง) หรือ รถประจำทางสาย เชียงใหม่ – หางดง โดยมีคุณภาพการบริการและราคาที่สมเหตุสมผล

3.5 ถนน

- ขนาดของถนน
- ความเชื่อมโยงกับถนนสายอื่นๆ
- จุดจอดรถ

ขนาดของถนนเข้าสู่ถนนวัวลาย เป็นถนน 2 เลน รวดสวนกัน สามารถเชื่อมโยงกับ ถนนสายอื่นๆ เพื่อจะเดินทางต่อไปยังพื้นที่ที่สนใจในเขตอำเภอเมือง อำเภอโดยรอบ และ

จังหวัดอื่นๆได้ แต่มีพื้นที่ให้บริการแก่นักท่องเที่ยวในการจองรถน้อยและไม่สะดวก ทำให้นักท่องเที่ยวที่ไร้รถยนต์ส่วนตัวไม่สามารถหาที่จองรถได้ในช่วงเวลาเร่งด่วน

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

ภาคผนวก ค

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

สิ่งที่ต้องการหา	จังหวัด เชียงใหม่	จังหวัด ลำพูน	จังหวัด เชียงใหม่	จังหวัด ลำปาง	จังหวัด แพร่	จังหวัด พะเยา	จังหวัด น่าน	จังหวัด แม่ฮ่องสอน	Average	bali
------------------	----------------------	------------------	----------------------	------------------	-----------------	------------------	-----------------	-----------------------	---------	------

ตารางคะแนน จังหวัด เทียบ บาท

1. สิ่งแวดล้อมภายใน										
Product										
1.1 สินค้าที่อุตสาหกรรมหลัก ของจังหวัด ที่เป็นที่ยอมรับ มี ชื่อเสียง หรือเป็นสัญลักษณ์ของ จังหวัด พร้อมรูปภาพประกอบ ประวัติ เรื่องราวของผลิตภัณฑ์ นั้นๆ (ควรแจกแจงเป็นกลุ่ม สินค้า เช่น ไม้สัก หิน เครื่องเงิน)	5	3	3	3	2	3	3	3	3.125*	4
1.1.1 ประวัติ ที่มาเอกลักษณ์										
1.1.2 ความหลากหลาย										
1.1.3 คุณภาพ										
1.1.4 ราคา										
Service										
2.1 โรงแรมที่มีในจังหวัด แบ่งเป็น ประเภทโรงแรมต่างๆ (Modern หรือ บูติค) ระดับดาวของ โรงแรม รูปภาพประกอบ ราคา	5	2	5	3	2	2	3	4	3.25	5

* ในการเปรียบเทียบ 8 จังหวัดภาคเหนือตอนบนกับเมืองบาหลีประเทศอินโดนีเซียในด้านผลิตภัณฑ์ (Product) ค่าเฉลี่ยของกลุ่ม 8 จังหวัดเป็นเพียงตัวแทนค่ากลางเท่านั้น
(1) ข้อมูลเชิงปริมาณที่แสดงให้เห็นถึงสภาพของแต่ละจังหวัดในแต่ละองค์ประกอบที่มีผลต่อการพัฒนาไปสู่การเป็นเมืองนวัตกรรมและการท่องเที่ยว

สิ่งที่ต้องการหา	จังหวัด เชียงใหม่	จังหวัด ลำพูน	จังหวัด เชียงใหม่	จังหวัด เชียงใหม่	จังหวัด ลำปาง	จังหวัด แพร่	จังหวัด พะเยา	จังหวัด น่าน	จังหวัด แม่ฮ่องสอน	Average	bali
เจ้าพัก และการบริการที่เป็น จุดเด่น											
2.1.1 ระดับ(เกรด)											
2.1.2 ราคา											
2.1.3 ประเภท											
2.1.4 การบริการ											
2.1.5 จุดเด่น											
2.2 บริษัททัวร์ที่มีทั้งหมดในจังหวัด ราคา / package การท่องเที่ยวที่ จัดให้ลูกค้า	5	2	4	2	2	2	2	3	4	3	5
2.2.1 จำนวน package											
2.2.2 คุณภาพการให้บริการ (Guide,Other services)											
2.3 การบริการอื่นๆที่เป็นจุดเด่น ของจังหวัด เช่น SPA นวดแผน ไทย ,การแสดง(show)	5	2	3	2	2	2	2	3	2	2.75	4
2.3.1 ปริมาณ											
2.3.2 คุณภาพ											
2.3.3 ราคา											
ทุนทางกายภาพ											
3.1 แหล่งท่องเที่ยวธรรมชาติที่มี ทั้งหมดในจังหวัด พร้อม Map	4	4	4	3	3	3	3	4	4	3.625	5

* ในการเปรียบเทียบ 8 จังหวัดภาคเหนือตอนบนกับเมืองบาหลีประเทศอินโดนีเซียในด้านผลิตภัณฑ์ (Product) ค่าเฉลี่ยของกลุ่ม 8 จังหวัดเป็นเพียงตัวแทนค่ากลางเท่านั้น
(1) ข้อมูลเชิงปริมาณที่แสดงให้เห็นถึงสภาพของแต่ละจังหวัดในแต่ละองค์ประกอบที่มีผลต่อการพัฒนาไปสู่การเป็นเมืองนวัตกรรมและการท่องเที่ยว

สิ่งที่ต้องการหา	จังหวัด เชียงใหม่	จังหวัด ลำพูน	จังหวัด เชียงใหม่	จังหวัด ลำปาง	จังหวัด แพร่	จังหวัด พะเยา	จังหวัด น่าน	จังหวัด แม่ฮ่องสอน	Average	bali
3.3 แหล่งผลิตสินค้า หัตถอุตสาหกรรมหลักที่มีทั้งหมดใน จังหวัด พร้อม Map รูปภาพ และ รายละเอียดประกอบ 3.3.1 จำนวน 3.3.2 คุณภาพ (ความสด, ความสะอาด,การจัดการ) 3.3.3 ระบบสาธารณูปโภค 3.3.4 การอำนวยความสะดวก สะดวกร้านอาหาร,เจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการ) 3.3.5 การเชื่อมโยงระหว่าง แหล่งท่องเที่ยว(ระยะทาง)	5	3	3	3	3	3	3	3	3.25	4
3.4 แหล่งขายสินค้าหัตถ อุตสาหกรรมหลักที่มีทั้งหมด ในจังหวัด พร้อม Map รูปภาพ และรายละเอียดประกอบ 3.4.1 จำนวน 3.4.2 คุณภาพ (ความสด, ความสะอาด,การจัดการ) 3.4.3 ระบบสาธารณูปโภค 3.4.4 การอำนวยความสะดวก สะดวกร้านอาหาร,เจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการ)	5	3	3	3	2	2	3	3	3	4

* ในการเปรียบเทียบ 8 จังหวัดภาคเหนือตอนบนกับเมืองบาหลีประเทศอินโดนีเซียในด้านผลิตภัณฑ์ (Product) ค่าเฉลี่ยของกลุ่ม 8 จังหวัดเป็นเพียงตัวแทนค่ากลางเท่านั้น
(1) ข้อมูลเชิงปริมาณที่แสดงให้เห็นถึงสภาพของแต่ละจังหวัดในแต่ละองค์ประกอบที่มีผลต่อการพัฒนาไปสู่การเป็นเมืองหัตถกรรมและการท่องเที่ยว

สิ่งที่ต้องการหา	จังหวัด เชียงใหม่	จังหวัด ลำพูน	จังหวัด เชียงใหม่	จังหวัด เชียงใหม่	จังหวัด เชียงใหม่	จังหวัด เชียงใหม่	จังหวัด เชียงใหม่	จังหวัด เชียงใหม่	จังหวัด เชียงใหม่	จังหวัด เชียงใหม่	จังหวัด เชียงใหม่	จังหวัด เชียงใหม่	Average	bali
3.3.5 การเชื่อมโยงระหว่าง แหล่งท่องเที่ยว(ระยะทาง)														
3.5 ภาพรวมของความเชื่อมโยงการ เดินทาง และเส้นทาง (Logistics) ของข้อ 2.1 - 3.1 - 3.2 - 3.3 - 3.4 3.5.1 ระหว่างทางบกและ ทางอากาศ (จำนวน และคุณภาพของการ ให้บริการจากสนามบินไปยังตัวจังหวัด)	5	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3
3.5.2 การเชื่อมโยงระหว่าง ระบบขนส่งทางบกภายในพื้นที่ (สถานี ขนส่งจังหวัด,ระบบขนส่งที่ให้บริการ ภายในจังหวัด)														
3.5.3 การเชื่อมโยงของ ระบบขนส่งทางอากาศกับส่วนกลางและ ต่างประเทศ(จำนวนเที่ยวบินระหว่าง จังหวัดกับกรุงเทพฯและกรุงเทพฯกับ ต่างประเทศ)														
3.6 โครงสร้างพื้นฐานด้านการ เดินทางทางบก - จำนวน ขนาดของถนน	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	3.25	2

* ในการเปรียบเทียบ 8 จังหวัดภาคเหนือตอนบนกับเมืองบางทึบประเทศอินโดนีเซียในด้านผลิตภัณฑ์ (Product) ค่าเฉลี่ยของกลุ่ม 8 จังหวัดเป็นเพียงตัวแทนค่ากลางเท่านั้น
(1) ข้อมูลเชิงปริมาณที่แสดงให้เห็นถึงสภาพของแต่ละจังหวัดในแต่ละองค์ประกอบที่มีผลต่อการพัฒนาไปสู่การเป็นเมืองนวัตกรรมและการท่องเที่ยว

สิ่งที่ต้องการหา	จังหวัด เชียงใหม่	จังหวัด ลำพูน	จังหวัด เชียงใหม่	จังหวัด ลำปาง	จังหวัด แพร่	จังหวัด พะเยา	จังหวัด น่าน	จังหวัด แม่ฮ่องสอน	Average	bali
- สภาพของเส้นทาง - คุณภาพของระบบขนส่งมวลชน - ราคา										
3.7 ทางอากาศ - จำนวนสายการบินและเที่ยวบิน - ราคา	5	0	3	2	1	0	2	3	2	5
3.8 ความเชื่อมโยงด้านแหล่ง ท่องเที่ยวและธุรกิจบริการ 3.8.1 ระยะทางระหว่างแหล่ง ท่องเที่ยวและการให้บริการด้าน ท่องเที่ยว สบฯ และแหล่ง ให้บริการอื่นๆ)	5	3	3	3	2	3	3	2	3	5
3.9 การมองในมุมของการ Zoning ของข้อ 2.1 - 3.1 - 3.2 - 3.3 - 3.4	3	3	3	3	3	3	3	3	3	5
3.10 ลักษณะสถาปัตยกรรมหลัก ของจังหวัดที่เป็นเอกลักษณ์ พร้อม ประวัติ ที่มา รูปภาพประกอบ	3	3	3	3	2	2	4	4	3	5
ทุนสังคม										
4.1 วิถีชีวิตหลัก และความเชื่อ ของคนในจังหวัด	3	3	3	3	3	3	4	4	3.25	5
4.2 ประวัติศาสตร์ ขนบธรรมเนียม	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5

* ในการเปรียบเทียบ 8 จังหวัดภาคเหนือตอนบนกับเมืองบาหลีประเทศอินโดนีเซียในด้านผลิตภัณฑ์ (Product) ค่าเฉลี่ยของกลุ่ม 8 จังหวัดเป็นเพียงตัวแทนค่ากลางเท่านั้น
(1) ข้อมูลเชิงปริมาณที่แสดงให้เห็นถึงสภาพของแต่ละจังหวัดในแต่ละองค์ประกอบที่มีผลต่อการพัฒนาไปสู่การเป็นเมืองนวัตกรรมและการท่องเที่ยว

สิ่งที่ต้องการหา	จังหวัด เชียงใหม่	จังหวัด ลำพูน	จังหวัด เชียงใหม่	จังหวัด ลำปาง	จังหวัด แพร่	จังหวัด พะเยา	จังหวัด น่าน	จังหวัด แม่ฮ่องสอน	Average	bali
------------------	----------------------	------------------	----------------------	------------------	-----------------	------------------	-----------------	-----------------------	---------	------

ประเพณี วัฒนธรรม ของคนใน จังหวัด										
4.3 การรวมกลุ่มของคน ชุมชน ท้องถิ่นหลัก และความเข้มแข็ง ของชุมชน ในจังหวัดความ ร่วมมือ ซึ่งประเพณีจากความ เข้มแข็งของคนในชุมชน	4	4	4	4	4	4	4	4	4	5
ทุนมนุษย์										
5.1 จำนวนประชากร (1)	1,536,624	449,440	1,179,729	799,252	482,208	488,343	480,000	254,364		3 ล้าน
5.2 ระดับการศึกษา (1)										
5.3 ความสามารถฝีมือแรงงาน	5	5	4	3	4	4	5	3	4.125	5
5.4 ลักษณะการจ้างงานในพื้นที่และ การเข้าไปทำงานในต่างจังหวัดของ จังหวัด (1)	5	5		3			4	3		5

* ในการเปรียบเทียบ 8 จังหวัดภาคเหนือตอนบนกับเมืองบาหลีประเทศอินโดนีเซียในด้านผลิตภัณฑ์ (Product) ค่าเฉลี่ยของกลุ่ม 8 จังหวัดเป็นเพียงตัวแทนค่ากลางเท่านั้น

(1) ข้อมูลเชิงปริมาณที่แสดงให้เห็นถึงสภาพของแต่ละจังหวัดในแต่ละองค์ประกอบที่มีผลต่อการพัฒนาไปสู่การเป็นเมืองนวัตกรรมและการท่องเที่ยว

สิ่งที่ต้องการหา	จังหวัด เชียงใหม่	จังหวัด ลำพูน	จังหวัด เชียงราย	จังหวัด ลำปาง	จังหวัด แพร่	จังหวัด พะเยา	จังหวัด น่าน	จังหวัด แม่ฮ่องสอน	Average	bali
------------------	----------------------	------------------	---------------------	------------------	-----------------	------------------	-----------------	-----------------------	---------	------

4.1.3 จำนวนโครงการที่ภาครัฐ กำลังดำเนินงาน										
4.1.4 ผลลัพธ์ที่เกิดขึ้น										
4.2 แผนยุทธศาสตร์การพัฒนา จังหวัด	4	4	4	4	4	4	4	4	4	N/A
4.3 ผลลัพธ์ที่เกิดขึ้นอย่างเป็น รูปธรรมจากข้อ 4.1 และ 4.2	4	3	3	3	3	3	3	3	3.125	4
สภาพเศรษฐกิจ										
5.1 สภาพเศรษฐกิจ รายรับหลัก ตัวเลขทางการเงินที่สำคัญของ จังหวัด (GPP) (1) ปี 2547 (ล้านบาท)	97993.5	49304.8	43586.4	38469.3	18053.2	17761.6	16762.6	7964.2		5
5.2 สถิติการ Ranking ด้านสภาพ เศรษฐกิจ เทียบกัน ใน 8 จังหวัด ภาคเหนือ (1)	อันดับ1	อันดับ 2	อันดับ 3	อันดับ 4	อันดับ 5	อันดับ 6	อันดับ 7	อันดับ 8		N/A
*5.1-5.2 ข้อมูลจาก www.nesdb.go.th/econsocial/macro/mac ro/NAID.htm#gpp										
การเข้ามาของวัฒนธรรมอื่น										
6.1 การริบชาวัฒนธรรมจากการเข้า มาของวัฒนธรรมอื่น ทั้งใน	3	3	3	3	3	3	4	4	3.25	5

* ในการเปรียบเทียบ 8 จังหวัดภาคเหนือตอนบนกับเมืองมหาลัประเทศอินโดนีเซียในด้านผลิตภัณฑ์ (Product) ค่าเฉลี่ยของกลุ่ม 8 จังหวัดเป็นเพียงตัวแทนค่ากลางเท่านั้น
(1) ข้อมูลเชิงปริมาณที่แสดงให้เห็นถึงสภาพของแต่จังหวัดในแต่ละองค์ประกอบที่มีผลต่อการพัฒนาไปสู่การเป็นเมืองหัตถกรรมและการท่องเที่ยว

สิ่งที่ต้องการหา	จังหวัด เชียงใหม่	จังหวัด ลำพูน	จังหวัด เชียงใหม่	จังหวัด เชียงราย	จังหวัด ลำปาง	จังหวัด แพร่	จังหวัด พะเยา	จังหวัด น่าน	จังหวัด แม่ฮ่องสอน	Average	bali
------------------	----------------------	------------------	----------------------	---------------------	------------------	-----------------	------------------	-----------------	-----------------------	---------	------

ประเทศและต่างชาติในจังหวัด ตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน ที่ เกี่ยวข้อง											
6.2 ผลลัพธ์ที่เกิดขึ้นอย่างเป็น รูปธรรมจากข้อ 9.1	3	3	4	3	3	3	3	4	4	3.375	5
การพัฒนาด้านอุตสาหกรรมและ เทคโนโลยี											
7.1 การป้องกันการพัฒนาด้าน อุตสาหกรรม และเทคโนโลยี ของจังหวัด ตั้งแต่อดีตจนถึง ปัจจุบัน	3	3	3	3	3	3	3	4	4	3.25	5
7.1.1 จำนวนแรงงานด้าน อุตสาหกรรม											
7.1.2 จำนวนโรงงาน											
7.2 ผลลัพธ์ที่เกิดขึ้นอย่างเป็น รูปธรรมจากข้อ 10.1	3	1	3	3	3	3	3	4	4	3	5

* ในการเปรียบเทียบ 8 จังหวัดภาคเหนือตอนบนกับเมืองบาฬีประเทศอินโดนีเซียในด้านผลิตภัณฑ์ (Product) ค่าเฉลี่ยของกลุ่ม 8 จังหวัดเป็นเพียงตัวแทนค่ากลางเท่านั้น

(1) ข้อมูลเชิงปริมาณที่แสดงให้เห็นถึงสภาพของแต่ละจังหวัดในแต่ละองค์ประกอบที่มีผลต่อการพัฒนาไปสู่การเป็นเมืองนวัตกรรมและการท่องเที่ยว

ประเด็นที่น่าจะศึกษาเพิ่มเติม ให้ได้รายละเอียดและข้อสรุป เพื่อใช้เป็นข้อมูลในการพัฒนาไปสู่การเป็นเมืองนวัตกรรมและการท่องเที่ยว
การเมือง/กฎหมาย

1. รูปแบบการเมือง การปกครองท้องถิ่น ในจังหวัดที่เอื้อต่อการดำเนินการด้านหัตถอุตสาหกรรม
2. กฎหมายเฉพาะของจังหวัดเอื้อต่อการดำเนินการด้านหัตถอุตสาหกรรม

การสนับสนุนจากภาครัฐ

1. แผนยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดในด้านหัตถอุตสาหกรรม
2. โครงการจากภาครัฐที่เคยดำเนินการหรือกำลังดำเนินการที่สอดคล้องกับแผนยุทธศาสตร์จังหวัด

การสนับสนุนจากสถาบันการศึกษา

1. รูปแบบ/ลักษณะความร่วมมือของจังหวัดกับสถาบันการศึกษา
2. โครงการที่เกิดขึ้นจากการสนับสนุน หรือร่วมมือกับสถาบันการศึกษาต่างๆ
 - 2.1 จำนวน โครงการความร่วมมือกับสถาบันการศึกษาเพื่อพัฒนาสินค้าและบริการด้านหัตถกรรม
 - 2.2 การให้บริการให้คำปรึกษาและอบรมจากสถาบันการศึกษา

การสนับสนุนจากภาคเอกชน

1. สมาคม/ชมรม/การร่วมกลุ่มของเอกชนในจังหวัดเพื่ออนุรักษ์ความงามทางวัฒนธรรม
2. รูปแบบ/ลักษณะความร่วมมือของจังหวัด กับกลุ่มเอกชนในจังหวัด
3. โครงการที่เกิดขึ้นจากการสนับสนุน หรือ ร่วมมือกับกลุ่มเอกชนในจังหวัด
 - 3.1 จำนวนการร่วมมือกับธุรกิจที่เกี่ยวข้อง
 - 3.2 จำนวน โครงการต่างๆที่เกิดขึ้นจากเอกชน
 - 3.3 จำนวนการสนับสนุนต่างๆที่มีจากเอกชน

ภาคผนวก ง

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

ภาคผนวก ง.ตารางคะแนน ย่าน/จุด เทียบ อุบล บาหลี

	บาทสี่	เรียงใหม่	เรียงราย	คำพูด	ลำปาง	พะเยา	ว้าวลาย	แม่ฮ่องสอน	น่าน	แพร่
1. ด้านความดึงดูดใจ(Attraction)ของแหล่งขายสินค้าต่างๆ										
1.1 สินค้า										
- ความหลากหลายของสินค้าที่มีขาย	5	5	3	3	3	3	4	3	3	3
- คุณภาพในตัวสินค้า										
- ราคาสินค้า(การตั้งราคา การคิดราคาเพื่อแสดงราคาเริ่มต้นที่เป็นมาตรฐานและการต่อรอง)										
1.2 สถาปัตยกรรม	5	3	2	3	2	2	3	3	3	1
1.3 ลักษณะของพื้นที่ และแหล่งขายสินค้า (เป็นย่านขายสินค้า หรือเป็นเพียงจุดขายสินค้า)	5	5	1	5	4	2	5	1	1	3
1.4 แหล่งท่องเที่ยวหรือสถานที่ที่น่าสนใจในบริเวณใกล้เคียง - แสดงรายชื่อ, ระยะทาง, ความเชื่อมโยงเส้นทาง	5	5	4	4	4	5	5	2	3	3
2. ด้านความรื่นรมย์ (Aspiration) ของแหล่งขายสินค้านั้นๆ										
2.1 สิ่งอำนวยความสะดวกของแหล่งขายสินค้า	3.5	3	1	2	1	4	3	1	4	1

	บาทสี่	เชิงใหม่	เรียงราย	ลำพูน	ลำปาง	พะเยา	ว้าลาข	แม่ฮ่องสอน	น่าน	แพร่
2.2 การจัด Zoning และ Layout ในพื้นที่	4	4	1	3	2	3	4	3	3	2
2.3 การจัดกร และการจัดระเบียบ	3	4	3	4	2	3	3	2	3	2
3. คำนการเข้าถึงได้ (Accessibility)										
3.1 ความยกยหรือความสะดวกในการเข้าถึงได้ของพื้นที่แหล่งขายสินค้า	4	4	1	3	3	3	5	1	4	4
3.2 สภาพภูมิทัศน์ หรือบรรยากาศระหว่างทางเข้าสู่พื้นที่แหล่งขายสินค้า	5	3	2	2	2	4	2	5	3	3
3.3 ระยะเวลาในการเข้าถึงสถานที่	4	5	4	3	4	4	5	1	3	2
3.4 ระบบขนส่งมวลชนในพื้นที่	2	3	2	3	3	4	5	1	3	3
3.5 ถนน										
-ขนาดของถนน	3	4	4	3	3	3	3	1	3	4
-ความเชื่อมโยงกับถนนสายอื่นๆ										
-จุดจอดรถ										

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

ตัวอย่างโครงการ

ข้อเสนอแนะในการจัดทำกลยุทธ์ของจังหวัด

กำหนดจาก ปัจจัย 6 ประการของคุณสมบัติการเป็น Tourism Capital of Asia โดยการสำรวจจากนักท่องเที่ยว ผู้บริโภค และ End User แล้วนำมากำหนดเป็นกลยุทธ์ที่ผู้ปฏิบัติเข้าใจและนำไปใช้ได้ง่าย โดยความร่วมมือระหว่าง 4 ส่วน คือ ชุมชน ภาครัฐ เอกชน และ ปัญญาชน ดังนี้

เข้าถึงง่าย หลากหลายรูปแบบ อิงแอบวัฒนธรรม นำความปลอดภัย รู้จักใช้ภาษา พัฒนาอาหารอร่อย

โดยแสดงข้อเสนอแนะในแต่ละปัจจัยดังต่อไปนี้

1. Good Infrastructure (เข้าถึงง่าย)

มีโครงสร้างพื้นฐานที่ดีและไม่มีปัญหาในการเข้าถึง

TACTIC: จัดการการเชื่อมต่อระหว่างระบบขนส่งมวลชนและระบบขนส่งท้องถิ่นให้เข้าถึงแหล่ง OTOP และ แหล่งท่องเที่ยวได้โดยสะดวก

TACTIC: เครือข่ายข้อมูลด้านธุรกิจ การท่องเที่ยว และแหล่ง OTOP ตามความสะดวกของการใช้บริการของนักธุรกิจหรือนักท่องเที่ยวในการติดต่อ เช่น

- (1) การสร้างเครือข่ายด้านข้อมูลในส่วนของจังหวัดกับอำเภอในการให้ข้อมูลเชิงธุรกิจ
- (2) การสร้างเครือข่ายด้านในส่วนของการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย ณ ตัวจังหวัดกับแหล่งท่องเที่ยวและแหล่ง OTOP

TACTIC: นำการด้นมาสร้างภาพลักษณ์ของจังหวัดให้เป็นที่รู้จักอย่างเป็นระบบมากขึ้น

TACTIC: สร้าง Mascot ของจังหวัดให้เป็นที่จดจำได้ง่าย และสามารถนำมาทำเป็นส่วนหนึ่งของสินค้าหรือทำเป็นของที่ระลึกได้ง่าย ควรมีความน่ารัก มีความหมาย และเป็นกลาง ใช้ได้กับทุกวัฒนธรรม ทุกสังคม และทุกศาสนา

2. Multiple Attraction (หลากหลายรูปแบบ)

มีความน่าสนใจ สนองตอบความต้องการที่หลากหลายได้

TACTIC: พัฒนารวมการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์และการท่องเที่ยวเชิงหัตถกรรมเข้าด้วยกันอย่างเป็นระบบ ในหลักการ

- (1) เน้นการนำเสนอความเป็นเอกลักษณ์ทางวัฒนธรรมล้านนาพร้อมผสมผสานอย่างสร้างสรรค์กับวัฒนธรรมตะวันตกอย่างลงตัว
- (2) เน้นการนำเสนอความแปลก คุณภาพ และที่มาของสถานที่หรือผลิตภัณฑ์

3.Unique Local Culture (อิงแอบวัฒนธรรม)

แสดงถึงวัฒนธรรมท้องถิ่นอันเป็นเอกลักษณ์และมีความเป็นมาในเชิงประวัติศาสตร์

TACTIC: พัฒนา OTOP ให้เป็น Cultural Product โดยการสร้างวิถีคิด และช่างฝีมือ

TACTIC: สร้างทักษะการใช้ภาษาท้องถิ่นในชุมชน โดยเฉพาะผู้ที่ต้องให้บริการนักท่องเที่ยว

TACTIC: อนุรักษ์การแต่งกายแบบล้านนา โดยเฉพาะในจุดให้บริการทางการท่องเที่ยวหรือแหล่ง OTOP

TACTIC: พัฒนาหรือสร้างการแสดงแบบล้านนาที่ถ่ายทอดถึงที่มาหรือศิลปะ ในจุดของ แหล่งท่องเที่ยวและแหล่ง OTOP ที่เหมาะสม

TACTIC: พัฒนาหรือสร้างแหล่ง OTOP ให้มีสถาปัตยกรรมล้านนาที่สวยงาม เป็นที่ประทับใจแก่นักท่องเที่ยว และนักท่องเที่ยวสามารถบันทึกภาพไปได้ มากกว่าแหล่งผลิตหรือร้านขายของธรรมดา ซึ่งจะเป็นการส่งเสริมศักยภาพของพื้นที่ด้านการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมและหัตถกรรมที่มีประสิทธิภาพได้อีกทางหนึ่ง

4.Safety Stable Environment (นำความปลอดภัย)

สร้างให้รู้สึกถึงความปลอดภัยในการใช้ชีวิตในการเป็น Place to Visit, Place to Buy, Place to Shop, Place to work, Place to learn และ Place to live

TACTIC: สร้างบทบาทในการเป็น Hub ของการท่องเที่ยวและ OTOP ของ 8 จังหวัดภาคเหนือ เป็นเครือข่าย Local Link - Global Reach คำนวณนโยบาย กลยุทธ์ การปฏิบัติ และรวมถึง การสร้างสถานที่ที่เป็นแหล่งรวมข้อมูลการท่องเที่ยวและ OTOP ของ 8 จังหวัดภาคเหนือ

TACTIC: พัฒนาระบบการรักษาความปลอดภัยโดยชุมชนร่วมกับตำรวจมวลชนสัมพันธ์ในพื้นที่

5.Welcoming (รู้จักใช้ภาษา)

ใช้ภาษาพูดและภาษากายที่เหมาะสมกับวัฒนธรรมที่แตกต่าง

TACTIC: ภาษาพูด - พัฒนาทักษะการใช้ภาษาต่างประเทศเช่น การใช้ภาษาอังกฤษหรือภาษาอื่น ในการให้บริการ (ยึดหยุ่นตามจำนวนนักท่องเที่ยวของประเทศนั้นๆที่นิยมมาใช้บริการในพื้นที่)

TACTIC: ภาษากาย - พัฒนาทักษะการแสดงออกถึงความมีไมตรีจิตในการบริการอย่างเข้าใจถึง วัฒนธรรมที่แตกต่าง

TACTIC: ภาษาเขียน - พัฒนาความสามารถในการนำเสนอรายละเอียดของสินค้าและบริการต่างๆ โดยใช้ภาษาเขียนที่ถูกต้อง ชัดเจน และเหมาะสม พร้อมนำเสนอราคาให้ผู้บริโภคทราบอย่างชัดเจน และสมเหตุสมผลก่อนการบริโภค

6. Good Food (พัฒนาอาหารอร่อย)

อาหารอร่อย คุณภาพของวัตถุดิบดี และสะอาด

TACTIC: นำเสนอการรับประทานอาหารท้องถิ่นหรืออาหารไทย เข้าไปเป็นส่วนหนึ่งของโปรแกรมการท่องเที่ยว

TACTIC: จัดเทศกาลอาหารท้องถิ่น อาหารไทย และอาหารนานาชาติ

TACTIC: จัดโปรแกรมการท่องเที่ยวกับการทำอาหารท้องถิ่นและอาหารไทย เป็น Package Tour

TACTIC: พัฒนาอาหารท้องถิ่นและอาหารไทยเป็นอาหารสำเร็จรูปพร้อมรับประทานมากขึ้น

TACTIC: ทำการตลาดร้านอาหารท้องถิ่น อาหารไทยและอาหารนานาชาติในจังหวัดอย่างเป็นระบบ เช่น สร้าง Mascot อาหารท้องถิ่น และ อาหารไทย ให้เป็นที่จดจำได้ง่าย มีความน่ารัก มีความหมาย และเป็นกลางใช้ได้กับทุกวัฒนธรรมทุกสังคมและทุกศาสนาและให้ทางจังหวัดหรือองค์กรที่รับผิดชอบเป็นดำเนินการประเมินผลและอนุญาตให้ร้านอาหารที่ถึงระดับมาตรฐานด้านความอร่อยและสะอาดสามารถใช้ Mascot นี้ได้ นอกจากนี้ร้านค้าที่ร่วมโครงการจะได้รับการโฆษณาชื่อ - ที่อยู่ - หมายเลขโทรศัพท์ ฟรี โดยถูกบันทึกในแหล่งข้อมูลกลางของ จังหวัด - อำเภอ หรือ ททท. - แหล่งท่องเที่ยว - แหล่ง OTOP

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

แบบแสดงรายละเอียดโครงการขั้นต้น

กลุ่มจังหวัด ภาคเหนือตอนบน
หน่วยงานที่รับผิดชอบ

จังหวัด
กระทรวง

ชื่อโครงการ โครงการการจัดการความรู้เชิงประวัติศาสตร์และวัฒนธรรม สำหรับกลุ่ม 8 จังหวัด
ภาคเหนือตอนบน (Historical & Cultural Knowledge Management: H&CKM)

คำขอตั้งงบประมาณปี 2550 จำนวน ล้านบาท
หน่วยงานรับผิดชอบระดับพื้นที่

ส่วนที่ 1 ความสอดคล้อง/เชื่อมโยงระหว่างยุทธศาสตร์กลุ่มจังหวัด ประเด็นยุทธศาสตร์
เป้าประสงค์ กลยุทธ์ของจังหวัด และผลผลิต/โครงการของหน่วยงาน

1. ยุทธศาสตร์กลุ่มจังหวัด (ระบุเพียง 1 ยุทธศาสตร์)

สร้างฐานเศรษฐกิจใหม่ที่มีศักยภาพและ โอกาสการแข่งขันระดับนานาชาติ

2. ประเด็นยุทธศาสตร์ของจังหวัดตามนโยบายด้านต่างๆ (ระบุเพียง 1 เรื่อง)

- ☐ การเกษตร ระบุ (ประเด็นยุทธศาสตร์ของจังหวัด)
- ☒ การท่องเที่ยว ประเด็นยุทธศาสตร์ปรับตัว เพิ่มมูลค่าฐานเศรษฐกิจเดิม
 - เชื่อมโยงการท่องเที่ยวเพื่อเป็นพลังดึงดูดใหม่จากทรัพยากรท่องเที่ยวทั้งภายในกลุ่มจังหวัดและเชื่อมโยงกับกลุ่มประเทศอนุภูมิภาคแม่น้ำโขงและเอเชียใต้
 - สร้างงานหัตถกรรมที่มีเอกลักษณ์และความเป็นเลิศในระดับนานาชาติสำหรับตลาดเฉพาะ (Niche Market) โดยการนำวัฒนธรรมล้านนา มาสร้างเอกลักษณ์และเรื่องราวเพื่อเพิ่มมูลค่าให้กับสินค้า
- ☐ การแก้ไขปัญหาสังคมและความเดือดร้อนของประชาชน ระบุ (ประเด็นยุทธศาสตร์ของจังหวัด)
- ☐ การค้าระหว่างประเทศและชายแดน ระบุ (ประเด็นยุทธศาสตร์ของจังหวัด)
- ☐ การลงทุน, BOI, นิคมอุตสาหกรรม SMEs และ OTOP ระบุ (ประเด็นยุทธศาสตร์ของจังหวัด)
- ☐ Logistic ระบุ (ประเด็นยุทธศาสตร์ของจังหวัด)

- ☐ การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
ระบุ (ประเด็นยุทธศาสตร์ของจังหวัด)
- ☐ อื่นๆ ระบุ.....
ระบุ (ประเด็นยุทธศาสตร์ของจังหวัด)

3. เป้าประสงค์ของจังหวัด (ระบุเพียง 1 เป้าประสงค์)
เพื่อรายได้จากการท่องเที่ยว และหัตถกรรม
4. กลยุทธ์ของจังหวัด (ระบุเพียง 1 กลยุทธ์)
สร้างคุณค่าในตัวแหล่งท่องเที่ยว และหัตถกรรมจากการมีประวัติศาสตร์ และ
วัฒนธรรมที่เป็นเอกลักษณ์
5. สอดคล้องกับผลผลิต/โครงการของหน่วยงาน (ระบุเพียง 1 ผลผลิต/โครงการ)

ส่วนที่ 2 รายละเอียดโครงการ

1. วัตถุประสงค์ของโครงการ

ด้านการท่องเที่ยว

1.1 เพื่อให้มีองค์ความรู้ที่สำคัญในด้านประวัติศาสตร์ และวัฒนธรรมของแหล่งท่องเที่ยวเพื่อ
การพัฒนาภายใต้ทิศทางที่เหมาะสมอย่างยั่งยืนของกลุ่ม 8 จังหวัดภาคเหนือตอนบน

1.2 การสร้างคุณค่าแหล่งท่องเที่ยวจากการมีประวัติศาสตร์ และวัฒนธรรมที่เป็นเอกลักษณ์

ด้านหัตถกรรม

1.3 เพื่อให้มีองค์ความรู้ที่สำคัญในด้านประวัติศาสตร์ และวัฒนธรรมของหัตถกรรมเพื่อการ
พัฒนาภายใต้ทิศทางที่เหมาะสมอย่างยั่งยืนของกลุ่ม 8 จังหวัดภาคเหนือตอนบน

1.4 การสร้างคุณค่าของหัตถกรรมจากการมีประวัติศาสตร์ และวัฒนธรรมที่เป็นเอกลักษณ์

2. กลุ่มเป้าหมายที่ได้รับผลประโยชน์

2.1 ผู้ประกอบการด้านการท่องเที่ยวและหัตถกรรมที่เกี่ยวข้อง

2.2 หน่วยงานภาครัฐผู้สามารถนำองค์ความรู้ที่ได้ไปต่อยอด

3. ตัวชี้วัดความสำเร็จของโครงการ

3.1 องค์ความรู้ที่สำคัญในด้านประวัติศาสตร์ และวัฒนธรรมของแหล่งท่องเที่ยว และ
หัตถกรรมของกลุ่ม 8 จังหวัดภาคเหนือตอนบนประเภทของสินค้าจากไม้ที่ได้รับการ
พัฒนาเพิ่มขึ้น

3.2 ระบบสารสนเทศองค์ความรู้ที่ได้จากการทำโครงการ

3.3 มูลค่าเพิ่มของการท่องเที่ยว และหัตถกรรมที่เกิดขึ้น

4. ประเภทของโครงการ

☒ โครงการตามยุทธศาสตร์กลุ่มจังหวัด

- ☐ โครงการตามยุทธศาสตร์จังหวัด
5. สถานะโครงการ
- ☐ โครงการต่อเนื่อง
- ☒ โครงการใหม่
6. ระยะเวลาดำเนินการ 2 ปี
7. วงเงินของโครงการ ล้านบาท

ส่วนที่ 3 ความพร้อมของโครงการ

- ☒ ดำเนินการได้ทันที
- ☐ อยู่ระหว่างเตรียมความพร้อม
1. ความพร้อมของพื้นที่ดำเนินการ
- ☒ มีแล้ว และได้รับอนุญาตให้ใช้ได้ตามกฎหมาย ☐ ต้องจัดหาใหม่
2. ความพร้อมของแบบรูปราชการ
- ☐ มีและสมบูรณ์ ☒ มี แต่ยังไม่สมบูรณ์ ☐ ไม่มี
3. ความพร้อมของการศึกษาผลกระทบสิ่งแวดล้อม
- ☒ ไม่กระทบ ☐ ผ่านคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมฯ แล้ว ☐ ยังไม่ผ่าน
4. ความพร้อมของบุคลากร เครื่องมือและเทคนิค
- ☐ สูง ☒ ปานกลาง ☐ ต่ำ
5. การศึกษาโครงการเบื้องต้น
- ☐ ไม่ต้องมี เพราะ.....
- ☐ มีแล้ว
- ☒ ยังไม่มี เพราะ.....

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

แบบแสดงรายละเอียดโครงการขั้นต้น

กลุ่มจังหวัด ภาคเหนือตอนบน
หน่วยงานที่รับผิดชอบ

จังหวัด
กระทรวง

ชื่อโครงการ โครงการบูรณาการแผนพัฒนาหัตถกรรมเพื่อเพิ่มศักยภาพในการแข่งขันและการเป็นเมือง
หัตถกรรมของกลุ่ม 8 จังหวัดภาคเหนือตอนบน (Integration Master Plan for the city of
Craftsmanship)

คำขอตั้งงบประมาณปี 2550 จำนวน ล้านบาท
หน่วยงานรับผิดชอบระดับพื้นที่

ส่วนที่ 1 ความสอดคล้อง/เชื่อมโยงระหว่างยุทธศาสตร์กลุ่มจังหวัด ประเด็นยุทธศาสตร์
เป้าประสงค์ กลยุทธ์ของจังหวัด และผลผลิต/โครงการของหน่วยงาน

1. ยุทธศาสตร์กลุ่มจังหวัด (ระบุเพียง 1 ยุทธศาสตร์)

สร้างฐานเศรษฐกิจใหม่ที่มีศักยภาพและ โอกาสการแข่งขันระดับนานาชาติ

2. ประเด็นยุทธศาสตร์ของจังหวัดตามนโยบายด้านต่างๆ (ระบุเพียง 1 เรื่อง)

- ☐ การเกษตร ระบุ (ประเด็นยุทธศาสตร์ของจังหวัด)
- ☒ การท่องเที่ยว ประเด็นยุทธศาสตร์ปรับตัว เพิ่มมูลค่าฐานเศรษฐกิจเดิม
 - เชื่อมโยงการท่องเที่ยวเพื่อเป็นหลังคิงคูดใหม่จากทรัพยากรท่องเที่ยวทั้ง
ภายในกลุ่มจังหวัดและเชื่อมโยงกับกลุ่มประเทศอนุภูมิภาคุ่มแม่น้ำโขง
และเอเชียใต้
 - สร้างงานหัตถกรรมที่มีเอกลักษณ์และความเป็นเลิศในระดับนานาชาติ
สำหรับตลาดเฉพาะ (Niche Market) โดยการนำวัฒนธรรมล้านนา
สร้างเอกลักษณ์และเรื่องราวเพื่อเพิ่มมูลค่าให้กับสินค้า
- ☐ การแก้ไขปัญหาสังคมและความเดือดร้อนของประชาชน
ระบุ (ประเด็นยุทธศาสตร์ของจังหวัด)
- ☐ การค้าระหว่างประเทศและชายแดน
ระบุ (ประเด็นยุทธศาสตร์ของจังหวัด)
- ☐ การลงทุน, BOI, นิคมอุตสาหกรรม SMEs และ OTOP
ระบุ (ประเด็นยุทธศาสตร์ของจังหวัด)

- ☐ Logistic ระบุ (ประเด็นยุทธศาสตร์ของจังหวัด)
- ☐ การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
ระบุ (ประเด็นยุทธศาสตร์ของจังหวัด)
- ☐ อื่นๆ ระบุ.....

ระบุ (ประเด็นยุทธศาสตร์ของจังหวัด)

3. เป้าประสงค์ของจังหวัด (ระบุเพียง 1 เป้าประสงค์)
เพิ่มศักยภาพในการพัฒนาหัตถกรรมของกลุ่มล้านนา
4. กลยุทธ์ของจังหวัด (ระบุเพียง 1 กลยุทธ์)
บูรณาการเพื่อการพัฒนาหัตถกรรมกลุ่มล้านนาอย่างเป็นเลิศ
5. สอดคล้องกับผลผลิต/โครงการของหน่วยงาน (ระบุเพียง 1 ผลผลิต/โครงการ)

ส่วนที่ 2 รายละเอียดโครงการ

1. วัตถุประสงค์ของโครงการ

ด้านหัตถกรรม

- 1.1 เพื่อบูรณาการแผนหรือโครงการพัฒนาหัตถกรรมของกลุ่มจังหวัดล้านนาเพื่อเพิ่มศักยภาพในการแข่งขัน และการเป็นเมืองแห่งหัตถกรรม
- 1.2 เพื่อหาแผนพัฒนาที่ควรที่จะเพิ่มเติมนอกเหนือจากแผนหรือโครงการพัฒนาที่มีอยู่ในปัจจุบัน

2. กลุ่มเป้าหมายที่ได้รับผลประโยชน์

- 2.1 ผู้ประกอบการหัตถกรรมที่เกี่ยวข้อง
- 2.2 หน่วยงานภาครัฐผู้สามารถนำองค์ความรู้ที่ได้ไปต่อยอด

3. ตัวชี้วัดความสำเร็จของโครงการ

- a. แผนบูรณาการพัฒนาหัตถกรรมของกลุ่มจังหวัดล้านนาเพื่อเพิ่มศักยภาพในการแข่งขัน และการเป็นเมืองแห่งหัตถกรรม
- b. แผนหรือโครงการเพิ่มเติมนอกเหนือจากที่มีอยู่ในปัจจุบัน

4. ประเภทของโครงการ

- ☒ โครงการตามยุทธศาสตร์กลุ่มจังหวัด
- ☐ โครงการตามยุทธศาสตร์จังหวัด

5. สถานะโครงการ

- ☐ โครงการต่อเนื่อง
- ☒ โครงการใหม่

6. ระยะเวลาดำเนินการ 1 ปี

7. งบประมาณโครงการ ล้านบาท

ส่วนที่ 3 ความพร้อมของโครงการ

- ☒ ดำเนินการได้ทันที
☐ อยู่ระหว่างเตรียมความพร้อม
1. ความพร้อมของพื้นที่ดำเนินการ
☒ มีแล้ว และได้รับอนุญาตให้ใช้ได้ตามกฎหมาย ☐ ต้องจัดหาใหม่
 2. ความพร้อมของแบบรูปราชการ
☐ มีและสมบูรณ์ ☒ มี แต่ยังไม่สมบูรณ์ ☐ ไม่มี
 3. ความพร้อมของการศึกษาผลกระทบสิ่งแวดล้อม
☒ ไม่กระทบ ☐ ผ่านคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมฯ แล้ว ☐ ยังไม่ผ่าน
 4. ความพร้อมของบุคลากร เครื่องมือและเทคนิค
☒ สูง ☐ ปานกลาง ☐ ต่ำ
 5. การศึกษาโครงการเบื้องต้น
☐ ไม่ต้องมี เพราะ.....
☐ มีแล้ว
☒ ยังไม่มี เพราะ.....

แบบแสดงรายละเอียดโครงการขั้นต้น

กลุ่มจังหวัด ภาคเหนือตอนบน
หน่วยงานที่รับผิดชอบ

จังหวัด
กระทรวง

ชื่อโครงการ โครงการจัดทำฐานข้อมูลท่องเที่ยวและหัตถกรรมที่สมบูรณ์แบบของกลุ่ม 8 จังหวัด
ภาคเหนือตอนบนเพื่อเชื่อมโยงกับการเป็นเมืองหัตถกรรม (Smart Database for Northern Tourism and
Handicraft)

กำหนดงบประมาณปี 2550 จำนวน ล้านบาท
หน่วยงานรับผิดชอบระดับพื้นที่

ส่วนที่ 1 ความสอดคล้อง/เชื่อมโยงระหว่างยุทธศาสตร์กลุ่มจังหวัด ประเด็นยุทธศาสตร์
เป้าประสงค์ กลยุทธ์ของจังหวัด และผลผลิต/โครงการของหน่วยงาน

1. ยุทธศาสตร์กลุ่มจังหวัด (ระบุเพียง 1 ยุทธศาสตร์)

สร้างฐานเศรษฐกิจใหม่ที่มีศักยภาพและโอกาสการแข่งขันระดับนานาชาติ

2. ประเด็นยุทธศาสตร์ของจังหวัดตามนโยบายด้านต่างๆ (ระบุเพียง 1 เรื่อง)

- ☐ การเกษตร ระบุ (ประเด็นยุทธศาสตร์ของจังหวัด)
- ☒ การท่องเที่ยว ประเด็นยุทธศาสตร์ปรับตัว เพิ่มมูลค่าฐานเศรษฐกิจเดิม
 - ☐ เชื่อมโยงการท่องเที่ยวเพื่อเป็นพลังดึงดูดใหม่จากทรัพยากรท่องเที่ยวทั้งภายในกลุ่มจังหวัดและเชื่อมโยงกับกลุ่มประเทศอนุภูมิภาคแม่น้ำโขงและเอเชียใต้
 - ☐ สร้างงานหัตถกรรมที่มีเอกลักษณ์และความเป็นเลิศในระดับนานาชาติสำหรับตลาดเฉพาะ (Niche Market) โดยการนำวัฒนธรรมล้านนา มาสร้างเอกลักษณ์และเรื่องราวเพื่อเพิ่มมูลค่าให้กับสินค้า
- ☐ การแก้ไขปัญหาสังคมและความเดือดร้อนของประชาชน ระบุ (ประเด็นยุทธศาสตร์ของจังหวัด)
- ☐ การค้าระหว่างประเทศและชายแดน ระบุ (ประเด็นยุทธศาสตร์ของจังหวัด)
- ☐ การลงทุน, BOI, นิคมอุตสาหกรรม SMEs และ OTOP ระบุ (ประเด็นยุทธศาสตร์ของจังหวัด)

- ☐ Logistic ระบุ (ประเด็นยุทธศาสตร์ของจังหวัด)
- ☐ การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
ระบุ (ประเด็นยุทธศาสตร์ของจังหวัด)
- ☐ อื่นๆ ระบุ.....

ระบุ (ประเด็นยุทธศาสตร์ของจังหวัด)

3. เป้าประสงค์ของจังหวัด (ระบุเพียง 1 เป้าประสงค์)

เพื่อสร้างฐานข้อมูลด้านการท่องเที่ยวและหัตถกรรมที่สมบูรณ์แบบของกลุ่มจังหวัด
ล้านนา

4. กลยุทธ์ของจังหวัด (ระบุเพียง 1 กลยุทธ์)

สร้างฐานข้อมูลด้านการท่องเที่ยวและหัตถกรรมที่สมบูรณ์แบบที่สามารถตอบสนอง
ความต้องการของผู้ใช้ได้ทุกกรณี มีความถูกต้อง ทันสมัย และเชื่อถือได้ ของกลุ่มจังหวัด
ล้านนา

5. สอดคล้องกับผลผลิต/โครงการของหน่วยงาน (ระบุเพียง 1 ผลผลิต/โครงการ)

ส่วนที่ 2 รายละเอียดโครงการ

1. วัตถุประสงค์ของโครงการ

ด้านการท่องเที่ยว

1.1 สร้างฐานข้อมูลด้านการท่องเที่ยวที่สมบูรณ์แบบที่สามารถตอบสนองความต้องการของผู้
ใช้ได้ทุกกรณี มีความถูกต้อง ทันสมัย และเชื่อถือได้ ของกลุ่มจังหวัดล้านนา

1.2 สร้างฐานข้อมูลที่มีความเชื่อมโยงกับหัตถกรรมอย่างมีนัยสำคัญ ตามความต้องการของ
ผู้ใช้

ด้านหัตถกรรม

1.3 สร้างฐานข้อมูลด้านหัตถกรรมที่สมบูรณ์แบบที่สามารถตอบสนองความต้องการของผู้
ใช้ได้ทุกกรณี มีความถูกต้อง ทันสมัย และเชื่อถือได้ ของกลุ่มจังหวัดล้านนา

1.4 สร้างฐานข้อมูลที่มีความเชื่อมโยงกับการท่องเที่ยวอย่างมีนัยสำคัญ ตามความต้องการของ
ผู้ใช้

2 กลุ่มเป้าหมายที่ได้รับผลประโยชน์

2.1 ผู้ประกอบการด้านการท่องเที่ยวและหัตถกรรมที่เกี่ยวข้อง

2.2 หน่วยงานภาครัฐที่สามารถนำองค์ความรู้ที่ได้ไปต่อยอด

2.3 นักท่องเที่ยวที่มีความสนใจในด้านหัตถกรรมของกลุ่มจังหวัดล้านนา

3 ตัวชี้วัดความสำเร็จของโครงการ

3.4 ฐานข้อมูลด้านการท่องเที่ยวและหัตถกรรมที่สมบูรณ์แบบ และมีความเชื่อมโยงกันแบบมี
นัยสำคัญที่สามารถตอบสนองความต้องการของผู้ใช้ได้ทุกกรณี มีความถูกต้อง ทันสมัย
และเชื่อถือได้ ของกลุ่มจังหวัดล้านนา

3.5 ระบบสารสนเทศที่รองรับฐานข้อมูลในข้อ 3.1

4 ประเภทของโครงการ

- ☒ โครงการตามยุทธศาสตร์กลุ่มจังหวัด
☐ โครงการตามยุทธศาสตร์จังหวัด

5 สถานะโครงการ

- ☐ โครงการต่อเนื่อง
☒ โครงการใหม่

6 ระยะเวลาดำเนินการ 1.5 ปี

7 วงเงินของโครงการ ล้านบาท

ส่วนที่ 3 ความพร้อมของโครงการ

- ☒ ดำเนินการได้ทันที
☐ อยู่ระหว่างเตรียมความพร้อม

1. ความพร้อมของพื้นที่ดำเนินการ

- ☒ มีแล้ว และได้รับอนุญาตให้ใช้ได้ตามกฎหมาย ☐ ต้องจัดหาใหม่

2. ความพร้อมของแบบรูปการ

- ☐ มีและสมบูรณ์ ☒ มี แต่ยังไม่สมบูรณ์ ☐ ไม่มี

3. ความพร้อมของการศึกษาผลกระทบสิ่งแวดล้อม

- ☒ ไม่กระทบ ☐ ผ่านคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมฯ แล้ว ☐ ยังไม่ผ่าน

4. ความพร้อมของบุคลากร เครื่องมือและเทคนิค

- ☒ สูง ☐ ปานกลาง ☐ ต่ำ

5. การศึกษาโครงการเบื้องต้น

- ☐ ไม่ต้องมี เพราะ.....
☐ มีแล้ว
☒ ยังไม่มี เพราะ.....

แบบแสดงรายละเอียดโครงการขั้นต้น

กลุ่มจังหวัด ภาคเหนือตอนบน
หน่วยงานที่รับผิดชอบ

จังหวัด แพร่
กระทรวง

ชื่อโครงการ โครงการวิจัยและพัฒนาสินค้าจากภูมิปัญญาท้องถิ่นสู่สากล
กำหนดงบประมาณปี 2550 จำนวน 2 ล้านบาท
หน่วยงานรับผิดชอบระดับพื้นที่

ส่วนที่ 1 ความสอดคล้อง/เชื่อมโยงระหว่างยุทธศาสตร์กลุ่มจังหวัด ประเด็นยุทธศาสตร์
เป้าประสงค์ กลยุทธ์ของจังหวัด และผลผลิต/โครงการของหน่วยงาน

1. ยุทธศาสตร์กลุ่มจังหวัด (ระบุเพียง 1 ยุทธศาสตร์)

สร้างฐานเศรษฐกิจใหม่ที่มีศักยภาพและ โอกาสการแข่งขันระดับนานาชาติ

2. ประเด็นยุทธศาสตร์ของจังหวัดตามนโยบายด้านต่างๆ (ระบุเพียง 1 เรื่อง)

- ☐ การเกษตร ระบุ (ประเด็นยุทธศาสตร์ของจังหวัด)
- ☒ การท่องเที่ยว ประเด็นยุทธศาสตร์ปรับตัว เพิ่มมูลค่าฐานเศรษฐกิจเดิม
 - เชื่อมโยงการท่องเที่ยวเพื่อเป็นพลังดึงดูดใหม่จากทรัพยากรท่องเที่ยวทั้งภายในกลุ่มจังหวัดและเชื่อมโยงกับกลุ่มประเทศอนุภูมิภาคลุ่มแม่น้ำโขงและเอเชียใต้
 - สร้างงานหัตถกรรมที่มีเอกลักษณ์และความเป็นเลิศในระดับนานาชาติสำหรับตลาดเฉพาะ (Niche Market) โดยการนำวัฒนธรรมล้านนามาสร้างเอกลักษณ์และเรื่องราวเพื่อเพิ่มมูลค่าให้กับสินค้า
- ☐ การแก้ไขปัญหาสังคมและความเดือดร้อนของประชาชน
ระบุ (ประเด็นยุทธศาสตร์ของจังหวัด)
- ☐ การค้าระหว่างประเทศและชายแดน
ระบุ (ประเด็นยุทธศาสตร์ของจังหวัด)
- ☐ การลงทุน, BOI, นิคมอุตสาหกรรม SMEs และ OTOP
ระบุ (ประเด็นยุทธศาสตร์ของจังหวัด)
- ☐ Logistic ระบุ (ประเด็นยุทธศาสตร์ของจังหวัด)
- ☐ การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
ระบุ (ประเด็นยุทธศาสตร์ของจังหวัด)

☐ อื่นๆ ระบุ.....

ระบุ (ประเด็นยุทธศาสตร์ของจังหวัด)

3. เป้าประสงค์ของจังหวัด (ระบุเพียง 1 เป้าประสงค์)

เพื่อรายได้จากการท่องเที่ยว

4. กลยุทธ์ ของจังหวัด (ระบุเพียง 1 กลยุทธ์)

5. สอดคล้องกับผลผลิต/โครงการของหน่วยงาน (ระบุเพียง 1 ผลผลิต/โครงการ)

ส่วนที่ 2 รายละเอียดโครงการ

1. วัตถุประสงค์ของโครงการ

ด้านการท่องเที่ยว

1.1

1.2

ด้านหัตถกรรม

1.3 เพื่อพัฒนาผลิตภัณฑ์เกี่ยวกับไม้ของทางจังหวัดให้มีความหลากหลาย

1.4 เพื่อยกระดับคุณภาพของสินค้า

2. กลุ่มเป้าหมายที่ได้รับผลประโยชน์

2.1 ผู้ประกอบการที่เกี่ยวข้อง

2.2

3. ตัวชี้วัดความสำเร็จของโครงการ

7.1 ประเภทของสินค้าจากไม้ที่ได้รับการพัฒนาเพิ่มขึ้น

7.2 สินค้าประเภทไม้ของผู้ประกอบการมีคุณภาพที่สูงขึ้น

4. ประเภทของโครงการ

☒ โครงการตามยุทธศาสตร์กลุ่มจังหวัด

☐ โครงการตามยุทธศาสตร์จังหวัด

5. สถานะโครงการ

☐ โครงการต่อเนื่อง

☒ โครงการใหม่

6. ระยะเวลาดำเนินการ 2 ปี

7. วงเงินของโครงการ 2 ล้านบาท

ส่วนที่ 3 ความพร้อมของโครงการ

☒ ดำเนินการได้ทันที

☐ อยู่ระหว่างเตรียมความพร้อม

1. ความพร้อมของพื้นที่ดำเนินการ

☒ มีแล้ว และได้รับอนุญาตให้ใช้ได้ตามกฎหมาย ☐ ต้องจัดหาใหม่

2. ความพร้อมของแบบรูปราชการ

☐ มีและสมบูรณ์ ☐ มี แต่ยังไม่สมบูรณ์ ☒ ไม่มี

3. ความพร้อมของการศึกษาผลกระทบสิ่งแวดล้อม

☒ ไม่กระทบ ☐ ผ่านคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมฯ แล้ว ☐ ยังไม่ผ่าน

4. ความพร้อมของบุคลากร เครื่องมือและเทคนิค

☐ สูง ☒ ปานกลาง ☐ ต่ำ

5. การศึกษาโครงการเบื้องต้น

☐ ไม่ต้องมี เพราะ.....

☐ มีแล้ว

☒ ยังไม่มี เพราะ.....

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

แบบแสดงรายละเอียดโครงการขั้นต้น

กลุ่มจังหวัด ภาคเหนือตอนบน
หน่วยงานที่รับผิดชอบ

จังหวัด แพร่
กระทรวง

ชื่อโครงการ โครงการปรับแต่งภูมิทัศน์ถนนตัดกรรมไม้และการแต่งหน้าร้าน
คำขอตั้งงบประมาณปี 2550 จำนวน 3 ล้านบาท
หน่วยงานรับผิดชอบระดับพื้นที่

ส่วนที่ 1 ความสอดคล้อง/เชื่อมโยงระหว่างยุทธศาสตร์กลุ่มจังหวัด ประเด็นยุทธศาสตร์
เป้าประสงค์ กลยุทธ์ของจังหวัด และผลผลิต/โครงการของหน่วยงาน

1. ยุทธศาสตร์กลุ่มจังหวัด (ระบุเพียง 1 ยุทธศาสตร์)

สร้างฐานเศรษฐกิจใหม่ที่มีศักยภาพและ โอกาสการแข่งขันระดับนานาชาติ

2. ประเด็นยุทธศาสตร์ของจังหวัดตามนโยบายด้านต่างๆ (ระบุเพียง 1 เรื่อง)

- ☐ การเกษตร ระบุ (ประเด็นยุทธศาสตร์ของจังหวัด)
- ☒ การท่องเที่ยว ประเด็นยุทธศาสตร์ปรับตัว เพิ่มมูลค่าฐานเศรษฐกิจเดิม
 - เชื่อมโยงการท่องเที่ยวเพื่อเป็นพลังดึงดูดใหม่จากทรัพยากรท่องเที่ยวทั้งภายในกลุ่มจังหวัดและเชื่อมโยงกับกลุ่มประเทศอนุภูมิภาคลุ่มแม่น้ำโขงและเอเชียใต้
 - สร้างงานหัตถกรรมที่มีเอกลักษณ์และความเป็นเลิศในระดับนานาชาติสำหรับตลาดเฉพาะ (Niche Market) โดยการนำวัฒนธรรมล้านนามาสร้างเอกลักษณ์และเรื่องราวเพื่อเพิ่มมูลค่าให้กับสินค้า
- ☐ การแก้ไขปัญหาสังคมและความเดือดร้อนของประชาชน
ระบุ (ประเด็นยุทธศาสตร์ของจังหวัด)
- ☐ การค้าระหว่างประเทศและชายแดน
ระบุ (ประเด็นยุทธศาสตร์ของจังหวัด)
- ☐ การลงทุน, BOI, นิคมอุตสาหกรรม SMEs และ OTOP
ระบุ (ประเด็นยุทธศาสตร์ของจังหวัด)
- ☐ Logistic ระบุ (ประเด็นยุทธศาสตร์ของจังหวัด)
- ☐ การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
ระบุ (ประเด็นยุทธศาสตร์ของจังหวัด)

☐ อื่นๆ ระบุ.....

ระบุ (ประเด็นยุทธศาสตร์ของจังหวัด)

3. เป้าประสงค์ของจังหวัด (ระบุเพียง 1 เป้าประสงค์)

เพื่อรายได้จากการท่องเที่ยว

4. กลยุทธ์ ของจังหวัด (ระบุเพียง 1 กลยุทธ์)

5. สอดคล้องกับผลผลิต/โครงการของหน่วยงาน (ระบุเพียง 1 ผลผลิต/โครงการ)

ส่วนที่ 2 รายละเอียดโครงการ

1. วัตถุประสงค์ของโครงการ

ด้านการท่องเที่ยว

1.1 เพื่อพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวให้มีความเป็นระเบียบและสวยงาม

1.2 เพื่อจัดระเบียบทางกายภาพของแหล่งท่องเที่ยว

ด้านหัตถกรรม

1.3

1.4

2. กลุ่มเป้าหมายที่ได้รับผลประโยชน์

2.1 ผู้ประกอบการที่เกี่ยวข้อง

2.2 นักท่องเที่ยว

3. ตัวชี้วัดความสำเร็จของโครงการ

3.1 แหล่งท่องเที่ยวที่ขายผลิตภัณฑ์จากไม้ได้รับการพัฒนาด้านสถาปัตยกรรม

3.2 ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวด้านสถาปัตยกรรมสูงขึ้น

3.3 จำนวนนักท่องเที่ยวสูงมากขึ้น

4. ประเภทของโครงการ

☒ โครงการตามยุทธศาสตร์กลุ่มจังหวัด

☐ โครงการตามยุทธศาสตร์จังหวัด

5. สถานะโครงการ

☐ โครงการต่อเนื่อง

☒ โครงการใหม่

6. ระยะเวลาดำเนินการ 0.5 ปี

7. วงเงินของโครงการ 3 ล้านบาท

ส่วนที่ 3 ความพร้อมของโครงการ

- ☒ ดำเนินการได้ทันที
☐ อยู่ระหว่างเตรียมความพร้อม
6. ความพร้อมของพื้นที่ดำเนินการ
☒ มีแล้ว และได้รับอนุญาตให้ใช้ได้ตามกฎหมาย ☐ ต้องจัดหาใหม่
7. ความพร้อมของแบบรูปราชการ
☐ มีและสมบูรณ์ ☐ มี แต่ยังไม่สมบูรณ์ ☒ ไม่มี
8. ความพร้อมของการศึกษาผลกระทบสิ่งแวดล้อม
☒ ไม่กระทบ ☐ ผ่านคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมฯ แล้ว ☐ ยังไม่ผ่าน
9. ความพร้อมของบุคลากร เครื่องมือและเทคนิค
☐ สูง ☒ ปานกลาง ☐ ต่ำ
10. การศึกษาโครงการเบื้องต้น
☐ ไม่ต้องมี เพราะ.....
☐ มีแล้ว
☒ ยังไม่มี เพราะ.....

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

แบบแสดงรายละเอียดโครงการขั้นต้น

กลุ่มจังหวัด ภาคเหนือตอนบน
หน่วยงานที่รับผิดชอบ

จังหวัด เชียงใหม่
กระทรวง

ชื่อโครงการ ศูนย์ท่องเที่ยวเชิงหัตถกรรมผ้าฝ้ายทอมือบ้านดอนหลวง

ค่าขอตั้งงบประมาณปี 2550 จำนวน บาท

หน่วยงานรับผิดชอบระดับพื้นที่

ส่วนที่ 1 ความสอดคล้อง/เชื่อมโยงระหว่างยุทธศาสตร์กลุ่มจังหวัด ประเด็นยุทธศาสตร์
เป้าประสงค์ กลยุทธ์ของจังหวัด และผลผลิต/โครงการของหน่วยงาน

1. ยุทธศาสตร์กลุ่มจังหวัด (ระบุเพียง 1 ยุทธศาสตร์)

สร้างฐานเศรษฐกิจใหม่ที่มีศักยภาพและโอกาสการแข่งขันระดับนานาชาติ

2. ประเด็นยุทธศาสตร์ของจังหวัดตามนโยบายด้านต่างๆ (ระบุเพียง 1 เรื่อง)

- ☐ การเกษตร ระบุ (ประเด็นยุทธศาสตร์ของจังหวัด)
- ☒ การท่องเที่ยว ประเด็นยุทธศาสตร์ปรับตัว เพิ่มมูลค่าฐานเศรษฐกิจเดิม
 - เชื่อมโยงการท่องเที่ยวเพื่อเป็นพลังดึงดูดใหม่จากทรัพยากรท่องเที่ยวทั้งภายในกลุ่มจังหวัดและเชื่อมโยงกับกลุ่มประเทศอนุภูมิภาคกลุ่มแม่น้ำโขงและเอเชียใต้
 - สร้างงานหัตถกรรมที่มีเอกลักษณ์และความเป็นเลิศในระดับนานาชาติสำหรับตลาดเฉพาะ(NicheMarket)โดยการนำวัฒนธรรมล้านนามาสร้างเอกลักษณ์และเรื่องราวเพื่อเพิ่มมูลค่าให้กับสินค้า
- ☐ การแก้ไขปัญหาสังคมและความเดือดร้อนของประชาชน ระบุ (ประเด็นยุทธศาสตร์ของจังหวัด)
- ☐ การค้าระหว่างประเทศและชายแดน ระบุ (ประเด็นยุทธศาสตร์ของจังหวัด)
- ☐ การลงทุน, BOI, นิคมอุตสาหกรรม SMEs และ OTOP ระบุ (ประเด็นยุทธศาสตร์ของจังหวัด)
- ☐ Logistic ระบุ (ประเด็นยุทธศาสตร์ของจังหวัด)
- ☐ การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ระบุ (ประเด็นยุทธศาสตร์ของจังหวัด)

☐ อื่นๆ ระบุ.....

ระบุ (ประเด็นยุทธศาสตร์ของจังหวัด)

3. เป้าประสงค์ของจังหวัด (ระบุเพียง 1 เป้าประสงค์)

เพิ่มรายได้จากการท่องเที่ยว

4. กลยุทธ์ ของจังหวัด (ระบุเพียง 1 กลยุทธ์)

“เข้าถึงง่าย หลากหลายรูปแบบ อิงแอบวัฒนธรรม นำความปลอดภัย รู้จักใช้ภาษา พัฒนาอาหารอร่อย”

5. สอดคล้องกับผลผลิต/โครงการของหน่วยงาน (ระบุเพียง 1 ผลผลิต/โครงการ)

แหล่งผลิตและจำหน่ายผ้าฝ้ายทอมือ บ้านคอนหลวง

ส่วนที่ 2 รายละเอียดโครงการ

1. วัตถุประสงค์ของโครงการ

ด้านการท่องเที่ยว

1.1 เพื่อให้ประชาชนในท้องถิ่นเกิดการผสมผสานเรื่องของถิ่นลำนานาเข้ากับการท่องเที่ยว แล้วนำเสนอแก่ผู้บริโภคนในเชิงพาณิชย์ โดยเฉพาะด้านสถาปัตยกรรมของแหล่ง OTOP

1.2 พัฒนาแหล่งผลิตและจำหน่ายสินค้าหัตถกรรมผ้าฝ้ายทอมือบ้านคอนหลวง ให้เป็น “ศูนย์ท่องเที่ยวเชิงหัตถกรรมผ้าฝ้ายทอมือบ้านคอนหลวง”

ด้านหัตถกรรม

1.3 เพื่อให้ประชาชนในท้องถิ่นเกิดการผสมผสานเรื่องของถิ่นลำนานาเข้ากับการผลิตสินค้าหัตถกรรม แล้วนำเสนอแก่ผู้บริโภคนในเชิงพาณิชย์อย่างเป็นเอกลักษณ์

1.4 ประชาชนในท้องถิ่นสามารถประยุกต์และผสมผสานวัฒนธรรมท้องถิ่นและวัฒนธรรมอื่นลงสู่ผลิตภัณฑ์หัตถกรรมได้อย่างลงตัว ตรงตามความต้องการของลูกค้าในวัฒนธรรมนั้นๆ

2. กลุ่มเป้าหมายที่ได้รับผลประโยชน์

2.1 ประชาชนในพื้นที่บ้านคอนหลวง ตำบลแม่แรง อำเภอบ้านนา และจังหวัดลำพูน ในระบบธุรกิจหัตถอุตสาหกรรม

2.2 จังหวัดใกล้เคียงที่สามารถใช้แหล่งทรัพยากรร่วมกันได้

3. ตัวชี้วัดความสำเร็จของโครงการ

3.1 เกิดแหล่งท่องเที่ยว “ศูนย์ท่องเที่ยวเชิงหัตถกรรมผ้าฝ้ายทอมือบ้านคอนหลวง”

3.2 บ้านคอนหลวงได้รับการพัฒนาด้านสถาปัตยกรรมล้านนา

- 3.3 เกิดความร่วมมือของระบบขนส่งมวลชนและระบบขนส่งในท้องถิ่น
- 3.4 เกิดเครือข่ายข้อมูลด้านธุรกิจ การท่องเที่ยว และ OTOP
- 3.5 รายได้ของประชาชนในพื้นที่เพิ่มขึ้น
- 3.6 จำนวนนักท่องเที่ยวเพิ่มขึ้น
- 3.7 การเป็นที่รู้จักของคนในและต่างประเทศเพิ่มขึ้น

4. ประเภทของโครงการ

- ☐ โครงการตามยุทธศาสตร์กลุ่มจังหวัด
- ☒ โครงการตามยุทธศาสตร์จังหวัด

5. สถานะโครงการ

- ☒ โครงการต่อเนื่อง
- ☐ โครงการใหม่

6. ระยะเวลาดำเนินการ

2 ปี

7. วงเงินของโครงการ

ระบุ บาท

ส่วนที่ 3 ความพร้อมของโครงการ

- ☒ ดำเนินการได้ทันที
- ☐ อยู่ในระหว่างเตรียมความพร้อม

1. ความพร้อมของพื้นที่ดำเนินการ

- ☒ มีแล้ว และได้รับอนุญาตให้ใช้ได้ตามกฎหมาย ☐ ต้องจัดหาใหม่

2. ความพร้อมของแบบรูปรายการ

- ☒ มีและสมบูรณ์ ☐ มี แต่ยังไม่สมบูรณ์ ☐ ไม่มี

3. ความพร้อมของการศึกษาผลกระทบสิ่งแวดล้อม

- ☒ ไม่กระทบ ☐ ผ่านคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมฯ แล้ว ☐ ยังไม่ผ่าน

4. ความพร้อมของบุคลากร เครื่องมือและเทคนิค

- ☒ สูง ☐ ปานกลาง ☐ ต่ำ

5. การศึกษาโครงการเบื้องต้น

- ☐ ไม่ต้องมี เพราะ.....
- ☒ มีแล้ว
- ☐ ยังไม่มี เพราะ.....

กลยุทธ์และยุทธวิธี

การพัฒนาแหล่งผลิตและจำหน่ายผ้าฝ้ายทอมือบ้านดอนหลวง เป็น

“ศูนย์ท่องเที่ยวเชิงหัตถกรรมผ้าฝ้ายทอมือบ้านดอนหลวง”

(โดยความร่วมมือระหว่าง 4 ส่วน คือ ชุมชน ภาครัฐ เอกชน และ ปัญญาชน)

กลยุทธ์ (Strategies)

“เข้าถึงง่าย หลากหลายรูปแบบ อิงแอบวัฒนธรรม นำความปลอดภัย รู้จักใช้ภาษา พัฒนาอาหารอร่อย”

ยุทธวิธี (Tactics)

1. Good Infrastructure (เข้าถึงง่าย)

มีโครงสร้างพื้นฐานที่ดีและไม่มีปัญหาในการเข้าถึง

TACTIC: จัดการการเชื่อมต่อระหว่างระบบขนส่งมวลชนและระบบขนส่งท้องถิ่นให้เข้าถึงแหล่ง OTOP บ้านดอนหลวงและแหล่งท่องเที่ยวพื้นที่ติดต่อได้โดยสะดวก

TACTIC: เครือข่ายข้อมูลด้านธุรกิจ การท่องเที่ยว และแหล่ง OTOP บ้านดอนหลวง ตามความสะดวกของการใช้บริการ ของนักธุรกิจหรือนักท่องเที่ยวในการติดต่อ เช่น

(1) การสร้างเครือข่ายด้านข้อมูลเชิงธุรกิจในส่วนของจังหวัดลำพูนกับอำเภอป่าซาง

(2) การสร้างเครือข่ายด้านข้อมูลเชิงท่องเที่ยวในส่วนของการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย ณ ตัวจังหวัดลำพูน กับ แหล่งท่องเที่ยวพื้นที่ติดต่อและแหล่ง OTOP บ้านดอนหลวง

(3) จัดให้มีป้ายชื่อศูนย์และสัญลักษณ์ที่ชัดเจนและสวยงาม

(4) จัดให้มีจุดให้ข้อมูลของบ้านดอนหลวงเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์และหัตถกรรม โดยจัดในบริเวณที่นักท่องเที่ยวสามารถเข้าถึงได้ง่าย

TACTIC: นำการตลาดมาสร้างภาพลักษณ์ของบ้านดอนหลวงให้เป็นที่รู้จักอย่างเป็นระบบมากขึ้น

TACTIC: สร้าง Mascot ของจังหวัดลำพูน ให้เป็นที่จดจำได้ง่าย และสามารถนำมาทำเป็นส่วนหนึ่งของสินค้า หรือทำเป็นของที่ระลึกได้ง่าย ควรมีความน่ารัก มีความหมาย และเป็นกลาง ใช้ได้กับทุกวัฒนธรรม ทุกสังคม และทุกศาสนา

2. Multiple Attraction (หลากหลายรูปแบบ)

มีความน่าสนใจ สนองตอบความต้องการที่หลากหลายได้

TACTIC: พัฒนารวมการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์และการท่องเที่ยวเชิงหัตถกรรมบ้านดอนหลวง และพื้นที่ท่องเที่ยวใกล้เคียงเข้าด้วยกันอย่างเป็นระบบ ในหลักการ

(1)เน้นการนำเสนอความเป็นเอกลักษณ์ทางวัฒนธรรมล้านนาพร้อมผสานอย่างสร้างสรรค์กับวัฒนธรรมตะวันตกอย่างลงตัว

(2)เน้นการนำเสนอความแปลก คุณภาพ และที่มาของสถานที่หรือผลิตภัณฑ์ของบ้านดอนหลวง

3.Unique Local Culture (อิงแอบวัฒนธรรม)

แสดงถึงวัฒนธรรมท้องถิ่นอันเป็นเอกลักษณ์และมีความเป็นมาในเชิงประวัติศาสตร์

TACTIC: พัฒนา OTOP บ้านดอนหลวง ให้เป็น Cultural Product โดยการสร้างวิถีคิด ออกแบบ และช่างฝีมือในการทอลาย ทำสิ่งที่เป็นเอกลักษณ์ของบ้านดอนหลวง

TACTIC: สร้างทักษะการใช้ภาษาท้องถิ่นในชุมชน โดยเฉพาะผู้ที่ต้องให้บริการนักท่องเที่ยว

TACTIC: รมรณรงค์การแต่งกายแบบล้านนา โดยเฉพาะในจุดให้บริการทางการท่องเที่ยวหรือแหล่ง OTOP บ้านดอนหลวง

TACTIC: พัฒนาหรือสร้างการแสดงแบบล้านนาที่ถ่ายทอดถึงที่มาหรือศิลปะ ในจุดของแหล่งท่องเที่ยวและแหล่ง OTOP บ้านดอนหลวงที่เหมาะสม

TACTIC: พัฒนาหรือสร้างแหล่ง OTOP ให้มีสถาปัตยกรรมล้านนาที่สวยงาม บ่งบอกถึงความเป็น “ศูนย์ท่องเที่ยวเชิงหัตถกรรมผ้าฝ้ายทอมือบ้านดอนหลวง” เป็นที่ประทับใจแก่นักท่องเที่ยว และนักท่องเที่ยวสามารถบันทึกภาพไปได้ มากกว่าแหล่งผลิตหรือร้านขายของธรรมดา ซึ่งจะเป็นการส่งเสริมศักยภาพของพื้นที่ด้านการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมและหัตถกรรมที่มีประสิทธิภาพได้อีกทางหนึ่ง

4.Safety Stable Environment (นำความปลอดภัย)

สร้างให้รู้สึกถึงความปลอดภัยในการใช้ชีวิตในการเป็น Place to Visit, Place to Buy, Place to Shop, Place to work, Place to learn และ Place to live

TACTIC: สร้างบทบาทในการเป็น “ศูนย์ท่องเที่ยวเชิงหัตถกรรมผ้าฝ้ายทอมือบ้านดอนหลวง” โดยความร่วมมือของชุมชน ภาครัฐ เอกชน และปัญญาชนในพื้นที่ให้เป็นหนึ่งในเครือข่าย

Local Link – Global Reach

TACTIC: พัฒนาระบบการรักษาความปลอดภัยโดยชุมชนร่วมกับตำรวจมวลชนสัมพันธ์ในพื้นที่

5.Welcoming (รู้จักใช้ภาษา)

ใช้ภาษาพูดและภาษาเขียนที่เหมาะสมกับวัฒนธรรมที่แตกต่างกัน

TACTIC: ภาษาพูด - พัฒนาทักษะการใช้ภาษาต่างประเทศเช่น การใช้ภาษาอังกฤษหรือภาษาอื่น ในการให้บริการ (ยึดหยุ่นตามจำนวนนักท่องเที่ยวของประเทศนั้นๆที่นิยมมาใช้บริการในพื้นที่)

TACTIC: ภาษากาย - พัฒนาทักษะการแสดงออกถึงความมีไมตรีจิตในการบริการอย่างเข้าใจถึงวัฒนธรรมที่แตกต่าง

TACTIC: ภาษาเขียน - พัฒนาความสามารถในการนำเสนอรายละเอียดของสินค้าและบริการต่างๆ โดยใช้ภาษาเขียนที่ถูกต้อง ชัดเจน และเหมาะสม พร้อมนำเสนอราคาให้ผู้บริโภคทราบอย่างชัดเจน และสมเหตุสมผลก่อนการบริโภค

6. Good Food (พัฒนาอาหารอร่อย)

อาหารอร่อย คุณภาพของวัตถุดิบดี และสะอาด

TACTIC: นำเสนอการรับประทานอาหารท้องถิ่นหรืออาหารไทย รวมถึงขนมไทย เข้าไปเป็นส่วนหนึ่งของโปรแกรมการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์และทัศนกรรมบ้านคอนหลวง โดยสนับสนุนให้มีหรือพัฒนาร้านอาหารที่มีอยู่เดิมให้ได้ระดับมาตรฐานด้านความสะอาดและอร่อยไว้ให้บริการในบริเวณบ้านคอนหลวง และ/หรือ รวมไว้เป็นส่วนหนึ่งของโปรแกรมการท่องเที่ยวเป็น Package Tour

TACTIC: จัดเทศกาลอาหารท้องถิ่น อาหารไทย และอาหารนานาชาติ โดยนำเสนอร่วมกับการใช้ผลิตภัณฑ์จากผ้าฝ้ายทอมือบนโต๊ะอาหาร และการใช้ผลิตภัณฑ์จากผ้าฝ้ายทอมือที่มีความหลากหลายรูปแบบในการตกแต่งสถานที่เป็น Hand-made Cotton Collection

TACTIC: พัฒนาอาหารท้องถิ่น อาหารไทย และขนมไทยเป็นอาหารสำเร็จรูปพร้อมรับประทานสะดวกแก่การจำหน่ายโดยการใช้ Package ที่ผลิตจากผ้าฝ้ายทอมือ

TACTIC: ทำการตลาดร้านอาหารท้องถิ่น อาหารไทย และอาหารนานาชาติในจังหวัดลำพูนอย่างเป็นระบบ เช่น สร้าง Mascot อาหารท้องถิ่น และ อาหารไทย ให้เป็นที่จดจำได้ง่าย มีความน่ารัก มีความหมาย และเป็นกลาง ใช้ได้กับทุกวัฒนธรรม ทุกสังคม และทุกศาสนา และให้ทางจังหวัดหรือองค์กรที่รับผิดชอบเป็นผู้ดำเนินการประเมินผลและอนุญาตให้ร้านอาหารที่ถึงระดับมาตรฐานด้านความอร่อยและสะอาดสามารถใช้ Mascot นี้ได้ นอกจากนี้ร้านค้าที่ร่วมโครงการจะได้รับการโฆษณาชื่อ - ที่อยู่ - หมายเลขโทรศัพท์ ฟรี โดยถูกบันทึกในแหล่งข้อมูลกลางของ จังหวัด - อำเภอ หรือ ททท. - แหล่งท่องเที่ยว - แหล่ง OTOP

แนวคิดเชิงการแข่งขัน 3Ps ประกอบการนำเสนอภาคบรรยาย

โครงการ

“ศูนย์ท่องเที่ยวเชิงหัตถกรรมผ้าฝ้ายทอมือบ้านดอนหลวง”

(พอลังเชป)

1.People

ประชากรในพื้นที่มีวัฒนธรรมเป็นของตนเองและมีศักยภาพในการทำผ้าฝ้ายทอมือซึ่งถ่ายทอดจากรุ่นสู่รุ่น มีวิธีการผลิตที่น่าสนใจสามารถนำเสนอได้ จึงสามารถพัฒนาเป็นแหล่งท่องเที่ยวหัตถกรรมเชิงพาณิชย์ได้ แต่ขาดการนำเสนอความเป็นมาหรือที่มาในการทำผ้าฝ้ายทอมืออันทรงคุณค่าเชิงประวัติศาสตร์ การใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่นในการผลิต ข้อดีของการใช้ผ้าฝ้ายทอมือในรูปแบบของการเอาวัฒนธรรมมาผสมผสานกับแหล่งท่องเที่ยวและงานหัตถกรรมในเชิงพาณิชย์อย่างเป็นระบบ จึงควรได้รับการพัฒนาโดยใช้แนวคิด “ร่วมกันสร้าง ร่วมกันแข่งขัน สร้างสรรค์สิ่งใหม่จากรากฐานวัฒนธรรมเดิม ด้วยความสามัคคี มุ่งสู่ความมั่งคั่ง ของชุมชน”

2.Place

สถานที่ที่ตั้งบ้านดอนหลวงมีความได้เปรียบทางการตลาด เป็นแหล่งผลิตและแหล่งจำหน่ายในที่เดียวกันไม่ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงวิถีชีวิตของชาวบ้านมากนักแต่ขาดการบริการขนส่งในพื้นที่เข้าสู่แหล่ง OTOP และการพัฒนาทางสถาปัตยกรรมที่จะทำให้เป็นที่สะดุดตา ดึงดูดใจแก่ผู้ที่พบเห็น หรือนักท่องเที่ยวว่าเป็นแหล่งผลิตและจำหน่ายผ้าฝ้ายที่มีชื่อเสียงรวมถึงการอำนวยความสะดวกแก่นักท่องเที่ยวในด้านข้อมูลการท่องเที่ยวด้านอาหารและการบริการห้องสุขายังไม่ได้มาตรฐาน (ควรสร้างความแตกต่างจากแหล่งผลิตผ้าฝ้ายโดยทั่วไป)

3.Product

เนื่องจากเป็นแหล่งผลิตและจำหน่ายผ้าฝ้ายทอมืออย่างเดียว และส่วนใหญ่สินค้าจะได้ระดับ 2 ดาว ดังนั้นควรสร้างจุดแข็ง ในการพัฒนาผลิตภัณฑ์ เช่น

- (1)ด้านคุณภาพ ควรพัฒนาคุณภาพของเนื้อผ้า ลาย และสีให้เป็นเอกลักษณ์ของบ้านดอนหลวง
- (2)พัฒนาการทำบรรจุภัณฑ์ที่สร้างคุณค่าให้กับตัวสินค้าที่มีความหลากหลาย
- (3)พัฒนาด้านการออกแบบผลิตภัณฑ์ให้ตรงกับความต้องการของลูกค้าหรือสอดคล้องกับการใช้งานในชีวิตประจำวันมากขึ้น
- (4)พัฒนาสู่การได้รับมาตรฐานคุณภาพเนื้อผ้าและการทำสี หากมีวัตถุดิบประสงค์เพื่อผลิตเป็นวัตถุดิบของการผลิตสินค้าประเภทอื่น

(5)พัฒนารูปแบบการนำเสนอการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์และการท่องเที่ยวเชิงหัตถกรรมเข้าด้วยกัน

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

แบบแสดงรายละเอียดโครงการขั้นต้น

กลุ่มจังหวัด ภาคเหนือตอนบน
หน่วยงานที่รับผิดชอบ

จังหวัด เชียงใหม่
กระทรวง

ชื่อโครงการ พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวบ้านฉางไม้แกะสลักเป็น “Wood Handicraft Tourism Center of Chiangmai” อย่างครบวงจร

คำขอตั้งงบประมาณปี 2550 จำนวน บาท
หน่วยงานรับผิดชอบระดับพื้นที่

ส่วนที่ 1 ความสอดคล้อง/เชื่อมโยงระหว่างยุทธศาสตร์กลุ่มจังหวัด ประเด็นยุทธศาสตร์
เป้าประสงค์ กลยุทธ์ของจังหวัด และผลผลิต/โครงการของหน่วยงาน

1. ยุทธศาสตร์กลุ่มจังหวัด (ระบุเพียง 1 ยุทธศาสตร์)

สร้างฐานเศรษฐกิจใหม่ที่มีศักยภาพและโอกาสการแข่งขันระดับนานาชาติ

2. ประเด็นยุทธศาสตร์ของจังหวัดตามนโยบายด้านต่างๆ (ระบุเพียง 1 เรื่อง)

การเกษตร ระบุ (ประเด็นยุทธศาสตร์ของจังหวัด)

การท่องเที่ยว ประเด็นยุทธศาสตร์ปรับตัว เพิ่มมูลค่าฐานเศรษฐกิจเดิม

- เชื่อมโยงการท่องเที่ยวเพื่อเป็นพลังดึงดูดใหม่จากทรัพยากรท่องเที่ยวทั้งภายในกลุ่มจังหวัดและเชื่อมโยงกับกลุ่มประเทศอนุภูมิภาคลุ่มแม่น้ำโขงและเอเชียใต้

- สร้างงานหัตถกรรมที่มีเอกลักษณ์และความเป็นเลิศในระดับนานาชาติสำหรับตลาดเฉพาะ (Niche Market)

โดยการนำวัฒนธรรมล้านนามาสร้างเอกลักษณ์และเรื่องราวเพื่อเพิ่มมูลค่าให้กับสินค้า

การแก้ไขปัญหาสังคมและความเดือดร้อนของประชาชน

ระบุ (ประเด็นยุทธศาสตร์ของจังหวัด)

การค้าระหว่างประเทศและชายแดน

ระบุ (ประเด็นยุทธศาสตร์ของจังหวัด)

การลงทุน, BOI, นิคมอุตสาหกรรม SMEs และ OTOP

ระบุ (ประเด็นยุทธศาสตร์ของจังหวัด)

- ☐ Logistic ระบุ (ประเด็นยุทธศาสตร์ของจังหวัด)
- ☐ การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
ระบุ (ประเด็นยุทธศาสตร์ของจังหวัด)
- ☐ อื่นๆ ระบุ.....

ระบุ (ประเด็นยุทธศาสตร์ของจังหวัด)

3. เป้าประสงค์ของจังหวัด (ระบุเพียง 1 เป้าประสงค์)
เพิ่มรายได้จากการท่องเที่ยว
4. กลยุทธ์ ของจังหวัด (ระบุเพียง 1 กลยุทธ์)
“เข้าถึงง่าย หลากหลายรูปแบบ อิงแอบวัฒนธรรม นำความปลอดภัย รู้จักใช้ภาษา
พัฒนาอาหารอร่อย”
5. สอดคล้องกับผลผลิต/โครงการของหน่วยงาน (ระบุเพียง 1 ผลผลิต/โครงการ)
บ้านถวายเป็นไม้แกะสลัก

ส่วนที่ 2 รายละเอียดโครงการ

1. วัตถุประสงค์ของโครงการ

ด้านการท่องเที่ยว

- 1.1 เพื่อให้ประชาชนในท้องถิ่นเกิดการผสมผสานเรื่องของถิ่นลำนานเข้ากับการท่องเที่ยว
แล้วนำเสนอแก่ผู้บริโภคนในเชิงพาณิชย์ โดยเฉพาะด้านสถาปัตยกรรมของแหล่ง OTOP
- 1.2 พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวบ้านถวายเป็นไม้แกะสลักให้เป็น Wood Handicraft Tourism Center of
Chiangmai อย่างครบวงจร

ด้านหัตถกรรม

- 1.3 เพื่อให้ประชาชนในท้องถิ่นเกิดการผสมผสานเรื่องของถิ่นลำนานเข้ากับการผลิต
สินค้าหัตถกรรม แล้วนำเสนอแก่ผู้บริโภคนในเชิงพาณิชย์อย่างเป็นเอกลักษณ์
- 1.4 ประชาชนในท้องถิ่นสามารถประยุกต์และผสมผสานวัฒนธรรมท้องถิ่นและ
วัฒนธรรมอื่นลงสู่ผลิตภัณฑ์หัตถกรรมได้อย่างลงตัว ตรงตามความต้องการของ
ลูกค้าในวัฒนธรรมนั้นๆ

2. กลุ่มเป้าหมายที่ได้รับผลประโยชน์

- 2.1 ประชาชนในพื้นที่บ้านถวาย อำเภอหางดง และจังหวัดเชียงใหม่
ในระบบธุรกิจหัตถอุตสาหกรรม
- 2.2 จังหวัดใกล้เคียงที่สามารถใช้แหล่งทรัพยากรร่วมกันได้

3. ตัวชี้วัดความสำเร็จของโครงการ

3.1 เกิดแหล่งท่องเที่ยว “Wood Handicraft Tourism Center of Chiangmai”

อย่างครบวงจร

3.2 บ้านถวายนไม้แกะสลักได้รับการพัฒนาด้านสถาปัตยกรรมล้านนา

3.3 เกิดความร่วมมือของระบบขนส่งมวลชนและระบบขนส่งในท้องถิ่น

3.4 เกิดเครือข่ายข้อมูลด้านธุรกิจ การท่องเที่ยว และ OTOP

3.5 รายได้ของประชาชนในพื้นที่เพิ่มขึ้น

3.6 จำนวนนักท่องเที่ยวเพิ่มขึ้น

3.7 การเป็นที่รู้จักของคนในและต่างประเทศเพิ่มขึ้น

4. ประเภทของโครงการ

☐ โครงการตามยุทธศาสตร์กลุ่มจังหวัด

☒ โครงการตามยุทธศาสตร์จังหวัด

5. สถานะโครงการ

☒ โครงการต่อเนื่อง

☐ โครงการใหม่

6. ระยะเวลาดำเนินการ

2 ปี

7. วงเงินของโครงการ

ระบุ บาท

ส่วนที่ 3 ความพร้อมของโครงการ

☒ ดำเนินการได้ทันที

☐ อยู่ระหว่างเตรียมความพร้อม

1. ความพร้อมของพื้นที่ดำเนินการ

☒ มีแล้ว และได้รับอนุญาตให้ใช้ได้ตามกฎหมาย ☐ ต้องจัดหาใหม่

2. ความพร้อมของแบบรูปรายการ

☒ มีและสมบูรณ์ ☐ มีแต่ยังไม่สมบูรณ์ ☐ ไม่มี

3. ความพร้อมของการศึกษาผลกระทบสิ่งแวดล้อม

☒ ไม่กระทบ ☐ ผ่านคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมฯ แล้ว ☐ ยังไม่ผ่าน

4. ความพร้อมของบุคลากร เครื่องมือและเทคนิค

☒ สูง ☐ ปานกลาง ☐ ต่ำ

5. การศึกษาโครงการเบื้องต้น

☐ ไม่ต้องมี เพราะ.....

☒ มีแล้ว

☐ ยังไม่มี เพราะ.....

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

Copyright© by Chiang Mai University

All rights reserved

กลยุทธ์และยุทธวิธี
การพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวบ้านถวายไม้แกะสลักเป็น
“Wood Handicraft Tourism Center of Chiangmai” อย่างครบวงจร
(โดยความร่วมมือระหว่าง 4 ส่วน คือ ชุมชน ภาครัฐ เอกชน และ ปัญญาชน)

กลยุทธ์ (Strategies)

“เข้าถึงง่าย หลากหลายรูปแบบ อิงแอบวัฒนธรรม นำความปลอดภัย รู้จักใช้ภาษา พัฒนาอาหารอร่อย”

ยุทธวิธี (Tactics)

1. Good Infrastructure (เข้าถึงง่าย)

มีโครงสร้างพื้นฐานที่ดีและไม่มีปัญหาในการเข้าถึง

TACTIC: จัดการการเชื่อมต่อระหว่างระบบขนส่งมวลชนและระบบขนส่งท้องถิ่นให้เข้าถึงแหล่ง OTOP บ้านถวายไม้แกะสลักและแหล่งท่องเที่ยวพื้นที่ติดต่อได้โดยสะดวก

TACTIC: เครือข่ายข้อมูลด้านธุรกิจ การท่องเที่ยว และแหล่ง OTOP บ้านถวายไม้แกะสลัก ตามความสะดวกของ การใช้บริการของนักธุรกิจหรือนักท่องเที่ยวในการติดต่อ เช่น

(1)การสร้างเครือข่ายด้านข้อมูลเชิงธุรกิจในส่วนของจังหวัดเชียงใหม่กับอำเภอหางดง

(2)การสร้างเครือข่ายด้านข้อมูลเชิงท่องเที่ยวในส่วนของการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย ณ ตัวจังหวัดเชียงใหม่กับ แหล่งท่องเที่ยวพื้นที่ติดต่อและแหล่ง OTOP บ้านถวายไม้แกะสลัก

(3)จัดให้มีป้ายชื่อศูนย์และสัญลักษณ์ที่ชัดเจนและสวยงาม

(4)จัดให้มีจุดให้ข้อมูลของบ้านถวายเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์และหัตถกรรม

โดยจัดในบริเวณที่นักท่องเที่ยวสามารถเข้าถึงได้ง่าย

TACTIC: นำการตลาดมาสร้างภาพลักษณ์ของบ้านถวายไม้แกะสลักให้เป็นที่ยุ้จักอย่างเป็นระบบมากขึ้น

TACTIC: สร้าง Mascot ของจังหวัดเชียงใหม่ ให้เป็นที่จดจำได้ง่าย และสามารถนำมาทำเป็นส่วนหนึ่งของสินค้า หรือทำเป็นของที่ระลึกได้ง่าย ควรมีความน่ารัก มีความหมาย และเป็นกลาง ใช้ได้กับทุกวัฒนธรรม ทุกสังคม และทุกศาสนา

Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

2. Multiple Attraction (หลากหลายรูปแบบ)

มีความน่าสนใจ สนองตอบความต้องการที่หลากหลายได้

TACTIC: พัฒนารวมการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์และการท่องเที่ยวเชิงหัตถกรรมเข้าด้วยกัน
อย่างเป็นระบบ ในหลักการ

(1) เน้นการนำเสนอความเป็นเอกลักษณ์ทางวัฒนธรรมล้านนาพร้อมผสานอย่างสร้างสรรค์กับ
วัฒนธรรมตะวันตกอย่างลงตัว

(2) เน้นการนำเสนอความแปลก คุณภาพ และที่มาของสถานที่หรือผลิตภัณฑ์

3. Unique Local Culture (อิงแอบวัฒนธรรม)

แสดงถึงวัฒนธรรมท้องถิ่นเป็นเอกลักษณ์และมีความเป็นมาในเชิงประวัติศาสตร์

TACTIC: พัฒนา OTOP บ้านถวายไม้แกะสลัก ให้เป็น Cultural Product โดยการสร้างวิถีคิด
และช่างฝีมือ

TACTIC: สร้างทักษะการใช้ภาษาท้องถิ่นในชุมชน โดยเฉพาะผู้ที่ต้องให้บริการนักท่องเที่ยว

TACTIC: รมรณรงค์การแต่งกายแบบล้านนา โดยเฉพาะในจุดให้บริการทางการท่องเที่ยวหรือแหล่ง
OTOP บ้านถวายไม้แกะสลัก

TACTIC: พัฒนาหรือสร้างการแสดงแบบล้านนาที่ถ่ายทอดถึงที่มาหรือศิลปะ ในจุดของ
แหล่งท่องเที่ยวและแหล่ง OTOP บ้านถวายไม้แกะสลักที่เหมาะสม

TACTIC: พัฒนาหรือสร้างแหล่ง OTOP ให้มีสถาปัตยกรรมล้านนาที่สวยงาม เป็นที่ประทับใจแก่นัก
ท่องเที่ยว และนักท่องเที่ยวสามารถบันทึกภาพไปได้ มากกว่าแหล่งผลิตหรือร้านขายของ ธรรมดา
ซึ่งจะเป็นการส่งเสริมศักยภาพของพื้นที่ด้านการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมและหัตถกรรมที่มี
ประสิทธิภาพได้อีกทางหนึ่ง

4. Safety Stable Environment (นำความปลอดภัย)

สร้างให้รู้สึกถึงความปลอดภัยในการใช้ชีวิตในการเป็น Place to Visit, Place to Buy, Place to Shop,
Place to work, Place to learn และ Place to live

TACTIC: สร้างบทบาทในการเป็น Wood Handicraft Tourism Center of Chiangmai
โดยความร่วมมือของชุมชน ภาครัฐ เอกชน และปัญญาชนในพื้นที่ให้เป็นหนึ่งในเครือข่าย

Local Link – Global Reach

TACTIC: พัฒนาระบบการรักษาความปลอดภัยโดยชุมชนร่วมกับตำรวจมวลชนสัมพันธ์ในพื้นที่

5. Welcoming (รู้จักใช้ภาษา)

ใช้ภาษาพูดและภาษากายที่เหมาะสมกับวัฒนธรรมที่แตกต่าง

TACTIC: ภาษาพูด - พัฒนาทักษะการใช้ภาษาต่างประเทศเช่น การใช้ภาษาอังกฤษหรือภาษาอื่นในการให้บริการ (ยึดหยุ่นตามจำนวนนักท่องเที่ยวของประเทศนั้นๆที่นิยมมาใช้บริการในพื้นที่)

TACTIC: ภาษากาย - พัฒนาทักษะการแสดงออกถึงความมีไมตรีจิตในการบริการอย่างเข้าใจถึงวัฒนธรรมที่แตกต่าง

TACTIC: ภาษาเขียน - พัฒนาความสามารถในการนำเสนอรายละเอียดของสินค้าและบริการต่างๆ โดยใช้ภาษาเขียนที่ถูกต้อง ชัดเจน และเหมาะสม พร้อมนำเสนอราคาให้ผู้บริโภคทราบอย่างชัดเจน และสมเหตุสมผลก่อนการบริโภค

6. Good Food (พัฒนาอาหารอร่อย)

อาหารอร่อย คุณภาพของวัตถุดิบดี และสะอาด

TACTIC: นำเสนอการรับประทานอาหารท้องถิ่นหรืออาหารไทย เข้าไปเป็นส่วนหนึ่งของโปรแกรมการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์และหัตถกรรม โดยจัดศูนย์อาหารท้องถิ่นและอาหารไทยสำหรับนักท่องเที่ยวในบริเวณบ้านถวายไม้แกะสลัก

TACTIC: จัดเทศกาลอาหารท้องถิ่น อาหารไทย และอาหารนานาชาติ โดยนำเสนอร่วมกับการใช้ผลิตภัณฑ์ภาษาของตกแต่ง เฟอร์นิเจอร์ และผลิตภัณฑ์จากไม้อื่นๆ

TACTIC: จัดโปรแกรมการท่องเที่ยวบ้านถวายไม้แกะสลักกับการทำอาหารท้องถิ่นและอาหารไทยเป็น Package Tour

TACTIC: พัฒนาอาหารท้องถิ่นและอาหารไทยเป็นอาหารสำเร็จรูปพร้อมรับประทานสะดวกแก่การจำหน่ายโดยการใช้ Package ที่ผลิตจากไม้

TACTIC: ทำการตลาดร้านอาหารท้องถิ่น อาหารไทย และอาหารนานาชาติในจังหวัดเชียงใหม่อย่างเป็นระบบ เช่น สร้าง Mascot อาหารท้องถิ่น และ อาหารไทย ให้เป็นที่จดจำได้ง่าย มีความน่ารัก มีความหมาย และเป็นกลาง ใช้ได้กับทุกวัฒนธรรม ทุกสังคม และทุกศาสนา และให้ทางจังหวัดหรือองค์กรที่รับผิดชอบเป็นดำเนินการประเมินผลและอนุญาตให้ร้านอาหารที่ถึงระดับมาตรฐานด้านความอร่อยและสะอาดสามารถใช้ Mascot นี้ได้ นอกจากนี้ร้านค้าที่ร่วมโครงการจะได้รับการโฆษณาชื่อ - ที่อยู่ - หมายเลขโทรศัพท์ ฟรี โดยถูกบันทึกในแหล่งข้อมูลกลางของ จังหวัด - อำเภอ หรือ ททท. - แหล่งท่องเที่ยว - แหล่ง OTOP

แนวคิดเชิงการแข่งขัน 3Ps ประกอบการนำเสนอภาคบรรยาย

โครงการ

พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวบ้านถวายเป็นไม้แกะสลักเป็น

“Wood Handicraft Tourism Center of Chiangmai” อย่างครบวงจร

(พอสังเขป)

1. People

เนื่องด้วยชุมชนบ้านถวายมีศักยภาพในการผลิตไม้แกะสลักที่มีชื่อเสียงมีวัฒนธรรมเป็นของตนเองและมีความสามารถในการถ่ายทอดจากรุ่นสู่รุ่นมีวิธีการผลิตที่น่าสนใจสามารถนำเสนอได้จึงสามารถพัฒนาเป็นแหล่งท่องเที่ยวหัตถกรรมเชิงพาณิชย์ได้แต่ขาดการนำเสนอความเป็นมาหรือที่มาในการทำงาน ไม้อันทรงคุณค่าเชิงประวัติศาสตร์การใช้อยู่มีปัญหาท้องถิ่นในการผลิตในรูปแบบของการเอาวัฒนธรรมมาผสมผสานกับแหล่งท่องเที่ยวและงานหัตถกรรมในเชิงพาณิชย์อย่างเป็นระบบจึงควรได้รับการพัฒนาโดยใช้แนวคิด“ร่วมกันสร้างร่วมกันแข่งขันสร้างสรรค์สิ่งใหม่จาก รากฐานวัฒนธรรมเดิมด้วยความสามัคคี มุ่งสู่ความมั่งคั่ง ของชุมชน”

2. Place

สถานที่ที่ตั้งบ้านถวายมีความได้เปรียบทางการตลาด เป็นแหล่งผลิตและแหล่งจำหน่ายในที่เดียวกันไม่ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงวิถีชีวิตของชาวบ้านมากนักแต่ขาดการบริการขนส่งในพื้นที่เข้าสู่แหล่ง OTOP และการพัฒนาทางสถาปัตยกรรมที่จะทำให้เป็นที่สะดุดตา ดึงดูดใจแก่ผู้ที่พบเห็นหรือนักท่องเที่ยวว่าเป็นแหล่งผลิตและจำหน่ายไม้แกะสลักที่มีชื่อเสียงรวมถึงการอำนวยความสะดวกแก่นักท่องเที่ยวในด้านข้อมูลการท่องเที่ยวและบริการด้านอาหาร ซึ่งถ้าหากพัฒนาในเรื่องดังกล่าวแล้วจะทำให้ให้นักท่องเที่ยวสามารถ ทำกิจกรรมพื้นที่ได้ทั้งวัน

3. Product

ควรได้รับการพัฒนาด้านแนวคิดสร้างสรรค์ในการจัดการโดยคำนึงถึงความหลากหลาย เช่น

(1) พัฒนาด้านการออกแบบผลิตภัณฑ์ ที่สอดคล้องกับผสมผสานทางวัฒนธรรม มีความหลากหลายให้ตรงกับความต้องการของลูกค้า หรือ สอดรับกับการใช้งานในชีวิตประจำวันมากขึ้น

(2) พัฒนารูปแบบการนำเสนอการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์และการท่องเที่ยวเชิงหัตถกรรมเข้าด้วยกัน

แบบแสดงรายละเอียดโครงการขั้นต้น

กลุ่มจังหวัด ภาคเหนือตอนบน
หน่วยงานที่รับผิดชอบ

จังหวัด เชียงใหม่
กระทรวง

ชื่อโครงการ ศูนย์ผลิตและจำหน่ายเครื่องเงิน เครื่องเงิน และแผ่นอลูมิเนียมคุณภาพ บ้านวัวลาย

คำขอตั้งงบประมาณปี 2550 จำนวน บาท

หน่วยงานรับผิดชอบระดับพื้นที่

ส่วนที่ 1 ความสอดคล้อง/เชื่อมโยงระหว่างยุทธศาสตร์กลุ่มจังหวัด ประเด็นยุทธศาสตร์
เป้าประสงค์ กลยุทธ์ของจังหวัด และผลิต/โครงการของหน่วยงาน

1. ยุทธศาสตร์กลุ่มจังหวัด (ระบุเพียง 1 ยุทธศาสตร์)

สร้างฐานเศรษฐกิจใหม่ที่มีศักยภาพและ โอกาสการแข่งขันระดับนานาชาติ

2. ประเด็นยุทธศาสตร์ของจังหวัดตามนโยบายด้านต่างๆ (ระบุเพียง 1 เรื่อง)

การเกษตร ระบุ (ประเด็นยุทธศาสตร์ของจังหวัด)

การท่องเที่ยว ประเด็นยุทธศาสตร์ปรับตัว เพิ่มมูลค่าฐานเศรษฐกิจเดิม

○ เชื่อมโยงการท่องเที่ยวเพื่อเป็นพลังดึงดูดใหม่จากทรัพยากรท่องเที่ยวทั้ง
ภายในกลุ่มจังหวัดและเชื่อม โยกับกลุ่มประเทศอนุภูมิภาคลุ่มแม่น้ำโขง
และเอเชียใต้

○ สร้างงานหัตถกรรมที่มีเอกลักษณ์และความเป็นเลิศในระดับนานาชาติ
สำหรับตลาดเฉพาะ(NicheMarket)โดยการนำวัฒนธรรมล้านนามาสร้าง
เอกลักษณ์และเรื่องราวเพื่อเพิ่มมูลค่าให้กับสินค้า

การแก้ไขปัญหาสังคมและความเดือดร้อนของประชาชน

ระบุ (ประเด็นยุทธศาสตร์ของจังหวัด)

การค้าระหว่างประเทศและชายแดน

ระบุ (ประเด็นยุทธศาสตร์ของจังหวัด)

การลงทุน, BOI, นิคมอุตสาหกรรม SMEs และ OTOP

ระบุ (ประเด็นยุทธศาสตร์ของจังหวัด)

Logistic ระบุ (ประเด็นยุทธศาสตร์ของจังหวัด)

การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ระบุ (ประเด็นยุทธศาสตร์ของจังหวัด)

☐ อื่นๆ ระบุ.....

ระบุ (ประเด็นยุทธศาสตร์ของจังหวัด)

3. เป้าประสงค์ของจังหวัด (ระบุเพียง 1 เป้าประสงค์)

เพิ่มรายได้จากการท่องเที่ยว

4. กลยุทธ์ ของจังหวัด (ระบุเพียง 1 กลยุทธ์)

“เข้าถึงง่าย หลากหลายรูปแบบ อิงแอบวัฒนธรรม นำความปลอดภัย รู้จักใช้ภาษา พัฒนาอาหารอร่อย”

5. สอดคล้องกับผลผลิต/โครงการของหน่วยงาน (ระบุเพียง 1 ผลผลิต/โครงการ)

แหล่งผลิตและจำหน่ายเครื่องเงิน เครื่องเงิน และแผ่นอลูมิเนียมคุณภาพ บ้านวัวลาย

ส่วนที่ 2 รายละเอียดโครงการ

1. วัตถุประสงค์ของโครงการ

ด้านการท่องเที่ยว

1.1 เพื่อให้ประชาชนในท้องถิ่นเกิดการผสมผสานเรื่องของดินลำน้าเข้ากับการท่องเที่ยว แล้วนำเสนอแก่ผู้บริโภคนในเชิงพาณิชย์ โดยเฉพาะด้านสถาปัตยกรรมของแหล่ง OTOP

1.2 พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวบ้านวัวลายให้เป็น “ศูนย์ผลิตและจำหน่ายเครื่องเงิน เครื่องเงิน และแผ่นอลูมิเนียมคุณภาพ บ้านวัวลาย”

ด้านหัตถกรรม

1.3 เพื่อให้ประชาชนในท้องถิ่นเกิดการผสมผสานเรื่องของดินลำน้าเข้ากับการผลิตสินค้าหัตถกรรม แล้วนำเสนอแก่ผู้บริโภคนในเชิงพาณิชย์อย่างเป็นเอกลักษณ์

1.4 ประชาชนในท้องถิ่นสามารถประยุกต์และผสมผสานวัฒนธรรมท้องถิ่นและวัฒนธรรมอื่นลงสู่ผลิตภัณฑ์หัตถกรรมได้อย่างลงตัว ตรงตามความต้องการของลูกค้าในวัฒนธรรมนั้นๆ

2. กลุ่มเป้าหมายที่ได้รับผลประโยชน์

2.1 ประชาชนในพื้นที่บ้านวัวลาย อำเภอเมือง และจังหวัดเชียงใหม่ ในระบบธุรกิจหัตถอุตสาหกรรม

2.2 อำเภอและจังหวัดใกล้เคียงที่สามารถใช้แหล่งทรัพยากรร่วมกันได้

3. ตัวชี้วัดความสำเร็จของโครงการ

- 3.1 เกิดแหล่งท่องเที่ยว “ศูนย์ผลิตและจำหน่ายเครื่องเงิน เครื่องเงิน และแผ่นอูมิเนียม คุณลาย บ้านวัวลาย”
- 3.2 บ้านวัวลายได้รับการพัฒนาด้านสถาปัตยกรรมล้านนา
- 3.3 ได้รับความร่วมมือจากระบบขนส่งมวลชนในการวิ่งผ่านพื้นที่
- 3.4 เกิดเครือข่ายข้อมูลด้านธุรกิจ การท่องเที่ยว และ OTOP
- 3.5 รายได้ของประชาชนในพื้นที่เพิ่มขึ้น
- 3.6 จำนวนนักท่องเที่ยวเพิ่มขึ้น
- 3.7 การเป็นที่รู้จักของคนในและต่างประเทศเพิ่มขึ้น

4 ประเภทของโครงการ

- ☐ โครงการตามยุทธศาสตร์กลุ่มจังหวัด
- ☒ โครงการตามยุทธศาสตร์จังหวัด

5 สถานะโครงการ

- ☒ โครงการต่อเนื่อง
- ☐ โครงการใหม่

6 ระยะเวลาดำเนินการ

1 ปี

7 วงเงินของโครงการ

ระบุ บาท

ส่วนที่ 3 ความพร้อมของโครงการ

- ☒ ดำเนินการได้ทันที
- ☐ อยู่ในระหว่างเตรียมความพร้อม

1. ความพร้อมของพื้นที่ดำเนินการ

- ☒ มีแล้ว และได้รับอนุญาตให้ใช้ได้ตามกฎหมาย ☐ ต้องจัดหาใหม่

2. ความพร้อมของแบบรูปรายการ

- ☒ มีและสมบูรณ์ ☐ มี แต่ยังไม่สมบูรณ์ ☐ ไม่มี

3. ความพร้อมของการศึกษาผลกระทบสิ่งแวดล้อม

- ☒ ไม่กระทบ ☐ ผ่านคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมฯ แล้ว ☐ ยังไม่ผ่าน

4. ความพร้อมของบุคลากร เครื่องมือและเทคนิค

- ☒ สูง ☐ ปานกลาง ☐ ต่ำ

5. การศึกษาโครงการเบื้องต้น

- ☐ ไม่ต้องมี เพราะ.....
- ☒ มีแล้ว
- ☐ ยังไม่มี เพราะ.....

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
 Copyright© by Chiang Mai University
 All rights reserved

กลยุทธ์และยุทธวิธี
การพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวและหัตถกรรมบ้านวัวลายเป็น
“ศูนย์ผลิตและจำหน่าย
เครื่องเงิน เครื่องเงิน และแผ่นอลูมิเนียมคุณภาพ บ้านวัวลาย”
(โดยความร่วมมือระหว่าง 4 ส่วน คือ ชุมชน ภาครัฐ เอกชน และ ปัญญาชน)

กลยุทธ์ (Strategies)

“เข้าถึงง่าย หลากหลายรูปแบบ อิงแอบวัฒนธรรม นำความปลอดภัย รู้จักใช้ภาษา พัฒนาอาหารอร่อย”

ยุทธวิธี (Tactics)

1. Good Infrastructure (เข้าถึงง่าย)

มีโครงสร้างพื้นฐานที่ดีและไม่มีปัญหาในการเข้าถึง

TACTIC: จัดระบบขนส่งมวลชนวิ่งผ่าน และสนับสนุนระบบขนส่งท้องถิ่นให้เข้าถึงแหล่ง OTOP บ้านวัวลายและแหล่งท่องเที่ยวพื้นที่ติดต่อกันได้โดยสะดวก

TACTIC: จัดให้มีเครือข่ายข้อมูลด้านธุรกิจ การท่องเที่ยว และแหล่ง OTOP บ้านวัวลาย ตามความสะดวกของการใช้บริการของนักธุรกิจหรือนักท่องเที่ยวในการติดต่อ เช่น

- (1) การสร้างเครือข่ายด้านข้อมูลเชิงธุรกิจในส่วนของจังหวัดเชียงใหม่ เทศบาลนครเชียงใหม่ และอำเภอเมือง
- (2) การสร้างเครือข่ายด้านข้อมูลเชิงท่องเที่ยวในส่วนของการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย ณ ตัวจังหวัดเชียงใหม่ กับ แหล่งท่องเที่ยวพื้นที่ติดต่อกันและแหล่ง OTOP บ้านวัวลาย
- (3) จัดให้มีป้ายชื่อศูนย์และสัญลักษณ์ที่ชัดเจนและสวยงามบริเวณทางเข้า-ออกถนนวัวลาย ทั้งสองด้าน
- (4) จัดให้มีจุดให้ข้อมูลของบ้านวัวลายเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์และหัตถกรรม โดยจัดในบริเวณที่นักท่องเที่ยวสามารถเข้าถึงได้ง่าย

TACTIC: นำการตลาดมาสร้างภาพลักษณ์ของบ้านวัวลายให้เป็นที่รู้จักอย่างเป็นระบบมากขึ้น

TACTIC: สร้าง Mascot ของจังหวัดเชียงใหม่ ให้เป็นที่จดจำได้ง่าย และสามารถนำมาทำเป็นส่วนหนึ่งของสินค้า หรือทำเป็นของที่ระลึกได้ง่าย ควรมีความน่ารัก มีความหมาย และเป็นกลาง ใช้ได้กับทุกวัฒนธรรม ทุกสังคม และทุกศาสนา

2. Multiple Attraction (หลากหลายรูปแบบ)

มีความน่าสนใจ สนองตอบความต้องการที่หลากหลายได้

TACTIC: พัฒนารวมการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์และการท่องเที่ยวเชิงหัตถกรรมเข้าด้วยกัน

อย่างเป็นระบบ ในหลักการ

(1) เน้นการนำเสนอความเป็นเอกลักษณ์ทางวัฒนธรรมล้านนาพร้อมผสานอย่างสร้างสรรค์กับ

วัฒนธรรมตะวันตกอย่างลงตัว

(2) เน้นการนำเสนอความแปลก คุณภาพ และที่มาของสถานที่หรือผลิตภัณฑ์

เนื่องด้วยบ้านวัวลาย ประกอบด้วย 3 ชุมชนหลัก ได้แก่ ชุมชนหมื่นสาร ชุมชนศรีสุพรรณ และชุมชนนันทาราม ซึ่งมีวัดเป็นศูนย์กลางในการทำกิจกรรม จึงมีความเป็นไปได้สูงในการพัฒนาให้เกิดเป็นการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์และหัตถกรรมตามแนวคิดการจัดการ “ศูนย์ผลิตและจำหน่ายเครื่องเงิน เครื่องเงิน และแผ่นอลูมิเนียมคุณภาพ บ้านวัวลาย”

TACTIC: พัฒนาคอนนคินวัวลาย (โครงการถนนคนเดินวัวลายวันเสาร์ เวลา 16.00-23.00 น.)

ให้มีการบริหารจัดการ โดยชุมชนในการคัดสรรสินค้าและบริการที่ดีจากชุมชนมานำเสนอให้กับนักท่องเที่ยวอย่างต่อเนื่อง โดยมีเทศบาลนครเชียงใหม่และจังหวัดเชียงใหม่เป็นผู้สนับสนุนในด้านงบประมาณ การติดตั้งไฟฟ้าประจำจุดขาย และการบริการลูกค้าเคลื่อนที่ เป็นต้น

3. Unique Local Culture (อิงแอบวัฒนธรรม)

แสดงถึงวัฒนธรรมท้องถิ่นอันเป็นเอกลักษณ์และมีความเป็นมาในเชิงประวัติศาสตร์

TACTIC: พัฒนา OTOP บ้านวัวลาย ให้เป็น Cultural Product โดยการสร้างวิถีคิด

และสร้างช่างฝีมือเครื่องเงิน เครื่องเงิน และแผ่นอลูมิเนียมคุณภาพ

TACTIC: สร้างทักษะการใช้ภาษาท้องถิ่นในชุมชน โดยเฉพาะผู้ที่ต้องให้บริการนักท่องเที่ยว

TACTIC: อนุรักษ์การแต่งกายแบบล้านนา โดยเฉพาะในจุดให้บริการทางการท่องเที่ยวหรือแหล่ง

OTOP บ้านวัวลาย

TACTIC: พัฒนาหรือสร้างการแสดงแบบล้านนาที่ถ่ายทอดถึงที่มาหรือศิลปะในจุดของ

แหล่งท่องเที่ยวและแหล่ง OTOP บ้านวัวลายที่เหมาะสม

TACTIC: พัฒนาหรือสร้างแหล่ง OTOP ให้มีสถาปัตยกรรมล้านนาที่สวยงามและบ่งบอกถึง ความเป็น

“ศูนย์ผลิตและจำหน่ายเครื่องเงิน เครื่องเงิน และแผ่นอลูมิเนียมคุณภาพ บ้านวัวลาย”

โดยเฉพาะบริเวณถนนวัวลาย ซึ่งจะเป็นจุดผ่านของการสัญจร และเป็นส่วนจัดเป็นถนนคนเดิน วันเสาร์

ให้เป็นที่น่าสนใจแก่นักท่องเที่ยว และนักท่องเที่ยวสามารถบันทึกภาพไปได้

มากกว่าแหล่งผลิตหรือร้านขายของธรรมดา ซึ่งจะเป็นการส่งเสริมศักยภาพของพื้นที่ด้านการ

ท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม และหัตถกรรมที่มีประสิทธิภาพได้อีกทางหนึ่ง

4.Safety Stable Environment (นำความปลอดภัย)

สร้างให้รู้สึกถึงความปลอดภัยในการใช้ชีวิตในการเป็น Place to Visit, Place to Buy, Place to Shop, Place to work, Place to learn และ Place to live

TACTIC: สร้างบทบาทในการเป็น “ศูนย์ผลิตและจำหน่ายเครื่องเงิน เครื่องเงิน และแผ่นอูมิเนียมคุณลาย บ้านวัวลาย” โดยความร่วมมือของชุมชน ภาครัฐ เอกชน และปัญญาชนในพื้นที่ให้เป็นหนึ่งในเครือข่าย Local Link – Global Reach

TACTIC: พัฒนาระบบการรักษาความปลอดภัยโดยชุมชนร่วมกับตำรวจสายตรวจในพื้นที่

5.Welcoming (รู้จักใช้ภาษา)

ใช้ภาษาพูดและภาษาเขียนที่เหมาะสมกับวัฒนธรรมที่แตกต่าง

TACTIC: ภาษาพูด - พัฒนาทักษะการใช้ภาษาต่างประเทศเช่น การใช้ภาษาอังกฤษหรือภาษาอื่นในการให้บริการ (ยึดหยุ่นตามจำนวนนักท่องเที่ยวของประเทศนั้นๆที่นิยมมาใช้บริการในพื้นที่)

TACTIC: ภาษาเขียน - พัฒนาทักษะการแสดงออกถึงความมีไมตรีจิตในการบริการอย่างเข้าใจถึงวัฒนธรรมที่แตกต่าง

TACTIC: ภาษาเขียน - พัฒนาความสามารถในการนำเสนอรายละเอียดของสินค้าและบริการต่างๆ โดยใช้ภาษาเขียนที่ถูกต้อง ชัดเจน และเหมาะสม พร้อมนำเสนอราคาให้ผู้บริโภคทราบอย่างชัดเจน และสมเหตุสมผลก่อนการบริโภค

6.Good Food (พัฒนาอาหารอร่อย)

อาหารอร่อย คุณภาพของวัตถุดิบดี และสะอาด

TACTIC: นำเสนอการรับประทานอาหารท้องถิ่นหรืออาหารไทย รวมถึงขนมไทย เข้าไปเป็นส่วนหนึ่งของโปรแกรมการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์และหัตถกรรมบ้านวัวลาย โดยสนับสนุนให้มีหรือพัฒนาร้านอาหารที่มีอยู่เดิมให้ได้ระดับมาตรฐานด้านความสะอาดและอร่อยไว้ให้บริการในบริเวณบ้านวัวลาย และ/หรือ รวมไว้เป็นส่วนหนึ่งของโปรแกรมการท่องเที่ยวเป็น Package Tour

TACTIC: จัดเทศกาลอาหารท้องถิ่น อาหารไทย และอาหารนานาชาติ โดยนำเสนอร่วมกับการใช้ผลิตภัณฑ์ภาษาของตกแต่งจากเครื่องเงิน เครื่องเงิน และแผ่นอูมิเนียมคุณลาย

TACTIC: พัฒนาอาหารท้องถิ่น อาหารไทย และขนมไทยเป็นอาหารสำเร็จรูปพร้อมรับประทาน สะดวกแก่การจำหน่ายโดยการใช้ Package ที่ผลิตจากเครื่องเงิน เครื่องเงิน และแผ่นอูมิเนียม คุณลาย

TACTIC: ทำการตลาดร้านอาหารท้องถิ่น อาหารไทย และอาหารนานาชาติในจังหวัดเชียงใหม่ อย่างเป็นระบบ เช่น สร้าง Mascot อาหารท้องถิ่น และ อาหารไทย ให้เป็นที่จดจำได้ง่าย มีความน่ารัก มีความหมาย และเป็นกลาง ใช้ได้กับทุกวัฒนธรรม ทุกสังคม และทุกศาสนา

และให้ทางจังหวัดหรือองค์กรที่รับผิดชอบเป็นผู้ดำเนินการประเมินผลและอนุญาตให้ร้านอาหารที่ถึงระดับมาตรฐานด้านความอร่อยและสะอาดสามารถใช้ Mascot นี้ได้ นอกจากนี้ร้านค้าที่ร่วมโครงการจะได้รับการโฆษณาชื่อ - ที่อยู่ - หมายเลขโทรศัพท์ ฟรี โดยถูกบันทึกในแหล่งข้อมูลกลางของ จังหวัด - อำเภอ หรือ ททท. - แหล่งท่องเที่ยว - แหล่ง OTOP

แนวคิดเชิงการแข่งขัน 3Ps ประกอบการนำเสนอภาคบรรยาย

โครงการ

“ศูนย์ผลิตและจำหน่ายเครื่องเงิน เครื่องเงิน และแผ่นอลูมิเนียมคุณภาพ บ้านวัวลาย” (พอสังเขป)

1.People

ประชากรในพื้นที่มีศักยภาพในการเป็นช่างฝีมือ เครื่องเงิน เครื่องเงิน และแผ่นอลูมิเนียมคุณภาพ มีการรวมกลุ่ม มีวัฒนธรรมที่ส่งผ่านมาจากสืบสองป็นนาซึ่งสามารถถ่ายทอดสู่การเป็นแหล่งท่องเที่ยวหัตถกรรมเชิงพาณิชย์ได้ แต่หากไม่ได้รับการพัฒนาหรือส่งเสริมอย่างต่อเนื่องถึงคุณค่า และการสร้างประโยชน์เชิงธุรกิจของสิ่งที่มีอยู่ อาจทำให้เกิดการสูญหายของภูมิปัญญาอย่าง น่าเสียดาย เนื่องด้วยการเปลี่ยนแปลงทางวัฒนธรรมซึ่งได้รับผลกระทบจากการเข้ามาของวัฒนธรรมอื่น โดยเฉพาะวัฒนธรรมตะวันตก จึงน่าจะทำให้ประชากรในพื้นที่รู้ว่าสิ่งที่เขามีสามารถนำมาประยุกต์และขายได้โดยไม่มีวันหมด โดยใช้แนวคิด “ร่วมกันสร้าง ร่วมกันแข่งขันสร้างสรรค์สิ่งใหม่จากรากฐานวัฒนธรรมเดิม ด้วยความสามัคคี มุ่งสู่ความมั่งคั่งของชุมชน”

2.Place

สถานที่ที่ตั้งบ้านวัวลายมีความได้เปรียบทางการตลาดแต่ขาดการอนุรักษ์และพัฒนาทางสถาปัตยกรรม ที่จะทำให้เป็นที่สะดุดตาดึงดูดใจแก่ผู้ที่พบเห็นหรือนักท่องเที่ยวว่าเป็นแหล่งผลิตและจำหน่ายเครื่องเงิน เครื่องเงิน และแผ่นอลูมิเนียมคุณภาพที่มีชื่อเสียง

Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

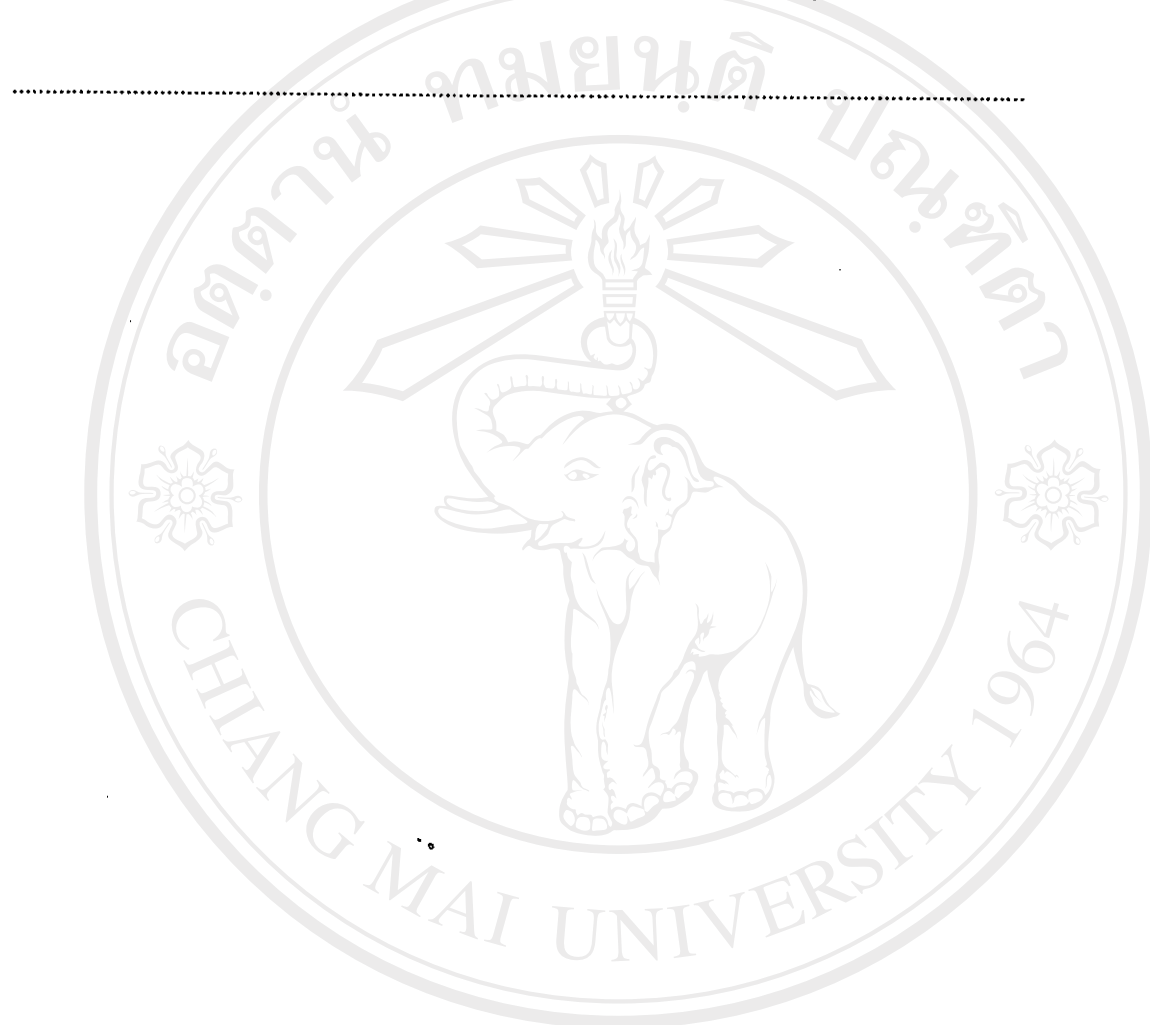
3.Product

เครื่องเงิน เครื่องเงิน และแผ่นอัฐมิเนียมคุณภาพดีมีจุดแข็งเนื่องจากเป็นสินค้าที่แสดงถึงวัฒนธรรม ซึ่งควรได้รับการพัฒนาด้านแนวคิดสร้างสรรค์ในการผลิตผลิตภัณฑ์โดยคำนึงถึงความหลากหลาย เช่น

(1)ผลิตภัณฑ์แบบดั้งเดิม เพื่อนำไปตั้งโชว์ ใช้ในเทศกาล/พิธีกรรมที่สำคัญ หรือเป็นของที่ระลึก

(2)การสร้างผลิตภัณฑ์แบบใหม่ๆที่สอดคล้องกับกระแสการพัฒนาทางวัฒนธรรม มีความหลากหลาย

ในการนำไปใช้ได้มากขึ้นในชีวิตประจำวัน หรือรองรับความต้องการของลูกค้าได้มากขึ้น

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

แบบแสดงรายละเอียดโครงการขั้นต้น

กลุ่มจังหวัด ภาคเหนือตอนบน
หน่วยงานที่รับผิดชอบ

จังหวัด เชียงใหม่
กระทรวง

ชื่อโครงการ พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวบ้านสาเลาเม็ง ต.ท่าผา อ.เกาะคา จ.ลำปาง เป็น “Ceramic And Tourism Center of Lampang” อย่างครบวงจร

กำหนดงบประมาณปี 2550 จำนวน บาท
หน่วยงานรับผิดชอบระดับพื้นที่

ส่วนที่ 1 ความสอดคล้อง/เชื่อมโยงระหว่างยุทธศาสตร์กลุ่มจังหวัด ประเด็นยุทธศาสตร์

เป้าประสงค์ กลยุทธ์ของจังหวัด และผลผลิต/โครงการของหน่วยงาน

1. ยุทธศาสตร์กลุ่มจังหวัด (ระบุเพียง 1 ยุทธศาสตร์)

ยุทธศาสตร์การปรับ เพื่อเพิ่มมูลค่าฐานเศรษฐกิจเดิม

2. ประเด็นยุทธศาสตร์ของจังหวัดตามนโยบายด้านต่างๆ (ระบุเพียง 1 เรื่อง)

การเกษตร ระบุ (ประเด็นยุทธศาสตร์ของจังหวัด)

การท่องเที่ยว ประเด็นยุทธศาสตร์ปรับตัว เพิ่มมูลค่าฐานเศรษฐกิจเดิม

○ เชื่อมโยงการท่องเที่ยวเพื่อเป็นพลังดึงดูดใหม่จากทรัพยากรท่องเที่ยวทั้งภายในกลุ่มจังหวัดและเชื่อมโยงกับกลุ่มประเทศอนุภูมิภาคแม่น้ำโขงและเอเชียใต้

○ สร้างงานหัตถกรรมที่มีเอกลักษณ์และความเป็นเลิศในระดับนานาชาติสำหรับตลาดเฉพาะ (Niche Market) โดยการนำวัฒนธรรมล้านนามาสร้างเอกลักษณ์และเรื่องราวเพื่อเพิ่มมูลค่าให้กับสินค้า

การแก้ไขปัญหาสังคมและความเดือดร้อนของประชาชน
ระบุ (ประเด็นยุทธศาสตร์ของจังหวัด)

การค้าระหว่างประเทศและชายแดน
ระบุ (ประเด็นยุทธศาสตร์ของจังหวัด)

การลงทุน, BOI, นิคมอุตสาหกรรม SMEs และ OTOP
ระบุ (ประเด็นยุทธศาสตร์ของจังหวัด)

Logistic ระบุ (ประเด็นยุทธศาสตร์ของจังหวัด)

- ☐ การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
ระบุ (ประเด็นยุทธศาสตร์ของจังหวัด)
- ☐ อื่นๆ ระบุ.....
ระบุ (ประเด็นยุทธศาสตร์ของจังหวัด)

3. เป้าประสงค์ของจังหวัด (ระบุเพียง 1 เป้าประสงค์)
เพิ่มรายได้จากหัตถอุตสาหกรรมและการท่องเที่ยว
4. กลยุทธ์ ของจังหวัด (ระบุเพียง 1 กลยุทธ์)
“เข้าถึงง่าย หลากหลายรูปแบบ อิงแอบวัฒนธรรม นำความปลอดภัย รู้จักใช้ภาษา พัฒนาอาหารอร่อย”
5. สอดคล้องกับผลผลิต/โครงการของหน่วยงาน (ระบุเพียง 1 ผลผลิต/โครงการ)
บ้านศาลาเม้ง ต.ท่าผา อ.เกาะคา จ.ลำปาง

ส่วนที่ 2 รายละเอียดโครงการ

1. วัตถุประสงค์ของโครงการ

ด้านการท่องเที่ยว

- 1.1 เพื่อให้ประชาชนในท้องถิ่นเกิดการผสมผสานเรื่องของถิ่นลำนานาเข้ากับการท่องเที่ยว แล้วนำเสนอแก่ผู้บริโภคนในเชิงพาณิชย์ โดยเฉพาะประวัติความเป็นมา, สินค้าและสถาปัตยกรรมของแหล่งหัตถกรรม
- 1.2 พัฒนาแหล่งท่องเที่ยว บ้านศาลาเม้ง ต.ท่าผา อ.เกาะคา จ.ลำปางให้เป็น “Ceramic And Tourism Center of Lampang” อย่างครบวงจร

ด้านหัตถกรรม

- 1.3 เพื่อให้ประชาชนในท้องถิ่นเกิดการผสมผสานเรื่องของถิ่นลำนานาเข้ากับการผลิต สินค้าหัตถกรรม แล้วนำเสนอแก่ผู้บริโภคนในเชิงพาณิชย์อย่างเป็นเอกลักษณ์
- 1.4 เพื่อให้ประชาชนในท้องถิ่นสามารถประยุกต์และผสมผสานวัฒนธรรมท้องถิ่นและวัฒนธรรมอันลงสู่ผลิตภัณฑ์หัตถกรรมได้อย่างลงตัว ตรงตามความต้องการของ ลูกค้าในวัฒนธรรมนั้นๆ

2. กลุ่มเป้าหมายที่ได้รับผลประโยชน์

- 2.1 ประชาชนในพื้นที่บ้านศาลาเม้ง ต.ท่าผา อ.เกาะคา และจังหวัดลำปาง ที่เกี่ยวข้องในระบบธุรกิจหัตถอุตสาหกรรมและการท่องเที่ยว
- 2.2 จังหวัดใกล้เคียงที่สามารถใช้แหล่งทรัพยากรร่วมกันได้

3. ตัวชี้วัดความสำเร็จของโครงการ

- 3.1 เกิดแหล่งท่องเที่ยว “Ceramic And Tourism Center of Lampang” อย่างครบวงจร
- 3.2 การพัฒนาด้านสถาปัตยกรรมล้านนาและภูมิทัศน์โดยรอบพื้นที่บ้านศาลาเม็ง ต.ท่าผา อ.เกาะคา จ.ลำปาง
- 3.3 ได้รับการพัฒนาระบบสาธารณูปโภคในพื้นที่ เพื่อความสะดวกสบายทั้งในการเข้าถึงและอำนวยความสะดวกในขณะเข้าเที่ยวชม
- 3.4 เกิดความร่วมมือของระบบขนส่งมวลชนและระบบขนส่งในท้องถิ่น
- 3.5 เกิดเครือข่ายข้อมูลด้านธุรกิจ การท่องเที่ยว และ OTOP
- 3.6 รายได้ของประชาชนในพื้นที่เพิ่มขึ้น
- 3.7 จำนวนนักท่องเที่ยวเพิ่มขึ้น
- 3.8 การเป็นที่รู้จักของคนในและต่างประเทศเพิ่มขึ้น

4 ประเภทของโครงการ

- ☐ โครงการตามยุทธศาสตร์กลุ่มจังหวัด
- ☒ โครงการตามยุทธศาสตร์จังหวัด

5 สถานะโครงการ

- ☒ โครงการต่อเนื่อง
- ☐ โครงการใหม่

6 ระยะเวลาดำเนินการ

2 ปี

7 วงเงินของโครงการ

ระบุ บาท

ส่วนที่ 3 ความพร้อมของโครงการ

- ☒ ดำเนินการได้ทันที
- ☐ อยู่ระหว่างเตรียมความพร้อม

1. ความพร้อมของพื้นที่ดำเนินการ

- ☒ มีแล้ว และได้รับอนุญาตให้ใช้ได้ตามกฎหมาย ☐ ต้องจัดหาใหม่

2. ความพร้อมของแบบรูปการ

- ☒ มีและสมบูรณ์ ☐ มี แต่ยังไม่สมบูรณ์ ☐ ไม่มี

3. ความพร้อมของการศึกษาผลกระทบสิ่งแวดล้อม

☒ ไม่กระทบ ☐ ผ่านคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมฯ แล้ว ☐ ยังไม่ผ่าน

4. ความพร้อมของบุคลากร เครื่องมือและเทคนิค

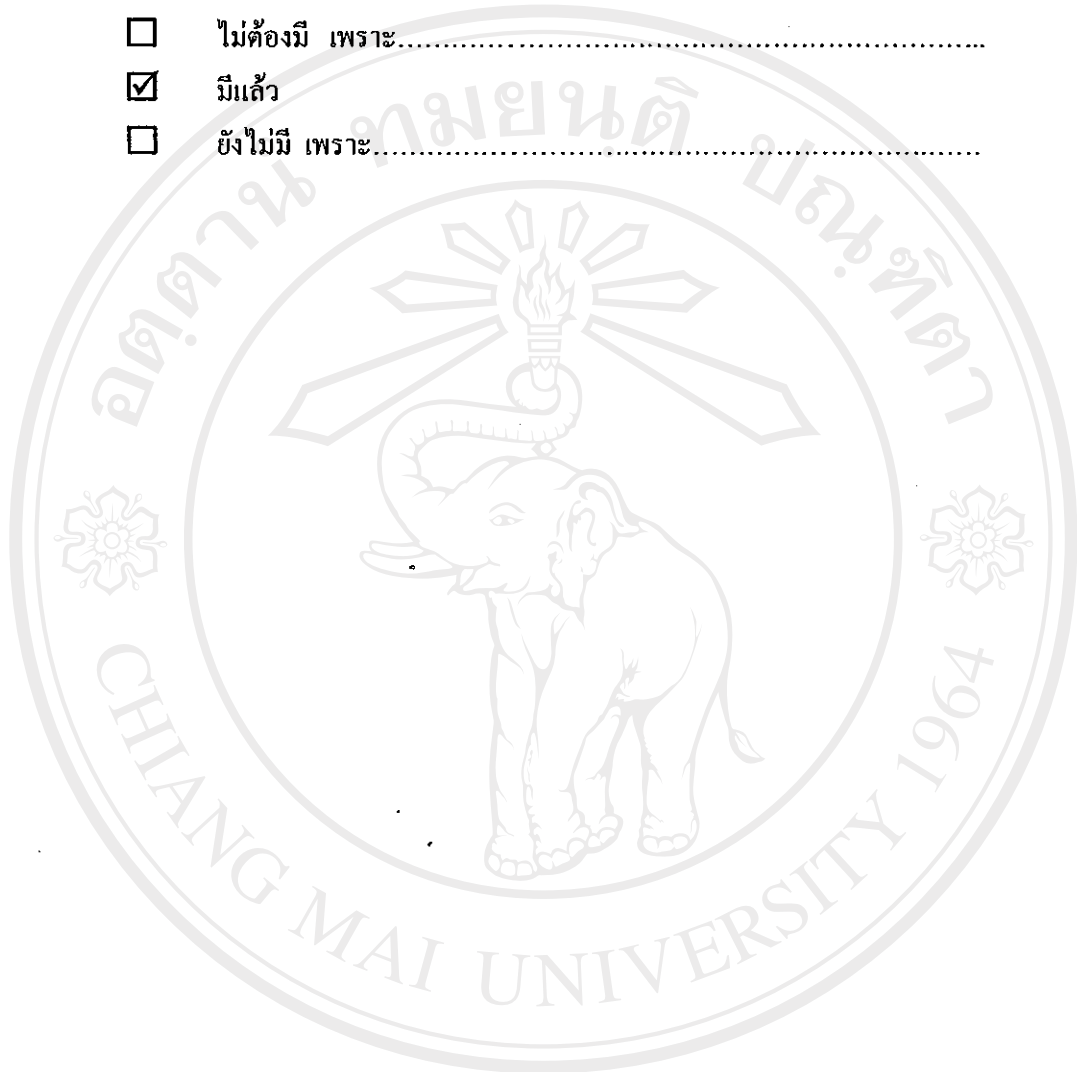
☒ สูง ☐ ปานกลาง ☐ ต่ำ

5. การศึกษาโครงการเบื้องต้น

☐ ไม่ต้องมี เพราะ.....

☒ มีแล้ว

☐ ยังไม่มี เพราะ.....

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

กลยุทธ์และยุทธวิธี
การพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวบ้านศาลาเม็ง ต.ท่าผา อ.เกาะคา จ.ลำปาง เป็น
“Ceramic And Tourism Center of Lampang” อย่างครบวงจร
(โดยความร่วมมือระหว่าง 4 ส่วน คือ ชุมชน ภาครัฐ เอกชน และ ปัญญาชน)

กลยุทธ์ (Strategies)

“เข้าถึงง่าย หลากหลายรูปแบบ อิงแอบวัฒนธรรม นำความปลอดภัย รู้จักใช้ภาษา พัฒนาอาหารอร่อย”

ยุทธวิธี (Tactics)

1. Good Infrastructure (เข้าถึงง่าย)

มีโครงสร้างพื้นฐานที่ดีและไม่มีปัญหาในการเข้าถึง

TACTIC: จัดการเชื่อมต่อระหว่างระบบขนส่งมวลชนและระบบขนส่งท้องถิ่นให้เข้าถึงแหล่ง OTOP เซรามิก บ้านศาลาเม็ง ต.ท่าผา อ.เกาะคา จ.ลำปางและแหล่งท่องเที่ยวพื้นที่ติดต่อกันได้โดยสะดวก

TACTIC: การพัฒนาระบบสาธารณูปโภคในพื้นที่ให้เพียงพอ เพื่อความสะดวกสบายทั้งในการเข้าถึงและอำนวยความสะดวกในขณะเข้าเที่ยวชม

TACTIC: เครือข่ายข้อมูลด้านธุรกิจ การท่องเที่ยว และแหล่ง OTOP ตามความสะดวกของการใช้บริการของนักท่องเที่ยวหรือนักท่องเที่ยวในการติดต่อ เช่น

(1)การสร้างเครือข่ายด้านข้อมูลในส่วนของจังหวัดลำปางกับอำเภอเกาะคา และระหว่างระดับจังหวัดกับจังหวัดอื่นๆ หรือระดับอำเภออื่นๆ ในการให้ข้อมูลเชิงธุรกิจ

(2)การสร้างเครือข่ายด้านในส่วนของการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยและการท่องเที่ยวของจังหวัดลำปางกับ แหล่งท่องเที่ยวในพื้นที่ติดต่อกันและแหล่ง OTOP เซรามิก บ้านศาลาเม็ง ต.ท่าผา อ.เกาะคา

TACTIC: นำการตลาดมาสร้างภาพลักษณ์ของเซรามิกบ้านศาลาเม็ง ต.ท่าผา อ.เกาะคาให้เป็นที่รู้จักอย่างเป็น ระบบมากขึ้น

TACTIC: สร้างสัญลักษณ์หรือ Mascot ของจังหวัดลำปาง ให้เป็นที่จดจำได้ง่าย และสามารถนำมาทำเป็นส่วนหนึ่งของสินค้า หรือทำเป็นของที่ระลึกได้ง่าย ควรมีความน่ารัก มีความหมาย และเป็นกลาง ใช้ได้กับทุกวัฒนธรรม ทุกสังคม และทุกศาสนา

2. Multiple Attraction (หลากหลายรูปแบบ)

มีความน่าสนใจ สนองตอบความต้องการที่หลากหลายได้

TACTIC: พัฒนารวมการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์และการท่องเที่ยวเชิงหัตถกรรมเข้าด้วยกัน อย่างเป็นระบบ ในหลักการ

- (1) เน้นการนำเสนอความเป็นเอกลักษณ์ทางวัฒนธรรมล้านนาพร้อมผสานอย่างสร้างสรรค์กับวัฒนธรรมอื่นๆอย่างลงตัว
- (2) เน้นการนำเสนอความแปลกใหม่ คุณภาพ และประวัติ ที่มาของสถานที่หรือผลิตภัณฑ์

3. Unique Local Culture (อิงแอบวัฒนธรรม)

แสดงถึงวัฒนธรรมท้องถิ่นอันเป็นเอกลักษณ์และมีความเป็นมาในเชิงประวัติศาสตร์

TACTIC: พัฒนาผลิตภัณฑ์ OTOP เซรามิค บ้านสาละเหมิง ด.ท่าผา อ.เกาะคา ให้เป็น Cultural Product โดยการสร้างวิถีคิด และช่างฝีมือ

TACTIC: สร้างทักษะการใช้ภาษาท้องถิ่นในชุมชน โดยเฉพาะผู้ที่ต้องให้บริการนักท่องเที่ยว

TACTIC: อนุรักษ์การแต่งกายแบบล้านนา โดยเฉพาะในจุดให้บริการทางการท่องเที่ยวหรือแหล่ง OTOP เซรามิค บ้านสาละเหมิง ด.ท่าผา อ.เกาะคา

TACTIC: พัฒนาหรือสร้างการแสดงแบบล้านนาที่ถ่ายทอดถึงที่มาหรือศิลปะ ในจุดของ แหล่งท่องเที่ยวและแหล่ง OTOP เซรามิค บ้านสาละเหมิง ด.ท่าผา อ.เกาะคา ที่เหมาะสม

TACTIC: พัฒนาหรือสร้างแหล่ง OTOP เซรามิค บ้านสาละเหมิง ด.ท่าผา อ.เกาะคา ให้มีสถาปัตยกรรมล้านนาและภูมิทัศน์ที่สวยงาม เป็นที่ประทับใจแก่ นักท่องเที่ยว และนักท่องเที่ยวสามารถบันทึกภาพไปได้ มากกว่าแหล่งผลิตหรือร้านขายของ ธรรมดา ซึ่งจะเป็นการส่งเสริมศักยภาพของพื้นที่ด้านการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมและหัตถกรรมที่มี ประสิทธิภาพได้อีกทางหนึ่ง

4. Safety Stable Environment (นำความปลอดภัย)

สร้างให้รู้สึกถึงความปลอดภัยในการใช้ชีวิตในการเป็น Place to Visit, Place to Buy, Place to Shop, Place to work, Place to learn และ Place to live

TACTIC: สร้างบทบาทในการเป็น Ceramic And Tourism Center of Lampang โดยความร่วมมือของชุมชน ภาครัฐ เอกชน และปัญญาชนในพื้นที่ให้เป็นหนึ่งในเครือข่าย Local Link – Global Reach

TACTIC: พัฒนาระบบการรักษาความปลอดภัยโดยชุมชนร่วมกับตำรวจมวลชนสัมพันธ์ในพื้นที่

5. Welcoming (รู้จักใช้ภาษา)

ใช้ภาษาพูดและภาษากายที่เหมาะสมกับวัฒนธรรมที่แตกต่าง

TACTIC: ภาษาพูด - พัฒนาทักษะการใช้ภาษาต่างประเทศเช่น การใช้ภาษาอังกฤษหรือภาษาอื่น ในการให้บริการ (ชี้ให้เห็นตามจำนวนนักท่องเที่ยวของประเทศนั้นๆที่นิยมมาใช้บริการในพื้นที่)

TACTIC: ภาษากาย - พัฒนาทักษะการแสดงออกถึงความมีไมตรีจิตในการบริการอย่างเข้าใจถึงวัฒนธรรมที่แตกต่าง

TACTIC: ภาษาเขียน - พัฒนาความสามารถในการนำเสนอรายละเอียดของสินค้าและบริการต่างๆ โดยใช้ภาษาเขียนที่ถูกต้อง ชัดเจน และเหมาะสม พร้อมนำเสนอราคาให้ผู้บริโภคทราบอย่างชัดเจน และสมเหตุสมผลก่อนการบริโภค

6. Good Food (พัฒนาอาหารอร่อย)

อาหารอร่อย คุณภาพของวัตถุดิบดี และสะอาด

TACTIC: นำเสนอการรับประทานอาหารท้องถิ่นหรืออาหารไทย เข้าไปเป็นส่วนหนึ่งของ โปรแกรมการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์และหัตถกรรม โดยจัดศูนย์อาหารท้องถิ่นและอาหารไทย สำหรับนักท่องเที่ยวในบริเวณบ้านศาลาเมือง ต.ท่าผา อ.เกาะคา

TACTIC: จัดเทศกาลอาหารท้องถิ่น อาหารไทย และอาหารนานาชาติ โดยนำเสนอร่วมกับการใช้ผลิตภัณฑ์ภาษาของตกแต่งและผลิตภัณฑ์อื่นๆจากแหล่งหัตถกรรมอื่นๆในพื้นที่ จ. ลำปาง

TACTIC: ทำการตลาดร้านอาหารท้องถิ่น อาหารไทย และอาหารนานาชาติในจังหวัดลำปาง อย่างเป็นระบบ เช่น สร้าง Mascot อาหารท้องถิ่น และ อาหารไทย ให้เป็นที่จดจำได้ง่าย มีความน่ารัก มีความหมาย และเป็นกลาง ใช้ได้กับทุกวัฒนธรรม ทุกสังคม และทุกศาสนา และให้ทางจังหวัดหรือองค์กรที่รับผิดชอบเป็นดำเนินการประเมินผลและอนุญาตให้ร้านอาหารที่ถึง ระดับมาตรฐานด้านความอร่อยและสะอาดสามารถใช้ Mascot นี้ได้ นอกจากนี้ร้านค้า ที่ร่วมโครงการจะได้รับการโฆษณาชื่อ - ที่อยู่ - หมายเลขโทรศัพท์ ฟรี โดยถูกบันทึกในแหล่งข้อมูล กลางของ จังหวัด - อำเภอ หรือ ททท. - แหล่งท่องเที่ยว - แหล่ง OTOP'

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

แบบแสดงรายละเอียดโครงการขั้นต้น

กลุ่มจังหวัด ภาคเหนือตอนบน
หน่วยงานที่รับผิดชอบ

จังหวัด
กระทรวง

ชื่อโครงการ โครงการจัดตั้งศูนย์หัตถกรรมและการท่องเที่ยว ประจำจังหวัด (Handicraft and Tourism Center)

กำหนดงบประมาณปี 2550 จำนวน บาท

หน่วยงานรับผิดชอบระดับพื้นที่

ส่วนที่ 1 ความสอดคล้อง/เชื่อมโยงระหว่างยุทธศาสตร์กลุ่มจังหวัด ประเด็นยุทธศาสตร์
เป้าประสงค์ กลยุทธ์ของจังหวัด และผลผลิต/โครงการของหน่วยงาน

1. ยุทธศาสตร์กลุ่มจังหวัด (ระบุเพียง 1 ยุทธศาสตร์)

ยุทธศาสตร์การปรับ เพื่อเพิ่มมูลค่าฐานเศรษฐกิจเดิม

2. ประเด็นยุทธศาสตร์ของจังหวัดตามนโยบายด้านต่างๆ (ระบุเพียง 1 เรื่อง)

การเกษตร ระบุ (ประเด็นยุทธศาสตร์ของจังหวัด)

การท่องเที่ยว ประเด็นยุทธศาสตร์ปรับตัว เพิ่มมูลค่าฐานเศรษฐกิจเดิม

- เชื่อมโยงการท่องเที่ยวเพื่อเป็นพลังดึงดูดใหม่จากทรัพยากรท่องเที่ยวทั้งภายในกลุ่มจังหวัดและเชื่อมโยงกับกลุ่มประเทศอนุภูมิภาคแม่น้ำโขงและเอเชียใต้

- สร้างงานหัตถกรรมที่มีเอกลักษณ์และความเป็นเลิศในระดับนานาชาติสำหรับตลาดเฉพาะ (Niche Market) โดยการนำวัฒนธรรมล้านนา มาสร้างเอกลักษณ์และเรื่องราวเพื่อเพิ่มมูลค่าให้กับสินค้า

การแก้ไขปัญหาสังคมและความเดือดร้อนของประชาชน

ระบุ (ประเด็นยุทธศาสตร์ของจังหวัด)

การค้าระหว่างประเทศและชายแดน

ระบุ (ประเด็นยุทธศาสตร์ของจังหวัด)

การลงทุน, BOI, นิคมอุตสาหกรรม SMEs และ OTOP

ระบุ (ประเด็นยุทธศาสตร์ของจังหวัด)

Logistic ระบุ (ประเด็นยุทธศาสตร์ของจังหวัด)

การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ระบุ (ประเด็นยุทธศาสตร์ของจังหวัด)

☐ อื่นๆ ระบุ.....

ระบุ (ประเด็นยุทธศาสตร์ของจังหวัด)

3. เป้าประสงค์ของจังหวัด (ระบุเพียง 1 เป้าประสงค์)

เพิ่มรายได้จากหัตถอุตสาหกรรมและการท่องเที่ยว

4. กลยุทธ์ ของจังหวัด (ระบุเพียง 1 กลยุทธ์)

“เข้าถึงง่าย หลากหลายรูปแบบ อิงแอบวัฒนธรรม นำความปลอดภัย รู้จักใช้ภาษา พัฒนาอาหารอร่อย”

5. สอดคล้องกับผลผลิต/โครงการของหน่วยงาน (ระบุเพียง 1 ผลผลิต/โครงการ)

ศูนย์หัตถกรรมและการท่องเที่ยว ประจำจังหวัด

ส่วนที่ 2 รายละเอียดโครงการ

1. วัตถุประสงค์ของโครงการ

ด้านการท่องเที่ยว

1.1 เพื่อให้ประชาชนในท้องถิ่นเกิดการผสมผสานเรื่องของถิ่นลำน่านเข้ากับการท่องเที่ยว แล้วนำเสนอแก่ผู้บริโภคนในเชิงพาณิชย์ โดยเฉพาะประวัติความเป็นมา, สินค้าและสถาปัตยกรรมของแหล่งหัตถกรรม

1.2 พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวศูนย์หัตถกรรมและการท่องเที่ยว ประจำจังหวัด ให้เป็นศูนย์กลางทางหัตถกรรมและการท่องเที่ยวของจังหวัด อย่างครบวงจร รวมทั้งสามารถเชื่อมโยงไปยังจังหวัดอื่นๆในกลุ่ม

ด้านหัตถกรรม

1.3 เพื่อเป็นศูนย์การเรียนรู้และพัฒนาภูมิปัญญาท้องถิ่น ด้านหัตถกรรม

1.4 เพื่อให้ประชาชนในท้องถิ่นเกิดการผสมผสานเรื่องของถิ่นลำน่านเข้ากับการผลิต สินค้าหัตถกรรม แล้วนำเสนอแก่ผู้บริโภคนในเชิงพาณิชย์อย่างเป็นเอกลักษณ์

1.5 ประชาชนในท้องถิ่นสามารถประยุกต์และผสมผสานวัฒนธรรมท้องถิ่นและ วัฒนธรรมอื่นลงสู่ผลิตภัณฑ์หัตถกรรมได้อย่างลงตัว ตรงตามความต้องการของ ลูกค้าในวัฒนธรรมนั้นๆ

2. กลุ่มเป้าหมายที่ได้รับผลประโยชน์

2.1 ประชาชนในพื้นที่จังหวัด ที่เกี่ยวข้องในระบบธุรกิจหัตถอุตสาหกรรมและการท่องเที่ยว

2.2 จังหวัดใกล้เคียง สามารถใช้แหล่งทรัพยากรร่วมกันได้

3. ตัวชี้วัดความสำเร็จของโครงการ

- 3.1 เกิดแหล่งท่องเที่ยว ศูนย์หัตถกรรมและการท่องเที่ยวประจำจังหวัด อย่างครบวงจร
- 3.2 การพัฒนาด้านภูมิทัศน์และสถาปัตยกรรมล้านนาที่เป็นเอกลักษณ์ของแต่ละจังหวัด แก่ศูนย์หัตถกรรมและการท่องเที่ยวประจำจังหวัด และพื้นที่ที่เกี่ยวข้อง
- 3.3 เกิดความร่วมมือของระบบขนส่งมวลชนและระบบขนส่งในท้องถิ่น
- 3.4 เกิดเครือข่ายข้อมูลด้านธุรกิจ การท่องเที่ยว และ OTOP
- 3.5 รายได้ของประชาชนในพื้นที่เพิ่มขึ้น
- 3.6 จำนวนนักท่องเที่ยวเพิ่มขึ้น
- 3.7 การเป็นที่รู้จักของคนในและต่างประเทศเพิ่มขึ้น

4 ประเภทของโครงการ

- ☐ โครงการตามยุทธศาสตร์กลุ่มจังหวัด
- ☒ โครงการตามยุทธศาสตร์จังหวัด

5 สถานะโครงการ

- ☒ โครงการต่อเนื่อง
- ☐ โครงการใหม่

6 ระยะเวลาดำเนินการ

2 ปี

7 วงเงินของโครงการ

ระบุ บาท

ส่วนที่ 3 ความพร้อมของโครงการ

- ☒ ดำเนินการได้ทันที
- ☐ อยู่ในระหว่างเตรียมความพร้อม

1. ความพร้อมของพื้นที่ดำเนินการ

- ☒ มีแล้ว และได้รับอนุญาตให้ใช้ได้ตามกฎหมาย
- ☐ ต้องจัดหาใหม่

2. ความพร้อมของแบบรูปรายการ

- ☒ มีและสมบูรณ์
- ☐ มี แต่ยังไม่สมบูรณ์
- ☐ ไม่มี

3. ความพร้อมของการศึกษาผลกระทบสิ่งแวดล้อม

- ☒ ไม่กระทบ
- ☐ ผ่านคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมฯ แล้ว
- ☐ ยังไม่ผ่าน

4. ความพร้อมของบุคลากร เครื่องมือและเทคนิค

สูง

ปานกลาง

ต่ำ

5. การศึกษาโครงการเบื้องต้น

ไม่ควรมี เพราะ.....

มีแล้ว

ยังไม่มี เพราะ.....

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

Copyright© by Chiang Mai University

All rights reserved

กลยุทธ์และยุทธวิธี

การจัดตั้งศูนย์หัตถกรรมและการท่องเที่ยว ประจำจังหวัด อย่างครบวงจร
(โดยความร่วมมือระหว่าง 4 ส่วน คือ ชุมชน ภาครัฐ เอกชน และ ปัญญาชน)

กลยุทธ์ (Strategies)

“เข้าถึงง่าย หลากหลายรูปแบบ อิงแอบวัฒนธรรม นำความปลอดภัย รู้จักใช้ภาษา พัฒนาอาหารอร่อย”

ยุทธวิธี (Tactics)

1. Good Infrastructure (เข้าถึงง่าย)

มีโครงสร้างพื้นฐานที่ดีและไม่มีปัญหาในการเข้าถึง

TACTIC: จัดการเชื่อมต่อระหว่างระบบขนส่งมวลชนและระบบขนส่งท้องถิ่นให้เข้าถึงศูนย์หัตถกรรมและการท่องเที่ยว ประจำจังหวัด และแหล่งท่องเที่ยวในพื้นที่ติดต่อได้โดยสะดวก รวมทั้งมีระบบสาธารณูปโภค เพื่ออำนวยความสะดวกอย่างเพียงพอ

TACTIC: เครือข่ายข้อมูลด้านธุรกิจ การท่องเที่ยว และแหล่ง OTOP ตามความสะดวกของการใช้บริการของนักธุรกิจหรือนักท่องเที่ยวในการติดต่อ เช่น

(1) การสร้างเครือข่ายด้านข้อมูลในส่วนของจังหวัดต่างๆภายในกลุ่ม ในการให้ข้อมูลเชิงธุรกิจ

(2) การสร้างเครือข่ายในส่วนของการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยและการท่องเที่ยวของจังหวัดกับ แหล่งท่องเที่ยว ในพื้นที่ติดต่อและแหล่ง OTOP รวมทั้งเกี่ยวเนื่องไปถึงจังหวัดอื่นๆที่เกี่ยวข้อง

TACTIC: นำการตลาดมาสร้างภาพลักษณ์ของหัตถกรรมที่โดดเด่นในแต่ละจังหวัด ให้เป็นที่รู้จักอย่างเป็นระบบมากขึ้น

TACTIC: สร้างสัญลักษณ์หรือ Mascot ของแต่ละจังหวัด ให้เป็นที่จดจำได้ง่าย และสามารถนำมาทำเป็นส่วนหนึ่งของสินค้า หรือทำเป็นของที่ระลึกได้ง่าย ควรมีความน่ารัก มีความหมาย และเป็นกลาง ใช้ได้กับทุกวัฒนธรรม ทุกสังคม และทุกศาสนา

2. Multiple Attraction (หลากหลายรูปแบบ)

มีความน่าสนใจ สนองตอบความต้องการที่หลากหลายได้

TACTIC: พัฒนารวมการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์และการท่องเที่ยวเชิงหัตถกรรมเข้าด้วยกัน อย่างเป็นระบบ ในหลักการ

(1) เน้นการนำเสนอความเป็นเอกลักษณ์ทางวัฒนธรรมล้านนาพร้อมผสมผสานอย่างสร้างสรรค์กับ

วัฒนธรรมอื่นๆอย่างลงตัว

(2) เน้นการนำเสนอความแปลกใหม่ คุณภาพ และประเพณี ที่มาของสถานที่หรือผลิตภัณฑ์

3.Unique Local Culture (อิงแอบวัฒนธรรม)

แสดงถึงวัฒนธรรมท้องถิ่นอันเป็นเอกลักษณ์และมีความเป็นมาในเชิงประวัติศาสตร์

TACTIC: พัฒนาผลิตภัณฑ์ OTOP หรือสินค้าหัตถกรรมในพื้นที่จังหวัด ให้เป็น Cultural Product โดยการสร้างวิถีคิด และช่างฝีมือ

TACTIC: สร้างทักษะการใช้ภาษาท้องถิ่นในชุมชน โดยเฉพาะผู้ที่ต้องให้บริการนักท่องเที่ยว

TACTIC: รมรงค์การแต่งกายแบบล้านนา โดยเฉพาะในจุดให้บริการทางการท่องเที่ยวและแหล่งหัตถกรรมในพื้นที่

TACTIC: พัฒนาหรือสร้างการแสดงแบบล้านนาที่ถ่ายทอดถึงที่มาหรือศิลปะ ในจุดของ แหล่งท่องเที่ยวและแหล่งหัตถกรรมที่เหมาะสม

TACTIC: พัฒนาหรือสร้างศูนย์หัตถกรรมและการท่องเที่ยว ประจำจังหวัด ให้มีสถาปัตยกรรมล้านนา และภูมิทัศน์ที่สวยงาม เป็นที่ประทับใจแก่นักท่องเที่ยว และนักท่องเที่ยวสามารถบันทึกภาพไปได้มากกว่าแหล่งผลิตหรือร้านขายของ ธรรมดา ซึ่งจะเป็นการส่งเสริมศักยภาพของพื้นที่ด้านการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมและหัตถกรรมที่มีประสิทธิภาพได้อีกทางหนึ่ง

4.Safety Stable Environment (นำความปลอดภัย)

สร้างให้รู้สึกถึงความปลอดภัยในการใช้ชีวิตในการเป็น Place to Visit, Place to Buy, Place to Shop, Place to work, Place to learn และ Place to live

TACTIC: สร้างบทบาทในการเป็น Handicraft And Tourism Center โดยความร่วมมือของชุมชนภาครัฐ เอกชน และปัญญาชนในพื้นที่ให้เป็นหนึ่งในเครือข่าย Local Link – Global Reach

TACTIC: พัฒนาระบบการรักษาความปลอดภัยโดยชุมชนร่วมกับตำรวจมวลชนสัมพันธ์ในพื้นที่

5.Welcoming (รู้จักใช้ภาษา)

ใช้ภาษาพูดและภาษาเขียนที่เหมาะสมกับวัฒนธรรมที่แตกต่าง

TACTIC: ภาษาพูด - พัฒนาทักษะการใช้ภาษาต่างประเทศเช่น การใช้ภาษาอังกฤษหรือภาษาอื่น ในการให้บริการ (ยึดหยุ่นตามจำนวนนักท่องเที่ยวของประเทศนั้นๆที่นิยมมาใช้บริการในพื้นที่)

TACTIC: ภาษาเขียน - พัฒนาทักษะการแสดงออกถึงความมีไมตรีจิตในการบริการอย่างเข้าใจถึงวัฒนธรรมที่แตกต่าง

TACTIC: ภาษาเขียน - พัฒนาความสามารถในการนำเสนอรายละเอียดของสินค้าและบริการต่างๆ โดยใช้ภาษาเขียนที่ถูกต้อง ชัดเจน และเหมาะสม พร้อมนำเสนอราคาให้ผู้บริโภคทราบอย่างชัดเจน และสมเหตุสมผลก่อนการบริโภค

6. Good Food (พัฒนาอาหารอร่อย)

อาหารอร่อย คุณภาพของวัตถุดิบดี และสะอาด

TACTIC: นำเสนอการรับประทานอาหารท้องถิ่นหรืออาหารไทย เข้าไปเป็นส่วนหนึ่งของ โปรแกรมการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์และหัตถกรรม โดยจัดศูนย์อาหารท้องถิ่นและอาหารไทย สำหรับนักท่องเที่ยว ในบริเวณศูนย์หัตถกรรมและการท่องเที่ยวประจำจังหวัด

TACTIC: จัดเทศกาลอาหารท้องถิ่น อาหารไทย และอาหารนานาชาติ โดยนำเสนอร่วมกับการใช้ผลิตภัณฑ์ภาษาของดกแต่ง เพอร์นิเจอร์ และผลิตภัณฑ์อื่นๆจากแหล่งหัตถกรรมอื่นๆในพื้นที่

TACTIC: จัดโปรแกรมการท่องเที่ยวที่รวมศูนย์หัตถกรรมและการท่องเที่ยวประจำจังหวัดและแหล่งท่องเที่ยวอื่นๆกับการทำอาหารท้องถิ่นและอาหารไทย เป็น Package Tour

TACTIC: ทำการตลาดร้านอาหารท้องถิ่น อาหารไทย และอาหารนานาชาติในจังหวัดเชียงใหม่ อย่างเป็นระบบ เช่น สร้าง Mascot อาหารท้องถิ่น และ อาหารไทย ให้เป็นที่จดจำได้ง่าย มีความน่ารัก มีความหมาย และเป็นกลาง ใช้ได้กับทุกวัฒนธรรม ทุกสังคม และทุกศาสนา และให้ทางจังหวัดหรือองค์กรที่รับผิดชอบ ดำเนินการประเมินผลและอนุญาตให้ร้านอาหารที่ถึง ระดับมาตรฐานด้านความอร่อยและสะอาดสามารถใช้ Mascot นี้ได้ นอกจากนี้ร้านค้า ที่ร่วมโครงการจะได้รับการโฆษณาชื่อ - ที่อยู่ - หมายเลขโทรศัพท์ ฟรี โดยถูกบันทึกในแหล่งข้อมูล กลางของ จังหวัด - อำเภอ หรือ ททท. - แหล่งท่องเที่ยว - แหล่ง OTOP'

ทั้งนี้โครงการ รวมทั้งกลยุทธ์และยุทธวิธีที่นำเสนอข้างต้น สามารถประยุกต์ใช้ได้กับจังหวัดที่มีแหล่งหัตถกรรมและการท่องเที่ยว ที่มีขนาดเล็กและมีการกระจายตัวอยู่ตามพื้นที่ต่างๆ เช่น จังหวัดเชียงราย, จังหวัดพะเยา, จังหวัดแม่ฮ่องสอนและจังหวัดน่าน เป็นต้น หรือสามารถจัดตั้งได้ในทุกจังหวัดเพื่อเป็นศูนย์กลางหัตถกรรมและการท่องเที่ยวของจังหวัด ที่ครบวงจร รวมทั้งสามารถเชื่อมโยงข้อมูลและกิจกรรมต่างๆให้กับนักท่องเที่ยวไปสู่แหล่งหัตถกรรมและการท่องเที่ยวอื่นๆทั้งภายในจังหวัดและจังหวัดอื่นๆภายในกลุ่มได้อีกด้วย

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

ภาคผนวก น

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

ประวัตินักวิจัย

1.0 ชื่อ – สกุล นายเสริมเกียรติ จอมจันทร์ยอง
Mr.Sermkiat Jomjunyong

2.0 รหัสประจำตัวนักวิจัยแห่งชาติ : -

3.0 ตำแหน่งปัจจุบัน ผู้ช่วยศาสตราจารย์

4.0 หน่วยงาน ภาควิชาวิศวกรรมอุตสาหกรรม
คณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ เชียงใหม่ 50200
โทรศัพท์ : (053) 944125 โทรสาร: (053) 944185
E-mail : sermkiat@chiangmai.ac.th

5.0 ประวัติการศึกษา

- ระดับปริญญาเอก Doctor of Engineering (Manufacturing Engineering) Musashi Institute of Technology, Japan พ.ศ. 2534
- ระดับปริญญาโท Master of Engineering (Industrial Engineering) Lamar University, Texas, USA พ.ศ. 2523
- ระดับปริญญาตรี วิศวกรรมศาสตรบัณฑิต (วศ.บ. ไฟฟ้า) จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย พ.ศ.2520

6.0 สาขาวิชาการที่มีความชำนาญพิเศษ :

- การบริหารคุณภาพตามมาตรฐาน ISO 9000
- การบริหารงานแบบญี่ปุ่น QCC, Kaizen
- การออกแบบระบบการทำงานของเครื่องจักรในโรงงานอุตสาหกรรม

7.0 ประสบการณ์ทำงาน :

7.1 ประสบการณ์ทำงาน

พ.ศ. 2520 - 2521	วิศวกรโครงการก่อสร้างระบบไฟฟ้า, ควบคุมการขยายเขตเสริมระบบจำหน่ายไฟฟ้าแรงสูงในเขต จังหวัดตราด, ชัยนาท และ สิงห์บุรี
พ.ศ. 2523 - 2525	หัวหน้าวิศวกร บริษัท ENECO หัวหมาก กรุงเทพมหานคร, ออกแบบ วางแผนงานระบบไฟฟ้า ระบบปรับอากาศ และ รับผิดชอบงานบริหารภายในบริษัทฯ
พ.ศ. 2527 - 2528	วิศวกรฝึกอบรม SOGESTA, UBRINO ITALY, อบรมเรื่องการ บริหารและการประหยัดพลังงาน
พ.ศ. 2525 - ปัจจุบัน	อาจารย์ประจำคณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

7.2 ประสบการณ์ด้านการบริหาร

พ.ศ. 2526 - 2528	ผู้ช่วยคณบดีฝ่ายวิชาการ คณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
พ.ศ. 2535 - 2539	รองหัวหน้าภาควิชาวิศวกรรมอุตสาหการ คณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
พ.ศ. 2537 - 2539	รองผู้อำนวยการศูนย์บริการวิศวกรรม มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
พ.ศ. 2539 - 2543	ผู้อำนวยการศูนย์บริการวิศวกรรม มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
พ.ศ. 2540 - 2544	หัวหน้าภาควิชาวิศวกรรมอุตสาหการ คณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
พ.ศ. 2544 - 2548	รองอธิการบดีฝ่ายจัดการระบบกายภาพ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
พ.ศ. 2548- ปัจจุบัน	คณบดี คณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

7.3 ประสบการณ์ด้านการเป็นวิทยากร

- อาจารย์สอนระดับปริญญาโท คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ วิชาการบริหารการผลิต
- อาจารย์พิเศษ สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตภาคพายัพ
- วิทยากรบรรยายในสาขา อุตสาหกรรมด้าน Quality Management, Productivity Improvement, Safety Management
- ผ่านการอบรมหลักสูตร Lead Assessor ISO 9000 และ Advanced Audit Technique
- วิทยากรฝึกอบรม และที่ปรึกษาของศูนย์ส่งเสริมอุตสาหกรรมภาคเหนือ ช่วยปรับปรุงโครงสร้างอุตสาหกรรมขนาดกลาง และขนาดย่อม (SMEs)
- ที่ปรึกษาด้านการประกันคุณภาพ แก่บริษัทในนิคมอุตสาหกรรมลำพูน
- ประธานกรรมการจัดทำระบบ ISO 9000 ของภาควิชาวิศวกรรมอุตสาหการ คณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
- หัวหน้าคณะที่ปรึกษาในการจัดทำระบบ ISO 9000 ให้แก่ SIAM TOBACCO EXPORT CORPORATION LIMITED และ LASER MAIL ASIA LTD. ซึ่งผ่านการรับรองมาตรฐาน ISO 9000 ในปี 2543 และ 2544 ตามลำดับ

8.0 ประสบการณ์ที่เกี่ยวข้องกับการบริหารงานวิจัยทั้งภายใน และภายนอกประเทศ:

- การกักกรองของวัสดุขุบเคลือบในบรรยากาศ
- การบำบัดน้ำเสียสีข้อมผ้าบาติก
- เส้นทางการลงทุนอุตสาหกรรมในเขตภาคเหนือ
- เส้นทางลงทุนด้านเคหะสิ่งทอในเขตภาคเหนือ

- การวางแผนการใช้พลังงานในเขตเมือง : กรณีศึกษาจังหวัดเชียงใหม่
- การประยุกต์เทคนิค OCC ในการปรับปรุงประสิทธิภาพการทำงาน
- เครื่องกำจัดก๊าซซัลเฟอร์ไดออกไซด์ในโรงบ่มใบยาสูบ
- โครงการพัฒนาการจัดการด้านพลังงานที่ผลิตได้จากโครงการโรงไฟฟ้าพลังงานระดับหมู่บ้านแบบพึ่งพาตนเองได้
- การจัดทำแผนธุรกิจและแผนการเงิน ศูนย์ส่งเสริมการพัฒนาและกระจายสินค้าวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมภาคเหนือ จังหวัดเชียงใหม่
- โครงการศึกษาความเป็นไปได้ในการผันน้ำจากแม่น้ำเจ้าพระยาและแม่น้ำสะแกกรังสำหรับพื้นที่การเกษตร จังหวัดอุทัยธานี
- การเปรียบเทียบวัดกลุ่มหัตถอุตสาหกรรมในเขตจังหวัดภาคเหนือตอนบนของประเทศไทย

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
 Copyright© by Chiang Mai University
 All rights reserved

ประวัตินักวิจัย

1.0 ชื่อ – สกุล

นายอภิชาติ โสภาคแดง

Mr.Apichat Sopadang

2.0 รหัสประจำตัวนักวิจัยแห่งชาติ :

-

3.0 ตำแหน่งปัจจุบัน

อาจารย์

4.0 หน่วยงาน

ภาควิชาวิศวกรรมอุตสาหกรรม

คณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

เชียงใหม่ 50200

โทรศัพท์: (053) 944125 โทรสาร: (053) 944185

E-mail : Apichat@chiangmai.ac.th

5.0 ประวัติการศึกษา

- Ph.D. Industrial Engineering, Clemson University, USA. (2000)
- M.Sc., Management of Technology, Vanderbilt University, USA.
- B.Eng., Industrial Engineering, Chiang Mai University, THAILAND.

6.0 สาขาวิชาการที่มีความชำนาญพิเศษ :

- Quality Engineering, Robust Design and Design of Experiment, Product and Process Design, System Modeling and Simulation, Environmentally Conscious Design and Manufacturing, Life Cycle Assessment, Productivity Improvement, and Thermal Spray.

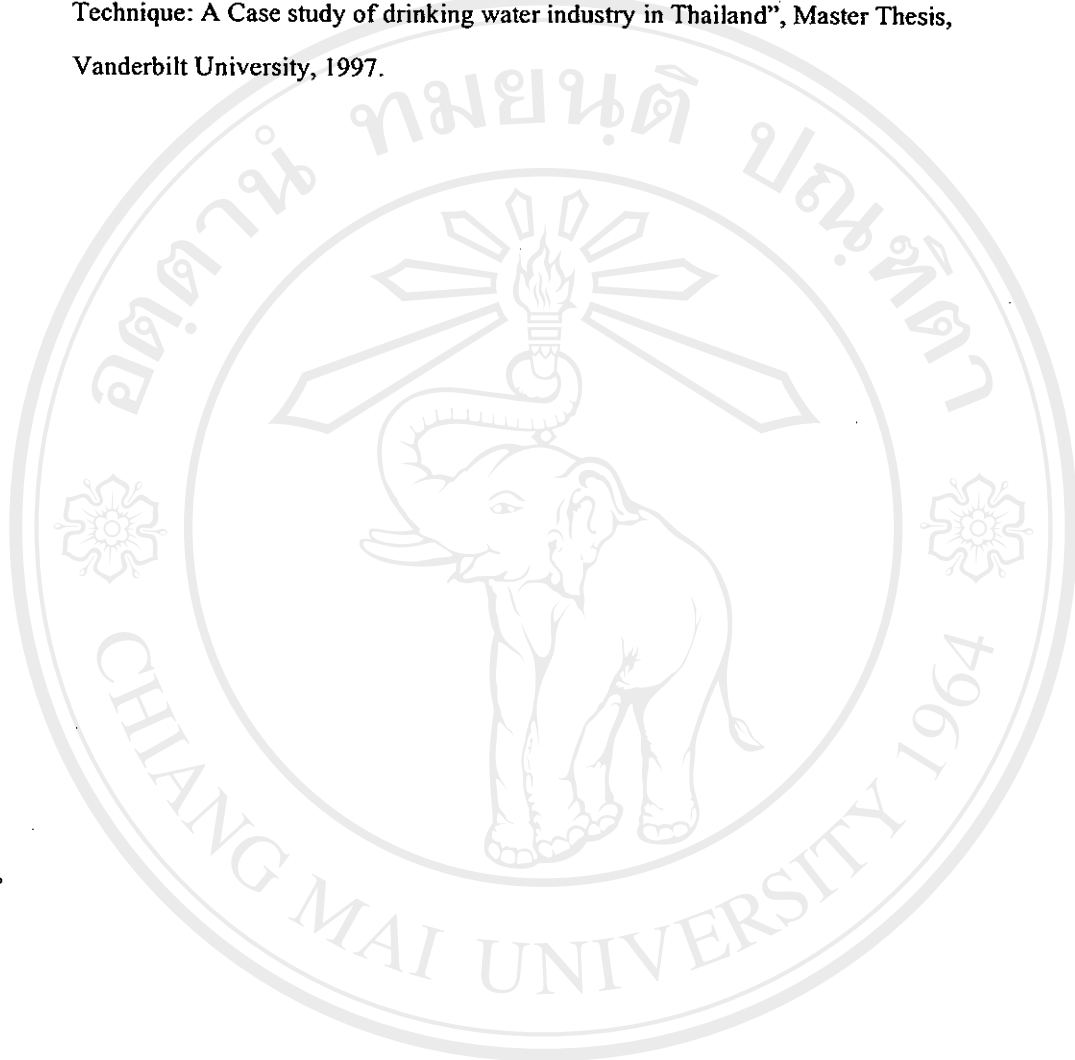
7.0 ประสบการณ์ทำงาน

- Maintenance Planning Engineer, EGAT, Thailand (1991-1992)
- Lecturer, Industrial Engineering, Chiang Mai University, Thailand (1992-present)

8.0 ประสบการณ์ที่เกี่ยวข้องการบริหารงานวิจัยทั้งภายใน และภายนอกประเทศ

- Sopadang, A., Cho, B. R., and Leonard, M. S. "Development of Hybrid Weight Assessment System for Multiple Quality Attributes", (accepted to publish in Quality Engineering)
- Sopadang, A., "Optimization for Product Family-Based Robust Design", Industrial Engineering Network, October 25-26, 2001.
- Sopadang, A., Kim, Y. J., and Cho, B. R., "A Method for Assessing Weight of Multiple Quality Attributes" Quality Control and Reliability Engineering News Letter, 1-6, 2001.

- Sopadang, A. "Synthesis of Product Family-Based Robust Design: Development and Analysis", Ph.D. Dissertation, Clemson University, 2001.
- Sopadang, A., Teeravaraprug, J., and Cho, B.R. "Overview of Robust Design within the Framework of Product Family", IERC 2000, Cleveland, Ohio, May 21-23, 2000.
- Sopadang, A. "Process Improvement using Robust Design Method and Simulation Technique: A Case study of drinking water industry in Thailand", Master Thesis, Vanderbilt University, 1997.

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
 Copyright© by Chiang Mai University
 All rights reserved

ประวัตินักวิจัย

PERSONAL DATA

Name: Patanathabutr, Ruchirat (Asst.Prof.Dr.)

Name in Native Language Character: ผศ.ดร.รุจิรัตน์ พัฒนถาบุตร

Status: Married

Spouse: Patanathabutr, Anusorn (Pol.Lt.Col.Dr.)

Address: 224/13 Khwanwieng Village Soi 1, Chiangmai-Hangdong Rd., Sanphakwan,
Hangdong, Chiangmai, Thailand 50230

Home Tel.: 66-53-436-407 **Mobile phone:** 661-881-8998

Age: 35 years

Date of Birth: December 24, 1970

Place of Birth: Chiangmai, Thailand

Citizenship: Thai

Religion: Buddhist

Present Occupation: Lecturer

Administrative Position: Head of International Business Management Program, Business
Administration Department, Graduate School and International Studies, Payap University,
Chiangmai, Thailand

Office Address: Office of International Business Management Program, Room G 103 Graduate
School Building, Payap University, Amphur Muang, Chiangmai, Thailand 50000

Office Tel.: 66-53-851-478 ext. 7218 **Fax:** 66-53-243-164

E-mail: ruchirat_mam@yahoo.com, ruchirat@payap.ac.th

PHYSICAL DESCRIPTION

Sex: Female

Height: 158 CMS

Weight: 52 KGS

Eye: Black

Hair: Black

Complexion: Yellow-Brown

Built: Medium **Other Distinguishing Features:** Scar at left middle finger

FAMILY DATA

Name of Father: Patanathabutr, Preeda

Occupation: Pension

Name of Mother: Patanathabutr, Ruankeaw

Occupation: Housewife

Address: 317/1 Moo 6 Chiangmai-Hangdong Rd., Maehere District, Amphur Muang,

Chiangmai, Thailand 50100

Home Tel.: 66-53-805-007

EDUCATIONAL BACKGROUND

ELEMENTARY

1976-1981 At Dara Academy School, Thailand

Percent Average: 81%

Special Memo

- Awarded for Best in Painting and Drawing

HIGH SCHOOL

1982-1987 At Dara Academy School, Thailand

GPA: Class 1-3 = 3.67, Class 4-6 = 3.33

Special Memo

Honor: Class 1-3 (Grade 7-9)

- Seventh in the top ten best academic students and awarded with a scholarship for Class 4-6 (Grade 10-12)
- Awarded for Best musician in the Dara Academy Military Band
- Awarded for Best girl street traffic guide
- Member of Protestant Christian Group (The Lamp)

Class 4-6 (Grade 10-12)

- Awarded for Best All-Around Student
- Member of student council
- Chairman of Dara Academy Military Band

- Member of Chiangmai Youth Symphonic Band
- Member of the Protestant Christian Group; Student Christian Measurement

COLLEGE

1988-1992 Diploma in Nursing Science (Equivalent to Bachelor of Science in Nursing) at Buddhachinnaraj Nursing College, Ministry of Public Health, Thailand
GPA: 3.44 (Diploma Number: 3423)

Special Memo

- Honor: - Awarded for Best All-Around Student
- Awarded with a scholarship for Year 1-4
 - Chairman of Buddhachinnaraj Nursing College Club
 - Chief of Student
 - Chief of String Band of Buddhachinnaraj Nursing College

1988-1995 Bachelor Degree in Management at Sukhothai Thammathirat University, Thailand
GPA: 2.37

GRADUATE SCHOOL

1993-1995 Master Degree in Business Administration (Management) at Payap University, Thailand
GPA: 3.62

1999-2001 Ph.D. in Management at Adamson University, The Philippines

GPA: 1.1 (Honor) equivalent to four-scale grading system = 3.9

WORKING EXPERIENCE

1992-1993 Obstetric Nursing Teacher (C3) at Phayao Nursing College, Ministry of Public Health

Special Memo

- Member of the Nursing Council

- Member of the Nurses' Association of Thailand under the Royal Patronage of Her Royal Highness the Princess Mother
 - Member of Public Health Ministry's Ladies' Association
- 1996-1997 Senior officer in Administrative Support, Procurement and Co-ordination/Group administration at Shinawatra Computer and Communication (Public) Co., Ltd., Bangkok, Thailand
- 1997-1998 - Senior Secretary to Vice President (Corporate Affairs), Shinawatra Group, Bangkok, Thailand
- Staff and Secretary to the Founder of Shinawatra University Project
- 1998-1999 Senior Customer Service Officer, Advance Info Service (Public) Co., Ltd., Chiangmai, Thailand
- 1999-2002 Lecturer and Faculty Member of Management Department, Faculty of Business Administration, Payap University, Chiangmai, Thailand
- 2002-2004 - Acting Head of International Business Management Department, International College, Payap University, Chiangmai, Thailand
- Lecturer and Faculty Member of International Business Management Department, International College, Payap University, Chiangmai, Thailand
- 2004-present Head of International Business Management Program, Business Administration Department, Graduate School and International Studies, Payap University, Chiangmai, Thailand

TRAINING EXPERIENCE

1. Trainer of Community Health Project, Pitsanulok, Thailand
2. Trainer of Community Health Project, Phayao, Thailand
3. Trainer of Shinawatra University Project, Bangkok, Thailand
4. Trainer of Northern Exporting Department, Chiangmai, Thailand

5. Trainee in Internal Insurance (Internal Auditor), Payap University, Chiangmai, Thailand
6. Trainee in Web Site Creating for Professional, Payap University, Chiangmai, Thailand

RESEARCH/BOOKS

RESEARCHES

1. Nursing Students Attitude Towards Living in Nursing Dormitory, Pitsanulok, Thailand - Finished 1991.
2. Public Attitude Towards Police at Muang Police Station, Chiangmai, Thailand - Finished 1995.
3. Public Attitude Towards Management Environment Affecting Village Fund- Receiving- Decision Making, Lamphun, Thailand – Finished 2001.
4. Attitudes toward Teacher and Teaching Styles in International Business Management Program: An Analysis, Thailand and USA – Finished 2004.
5. Managing Cooperation between Police and Soil Developing Volunteer in Case of Public-Oriented Soil Development, Northeast of Thailand, - Started in 2005

COURSEWARE

1. E-courseware: Principles of Management (2005)

BOOKS

1. Business and Environment (2000)
2. Principles of Management (2001)
3. Politics Guru: Preeda Patanathabutr (2001)
4. Provincial Police Region 4 Traffic Management (2004)
5. Prior to The Establishment of Thai-Chinese Relationship 1975 (2005)

SPECIAL SPECIFICATION

Language: Thai (Excellent) English (Good)

Computer: Experienced with Microsoft Word, Excel, and PowerPoint for Window 98, 2000 and XP

Hobbies: Reading, Poetry Writing, Painting, Singing and Traveling

Sports: Golf and Bowling

ประวัตินักวิจัย

1.0 ชื่อ – สกุล

นายปุ่น เทียงบุรณธรรม

Mr. Poon Thiengburanathum

2.0 รหัสประจำตัวนักวิจัยแห่งชาติ :

-

3.0 ตำแหน่งปัจจุบัน

อาจารย์

4.0 หน่วยงาน

ภาควิชาวิศวกรรมโยธา

คณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

เชียงใหม่ 50200

โทรศัพท์ : (053) 944165 ต่อ 123

E-mail : poon@eng.cmu.ac.th

5.0 ประวัติการศึกษา

1995	B.Eng.	Civil Engineering, Chiang Mai University
1997	M.S.	Construction Management, University of Colorado at Boulder
2003	Ph.D.	Construction Management, University of Colorado at Boulder Minors: Operation Research and Transportation Engineering
2003	M.S.	Transportation Engineering, University of Colorado at Denver

6.0 สาขาวิชาการที่มีความชำนาญพิเศษ :

- *Sustainable Projects*: life-cycle assessment, energy saving building
- *Production system design*: operation research and optimization, design variables and constraints approach, policy and objective design.
- *System modeling*: discrete-event simulation, meta-heuristic search, processes and supply chain, and financial model
- *Knowledge Management*: decision making and support system, cross-impact-analysis
- *Transportation and Logistic Modeling*: Mass Transit model

7.0 ประสบการณ์ทำงาน :

- 1998 – Present Design and Site Engineer
- 1998 – Present Instructor at Civil Engineering Department, Chiang Mai University, Chiang Mai, Thailand
- 1999 – 2003 Research Assistant and Teaching Assistant
University of Colorado at Boulder

- 2003 Research Assistant at University of Colorado at Denver, Ramp metering design for highway I-25, Denver, Colorado
- 2004 – Present Associated Director of Biogas Technology Center: Large Farm
- 2004 – Present Quality Manager Representative of Biogas Technology Center

8.0 ประสบการณ์ที่เกี่ยวข้องกับการบริหารงานวิจัยทั้งภายใน และภายนอกประเทศ:

2003	<i>Guest Instructor</i> “Traffic Impact Assessment” University of Colorado at Boulder
2003	<i>Guest Instructor</i> “Discrete-Event Simulation for Construction Production System Design” University of Colorado at Boulder
2003	<i>Modeling Expert</i> “Bus Rapid Transit in Chiang Mai: Feasibility Study: Bus Operation Model” <i>Master Plan of Chiang Mai’s Mass Transportation Project,</i>
2004	<i>System Analyst/Project Coordinator</i> “Feasibility Study of Flood Protection System of WiangKumKam, Chiang Mai”
2004	<i>Demand Analyst</i> “Master Plan of Chiang Mai Transportation System: Chiang Mai as an Aviation Hub Scenario”
2004	<i>Project Leader</i> “Traffic Impact Analysis of A New Parking Building of The Maharaj Nakorn Chiang Mai Hospital” Chiang Mai Municipality
2004-Present	<i>Project Leader</i> “Implementation Plan of Bus and Bike System in Chiang Mai: A Practical Viewpoint,” Chiang Mai Municipality”
2004-Present	<i>Advisor</i> “Lean Production and Logistic Management of Concrete Pipe Supply-Chain” IPUS
2004-Present	<i>Project Leader</i> “Product and Process Design of Wall Products for Non-Manufacturing Base: Life Cycle Assessment/Life Cycle Cost Approach” National Housing Authority, Thailand
2004-Present	<i>Researcher</i> “Design of Passive Cooling/Heat House: Building Envelope and Ventilation” EPPO
2002	Thiengburananatham, P. and Diekmann, J. (2002) “Design of Construction Operation: Framework and conceptual model,” Information Technology in Civil Engineering Symposium, ASCE, November 3-7.

- 2003 Thiengburananathum, P. Wang, Y., Diekmann, J., and Molenaar, K. (2003), "Production Scheduling in Construction," 2nd International Conference on Innovation in Architecture, Engineering and Construction, June 25-27
- 2003 Thiengburananathum, P. and Diekmann, J. (2003) "The taxonomy of construction production systems," Joint International Symposium of CIB Working Commissions, Oct 22-24.
- 2003 Thiengburananathum, P. and Diekmann, J. (2003) "Design of construction operation: earthmoving system," Joint International Symposium of CIB Working Commissions, Oct 22-24 (Best Paper Award)
- 2003 Thiengburanathum, P. and Assawamartbunlue, K. (2003) "Life-Cycle Assessments of Chiang Mai Dwellings: Life Cycle Cost, Comfort Zone, and Environmental Impacts," Thai Life-Cycle Assessment (LCA), Workshop and Seminar, 2003, Chiang Mai, Dec 22-23.
- 2004 Thiengburanathum, P., Chatsirikul, U., Supriyasilp, T. (2004) "Rapid Production Strategies: Using Flow Synchronization for Modular Construction Systems," The 9th National Convention on Civil Engineering, Thailand, May 19-21.
- 2005 Thiengburanathum, P. and Kasemsontitum, B. (2004) "The Conceptual Framework of Non Customer Size Based Approach for Solving Vehicle Routing Problem with Time Windows." IE Network Conference, Chiang Mai, Thailand, October 20-22.
- 2004 Thiengburanathum, P., Kongboontiam, P. and Udomsri, R. (2004). "A Stochastic Market Clustering Air Travel Demand Forecasting Model: Chiang Mai as Aviation Hub Scenarios" The 2nd National Transport Conference, Bangkok, Thailand, November 26. (Best Paper Award)

ประวัตินักวิจัย

1.0 ชื่อ – สกุล

นายธัญญานุภาพ อานันทนะ
Mr. Tanyanuparb Anantana

2.0 รหัสประจำตัวนักวิจัยแห่งชาติ :

-

3.0 ตำแหน่งปัจจุบัน

อาจารย์(หัวหน้าฝ่ายบริการวิชาการ และฝ่ายกิจการนักศึกษา)

4.0 หน่วยงาน

ภาควิชาวิศวกรรมอุตสาหการ
คณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
เชียงใหม่ 50200

โทรศัพท์ : (053) 944125 โทรสาร : (053) 944185

E-mail : tanyanuparb@eng.cmu.ac.th

5.0 ประวัติการศึกษา

- ระดับปริญญาตรี วิศวกรรมศาสตรบัณฑิต (เกียรตินิยมอันดับหนึ่ง)
สาขาวิชาวิศวกรรมอุตสาหการ
คณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
- ระดับปริญญาโท วิศวกรรมศาสตรมหาบัณฑิต
(เกียรตินิยมอันดับหนึ่ง, GPA 4.00)
สาขาวิชาวิศวกรรมอุตสาหการ
คณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

6.0 สาขาวิชาการที่มีความชำนาญพิเศษ :

Production Management, Quality Control, Quality Assurance, Project Management, Energy
Conservation, Supply chain & Logistics

7.0 ประสบการณ์ทำงาน :

7.1 ประสบการณ์ทำงาน

ปี พ.ศ.	หน่วยงาน	ตำแหน่ง
2543 - 2544	Thai Asahi Electronic Devices Co.,Ltd.	Material Control Engineer
2545 - ปัจจุบัน	โครงการวิจัย: การศึกษารูปแบบในการจัดการด้านพลังงานที่ผลิตได้จากโครงการโรงไฟฟ้าพลังน้ำระดับหมู่บ้านแบบพึ่งพาตนเองได้ (Microhydro)	วิศวกรโครงการ
2546 - ปัจจุบัน	มหาวิทยาลัยเชียงใหม่รวมพลังหาร 2	ผู้ช่วยผู้จัดการ โครงการ / วิศวกรโครงการ

2548 - ปัจจุบัน	อนุรักษ์พลังงานในอาคาร มหาวิทยาลัยเชียงใหม่	ผู้จัดการ โครงการ
-----------------	--	-------------------

7.4 ประสบการณ์ด้านการสอน: อาจารย์พิเศษ

ปี พ.ศ.	หน่วยงาน	กระบวนวิชา
2544-2547 (อาจารย์พิเศษ และผู้ช่วยสอน) มี.ศ. 2548 (อาจารย์ประจำ)	ภาควิชาวิศวกรรมอุตสาหกรรม คณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่	- Industrial Engineering Quality Control - Quality Assurance - Engineering Materials and Process - Industrial Engineering Project
2545 – ปัจจุบัน	คณะบริหารธุรกิจ วิทยาลัยฟาร์อีสเทอร์น	การจัดการการผลิต
2546 – ปัจจุบัน	คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏ เชียงใหม่	- การบริหารการผลิต - เตรียมฝึกประสบการณ์วิชาชีพ
2548 - ปัจจุบัน	มหาวิทยาลัยแม่โจ้	การจัดการดำเนินงาน (Operation Management)

7.5 ประสบการณ์ด้านการเป็นที่ปรึกษา

ปี พ.ศ.	หน่วยงาน	ตำแหน่ง
2544	Laser Mail Asia Ltd.	ที่ปรึกษาการพัฒนาระบบ ISO 9002: 1994
2544	สำนักงานอธิการบดี มหาวิทยาลัยเชียงใหม่	ที่ปรึกษาการพัฒนาระบบ ISO 9001: 2000
2545	บริษัท ยาสูบสากล จำกัด	ที่ปรึกษาการพัฒนาระบบ ISO 9001: 2000
2546	บริษัท ไม้อบทวีพรหม จำกัด	ที่ปรึกษาการจัดทำ Production Process Flow และการจัดทำ Work Instruction
2546	สำนักงานอธิการบดี มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ (Phase 2)	ที่ปรึกษาการพัฒนาระบบ ISO 9001: 2000
2546	บริษัท สยามมันดาลาเลย จำกัด	ที่ปรึกษาการพัฒนาระบบ ISO 9001: 2000
2547	โครงการส่งเสริมการผลิตก๊าซชีวภาพใน ฟาร์มเลี้ยงสัตว์ฟาร์มขนาดกลาง และขนาด ใหญ่, สถานเทคโนโลยีก๊าซชีวภาพ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่	ที่ปรึกษาการพัฒนาระบบ ISO 9001: 2000
2547	สำนักงานอธิการบดี	ที่ปรึกษาระบบ ISO 14000

2547	บริษัท Thai – Inertrade จำกัด จ.นครปฐม	ที่ปรึกษาการปรับปรุงประสิทธิภาพ และระบบคุณภาพของโรงงาน
2547	Siam Wire Netting นิคมอุตสาหกรรมลำพูน	ที่ปรึกษาด้านการอนุรักษ์พลังงาน แบบมีส่วนร่วมในโรงงาน
2547	T.K.K. Ceramic Co., Ltd จ. ลำปาง	ที่ปรึกษาด้านการอนุรักษ์พลังงาน แบบมีส่วนร่วมในโรงงาน
2548	สำนักหอสมุด มหาวิทยาลัยเชียงใหม่	การอนุรักษ์พลังงานในอาคารแบบมีส่วนร่วม
2548	สำนักทะเบียนและประมวลผล มหาวิทยาลัยเชียงใหม่	การอนุรักษ์พลังงานในอาคารแบบมีส่วนร่วม
2548	คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่	การอนุรักษ์พลังงานในอาคารแบบมีส่วนร่วม

7.6 ประสิทธิภาพด้านการเป็นวิทยากร

หน่วยงานภาครัฐ

ปี พ.ศ.	หน่วยงาน	หัวข้อที่บรรยาย
2545	สถาบันวิจัย วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยเชียงใหม่	กิจกรรม 5 ส
2545	โรงพยาบาลลำพูน	• หลักการบริหารคุณภาพ • กิจกรรม 5 ส และเทคนิคการตรวจประเมิน • Problem Solving & Quality Control Tools • การตรวจติดตามคุณภาพภายใน (IQA) • หลักการเขียนแผนผัง (Flow Chart)
2545	การประชุมสัมมนา โครงการวิจัย Microhydro	สถานการณ์เกี่ยวกับพลังงานไฟฟ้าใน ประเทศไทย
2546	โรงพยาบาลลำปาง	• 5 ส พื้นฐานระบบคุณภาพเพื่อพัฒนาองค์กร • เทคนิคการตรวจประเมิน 5 ส • หลักการเขียนแผนผังกระบวนการ • Problem Solving & Quality Control Tools • Risk Management

		• ระบบคุณภาพ และการบริหารคุณภาพ • กิจกรรมกลุ่มควบคุมคุณภาพ QCC • การบำรุงรักษาทีผล (TPM) • Project Management
2546	คณะวิศวกรรมศาสตร์ และอุตสาหกรรม เกษตร มหาวิทยาลัยแม่โจ้	5 ส และการตรวจประเมิน เพื่อการพัฒนา องค์กร
2546	สถานจัดการและอนุรักษ์พลังงาน มหาวิทยาลัยเชียงใหม่	Value Engineering
2546	สำนักงานอธิการบดี มหาวิทยาลัยเชียงใหม่	• หลักการบริหารคุณภาพ ISO 9000 • ข้อกำหนด ISO 9001: 2000 • การตรวจติดตามคุณภาพภายใน (IQA)
2546	คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยพายัพ	มาตรฐานแรงงานไทย และการบริหารบุคคลในอนาคต
2546	คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่	• 5 ส พื้นฐานการพัฒนาองค์กร • กิจกรรม Big Cleaning Day • การตรวจประเมินพื้นที่ 5ส
2547	โรงพยาบาลลำปาง	• บทบาทของคุณภาพในงานบริการ (วันมหกรรมกลุ่มควบคุมคุณภาพ) • Project Management
2547	สถานจัดการและอนุรักษ์พลังงาน มหาวิทยาลัยเชียงใหม่	Energy Management
2547	สำนักงานอธิการบดี มหาวิทยาลัยเชียงใหม่	Advance Audit Technique
2547	โครงการมหาวิทยาลัยรวมพลังหารสอง ของมหาวิทยาลัยเชียงใหม่	การอนุรักษ์พลังงานด้วยการบำรุงรักษา
2547	โครงการมหาวิทยาลัยรวมพลังหารสอง ของมหาวิทยาลัยเชียงใหม่	การอนุรักษ์พลังงานแบบมีส่วนร่วม
2547	โรงพยาบาลลำปาง	Problem Solving & QC Tools
2548	โครงการหลวง	การพัฒนาความคิดสร้างสรรค์

2548	โรงพยาบาลนครพิงค์	• การเขียน Flow Chart • Total Productive Maintenance • กิจกรรมกลุ่มควบคุมคุณภาพ • การแก้ปัญหาอย่างเป็นระบบและการใช้เครื่องมือคุณภาพ
2548	สวนพฤกษศาสตร์ เชียงใหม่	การบริหารความเสี่ยง (Risk Management)
2548	สถานจัดการและอนุรักษ์พลังงาน มหาวิทยาลัยเชียงใหม่	การอนุรักษ์พลังงานแบบมีส่วนร่วม
2548	การไฟฟ้าฝ่ายผลิต (เหมืองแม่เมาะ)	• การวัด วิเคราะห์ และแก้ปัญหา เพื่อปรับปรุงระบบ ISO 14000 อย่างต่อเนื่อง • การปฏิบัติงานในยุคแห่งการแข่งขันเสรี • การตรวจติดตามระบบจัดการสิ่งแวดล้อม ISO14001: 2004
2548	ศูนย์ราชการจังหวัดเชียงใหม่	การบริหาร โครงการ (Project Management)
2548	งานพัฒนาคุณภาพนักศึกษา คณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่	การเขียนโครงการและการแก้ปัญหาอย่างเป็นระบบ

หน่วยงานภาคเอกชน

ปี พ.ศ.	หน่วยงาน	หัวข้อที่บรรยาย
2543 – 2544	Thai Asahi Electronic Devices Co.,Ltd. (นิคมอุตสาหกรรมลำพูน)	กิจกรรมกลุ่มควบคุมคุณภาพ (QCC)
2546	บริษัท KSS จำกัด (นิคมอุตสาหกรรมลำพูน)	Problem Solving & Quality Control Tools
2546	บริษัท HOYA OPTIC จำกัด (นิคมอุตสาหกรรมลำพูน)	Statistical Process Control
2546	บริษัท KEC จำกัด (นิคมอุตสาหกรรมลำพูน)	Productive Maintenance
2546	บริษัท AIS จำกัด กลุ่มผู้บริหาร (สำนักงานภาคเหนือ)	5 ส พื้นฐานการพัฒนาองค์กร

2546	บริษัท ไคมอน ลีฟ (ไทยแลนด์) จำกัด	การตรวจติดตามคุณภาพภายใน (IQA) ระบบบริหาร ISO 9001: 2000
2546	บริษัท สยามมันดาลเลย์ จำกัด	- ข้อกำหนด ISO 9001: 2000 - การตรวจติดตามคุณภาพภายใน (IQA) 5 ส และการตรวจประเมินเพื่อการพัฒนาองค์กร
2546 – 2547	บริษัท HOYA GLASS DISC จำกัด (นิคมอุตสาหกรรมลำพูน)	- Problem Solving & Quality Control Tools - กิจกรรม 5 ส และเทคนิคการตรวจประเมิน - การควบคุมกระบวนการ โดยใช้สถิติ (SPC)
2546	บริษัท CPD ซีทบอร์ด จำกัด	จิตสำนึกคุณภาพ กับการพัฒนาระบบมาตรฐาน ISO 9000
2547	บริษัท สยามมันดาลเลย์ จำกัด	การตรวจติดตามคุณภาพภายใน (IQA)
2547	Thai Sakae Lace (นิคมอุตสาหกรรมเครื่องสทพัฒนาพิบูลย์)	- เทคนิคการวัด วิเคราะห์ ปรับปรุง เพื่อพัฒนาระบบคุณภาพ - ข้อกำหนด ISO 9001: 2000 - Internal Quality Audit for ISO 9001: 2000
2548	โรงพยาบาลเขลางค์นครราม จ.ลำปาง	การแก้ปัญหา วิเคราะห์ และควบคุมคุณภาพ
2548	Thai Sakae Lace (นิคมอุตสาหกรรมเครื่องสทพัฒนาพิบูลย์)	- ข้อกำหนด ISO 14001: 2004 - การวิเคราะห์ลักษณะปัญหาสิ่งแวดล้อม - การจัดทำเอกสารในระบบ ISO 14001: 2004
2548	บริษัท Sirijiwan จำกัด	การบริหาร โครงการ (Project Management)

8.0 ประเด็นการดำเนินงานที่เกี่ยวเนื่องกับการบริหารงานวิจัยทั้งภายใน และภายนอกประเทศ:

ปี พ.ศ.	ชื่อผลงาน	การประชุมสัมมนา
2543	การออกแบบฟอร์มมาตรฐานเพื่อประเมินประสิทธิภาพการดำเนินงาน และวิเคราะห์ปัญหาของวิสาหกิจขนาดกลาง และขนาดย่อมในเขตภาคเหนือของประเทศไทย	-
2545	การสำรวจ และประเมินผลการดำเนินการ โครงการปิดถนนเพื่อประหยัดพลังงาน ลดมลพิษ และส่งเสริมการท่องเที่ยว จังหวัดเชียงใหม่	-
2545	รูปแบบการจัดการระบบขนส่งนักศึกษาด้วยรถไฟฟ้า ในมหาวิทยาลัยเชียงใหม่	การประชุมวิชาการข่ายงานวิศวกรรม อุตสาหกรรมประจำปี 2545
2546	Management Model of Student Transportation System By Electric Car in Chiang Mai University	The 10 th Tri-University International Joint Seminar & Symposium, Mie University, Japan
2546	การวิเคราะห์ความเป็นไปได้ และความคุ้มค่าในการลงทุนก่อสร้างหอพัก 40 ปี มข.	-
2547	การสำรวจ และประเมินผลการจัดงาน สัปดาห์แสง สี เสียง สืบค้น หัตถกรรม จังหวัดเชียงใหม่	-
2547	รูปแบบการคัดกรองผู้ผลิตสินค้าหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ และวิสาหกิจขนาดย่อมและขนาดกลางของไทย	การประชุมวิชาการข่ายงานวิศวกรรม อุตสาหกรรมประจำปี 2547
2547	การจัดทำแผนธุรกิจและแผนการเงินศูนย์ส่งเสริมการพัฒนาและกระจายสินค้าวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมภาคเหนือ เชียงใหม่	-
2548	โครงการสำรวจศักยภาพทางวัฒนธรรมในจังหวัดเชียงใหม่ ครั้งที่ 1	-
2548	โครงการพัฒนาขีดความสามารถและเตรียมความพร้อมสำหรับการจัดสร้างเมืองนวัตกรรมและการท่องเที่ยวในเขตจังหวัดภาคเหนือตอนบน	-
2548	โครงการศึกษาความเป็นไปได้ในการผันน้ำจากแม่น้ำเจ้าพระยาและแม่น้ำสะแกกรังสำหรับพื้นที่การเกษตร จังหวัดอุทัยธานี	-

2548	การเปรียบเทียบวัดกลุ่มหัตถอุตสาหกรรมในเขตจังหวัด ภาคเหนือตอนบนของประเทศไทย	-

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

ประวัตินักวิจัย

1.0 ชื่อ-สกุล นายกองภู นิมานันท์

Mr. Khongphu Nimanandh

2.0 รหัสประจำตัวนักวิจัยแห่งชาติ

3.0 ตำแหน่งปัจจุบัน อาจารย์

4.0 หน่วยงาน ภาควิชาการจัดการ

คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ เชียงใหม่ 50200

5.0 ประวัติการศึกษา

2546-2547 Master of International Business Administration
Bournemouth University, UK

2539-2543 วิศวกรรมศาสตรบัณฑิต (วศ.บ. ไฟฟ้า)
มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

6.0 สาขาวิชาที่มีความชำนาญพิเศษ: -

7.0 ประสบการณ์ทำงาน

7.1 ประสบการณ์ด้านการสอน

ภาค / ปีการศึกษา	วิชาที่สอน	ชั่วโมงต่อสัปดาห์
2 / 2547	บริหารธุรกิจเบื้องต้น (703103)	3
	สถิติธุรกิจ (703443)	6
3 / 2547 (Summer)	บริหารธุรกิจเบื้องต้น (703103)	7.5hr * 3 sec (สอนร่วม4คน)
1 / 2548	บริหารธุรกิจเบื้องต้น (703103, ภาคพิเศษ)	3
	สถิติธุรกิจ (703443)	6
	การจัดการธุรกิจระหว่างประเทศ (703461)	3
	การปฏิบัติตนในสังคมธุรกิจ (7034)	3

Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

7.2 ประสิทธิภาพด้านการเป็นวิทยากรและอาจารย์พิเศษ

ระยะเวลา	เรื่อง /หลักสูตร/ วิชา	วิทยากร / อาจารย์พิเศษ	สังกัด / ผู้เชิญ	ผู้รับบริการ
ต.ค. 2547	ระบบมาตรฐาน คุณภาพการผลิต (ISO 9000 และ กิจกรรม 5 ส.)	อาจารย์พิเศษ	คณะวิทยาการการ จัดการ มหาวิทยาลัยราช ภัฏเชียงใหม่	นักศึกษา ปริญญาตรี
30 ต.ค. 48	การจัดการกับ ชีวิตประจำวัน	วิทยากร	ภาควิชาวิศวกรรมอุตสา หการ คณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่	นักศึกษา ปริญญาตรี
15 ก.ย. 48	การพัฒนา โครงการธุรกิจ ไม่ผล	อาจารย์พิเศษ	คณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่	นักศึกษา ปริญญาตรี ชั้นปีที่ 3

7.3 ประสิทธิภาพด้านงานวิชาการ (กรรมการบริหารหลักสูตร กรรมการจัดทำหลักสูตร กรรมการปรับปรุงหลักสูตร)

แต่งตั้งเมื่อ	หลักสูตร	กรรมการบริหารหลักสูตร / กรรมการจัดทำและ/หรือปรับปรุง หลักสูตร
11 ม.ค. 48	กระบวนวิชา (Course Description) ทางการจัดการธุรกิจบริการ	กรรมการจัดทำเนื้อหาสาระและ กระบวนวิชา (Course Description) ทางการจัดการธุรกิจบริการ
25 ก.ค. 48	วิชาการระดับปริญญาตรี คณะ บริหารธุรกิจ	กรรมการ
8 ต.ค. 48	Mini MBA “International Trade”	กรรมการบริหารและดำเนินงาน หลักสูตร

7.4 ประสิทธิภาพด้านงานส่งเสริม – สนับสนุนการศึกษา (กรรมการคุมสอบ อาจารย์ผู้
ประสานงาน)

แต่งตั้งเมื่อ	งาน	ตำแหน่ง
14 ธ.ค. 47	คุมสอบกลางภาคการศึกษา (2/2547)	กรรมการคุมสอบ
20 ม.ค. 48	อำนวยความสะดวกและควบคุม การสอบคัดเลือกเข้าศึกษาต่อ ระดับปริญญาโท สาขา บริหารธุรกิจ ปีการศึกษา 2548	กรรมการอำนวยความสะดวกและ ควบคุมการสอบ
15 ก.พ. 48	คุมสอบไล่ (2/2547)	กรรมการคุมสอบ
24 ก.พ. 48	อำนวยความสะดวกและควบคุม การสอบคัดเลือกเข้าศึกษาต่อ ระดับปริญญาตรี (ภาคพิเศษ) คณะบริหารธุรกิจ	กรรมการอำนวยความสะดวกและ ควบคุมการสอบ
3 พ.ค. 48	คุมสอบไล่ ภาคเรียนฤดูร้อน (3/2547)	กรรมการคุมสอบ
26 ก.ค. 48	คุมสอบกลางภาคการศึกษา (1/2548)	กรรมการคุมสอบ

7.5 ประสิทธิภาพด้านงานส่งเสริม-สนับสนุนนักศึกษา (อาจารย์ที่ปรึกษาชมรม การ
พิจารณาทุน การเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษา)

แต่งตั้งเมื่อ	งาน	ตำแหน่ง
2 มิ.ย. 48	พิจารณาทุนการศึกษา คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ปีการศึกษา 2548	กรรมการ
2 มิ.ย. 48	ควบคุม ดูแลการจัดกิจกรรมประชุมเชียร์น้องใหม่และการจัด กิจกรรมรับน้องใหม่ คณะบริหารธุรกิจ ประจำปีการศึกษา 2548	กรรมการ
2 มิ.ย. 48	ป้องปรามความประพฤติมิชอบของนักศึกษา	กรรมการ

	มหาวิทยาลัยเชียงใหม่	
10 มิ.ย. 48	ที่ปรึกษาชมรมกีฬา, ชมรมจักรยาน และชมรมอาสาพัฒนา บำเพ็ญประโยชน์ คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่	อาจารย์ที่ปรึกษา
28 ก.ค. 48	โครงการอาสาสมัครพัฒนาศักยภาพของหมู่บ้าน/ชุมชน ปี 2548	อาจารย์ที่ปรึกษา

7.6 ประสบการณ์ด้านงานอื่นๆ (ทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม พิธีพระราชทานปริญญาบัตร ฯลฯ)

แต่งตั้ง เมื่อ	งาน	ตำแหน่ง / ส่วนงานที่รับผิดชอบ
5 พ.ย. 47	โครงการความร่วมมือทางวิชาการกับ Washington State University ของคณะ บริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่	กรรมการ
17 พ.ย. 47	งานประชุมทางวิชาการด้านบริหารธุรกิจ ครั้งที่ 3 Academic Business Conference (ABC 2004)	กรรมการดำเนินงาน
7 ธ.ค. 47	จัดทำประชาสัมพันธ์คณะบริหารธุรกิจ โครงการ University Fair	กรรมการ
14 ม.ค. 48	ฝึกซ้อมบัณฑิตคณะบริหารธุรกิจเพื่อเข้ารับ พระราชทานปริญญาบัตร ครั้งที่ 39	กรรมการฝ่ายพิธีการ
21 เม.ย. 48	งานวันนักการตลาดสัญจรภาคเหนือ ครั้งที่ 2	กรรมการ
เม.ย. 48	การดำเนินงานจัดตั้งศูนย์พัฒนาการศึกษา ด้านการจัดแสดงสินค้าและการจัดประชุม นานาชาติแห่งประเทศไทย ของคณะ บริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่	กรรมการ

8.0 ประสิทธิภาพที่เกี่ยวข้องกับการบริหารงานวิจัยทั้งภายในและภายนอกประเทศ

- พ.ย. 2547-ปัจจุบัน ความพร้อมและความต้องการของวิสาหกิจขนาดกลางและ
ขนาดย่อมในจังหวัดเชียงใหม่ (SMEs) กับการทำธุรกิจ
พาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์
- พ.ค. 2548-ปัจจุบัน โครงการศึกษาและเขียนกรอบแม่แบบนวัตกรรม (Innovation)
ของจังหวัดเชียงใหม่
- ส.ค. 2548-ค.ค. 2548 โครงการศึกษาความเป็นไปได้ในการผันน้ำจากแม่น้ำเจ้าพระยา
และแม่น้ำสะแกกรังสำหรับพื้นที่การเกษตร จังหวัดอุทัยธานี
- ค.ค. 2548-ปัจจุบัน การเปรียบเทียบวัดกลุ่มหัตถอุตสาหกรรมในเขตจังหวัด
ภาคเหนือตอนบนของประเทศไทย

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

ประวัตินักวิจัย

1.0 ชื่อ – สกุล

นางสาวเขาวรัตน์ เม็งขาว

Miss Yaowarut Mengkow

2.0 รหัสประจำตัวนักวิจัยแห่งชาติ :

-

3.0 ตำแหน่งปัจจุบัน

อาจารย์

4.0 หน่วยงาน

1. สาขาวิชาภาษาอังกฤษ สำนักศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร วิทยา

เขตสารสนเทศพะเยา จังหวัดพะเยา 56000

E-mail: yaowarutme@nu.ac.th

2. ภาควิชาวิศวกรรมอุตสาหการ

คณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ เชียงใหม่ 50200

โทรศัพท์: (053) 944125 โทรสาร: (053) 944185

E-mail: yaowarut@eng.cmu.ac.th

5.0 ประวัติการศึกษา

ระดับปริญญาตรี

ศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาอังกฤษ

(เกียรตินิยมอันดับสอง)

คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

ระดับปริญญาโท

ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ

(GPA 3.82)

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

6.0 ประสบการณ์ทำงาน:

6.1 ประสบการณ์ทำงาน

ปี พ.ศ.	หน่วยงาน	ตำแหน่ง
2542 – 2544	LTEC,Ltd.	เจ้าหน้าที่ฝ่ายจัดซื้อต่างประเทศ
2544 - 2545	สถานีเกษตรหลวงอ่างขาง มูลนิธิโครงการหลวง	ประชาสัมพันธ์
2545 - ปัจจุบัน	ภาควิชาวิศวกรรมอุตสาหการ คณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่	เลขานุการ

7.0 ประสิทธิภาพที่เกี่ยวข้องการบริหารงานวิจัยทั้งภายใน และภายนอกประเทศ:

- การสำรวจ และประเมินผลการจัดงาน สันกำแพง งานศิลป์ ถิ่นหัตถกรรม จังหวัด เชียงใหม่
- การศึกษาความเป็นไปได้เบื้องต้น โครงการพัฒนากนสาขาท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ คอย สุเทพ – ปุย – ห้วยตึงเฒ่า
- เครื่องกำจัดก๊าซซัลเฟอร์ไดออกไซด์ในโรงบ่มใบยาสูบ
- การจัดทำแผนธุรกิจและแผนการเงิน ศูนย์ส่งเสริมการพัฒนาและกระจายสินค้า วิทยาลัยขนาดกลางและขนาดย่อมภาคเหนือ จังหวัดเชียงใหม่
- โครงการศึกษารูปแบบการจัดการด้านพลังงานที่ผลิตได้จากโครงการ โรงไฟฟ้าพลังน้ำ ระดับหมู่บ้านแบบพึ่งพาตนเองได้
- โครงการศึกษาความเป็นไปได้ในการผันน้ำจากแม่น้ำเจ้าพระยาและแม่น้ำสะแกกรัง สำหรับพื้นที่การเกษตร จังหวัดอุทัยธานี
- การเปรียบเทียบวัดกลุ่มหัตถอุตสาหกรรมในเขตจังหวัดภาคเหนือตอนบนของประเทศ ไทย

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

ประวัติ

1. ข้อมูลส่วนตัว

นางสาว ศิวพร ศรีสุปบุรุษ

30/51 หมู่บ้านสวนทองทราย

จ. ชุบเปอร์ไฮเวย์ ค. ฟ้ายาม

อ. เมือง จ. เชียงใหม่

50000

โทรศัพท์: 0 6657 0086

0 5324 6098

E-mail: nookcutenaa@hotmail.com

2. การศึกษา

2544-2548 ปริญญาตรี คณะ การบัญชี การเงิน และการธนาคาร ภาควิชา การบัญชี
มหาวิทยาลัยพายัพ จังหวัดเชียงใหม่

2541-2543 อุดมศึกษา ศิลป – คำนวณ โรงเรียนคาราวินวิทยาลัย จังหวัดเชียงใหม่

3. ประสบการณ์

2547 ช่วยงานวิจัยกับ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. รุจิรัตน์ พัฒนถาบุตร
หัวหน้าสาขาวิชาการจัดการธุรกิจระหว่างประเทศ งานวิจัยเรื่อง

Attitude towards teachers and teaching styles in

International business management program

: Benchmarking between Payap University (Thailand) and
Whitworth College (USA)

2547 ได้รับแต่งตั้งเป็นเหรียญก ของ ชมรม International Student Club

ได้ร่วมกิจกรรม “Buddy Program” กับนักศึกษาที่มาจาก St. Mary
College และ Whitworth College

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

Copyright© by Chiang Mai University

All rights reserved

4. ความสามารถพิเศษ

ความสามารถในการใช้คอมพิวเตอร์

Office 2000 and window NT, Excel, Microsoft Word,
PowerPoint, Internet, window XP

ความสามารถทางด้านภาษา

มีความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสารได้ดี (ฟัง พูด อ่าน เขียน)

ความคล่องตัวในการติดต่อประสานงาน

สามารถขับรถยนต์และรถจักรยานยนต์ได้ดี (มีใบขับขี่รถยนต์ตลอดชีพ) และสามารถ
เดินทางไปต่างจังหวัดได้

5. ทักษะ และ ความสนใจ

ได้เข้าร่วมกิจกรรมของชมรมนักศึกษา “มุ่งสู่เกาะช้าง”

สามารถว่ายน้ำได้ดีมาก ชอบกีฬากลางแจ้งและในร่ม

มีมนุษยสัมพันธ์ดี สามารถทำงานร่วมกับผู้อื่น ได้อย่างมีประสิทธิภาพและมีประสิทธิผล

มีความคล่องแคล่ว และ อดทนในการทำงาน

6. บุคคลอ้างอิง

1. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. รุจิรัตน์ พัฒนถาบุตร

หัวหน้าสาขาวิชาการจัดการธุรกิจระหว่างประเทศ

ภาควิชาบริหารธุรกิจ บัณฑิตวิทยาลัยและการศึกษานานาชาติ

มหาวิทยาลัยพายัพ อำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่

โทรศัพท์ 01-881-8998

2. อาจารย์สมฤทัย อินทเสียร อาจารย์ที่ปรึกษา

ตำแหน่ง ผู้ช่วยคณบดีคณะบัญชี การเงินและการธนาคาร

มหาวิทยาลัยพายัพ อำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่

โทรศัพท์ 01-783-2153

ลิขสิทธิ์ © by Chiang Mai University
All rights reserved

ประวัตินักวิจัย

ชื่อ : นางสาว จันทร์จิรา ยาวิชัย
ที่อยู่ : 69/1 หมู่ 3 ต. บ้านแหวน อ.หางดง จ.เชียงใหม่ 50230
โทรศัพท์ : (053)442114
มือถือ : (06)6733649
E-mail : narika04@hotmail.com

จุดมุ่งหมายในการทำงาน:

ต้องการใช้ความรู้ความสามารถทางด้านภูมิศาสตร์ ในการทำงานให้เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผลในการปฏิบัติงาน

ประวัติการศึกษา:

-มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
คณะสังคมศาสตร์ สาขา ภูมิศาสตร์ (ปริญญาตรี)
เกรดเฉลี่ย 3.19
-โรงเรียนหางดงรัฐราษฎร์อุปถัมภ์
สาขาวิทย์-คณิต(มัธยมศึกษาปีที่ 6)
เกรดเฉลี่ย 3.57

ประสบการณ์การทำงาน:

-สำนักงานโยธาธิการและผังเมือง จังหวัดลำพูน
ตำแหน่ง : นักผังเมือง
หน้าที่ความรับผิดชอบ :

1. การเก็บรวบรวมข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูลทางด้านกายภาพ ประชากร เศรษฐกิจ สังคม
2. เป็นวิทยากรผู้ช่วยโครงการฝึกปฏิบัติการ วางผังเมืองรวมโดยองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดลำพูน
3. จัดทำ Power Point เพื่อใช้งานนำเสนอผังต่าง ๆ และ เพื่อเป็นสื่อการสอนของวิทยากรโครงการ ฝึกอบรมฯ

ความสามารถด้านคอมพิวเตอร์ :

Arcview GIS, Autocad, Adode Photoshop, Microsoft Word, Excel, Power Point, Internet

บุคคลอ้างอิง :

สามารถระบุบุคคลอ้างอิงหรือผู้รับรองได้ หากบริษัทต้องการ

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

ประวัตินักวิจัย

Personal Information

Name : Mr.Eakanan Kimpakorn
Address : 239/5 Huaykeaw Rd. tambol Suthep A. Muang Chian Mai 50200
Telephone : (053)944719
Mobile : (06)6438863
E-mail : eakanan@yahoo.com,kinpakorn@hotmail.com
Birth Place : Chiang Rai
Date of Birth : 21 November 1980
Age : 25
Height : 183 cm.
Weight : 74 Kg.
Nationality : Thai
Religion : Buddhism
Marital Status : Single

Education

1999-2003 : Chiang Mai University, Chiang Mai
Public Administration in Faculty of Social Science
Minor in Psychology

Activities

2000-2002 : Participation University Games for selecting Basketball
team to join in tournament at Thummasat University 2001
2001-2002 : Basketball Club staff of Chiang Mai University student union
2001 : Chairman of Chiang Mai University, Social Science Basketball Club
- Dealing with basketball tournament in Chiang Mai University campus
- Organizing Chiang Mai University Open basketball tournament

Occupation

2003-2004 : Asset Authority – Kad Suan Keaw 2545 co.Ltd

- Controlling and checking item stock;stationnaries, facilities in Pang Suan Keaw Hotel
- Assistant in other department.

2004-2005 : Administrator of Chiang Mai University DIV2 Project

Special skills

Computer skills : Microsoft programs (Word, Excel, Power Point), Internet Explorer

Foreign Language: Speaking, Listening, reading and writing English well.

Interest and Hobbies: Reading, Swimming, basketball, watching the movies, politics

References

Mr. Tanyanuparb Anantana

Instructor of Faculty of Engineering, Chiang Mai University

(053)944125-6

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

**ภาคผนวก ก
ประวัติ ประสพการณ์
ของคณะทำงาน**

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

**Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved**

1. ชื่อ นายเสริมเกียรติ จอมจันทร์ยอง อายุ 50 ปี
2. ที่อยู่ ภาควิชาวิศวกรรมอุตสาหกรรม คณะวิศวกรรมศาสตร์
มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ 50200
โทรศัพท์ 053-944125 โทรสาร 053-892377

3. วุฒิการศึกษา

3.1 ปริญญาตรี วิศวกรรมศาสตรบัณฑิต (วศ.บ.ไฟฟ้า) จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย พ.ศ. 2520

3.2 ปริญญาโท Master of Engineering (Industrial Engineering) Lamar University, Texas, USA
พ.ศ. 2523

3.3 ปริญญาเอก Doctor of Engineering (Manufacturing Engineering) Musashi Institute of
Technology, Japan พ.ศ. 2534

4. อาชีพ 2525 - ปัจจุบัน ผู้ช่วยศาสตราจารย์ภาควิชาวิศวกรรมอุตสาหกรรม คณะวิศวกรรมศาสตร์
มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
(วิชาที่สอน Energy System, Quality Control, Quality Assurance, Production
Management, Corrosion ฯลฯ)

5. ประสบการณ์การทำงาน/ฝึกอบรม

- 1) พ.ศ. 2521 วิศวกรไฟฟ้า การไฟฟ้าส่วนภูมิภาค รับผิดชอบด้านขยายและปรับปรุงระบบ
จำหน่ายไฟฟ้าแรงสูง-แรงต่ำ
- 2) พ.ศ. 2528 ฝึกอบรมเรื่อง "Renewable Energy" ณ ประเทศอิตาลี 6 เดือน
- 3) พ.ศ. 2531 ประชุมสัมมนาและเสนอผลงานวิจัย ของสมาคมการกัดกร่อนของวัสดุ ณ
ประเทศสิงคโปร์
- 4) พ.ศ. 2537 ประชุมสัมมนาและเสนอผลงานวิจัยในการประชุม American Society of Electro
Finishing (ASEF) ณ ประเทศสหรัฐอเมริกา
- 5) พ.ศ. 2538 เสนอผลงานวิจัยเรื่อง "การวางแผนพัฒนาการใช้พลังงานของเมืองเชียงใหม่" ณ
เมืองบันดูล ประเทศอินโดนีเซีย
- 6) พ.ศ. 2539 นักวิจัยรับเชิญเรื่อง "Degradation of Material" ประเทศญี่ปุ่น 3 เดือน โดยทุน
วิจัย Jica Japan
- 7) พ.ศ. 2540 ประชุมสัมมนาและเสนอผลงานวิจัยในการประชุม Surface Finishing ณ เมือง
Birmingham ประเทศอังกฤษ
- 8) พ.ศ. 2543 นักวิจัยระยะสั้นเรื่อง "Image Analyzer of Corrosion Area" ประเทศญี่ปุ่น

เป็นระยะเวลา 1 เดือน 15 วัน โดยทุน AIEJ Japan

1. ชื่อ นายเศรษฐ์ สัมภักตะกุล อายุ 30 ปี
2. ที่อยู่ ภาควิชาวิศวกรรมเครื่องกล คณะวิศวกรรมศาสตร์
มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ 50200
โทรศัพท์ 053-944146 โทรสาร 053-944145

3. วุฒิการศึกษา

- 3.1 ปริญญาตรี วิศวกรรมศาสตรบัณฑิต (วศ.บ.อุตสาหกรรม) มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ พ.ศ. 2540
- 3.2 ปริญญาโท วิศวกรรมศาสตรมหาบัณฑิต (วศ.ม.พลังงาน) มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ พ.ศ. 2544
- 3.3 ปริญญาเอก Doctor of Engineering, Mie University, Japan. พ.ศ. 2548

4. อาชีพ 2543-2545 อาจารย์ ภาควิชาวิศวกรรมอุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
(สอนวิชา Energy System, Industrial Pollution and Control, Production Management ฯลฯ)

2545- ปัจจุบัน อาจารย์ ภาควิชาวิศวกรรมเครื่องกล มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

5. ประสบการณ์การทำงาน/ฝึกอบรม

- 1) พ.ศ. 2539 ประชุมสัมมนาและเสนอผลงานวิจัย ในการประชุม Tri-University International Joint Seminar and Symposium ครั้งที่ 3 ณ ประเทศจีน
- 2) พ.ศ. 2539 วิศวกร บริหารเงินทุนอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย
- 3) พ.ศ. 2540 นักศึกษาแลกเปลี่ยน AIEJ ณ มหาวิทยาลัย มิเอะ ประเทศญี่ปุ่น เป็นระยะเวลา 1 ปี
- 4) พ.ศ. 2540 ประชุมสัมมนาและเสนอผลงานวิจัย ในการประชุม Tri-University International Joint Seminar and Symposium ครั้งที่ 4 ณ ประเทศญี่ปุ่น
- 5) พ.ศ. 2541 ประชุมสัมมนาและเสนอผลงานวิจัย ในการประชุม Tri-University International Joint Seminar and Symposium ครั้งที่ 5 ณ ประเทศไทย
- 6) พ.ศ. 2541 วิศวกรการผลิต บริษัท Ltec จำกัด นิคมอุตสาหกรรมลำพูน
- 7) พ.ศ. 2542 อบรมสัมมนา เรื่อง Life Cycle Assessment ณ มหาวิทยาลัย RMIT ประเทศออสเตรเลีย เป็นระยะเวลา 7 วัน
- 8) พ.ศ. 2542 ประชุมสัมมนาและเสนอผลงานวิจัย ในการประชุม Tri-University International Joint Seminar and Symposium ครั้งที่ 6 ณ ประเทศจีน
- 9) พ.ศ. 2543 ประชุมสัมมนาและเสนอผลงานวิจัย ในการประชุม Global Environmental

Change and Sustainable Development in Southeast Asia ณ เชียงใหม่ ประเทศไทย

10) พ.ศ. 2543 คณะกรรมการโครงการมหาวิทยาลัยหารสองเพื่อประหยัดพลังงาน
มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

1. ชื่อ นายธัญญานภาพ อานันทนะ อายุ 27 ปี
2. ที่อยู่ ภาควิชาวิศวกรรมอุตสาหการ คณะวิศวกรรมศาสตร์
มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ 50200
โทรศัพท์ 053-944125-6 โทรสาร 053-944185
3. วุฒิการศึกษา
- 3.1 ปริญญาตรี วิศวกรรมศาสตรบัณฑิต (วศ.บ.อุตสาหกรรม) มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
- 3.2 ปริญญาโท วิศวกรรมศาสตรมหาบัณฑิต (วศ.ม.อุตสาหกรรม) มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
4. อาชีพ 2544-ปัจจุบัน อาจารย์ ภาควิชาวิศวกรรมอุตสาหการ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
5. ประสบการณ์การทำงาน/ฝึกอบรม
- 1) พ.ศ. 2543-2544 Material Control Engineer บริษัท Thai Asahi Electronic Devices Co.,Ltd.
- 2) พ.ศ. 2544-2547 อาจารย์พิเศษและผู้ช่วยสอน ภาควิชาวิศวกรรมอุตสาหการ คณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
- 3) พ.ศ. 2545-ปัจจุบัน อาจารย์พิเศษ คณะบริหารธุรกิจ วิทยาลัยฟาร์อีสเทอร์น
- 4) พ.ศ. 2546-ปัจจุบัน อาจารย์พิเศษ คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่
- 5) พ.ศ. 2548-ปัจจุบัน อาจารย์ประจำภาควิชาวิศวกรรมอุตสาหการ
- 6) พ.ศ. 2548- ปัจจุบัน อาจารย์พิเศษ มหาวิทยาลัยแม่โจ้

1. ชื่อ

นายเสรี ตันเจริญ อายุ 62 ปี

2. หน้าที่รับผิดชอบในโครงการ นักวิจัย

3. วุฒิการศึกษา

3.1 ปริญญาตรี วิศวกรรมศาสตรบัณฑิต (วศ.บ.อุตสาหกรรม) สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า
ธนบุรี

4. อาชีพ

2533 - 2546 อาจารย์ ภาควิชาวิศวกรรมอุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
(สอนวิชา Manufacturing Process, Engineering Material, Metallurgy ฯลฯ)

5. ประสบการณ์การทำงาน/ฝึกอบรม

- 1) พ.ศ. 2512 อาจารย์ประจำสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตภาคพายัพ เชียงใหม่
- 2) พ.ศ. 2533 อาจารย์ประจำภาควิชาวิศวกรรมอุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
- 3) ที่ปรึกษาด้านการซ่อมแซมบำรุงรักษาเครื่องจักร
- 4) ที่ปรึกษาด้านเครื่องมือเครื่องจักร

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

Copyright© by Chiang Mai University

All rights reserved

1. ชื่อ

นายดิรพงศ์ กนิรวัฒน์ อายุ 40 ปี

2. หน้าที่รับผิดชอบในโครงการ นักวิจัย

3. วุฒิการศึกษา

3.1 ปริญญาตรี วิศวกรรมศาสตรบัณฑิต (วศ.บ.ไฟฟ้า) มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ พ.ศ. 2529

3.2 ปริญญาโท วิศวกรรมศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ พ.ศ. 2538

4. อาชีพ 2541 - ปัจจุบัน วิศวกรควบคุม ดูแล ตรวจสอบ วิเคราะห์การทำงานของอุปกรณ์ป้องกัน
ทั้งหมดในเขตรับผิดชอบ การไฟฟ้าเขต 1 ภาคเหนือ เชียงใหม่

5. ประสบการณ์การทำงาน/ฝึกอบรม

1) พ.ศ. 2538 - 2540 วิศวกรแผนกบริการอุตสาหกรรม มีหน้าที่ให้คำแนะนำ ออกแบบระบบ
ไฟฟ้าแก่ผู้ใช้ไฟฟ้าภาคธุรกิจ โรงงาน การไฟฟ้าเขต 1 ภาคเหนือ เชียงใหม่

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

1. ชื่อ

นายฐานะพุทธ เขาวนัประยูร

2. หน้าที่รับผิดชอบในโครงการ นักวิจัย

3. วุฒิการศึกษา

3.1 ปริญญาตรี เทคนิคการเกษตร สาขาพืชสวน มหาวิทยาลัยแม่โจ้ จ. เชียงใหม่

4. อาชีพ

นักวิชาการ

5. ประสบการณ์การทำงาน/ฝึกอบรม

- 1) นักวิชาการการเกษตร กรมพัฒนาที่ดิน เขต 6 เชียงใหม่
- 2) ที่ปรึกษากลุ่มเกษตรกร (ผู้ปลูกกุหลาบ) เชียงใหม่
- 3) ผู้ช่วยสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดเชียงใหม่
- 4) อบรมวิชาการแพทย์แผนโบราณ (สาขาเภสัชกรรม) โรงเรียนแพทย์แผนโบราณ

จ.เชียงใหม่

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

Copyright© by Chiang Mai University

All rights reserved

1. ชื่อ

นายเสริมสุข บัวเจริญ อายุ 53 ปี

2. หน้าที่รับผิดชอบในโครงการ นักวิจัย

3. วุฒิการศึกษา

3.1 ปริญญาตรี ครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีราชมงคลวิทยาเขตเทเวศน์

3.2 ปริญญาโท สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี

4. อาชีพ

อาจารย์แผนกวิชาช่างโลหะ คณะวิชาเทคโนโลยีการผลิต

5. ประสบการณ์การทำงาน/ฝึกอบรม

1) พ.ศ. 2520 อาจารย์ประจำสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตภาคพายัพ เชียงใหม่

2) พ.ศ. 2524 ฝึกอบรม/งาน วิธีการสอนช่างอุตสาหกรรม ณ ประเทศอังกฤษ

3) พ.ศ. 2529. ฝึกอบรม/งานเรื่องการเชื่อม และการตรวจสอบ ณ ประเทศญี่ปุ่น

4) พ.ศ. 2530 ฝึกอบรมหลักสูตรการตรวจสอบโครงการถ่ายภาพด้วยรังสีระดับ 2 ของทบวง

การประมาธระหว่างประเทศ ณ ประเทศไทย

5) พ.ศ. 2533 ฝึกอบรมหลักสูตรการตรวจสอบด้วยคลื่นเสียงความถี่สูงระดับ 2 ของทบวงการ

ประมาธระหว่างประเทศ ณ ประเทศปากีสถาน

6) พ.ศ. 2535 ตรวจสอบท่อส่งน้ำโครงการไฟฟ้าพลังน้ำบ้านแม่เทย อ.อมก๋อย

จ.เชียงใหม่ โดยการถ่ายภาพด้วยรังสี

7) พ.ศ. 2540 ตรวจสอบโครงเหล็กหลังคาสถานีโทรทัศน์ช่อง 11 (เชียงใหม่) ด้วยคลื่นความถี่

สูง

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

1. ชื่อ

นางสาวสุวรรณา ทวนไกรพล อายุ 30 ปี

2. ที่อยู่

ภาควิชาวิศวกรรมอุตสาหการ คณะวิศวกรรมศาสตร์

มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ 50200

โทรศัพท์ 053-944125 โทรสาร 053-892377

3. วุฒิการศึกษา

3.1 ปริญญาตรี วิศวกรรมศาสตรบัณฑิต (วศ.บ.อุตสาหกรรม) มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ พ.ศ. 2540

3.2 ปริญญาโท วิศวกรรมศาสตรมหาบัณฑิต (วศ.ม.พลังงาน) มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

4. อาชีพ

ข้าราชการ

5. ประสบการณ์การทำงาน/ฝึกอบรม

1) พ.ศ. 2541 - ปัจจุบัน กรมพัฒนาและส่งเสริมพลังงาน

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

Copyright© by Chiang Mai University

All rights reserved

1. ชื่อ นายสิทธิพร สุขเกษม อายุ 53 ปี
2. ที่อยู่ คณะเกษตรศาสตร์
มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ 50200

3. วุฒิการศึกษา

- 3.1 ปริญญาตรี วิทยาศาสตร์บัณฑิต (วท.บ.ไฟฟ้า) สาขาเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
พ.ศ. 2516
3.2 ปริญญาโท Master of Science (Agricultural Meteorology) Reading University, UK พ.ศ.
2526

4. อาชีพ รองศาสตราจารย์ คณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

5. ประสบการณ์การทำงาน/ฝึกอบรม

- 1) พ.ศ. 2526 อุดมวิทยานิพนธ์ 1 อุณหภูมิอากาศ โครงการวิจัยเพื่อเพิ่มผลผลิตทางเกษตร
2) พ.ศ. 2526 อุดมวิทยานิพนธ์ 2 สุริยรังสี โครงการวิจัยเพื่อเพิ่มผลผลิตทางเกษตร
3) พ.ศ. 2526 อุดมวิทยานิพนธ์ 3 ศักยภาพการคายระเหย โครงการวิจัยเพื่อเพิ่มผลผลิตทาง
เกษตร
4) พ.ศ. 2528 การศึกษาการใช้น้ำของพืชภายใต้ระบบชลประทานในจังหวัดเชียงใหม่
5) พ.ศ. 2530 การศึกษาการใช้น้ำของพืชที่คอนภายใต้สภาพน้ำฝน
6) พ.ศ. 2540 การพัฒนาเครื่องมืออุตุนิยมวิทยาเกษตร: เครื่องวัดน้ำฝนดิจิทัล
7) พ.ศ. 2542 - ปัจจุบัน การพัฒนาเครื่องมืออุตุนิยมวิทยาเกษตร: เครื่องวัดระยะทางและทิศทาง

ลม

1. ชื่อ

นายอนุวัตร เคชกรุฑ อายุ 30 ปี

2. ที่อยู่

ภาควิชาวิศวกรรมอุตสาหการ คณะวิศวกรรมศาสตร์
มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ 50200

3. วุฒิการศึกษา

3.1 ปริญญาตรี วิศวกรรมศาสตรบัณฑิต (วศ.บ.อุตสาหกรรม) มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

3.2 ปริญญาโท วิศวกรรมศาสตรมหาบัณฑิต (วศ.ม.อุตสาหกรรม) มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

4. อาชีพ

นักวิจัย, วิศวกรโครงการ

5. ประสบการณ์การทำงาน/ฝึกอบรม

1) พ.ศ. 2540 วิศวกรฝ่ายเทคนิค บริษัทเงินทุนอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย

2) พ.ศ. 2540-2541 วิศวกรฝ่ายขาย บริษัท Voice Solution จำกัด

3) พ.ศ. 2541-2542 Marketing Executive บริษัท โรแบร์แอนด์แอสโซซิเอต

(ประเทศไทย) จำกัด

4) พ.ศ. 2545-2547 นักวิจัย/วิศวกรโครงการ ภาควิชาวิศวกรรมอุตสาหการ คณะ

วิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

Copyright© by Chiang Mai University

All rights reserved

1. ชื่อ

นางสาวเขาวรัตน์ เม็งขาว อายุ 28 ปี

2. ที่อยู่

ภาควิชาวิศวกรรมอุตสาหกรรม คณะวิศวกรรมศาสตร์
มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ 50200

3. วุฒิการศึกษา

3.1 ปริญญาตรี

ระดับปริญญาตรี ศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาอังกฤษ
คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

3.2 ระดับปริญญาโท

ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ
คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

4. อาชีพ

-

5. ประสบการณ์การทำงาน/ฝึกอบรม

1) พ.ศ. 2542-2544

เจ้าหน้าที่ฝ่ายจัดซื้อต่างประเทศ บริษัท LTEC Ltd.

2) พ.ศ. 2544-2545

เจ้าหน้าที่ประชาสัมพันธ์ สถานีเกษตรหลวงอ่างขาง มูลนิธิโครงการ

หลวง

3) พ.ศ. 2545-ปัจจุบัน

เลขานุการโครงการ ภาควิชาวิศวกรรมอุตสาหกรรม คณะวิศวกรรม
ศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

Copyright© by Chiang Mai University

All rights reserved